உ

சிவமயம்.

திருக்கோவையார்.

சைவ சமயாசாரியராகிய

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையோடு

இராமநாதபுர ஜமீந்தாரவர்களின்

மாதேஜாராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

முத்தமிழ்விளக்கவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரௌத்திரிஹு ஐப்பசிமீ

ரௌத்ரி - 1921

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேதாகம சித்தாந்த

சைவசமயாசாரிய பீடமாய் விளங்காநின்ற

திருவாவடுதுறையாதீனவி ... ன்

தாண்டவராயசுவாமிகள்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா

நிலமகள் முகத்தி னிலவுறு மியாணர்த்
திலகமென் றுரைக்குந் தென்னா டதனிற்
சீர்மலி புகலிச் சிவபிரா னருளா
லேர்மலி சிவையி னிணைமுலைப் பாலெனும்
பரஞா னந்தனைப் பரிவொடும் பருகி
யுரவுநீர் ஞால முஞற்றிய தவத்தாற்
றோடெழு வாயிற் றோன்றுபு துலங்கும்
பீடுசால் பதிகப் பெயர்பெற வுமிழ்ந்த
ஞானசம் பந்த நற்றமிழ்ப் பெருமா
னீனசம் பந்த விருட்சமண் பொருட்டா
லருடிருப் பாசுர வருந்தமிழ் மறையினைத்
தெருள்படப் பயின்று தெய்வவை திகமுய
சைவமு முலகிற் றழைந்திட நிறுத்த
வையைவார் நதிசூழ் வாதவூரின்
மறையவர் குலத்திலா மாத்தியர் மரபி
னிறையவ னருளென வெழில்பெறத்
வளர்தரத் தாதையார் வாதவூ ரானென்
ளமகிழ் சிறப்பா னுதவுமாண்

வேத மாகமம் வேறுமற் றுள்ள
வோது நூற் பகுதியு முளங்கொளக் கற்று
வாழுநாட் கூடன் மன்னரி மருத்தனப்
பூழியன் விளித்துப் புகன்முத லமைச்சுந்
தென்னவன் பிரம ராயனென் சிறப்பு
மன்னபி தானமும் வழங்குறப் பெற்றவ்
வண்ணலுக் கென்று மணிமணிக் கவசமுங்
கண்ணுமென் றுரைப்பக் காரியம் புரிந்து
வதியுநா ளூடுறும் வளர்சிவ புண்ணியப்
பொதியினாற் றூய்மை புத்தியிற் பொருந்த
நிலைநிலை யாமையி னிலைமையை யளவிட்
டலைவுறும் பிறவியி னருந்துயர்க் கஞ்சி
வீடு பேற்றின் மிகவிருப் பினராய்க்
கூடிமெய் யடியார் குழாத்தொடுங் குலாவிச்
சிந்தையைச் சிவபிரான் றிருவடிக் கமைத்துத்
தந்தொழி லுங்கொடு சாரவோர் ஞான்று
குணதிசைக் கலித்துறை குதிரைகள் குறுகலை
மணம்விரி தண்டார் மன்னவன் றெரிந்தெம்
பொன்னறை திறந்து பொருள்பல கவர்ந்துபோய்க்
கொன்பரி வாங்கிக் கொணர்கெனக் கூறி
விடைதரப் பொருளொடும் விமலனை வணங்கி
நடைகொடு வருமிவர் நடைமுத லனைத்தும்
ட... ரசிவன் திருவுளம் பற்றியோர் பனவக்
...ரவனாய்ப் பெருந்துறைக் குருந்தடி நீழலிற்
...பாற்றிமா ணவர்குழாம் புடையுற நாப்பண்
...ந்திருந் தருளவவ் வியனக ரண்மி
...ம் புகுந்தன் பால்வலம் வருவார்
...ர் குருந்துறை குருமணி தன்னைக்
...ருகிக் கண்ணீர் பெருகித்
...டெழுந்து சிவதே சிகனே
...னனையு மாண்டருள் செய்கென
...யஞ்சலி முகிழ்த்துநின் றிரப்ப
...டரி பாக விளைவினை
...றித் தியாக்கையா ருயிர்பொருண்
...னலொடு முளரியங் கரத்தா
...று விருண்மல மகற்றிக்

சிறப்புப்பாயிரம்

சென்னிமேற் செங்கரஞ் சேர்த்தியைந் தெழுத்தான்
மன்னிய பாசவலி கெடுத் தின்பப்
பூரண வடிவம் புரிந்தவப் போதமே
ராரண மறியா வருட்டே சிகனை
மாணிக்க நிகர்க்கு மதுரவா சகத்தாற்
பேணிப் பரவப் பிரானனி மகிழ்ந்தவ்
வாசில்கா ரணத்தா லமலமா ணிக்க
வாசக னெனப்பெயர் வழங்கினன் மறைதலும்
வியந்துபின் றெளிந்தவ் விரிபொரு ளனைத்து
நயந்த ருளைய நற்பணி தனக்கு
மணிவிழா விற்குமர்ச் சனைக்குமங் கணன்கண்
மணிகொண் மெய்யடியார் மாண்பூ சனைக்கு
மமைத்தரு டந்த வாரிய னடிக
டமைப்பணித் தங்ஙனஞ் சார்ந்தன ரிருப்ப
வழுதியீ தறிந்து வரவழைத் தெம்பொருள்
முழுதுமீ யலனுமா றுறையினிற் கொணர்தியென்
றண்டரு மஞ்ச வல்லல்செய் மல்லராற்
றண்டனை செயவது சகிக்கில னாகிக்
கூடலங் கோனரி குதிரையாக் கியதிரு
வாடலா திகளா லரசனைத் தெருட்டத்
தெருண்டவவ் வரசனிச் சிவனடி யானை
மருண்டுபுன் மதியான் வருத்தின னெனவவ்
வன்பனை யடைவுற் றடிகளிற் பணிந்தீ
யென்பிழை பொறுத்தருள் வீரென் றிரப்ப
வகமகிழ்ந் தன்பரவ் வரசனுக் கலகில
முகமனன் குரைத்து மூவா மதிமுடியோன்
சன்னிதி சார்ந்து தாழ்ந்துபின் புறம்போந்
தென்னிதி யேயென வெய்துபாண் டியனை
நிற்கப் பணித்து நின்மல மாக்கிய
வற்களத் தையர மர்பெருந் துறையை
யடைந்து முன்போல வாரியற் காணவுள்
ளுடைந்துறைந் தருகி யுலப்பில்பே ரன்பாற்
பற்பல விதமாப் பாமா லைகள்புனைந்
தற்புதன் சேவடிக் கணிந்தவ ணிருப்பத்
தில்லையில் வருகெனச் சிவபர னருளவ
தொல்லையி னிறைஞ்சி யதனினீங் கியாது

சிறப்புப்பாயிரம்.

செல்வுழிச் சிற்சில சிவநகர் துதித்துப்
பல்வளம் படைத்த பரமா காய
புண்டரீக புரந்தனிற் பொருந்தி
யண்டர்தம் பெருமா னருணடங் கும்பிட்
டாரா வன்பி னருட்டுதி யியற்றிச்
சீரார் சிவயோ கினிற்சிறந் திருப்ப
மணிமதிற் கூடலில் வளர்தமிழ்ச் சங்கத்
தணிமுதற் புலவனு யமர்தரும் போது
கூறரு மின்பொருட் கூறிறந் திடுதலின்
மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலை
யிறையனா ரகப்பொரு ளெனப்படும் பனுவலை
முறைமையின் மொழிந்த முதிர்திரு வாக்கா
லைந்திணைக் கோவை யலங்கரித் துரையெனச்
சுந்தரத் தாண்டவத் தோன்றலார் பணிப்பக்
கருணையை யுன்னிக் கணக்கில்பே ரின்பப்
பொருணயந் தழுவிப் புனிதநல் வாக்காற்
திருக்கோவை யுள்ளிடுந் தேவரும் பரவத்
திருக்கோவை யாரினைச் செப்பின ரஃதை
யிருக்கினுஞ் சிறந்ததா வேற்றெம் பெருமான்
திருக்கரங் கொண்டு தீட்டிய தன்றியு
மழகிய திருச்சிற் றம்பல முடையா
னெழுதிய தெனநெட் டெழுத்துமிட் டருளின
னுதலா விந்நூ லரும்பொருட் பயனை
யோதவுங் கேட்கவு மொருவரான் முடிமோ
காமச் சுவையினைக் கட்டுரைத் திடுதலாற்
காமுகர் காமநூ லெனக்களித் துரைப்பவு
மிலக்கியக் கடனின் றேறுதற் கீதோ
ரிலக்கிய நூலெனக் கவிஞர்க ளிசைப்பவு
மிலக்கண விதியெலா மெளிதினிற் பயில
விலக்கண நூலென வியல்வலோ ரியம்பவு
மன்பினைப் பெருக்கி யரனடி யளித்தலா
லன்புநூ லெனமெய் யன்பின ரறையவும்
வேதமெய்ப் பொருளினை விளங்கவோ துதலால்
வேதமே யெனவே தியர்வியந் துரைப்பவுஞ்
சைவசித் தாந்தத் தனிப்பொரு டருதலிற்
சைவா கமமெனச் சைவர்கள் சாற்றவும்

லப்பட விங்ஙனம் பாருளோர் புனைந்து *
சொலநனி விளங்கித் தோன்று மிந்நூலிற் *
குச்சிமேற் புலவர்கொ ளுயர்நூற் குரைகள்செய் *
நச்சினார்க் கினியார் நயந்துரை செயவெணி *
மற்றைய பொருளெலா மனக்குமெட் டாமையைத் *
தெற்றென வுணர்ந்து சீர்சா லகப்பொரு *
ணூலினு னுதவிய நண்பொருட் கிணங்க *
வாலிதிற் றேர்ந்து வகுத்தபே ருரையினை *
யெளிதினிற் கற்றிவ் விருநிலத் தோருளங் *
களிபெறும் பயனைக் கருத்திடை யுன்னிக் *
கரலிகி தங்களிற் காண்டுகள் களைந்தே *
யுரமொடு மச்சிட் டுதவுக வென்று *
நதியணி சடில நம்பனோர் முனியுறை *
பொதியமென் றுரைக்கும் பொருவின்மா மலையின *
னுயர்கொடியின னருளினுற் போதலின் *
வானுளோர் களும்புகழ் வையைவா ராற்றின *
னம்பினோர்க் கெல்லா நலங்களுங் கொடுத்துயர் *
செம்புகழ் படைத்த செப்பிநன் னாட்டினன் *
விதுவையூர் மாடமு மேடையும் விளங்கும் *
பொதுவையுங் கொண்டொளிர் புதுவைமா நகரான் *
கற்றவர் புனைபு மாலையி னொடுகவி *
னுற்றதண் டளவ வொண்பூ மாலையான் *
ண்பரி யிப்பரி யாகவுட் பதியவும் *
பிண்பரித் திசைப்பவும் விளங்கும்வெண் பரியான் *
திசைக்களிற் றின்முஞ் சென்றெதிர் மலைந்திடத் *
திசைக்குமா திகல்புரி செம்வெண் களிற்றினன் *
மாண்படு மாற்றல னன்றிமற் றையருங் *
காண்பரோ வச்சிரங் காவியங் கொடியினன் *
ம்பினன் றெவ்வாயும் வரச்செயுங் கொடைமுதன்
மும்மைகொண் டென்று முழங்குமும் முரசினன் *
பொங்கொளிக் கதிரோன் போந்துலாம் புவியிட *
மெங்கணு நடாத்து மிசைச்செங் கோலினன் *
னொழுக்கமும் வாய்மையு முயர்குடிப் பிறப்பு *
மழுக்கிலா வன்பு மடக்கமு மருளுங் *
கல்வியுங் கொடையுங் கணக்கில்பே ராற்றலுஞ் *

செல்வமு மியல்பாச் சிவனுறச் சிறந்தோ
னருந்தமி ழுள்க்கலை யறிவெனு மம்பியாற்
றிருந்துறக் கடத்தலாற் சீர்பெறத் திகழ்வோன்
சாந்த சமுத்திரந் தருமமா ணிக்கம்
வாய்ந்தபொற் பேழை வரகுண மேரு
சீரிய புலவர் திறந்தெரிந் தொண்பொருண்
மாரியும் வெள்குற வழங்கிடும் வள்ளன்
மேவுமெய் யறிவான் மேம்பா டுற்று
யாவருள் ளத்து மரசவீற் றிருப்போ
னிராசாங் கத்தினை யீமோர்ப் பெயரும்
பராவுறச் செலுத்தும் பண்புகொள் பார்த்திவன்
சேது பதிகடஞ் செங்கோற் சீர்மை
நீதியோ டென்று நிலவுறச் செய்வோன்
பூக்கொளே ரம்பனுப் பொருந்தலிற் புவியோர்
மாக்கொண் மன்னிபமுக வானவ னெனவுந்
தெய்வப் பிடியொடு சேர்தலிற் றேவர்கட்
குய்வைத் தருவே லுத்தம னெனவு
மின்னார் பயோதர மேவலில் விண்மிளிர்
பொன்னு டளிக்கும் புரந்தர னெனவு
மம்புய மேவி யமர்தலி னுலகெலா
மும்பரும் வியக்க வுதவுவோ னெனவு
மீகை யுடையனு யிருத்தலிற் றிருவொடு
மோகையுற் றுறைதரு முபேந்திர னெனவும்
புலவர்கள் கவிகளாற் புனைந்தேத் தெடுப்ப
நலமலி வாழ்வினு னண்ணு நரேந்திரன்
பரிதிகள் பலவெண் பாற்கட லுதித்தாங்
கரிமுரல் செந்தா மரையலர்ந் தொளிரும்
பூம்புனற் பொய்கையும் புதுமணம் பரப்புந்
தேம்பழச் சோலையுஞ் செறிந்துசூழ்ந் திலங்கிப்
புகழ்தரு மிராம நாதபூம் புரத்திற்
றிகழ்தரு சேது பதியெனு மிராணி
மாச்சீர் பெற்றுயர் பருவத வர்த்தனி
நாச்சியார்க் கினிய நற்சகோ தரியு
மவனா னந்தனை யகற்றிநல் லறிவுகொள்
இவனா னப்பெயர்த் தேவரும் புரிந்த
நற்றவப் பேற்று னரலைசூழ் ஞாலத்

தற்றெருளிர் இன்ற வுயர்குணத் தாவோ *
னேரிடந் தனக்கோ வுரியமா னேசரிப் *
பாரிடந் தனக்கெலாம் பகருமா னேசபொன் *
றெம்மனோர் புகலவெண் செல்வமு மெய்திச் *
செம்மையி னோங்கிச் சிறந்திடுஞ் ஸ்ரீமான் *
பொன்னுசா மிப்பெயர்ப் புரவலன் மகிழ்ந்து *
நன்னய மோடு நவின்றன னாக *
மூலமு முரையு முறைமுறை நோக்கி *
பேலவே திருத்தி யெழுதா வெழுத்திற் *
பதிப்பித் தளித்தனன் பரசிவ தலைவனுட் *
கதிர்ப்பொடு மிரண்டுதன் கண்ணுறக் காட்டு *
மீழநாட் டைச்சேர்ந் திலங்குபல் வளங்களுந் *
தாழ்விலா துற்றுத் தயங்குயாழ்ப் பாண *
நகர்தனி னல்லூர் நாமமார் புரத்திற் *
பகர்தரு சைவ பாரம்பரைக் குலத்திற் *
றோன்றிய கந்தவே டொல்லையிற் செய்த *
வேற்றநற் றவத்தா லெழில்பெற வுதித்தோ *
னியற்றமிழ்ப் பகுதியி னியல்பெலாந் தெள்ளி *
நயத்தக வுணர்ந்த நற்றமிழ்க் குரிசி *
றிருக்குற ளாமுதற் சிறந்தநூ லுரையெலாஞ் *
சுருக்கமின் றறிந்த தகளில்பே ரறிவினோன் *
மதிதரு சைவா கமங்களிற் கூறும் *
பதிமுதன் முப்பொருட் பகுதியி னியல்பெலாஞ் *
சங்கைபொன் றின்றித் தவவிசே டத்தா *
லங்கையி னெல்லிபோ லவைவிட் டறிந்தோ *
னாணடி யருச்சனை யன்றிமற் றொன்றுந் *
திரமுறு பவநோய் தீர்த்திடா தெனவச் *
சம்புவின் பூசனை தன்னைநா டோறு *
நம்பிமெய் யன்பா னடாத்திடு நல்லோ *
னயிட்டிகப் பிரம சாரிநன் னிலையிற் *
றியக்கற நிற்குஞ் சீர்மைபெற் றுடையோன் *
சங்கர னடியவர் தமைச்சரன் பணிந்தே *
யிங்கியான் செய்பணி யென்னென வியற்றுவோன் *
சிவபிரான் மகிமையைச் சீவர்க டமக்குப் *
புவமறப் போதனை பண்ணுபாக் கியத்தோன் *
கிரியையான் ஞானங் கிடைக்கும தன்றி *

யுரியமெய்ம் முத்திக் குபாயமன் றென்றுஞ்
சார்கே வலமுதற் சாற்றுமூ விடத்து
மாருயிர் சிவனுக் கடிமையே யென்றும்
பகலுசிவா கமவாக் கியப்பொரு டன்னை
யிகலறத் தேர்வுற் றிதயத் திருத்தினோன்
கல்வியிற் காலங் கழித்தலி னிவன்கணோன்
றல்வில குளத்தவ ரறைதர வமைந்தே
யாறு முகனென வவனி
கூறு மியற்பெயர் கொண்டநா வலனே.

திரிசிரபுரம்,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ-மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மார்பத் திருவளர் கோவுந்
தாமரை வாழ்க்கைக் காமரு தேவு
நண்ணுதற் கரிய கண்ணுதற் பெருமா
னுமையொரு பாகத் தமைதர நாளும்
பெற்றும் விகாரஞ் சற்று மிலாதவ
னொருவா வைந்தொழி லொருவா தின்றுந்
தொழிலொன் றில்லா வெழிலோ னொருவன்
மண்ணுரு வாதி யெண்ணுரு வெட்டு
மேவுரு வத்து வாவுரு வாறுஞ்
சாலவைந் தொழிற்கு மூல மாகிய
வொன்பா னுருவு மன்பான் மருவியு
முருவொன் றில்லான் கருவொன் றில்லான்
றுனிடு மலனாக் கானிடு மலரொன்
றுன்று னுருவுற மூன்று முதல்வன்
முத்தி விரும்புநர் பத்திமை யென்னும்
பொருணயந் தமருங் கருணையெம் பெருமான்
செந்தளி ரீன்று பைந்துணர் கான்று
கனிபல பழுத்து முனிவறப் பிலிற்று
நறவுவட் டெடுத்துச் சுறவுழக் ககழி

பொருவப் பெய்த நீருவர்ப் பகற்றி *
யுயிர்மல மகற்றுஞ் செயிரகல் குரவர் *
தன்மை தெரித்து நன்மையிற் பொலியுந் *
தேமாம் பொழிலும் வாமாஞ் செறுவும் *
பொற்ப வுடுத்த கற்பமெண் ணிலஞெரி *
குருந்துறை தெய்வப் பெருந்துறை மேவித் *
திருவுரு வென்னுங் குருவுருக் காட்டி *
யருடா நன்று மருடப நின்று *
துரியங் கடந்து பிரியம் படர்ந்த *
பேரா னந்த மாரா நின்ற *
வேதவூ ரெனவு நாதவூ ரெனவும் *
போதவூ ரெனவு மோதவூர் சீர்த்தி *
வாதவூ ரடிகள் வாய்மலர்ந் தருளிய *
திருக்கோவை யாரெனுந் தெய்வமா மறையைப் *
பழமறை தெரிந்த பாரத்து வாச *
நச்சினார்க் கினியர் நவின்றபே ருரையொடு *
கரலிகி தங்களிற் காண்பிழை யாற்றிச் *
சிரலிகி தம்போற் றிருந்துற வாற்றி *
யச்சிற் பதிப்பித் தமைதரத் தருகென் *
றிச்சகம் புகழு மிராசகு ளாமணி *
நலந்தரு மிராம நாத புரத்தில் *
வலந்தரு செங்கோன் மாண்பி னடாத்தி *
யாசுவீற் றிருக்கு மன்னனற் குணமே *
விரசுமா மேரு விலாநறுங் கமல *
மாதுபதி யென்று வானவர் துணியுந் *
ரூதுபதி பற்ப லுயிர்க்குநல் லருட்கடல் *
கோதுபதி யாத குலசிந் தாமணி *
சேதுபதி ராணி திரைக்கடல் வளைப்பிற் *
றுன்னுமா ருயிர்க்கெலாந் தோன்றுதா யேயாய் *
மன்னுசீர்ப் பருப்பத வர்த்தனி நாச்சியார் *
தமக்கினி தாய சகோதரி யாரு *
நமக்கினி தாஞ்சிவ ஞானத் தேவரு *
மியற்றருந் தவத்தா விருநில மகிழவு *
மயற்றலை புகுத்தா வண்டமிழ் தழையவுந் *
திகழ்தரு பற்பல சிவாலயம் விளங்கவும் *

புகழ்தரு தருமம் பொலிந்து முழங்கவு
மறக்கடை யாவு மஞ்சியோட் டெடுக்கவும்
மிறக்கடை ஞானப் பெருவிளை வோங்கவும்
கலிதரு நரகக் கடுங்கத வடைக்கவும்
பொலிதரு மின்பப் புதவந் திறக்கவு
முணருந் திறத்தர்க் கொளியா மொருவன்
டணருந் திருவருள் போலவ தரித்தோ
னற்புறத் தமிழோ டளாய்நறுஞ் சாந்தம்
பொற்புறக் கமழும் பொதியமால் வரையா
னணிபல கொழிக்கு மருந்தமிழ்ச் சுவைதெரீஇ
மணிபல கொழிக்கும் வையைமா நதியான்
கன்னலுங் கமுகுங் கதலியும் பலவுஞ்
செந்நெலும் பொலியுஞ் செப்பிநன் னாட்டான்
றன்னெயி லெனமேற் றலங்கொண் டுவக்கப்
பொன்னெயி லோங்கும் புதுவைமா நகரா
னினியெனல் பொய்ம்மை யிதுவே மால்கொ
டனியுரு வென்று சாற்றுவாம் பரியா
னுற்றுள வொருகோட் டொன்றனை வணங்கி
மற்றுள வெவையும் வணக்குமால் களிற்றான்
கண்டுநிகர் மொழியார் கண்ணொடு காமர்
வண்டுபடிந் துழக்கும் வாகைமா லிகையான்
றண்டார் புனைந்து தடஞ்சிலை குனிக்கு
மண்டார் நடுங்க வதிர்தரு முரசான்
மயலுக் கொடியா வருந்தவே னுயர்த்த
கயலுக் கொடியாக் காவிக் கொடியான்
றுய்ப்புகு மான்றேர்த் தரணியொண் செங்கதிர்
போய்ப்புகு மிடமெலாம் போய்ப்புகு மாணையான்
மேவிக் குடையான் விறல்கொடு தொடுக்குங்
காவிக் குடையான் காவிக் குடையான்
சேரார் மணிமுடி தேய்க்குந் தாளான்
காரா ரிருநிதி காம தேனு
கற்பகத் தையும்புறங் காணுங் கையான்
பொற்பவ மலர்த்து பொலிதிரு மார்ப
னென்றல மேருவென் றுணாசெய்திண் டோளான்
மன்றமறு வில்லா மதியெனு முகத்தா
னருண்மடை திறந்தா லனையசெங் கண்ணான்

பொருணயந் தெரிந்து புகக்கொளுஞ் செவியால் *
கலவினுங் கடுஞ்சொற் கனாதலில் வாயா *
னலவினுங் கனவினு நள்ளார் நடுங்க *
விலைதரும் படிசிறி தெழுங்குறு மூரலான் *
றலைகுடி யிருந்து தலைழக்கு மனத்தான் *
வெள்ளிய நீறு விளங்குதிரு நுதலான் *
வள்ளிய வதற்கலால் வணங்கா முடியான் *
பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற் றுனன் *
னயனுடை யான்க ணண்ணிய செல்வமென் *
றுன்றோ ருரைத்த வதற்கொரு சான்றாய்த் *
தோன்று நின்ற சுந்தரக் குரிசி *
ளுளன்று போகிப் புள்ளிடை தப்பப் *
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும் *
வறிது பெயர்குந ரல்லர்நின் மாட்டென் *
றறிஞர் முன்னு ளான்றோ ருரைத்த *
திவன்செய னோக்கி யெதிரா போற்றி *
யன்றே யென்றுபே ரறிஞ ருரைப்ப *
நன்றே நாளு நடாத்திவரு வள்ள *
லிலனென்னு மெவ்வ மெனுந்திருக் குறட்குப் *
பலர்பல விதமாப் பகர்ந்தப ருளாயு *
ளிரப்பவ னிரக்கப் படுவோ னுகச் *
சுரக்குங் கொடையே சொல்லின் முதற்று *
லக்கொடை யிவன்பா லமைந்ததியல் பேயென் *
றெக்கொடை வல்லரு மியம்பப் பொலிவோ *
னருந்தமி ழாகர வாரிய முழுதும் *
பெருந்தமி ழாமொழி பெயர்ப்பது குறித்தோ *
னிகழே யாரெடுத் தியம்புவ வெலாந்தன் *
புகழே யாக்கிய புண்ணிய மூர்த்தி *
யரியமா நேச ரதிகா ரத்தைத் *
தெரிய நடாத்தித் திகழ்புரு டோத்தமன் *
மன்னு சாமிநன் மாதவச் சாமி *
பொன்னு சாமிவேள் புகன்றன னாக *
வண்டமிழ்ச் செய்யுளு னுறும்வா யுளாயுட் *
னெண்பது மாதன னெருதலை கொண்டா *
னெழுத்தே யாமென் றியாவரு மகிழ *

வழுத்தே யச்சில் வயக்கி முடித்தனன்
மன்னுகோ ணாசல மாகே தீச்சர
மென்னு மிரண்டு மிரண்டு கண்ணாகப்
பெற்றவீ ழத்திற் பிறங்கும்யாழ்ப் பாணத்
துற்றபல் வளனுக் குறையிட னாகிச்
சொல்லூர் கழனி சூழ்தரக் கொண்டு
செல்லூர் பொழிலாற் சேணுல களந்து
வில்லூர் மாட மிகக்கொடு பொலியு
நல்லூர் வாழ்க்கை நயந்தரு வறிஞன்
கந்தவே டவத்திற் கருதரன் பான்முன்
வந்தவே ளென்ன வந்தவ தரித்தோ
னீற்றொடு கண்மணி நிறையப் பூண்பார்ப்
போற்றொடு பொலியும் புண்ணிய புருட
னவநெறி யாய வனைத்துங் களைந்து
சிவநெறி வளர்க்குந் திப்பிய குணத்த
னெழுத்துமுத லாக வியம்பிலக் கணமும்
வழுத்திலக் கியமும் வரம்புகண் டுழந்தோன்
சமயம் விசேடந் தகுதிரு வாணமென்
றமையுமுத் தீக்கையு மடைவுறப் பெற்றோன்
சுமங்கல விசேடச் சுருதியா மூலா
கமங்களின் முப்பொருள் கருதுபே ரருளான்
யுத்தியி னமைத்துணர்ந் தோங்கனு பூதி
சித்தியுற் றமைந்த சிவசிந் தாமணி
கற்றுணர் புல்வருட் களிக்கு
முற்றுண ராறு முகநா வலனே.

உ

சிவமயம்.

திரிசிராபுரம்,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ-மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி சந்தனப் பொழிலிடை யுலாவுந்
தேமலி கருங்குழற் சிறுகுற மடவார்
மீமிசைத் தொடுத்த வினைநற விறாலை
யிருள்குடித் தெழுந்து மருவுதங் காதலர்
வரவு தகைந்த மாமதி யெனநினைந்
தங்கைக் கவணுறு மவிர்கதிர் மணியாற்
றுக்குறச் சிதையா மீக்கிளர் புலமையோர்
நனிவருத் துநர்க்கு நன்கு புரிந்தாங்
கிழுமென வொழுக்குஞ் செழுமது வொழுக்கந்
தம்முள மகலாத் தலைவர்தோ டழுவு
மாவலொடு புரியுங் காவலை யோவ
விளைவுறீஇ யியற்றிய வுளைவுறு பகையெனுப்
பளிக்கறை வகுத்த வொளிக்கறைக் குழிப்பெய்
தடுகரி மருப்பி னதிர்வுற வளைத்த
பைந்தினை யிடியிற் பாய்தரத் திரட்டிக்
கடவு ளமுதமுங் கைப்பவார்த் துவக்கும்
பொதியப் பொருப்பிற் பொலிந்தினி திருக்குந்
தெய்வப் பெருமைச் சைவமா முனிவர
னன்புளம் பெருக வின்புட னளித்த
செந்தமிழ்க் கன்னியைச் செவிலிபோல் வளர்க்கு
மங்கலப் பாண்டி வளநா டதனுள்
விண்ணர சளிக்கும் பண்ணவர் பெருமான்
றன்பகை மறையிடந் தந்தபகை நினைந்தென்
வளறெழ வளக்க ரார்புனல் பருகி
யுவர்கழித் தினிய வுதக மாக்கிப்

பெருநிலஞ் செழிக்கப் பிழையறப் பெய்கென்
றுணையா ரெழுகு மாணமொழிலியை
யேவுபே ருதவினைய யினிதுளத் துன்று
வெதிர்செயுங் கைம்மா றேய்ப்ப வான்புகுந்
தன்னவ னயர்தரு மணிவசந் தத்தின்
முன்னர் மேவி முகநனி மலர்ந்து
தலைவனாந் தின்கனி தளிர்க்கை தாங்குபு
நின்றுற விளங்குந் துன்றலர் பொதுளிய
தண்பொழி லுடுத்த வண்புனன் மருத
வளம்பொலிந் தொளிர்திரு வாத வூரிற்
காமாரி யன்றிக் கனவினுங் கருதா
வாமாத் தியரெனு மருமறைக் குலஞ்செய்
தொல்லைமா தவப்பயன் றோன்றிய தென்ன
வேத மாகம மிளிர்தலை யெடுப்பப்
பாதகப் பிடகம் படுகுழி வீழ
மெய்யுறு சைவம் விளங்கிநனி செழிப்பப்
பொய்யுறு பௌத்தம் போய்மாய்ந் தொளிப்ப
வுன்னுபே ரன்பா முருக்கொடு தோன்றிய
மன்னுபே ரருட்டிரு வாதவூ ரடிகள்
கதிர்மணி மாடங் கஞலொளி காலு
மதுரை யாளரி மருத்தன பாண்டியன்
முதலமைச் சுரிமை யுதவுறப் பெற்று
வதிதரு நாளில் வாசிகொள் வானச்
செழிய னேவச் சென்றிடு காலைக்
கரும்பவ சாகரங் கடந்தினி தேறும்
பெருந்துறை யெனுந்திருப் பெருந்துறை யதனில்
வண்டுண் மதுப்பெய் மலர்க்குருந் தடியிற்
றழைதரு சத்துவந் தழீஇக்கொண் டென்னப்
புண்ணிய நீறு சண்ணித்த மேனியுஞ்
சிரமு முரமுங் கரமுங் காதுங்
கண்டமும் பொலிதரு கண்டிகை யழகுங்
கொண்டொளி ரடியார் குழாங்கள் சூழ
நலிமலர் தெறுசிவ ஞான போதங்
கரமலர் பொருந்தக் கனிதிரு வுளத்தொடு
பக்குவ நோக்கிப் பதநிழ லடியார்க்

ருதவுறு தன்மொழி னுலகையறி விக்கப்
பொருந்திய தென்னவிற் றிருந்தருள் பரசிவ
ஞான சற்குரு நாதனை மூன்கண்
டெதிர்சென்று வணங்கி யிருகணீர் வார
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவத் தேசிக
ணுடல்பொரு ளாவிமூன் றுதகமொடு கவரா
வருட்டிரு நோக்கா லாம்பரி சத்தாற்
பொருட்டிரு வாக்காற் பொலிவுற வருளி
யறிவுரு வாக்க வானந்த வெள்ளப்
பெருக்கிடை மூழ்கிப் பேருலகு வாழத்
திருவாய் மலர்ந்து செப்பிய சிற்சபைத்
தேவையே பரவுந் திருச்சிற் றம்பலக்
கோவையா ரென்னுங் குலவரு நூலை
நச்சினார்க் கினியராய் நலம்பல பயக்கு
நச்சினார்க் கினியர் நவையறச் செய்த
செறிசுவை யுரையொடு தேர்ந்துணர் வோர்க
ளாரண முணர்பய னாகம முணர்பயன்
சீரண வியபல் செழுங்கலை யுணர்பயன்
யாவு மெளிதி னினிதுணர்ந் தடையப்
பாவுற மச்சிற் பதித்துத் தருகெனப்
பளிங்கு படுத்த பன்மலர் வாவியைக்
கயவாய்ச் செங்கட் கவையடிக் கவரி
கன்றுள்ளிப் பொழிந்த தன்றசுவைத் தீம்பால்
பாய்ந்து பெருகலிற் பயோததி யென்று
மதனிடை யாட வவாவிப் புக்குத்
தாமரை நாளந் தனைதர நிற்குங்
குறையடிப் புகர்முகக் கவுட்கடாக் களிற்றை
வாசுகி பிணித்த மந்தர மென்றும்
வெள்ளொளி விரிக்கும் வள்ளிதழ்க் கமலச்
செறிவினை யமுதத் திரள்விளை வென்றும்
பொற்றூது பொதிந்த பொற்புடை மராளந்
தடமுலைச் சிற்றிடைத் தாக்கணங் கென்றுந்
திரையெறி மணியுஞ் செம்பொனு நிறைந்த
குடக்கூன் சங்கையுங் கோகன தத்தையும்
பெருநிதி யளிக்கு மிருநிதி யென்றுந்

தேவருண் மதித்துச் சேர்தரப் பொலிந்து *
பம்புவளஞ் சுரக்குஞ் செம்பிறன் னுடன் *
பீடுற வுயர்ந்த வாடகக் குன்றம் *
பலவுருக் கொண்டு நிலவிய தென்னச் *
சேயொளி விரிக்குஞ் செப்பொன் மாடத் *
தொளிரர வியபத்தின் மிளிர்தர மேவிக் *
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பைந்தொடிக் *
குனிநுத னெடுங்கட் கொடியிடைக் கோதையர் *
நித்திலங் குயிற்றிய தத்தொளி யம்மனை *
செந்தளிர்க் கரங்கொடு தெய்வநன் னாட்டுக் *
கடவுள் வேழங் கவளமென் றுன்னித் *
துதிக்கை நீட்டத் துதைந்தினி தாடும் *
புனவளஞ் செறியும் புதுவைமா நகரான் *
கனியினும் பாகினுங் கண்டினுந் தேனினு *
மினியதெள் ளமுதினு மினிக்குஞ் சுவைத்தமி *
ழேடெதி ரேற்ற பாடுறு நதியான் *
விற்கொடி கயற்கொடி புற்கொடி யிவைகட் *
காவிக் கொடியெனுங் காவிக் கொடியா *
னல்லெழி லிராம நாத புரமெனும் *
பதியாள் சேது பதிமகி ழிராணியார் *
தருமவா கரமாம் பருவத வர்த்தனி *
நாச்சியா ருடன்வரு நற்சகோ தரியும் [த்
பெறுபெரு நலனெலாம் பெயரோன்றின் விளக்கு
சிவஞானத் தேவருஞ் செய்தமா தவத்திற் *
புண்ணிய மென்னும் பொலிபயிர் தழைப்பக் *
கண்ணூறு பாவக் காஞ்சிரந் தருவிழச் *
செல்வ மென்னுஞ் செழுங்கிரி வளர *
வல்ல லென்னு மார்கலி வறப்ப *
வேதயி லறிஞ ரெண்ணில ராக *
வாதில ரவனியி லரிய ராகச் *
சாந்தங் கருணை சார்தரு மன்பு *
வாய்ந்தநற் சீல மாண்புகழ் தேற்றம் *
வாய்மை யடக்க மலிதரு நீதி *
யின்னன குணமெலா மெழிலுறப் பாகக் *
கொடையொரு நல்லுருக் கொண்டு வந்ததென் *

றிரும்புவி வியப்புத் திசைப்பத் தோன்றியோன்
வளைபாழி வாள்வில் வயங்குகரஞ் சுமந்து
துளைசேர் கொள்வனந் தலைதொடை தாங்கி
மாயக் கலையொழித் தேய்பொற் கலைதழீஇத்
தாணுவை யேற்றித் தளர்பசு விடர்கழீஇக்
கான மூவந்து கவினுற வாய்ந்து
வானுறு புலவர் வழுத்தப் பெற்று
மிளிர்தவின் வஞ்ச மென்மலர் வதியும்
பொன்னுச் சாமியே யெனப்புல வோர்சொலப்
பொன்னுச் சாமிப் பூம்பெயர் புனைந்த
பூபதி யினிது புகன்றன னாக
நன்றுநன் றென்று நனியுள மகிழ்ந்தே
யுயர்பிர ணவப்பொரு ளொருதா னென்றே
நன்றறி வுறுத்தக் கொன்றைமலர் முடித்த
புராதனப் பெருமான் பொலிந்தினி தமரு
மருக்கொள்பூஞ் சோலைத் திருக்கோ ணாசலந்
கருக்கோ தகற்றுந் திருக்கே தீச்சுர
மென்னுமித் தலங்களைத் தன்னகத் தடக்கிய
தென்னீழ நாட்டின் மன்னுயாழ்ப் பாணத்துப்
பல்லூர் புகழு நல்லூர் வாணன்
சந்தத முஞ்சிவ சிந்தனை யகலாக்
கந்தவே டவத்தினில் வந்தவ தரித்தோன்
றொல்காப் பியமுத னல்லிலக் கணங்களு
மொல்காப் பயன்றரும் பல்காப் பியங்களுந்
தவநெறி காட்டுஞ் சிவபுரா ணங்களும்
பதிபசு பாசப் பகுப்பினி துணர்த்துஞ்
செய்தவர்க் கேயுறுஞ் சைவசாத் திரங்களு
மையந் திரிபற வறிந்து தெளிந்து
பெயரா வறிவிற் பெரியோ னாகி
வீறுகொண் டுயர்ந்த வாறுமுக நாவலன்
காலிகி தங்களாற் காணுறு வழுக்களைந்
தாணடி யவர்க்கின் பருப்பப்
பரவுறு மச்சிற் பதிப்பித் தனனே.

சிவபரம்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கராகிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

மணிதிகழ் பஃறலை வாளரா வனந்த
னணிதிகழ் செஞ்சூட் டதன்மிசைக் கிடக்குங்
கடல்விளிம் புடுத்த நெடுநிலப் பரப்பின்
மீமிசைப் போர்த்த விரியிருட் குப்பை
பாம மார்கடற் பனிதிரை முகட்டெழீஇக்
கதிர்வா ளோச்சுங் கனலொளிப் பரிதிக்
கதிர்வகத் தடைகுற் றடைக்கலம் புக்கெனத்
துணங்கற னிவந்த மணங்கமழ் பொதும்பர்
புடைதவழ் பாண்டிப் பொருவினன் னாட்டிற்
கடையுகத் தெழுந்த கார்க்குல மென்ன
மகத்தெழு புகைக்குவால் வான்முகடு துவன்றி
யிகப்பருஞ் சீற்றத் தெறுழ்வலி யொருத்தல்
கனல்கொப் புளிக்குறுங் கண்சும் புளிப்பப்
பனலுறந் திசைதொறும் படர்ந்து போர்ப்பப்
புரிநூல் கிடந்து புரளு மார்பினர்
திரிபினெய் வழாஅது சுருக்குவழி வாக்குஞ்
சீர்சால் வாதவூர் செய்தவப் பேற்றாற்
பேர்சா னுண்மறைப் பிணக்கற வந்த
மாதவர் குழாம்புகழ் வாதவூ ரடிக
ளிருவகைப் பந்தத் திரையினா லெற்றுண்
டடலரும் போதத் தடஞ்சுழி வாய்ப்பட்
டொடிவில்வெம் பிறவிக் கடலிற் றுளைந்துளோ
ரொன்றிரண் டிகந்த பொன்றலின் முத்தி
யியன்களை காணுபு நயன்றரு மின்பிற்
றெற்றெனத் திளைத்துத் தேக்கெறிந் துவப்பக்
குற்றமின் மதலையைக் கொடுத்தளித் தென்னப்

பொருவா சகவிருட் புணர்ப்பினை யிரிக்குந்
திருவா சகமருள் செழுந்தவ மாமணி
செய்வதுந் தவிர்வதும் பெறுவது முறுவது
முய்வது மாய வொருநான் கிவற்று
ளுறுவதே பேரின் புறுதலா மென்ன
யாயிரு ஞால மேயமன் பதைக
ளகத்தடைத் துய்தரப் பகுத்துவந் தருளிய
திருச்சிற் றம்பலத் திருத்தகு கோவையா
ரரும்பொரு ளொருங்கும் பெரும்புவி மீது
கைத்தலத் தமர்தரு கழுமணி கடுத்து
வித்தக ருளத்தெளி விடுத்துக் கிடப்பத்
தள்ளரும் புலமைத் தலைமைசால் சிறப்பி
னச்சினார்க் கரணிகர் நச்சினார்க் கினிய
ரிலக்கண நெறியின் புலக்கணத் ததுவெனத்
திருவுளம் பற்றிய பொருவிலின் னுரையினை
யறுகாற் புள்ளின மறுகாத் துதைந்து
மடுத்துக் களித்துக் குமட்டியெதி ரொடுப்பப்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்து நறுமது வாக்கு
மம்போ ருகவயல் வெம்போ ருகந்த
வனங்கவே டனது மனக்கவ லுறுத்தும்
பாசறை நிகர்ப்பப் பாசடைக் கொடிகடாய்
விழைதரு மின்சுவைக் கழைதலை வணக்கும்
பம்பிய வளஞ்சேர் செம்பிநன் னாடன்
கரையொடு பொருதுந் திரையொலி சமழ்ப்ப
வதுவையின் முழக்கார் புதுவைநக ராளி
புங்கவர் குடைவான் கங்கையிற் றிடர்படத்
தேந்துகள் கொட்டும் பூந்துணர் பொதுளிய
சேகுறு வான்சினைச் செஞ்சாந்து செறிந்த
போகுயர் குடுமிப் பொதியப் பொருப்பன்
சுரிமுகச் சங்கினஞ் சூலுளைந் துயிர்த்த
விரிநில வெறிக்கும் வெண்மணிக் குவையினை
யிருகையுஞ் சிந்தி யெக்க ராக்கும்
பெருநதி வையைப் பீடுசெழுந் துறைவ
னன்றின ருளத்தைத் துன்றுமச் சுறுத்த
மேவிக் கதிர்க்குங் காவிக் கொடியினோன்

கலியுருப் பகற்றிக் கருதுபல் லுயிர்கட்
கோவற நிழற்றுங் காவிக் கவிகையன்
றடமருப் பிருங்கவுட் கடவுள் யானை
விழையுமின் பிடியெனப் புழைக்கை நீட்ட
முழுமணி யினக்கண் முகிழ்க்குறும் பித்திகை
கெழுமிய மாடமீக் கிளர்தரு மரமியத்
திந்துதொந் துயிர்த்த பைந்தர ளம்போன்
மறுவில்வாண் முகத்திற் குறுவெயர் வரும்பச்
சில்லரிச் சிலம்பொலி யொல்லென வொலிப்பச்
சிறுகிடை மறுகச் செறிகுழன் மடவியர்
நித்திலங் குயின்ற பொற்கழங் குந்தும்
பராவிய சீர்சா லிராம நாத
பரந்திகழ் வுறவருள் சுரந்து புரக்குஞ்
சேது பதியயிற் சேது பதித
னில்லறக் கிழமை பூண் டல்லலை மழுக்கு
மருந்துதிக் கற்பிற் பெருந்துதி யிராணி
நங்கையொடு வந்த வங்கண தம்பாற்
பவஞா னந்தெறு பான்மையிற் படிந்த
சிவஞான தேவர் செய்தவச் சிறப்பான்
வலம்புரி பயந்த நலம்புரி முத்தின்
வந்தநன் புலமைச் செந்தமிழ்க் குரிசி
லிலவகைப் பகையு மெய்வகை யுயிர்கட்
கணுகா வண்ண நணுகா வளிக்கும்
புரவு பூண்ட வுரவதி காரன்
றெம்முனை யடுபோர்ச் சீற்றத் துப்பின்
வெம்முனை யவுணர் வெரிந்கொடுத் திரியத்
திரிமருப் பிரலை செருமுகத் துகைக்குங்
கொற்றவைக் கரங்காங் கொற்றப் புயத்தினன்
கோத்திரா பிசைவேர் வீழ்த்தெழுந் தகன்று
திசைதொறும் படர்ந்து செல்லிட மின்றிப்
புகைநிறத் தங்கட் புட்கரம் போர்த்துக்
கண்ணகன் ஞாலத் தண்ணிய கலியிரு
ளென்னென வொளிப்ப வெண்ணில வெறிக்கும்
புகழ்ப்படாம் போர்த்த தகைப்பெருஞ் செம்ம
றன்பா லேற்குநர் தம்பா லேற்ப

வரையாது கொடுக்கும் வள்ளன்மை கற்றோ
னுரைசால் கலைபயி லுணர்ச்சியின் மிக்கோன்
றன்னூறு பல்லறத் துறையிற் றிறம்பாப்
பொன்னுச் சாமிப் புனைகழ னரேந்திரன்
பெருகிய லச்சிற் றருகென வுரைப்பத்
தோன்றிய பலரும் வேண்டிய வாறே
வரைதலின் வலவரும் வல்லா ராகி
நிறைதளர்ந் தயிர்த்து நெட்டுயிர்ப் பெறிய
மிக்குங் குறைந்து முறழ்ந்தும் பிறழ்ந்துந்
தொக்கபல் பிரதியின் றுரிசொருங் ககற்றி
யெளியரு மினிதுணர்ந் துளநனி வியப்பக்
கனிவகத் தரும்பி நனிபெறப் பதித்தனன்
முழுமணி குயின்றபொன் மோலிக ளுரிஞ்சிப்
பழுதறு பொற்றுகட் புழுதி படுப்ப
நறுமணங் கமழுந் தறுமலர் சொரிந்து
விண்ணவ ருச்சியி லண்ணிய கரங்கூப்பி
கெழுமிய நிகேதனக் கேதீச் சுரமுந்
தொழுதகை யடியவர் தொல்பவத் தொடக்கைக்
காணா வகைசெய் கோணா சலமுந்
தன்னிடை தழுவ மன்னிய சிறப்பாற்
றுவரும் பழமறை மூவர்சொல் புனைந்த
காழகிற் பொழில்சூ ழீழநன் னாட்டின்
முகிறுழா மிலாங்கவி நகுமிட னமிழ்ந்த
முற்றிய முப்புடை நெற்றிளங் கமுகின்
படுகுலை சாய்த்துத் துடுமென வீழ்தலின்
வானயாற் றகவயின் மீனின மொளிப்பக்
கானிமிர்த் திளவரால் கடிதுதாய்த் திருமா
நீர்கால் யாத்த சீர்சால் படப்பை
புறந்தழீஇ யோங்கிச் சிறந்தநல் லூரன்
சூர்முத றடிந்த கூர்நுதி வேற்கைக்
கந்தவேட் கன்பார் கந்தவேட் பெயரியோன்
சொல்லியன் றவத்தாற் கல்வியங் குரித்தென
விடலரும் பல்லுயிர் மடனற வந்தோ
னிலக்கண விலக்கிய தருக்கவே தாந்தப்
பெருக்கமுற் றுணர்ந்த பீடுறு பெரியோன்

பதிபசு பாசப் பகுப்பிற் றமெனப் *
பொதிவுறத் தெரித்துப் பொருவிலின் புறத்துஞ் *
சைவசித் தாந்த மெய்வரு பனுவன் *
முற்றொருங் குணர்ந்தருள் பொத்திய வசத்தாற் *
சிவமே பொருளெனத் தேர்ந்த புந்தியோ *
னவநிதி சமழ்ப்ப நல்கருட் கொடையினோன் *
கதுவிய புல்மைக் கதிர்ப்பின் *
முதுபுக ழாறு முகநா வலனே. *

திரிசிரபுரம்,

முத்துச்சாமிப்பிள்ளைகுமாரர்

முருகையப்பிள்ளை

இயற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவளர் மலர்க்கணையன் மாற்கரிய திருமுடியு மலரடியும் வையை நதியின்
வான்கரைம ணெளிதுணர மலியன்பு வாய்ந்ததிரு வாதவூ ரடிக ளருள்
திருவளர் திருக்கோவை யார்நச்சி னார்க்கினியர் செய்தவுரைசேர்த்தெழு
சிற்றம்ப லத்தந்தை திணையினங் கரமலர் சிவக்குமென் றனுமுருகவே
லொருவனரு மோருருவெடுத்துள முவந்துதற் குரியதிரு நாமமேகொண் [
டொர்நமூர் தனில்வந்த தெனவாறு முகனென்னு மொண்பெயர் சுமந்
தருவளர் கரத்தினொ னருளன்பு முதலாய சற்குணஞ் சார்ந்த பொன்னுச்
சாமிவேள் கொண்டாட வடியர்கட் கின்பந் தழைப்பவச் சிட்டனன

சூசிபத்திரம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவையார்

என்கின்ற

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகவணக்கம்.

எண்ணிறைந்ததில்லை யெழுகோபுரந்திகழக் *
கண்ணிறைந்துநின்றருளுங் கற்பகமே-நண்ணியசீர்த் *
தேனூறுசெஞ்சொற் றிருக்கோவையென்கின்ற *
நானூறுமென்மனத்தே நல்கு. *

நூற்சிறப்பு.

ஆரணங்காணென்பரந்தணர்யோகியராகமத்தின் *
காரணங்காணென்பர்காமுகர்காமநன் னூலதென்ப *
ரேரணங்காணென்பரெண்ண * ரெழுத்தென்பரின்புலவோர் *
சீரணங்காயசிற்றம்பலக்கோவையைச்செப்பிடினே. *

இவ்விரண்டு செய்யுளும்
பிற்காலத்தான்றோராற் செய்யப்பட்டன.

அதிகாரவரலாறு.

இயற்கைபாங்க னிடந்தலைமதியுட, னிருவருமுளவழி யவன் வரவுணர்தல், முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்த, னன்னிலைநாண நடுங்கநாடன், மடல்குறைநயப்பு வழிச்சேட்படுத்த, லிடமி குபகற்குறி யிரவுக்குறியோ, டொருவழித்தணத்த லுடன்கொண்

---

* எண்ணென்பது தருக்கநூலுக்கும், எழுத்தென்பது இலக்கணநூலுக்கும்பெயர். அது "எண்ணுமெழுத் துங்கண் ணிவையாய்ந்திந் நூற்பயனைக்- கண்ணுககாண் பார்நற் கதி. காண்டலனு மானங் கதையருந்தா பத்தியிவை-யீண்டிசைந்த வெண்ணெனவே யெண். வழுப்பதத்தை வாக்கினுக்கு மாற்றிவர மாக்கு-மெழுத்தெழுவா யைந்து மெழுத்து.," என்னும் பரமத திமிரபானுத் திருக்குறள்களானுணர்க. ஏரணமெனினும் எண்ணெனினும் அளவையெனினும் தருக்கமெனினும் நியாயமெனினுமொக்கும். வடநூலாரும் தருக்கம வியாகரணமென்னும் இரண்டையுமே மக்கட்கிருகண்ணெனக்கூறமாறுகேட்டுணர்க.

டேகல்,வரைவுமுடுக்கம் வரைபொருட்பிரிதன்,மணஞ்சிறப்
தல் வார்புவிகாவ, விணங்கலர்ப்பொருத்தல் வேந்தற்குற்
பொருள்வயிற்பிரிதல் பரத்தையிற்பிரிதலென், றருள்வயிற்
தவகத்திணைமருங்கி, னிருளறுநிகழ்ச்சி யிவையெனமொழி

இதன் பொருள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி- பாங்கற்கூட்டம்- இடந்தலைப்பாடு-
யுடன்படுத்தல்-இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர்தல்- மூன்
ணர்தல்-குறையுறவுணர்தல்-நாணநாட்டம்-நடுங்கநாட்டம்-ம
குறைநயப்பித்தல்-சேட்படை-பகற்குறி-இரவுக்குறி-ஒருவழி
ணத்தல்-உடன்போக்கு- வரைவுமுடுக்கம்- வரைபொருட்பிரி
மணஞ்சிறப்புரைத்தல்- ஓதற்பிரிதல்- காவற்பிரிதல்- பகைத
ணைப்பிரிதல்-வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிதல்-பொருள்வயிற்பிரிதல்
ரத்தையிற்பிரிதல் எனவிவ்விருபத்தைந்தும் இந்நூற்குக்
க்கொத்தெனப்படுமதிகாரங்களாமென்றகூறுவர் அகத்தி
லக்கணமுணர்ந்தோரென்றவாறு. அவற்றுள்,—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இயற்கைப்புணர்ச்சியென்பது-பொருளதிகாரத்திற் கூற
ட்ட தலைமகனும், தலைமகளும், அவ்வாறொரு பொழிலிடத்
ரப்பட்டுத் தெய்வத்திடைநிற்பப் பான்மை வழியோடி ஓர
இருகோடுதோன்றினாற்போலத் தம்முளொத்தவன்பினராய்
விருவரொத்தார் தம்முட்டாமே கூடுங்கூட்டம்.

அது நிகழுமாறு- காட்சியையந் தெளிதனயப் பே,யுட்
டெய்வந் துணிதல்கைக்கிளையொடு,கலவியுரைத்த விருவயி
ஒல், இளவிவேட்ட னலம்புனை ந்துரைத்தல்,பிரிவுணர்த்தல்
பருவரலறித,லருட்குணமுரைத்த லிணைமகூற, லாடிடத்
லருமையறிதல்,பாங்கியையறித லெனவீரொன்பா,னீங்கா
கை நெறியெனமொழிப.

(இ-ள்.) காட்சி- ஐயம்- தெளிதல்- நயப்பு- உட்கோள்- தெய்
தைமகிழ்தல்-புணர்ச்சிதுணிதல்- கலவியுரைத்தல்- இருவயி
தல்-இளவிவேட்டல்-நலம்புனைந்துரைத்தல்- பிரிவுணர்த்தல்-
வரலறிதல்-அருட்குணமுரைத்தல்- இடமணித்துக்கூறிவற்பு
தல்-ஆடிடத்துய்த்தல்- அருமையறிதல்-பாங்கியையறிதல் என
வைபதினெட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியாம். எ-று. அவற்றுள்,

காட்சி.

காட்சியென்பது-தலைமகளைத் தலைமகன்கண்ணுற்று இஃதொரு வியப்பென்னென்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருவளர்தாமரைசீர்வளர்காவிகளீசர்தில்லைக் *
குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குபைங்காந்தள்கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர்மாலையோர்வல்லியினொல்கியனநடைவாய்த் *
திருவளர்காமன்றன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே(௧)

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்
கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது.

திருவாதவூரடிகள் இத்திருக்கோவை யை
என்னுதலியெடுத்துக்கொண்டாரோவெனின்,

அறிவோனறிவில தெனவிரண்டாகு *
நெறியினிற்றொகைபெற்று நிரல்படவிரிந்த *
மண்புனலனல்வளி மாவிசும்பெனாஅ *
வெண்மதிசெஞ்சுடர் வேட்போனெனாஅ *
வெண்வகைநிலைஇய வெவ்வகைப்பொருளுந் *
தோற்றநிலையிறுதி கட்டுவீடென்னு *
மாற்றருஞ்செயல்வழி மாறாதுசெயப்பட்டு *
வெருவாவுள்ளத்து வேட்போன்றன்செய் *
யிருவினைப்பயன்றுய்த்து மும்மலனொரீஇப் *
பொருவறுசிவகதி பொற்பினிற்பொருந்தவு *
மேனையனைத்தங் குணநிலைபுணரவு *
நிலைஇயவ்வயி னிமித்தமாகி *
யலகுதவிர்த்த பலவகையண்டமு *
மின்னுழைவெயிலின் றன்னணுப்புரைந்து *
தன்னுளடங்கவுந் தானவற்றுள்ளு *
நுண்ணுணர்வாயு நோக்கருநுழையிற் *
சிறுமைபெருமைக் கிருவரம்பெய்திப் *
போக்கும்வரவும் புணர்வுமின்றி *
யாக்கமுங்கேடு மாதியுமந்தமு *
நடுவுமிகந்து ஞானத்திரளா *
யடியுமுடியு மளவாதயர்ந்து *
நெடியோனான்முக னன்மறையோற்ற *
வெரிசுடர்க்கனலியி னீங்காதுவிரிசுடர் *

வெப்பமும்விளக்கமு மொப்பவோர்பொழுதினிற்
றப்புறவியற்றுவ தெனவெப்பொருளுங்
காண்டலுமியற்றலு மியல்பாமாண்புடன்
றன்னினீங்காது தானவின்றவிளங்கிய
வெண்ணெண்கலையுஞ் சிலம்புஞ்சிலம்படிப்
பண்ணமைதேமொழிப் பார்ப்பதிகாண
வையாறதன்மிசை யெட்டுத்தலையிட்ட
மையில்வான்கலை மெய்யுடன்பொருந்தித்
தில்லைமூதூர்ப் பொதுவினிற்றோன்றி
யெல்லையிலானந்த நடம்புரிகின்ற
பரமகாரணன் திருவருளதனாற்
திருவாதவூரமர்ந் செழுமறைமுனிவர்
ஐம்பொறிவகையிகந் தறிவாயறியாச்
செம்புலச்செல்வ ராயினராதலி
னறிவனூற்பொருளு முலகநூல்வழக்குமென
விருபொருளுநுதலி யெடுத்துக்கொண்டனர்
ஆங்கவ் விரண்டனுள்
ஆகமநூல்வழியி னுதலியஞான
யோகநுண்பொருளினை யுணர்த்துதற்கரி
துலகநூல்வழியி னுதலியபொருளெனு
மலகிறீம்பாற் பரவைக்கண்ணெனும்
புலனெனுங்கொள்கலன் முகந்தவகைசிறி
துலையாமரபி னுரைக்கற்பாற்று.

அஃதியாதோவெனின், எழுவாய்க்கிடந்தபாட்டின்பொரு ரைக்கவேவிளங்கும். அஃதேல், இப்பாட்டென்னுதலிற்றோ னின், அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னு நான்குபொருளி ம், இன்பத்தை நுதலி இத்திருக்கோவையின்கணுரைக்கின்ற வியற்பொருளினது பொழிப்பிலக்கணத்தையும், அதற்குறுப்ப கிய கைக்கிளைத்திணையின்கண் முதற்கிடந்த காட்சியென்னும் ருதலைக்காமத்தினையும், உடனிலைச்சிலேடையாக வுணர்த்துத விற்று.

திருவளர்தாமரை—போன்றொளிர்கின்றதே.
மதிவாணுதல்—கண்ணுற்றது.

இதன்பொருள் திருவளருந் தாமரைப்பூவினையும், அழகுவளரு நீலப்பூக்களையும், ஈசர் தில்லைவரைப்பில் கணுண்டாகிய பூங்குமிழின துநிறம்வளரும்பூவினையும், கோங்கரும்புகளையும், செவ்விக்காந்தட்பூக்களையும உறுப்பாகக்கொண்டு, மேம்பட்ட தெய்வமணம்வளரும்மாலை ஒருவல்லிபோலநுடங்கி, அன்னத்தினடைபோலநடைவாய்ந்து, வடிவுவளருங்காமனது வெற்றிக்கொடிபோன்று விளங்காநின்றது, என்னவியப்போ! என்றவாறு.

திருவென்பது-கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கம். ஏ-று திருமகடங்குத் தாமரையெனினுமமையும். பூங்குமிழென்பது முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றதோராகுபெயர். ஈசர்தில்லையென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. பலநிலங்கட்குமுரிய பூக்களைக்கூறியவதனால், நிலமயக்கங்கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, பலநிலங்களினுஞ்சென்று துய்க்குமின்பமெல்லாந்தில்லையின்வாழ்வார் ஆண்டிருந்தேதுய்ப்பரென்பதுபோதரும். போதர, இம்மையின்பத்திற்குத் தில்லையேகாரணமென்பது கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, ஈசர்தில்லையென்றதனான், மறுமையின்பத்திற்குங்காரணமாதல் சொல்லாமையேவிளங்கும். செய்யுளாதலாற் செவ்வெண்ணின்றொகைதொக்குநின்றது. ஓங்குமாலையெனவியையும். தெய்வமருவளர்மாலையென்றதனால், தாமரைமுதலாயினவற்றினியன்றபிறமாலையோடு இதற்குவேற்றுமைகூறியவாறும். வாய்ந்தென்பது நடையின்வினையாகலாற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடுமுடிந்தது. உருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றது முதல்விழிக்குத்தோற்று உருவிழப்பதன்முன்மடியாவாணையனுயர்த்தகொடியை. அனநடைவாய்ந்தென்பதற்கு அவ்வவ்வியல்புவாய்ப்பப் பெற்றெனினுமமையும்.

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கமென்றது அழகு. இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின், யாவனொருவன் யாதொருபொருளைக்கண்டானோ அக்கண்டவற்கு அப்பொருண்மேற்சென்ற விருப்பத்தோடேகூடியவழகு. அதன்மேலவற்கு விருப்பஞ்சேறல் அதனிற்சிறந்தவுருவும் நலனும் ஒளியுமெவ்வகையானும் பிறிதொன்றற்கில்லாமையால். திருவென்றது அழகுக்கேபெயராயிற்று. அங்ஙனமாயின் இதுசெய்யுளினொழிய வழக்கினும்வருவதுண்டோவெனின், உண்டு, கோயிலைத்திருக்கோயிலென்றும், கோயில்வாயிலைத்திருவாயிலென்றும், அலகை

த்திருவலகென்றும், பாதுகையைத்திருவடிநிலையென்றும், வழ
கும் இத்தொடக்கத்தன வெல்லாந் திருமகளைநோக்கியெழுந்த
வல்ல. அது கண்டவனுடைய விருப்பத்தானேயெழுந்தது.
னாற் திருவென்பது அழகென்றேயறிக. அதனாற்றிருவென்ப
து கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கமே. அல்லது உ
தான்கண்டவடிவின் பெருமையைப் பாராட்டுவானாதலான், ஒ
யிருந்த தவிசை இவனுக்குமுகமாகக்கூறுதல்வழுவாம். ஆ
ற்றான்கண்டவடிவினுயர்ச்சியையே கூறினானெனக்கொள்க.

வளரென்பதற்கு வளருமென்றும்மைகொடுத்து உரைவாய்பா
கோட்டியதெற்றிற்கு மேலாலோ வளரக்கடவதென்பது கட
ற்றிற்குவிடை-வளர்ந்ததாமரை வளராநின்றதாமரையென்றுகழி
லத்தையும் நிகழ்காலத்தையுங்கூறுது, மேல்வருங்காலத்தைக்
றவேண்டியது. கழிகாலத்தைக்கூறினாற் கழிந்ததனைக்கூறிற்றும்.
நிகழ்காலத்தைக்கூறினால் முன்னும்பின்னுமின்றி இப்பொழு
ள்ளதனைக்கூறிற்றும். ஆதலான் வளருமென்று வருங்காலங்கூறிய
வாறன்று. மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிய சொற்றொன்ற
வேகூறினர். ஆயின் உம்மைச்சொன் மூன்றுகாலத்திற்கும் பொ
துவாகிவந்தவாறென்னை?- இது செய்யுட்சொல்லாதலால்வந்த
செய்யுளிற்றொழிய வழக்கினும் வருவதுண்டோவெனின், உண்
அது ஞாயிறு திங்களியக்கும் -யாறொழுகும்- மலைநிற்கும் என்
த்தொடக்கத்தனவற்றானறிக. அன்றியும், "முந்நிலைக் காலமுந்தோ
ன்றா மியற்கை- யெம்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து- மெ
ய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டும்.,, என்றாராகலின்,
உம்மைச்சொல் வருங்காலத்தையே காட்டாது மூன்றுகாலத்திற்
கும் பொதுவாய்நிற்குமென்றேயறிக.

இனித்திருமகடங்குந் தாமரையெனினுமமையுமென்று அமை
வுரைத்ததென்னை இதனையுவமையாக்கக்குறையென்னையெனின்,
திருமகளாலே தாமரையுயர்ந்ததாம். தாமரையினது சிறப்புக்கூ
றிற்றில்லையாம். என்னை, எல்லாராலும்விரும்பப்பட்ட அழகுசிவ
ட்குண்டாகையாலே திருமகளென்று பெயராயிற்று அங்ஙனம்
பெருமையுடையவளும் இதன்சிறப்புநோக்கியேயிதனிலிருந்தா
ளல்லது தன்னாலேயிதற்குச் சிறப்புப்பெறவேண்டியிருந்தாள
ல்லள், ஆதலாற் றாமரைக்கொத்ததும் மிக்கதுமில்லை. அங்ஙனம்
பெருமையுடையவளாலும்விரும்பப்பட்டதாதலால், திருவென்

பது கண்டாரால்விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கமென்பது வெ
ற்றும்.

இனித்திருவளர்தாமரை சீர்வளர்காவியென்றனபோல இதனை
யுங் குருவளர் குமிழென்னாது பூங்குமிழென்றதெற்றிற்கெனின்,
மூன்றும்பின்னும் வருகின்ற எண்ணிற் பூவைநோக்கியன்று, கண்
டுச்செய்யுளின்பத்தைநோக்கியும் இதற்காகுபெயரை நோக்கியு
மெனவறிக. அஃதெதுபோலவெனின், “ளிபெறு தண்புலத்து
த் தலைப்பெயற் கரும்பீன்று-முளிமுதற் பொதுளிய முட்புறப்
பிடவமும்,, என்பதுபோல. கோங்கென இதனையொழிந்த நான்
கிற்கு மடைகொடுத்து இதற்கடைகொடாதது பாலைநிலஞ் சொ
ல்லுதனோக்கி, என்னை, பாலைக்குநிலமின்றாதலான். ஆயின் மற்றை
யநிலம்போலப் பாலைக்கு நிலமின்மையாற் கூறினாராகின்றார் ம
களிர்க்குறுப்பிற்சிறந்தவுறுப்பாகிய முலைக்குவமையாகப் புணர்
க்கப்பட்ட கோங்கிற்கு அடைகொடுக்கக்கடவதன்றோவெனின்,
அடைகொடுப்பிற் பிறவுறுப்புக்களுடன் இதனையுமொப்பித்தத
ம். ஆதலான் இதற்கடைகொடாமையே முலைக்கேற்றத்தை விளக்
கின்றது. அஃது முற்கூறியவகையில் திருக்கோயில் திருவாயி
ல் திருவலகு என்றவற்றிற்கு நாயகராகிய நாயனாரைத் திருநாயனா
ரென்றதுபோலவெனக்கொள்க.

இனியுடனிலைச் சிலேடையாவது ஒருபாட்டிரண்டுவகையாற்
பொருள்கொண்டுநிற்பது. அவ்விரண்டனுள்ளும் இத்திருக்கோ
வையின்கணுரைக்கின்றபொருளாவது காமனது வென்றிக்கொடி
போன்றுவிளங்கி அன்னநடைத்தாய்த் தாமரையே நெய்தலே கு
மிழே கோங்கே காந்தளே யென்றிப்பூக்களாற் றொடுக்கப்பட்
டோங்குந்தெய்வமருவளர்மாலையின் வரலாறு விரித்துரைக்கப்ப
டுகின்றதென்பது. எஃறது என்சொல்லியவாறோவெனின், தாம
ரை மருதநிலத்துப்பூவாதலான் மருதமும், நெய்தல் நெய்தனிலத்
துப்பூவாதலான் நெய்தலும், குமிழ் முல்லைநிலத்துப்பூவாதலான்
முல்லையும், கோங்குபாலைநிலத்துப் பூவாதலாற் பாலையும், காந்தள்
குறிஞ்சிநிலத்துப்பூவாதலாற் குறிஞ்சியுமென இவ்வைந்துபூவினா
லும் ஐந்திணையுஞ்சுட்டினார். ஆதலாற் றொடுத்துக்கொண்ட
அகத்தமிழின்பெருமைகூறாது தில்லைநகரின்பெருமைகூறினார்,
நிலமயக்கங்கூறுதலான். அற்றன்று அஃதேகூறினார் என்னை, சொ
ல்லின் முடிவினப்பொருண்முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற்
புணர்தலும் புணர்தனிமித்தமுமாகிய குறிஞ்சியேகூறினார். என்

ணை, பைங்காந்தளென்று குறிஞ்சிக்குரிய பூவிலே முடித்தலால். அன்றியும் பூவினானே நிலமுணர்த்தியவாறு இத்திருக்கோவையின்கண் முன்னர்க் "குறப்பாவை நின்குழல்வேங்கையம்போதொ கோங்கம்விராய்" என்னும் பாட்டினுட்கண்டுகொள்க. அல்லது ஞ்சினையைக்கூற முதலறிகிளவியென்னு மாகுபெயரானுமாம். ஆயின் குறிஞ்சியேகூறவமையாதோ நிலமயக்கங்கூறவேண்டியதெற்றிற்கெனின், ஓரிடத்தொரு கலியாணமுண்டானால் எல்லாரிடத்து முண்டாகிய ஆபரணங்களெல்லாம் அவ்விடத்துக்கூடி அக்கலியாணத்தைச் சிறப்பித்தாற்போலப் பலநிலங்களும் இக்குறிஞ்சியையே சிறப்பித்து நின்றன. உருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையின், அன்பினானே நிகழ்ந்தகாமப்பொருளைச்சுட்டினார். யாருங்கேட்போரின்றித் தன்னெஞ்சிற்குச் சொன்னமையின், கந்தருவவொழுக்கத்தையே யொத்த களவொழுக்கத்தையே சுட்டினார். ஈசர்தில்லையென்றமையின், வீடுபேற்றின் பயத்ததெனச்சுட்டினார்.

களவொழுக்கமென்னும் பெயர்பெற்று வீடுபேற்றின் பயத்தாய் அன்பினானிகழ்ந்த காமப்பொருளுதலிக் கந்தருவவொழுக்கத்தோடொத்துக் காமனது வென்றிக்கொடிபோன்று ஐந்திணையின்கண்ணும் வென்று விளங்காநின்ற கடிமலர்மாலையின்வரலாறு இத்திருக்கோவையின்க ணுரைக்கப்படுகின்றதென்றவாறு. களவொழுக்கத்தினை ஓர் மாலையாகவுட்கொண்டு உருவகவாய்பாட்டா னுணர்த்தினாரென்பது. இன்பத்தை நுதலியதென்றாராயினும், இன்பந் தலைக்கீடாக அறம் பொருள் இன்பம் வீடென நான்குபொருளையு நுதலிற்று. அவற்றுள் வீடுநுதலியவாறு மேலே சொன்னோம். ஒழிந்தமூன்றனையும் நுதலியவாறென்னையெனின், ஈண்டுத்தலைமகனுந் தலைமகளுமென்று நாட்டினார். இவனுக்கு ஆண்குழுவினுள் மிக்காருமொப்பாருமில்லை இழிந்தாரல்லது. இவளுமன்னள். இவர் ஒருவர்கண்ணொருவர் இன்றியமையாத அன்புடையாதலான், இவர்கண்ணே அம்மூன்றுமுளவாம். இவ்வொழுக்கத்தினது சுவைமிகுதிகேட்கவே விழைவுவிடுத்தவ்வழி மேயருள்ளமும் விழைவின்கட்டாழுமாதலின், காமனது வென்றிக்கொடியெனவே வென்றிகொள்ளாநின்றதென்றுரைப்பது. முத கட்கிடந்த இப்பாட்டுக் காட்சியின்மேற்று. இப்பாட்டால் வே கை இயன்கணுண்டாயவாறென்னைபெறுமாறெனின், உருவ காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையிற் பெற்றாம்.

உவமைமிகுதியாற் சொன்னானாகலின், இப்பாட்டிற்கு மெய்ப்பாடு-உவகை. உவகையாவது சிருங்காரம், அது காமப்பொருண் முதலாயவின்பத்தின்மேற்று. உவகையென்பது காரணக்குறி, உவப்பித்தலினுவகையாயிற்று. உவந்தநெஞ்சினனாய் அவளையோர் தெய்வப் பூமாலையாகவுருவகங்கொண்டு காமனது வெற்றிக்கொடியோடுவமித்துச்சொன்னானென்பது. என்னைமாலையாமாறு, "பூப்புனை மாலையு மாலைபுனை மாதருந், தோற்புனை வின்னாண் டொடர்கைக் கட்டியுங், கோச்சேரன் பெயருங் கோதையென் றாகும்." என்பதனாற் பெண்ணுக்கு மாலையென்றுபெயராயிற்று. ஆயின் யாரொருவரையுங் கேசாதிபாதமாதல் பாதாதிகேசமாதல் வருணிக்கவேண்டும். அவற்றுள், இது கேசாதிபாதமாக வருணிக்கப்பட்டது. என்னை, திருவளர்தாமரையென்று முடி முதலாகவெடுத்துக்கொண்டு அன்னநடையென்றுபாதத்திலேமுடித்தலான். ஆயின், இதில்நடைகண்டானாயின் மேல் ஐயநிலையுணர்த்தல் வழுவாமெனின், இவன் நடைகண்டானல்லன், இம்மாலை நடக்குமாயின் அன்னநடையையொக்குமென்றான். வாய்ந்தென்பது நடையின் வினையாகலிற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்ததென்றது-அன்னத்திற்குச்சினை கால், காலிற்குச்சினை நடை, ஆகையால் முதலென்றது அன்னத்தை.

அங்ஙனமுவமித்துச் சொன்னதனாற்பயன் மகிழ்தல். என்னை, "சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லியின் புறுதல், புல்லித்தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே" என்று அகத்திணையியற் சூத்திரத்திற்சொன்னாராகலினென்பது. அஃதேல் உவகையென்று மெய்ப்பாட்டானே மகிழ்ச்சிபெற்றாம். இனியிச்சொற்கள் விசேடித்து மகிழ்வித்தவாறென்னையெனின், நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து தான்வேட்டபொருள்வயிற்றன்குறிப்பன்றியேயுஞ்சொன்னிகழும். நிகழுந்தோறு மகிழ்ச்சிதோன்றுமென்பது, என்போலவெனின், ஒருவன் தான்வழிபடுந்தெய்வத்தைப்பரவியசெய்யுட்களையோதியுணர்ந்திருந்தானெனினும், அவற்றான் அத்தெய்வத்தை வழிபடும்போழ்து கண்ணீர்வார்ந்து மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக்காண்டும், அல்லதூஉஞ் சுற்றத்தாரது சாக்காடுமுற்றவுணர்ந்தானெனினுஞ் செத்தாரிடனுக் குளையாடினபொழுது அன்பமீதூரக் கலுழக்காண்டும், இவைபோலவென்பது. ஆகலின் நினைப்பின்வழியதுரையாயினும் நினைப்பின் உரைப்பயன் விசேடமு

ளடத்தென்பது. நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து சொன்னிகழுமென்பதனை இக்கோவையின் எவ்வகைமெய்ப்பாட்டின்கண்ணுந் தந்துரைத்துக்கொள்க. பயனென்பது நெஞ்சினடுத்ததோர் மெய்ப்பாடுகாரணமாகத் தன்வயினிகழ்ந்த சொல்லானெய்துவது. மெய்ப்பாடென்பது புறத்துக்கண்டதோர்பொருள் காரணமாக நெஞ்சின்கட்டோன்றிய விகாரத்தின்விளைவு. எழுவாய்க்கிடந்த இப்பாட்டுநுதலியபொருள் பொழிப்பினுணாததாம்,நுண்ணிதாக வுரைப்பான்புகின் வரம்பின்றிப்பெருகுமென்பது. (௧)

ஐயம்.

ஐயமென்பது- கண்ணுற்றபின்னர் இங்ஙனந் தோன்றாநின்ற இம்மாது திருமகள்முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்களுள்ளாள் கொல்லோவென் றையுறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

போதோவிசும்போபுனலோபணிகளதுபதியோ *
யாதோவறிகுவதேதுமரிதியமன்விடுத்த *
தூதோவனங்கன்றுணையோவிணையிலிதொல்லைத்தில்லை *
மாதோமடமயிலோவெனநின்றவர்வாழ்பதியே. (௨)

தெரியவரியதோர் தெய்வமென் ஐ
அருவரைநாட னையுற்ற து.

(இ-ள்.) யமனால்விடுக்கப்பட்ட தூதோ, வசித்தற்கரியாரை வசித்தற்கு அனங்கற்குண்டாயிற்றோர் துணையோ, ஒப்பில்லாதானது பழையதாகிய இத்தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர்மாதரோ, மடப்பத்தையுடைய மயிலோவென்று சொல்லும்வண்ணம்நின்றவரதுவாழ்பதி தாமரைப்பூவோ, ஆகாயமோ, நீரோ, பாம்புகளதுபதியாகிய நாகருலகமோ, யாதோ சிறிதுந் துணிதலரிது. எ-று.

யமன்றூதும், அனங்கன்றுணையும், மடமயிலும், ஐயநிலையுவமைக்கணுவமையாய்நின்றன. தில்லைமாது உவமிக்கப்படும்பொருள். ஐயநிகழ்ந்தது திருமகள்முதலாகிய தெய்வமோ மக்களுள்ளாளோவென்றென்க. மக்களுள்ளாளாதல் சிறுபான்மையாதலிற் கூறிற்றிலர்.

தில்லைமாதோ வென்பதற்குத் தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர் மானுடமாதரோவென் றுரைப்பாருமுளர். தில்லைமானுடமாது மகளிர்க்குவமையாகப் புணர்க்கப்படுவனவற்றி னொன்றன்மையால் உவமையாகாது. உவமிக்கப்படும் பொருளெனின், ஐயமின்றித்

துணிவாம். அதனால் தில்லைமாதோவென்பது மானுடம் தெய்வமென்னும் வேறுபாடுகருதாது மகளிரென்னும் பொதுமைபற்றிநின்றது. தில்லைநின்றவளெனக் கூட்டினுமமையும்.

தெய்வமென்ன- தெய்வமோ அல்லளோவென. மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்தமருட்கை. என்னை, "புதுமை பெருமை சிறுமை யாக்கமொடு,மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே.,,என்றாராகலின். ஈண்டு வனப்பினதுபெருமையை வியந்தானென்பது. அவ் வியப்பு மருட்கைப்பாற்படும். பயன்-ஐயந்தீர்தல். (உ)

தெளிதல்.

தெளிதலென்பது- ஐயுற்றபின்னர் அவயவமியங்கக்கண்டு இவள் தெய்வமல்லளென்று தெளியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாயும்விடையரன்றில்லையன்னாள்படைக்கண்ணிமைக்குந் *
தோயுநிலத்தடிதூமலர்வாடுந்துயரமெய்தி *
யாயுமனனேயணங்கல்லளம்மாமுலைசுமந்து *
தேயுமருங்குற்பெரும்பணைத்தோளிச்சிறுநுதலே. (௩)

அணங்கல்லளென் றயில்வேலவ ன்
குணங்களைநோக்கிக் குறித்துரைத்த து.

(இ-ள்.) பாய்ந்துசெல்லும் விடையையுடைய அரனது தில்லையையொப்பாளுடைய படைபோலுங்கண்கள் இமையாநின்றன. நிலத்தின்கண் அடிதீண்டாநின்றன. தூயமலர்கள் வாடாநின்றன. ஆதலின், துயரத்தையெய்தி ஆராயுமனனே, அழகியபெரியவாகியமுலைகளைச்சுமந்து தேயாநின்ற மருங்குலையும் பணைபோலும் பெரியதோள்களையுமுடைய இச்சிறுநுதல் தெய்வமல்லள். எ-று.

துயரமெய்தியாயுமனனே யென்றதனால், தெளிதல்கூறப்பட்டதாம். மெய்ப்பாடு - மருட்கையினீங்கிய பெருமிதம். என்னை, "கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே.,, என்றாராகலின், தெளிதலுங் கல்வியின்பாற்படும். பயன்-தெளிதல்.

அவ்வகை தெய்வங்கொல்லோவென் றையுற்றுநின்றான் இவ்வகை குறிகண்டு தெய்வமல்லள் மக்களுள்ளாளெனத்துணிந்தானென்பது. எனவே தெய்வமல்லாதற்குக்காரணம் இனையனகுறியே வேற்றுமையில்லையென்பது துணிவு.

நயப்பு.

நயப்பென்பது-தெய்வமல்லளென்று தெளிந்தபின்னர் மக்களு

ள்ளாளென்று நயந்து இடையில்லைகொலென்ற நெஞ்சிற்கு அல்குலும் முலையுங்காட்டி- இடையுண்டென்று சென்றெய்த நினையா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகல்கின்றவல்குற்றடமது கொங்கையவைபவநீ *
புகல்கின்றதென்னைநெஞ்சுண்டேயிடையடையார்புரங்க *
ளிகல்குன்றவில்லிற்செற்றோன்றில்லையீசனெம்மானெதிர்ந்த *
பகல்குன்றப்பல்லுகுத்தோன்பழனம்மன்னபல்வளைக்கே. (௫)

வண்டமர்புரிகுழ லொண்டொடிமடந்தையை
நயந்தவண்ணல் வியந்துள்ளியது.

(இ-ள்.) அகலாநின்றவல்குலாகிய தடம் அது, முலை அவை, நெஞ்சே, காரணமின்றி நீசொல்லுகின்றதென்! அடையாதார் புரங்களை இகலைக் குன்றமாகிய வில்லாற்செற்றவன், தில்லைக்கணுளனாகிய ஈசன், எம்முடையவிறைவன், மாறுபட்ட ஆதித்தனது பெருமை குன்றப் பல்லையுகுத்தோன், அவனது திருப்பழனத்தையொக்கும் பல்வளைக்கு இடையுண்டு. எ-று.

தடம்-உயர்ந்தவிடம். அல்குற்றடமது கொங்கையவை என்புழி அல்குற்பெருமையானும் முலைப்பெருமையானும் இடையுண்டு என்றவாறன்று, அல்குலும்முலையுமுண்மையான் இடையுண்டு என்றவாறு. அல்குற்றடமதுவென்றும் முலையவையென்றும் பெருமைகூறியது அவை விளங்கித் தோன்றுதனோக்கி. இகல்குன்றவில்லிற் செற்றோனென்பதற்கு இகல்குறைய வில்லாற்செற்றோனெனினும் அமையும். நயந்தவண்ணல்- மக்களுள்ளாளென்று துணிதலால் நயந்தவண்ணல். உள்ளியது - கூட்டத்தை நினைந்தது. மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்தமருட்கை, வியந்துரைத்தலின். பயன்- ஐயந்தீர்ந்து மகிழ்தல்.

இந்நான்குபாட்டும் ஒருவருள்ளக்கருத்தை யொருவரறியாதவொருதலைக்காமமாதலிற் கைக்கிளைப்பால. அகத்திணையின்கட் கைக்கிளைவருதல் திணைமயக்காம் பிறவெனின், கைக்கிளைமுதற் பெருந்திணையிறுவாயெழுதிணையினுள்ளுங் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் அகத்தைச்சார்ந்த புறமாயினும், கிளவிக்கோவையின் எடுத்துக்கோடற்கட் காட்சிமுதலாயின சொல்லுதல்வனப்புடைமைநோக்கிக் கைக்கிளை தழீஇயினர். பெருந்திணைதழுவுதல் சிறப்பின்மையினீக்கினர். இது நலம்பாராட்டல். (௬)

உட்கோள்.

உட்கோளென்பது-மக்களுள்ளாளென்று நயந்துசென்றெய்தநினையாநின்றவன் தன்னிடத்து அவளுக்குண்டாகிய காதல் அவள் கண்ணிற்கண்டு தன்னுட்கொள்ளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அணியுமமிழ்துமென்னாவியுமாயவன் றில்லைச்சிந்தா
மணியும்பராரறியாமறையோனடிவாழ்த்தலரிற்
பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப்பிறழ வென்னும்
பணியும்புரைமருங்குற்பெருந்தோளிபடைக்கண்களே. (௫)

இறைதிருக்கரத்து மறிமானைக் கி
யுள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந்த து.

(இ-ள்.) மின்னையும் பாம்பையுமொக்கு மிடையினையும் பெருந்தோளினையுமுடையாளது படைபோலுங்கண்கள் பிறழுந்தோறும் பிறழுந்தோறும் பொதுநோக்கத்தாற் பிணியும், உள்ளக்கருத்து வெளிப்படுக்கு நாணோடுகூடிய நோக்கத்தால் அதற்கு மருந்துமாகாநின்றன. எ-று. எனக்காபரணமும் அமிழ்தும் என்னுயிருமாயவன், தில்லைக்கட்சிந்தாமணிபோல் அன்பர்க்கு நினைத்தவைகொடுப்போன், அன்பரல்லாததேவர்களறியாதவந்தணன், அவனுடையதிருவடிகளை வழுத்தாதவரைப்போல உறும்பிணியுமெனக்கூட்டுக.

அணியென்றார் அழகுசெய்தலான். அமிழ்தென்றார் சாலப்பெருஞ்சுவையோடுறுதிபயத்தலுடைமையான். ஆவியென்றார் காதலிக்கப்படும் பொருள்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தமையால். ஈறின்பம்பயக்கு மிறைவனோடுசார்த்த அணியும் அமிழ்தும் ஆவியும் இறப்ப விழிந்தனவேயாயினும், "பொருளது புரைவே புணர்ப்போன் குறிப்பின், மருளற வருஉ மரபிற் றென்ப" என்பதனான் ஈண்டுச்சொல்லுவானது கருத்துவகையானும், உலகத்துப்பொருள்களுள் அவற்றினூங்கு மிக்கனவின்மையானும், உயர்ந்தனவாயுவமையாயின. உம்பராலென்பது பாடமாயின், உம்பராலறியப்படாதவெனவுரைக்க. பிறழப்பிறழுமென்பது பாடமாயின், பிணியுமருந்தும் மாறிமாறிவரப் படைக்கண்கள் பிறழுமெனவுரைக்க. இஃதுட்கோள். இவையைந்துங்கைக்கிளை.

திணை-குறிஞ்சி. கைகோள் - களவு. கூற்று - தலைமகன்கூற்று. கேட்பது-நெஞ்சு. நெஞ்சென்பது யாட்டினெகல்ல இல்லையாலோ

வெனின் எஞ்சிற்றென்பதாம், வறிதேகூறினேனெனினு மமையும். இடம்-முன்னிலை. காலம்-நிகழ்காலம். எச்சம்-இப்பெருந்தோளி படைக்கண்களென்புழி இவ்வென்னுஞ் சுட்டுச்சொல்லெஞ்சிற்று. மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். ஈண்டு மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்கோள் - கண்ணினான் யாப்புறவறிதல். என்னை, "கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதி னுணரு,முணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியி,னன்னயப் பொருள்கோ ளெண்ணருங் குரைத்தே.,, என்றாராகலின். பயன்-தலைமகளது குறிப்பறிந்து மகிழ்தல். பிணியுமதற்கு மருந்துமாம் பெருந்தோளி படைக்கண்களென்றமையின், அவளுடம்பாட்டுக்குறிப்பு அவள் நாட்டத்தானுணர்ந்தானென்பது. என்னை, "நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக், கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்.,, என்றாராகலின்.

தெய்வத்தைமகிழ்தல்.

தெய்வத்தைமகிழ்தலென்பது-உட்கொண்டுநின்று, என்னிடத்துவிருப்பத்தையுடைய இவளைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது வேறொருதெய்வத்தை யான் வியவேனெனத் தெய்வத்தைமகிழ்ந்து கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வளைபயில்கீழ்கடனின்றிடமேல்கடல்வானுகத்தின் *
றுளைவழிநேர்கழிகோத்தெனத்தில்லைத்தொல்லோன்கயிலைக் *
கிளைவயினீக்கியிக்கெண்டையங்கண்ணியைக்கொண்டுதந்த *
விளைவையல்லால்வியவேனயவேன்றெய்வமிக்கனவே. (௬)

அன்னமென்னடை யரிவையைத்தந்த
மன்னிருந்தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) சங்குநெருங்கின கீழ்த்திசைக்கடலிலேநின்றுஇட, அவ்வொத்தகழி மேற்றிசைக்கடலிலிட்ட பெரிய நுகத்தினது துளைக்கட்சென்று கோத்தாற்போல, தில்லையிடத்துப் பழையோனது கைலைக்கண் ஆயத்தாரிடத்துநின்றுநீக்கி இக்கெண்டைபோலுங் கண்ணையுடையாளைக் கைக்கொண்டுதந்த நல்வினையின் விளைவாகிய தெய்வத்தையல்லது, மிக்கனவாகிய பிறதெய்வத்தை வியப்பதுஞ்செய்யேன் நயப்பதுஞ்செய்யேன். எ-று.

கைலைக்கட்கொண்டுதந்த வெனவியையும். இவளைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது நயவேனென்று அவளதுநலத்தை மிகுத்தமையின், இதுவும் நலம்பாராட்டல். பயந்தோர்ப்பழிச்சற்பாற்படுத்தினுமமையும். மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன்-மகிழ்தல். (௬)

புணர்ச்சிதுணிதல்.

புணர்ச்சிதுணிதலென்பது-தெய்வத்தைமகிழாநின்றவன் இது நமக்குத்தெய்வப்புணர்ச்சியெனத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லி அவளோடுபுணரத் துணியாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஏழுடையான்பொழிலெட்டுடையான்புயமென்னைமுன்னு *
ளாழுடையான்புலியூரன்னபொன்னிவ்வுயர்பொழிலவாய்ச் *
சூழுடையாயத்தைநீக்கும்விதிதுணையாமனனே *
யாழுடையார்மணங்காணணங்காய்வந்தகப்பட்டதே. (௭)

கொவ்வைச்செவ்வாய்க் கொடியிடைப்பேதையைத்
தெய்வப்புணர்ச்சி செம்மறுணிந்தது.

(இ-ள்.) பொழிலேழுடையான், புயமெட்டுடையான், எனக்கு ஆட்படுந்தன்மையுண்டாவதற்குமுன்னே என்னையாள்வதொருபுதிதாகிய முறைமையையுடையான், அவனது புலியூரையொக்கும் பொன்னனையாள் இவ்வுயர்ந்த பொழிலிடத்து ஒருபொழுதும் விடாது சூழ்தலையுடைய ஆயத்தை நீக்குதற்குக்காரணமாகிய விதிதுணையாக, மனமே, கந்தருவர்மணங்காண்முன்வருத்துவதாய் வந்து அகப்பட்டது. இனிக்கூட்டத்துக்குடன்படுவாயாக. எ-று.

பொன்னீக்குமெனவியையும். ஆகவென்பது ஆவெனநின்ற செய்யுண்முடிபு புறனடையாற்கொள்க. அணங்காய்வந்தென்றான், உள்ளஞ்செல்லவும் இதுதகாதென்று விலக்குதலால் முன்வருத்தமாயினமையின். தெய்வத்தன்மையுடைத்தாய் வந்தெனினுமமையும். அகப்பட்டதென்று இறந்தகாலத்தாற்கூறினான், புணர்ச்சிதுணிந்தமையான். இதுவுமுட்கோட்பாற்படும்.

இவையிரண்டும் ஒருதலைக்காமமல்லவெனினும் புணர்ச்சிநிகழாமையிற் கைக்கிளைப்பாற்படும். புணர்ச்சிநிகழாமை தெய்வப்புணர்ச்சி செம்மறுணிந்ததென்பதனானறிக. பேதையைப்புணர்ச்சிதுணிந்தது, விதிதுணையாகக் கந்தருவர்மணம் ஓர்பெண்வடிவுகொண்டு எனக்கெய்திற்றென்றமையின். இவனோடிவளிடையுண்டாய அன்பிற்குக்காரணம் விதியல்லாமை ஈண்டுப்பெற்றாம். பாங்கற்கூட்டந் தோழியிற்கூட்டமென்றிவற்றில் அவர் துணையாயவாறுபோல விதியும் இவரை ஆயத்தினீக்கிக்கூட்டினமாத்திரையேயன்றி அன்பிற்குக்காரணமன்றென்பது. அல்லதூஉம், விதி

யாவது செயப்படும் வினையின தநிபதியன்றே, அதனுனேயன்பு தோன்றிப்புணர்ந்தாரெனின், அதுவுஞ்செயற்கைப்புணர்ச்சியாய்முடியுப், அதுமறுத்தற்பொருட்டன்றே தொல்லோரிதனையியற்கைப்புணர்ச்சியென்றுகுறியிட்டது. அல்லதூஉம், நல்வினை துய்த்தக்கால் முடிவெய்தும் இவர்களன்பு துய்த்தாலு முடிவெய்தாது என்ஞுன்றுமொருபெற்றியே நிற்குமென்பது அல்லதூஉம், "பிறப்பா னடுப்பினும் பின்னுந் துன்னத்தகும் பெற்றியர்." என்றலானும் இவர்களன்பிற்குக்காரணம் விதியன்றென்பது. பலபிறப்பினுமொத்த அன்பென்றூராகலின், பலபிறப்பினுமொத்து நிற்பதோர்வினையில்லையென்பது. அஃதேல், மேலைச்செய்யுளில் வினைவிளைவே கூட்டிற்றாக விசேடித்துச் சொல்லவேண்டியதென்னையெனின், இம்மையிற்பாங்கனையுந் தோழியையுங்குறையுற அவர்கள் தங்களினுகிய கூட்டங்கூட்டினார்கள். உம்மை நல்வினையைக் குறையுற்றுவைத்து இம்மையதனை மறந்தால், மறப்புழியும், அதுதான் மறவாது இவர்களையுங் கண்ணுறுவித்து இவர்க்குத்துப்புமாயிற்றாகலான், விசேடிக்கப்பட்டது. அல்லதூஉம், "பாங்கனை யானன்ன பண்பனை" என்று அவனை விசேடித்தும், "முத்தகஞ்சேர் மென்னகைப்பெருந்தோளி." என்று அவளை விசேடித்தும், அவர்களினுலாய கூட்டத்திற்குக் கூறினமையின், நல்வினைப்பயனும் அம்மாத்திரையே விசேடித்ததென்பது. (எ)

கலவியுரைத்தல்.

கலவியுரைத்தலென்பது- தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் புணர்ச்சியின்பத்தியல்பு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சொற்பாலமுதிவள்யான்சுவையென்னத்துணிந்திங்ஙனே *
நற்பால்வினைத்தெய்வந்தந்தின்று நானிவளாம்பகுதிப் *
பொற்பாரறிவார்புலியூர்ப்புனிதன்பொதியில்வெற்பிற் *
கற்பாவியவரைவாய்க்கடிதோட்டகளவகத்தே. (அ)

கொலைவேலவன் கொடியிடையொ டு
கலவியின்பங் கட்டுரைத்த து.

(இ-ள்.) சொற்பால்-தந்து. எ-து. சொல்லும்பகுதியில் அமுதிவள் யானதன்சுவையென்று துணிந்துசொல்ல இவ்வண்ணமே நல்லகூற்றின்வினையாகியதெய்வந்தர எ-று. என்றது சுவையையுடையபொருட்குஞ் சுவைக்கும் வேறுபாடில்லாதவாறுபோல எனக்கும் இவட்கும் வேறுபாடில்லை. எ-று. இன்று நானிவளாம்பகுதி

ப்பொறிபாரறிவார். எ-து. இவ்வாறுவேறுபாடில்லையாயினும், புணர்ச்சியான் வரும் இன்பந்துய்த்தற்பொருட்டாக இன்றுயானென்றும் இவளென்றும் வேறுபாட்டோடுகூடிய அழகை யாரறிவார் இதனையனுபவிக்கின்ற யானே யறியினல்லது! எ-று. புலியூர்- களவகத்தே. எ-து. புலியூர்க்கணுளனாகிய தூயோனது பொதியிலாகிய வெற்பிற் கற்பாரந்த தாழ்வரையிடத்துக் காவலைவாங்கிய களவிடத்து எ-று.

களவகத்துப்பொற்பெனக்கூட்டுக. தற்றென்பது தரவெனத்திரிக்கப்பட்டது. தந்தின்றென்பது தந்ததென்னும்பொருள்படாமை யறிந்துகொள்க. தந்தன்றென்பதூஉம்பாடம்போலும். கடிதோட்டவென்பதற்குக் கடியப்பட்ட தொகுதியையுடைய களவென்றுரைப்பினுமமையும். தோட்டவென்றது தலைமகளாயத்தையுந் தன்னிளைஞரையும். கடிதொட்டவென்பது பாடமாயின், மணந்தொடங்கிய களவென்றுரைக்க. கொடியிடையொடுகலவி- கொடியிடையொடுநிகழ்ந்தகலவி. மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன் - மகிழ்ச்சி, தலைமகளைமகிழ்வித்தலுமாம். நல்வினைத்தெய்வம் இவளைக் களவின்கட்கூட்ட அமுதமும் அதன்கட் கரந்துநின்ற சுவையுமென்ன என்னெஞ்சம் இவள்கண்ணே யொடுங்க யானென்பதோர்தன்மை காணுதொழிய இருவருள்ளங்களும் ஒருவேமாமாறுகரப்ப ஒருவேமாகிய ஏகாந்தத்தின்கட் பிறந்த புணர்ச்சிப் பேரின்பவெள்ளம் யாவரானறியப்படு மென்றுமகிழ்ந்துரைத்தான், உரைப்பக்கேட்டதலைமகளும் எம்பெருமான் என்கண்வைத்த அருளினானன்றே இவ்வகையருளியதென்று இறப்பவு மகிழ்வாளாம்;(௮)

இருவயினொத்தல்.

இருவயினொத்தலென்பது - புணராதமுன்னின்றவேட்கையன்பு புணர்ந்தபின்னும் அப்பெற்றியே நின்றுவளர்ந்து சேறலால் தலைமகளைமகிழ்ந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தொருத்தன் *
குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வைச்செவ்வாயிக்கொடியிடைதோள் *
புணர்ந்தாற்புணருந்தொறும்பெரும்போகம்பின்னும்புதிதாய் *
மணந்தாழ்புரிகுழலாளல்குல்போலவளர்கின்றதே. (௯)

ஆராவின்பத் தன்புமிகுதல். ௫
வாரார்முலையை மகிழ்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) ஒருகாற்றன்னைபுணர்ந்தவர்கட்குப் பின்னுணர்தற்குக் கருவியாகிய சித்தவிருத்தியுமொடுங்குதலான் மீட்டுணர்வரியோன், தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்கணுள்ளனாகிய ஒப்பில்லாதான், அவனது குணமாகிய ஆனந்தம் வெளிப்பட்டாற்போலுங் கொவ்வைக் கனிபோலுஞ் செவ்வாயையுடைய இக்கொடியிடை தோளைக் கூடினும், கூடுந்தோறும் பெரிதாகியவின்பம் முன்புபோலப்பின்னும் புதிதாய், மணந்தங்கிய கருண்ட குழலையுடையாளது அல்குல்போல வளராநின்றது. எ-று.

உணர்ந்தார்க்குக் குணந்தான் வெளிப்பட்டவென இயைத்துரைப்பினுமமையும். உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோனென்பதற்குத் தவத்தானுந் தியானத்தானும் எல்லாப் பொருள்களையு முணர்ந்தவர்க்கும் உணர்வரியோனென்னினுமமையும். இப்பொருட்கு உணர்ந்தார்க்குமென உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொடியிடையென்புழி உவமையோடு பொருட்கொற்றுமைகருதி உவமைவினை உவமிக்கப்படும்பொருண்மேலேற்றப்பட்டது. புணர்ந்தாற் புதிதாயெனவியையும். புணர்ந்தாலுமென இதற்கும் உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இன்பத்தன்பு-இன்பத்தான்வந்தசெயற்கையன்பு. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. புணர்ச்சிக்கட்டோன்றியொருகாலைக்கொருகாற் பெருகாநின்ற பேரின்பவெள்ளத்தைத் தாங்கலாற்றாத தலைமகன் ஆற்றுதல் பயனெனினுமமையும்.

வளர்கின்ற தென்றமையிற் புணர்ந்ததனாற் பயனென்னையெனின், புணராதமுன்னின்ற வேட்கை புணர்ச்சிக்கட்குறைபடும், அக்குறைபாட்டைக் கூட்டத்தின்கட் டம்மிற்பெற்ற குணங்களினாகிய அன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க எஞ்ஞான்றும் ஒரு பெற்றித்தாய் நிற்குமென்பது. அல்குல்போல வளர்கின்றதென்றமையின் ஒருகாலைக்கொருகால் வளருமென்றாரல்லர். என்னை, குறைபாடுள்ளதற்கன்றே வளர்ச்சியுண்டாவது, அல்லதூஉம் எஞ்ஞான்றும் வளருமெனின், அல்குற்கு வரம்பின்மையுந்தோன்றும், மற்றென்னைகருதியதெனின், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்கின்றகாலத்து இவள் பதினோராண்டும் பத்துத்திங்களும் புக்காள், ஆகலின் இவளது அல்குல் இலக்கணக்குறைபாடின்றியே வளராநின்றது. வளர்

ந்துபன்னீராண்டு நிரம்பினால் ஒருபெற்றியேநிற்கும். அதுபோல இவன்காதலும் உள்ளதுள்ளளவுநிறைந்து பின்னைக்குறைபாடின்றி ஒருபெற்றியே நிற்குமென்பது. (௯)

இளவிவேட்டல்.

இளவிவேட்டலென்பது - இருவயினொத்தின்புறுநின்ற தலைமகன் உறுதன்முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சியும்பெற்றுச் செவிப்புணர்ச்சிபெறுமையின் ஒருசொல்வேட்டு வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அளவியையார்க்குமறிவரியோன்றில்லையம்பலம்போல் ❋
வளவியவான்கொங்கைவாட்டடங்கண்ணுதன்மாமதியின் ❋
பிளவியன்மின்னிடைபேரமைதோளிதுபெற்றியென்றாற்
கிளவியையென்றோவினிக்கிள்ளையார்வாயிற்கேட்கின்றதே. (௰)

அன்னமன்னவளவயவங்கண் டு
மென்மொழிகேட்க விருப்புற்றது.

(இ-ள்.) அளவை யார்க்குமறிவரியவனது தில்லையம்பலம்போலப் பெருங்கொங்கைகள் வளத்தையுடையன. பெரியகண்கள் வாளையொக்கும். நுதல் பெரிய மதியின்பாகத்தினியல்பையுடைத்து. இடை மின்னையொக்கும். தோள்கள் பெரியவேயையொக்கும். இவற்றதுதன்மை இதுவானாற் கிள்ளைபோல்வாள் வாயின் மொழியை இனிக்கேட்கவேண்டுகின்றதென்! இப்பெற்றிக்குத் தக்கதேயிருக்கும். எ-று.

துறவு துறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது. மொழி இனிமொழியேயொக்குமென்பதுபோதரக் கிள்ளையாரென்றான். வயினென்பது பாடமாயின், வாயினென்பது குறுகிநின்றதாகவுரைக்க. வயின் இடமெனினு மமையும். அவயவங்கண்டென்புழி உறுதன்முதலாகியநான்கையுங்கண்டென்றார். மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௰)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நலம்புனைந்துரைத்தலென்பது -இளவிவேட்டு வருந்தக்கண்டு தலைமகள் மூரன்முறுவல்செய்ய, தலைமகன் அது பெற்றுச் சொல்லாடாமையானுண்டாகிய வருத்தநீங்கி, நுமதகன்றமருதநிலத்துக் குறிஞ்சிநிலத்து இவள்வாய்போல நாறும் ஆம்பற்பூக்களுளவோவென அந்நிலத்துவண்டோடு வினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பரென்பூடுருகக்குனிக்கும் *
பாம்பலங்காரப்பரன்றில்லையம்பலம்பாடலரித் *
தேம்பலஞ்சிற்றிடையீங்கிவளீங்கனிவாய்கமழு *
மாம்பலம்போதுளவோவளிகாணும்மகன்பணையே. (௰௧)

பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்ந்
தங்கதிர்வேலோ னயர்வுநீங்கியது.

(இ-ள்) வண்டுகாள், நுமதகன்றமருதநிலத்துத் தேம்புஞ் சிறியவிடையையுடைய இவளது இனியதாகிய கனிந்தவாய்போல நாறும் ஆம்பற்பூக்களுளவோ? சொல்லுமின். எ-று. கூம்புங்கைத்தலங்களையுடைய அன்பரது என்புமுள்ளுருகக் கூத்தாடா நின்ற பாம்பாகிய அணியையுடைய பரமனது தில்லையம்பலத்தைப்பாடாதாரைப்போலத் தேம்புமெனக்கூட்டுக.

அல்லும் அம்மும் அல்வழிச்சாரியை. பாம்பலங்காரம் மெலித்து நின்றது. ஈங்கிவளென்பது ஒருசொல். கனிவாய்- கனிபோலும் வாயெனினுமமையும். புனைநலமென்றது புனையப்பட்ட வியற்கைநலத்தை. அயர்வுநீங்கியது- சொல்லாடாமையினுண்டாகிய வருத்தநீங்கியது. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். இயற்கையன்பினும் அவள் குணங்களாற்றோன்றிய செயற்கையன்பினுங்கடாவப்பட்டு நின்றதலைமகன் தனதன்புமிகுதியையுணர்த்துதல் நயப்புணர்த்துதலென்பது. (௰௧)

பிரிவுணர்த்தல்.

பிரிவுணர்த்தலென்பது - ஐவகைப்புணர்ச்சியும்பெற்றுப் புணர்வதன்முன்னும் புணர்ந்தபின்னும் ஒத்தவன்பினனாய் நின்ற தலைமகன் பிரியுமாறென்னையெனின், இப்புணர்ச்சி நெடுங்காலஞ் செல்லக்கடவதாக இருவரையுங்கூட்டியதெய்வந் தானே பிரியாமற்பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு, தலைமகன் தனதாதரவினுணலம்பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் முன்னின்று வாய்திறந்து பெரியதோர்நாணின்மைசெய்தேனெனத்தலைமகள் நாணிவருந்தாநிற்ப, அதுகண்டு இவள்வருந்துகின்றது யான்பிரிவேனாக நினைந்தாக வேண்டுமென் றுட்கொண்டு, அவளுக்குத் தான் பிரிவின்மை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிந்தாமணிதெண்கடலமிர்தந்தில்லையானருளால் *
வந்தாலிகழப்படுமே மடமான்விழி மயிலே *
யந்தாமரையன்னமேநின்னையானகன்றாற்றுவனோ *
சிந்தாகுலமுற்றென்னோவென்னைவாட்டந்திருத்துவதே. (௰உ)

பணிவளரல்குலைப் பயிர்ப்புறுத்தி
பிணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.

(இ-ள்.) ஒருவன்றவஞ்செய்து பெறுஞ்சிந்தாமணியுந் தெளிந்தகடலினமிர்தமும் வருத்தமின்றித் தில்லையானருளாற் றாமேவந்தால், அவை அவனாலிகழப்படுமோ? மடமான்விழிபோலும் விழியையுடைய மயிலே, அழகிய தாமரைக்கண் வாழு மன்னமே, நின்னை யான் பிரிந்தாற்றியுளனாவனோ? சிந்தையின்மயக்கமுற்று என்னைவாட்டுவதென்னோ? எ-று.

அந்தாமரையன்னம் திருவென்பாருமுளர். நின்னையென்புழி உயிரினுஞ் சிறந்தநின்னையென்றும், யானென்புழி இருதலைப்புள்ளினோருயிரானாகிய யானென்றும், அச்சொற்களான் விளங்கின. வாட்டந்திருத்துவதேயென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், வாட்டுவதேயென்று பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வாட்டத்திருத்துவதென்று பாடமாயின், வாட்டத்தின்கணிருத்துவதென்றுரைக்க. பயிர்ப்பு-பயிலாத பொருட்கண்வந்த அருவருப்பு. ஈண்டுப்பயிலாத பொருள் பிரிவு. பிரிவுணர்த்தல்- அகன்றாற்றுவனோவெனப்பிரிவென்பதுமொன்றுண்டென்பது படமொழிதல். மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்- பிரிவச்சமுணர்த்துதல். (௰உ)

பருவரலறிதல்.

பருவரலறிதலென்பது- பிரிவின்மைகூறக்கேட்டதலைமகள் பிரிவென்பதுமொன்றுண்டுபோலுமெனவுட்கொண்டு முன்னணினாற்சென்றெய்திய வருத்தநீங்கிப் பெரியதோர் வருத்தமெய்த அதுகண்டு, இவள் மேலுமேலும்வருந்துகின்றது பிரிந்தாற்கூடுதலரிதென்றுநினைந்தோ நெடும்பொழுதிவ்வாறிருந்தால் அவ்விடத்துக்குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ அறிகிலேனென அவள்வருத்தமறியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோங்கிற்பொலியரும்பேய்கொங்கைபங்கன்குறுகலரூர் *
தீங்கிற்புகச்செற்றகொற்றவன்சிற்றம்பலமனையா *

ணீங்கிற்புணர்வரிதென்றோநெடிதிங்ஙனேயிருந்தா *
லாங்கிற்பழியாமெனவோவறியேனயர்கின்றதே. (௰௩)

பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்
பருவரலின் பரிசுநினைந்தது.

(இ-ள்.) கோங்கின்கணுண்டாகிய பொலிந்தவரும்பையொக்கு முலையையுடையாளது பங்கையுடையான், குறுகாதார்புரங்கள் பாசண்ட தருமமாகியதீங்கிலே புகுதலான் அவற்றைக்கெடுத்த வெற்றியையுடையான், அவனது திருச்சிற்றம்பலத்தை யொப்பாள் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற்கூடுதலரிதென்று நினைந்தோ! நெடும்பொழுதிவ்வாறிருந்தால் அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ! அறிகிலேன். எ-று.

தீங்கிற்புகவென்பதற்குத் துன்பமறியாதார் துன்பத்திற்பகவெனினுமமையும். ஆங்கென்றது - சுற்றத்தாரிடத்தும் அயலாரிடத்தும், ஆங்கு அசைநிலையெனினுமமையும். பிரியலுறுகின்றானாகலின், இற்பழியாமென்று வேறுபட்டாளாயின் நன்றென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன் - ஐயந்தீர்தல். அவ்வகை தலைமகளது ஆற்றாமைத் தன்மைதலைமகற்குப் புலனாயிற்று, புலனாகத்தலைமகன் இவ்வகை தன்னெஞ்சோடுசாவி ஆற்றானாயினானென்பது. (௰௩)

அருட்குணமுரைத்தல்.

அருட்குணமுரைத்தலென்பது - இற்பழியாமென்று நினைந்தோவென்று கூறக்கேட்டதலைமகள் இது நந்தோழியறியின் என்னாங்கொல்லோவென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து அவள்பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத் தலைமகன் யாம்பிரிந்தேமாயினும் பிரிவில்லையெனத் தெய்வத்தினருள்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேவரிற்பெற்றநஞ்செல்வக்கடிவடிவார்திருவே *
யாவரிற்பெற்றினிபார்சிதைப்பாரிமையாதமுக்கண் *
மூவரிற்பெற்றவர்சிற்றம்பலமணிமொய்பொழில்வாய்ப் *
பூவரிற்பெற்றகுழலியென்வாடிப்புலம்புவதே. (௰௪)

கூட்டியதெய்வத் தின்னருட்குணம்
வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்தது.

(இ-ள்.) முயற்சியும் உறைப்பாடுமின்றித் தேவராலேபெற்றநமதழகியமணத்தை, வடிவார்ந்த திருவே, இனிச்சிதைத்தற்கிடாகியத

ன்மையை யாவராலேபெற்று யாவர் சிதைப்பார்? இமையாத மூ ன்றுகண்ணையும் மூவராலேபெற்றவராது சிற்றம்பலத்தையழகு செய்த செறிந்தபொழிலிடத்துளவாகிய பூக்களது பிணக்கத்தை ப்பெற்றகுழலையுடையாய், நீ பொலிவழிந்து துன்பப்படுகின்ற தென்னோ! எ-று.

மூவர்-சந்திராதித்தர் செந்தீக்கடவுள். பிரிவுணர்த்தினானாகலி ன் பிரிந்தாலென்னாமென்னும் ஐயநீங்கக்கூறினான். இக்கடிமையை யாவராற் பெற்றெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். ப யன்- வன்புறை. பெரியதோருவகைமீதூர இவ்வகை வற்புறீஇயி னானென்பது. (௰௪

இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல்.

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தலென்பது- அருட்குணமுரைத் துவற்புறுத்தவும் ஆற்றாமைநீங்காத தலைமகட்கு, நம்மூரிடத்திற் கு எம்மூரிடம் இத்தன்மைத்தெனத் தன்னூரி னணிமைகூறி வற் புறுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வருங்குன்றமொன் றுரித்தோன் றில்லையம்பலவன்மலயத் *
திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிடரெய்தலெம்மூர்ப் *
பருங்குன்றமாளிகைநுண்களபத்தொளிபாயநும்மூர்க் *
கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே.(௰௫)

மடவரலை வற்புறுத் தி
இடமணித்தென் றவனியம்பிய து.

(இ-ள்) இயங்குமலையொன்றை யுரித்தவன், தில்லையம்பலத்தை யுடையான், அவனது பொதியின் மலையிடத்துப் பெரியகுன்ற த்தின்கண்வாழ்வாருடைய மகளே,வருத்தத்தைவிடு. கனங்குழாய், எம்மூரிடத்துப் பெரியகுன்றம்போலு மாளிகைகளின் நுண்ணி தாகிய சாந்தினொளிபரந்து நும்மூர்க்கணுண்டாகிய கரியகுன்ற ம் வெள்ளைநிறத்தையுடைய சட்டையிட்டதனோடொக்கும். எ-று.

கருங்குன்ற வெண்ணிறமென்பது பாடமாயின், நுண்களபத் தொளிபாய்ப்ப அவ்வொளி நும்மூர்க் கருங்குன்றத்திற்கிட்டவெ ண்ணிறக்கஞ்சுகத்தோடொக்குமென்றுரைக்க. ஈண்டுரைத்தவாற் றால், தலைமகன்மிக்கோனாதல்வேண்டும், வேண்டவே ஒப்பு என் னைபொருந்துமாறெனின், "மிக்கோ னாயினுங் கடிவரையின்றே,, என்பதோத்தாகலிற் பொருந்துமென்க. வற்புறுத்தி-வலியுறுத்தி.

இடமணித்தென்றலே வற்புறுத்தலாக வுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-இடமணித்தென்று வற்புறுத்தல். ()

ஆடிடத்துய்த்தல்.

ஆடிடத்துய்த்தலென்பது- அணிமைகூறி யகலாநின்றவன், இனிநீமுற்பட்டுவிளையாடு யான் இங்ஙனம்போய் அங்ஙனம் வாராநிற்றேனென அவளை ஆடிடத்துச் செலுத்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெளிவளர்வான்சிலைசெங்கனிவெண்முத்தந்திங்களின்வாய்த் *
தளிவளர்வல்லியன்னாய்முன்னியாடுபின்யானளவா *
வொளிவளர்தில்லையொருவன்கயிலையுகுபெருந்தேன் *
றுளிவளர்சாரற்கரந்துங்ஙனேவந்துதோன்றுவனே. (௰௩)

வன்புறையின் வற்புறுத் தி
அன்புறுமொழியை யருககன்ற து.

(இ-ள்.) காணிமிர்ந்த பெரியசிலைகளும் சிவந்தகொவ்வைக்கனியும் வெள்ளியமுத்தங்களும் ஒருதிங்களின்கண்ணே வாய்ப்ப அளிகள் தங்கும் வல்லியையொப்பாய், யான்சொன்னவற்றைத் தெளிவாயாக, இனிமுற்பட்டு விளையாடுவாயாக ஒளிவளராநின்ற தில்லைக்கணுளனாகிய அளக்கப்படாத ஒருவனது கைலையிடத்து உகாநின்ற பெருந்தேன்றுளிகள் பெருகுஞ்சாரற் பொதும்பரிலொளித்து யான் பின்னும் உவ்விடத்தேவந்து தோன்றுவேன். எ-று.

தெளிவளர்வான்சிலை என்பதற்கு ஒளிவளருஞ் சிலையென்றுரைப்பினுமமையும். திங்களை வல்லிக்கண்ணதாகக்கொள்க. வாய்ந்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிபாகலின், அளிவளவொன்னும் பிறவினைகொண்டது. சாரலென்பது- ஆகுபெயர். வன்புறையின்-வற்புறுத்துஞ்சொற்களால். மெய்ப்பாடு அது. பயன்- இடங்குறித்துவற்புறுத்தல். (௰௩)

அருமையறிதல்.

அருமையறிதலென்பது-ஆடிடத்துய்த்து அகலாநின்றவன் ஆயவெள்ளத்தையும் அவ்விடத்தையும் நோக்கி, இவளை யானெய்தினேனென்பது மாயமோ கனவோ இன்னதென்று அறியேன் இனியிவள் நமக்கு எய்தற்கு அரியவளென அவளது அருமையறிந்து வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புணர்ப்போனிலனும்விசும்பும்பொருப்புந்தன்பூங்கழலின் *
றுணர்ப்போதெனக்கணியாக்குந் தொல்லோன்றில்லைச்சூழ்பொழில்வா
யிணர்ப்போதணிகுழலேழைதன்னீர்மையிந்நீர்மையென்றாற் *
புணர்ப்போகனவோபிறிதோவறியேன்புகுந்ததுவே. (௰௭)

சுற்றமுமிடனுஞ் சூழலுநோக் கி
மற்றவளருமை மன்னனறிந்த து.

(இ-ள்.) பூங்கொத்துக்களை அணிந்த குழலையுடைய ஏழைதனது நீர்மை இத்தன்மையாயின், மண்ணையும் விண்ணையும் மண்ணின்கணுள்ளமலையையும் படைப்போன், தன்னுடைய பொலிவினையுடைய திருவடியாகிய துணர்ப்போதுகளை எனக்குச்சூடியணியாக்கும் பழையோன், அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய சூழ்பொழிலிடத்து இவள் புகுந்தது, மாயமோ கனவோ! இரண்டுமன்றி வேறொன்றோ! இன்னதென்றறியேன். எ-று.

பூங்கழலென்பது பூப்போலுங் கழலென உவமைத்தொகையாய்க் கழலென்னுந்துணையாய் நின்றதெனினுமமையும். வீரக்கழலையுடைய துணர்ப்போதென்றுரைப்பினுமமையும். பொழில்வாயிணர்ப்போதென்பாருமுளர். பிறிதோவென்பதற்கு நனவோவென்பாருமுளர். புகுந்ததுவேயென்பதில் வகாரம் விகாரவகையான்வந்தது. சுற்றம்-ஆயம். இடம்-அந்நிலம். சூழல்-அந்நிலத்துள்ளும்புகுதற்கரிய அப்பொழில். மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்-தலைமகளதருமையுணர்தல். (௰௭)

பாங்கியையறிதல்.

பாங்கியையறிதலென்பது - அருமையறிந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் ஆயத்தோடு செல்லாநின்ற தலைமகளைநோக்க, அந்நிலைமைக்கண் அவளும் இப்புணர்ச்சி இவளுக்குப்புலனாங்கொல்லோவென உட்கொண்டு எல்லாரையும்போலன்றித் தன்காதற்றோழியைப் பலகாற் கடைக்கண்ணாற் பார்க்கக்கண்டு, இவள்போலும் இவட்குச்சிறந்தாள் இதுவும் எனக்கோர்சார்பாமெனவுட்கொண்டு அவள்காதற்றோழியை அறியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உயிரொன்றுளமுமொன்றொன்றேசிறப்பிவட்கென்னொடென்னப்
பயில்கின்றசென்றுசெவியுறநீள்படைக்கண்கள்விண்வாய்ச் *
செயிரொன்றுமுப்புரஞ்செற்றவன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துப் *
பயில்கின்றகூத்தனருளெனலாகும்பணிமொழிக்கே. (௰௮)

கடல்புரையாயத்துக் காதற்றோழி யை
மடவரல்காட்ட மன்னனறிந்த து.

(இ-ள்.) என்னோடு இவட்கு உயிருமொன்று மனமுமொன்று ஊரவர்களாற் செய்யப்படுஞ் சிறப்புக்களுமொன்றென்று சொல்லி, தாழ்ந்த மொழியையுடையாட்கு, செவியுறப்பவண்ணம் நீண்டபடைபோலுங்கண்கள் இவள்கட்சென்று பயிலாநின்றன அதனால் இவள்போலும் இவட்குச்சிறந்தாள். எ-று விண்ணிடத்துக் குற்றத்தைப்பொருந்தின மூன்றுபுரத்தினையுங்கெடுத்தவன், தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கண் இடைவிடாதாடுகின்ற கூத்தையுடையான், அவனதருளென்று தணிபலாம்பணிமொழிக்கெனக்கூட்டுக.

அருளென்றது - அருளான்வரும் ஆனந்தத்தை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஆற்றாமைநீக்குதல்.

இப்பதினெட்டுப்பாட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியையும் அதுநிமித்தமாகிய கிளவியையும் நுதலின. இதனை இயற்கைப்புணர்ச்சியெனினும், தெய்வப்புணர்ச்சியெனினும், முன்னுறுபுணர்ச்சியெனினும், காமப்புணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும். (௧௮)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்றிற்று.

பாங்கற்கூட்டம்.

இனிப்பாங்கற்கூட்டம்வருமாறு - தெய்வப்புணர்ச்சிபுணர்ந்த தலைமகன், தெருண்டுவரைதலைத்தெருளானாயின், தன்பாங்கனானாதல் இடந்தலைப்பட்டானாதல் இரண்டனுளொன்றாற் சென்றெய்தல் முறைமையென்ப. அவற்றுள், —

பாங்கற்கூட்டமாவது - நினைதல் வினாத லுற்ற துரைத்தல், கழறன் மறுத்தல் கவன்றுரைத் தன்மேல், வலிபழி யுரைத்தல் விதியொடு வெறுத்த, லொருந்து கூற லேதனீங்கி, யியலிடங் கேட்ட லியலிடங் கூறல், வற்புறுத் தல்குறி வழிச்சேறல் காண்டல், வியந்துரைத்தலம் மெல்லிய றன்னைக், கண்டமை கூறல் கருத்துக் கேற்பச், செவ்வி செப்ப லவ்விடத் தேக, லிங்கிவை நிற்ப விடந்தனக்கு, மாங்கவன் மெலிதல் பொழில்கண்டு மகிழ்ச, னீங்கா மகிழ்வொடு நிலைகண்டு வியத்த, றளர்வகன் றுரைத்தன் மொழிபெற வருந்தல், கண்புதை வருத்தங் காவ னுண்விட, னண்மொடு சென்று நன்பருங் கணைத, லின்றியமையாமை யாயத் துய்த்த, னின்று வருந்த லீரா றைந்துந், தொன்னூல் பாங்கற் றுறையென மொழிப.

(இ-ள்.) பாங்கனை நினைதல்- பாங்கன் வினாதல்- உற்றதுரைத்தல்- கழறியுரைத்தல்- கழற்றெதிர்மறுத்தல்- கவன்றுரைத்தல்- வலியழிவுரைத்தல்-விதியொடுவெறுத்தல்- பாங்கனேர்ந்துரைத்தல்- இயலிடங்கேட்டல்- இயலிடங்கூறல்- வற்புறுத்தல்- குறிவழிச்சேறல்-குறிவழிக்காண்டல்- தலைவனைவியந்துரைத்தல்-கண்டமைகூறல்-செவ்விசெப்பல் - அவ்விடத்தேகல் - இப்பதினெட்டுக்கிளவியுநிற்க, இடந்தலைதனக்கும், மின்னிடைமெலிதல் - பொழில்கண்டுமகிழ்தல்-உயிரெனவியத்தல்- தளர்வகன்றுரைத்தல்-மொழிபெறவருந்தல்-நாணிக்கண்புதைத்தல்- கண்புதைக்கவருந்தல்- நாணிவிடவருந்தல்-மருங்கணைதல்-இன்றியமையாமைகூறல், ஆயத்துய்த்தல்-நின்றுவருந்தல் என விலவமுப்பதும் பாங்கற்கூட்டமாம். எ-று. அவற்றுள்,—

பாங்கனை நினைதல்.

பாங்கனை நினைதலென்பது-தெய்வப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட் சென்றெய்துதற் கருமைநினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் அவள் கண்ணுறவறியப்பட்ட காதற்றோழியை நயந்து, இவள் அவட்குச்சிறந்த துணையன்றே அத்துணை எனக்குச் சிறந்தாளல்லள் எனக்குச் சிறந்தானைக்கண்டு இப்பரிசுரைத்தாற் பின்னிவளைச் சென்றெய்தக் குறையில்லையெனத் தன்காதற்பாங்கனை நினையாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்

பூங்கனையார்புனற்றென்புலியூர்புரிந்தம்பலத்து *
ளாங்கெனையாண்டுகொண்டாடும்பிரானடித்தாமரைக்கே *
பாங்கனையானன்னபண்பனைக்கண்டிப்பரிசுரைத்தா *
லீங்கெனையார்தடுப்பார்மடப்பாவையையெய்துதற்கே. (௧௬)

எய்துதற்கருமை யேன்மயிற்றோன்ற   ய்
பையளுற்றவன் பாங்கனை நினைந்த   து.

(இ-ள்.) பூக்களையுடைத்தாய் முழங்குதணிறைந்த புனலையுடைத்தாகிய தென்புலியூரம்பலத்தின்கண்விரும்பி அவ்வாறெங்கனை யாண்டுகொண்டு ஆடும் பிரானுடைய அடியாகிய தாமரைகட்கே பாங்காயுள்ளானை என்னையொக்கு மியல்பையுடையானைக் கண்டு நிகழ்ந்தவிப்பரிசையுரைத்தால், மடப்பாவையையெய்துதற்கு இவ்வுலகத்தின்கண் என்னைத்தடுப்பார்யாவர்? ஒருவருமில்லை. எ-று.

அம்பலத்துளாடும் பிரானெனவியையும். தென்புலியூர்புரிந்தம்பலத்துளாங்கெனை யாண்டுகொண்டென்பதற்குப் பிறவுமு

னாப்ப. ஆங்கென்றார் ஆண்டவாறுசொல்லுதற்கருமையான். ஒ
ழையினென்புழி இன்-ஏழனுருப, அது புறனடையாற்கொள்ள
ப்பட்டது. பையுள்-நோய் மயக்கமெனினுமமையும். மெய்ப்பா
டு-அசைவுபற்றிவந்த அழுகை என்னை, "இளிவேயிழவே யசை
வே வறுமையென, விளிவில் கொள்கை யழுகை நான்கே" என்
றாராகலின். பயன்- ஆற்றாமைநீங்குதல். மேற்றொழியால் என்கு
றைமுடிக்கலாமென்றுகருதிப் பெயர்ந்த தலைமகன் பாங்கனால்
முடிப்பலெனக்கருதினானென்பது. என்னை, தமரான்முடியாக்
கருமமுளவாயினன்றே பிறனாக் குறையுற வேண்டுவதென்பது.

பாங்கன்வினாதல்.

பாங்கன்வினாதலென்பது-தன்னை நினைந்து வாராநின்ற தலைமக
னைத் தானெதிர்ப்பட்டு அடியிற்கொண்டு முடிகாறுநோக்கி, நின்
னுடையதோள்கள் மெலிந்து நீயிவ்வாறாதற்குக்காரணமென்னோ
வென்று பாங்கன்மூர்தற்று வினாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறைவான்புனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துமென்சிந்தையுள்ளு *
முறைவானுயர்மதிற்கூடலினாய்ந்தவொண்டீந்தமிழின் *
றுறைவாய்நுழைந்தனையோவன்றியேழிசைச்சூழல்புக்கோ *
விறைவாதடவரைத்தோட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்தியதே. (உ௰)

கலிகெழுதிரடோண் மெலிவதுகண் ட
இன்னுயிர்ப்பாங்கன் மன்னனைவினவ து.

(இ-ள்.) காவலாயுள்ளமிக்க நீரையுடைய தில்லைச்சிற்றம்பலமா
கிய நல்லவிடத்தும் என்னெஞ்சமாகிய தீயவிடத்தும் ஒப்பத்தங்
குமவனது உயர்ந்த மதிலையுடைய கூடலின்கணாராய்ந்த ஒள்ளிய
வினிய தமிழின்றுறைகளிடத்து நுழைந்தாயோ? அன்றி ஏழிசை
யினது சூழலின்கட் புகுதலானோ, இறைவனே, பெரியவரைபோ
லுநின்றோள்கட்கு மெலியப் புகுந்தெய்தியதென்னோ? எ-று.

தமிழின்றுறைகளாவன ஈண்டகமும் புறமுமாகிய பொருட்
கூறு. ஏழிசையாவன குரல் முதலாயின. சூழலென்றது அவற்றா
னியன்ற பண்ணும் பாடலுமுதலாயினவற்றை. கொல் - கொலா
மென ஈறுதிரிந்தது. ஆம்-அசைநிலையெனினுமமையும். கலி-பு
கழான்வருமாரவாரம், தழைத்தவெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-
அணங்குபற்றிவந்த அச்சம். என்னை, "அணங்கே விலங்கே கள்வ
ர்தம் மிறையெனப், பிணங்கல் சாலா வச்சம் நான்கே" என்றா
கலின். பயன்-தலைமகற்கு உற்றதுணர்தல். (உ௰)

உற்றதுரைத்தல்.

உற்றதுரைத்தலென்பது-எதிர்ப்பட்டுவினவாநின்ற பாங்கனுக்கு,நெருநலைநாட் கைலைப்பொழிற்கட்சென்றேன் அவ்விடத்து ஒருசிற்றிடைச்சிறுமான்விழிக்குறத்தியால் இவ்வாறாயினேனெனத்தனக்குற்றது கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமஞ்ஞைகுஞ்சரங்கோளிழைக்கும் *
பாம்பைப்பிடித்துப்படங்கிழித்தாங்கப்பணைமுலைக்கே *
தேம்பற்றுடியிடைமான்மடநோக்கிதில்லைச்சிவன்றாள் *
ஓம்பொற்றடமலர்சூடுமென்னுற்றலகற்றியதே. (உக)

மற்றவன் வினவ
உற்ற துரைத்தது.

(இ-ள்) ஓந்திக்கொதுங்கிப் புறப்பட்டிரைகவராத மயில் குஞ்சரத்தைக்கோளிழைக்கவல்ல பாம்பைப்பிடித்துப் படத்தைக்கிழித்தாற்போல, மானின் மடநோக்குப்போலும் நோக்கையுடையாளுடைய அப்பணைமுலையினை தேய்தலையுடைய துடிபோலுமிடை தில்லைக்கணுளனாகிய சிவனுடைய தாளாகிய பொன்போற்சிறப்புடைய பெரியதாமரைப் பூவைச் சூடுகின்ற எனதுவலியை நீக்கிற்று.எ-று.

குஞ்சரம் தான் உவமையன்றி உவமைக்கடையாய் அதனாற்றல் விளக்கிநின்றது. தடமலர் தான் உவமிக்கப்படும்பொருளன்றி உவமிக்கப்படும்பொருட் கடையாய் அதனாற்றல் விளக்கிநின்றது. அப்பணைமுலைக்கே யென்றிழித்தது இவள்முலையை நோக்கியன்று,முலையென்னுஞ் சாதியைநோக்கி. துடியிடையையுடைய மான்மடநோக்கி என்னுற்றலகற்றியது மஞ்ஞை பாம்பைப்பிடித்துப் படத்தைக்கிழித்தாற் போலுமெனக்கூட்டியுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-பாங்கற்குணர்த்துதல். (உக)

கழறியுரைத்தல்.

கழறியுரைத்தலென்பது-உற்றதுரைப்பக்கேட்டபாங்கன், இஃது இவன்றலைமைப்பாட்டிற்குப்போதாதென உட்கொண்டு,நீ ஒரு சிறுமான் விழிக்கு யான் இவ்வாறாயினேனென்றல் நின்கற்பனைக்குப் போதாதெனக் கழறிக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்,

உளமாம்வகைநம்மையுய்யவந்தாண்டுசென்றும்பருய்யக்
களமாம்விடமமிர்தாக்கியதில்லைத்தொல்லோன்கயிலை
வளமாம்பொதும்பரின்வஞ்சித்துநின்றோர்வஞ்சிம்மருங்கு
லிளமான்விழித்ததென்றோவின்றெம்மண்ணலிரங்கியதே. (உ௨)

வெற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்க ன்
கற்பனையிற் கழறிய து.

(இ-ள்.) உளமாயும் இலமாயும் மாறிவாராது நாமொருபடியே உளமாம்வண்ணம் பிறவித்துன்பத்திற்பிழைக்கத் தான்வந்து நம்மையாண்டு உம்பரெல்லாந்தன்கட்சென்று பிழைக்க மிடற்றின்க ணுளதாகு நஞ்சையமிர்தமாக்கிய தில்லைக்கணுளனாகிய பழையோனது கைலையில் வளவிய மாஞ்சோலைக்கண் வருத்துவதென் றறியாமல்நின்று வஞ்சிபோலு மருங்குலையுடையதோரிளமான் விழித்ததென்றோ எம்மண்ணல் இன்றிரங்கியது! இது நின்பெருமைக்குத்தகாது எ-று.

நம்மையென்றது தம்மைப்போல்வாரை. களமார்விடமென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-எள்ளல்பற்றிவந்தநகை. என்னை, "எள்ள விளமை பேதைமை மடனென், றுள்ளப் பட்ட நகைநானென்ப" என்றாராகலின். பயன்-கழறுதல். (உ௨)

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

கழற்றெதிர்மறுத்தலென்பது-காதற்பாங்கன்கழறவும் கேளானாய்ப் பின்னும் வேட்கைவயத்தனாய்நின்று, என்னாற்காணப்பட்டவடிவை நீகண்டிலை கண்டனையாயிற் கழறாயென்று அவனோடு மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சேணிற்பொலிசெம்பொன்மாளிகைத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
மாணிக்கக்கூத்தன்வடவான்கயிலைமயிலைமன்னும்
பூணிற்பொலிகொங்கையாவியையோவியப்பொற்கொழுந்தைக்
காணிற்கழறலைகண்டிலைமென்றோட்கரும்பினையே. (உ௩)

ஆங்குயிரன்ன பாங்கன்கழ ற
வளர்ந்தருவெற்பனுளந்தளர்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) சேய்மைக்கண் விளங்கித்தோன்றுநின்ற செம்பொனானியன்ற மாளிகையையுடைய தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய மாணிக்கம்போலுங் கூத்தனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரிய கைலைக்கண்வாழு மயிலை, பொருந்திய பூண்களாற் பொலிகி

ன்றகொங்கையையுடைய என்னுயிரை,ஓவியமாகியபொற்கொழு ந்தைக் கண்டனையாயிற் கழறுய், மென்றேளையுடையகரும்பைக் கண்டிலை. எ-று.

மாணிக்கக்கூத்தனென்புழி மாணிக்கத்தைக் கூத்திற்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். பொற்கொழுந்து - பொன்னைவண்ணமாகக்கொண் டெழுதியகொழுந்து. மென்றேட்கரும்பினையென்பதற்கு மெல்லியதோளிலெழுதிய கரும்பையுடையாளை யெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்துவருத்தம்பற்றிவந்தவிளிவரல். என்னை,"மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மையோ, டியாப்புற வந்த விளிவர னன்கே.,, என்றாராகலின். பயன்-பாங்கனையுடம்படுவித்தல். பாங்கன் கழறவும் இவ்வகைமறுத்துரைத்தானென்பது. (௨௩)

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைத்தலென்பது- மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்பக்கண்டபாங்கன் ஒருகாலத்துங்கலங்காதவுள்ளம் இவ்வாறு கலங்குதற்குக் காரண மென்னோவெனத் தலைவனுடன் கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விலங்கலைக்கால்விண்டுமேன்மேலிடவிண்ணுமண்ணுமுந்நீர்க் *
கலங்கலைச்சென்றவன்றுங்கலங்காய்கமழ்கொன்றைதுன்று *
மலங்கலைச்சூழ்ந்தசிற்றம்பலத்தானருளில்லவர்போற் *
றுலங்கலைச்சென்றிதென்னோவள்ளலுள்ளத்துயர்கின்றதே. (௨௪)

கொலைக்களிற்றண்ணல் குறைநயந் துரைப்பக்
கலக்கஞ்செய்பாங்கன் கவன்றுரைத்தது.

(இ-ள்) மலைகளைக் காற்றுப்பிளந்து மேனுமேனுமிட வானுலகும் மண்ணுலகும் மூந்நீராற்கலங்குதலையடைந்தவிடத்துங் கலங்குந்தன்மையையல்லை, கமழாநின்றகொன்றைப் பூநெருங்கிய மாலையை முடிமாலையாகச் சுற்றிய சிற்றம்பலத்தானது அருளையுடையால்லாதாரைப்போலத் துளங்குதலையடைந்து, வள்ளலே, நினதுள்ளந் துயர்கின்றது இஃதென்னோ! எ-று.

விண்டென்பது பிளந்தென்பதுபோலச் செய்வதன்றொழிற்குஞ் செய்விப்பதன் றொழிற்கும் பொது. இவனது கலக்கத்திற்குக்காரணமாய் அதற்கு முன்னிகழ்ந்தனோக்கிச் சென்றவன்றுமெனவிறந்தகாலத்தாற்கூறினான். வள்ளலென்பது நண்டுமுன்னிலைச்

தண்வந்தது. இதென்னேவென்பது வினவுதல் கருதாது அவனது கவற்சியைவிளக்கிநின்றது. கலக்கஞ்செய்பாங்கன்-கலங்கியபாங்கன். தலைமகனைக்கலக்கிய பாங்கனெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-கழறுதல் மேற்பொதுவகையாற் கழறினான், ஈண்டுவிசேடவகையாற்கழறினானென்பது. (உ௪)

வலியழிவுரைத்தல்.

வலியழிவுரைத்தலென்பது- பாங்கன் கவன்றுரையாநிற்ப, முன்பு இத்தன்மையேனாகிய யான் இன்று ஒருசிறுமான் விழிக்கு இவ்வாறாயினேனெனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறிவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தலைப்படுசால்பினுக்குந்தளரேன்சித்தம்பித்தனென்று *
மலைத்தறிவாரில்லையாரையுந்தேற்றுவனெத்துணையுங் *
கலைச்சிறுதிங்கண்மிலைத்தசிற்றம்பலவன்கயிலை *
மலைச்சிறுமான்விழியாலழிவுற்றுமயங்கினனே. (உ௫)

நிறைபொறைதேற்ற நீதியொடுசால் பு
மதியுறுநோக்கிற்கு வாடினேனென்றது.

(இ-ள்.) முன் தலைமையாய அமைதியானுமுள்ளந் தளரேன், பிறழவுணர்ந்தாயென்று மாறுபட்டறிவாருமில்லை, பிறழவுணர்ந்தார் யாவரையும் மிகவுந் தெளிவியாநிற்பேன், இப்பொழுது ஒருகலையாகியசிறியபிறையைச்சூடியசிற்றம்பலவனது கைலைமலைக்கணுண்டாகிய சிறுமானினது விழியால் அழிந்துமயங்கினேன் எ-று.

சால்பழிந்துள்ளந்தளரேனென்பான் சால்பினுக்குந் தளரேனென்றான். தலைப்படு சால்பென்பதற்கு எல்லாப்பொருளுஞ்சிவனைத்தலைப்பட்டுச்சென்றொடுங்கும் ஊழியிறுதியென்றுரைப்பினுமமையும். நிறையும் பொறையுஞ் சால்பும் தலைப்படு சால்பென்றதனாற்பெற்றாம். பித்தனென்று மலைத்தறிவாரில்லையென்றதனால் தேற்றம்பெற்றாம். யாரையுந்தேற்றுவனென்றதனால் நீதிபெற்றாம், கலங்கினாரைத் தெளிவித்தல் நீதியாகலான். ஈண்டுத்தன்னையுயர்த்தலென்னுங் குற்றந்தங்காது, சால்புமுதலாயினவற்றை இப்பொழுதுடையேனென்னாமையின் சால்பு. "அன்புநாணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ, டைந்துசால் பூன்றிய தூண்." என்பதனானறிக. நோக்கிற்கு-நோக்கினால். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்தல். இதுவும் மேலதேபோலமறுத்துரைத்தானென்பது. (உ௫)

விதியொடுவெறுத்தல்.

விதியொடுவெறுத்தலென்பது - வலியழிந்தமைகூறி வருந்தாநின்ற தலைமகன் பாங்கனோடுபுலந்து வெள்கி, யான்செய்த நல்வினையும்வந்து பயன்றந்ததில்லையெனத் தன் விதியோடு வெறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நல்வினையுந்நயந்தந்தின்றுவந்துநடுங்குமின்மேற்
கொல்வினைவல்லனகோங்கரும்பாமென்றுபாங்கன்சொல்ல
வில்வினைமேருவில்வைத்தவன்றில்லைதொழாரின்வெள்கித்
தொல்வினையாற்றுயருமெனதாருயிர்துப்புறவே. (உகூ)

கல்விமிகுபாங்கன் கழறவெள்கிச்
செல்வமிகுசிலம்பன் றெரிந்துசெப்பியது.

(இ-ள்) கொல்லுந்தொழிலைவல்லன நடுங்கு மின்மேலுண்டாகிய கோங்கரும்புகளாமென்று யான் பற்றுக்கோடாக நினைந்திருந்த பாங்கன்றானே இகழ்ந்துசொல்லுதலால், நாணிப் பழையதாகிய தீவினையாற்றுயருருநின்ற எனது அரியவுயிர் வலியுறும்வண்ணம், யான் உம்மைச்செய்த நல்வினையும் வந்து பயன்றந்ததில்லை. எ-று. வில்லின்றொழிலின மேருவின்கண்வைத்தவனது தில்லைதொழாதாரைப்போல வெள்கியெனக்கூட்டுக.

உம்மை-எச்சவும்மை, கல்வியேயுமன்றியென்றவாறு. நல்வினை தீவினையைக்கெடுக்குமாயினும் யான்செய்த நல்வினை அது செய்ததில்லையென்பது கருத்து. நாணினார்மேனி வெள்குதலான், வெள்கியென்றான். துப்புறவென்னுமெச்சம் தந்தின்றென்பதில் தருதலென்பதனோடு முடிந்தது. துப்புறத்துயருமென்றியைத்துமிகவுந் துயருமென மூற்றாக்வுரைப்பினுமமையும். நல்வினையுந் நயந்தந்ததென்பது பாடமாயின், குறிப்புநிலையாகக்கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (உகூ)

பாங்கனேர்ந்துரைத்தல்.

பாகனேர்ந்துரைத்தலென்பது- விதியொடுவெறுத்து வருந்தாநிற்பக் கண்டபாங்கன், அமிர்தமும் மழையும் தங்குணங்கெடினும் நின்குணங்கெடாதநீ ஒருத்திகாரணமாக நின்னிலைத்திரிந்து நினையாதவாறு இவ்வாறாகிய எனது தீவினையின்பயனும் இத்தனையன்றோவெனத் தானும் அவனோடுகூட வருந்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆலத்தினாலமிர்தாக்கியகோன்றில்லையம்பலம்போற் *
கோலத்தினாள்பொருட்டாகவமிர்தங்குணங்கெடினுங் *
காலத்தினான்மழைமாறினுமாறாக்கவிகைநின்பொற் *
சீலத்தைநீயுநினையாதொழிவதென்றீவினையே. (உஎ)

இன்னுயிர்ப்பாங்க னேழையைச்சுட் டி
நின்னதுதன்மை நினைந்திலையென்ற து.

(இ-ள்.) நஞ்சால் அமிர்தத்தையுண்டாக்கிய இறைவனது தில்லையம்பலம்போலும் அழகையுடையாளொருத்தி காரணமாக, அமிர்தம் தன்குணங்கெடினும் பெய்யுங்காலத்து மழை பெய்யாது மாறினும் மாறாத வண்மையையுடைய நினது பொன்போலப் பெறுதற்கரிய ஒழுக்கத்தை,அறிவதறிந்தநீயும், அறியாதொழிகின்றது எனது தீவினைப்பயன். எ-று.

நஞ்சின்றன்மையொழிந்து அமிர்தஞ்செய்யுங் காரியத்தைச் செய்தலின், அமிர்தாக்கியவென்றார். ஆலத்தினாலென்றது மூன்றாவது பாலாற்றயிராக்கியவென்பதுபோலநின்றது. நஞ்சினாலோர்போனகத்தையுண்டாக்கிய வெனினுமமையும். அம்பலம்போலுமென்னு முவமை பட்டாங்குசொல்லுதற்கண்வந்தது புகழ்தற்கண் வந்ததென்பார் அம்பலம்போற் கோலத்தினாள் பொருட்டேயாயினுமாகவென முற்றாகவுரைப்ப. மாறாக்கவிகையென வண்மை மிகுத்துக்கூறினான், தானுமொன்றிரக்கின்றானாகலின். மாறாக்கவிகைநீயுமெனக்கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடு - இளிவரல். பயன்-தலைமகனைத்தெருட்டல். (உஎ)

இயலிடங்கேட்டல்.

இயலிடங்கேட்டலென்பது-தலைமகனுடன்கூட வருந்தாநின்றபாங்கன் யானும் இவனுடன்கூடவருந்தினால் இவனை ஆற்றுவிப்பாரில்லையென அது பற்றுக்கோடாகத் தானாற்றிநின்று, அது கிடக்க நின்னாற்காணப்பட்டவடிவுக்கு இயல் யாது இடம் யாது கூறுவாயாகவென அவளுடைய இயலும் இடமுங்கேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நின்னுடைநீர்மையுநீயுமிவ்வாறுநினைத்தெருட்டு *
மென்னுடைநீர்மையிதென்னென்பதேதில்லையோர்கொண்முக்கண் *
மன்னுடைமால்வரையோமலரோவிசும்போசிலம்பா *
வென்னிடம்பாதியனின்னையின்னேசெய்தவீர்ங்கொடிக்கே. உஅ

கழுமலெய்திய காதற்றோழ ன்
செழுமலைநாடனைத் தெரிந்துவினைய து.

(இ-ள்.) நின்னுடைய வியல்பாகியகுணமும் இவ்வாறாயிற்று, ஒருகாலத்துங்கலங்காதநீயும் இத்தன்மையையாயினாய், இனி நின்னைத்தெளிவிக்கும் என்னுடையவியல்பு யாதென்று சொல்லுவதோ! அதுகிடக்க,சிலம்பா,நின்னையித்தன்மையையாகச்செய்த இனியகொடிக்குத் தில்லைக்கணுள்ளனாகிய அழகுபொருந்திய மூன்றுகண்ணையுடையமன்னனது பெரியகைலைமலையோ தாமரைப்பூவோ வாழ்வது இடம் யாது? இயல் யாது? கூறுவாயாக. எ-று.

என்னென்பதேயென்னு மேகாரம் வினா, அசைநிலையெனினுமமையும். பிறர்கண்போலாது மூன்றாயிருந்தனவாயினும் அவைதாம் ஓரழகுடையவென்னுங்கருத்தால், ஏர்கொண்முக்கணென்றார். கழுமல்- மயக்கம். மெய்ப்பாடு- அச்சம், பயன் - தலைமகனையாற்றுவித்தல். (௨௮)

இயலிடங்கூறல்.

இயலிடங்கூறலென்பது-இயலிடங்கேட்டபாங்கனுக்குத் தான் அவளையெய்தினாற்போலப் பெரியதோ ராற்றுதலையுடையனாய் நின்று, என்னாற்காணப்பட்டவடிவுக்கு இயல் இவை இடம் இது என்று இயலும் இடமுங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விழியாற்பிணையாம்விளங்கியலான்மயிலாமிழற்று *
மொழியாற்கிளியாமுதுவானவர்தமுடித்தொகைகள் *
கழியாக்கழற்றில்லைக்கூத்தன்கயிலைமுத்தம்மலைத்தேன் *
கொழியாத்திகழும்பொழிற்கெழிலாமெங்குலதெய்வமே. (௨௯)

அழுங்கலெய்திய வாருயிர்ப்பாங்கற்கு ச்
செழுங்கதிர்வேலோன் றெரிந்துசெப்பிய து.

(இ-ள்.) தலைவராகிய இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களுடைய முடித்திரள்கள் நீங்காதகழலையுடையதில்லைக்கூத்தனது கைலைமலையிடத்து முத்துக்களைப்பெருந்தேன்கொழித்து விளங்கும்பொழிற்கு அழகாம் எம்முடைய நல்லதெய்வம் விழிகளாற் பிணையாம், விளங்காநின்ற இயலான் மயிலாம், கொஞ்சுமொழியாற் கிளியாம். எ-று.

இயல் இன்னவென்றும் இடம் கைலைப்பொழிலென்றுங் கூறப்பட்டனவாம் முத்தம் -யானைக்கோட்டினும் வேயினும் பிறந்த முத்து. அழுங்கல்-இரக்கம். செழுமை-வளமை. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-பாங்கற்குணர்த்தல். (௨௯)

வற்புறுத்தல்.

வற்புறுத்தலென்பது-இயலிடங்கூறக்கேட்டபாங்கன் நீ சொன்ன கைலையிடத்தே சென்று இப்பெற்றியாளைக்கண்டு இப்பொழுதேவருவன் அவ்வளவும் நீ யாற்றுவாயாதல் வேண்டுமெனத் தலைமகனை வற்புறுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குயிலைச்சிலம்படிக்கொம்பினைத்தில்லையெங்கூத்தப்பிரான் *
கயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பூம்புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய் *
மயிலைச்சிலம்பகண்டியான்போய்வருவன்வண்பூங்கொடிகள் *
பயிலச்சிலம்பெதிர்கூய்ப்பண்ணைநண்ணும்பளிக்கறையே. (௫௰)

பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
வயங்கெழுபுகழோன் வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்.) சிலம்பனே, குயிலை, சிலம்படியையுடையதோர் கொம்பை, தில்லைக்கணுளனாகிய எம்முடைய கூத்தப்பிரானது கைலையாகிய சிலம்பின்கட் பைம்பூம்புனத்தைக்காக்குங் கரிய கண்ணையுஞ் சிவந்தவாயையுமுடையதோர்மயிலை, வளவிய பூவையுடைய கொடிகள்போலும் ஆயத்தார்நெருங்க அவரோடு சிலம்பிற்கெதிர்கூவித் தான் விளையாட்டைப்பொருந்தும் பளிக்கறைக்கண் யான்சென்று, கண்டுவருவேன், நீ யாற்றுவாயாக. எ-று.

கூத்தப்பிரான் என்பது கூத்தனாயினும் பிரானாயுள்ளான் எ-று. பெயர்ந்துரைத்தல்-கழறமறுத்துரைத்தல். ஆற்றுந்தன்மையனாய்ப்பெயர்ந்து இயலும் இடனுங்கூறியவெனினுமமையும். வயவென்னுமுரிச்சொல் விகாரவகையால் வயமென நின்றது. சிறுபான்மை மெல்லெழுத்துப்பெற்றதெனினுமமையும். கெழு-சாரியை. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-வற்புறுத்தல். (௫௰)

குறிவழிச்சேறல்.

குறிவழிச்சேறலென்பது-தலைமகனை வற்புறுத்தி அவன்குறிவழிச்செல்லாநின்ற பாங்கன் இத்தன்மையாளை யான் அவ்விடத்துக்காணலாங்கொல்லோவென அந்நினைவோடு செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொடுங்கால்குலவரையேழேழ்பொழிலெழில்குன்றமன்று *
நடுங்காதவனைநடுங்கநுடங்குநடுவுடைய *
விடங்காலயிற்கண்ணிமேவுங்கொலாந்தில்லையீசன்வெற்பிற் *
றடங்கார்தருபெருவான்பொழினீழலந்தண்புனத்தே. (௫௧)

அறைகழலண்ண லருளினவழி யே
நிறையுடைப்பாங்கனினைவொடுசென்றது.

(இ-ள்.) கொடியகாற்றுற் குலமலைகளேழும் பொழிலேழும் அழகுகெடும் ஊழியிறுதியாகிய அன்றும் நடுங்காதவனை நடுங்குவிக்கும் இடையையுடைய நஞ்சைக்காலும் வேல்போலுங் கண்ணையுடையாள் தில்லைக்கணுள்ளனாகிய ஈசனது வெற்பிடத்துப் பெரிய முகில்போலும் மிகவும் பெரிய பொழிலினிழலையுடைய குளிர்ந்தபுனத்தின்கண் மேவுமோ மேவாளோ! எ-று.

கொடுங்காலெனச் சந்தநோக்கித் திரியாதுநின்றது. கொடுங்காலுமென வெண்ணினுமமையும். நடுங்க நுடங்குமென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய் நடுக்குமென்னும் பொருள்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். தருவென்பது ஓருவமைவாய்பாடு. தடங்கார் தருபெருவான்பொழிலென்பதற்குக் கார்தங்கும்பொழிலெனினுமமையும். நிறை- ஐம்பொறிகளையுமடக்குதல். மெய்ப்பாடு-பெருமிதஞ்சார்ந்த மருட்கை. பயன்-உசாவியுணர்தல். (௧௫)

குறிவழிக்காண்டல்.

குறிவழிக்காண்டலென்பது - குறிவழிச்சென்றபாங்கன் தன்னை அவள் காணமல் தானவளைக் காண்பதோரணிமைக்கணின்று, அவன்சொன்ன இடமும் இதுவே இயலும் இவையே இவளும் அவளேயென்று ஐயமறத் தெளியக்காணுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்:

வடிக்கணிவைவஞ்சியஞ்சுமிடையிதுவாய்ப்பவளந் *
துடிக்கின்றவாவெற்பன்சொற்பரிசேயான்றொடர்ந்துவிடா *
வடிச்சந்தமாமலரண்ணல்விண்ணோர்வணங்கம்பலம்போற் *
படிச்சந்தமுமிதுவேயிவளேயப்பணிமொழியே. (௧௬)

குளிர்வரைநாடன் குறிவழிச்சென் று
தளிர்புரைமெல்லடித் தையலைக்கண்டது.

(இ-ள்.) அவன்கூறிய வடுவகிர்போலுங்கண்களும் இவையே, வஞ்சிக்கொம்பஞ்சு மிடையும் இதுவே, வெற்பன் சொற்பரிசே வாய்ப்பவளந் துடித்தாற்போலத் துடிக்கின்றவாறென்! அதனால், ஒருணர்வுமில்லாதயானும் பற்றி விடமாட்டாத அடியாகிய சந்தமாமலரையுடைய தில்லவனது விண்ணோர்வந்துவணங்கும் அம்பலம் போலும் ஒப்பும் இதுவே, அப்பணிமொழியும் இவளே! எ-று.

வெற்பஞ்சொற்பரிசேயென்றது - இதனையவன் தப்பாமற்கூறியவாறெல்லை. எ-று. வடிவென்பது வடுவகிருக்கோர்பெயர். அதரத்திற்குத் துடித்தல் இயல்பாகக்கூறுப. பவளந் துடிக்கின்றவா என்பதற்குப் பவளம்போலப்பாடஞ்செய்கின்றவாறு என்னென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது வடமொழித்திரிபு. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-தெளிதல். (௫௪)

தலைவனை வியந்துரைத்தல்.

தலைவனைவியந்துரைத்தலென்பது - குறிவழிக்கண்டபாங்கன் இவ்வுறுப்புக்களையுடைய இவளைக்கண்டு பிரிந்து இங்குநின்று அங்குவந்து யான்கழறவும் ஆற்றி அத்தனையுந் தப்பாமற்சொன்ன அண்ணலே திண்ணியானெனத் தலைமகனை வியந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குவளைக்களத்தம்பலவன் குரைகழல்போற்கமலத்
தவளைப்பயங்கரமாகநின் றாண்டவவயவத்தி *
னிவளைக்கண் டிங்குநின் றங்குவந்தத் தனையும்பகர்ந்த *
கவளக்களிற்றண்ணலே திண்ணியானிக்கடலிடத்தே. * (௫௫)

நயந்தவுருவு நலனுங்கண்டு
வியந்தவனையே மிகுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) குவளைப்பூப்போலுந் திருமிடற்றையுடைய அம்பலவனுடைய ஒலிக்குங் கழலையுடைய திருவடிபோலுந் தாமரைப்பூவிலிருக்குந் திருமகளைத் தாமவட்குப் பயத்தைச்செய்வனவாக நின்று அடிமைக்கொண்ட உறுப்புக்களையுடைய இவளைக்கண்டு பிரிந்து இங்குநின்றும் அவ்விடத்துவந்து யான்கழறவும் ஆற்றி அவ்வளவெல்லாங்கூறிய கவளக்களிற்றையுடைய அண்ணலே இவ்வுலகத்துத் திண்ணியான். எ-று.

இவளைக்கண்டென்றது இவளுடைய நலத்தைக்கொண்டாடியவாறன்று, முன்னங்கே தலைவனுடைய பொலிவழிவுகண்டு இங்கே வந்தவன் இங்கு இவளுடைய பொலிவழிவுகண்டு கிலேசித்து இவளித்தன்மையளாக இங்கே யிவளைப்பிரிந்து அங்கேவந்து அத்துணையும்பகர்ந்தவனே திண்ணியானென்று இருவருடைய அனுராகமுங்கூறியவாறு. கவளக்களிறு- தான்விரும்புங்கவளம்பெற்று வளர்ந்தகளிறு. நயந்த-தலைமகனயந்த. மெய்ப்பாடு- மருட்கையைச்சார்ந்த அச்சம். பயன்-தலைமகனைவியத்தல். (௫௫)

கண்டமைகூறல்.

கண்டமைகூறலென்பது - தலைமகளை வியந்துரைத்தபாங்கன் விரைந்துசென்று, தானவளைக்கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடியிசைவைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணந்தாழரவரைச்சிற்றம்பலவர்தம்பைம்பொற்கயிலைப் *
புணர்ந்தாங்ககன்றபொருகரிபுன்னைப்புனத்தயலே *
மணந்தாழ்பொழிற்கண்வடிக்கண்பரப்பி மடப்பிடிவாய் *
நிணந்தாழ்சுடரிலைவேலகண்டேனொன்றுநின்றதுவே. (௬௪)

பிடியிசைவைத்துப் பேதையதுநிலைமை
அடுதிறலண்ணற் கறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) வாய்க்கணிணந்தங்கிய சுடரிலைவேலையுடையாய், பணந்தாழ்ந்த அரவையணிந்த அரையையுடைய சிற்றம்பலவரது பசும்பொன்னையுடைய கைலைக்கண், கூடி அவ்விடத்துநின்றுமகன்றபொருகரியைநினைந்து, புனத்திற்கயலே மணந்தங்கிய பொழிற்கண் வடிவகிர்போலுங் கண்களைப்பரப்பி மடப்பிடியொன்றுநின்றதனைக் கண்டேன். எ-று.

பணந்தாழ்தல் - முடிந்துவிடுதலாற் நெருங்கல்போலத்தாழ்தல். தங்குதலென்னுமமையும். ஆக்ககன்றவென்புழி நின்றென ஐந்தாம்வேற்றுமைப் பொருளுணரநிற்பதோரிடைச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. புனத்தயலேயென்றான், புனத்துவிளையாடும் ஆயத்தைநீங்கிநிற்றலின். வடிக்கண்பரப்பியென்றான், இன்னதிசையால்வருமென்றறியாது சுற்றெங்குநோக்குதலின். கைலைக்கணென்பதூஉம், புனத்தயலென்பதூஉம், பொழிற்கணென்பதூஉம், நின்றதென்னுந்தொழிற்பெயரோடுமுடியும். நின்றதுவேயென்புழி வகாரஞ்சந்தநோக்கி வந்தது விரிக்கும்வழி விரித்தற்பாற்படும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன்-தலைமகனையாற்றுவித்தல்.

செவ்விசெப்பல்.

செவ்விசெப்பலென்பது-பிடியிசை வைத்துக்கூறக்கேட்ட தலைமகன் அது தனக்குச்செவ்விபோதாமையிற் பின்னும் ஆற்றாமைநீங்கானாயினான், அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவிப்பதுகாரணமாக அவனுக்கு அவளவயங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கயலுளவேகமலத்தலர்மீதுகனிபவளத் *
தயலுளவேமுத்தமொத்தநிரையானம்பலத்தி *
னியலுளவேயிணைச்செப்புவெற்பாநினதீர்ங்கொடிமேற் *
புயலுளவேமலர்சூழ்ந்திருணீங்கிப்புரள்வனவே. (௫௫)

அற்புதன்கைலை மற்பொலிசிலம்ப ற்
கவ்வுருக்கண்டவன் செவ்விசெப்பிய து.

(இ-ள்.) வெற்பா, நினது ஈர்ங்கொடிக்கண் தாமரைப்பூவின்மேற்கிடப்பன சில கயல்களுளவே, கனிந்தபவளத்திற்கயல் இனமொத்தநிரையாகிய முத்துக்களுளவே, இணையாகியசெப்பு அரனது அம்பலத்தி னியல்பையுடையனவுளவே, மாலைசூழ்ந்து இருள்செறிந்துகிடந்து புரள்வன புயலுளவே, உளவாயின் யான்கண்டவுருவம் நீ கூறியவுருவமாம். எ-று.

அரனம்பலத்தினியல்-ஆறாம்வேற்றுமைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சூழ்ந்தென்பதூஉம், நீங்கியென்பதூஉம், சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன. மலர் சினைபோலக் குழற்கின்றியமையாமையிற் சினைப்பாற்பட்டது. புயல் திரண்டாற்போலுமென்பது போதரப் புரள்வனவெனப் பன்மையாற் கூறினான். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௫௬)

அவ்விடத்தேகல்.

அவ்விடத்தேகலென்பது - செவ்விசெப்பக்கேட்ட தலைமகன் இவ்வாறுகாணப்பட்டதுண்டாயின் அது என்னுயிரெனத் தானவ்விடநோக்கிச் செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எயிற்குலமூன்றிருந்தீயெய்தவெய்தவன்றில்லையொத்துக் *
குயிற்குலங்கொண்டுதொண்டைக்கனிவாய்க்குளிர்முத்தநிரைத் *
தயிற்குலவேல்கமலத்திற்கிடத்தியனநடக்கு *
மயிற்குலங்கண்டதுண்டேலதுவென்னுடைமன்னுயிரே. (௫௭)

அரிவையது நிலைமை யறிந்தவனாப் ப
எரிகதிர்வேலோ னேகிய து.

(இ-ள்.) எயிற்சாதிமூன்றும் பெரியதீயையெய்த அவற்றையெய்தவனது தில்லையையொத்துக் குயிலாகிய சாதியைக்கொண்டு தொண்டைக்கனியிடத்துக் குளிர்ந்தமுத்தங்களை நிரைத்துக் கூர்மையையுடைய நல்லவேலைக் கமலத்தின்கட்கிடத்தி அன்னம்போலநடப்பதோர் மயிற்சாதி காணப்பட்டதுண்டாயின், அது எனது நிலைபெறுமுயிர். எ-று.

எயிற்குலமூன்றென்றார், அவை இரும்பும், வெள்ளியம், பொன்னுமாகிய சாதிவேறுபாடுடைமையின். குயிற்குலங் கொண்டென்றான், மொழியாற் குயிற்றன்மையை யுடைத்தாகலின். தொண்டைக்கனிவாயென்பதற்குத் தொண்டைக்கனிபோலும் வாயென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். ()

இவைநிற்க இடந்தலைதனக்குமாமாறு சொல்லுமாறு.

மின்னிடைமெலிதல்.

மின்னிடைமெலிதலென்பது- நெருநலைநாளில் தலையளிசெய்து நின்னிற்பிரியேன் பிரியினும் ஆற்றேனென்றுகூறிப் பிரிந்தவர் வேட்கைமிகுதியால் இடமறியாது ஆயத்திடைவருவார்கொல்லோவென்னும் பெருநாணினானும், ஆற்றாமையான் இறந்துபட்டார்கொல்லோவென்னும் பேரச்சத்தினானும், யாருமில்லொருசிறைத் தனியேநின்று, தலைமகனைநினைந்து, தலைமகள் மெலியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆவியன்னாய்கவலேலகலேமென்றளித்தொளித்த *
வாவியன்னார்மிக்கவாவினராய்க்கெழுமற்கழிவுற் *
றாவியன்னார்மன்னியாடிடஞ்சேர்வர்கொலம்பலத்தெம் *
மாவியன்னான்பயிலுங்கயிலாயத்தருவரையே. (௧௭)

மன்னனை நினைந் து
மின்னிடை மெலிந்த து.

(இ-ள்.) தலையளிசெய்து ஆவியையொப்பாய் கவலாதொழி நின்னை நீங்கேமென்றுசொல்லி மறைந்த என்னாவியையொப்பார், மிக்கவிருப்பத்தையுடையராய்க் கெழுமுதல்காரணமாக நெஞ்சழிதலான், இடமறியாது, அம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்மாவியையொப்பான் அடுத்துவாழுங் கைலாயத்தின்கட் பிறரானெய்துதற்கரிய தாழ்வரையிடத்து, ஆவியையொக்கும் ஆயத்தார் நிலைபெற்று விளையாடும் அவ்விடத்து, அவர்காண வந்துபொருந்துவரோ! எ-று.

அளித்தல்-பிரிகின்றகாலத்துச்செய்த தலையளியெனினுமமையும். மிக்கவென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. ஆயத்திடைவருவர்கொல்லென ஐயத்துள் ஒருதலையேகூறினாள், பெருநாணினளாதலின். மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன்-உசாவியாற்றாமைநீங்குதல். ஆயவெள்ளத்துள்ளே வருவர்கொல்லோவென்னும் பெருநாணினானும், ஆற்றாமையான் இறந்துபட்டனர்

சொல்லோவென்னும் பேரச்சத்தினானும் மீதூரப்பட்டுத் தன்றன்மையளன்றிநின்று இவ்வகை உசாவினானென்பது. (௫௭)

பொழில்கண்டுமகிழ்தல.

பொழில்கண்டுமகிழ்தலென்பது-தலைமகளைநோக்கிச் செல்லாநின்ற தலைமகன் முன்னைஞான்று அவளைக்கண்ணுற்றபொழிலைச் சென்றணைந்து, அப்பொழிலிடை அவளுறுப்புக்களைக்கண்டு, இப்பொழில் என்சிந்தைக்கு அவள்தானேயெனத் தோன்றாநின்றதென்று இன்புறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காம்பிணையாற்களிமாமயிலாற்கதிர்மாமணியால் *
வாம்பிணையால்வல்லியொல்குதலான்மன்னுமம்பலவன் *
பாம்பிணையாக்குழைகொண்டோன்கயிலைப்பயில்புனமுந் *
தேம்பிணைவார்குழலாளெனத்தோன்றுமென்சிந்தனைக்கே. (௫௮)

மணங்கமழ்பொழிலின் வடிவுக ண்
டணங்கெனநினைந் தயர்வுநீங்கிய து.

(இ-ள்.) வேயிணையானும், களிப்பையுடைய கரியமயிலானும், ஒளியையுடைய பெரியநீலமணியானும், வாவும்பிணையானும், வல்லிநுடங்குதலானும், கைலைக்கணுண்டாகிய அவள்பயிலும்புனமும் இன்புறுத்துதலால் என்மனத்திற்குத் தேம்பிணையையுடைய நெடியகுழலையுடையாளென்றே தோன்றாநின்றது. எ-று. நிலைபெறுமம்பலத்தையுடையவன், பாம்பை ஒன்றுமொவ்வாத குழையாகக்கொண்டவன் அவனது கைலையெனக்கூட்டுக.

பாம்பையிணைத்துக் குழையாகக்கொண்டவனெனினுமமையும். தேம்பிணை-தேனையுடையதொடை. தேம்பிணைவார்குழலாளெனத்தோன்றுமென்பதற்கு அவளைப்போலப் புனமும் யானின்புறத்தோன்றாநின்றதென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். நெருநல்நாளில் தலைமகளைக்கூடின பொழிலிடம்புகுந்து இவ்வகை சொன்னானென்பது. (௫௮)

உயிரெனவியத்தல்.

உயிரெனவியத்தலென்பது-பொழில்கண்டுமகிழ்ந்து அப்பொழிலிடைச்சென்றுபுக்கு, அவளைக்கண்டதுணையான் என்னுயிர் இவ்வாறு செய்தோநிற்பதென வியந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நேயத்ததாய்நென்னலென்னைப்புணர்ந்துநெஞ்சநெகப்போ *
யாயத்ததாயமிழ்தாயணங்காயரனம்பலம்போற் *
றேயத்ததாயென்றஞ்சிந்தையதாய்த்தெரியிற்பெரிது *
மாயத்ததாகியிதோவந்துநின்றதென்மன்னுயிரே. (௫௯)

வெறியுறுபொழிலின் வியன்பொதும்பரின்
நெறியுறுகுழலி நிலைமைகண்டது.

(இ-ள்.) நெருநல் உள்ளநெகிழ்ச்சியையுடைத்தாய் என்னைக்கூடி, பின் நேயமில்லதுபோல என்னெஞ்சுடையும் வண்ணம் நீங்கிப்போய், ஆயத்தின்கண்ணதாய், இன்பத்தைச்செய்தலின் அமிர்தமாய், துன்பத்தைச்செய்தலின் அணங்காய், புலப்பாட்டான் அரனதம்பலம்போலும் ஒளியையுடைத்தாய், புலப்படாதுவந்து என்சிந்தைக்கண்ணதாய் ஆராயிற் பெரிதும் மாயத்தையுடைத்தாய்வந்துநின்றது இதுவோ எனதுமன்னுயிர். எ-று.

நேயமுடைமையும் நேயமின்மையும் இன்பஞ்செய்தலும் துன்பஞ்செய்தலும் புலப்படுதலும் புலப்படாமையும் ஒருபொருட்கியையாமையின், பெரிதுமாயத்ததாகியென்றான். தேயம்-வடமொழிச்சிதைவு. அம்பலம்போலுந் தேசத்தின் கண்ணதாயென்றுரைப்பினுமமையும். ஓகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். என்மாட்டருளுடைத்தாய் முற்காலத்து என்னைவந்துகூடி அருளில்லதுபோல என்னெஞ்சுடையும்வண்ணம்போய்த் தன்மெய்யடியார் குழாத்ததாய் நினைதோறும் அமிர்தம்போல இன்பஞ்செய்து கட்புலனாகாமையிற்றுன்பஞ்செய்து அம்பலம்போலும் நல்லதேசங்களின்கண்ணதாய் வந்து என்மனத்தகத்ததாய் இத்தன்மைத்தாகலிற் பெரிதும் மாயத்தையுடைத்தாய் எனதுநிலைபெறுமுயிர் வந்துதோன்றுநின்றதென வேறுமொருபொருள் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க. பொழிலின்வியன்பொதும்பர் - பொழிலில் மரஞ்செறிந்தவிடம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௫௯)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது - உயிரென வியந்துசென்று, பூக்கொய்தன்முதலிய விளையாட்டையொழிந்து யாருமில்லொருசிறைத்தனியேநின்று இவர்செய்யாநின்ற பெரியதவம் யாதோவென அவளைப் பெரும்பான்மைகூறித் தளர்வுநீங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாதிவர்போதுகொய்யார்தையலாரங்கைகூப்பநின்று *
சோதிவரிப்பந்தடியார்சுனைப்புனலாடல்செய்யார் *
போதிவர்கற்பகநாடுபுல்லென்னத்தம்பொன்னடிப்பா *
யாதிவர்மாதவமம்பலத்தான்மலையெய்துதற்கே. (௬௰)

பனிமதிநுதலியைப் பைம்பொழிலிடைத்
தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) தாதுபரந்த பூக்களைக்கொய்கின்றிலர், ஆயத்தாராகிய தையலார் அங்கைகளைக்கூப்பநின்று ஒளியையும் வரியையுமுடைய பந்தையடிக்கின்றிலர், சுனைப்புனலாடுதலைச் செய்கின்றிலர், அதனாற் போதுபரந்த கற்பகங்களையுடைய தேவருலகம்பொலிவழிய நிலந்தோயாத தமதுபொன்போலுமடியை நிலத்தின்கட்பாவி அம்பலத்தானது மலையை யெய்துதற்கு இவர் செய்யக்கருதுகின்றபெரியதவம் யாது! எ-று.

தவஞ்செய்வார் புறத்தொழில்களைவிட்டு அகத்தானொன்றையுன்னி மலைக்கட்டங்குவரன்றே, இவளும் பூக்கொய்தல் முதலாகிய தொழில்களைவிட்டு மனத்தாற்றன்னைநினைந்து வரையிடத்து நிற்றலான் யாதிவர்மாதவமென்றான். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

மொழிபெறவருந்தல்.

மொழிபெறவருந்தலென்பது - தளர்வுநீங்கியபின்னர்ச் சார்தலுறுநின்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறையாற்சென்று சாரவேண்டிப் பின்னும் அவளைப்பெரும்பான்மைகூறி ஒருசொல்வேண்டி வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காவிநின்றேர்தருகண்டர்வண்டில்லைக்கண்ணார்கமலத் *
தேவியென்றேயையஞ்சென்றதன்றேயறியச்சிறிது *
மாவியன்றன்னமென்னோக்கிநின்வாய்திறவாவிடினென் *
னாவியன்றேயமிழ்தேயணங்கேயின்றழிகின்றதே. (௬௧)

கூடற் கரிதென
வாடி யுரைத்தது.

(இ-ள்.) மானோக்கத்தான் இயன்றாற்போலும் மெல்லியநோக்கையுடையாய், நஞ்சாகியநீலப்பூ நின்று அழகைக்கொடுக்கும் மிடற்றையுடையவரது வளவிய தில்லைக்கணுண்டாகிய கண்ணிற்கு ஆருந்தாமரைப்பூவின்வாழுந் தேவியோவென்று ஐயநிகழ்ந்தது, தெளிந்தறியச் சிறிதாயினும் நின்வாய்திறவாதொழியின்,

அமிழ்தமே, அணங்கே, இப்பொழுதழிகின்றது என்னுயிரன்றே, இதனை நீ கருதாதொழிகின்றதென்னை! எ-று.

தேவியென்பது பெரும்பான்மையாகலின், தேவியென்றே யையஞ்சென்றதென ஐயத்துள் ஒருதலையேபற்றிக் கூறினான். அறியவென்னும் வினையெச்சமும் சிறிதென்னும் வினையெச்சமும் திறவாவிடினென்னுமெதிர்மறையிற் றிறத்தலோடு முடிந்தன. அமிழ்தேயணங்கேயென்றான், இன்பமுந் துன்பமும் ஒருங்குறி தலின். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்துதல்.

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

நாணிக்கண்புதைத்தலென்பது-தலைமகன்றன்முன்னின்று பெரும்பான்மைகூறக்கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலின் அவன்முன்னிற்கலாகாது நாணி, ஒருகொடியினொதுங்கி, தன்கண்புதைத்து வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகலிடந்தாவியவானோனறிந்திறைஞ்சம்பலத்தி *
னிகலிடந்தாவிடையீசற்றொழாரினின்னற்கிடமா *
யுகலிடந்தான்சென்றெனதுயிர்நையாவகையொதுங்கப் *
புகலிடந்தாபொழில்வாயெழில்வாய்தருபூங்கொடியே. (௪௨)

ஆயிடைத்தனிநின் றாற்றகழிந் து
வேயுடைத்தோளியோர் மென்கொடிமறைந்த து.

(இ-ள்.) உலகத்தைத்தாவி யளந்த வானவன் வணங்கப்படுவதென்றறிந்து வணங்கும் அம்பலத்தின்கணுள்ளனாகிய இகலையுடையவிடங்களிலே தாவும் விடையையுடைய ஈசனைத்தொழாதாரைப்போலத் துன்பத்திற்கிடமாய் அழியுமளவைத்தானடைந்து எனதுயிர் நையாதவண்ணம், பொழிலிடத்துள்வாகிய அழகுவாய்த்த பூவையுடையகொடியே, யானொதுங்குதற்குப் புகலிடந்தருவாயாக. எ-று.

உகவிடம்- உகுதற்கிடம். உகுதலையுடைய விடமெனினுமமையும். ஆயிடை-தலைமகன் அவ்வாறுகூறியவிடத்து. தனிநின்று- ஆற்றுவிப்பாரையின்றிநின்று. ஆற்றுது-நாணினாற்றாது. வேய்-வேயித்தன்மை. மெய்ப்பாடு- அச்சம். பயன்- ஆற்றாமை நீங்குதல்.()

கண்புதைக்கவருந்தல்.

கண்புதைக்க வருந்தலென்பது- தலைமகள் நாணிக்கண்புதையாநிற்ப, இவள் கண் புதையாநின்றது தன்னுடையகண்கள் என்னை

வருத்தத்தைச்செய்யுமென் றுகாதேயென உட்கொண்டு, யான்வருந்தாதொழியவேண்டுவையாயின் நின்மேனி முழுதும் புதைப்பாயாகவெனத் தலைமகன் தன்வருத்த மிகுதி கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாழச்செய்தார்முடிதன்னடிக்கீழ்வைத்தவரைவிண்ணோர் *
சூழச்செய்தானம்பலங்கைதொழாரினுள்ளந்துளங்கப் *
போழச்செய்யாமலவ்வேற்கண்புதைத்துப்பொன்னேயென்னைநீ
வாழச்செய்தாய்சுற்றுமுற்றும்புதைநின்னைவாணுதலே. (௬௩)

வேற்றருங்கண்ணிணை மிளிர்வனவன்றி ன்
கூற்றருமேனியே கூற்றெனக்கென்ற து.

(இ-ள்.) தன்கட்டாழ்ந்தவர்களுடைய முடிகளைத் தன் திருவடிக்கீழ்வைத்து அவர்களை விண்ணோர் பரிவாரமாய்ச் சூழும்வண்ணஞ்செய்தவனது அம்பலத்தைக் கைதொழாதாரைப்போல நெஞ்சந்துளங்கப் போழாமற் கூரிய வேல்போலுங்கண்களைப்புதைத்து, பொன்னே, நீ என்னைவாழும்வண்ணஞ்செய்தாய், வாணுதலையுடையாய், என்னுள்ளந் துளங்காமைவேண்டின் நின்னைச் சுற்றுமுழுதும் புதைப்பாயாக. எ-று.

தாழச்செய்தாரென்பதனை ஒருசொல்லாக்காது தாழும்வண்ணம் முற்றவுஞ்செய்தாரென்றானும், தம்மைச்செய்தாரென்றானும் ஒருசொல்வருவித்தும், போழச்செய்யாமலென்புழியும் போழும்வண்ணமொருதொழிலைச்செய்யாமலென ஒருசொல்வருவித்தும், விரித்துரைப்பினுமமையும். வாழச்செய்தாயென்பது குறிப்புநிலை. புதைத்தவென்பதூஉம்பாடம். வேற்றருங்கண்-வேல்போலுங்கண். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - ஆற்றாமையுணர்த்தல்.()

நாண்விடவருந்தல்.

நாண்விடவருந்தலென்பது- தலைமகன் தனது ஆற்றாமைமிகுதிகூறக்கேட்டு, ஒருஞான்றுந் தன்னைவிட்டுநீங்காதநாண் அழலைச்சேர்ந்த மெழுகுபோலத் தன்னைவிட்டுநீங்காநிற்ப, தலைமகன் அதற்குப் பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குருநாண்மலர்ப்பொழில்சூழ்தில்லைக்கூத்தனையேத்தலர்போல் *
வருநாள்பிறவற்கவாழியரோமற்றென்கண்மணிபோன் *
றொருநாள்பிரியாதுயிரிற்பழகியுடன்வளர்ந்த *
அருநாணளியவழல்சேர்மெழுகொத்தழிகின்றதே, (௬௪)

ஆங்ஙனங்கண் டாற்றுவா ௩
நீங்கினநாளொடு நேரிழைநின்ற ௪.

(இ-ள்.) இன்றியமையாமையால் என்கண்மணியையொத்து உயிர்போலச்சிறப்புடைத்தாய்ப் பழகி ஒருபொழுதும் பிரியாது என்னுடனேவளர்ந்த பெறுதற்கரிய அளித்தாகியநாண் அழலைச்சேர்ந்தமெழுகையொத்து என்கணில்லாது அழியாநின்றது, அருளென், நிறத்தையுடையவாகிய நாண்மலர்களையுடைய பொழில்களாற் சூழப்பட்ட தில்லைக்கணுள்ளனாகிய கூத்தனையேத்தாதார் துன்புறும் பிறவியிற் பிறப்பாரன்றே அவர்களைப்போல மேல்வருங்கடவநாளில், யான் இவ்வாறு பிறவாதொழிக. எ-று.

வருநாள்பிறவற்கவென்பதற்கு எத்தாதாரைப்போல வருந்த இவ்வாறு பயின்றாரைப் பிரியவருநாட்கள் உளவாகாதொழிகவெனினுமமையும். வாழியென்பது இத்தன்மைத்தாகிய இடுக்கணின்றி இந்நாண் வாழ்வதாகவென்றவாறு. அரோவும் மற்றும் அசைநிலை. ஆங்ஙனங்கண்டு- அவ்வாற்றுனைக் கண்டு. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்- ஆற்றுமைநீங்குதல். (௪௪)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது - தலைமகள் நாணிழந்து வருந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையின், தலைமகன் தன்னுதரவினால் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று மூலையொடுமுனிந்து, ஒருகையால் இருமருங்குமுங்கியும், ஒருகையால் அளிகுலம்விலக்கி அளகந்தொட்டும், சென்று அணையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோலத்தனிக்கொம்பரும்பர்புக்கலைதேகுறைப்பவர்தஞ் *
சீலத்தனகொங்கைதேற்றகிலேஞ்சிவன்றில்லையன்ன *
னூலொத்தநேரிடைநொய்ம்மையெண்ணாதுநண் டேனசையாற்
சாலத்தகாதுகண் டீர்வண்டுகாள்கொண்டைசார்வதுவே. (௪௫)

ஒளிதிகழ்வார்குழ லளிகுலம்விலக்கி ௧
களிற்றனன் மருங்கணைந்த ௨.

(இ-ள்.) அழகையுடைய தனியாகிய கொம்பின்மேலேறி அதனையே அடிக்கட் குறைப்பார்தமது தன்மையை யுடையவாயிருந்தன கொங்கைகள், இவை இத்தன்மையவாயிருத்தலான் இதுவீழுமென்றியாந்தெளிகின்றிலம், அதனால், வண்டுகாள், சிவனதுதில்லையையொப்பாளுடைய நூலையொத்த நேரியவிடையினது நொய்ம்மையைக் கருதாது நண்ணிய தேன்மேலுண்டாகிய நசையால் நீயிர் கொண்டையைச்சார்தல் மிகவுந்தகாது. எ-று.

தேற்றகிலேமென்பது" தேற்றாப்புன்சொனேற்றிசின்,, என்பதுபோலத் தெளிதற்கண்வந்தது. மூலகளைத் தெளிவிக்கமாட்டேமென்பாருமுளர். பின்வருமேதத்தைநோக்கின் நீயிர்ட்யனுகநினைக்கின்ற இஃது இறப்பச்சிறிதென்னுங்கருத்தால், நுண்டேனென்றான். கண்டீரென்பது முன்னிலையசைச்சொல். அளிகுலம் வடமொழிமுடிபு. விலக்கியணைந்தது - விலக்காநின்றணைந்தது. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-சார்தல். அவ்வகைநின்றமை குறிப்பினானுணர்ந்த தலைமகன் இவ்வகை சொல்லிச்சார்ந்தானென்பது.

இன்றியமையாமைகூறல்.

இன்றியமையாமைகூறலென்பது- புணர்ச்சியிறுதிக்கண் விசும்பும் நிலனும் ஒருங்குபெறவரினும் இக்கொங்கைகளைமறந்து அதன்கண் முயலேனெனப் பிரிவுதோன்றத் தலைமகன் தனது இன்றியமையாமை கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நீங்கரும்பொற்கழற்சிற்றம்பலவர்நெடுவிசும்பும் *
வாங்கிருந்தெண்கடல்வையமுமெய்தினும்யான்மறவேன் *
தீங்கரும்புமமிழ்துஞ்செழுந்தேனும்பொதிந்துசெப்புங் *
கோங்கரும்புந்தொலைத்தென்னையுமாட்கொண்டகொங்கைகளே.

வென்றிவேலவன் மெல்லியறன &
கின்றியமையாமை யெடுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) விடுதற்கரிய பொன்னணியன்ற கழலையுடைத்தாகிய திருவடியையுடைய சிற்றம்பலவரது நெடிதாகிய தேவருலகையும் வளைந்தபெரிய தெண்கடலாற் சூழப்பட்ட நிலத்தையும் ஒருங்கு பெறவரினும் இனியகரும்பின்சாற்றையும் அமிர்தத்தையும் கொழுவியதேனையும் உள்ளடக்கிச் செப்பையுங் கோங்கரும்பையும் வென்று என்னையும் அடிமைக்கொண்ட கொங்கைகளை யான் மறவேன். எ-று.

விசும்பும் நிலனும் ஒருங்குபெறவரினும் இக்கொங்கைகளை மறந்து அதன்கண் முயறுமாறில்லையெனத் தன்னின்றியமையாமைகூறியவாறாயிற்று. என்னையுமென்றவும்மை எச்சவும்மை. தொழிற்படுத்தலொத்தலமையால் தன்வினையாயிற்று. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௬௩)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது. இன்றியமையாமைகூறிப் பிரியலுறாநின்றவன், இனிப்பலசொல்லியென்னை என்னுயிர் நினக்கடிமை

மாயிற்று இனிச்சென்று நின்னுயத்திடைச் சேர்வாயாகவெனத்த
ன் பிரிவின்மை கூறித் தலைமகளை ஆயத்துச்செலுத்தாநிற்றல். அ
தற்குச்செய்யுள்.

சூளாமணியும்பர்க்காயவன்சூழ்பொழிற்றில்லையன்னாய்க் *
காளாயொழிந்ததென்னாருயிராரமிழ்தேயணங்கே *
தோளாமணியேபிணையேபலசொல்லியென்னைதுன்னு *
நாளார்மலர்ப்பொழில்வாயெழிலாயநணுகுகவே. (சஎ)

தேங்கமழ் சிலம்பன்
பாங்கிற் கூட்டியது.

(இ-ள்.) வானவர்க்கு முடிமணியாயவனது சூழ்ந்த பொழிலையு
டைய தில்லையையொக்கும் நினக்கு எனதாருயிர் அடிமையாயிற்
று, ஆதலாற் பலசொல்லிப் பெறுவதென்! நிறைந்தவமிர்தே, அ
ணங்கே, துளைக்கப்படாதமாணிக்கமே, மான்பிணையே, நீ பலகா
லுஞ்சேர்ந்துவிளையாடும் நிறைந்தநாண்மலரையுடைய பொழிற்
கண்விளையாடும் அழகிய ஆயத்தை இனிச்சேர்வாயாக. எ-று.

அடுக்கிய விளிகளாற் காதற்சிறப்புவிளங்கும். பலசொல்லியெ
ன்னையென்றது உயிர் நினக்கு ஆளாகியபின் வேறுபல சொல்லு
தல் பயனில கூறலன்றேயென்றவாறு. சொல்லியென்னும் வினை
யெச்சத்திற்குப் பெறுவதென ஒருசொல்வருவித் துரைக்கப்பட்
டது. பொழில்வாய் நணுகுகவென இயைப்பினுமமையும். மெய்
ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-பிரியலுறுந்தலைமகன்வற்புறுத்தல். ()

நின்றுவருந்தல்.

நின்றுவருந்தலென்பது- தலைமகளை ஆயத்துய்த்துத் தானவ்வி
டத்தேநின்று அப்புனத்தியல்புகூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாதுவ
ருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொய்யுடையார்க்கரன்போலகலும்மகன்றாற்புணரின் *
மெய்யுடையார்க்கவனம்பலம்போலமிகநணுகு *
மையுடைவாட்கண்மணியுடைப்பூண்முலைவாணுதல்வான் *
பையுடைவாளரவத்தல்குல்காக்கும்பைம்பூம்புனமே. (சஅ)

பாங்கிற்கூட்டிப் பதிவயிற்பெயர்வோன்
நீங்கற்கருமை நின்றுநினைந்தது.

(இ-ள்.) மையையுடைய வாள்போலுங்கண்ணையும் மணியையு
டையபூணணிந்த முலையையுமுடைய வாணுதல், பெரியபடத்தை

யுடைத்தாகிய ஒளியையுடைய அரவுபோலும் அல்குலையுடையாள், அவள் காக்கும் பூக்களையுடைய பசியபுனம், தன்னை யானகன்றால், பொய்யையுடையவர்க்கு அரன்றுன்பத்தைச்செய்து செயுமாறுபோல, மிக்கதுயரத்தைச்செய்து, எனக்குச்செய்த்தாம். அணைந்தால், மெய்யையுடையவர்க்கு அவனது அம்பலம் பேரின்பத்தைச்செய்து அணித்தாமாறுபோல, கழியுவகைசெய்து, எனக்குமிகவும் அணித்தாம். ஆதலான் நீங்குதல் பெரிதும் அரிது. எ-று.

வாணுதலையுமென்றெண்ணினும் அமையும். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமை நீங்குதல். (௪௮)

பாங்கற்கூட்டம் முற்றிற்று.

இடந்தலைப்பாடு.

சூத்திரம். பொழிலிடைச் சேற லிடந்தலைசொன்ன, வழியொடு கூட்டி வகுத்திசி னோரே.

(இ-ள்.) பொழிலிடைச்சேறலொன்றும் இடந்தலைப்பாட்டிற்கேயுரியது. இதனையும் மேலைப் பாங்கற் கூட்டமுணர்த்திய சூத்திரத்தில் "ஈங்கிவைநிற்க விடந்தலைதனக்கும்" எனக்கூறியவாறே மின்னிடைமெலிதல் முதல் நின்றுவருந்துதலீறாகக் கூறப்பட்ட கிளவிகளோடுகூட்டி இடந்தலைப்பாடாமென்றுவகுத்துரைத்துக் கொள்க. அவை பாங்கற்கூட்டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும், உரியவாமாறு என்னையெனின், பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்டநிகழும் ஆதலின்.

பொழிலிடைச்சேறல்.

பொழிலிடைச்சேறலென்பது - இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட் சென்றெய்துதற்கருமை நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் இப்புணர்ச்சி நெருநலும் என்னறிவோடுகூடிய முயற்சியான்வந்ததன்று தெய்வந்தர வந்தது இன்னும் அத்தெய்வந்தானே தரும் யாம் அப்பொழிலிடைச்செல்வேமெனத் தன்னெஞ்சொடு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

என்னறிவால்வந்ததன்றிதுமுன்னுமின்னும்முயன்றான் *
மன்னெறிதந்ததிருந்தன்றுதெய்வம்வருந்தனெஞ்சே *
மின்னெறிசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரான்வியன்றில்லைமுந்நீர் *
பொன்னெறிவார்துறைவாய்ச்சென்றுமின்றோய்பொழிலிடத்தே

ஐயரிக்கண்ணியை யாடிடத்தேசெ ன்
றெய்துவனெனநினைந் தேர்ந்தல்சென்றது.

(இ-ள்.) இப்புணர்ச்சி நெருநலும் என்னறிவோடு கூடிய முயற்சியான்வந்ததன்று, தெய்வந்தர வந்தது. இன்னுஞ் சிறிது முயன்றான் மன்னியநெறியாகிய இவ்வொழுக்கத்தைத் தந்ததாகிய தெய்வம் இன்னுமிருந்தது, அது முடிக்கும். அதனான் நெஞ்சமே, வருந்தாதொழி, மின்னை வெல்கின்ற சிவந்தசடையையுடைய கூத்தப்பிரானது அகன்ற தில்லையைச் சூழ்ந்தகடற்றிரை பொன்னைக்கொணர்ந்தெறிகின்ற நெடிய துறையிடத்து மின்னையுடைய முகிலைத் தோயும் பொழிற்கட்செல்லுதும். எ-று.

இன்னுமிருந்தன்றெனக்கூட்டி முயன்றாலென்னும்வினையெச்சத்திற்கு முடிக்குமென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மின்போலுநெறித்த சடையெனினுமமையும். கரையிற்பொன்னைத்திரையெறியுந்துறையெனினுமமையும். இருந்தின்றென்பது பாடமாயின், இருந்தின்றோவென ஓகாரம் வருவித்து இருந்தில்லையோவெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- இடந்தலைப்படுதல். (௬௪)

இதற்கு மின்னிடைமெலிதன் முதலாக நின்றுவருந்தலீறாக வருங்கிளவியெல்லாம் எடுத்துரைத்துக்கொள்க, என்னை, இவ்விரண்டனுள்ளும் ஒன்றே நிகழுமாகலின்.

இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

மதியுடம்படுத்தல்.

மதியுடம்படுத்தல்வருமாறு.- இரண்டனுள் ஒன்றாற் சென்றெய்தியபின்னர்த் தெருண்டுவரைதலைத் தெருளானாயின் அவள் கண்ணாற் காட்டப்பட்டகாதற்றோழியை வழிப்பட்டுச் சென்றெய்துதல் முறைமையென்ப. வழிப்படுமாறு-தெற்றெனத் தன்குறை கூறாது இரந்துவைத்துக் காந்தமொழியாற் றன்கருத்தறிவித்து அவளை ஐயவுணர்வினளாக்கி அதுவழியாகநின்று தன்குறைகூறுதல்.

சூத்திரம். சேற றுணிதல் வேழம் வினாதல், கலைமான் வழிபதி பெயர்வினா தல்லே, மொழிபெறா துரைத்தல் கருத்தறி வித்த, லிடைவி னாதலோ டிவையீ ரைந்து, மடவரற் றோழிக்கு மதியுடம் படுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கியிடைச்சேறல்- குறையுறத்துணிதல் - வேழம்வினாதல்-கலைமான்வினாதல்- வழிவினாதல்-பதிவினாதல் - பெயர்வினா

தல்- மொழிபெறுதகூறல்-கருத்தறிவித்தல்- இடைவினுதல் என விவைபத்தும் மதியுடம்படுத்தலாம்.எ-று. அவற்றுள்,—

பாங்கியிடைச்சேறல்.

பாங்கியிடைச்சேறலென்பது-இரண்டனுள் ஒன்றாற் சென்றெய்திப் புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன் இனியிவளைச் சென்றெய்துதல் எளிதன்று யாம் அவள் கண்ணுற்காட்டப்பட்ட காதற்றோழிக்கு நங்குறையுள்ளது சொல்வேமென்று அவளை நோக்கிச் செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எளிதன் றினிக்கனிவாய்வல்லிபுல்லலெழின்மதிக்கீற் *
றொளிசென்றசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரானையுள்ளாரினென்கட் *
டெளிசென்றவேற்கண்வருவித்தசெல்லலெல்லாந்தெளிவித் *
தொளிசென்றபூங்குழற்றோழிக்குவாழியறிவிப்பனே. (௩௰)

கரந்துறைகிளவியிற் காதற்றோழி
இரந்துகுறையுறுவலென் றேந்தல்சென்றது.

(இ-ள்,) தொண்டைக்கனிபோலும் வாயையுடைய வல்லியைப் புல்லுதல் இனியெளிதன்று, அதனால் எழிலையுடைய மதியாகிய இற்றிளொளிபரந்த சிவந்தசடையையுடைய கூத்தப்பிரானை நினையாதாரைப்போல வருந்த என்னிடத்துத் தெளிதலையடைந்த வேல்போலுங்கண்கள் வருவித்த இன்னாமை முழுதையும், வண்டடைந்தபூங்குழலையுடைய தோழிக்குக் குறிப்பினாலே தெளிவியாநின்று சொலுவேன். எ-று.

இரண்டாவது விகாரவகையாற்றொக்கது. வல்லியது புல்லலெனினுமமையும். வருந்தவென வொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கண்ணோடாது பிறர்க்குத்துன்பஞ்செய்தலின், உண்ணார் கண்ணிற்கு உவமையாகவுரைப்பினுமமையும். செல்லலெல்லாந் தெளிவித்தென்பதற்குச் செல்லலெல்லாவற்றையுநீக்கியென்பாருளர். வாழி-அசைநிலை. கரந்துறைகிளவி- உள்ளக்குறிப்பிட்டக்கரந்துறையுமொழி. மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-தோழிக்குணர்த்தி அவளான் முடிப்பலெனக்கருதி ஆற்றாமைநீங்குதல். (௩௰)

குறையுறத்துணிதல்.

குறையுறத்துணிதலென்பது- பாங்கியைநினைந்துசெல்லாநின்றவன் தெய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஓரிடத்தெதிர்நிற்பக்கண்டு, இவள் இவட்குச் சிறந்தாள் இனியென்குறையுள்ளது சொல்லுவேனெனத் தன்குறைகூறத் துணியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குவளைக்கருங்கட்கொடிபேரிடையிக்கொடிகடைக்க *
ணுவளைத்தனதுயிரென்றதுதன்னொடுவமையில்லா *
தவளைத்தன்பால்வைத்தசிற்றம்பலத்தானருளிலர்போற் *
றுவளத்தலைவந்தவின்னலின்னேயினிச்சொல்லுவனே. (௫௧)

ஓரிடத்தவரை யொருங்குகண்டுத ன்
பேரிடர்பெருந்தகை பேசத்துணிந்த து.

(இ-ள்) குவளைப்பூப்போலுங் கரியகண்ணிணையுங் கொடியை யொத்த இடையினையுமுடைய இக்கொடியினது கடைக்கண் உவளைத் தன்னுடையவுயிரென்று சொல்லிற்று. அதனால், தனக்கொப்பில்லாதவளைத் தன்னொருகூற்றின்கண்வைத்த சிற்றம்பலத்தானது அருளையுடையரல்லாதாரைப்போல் யான் வருந்தும்வண்ணம் என்னிடத்துவந்த இன்னாமையை, இவட்கு இனி யிப்பொழுதே சொல்லுவேன். எ-று.

கடைக்கணுவளையுயிரென்றதென்றது - எனக்கிவ்விடர் செய்த கடைக்கண் இடர் தீர்க்கும் வாயிலுந் தானே கூறிற்றென்றவாறு. இன்னேயென்பது இவர்கூடிய இப்பொழுதே என்றவாறு. இனியென்றது இவளிவட்கின்றியமையாமையறிந்தபின்னென்பது பட நின்றது. ஒருங்குகண்டு-ஒருகாலத்துக்கண்டு. மெய்ப்பாடு-அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - மதியுடம்படுத்தற்கொருப்
(௫௧
படுதல்.

வேழம்வினாதல்.

வேழம்வினாதலென்பது - குறைகூறத்துணியாநின்றவன் என்குறையின்னதென்று இவளுக்கு வெளிப்படக்கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்கவுங்கூடுமென உட்கொண்டு, என்குறை இன்னதென்று இவடானேயுணருமளவும் கரந்தமொழியாற் சிலசொல்லிப் பின்குறையுறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றானாக அவ்விருவருழைச்சென்றுநின்று, தன்காதறோன்ற, இவ்விடத்தொருமதயானைவரக் கண்டீரோவென வேழம் வினாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இருங்களியாயின்றியானிறுமாப்பவின்பம்பணிவோர் *
மருங்களியாவனலாடவல்லோன்றில்லையான்மலையீங் *
கொருங்களியார்ப்பவுமிழ்மும்மதத்திருகோட்டொருநீள் *
கருங்களியார்மதயானையுண்டோவரக்கண்டதுவே. (௫௨)

ஏழையரிருவரு மிருந்தசெவ்வியு ள்
வேழம்வினாஅய் வெற்பன்சென்ற து.

(இ-ள்.) அடியவரிடத்தே அவரோடுகூடிப் பெரிய களிப்பையுடையேனாய் யான் இன்றிறுமாக்கும் வண்ணம் இன்பத்தையெனக்களித்துத் தீயாடவல்லோன், தில்லையான், அவனது மலையின் இவ்விடத்து அளிகளொருங்கார்ப்ப உமிழப்படாநின்ற மூன்று மதத்தையும் இரண்டுகோட்டையுமுடைய நீண்ட கரிய களியார்ந்த ஒருமதயானை வாராநிற்பக் கண்டதுண்டோ? உரைமின் எ-று.

மருங்கிறுமாப்பவெனக் கூடிற்று. அனலாடவென்பது அனலோடாடவெனவிரியும். ஆர்ப்ப வரவெனக்கூட்டுக. ஆர்ப்பவுமிழுமெனினுமமையும். நீட்சி - விலங்குண்டாகிய நெடுமை. களி- உள்ளச்செருக்கு. மதயானை-மதமிடையறாத யானை. (௫௨)

கலைமான்வினாதல்.

கலைமான்வினாதலென்பது- வேழம்வினாவி உட்புகுந்தபின்னர்த் தான் கண்ணுவிடர்ப்பட்டமை தோன்ற நின்று, நம்முடைய கண்கள்போலுங் கணைபொருதலா னுண்டாகிய புண்ணோடு இப்புனத்தின்கண் ஒருகலைமான் வரக் கண்டீரோவென்று கலைமான் வினாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருங்கண்ணனையறியாமைநின்றோன்றில்லைக்கார்ப்பொழில்வாய்
வருங்கண்ணனையவண்டாடும்வளரிளவல்லியனீ
ரிருங்கண்ணனையகணைபொருபுண்பணரிப்புனத்தின் *
மருங்கண்ணனையதுண்டோவந்ததிங்கொருவான்கலையே. * (௫௩)

சிலைமா னண்ண ல்
கலைமான் வினாய து.

(இ-ள்.) கரியமாலை அவனறியாமற் றன்னை யொளித்துநின்றவனது தில்லைவரைப்பி னுண்டாகிய கரியபொழிலிடத்துப் புறப்படாநின்ற கள்ளாற் றம்மேனிநனையும்வண்ணம் வண்டுகளாடும் வளராநின்ற இளையவல்லியை யொப்பீர், நம்முடைய பெரியகண்கள்போலுங் கணைபொருதலாலுண்டாகிய புண்ணைப்புணர்ந்த ஒருவான்கலை அத்தன்மையது இப்புனத்தின்மருங்கு ஈங்கு வந்ததுண்டோ? உரைமின். எ-று.

கண்ணனென்பது கரியோனென்னும் பொருளதோர்பாகதச்சிதைவு. அஃது அப்பண்புகுறியாது ஈண்டுப்பெயராய்நின்ற

மையின், கருங்கண்ணனென்றார், சேற்றிற்பங்கயமென்றாற்போல அறியாமை நின்றேனென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், ஒளித்தோனென்னும் பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். வருங்கண்ணனையவென்பதற்கு உண்டாகக்கடவ கள்ளையுடைய அரும்புகளை யுடைமையான் வண்டு காலம்பார்த்து ஆடுமாறுபோல, நம் முள்ளத்து நெகிழ்ச்சியுண்டாமளவும் நமதுபக்கம் விடாது உழல்கின்றே னென்பது பயப்ப வருங்கண்ணனையையுடையவென்றுரைப்பினுமமையும். மருங்கென்பது மருங்கண்ணென ஈறுதிரிந்துநின்றது. அணித்தாகவென்னும்பொருட்டாய், அணி அண்ணெனக்குறைந்து நிற்றெனினுமமையும். மருங்கண்ணனைய ஆண்டோவென்பதற்கு அண்ணல் நையதென்று, புனத்தின்மருங்கு தலைமை நைதலையுடையதெனினுமமையும். (௫௧)

வழிவினாதல்.

வழிவினாதலென்பது- கலைமான்வினாவாநின்றவன், இவன்கருத்து வேறென்று தோழியறிய, அதனோடு மாறுபடநின்று, அ[illegible]தீராயின் நும்மூர்க்குச் செல்லுநெறி கூறுமினென்று வழிவினாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலம்பணிகொண்டசெஞ்சீறடிபங்கன்றன்சீரடியார் *
குலம்பணிகொள்ளவென்னைக்கொடுத்தோன்கொண்டு தானணியுங் *
கலம்பணிகொண்டிடமம்பலங்கொண்டவன்கார்க்கயிலைச் *
சிலம்பணிகொண்டநுஞ்சீறூர்க்குரைமின்கள்சென்னெறியே.

கலைமான்வினாய கருத்துவேறறி ய
மலைமானண்ணல் வழிவினாய து.

(இ-ள்.) சிலம்பு தானழகுபெற்ற செய்ய சிறிய அடியையுடையாளது கூற்றையுடையான், தன்மெய்யடியாரதுகூட்டங் குற்றேவல்கொள்ள என்னைக்கொடுத்தவன், தான்கொண்டணியும் அணிகலம் பாம்பாகக்கொண்டு அம்பலத்தையிடமாகக்கொண்டவன், அவனது முகில்களையுடைய கைலைக்கட் சிலம்பழகுபெற்ற நுமது சிறியவூர்க்குச் செல்லுநெறியை உரைமின். எ-று.

கொண்டுகொடுத்தோனென இயைப்பாருமுளர். தனக்குத்தக்க தையலை இடத்து வைத்தானென்றுந் தன்னடியார்க்குத் தகாத என்னை அவர்க்குக் கொடுத்தானென்றும், அணிதற்குத்தகாத பாம்பை அணிந்தானென்றும் தனக்குத் தகுமம்பலத்தை இடமாகக்

கொண்டாரெனன்றும், மாறுபாட்டொழுக்கங் கூறியவாறும். கருத்துவேறறிய- வினயதற்கு மறுமொழி பெறாது பின்னுமொன்றை வினவுதலான் இவன்கருத்து வேறென்று தோழியறிய. சின்னெறியென்றுபாடமாயின், சிறியநெறியென்றுரைக்க. சின்னெறியென்பது அந்நிலத்துப்பண்பு. (௫௪)

பதிவினாதல்.

பதிவினாதலென்பது- மாறுபடநின்று வழி வினவவும் அதற்கு மறுமொழி கொடாதாளை எதிர்முகமாகநின்று, வழிகூறீராயின் நும்பதி கூறுதல் பழியன்றே அது கூறுவீராயினென்று அவர்பதி வினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஒருங்கடமூவெயி லொற்றைக்கணைகொள்சிற்றம்பலவன்
கருங்கடமூன்றுநால்வாய்க்கரியுரித்தோன்கயிலை *
யிருங்கடமூடும்பொழில்வழிற்கொம்பரன்னீர்களின்னே *
வருங்கடப்பூர்பகர்ந்தாற்பழியோவிங்குவாழ்பவர்க்கே. * (௫௫)

பதியொடுபிறவினுய் மொழிபலமொழிந் ஆ
மதியுடம்படுக்க மன்னன்வலிந்த ஆ.

(இ-ள்.) மூவெயிலையும் ஒருங்கே அடவேண்டித் தனியம்பைக்கொண்ட சிற்றம்பலவன், கரிய மதமூன்றுமொழுகாநின்றநான்றவாயையுடைய கரியையுரித்தவன், அவனது கைலைக்கட் பெரியகாட்டான் மூடப்படும் பொழிற்கணிற்கின்ற எழிலையுடைய கொம்பையொப்பீராகிய நீங்கள் இங்கே வாரும், தமதூரையுரைத்தால் இம்மலைவாழ்வார்கருக்குப் பழியாமோ? பழியாயின் உரைக்கற்பாலீரல்லீர். எ-று.

இரண்டுமதங் கடத்திற்பிறத்தலிற் பன்மைபற்றிக் கடமென்றார். கொம்பரன்னீர்களென்பது முன்னிலைப்பெயர். இன்னேவருங்களென்பது. எதிர்முகமாக்கியவாறு. வாருமென்பதுகுறிநின்றது. (௫௫)

பெயர்வினாதல்.

பெயர்வினாதலென்பது-பதிவினவவும் அதற்கொன்றுங்கூறாளை, நும்பதிகூறுதல் பழியாயின் அதனையொழிமின் நும்பெயர்கூறுதல் பழியன்றே இதனைக்கூறுவீராயினென்று அவரது பெயர் வினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாதொன்னவேவாங்குஞ்சலடமுடிமேற்றனித்திங்கள்வைத்த *
காவொன்னவாருங்கறைமிடற்றம்பலவன்கயிலை *

யூரென்னவென்னவும்வாய்திறவீரொழிவீர்பழியேற் *
பேரென்னவோவுரையீர்விரையீர்ங்குழற்பேதையரே. (௫௬)

பேரமைத் தோழிய ர்
பேர்வினாய து.

(இ-ள்.) உயர்ந்த சடையானியன்ற முடிமேல் தாரகை நகலையாகிய திங்களை வைத்த கொண்டலென்று சொல்லும்வண்ணம் நிறைந்த கறுப்பையுடைத்தாகிய மிடற்றையுடைய அம்பலவனது கைலைக்கண் நும்முடைய ஊர்கள் பெயர் முதலாயினவற்றுள் எத்தன்மையவென்று சொல்லவும் வாய்திறக்கின்றிலீர், ஊர் கூறுதல் பழியாயின், அதனையொழிமின். நும்முடைய பெயர்கள் எத்தன்மையவோ? நறுநாற்றத்தையும் நெய்ப்பையு முடையவாகிய குழலையுடையபேதையீர்,உரைப்பீராமின். எ-று.

தனித்திங்கள் ஒப்பில்லாத திங்களெனினு மமையும். ஓகாரம் வினா. தலைமகளுந்தோழியும் ஒருவரல்லரென்று கருதினான் பேரல ஊரென்னவெனப் பன்மையாற்கூறினான். என்னை,"இரந்துகுறையுறாது கிழவியுந் தோழியு, மொருங்குதலைப் பெய்த செவ்வி நோக்கிப்,பதியும் பெயரும் பிறவும் வினாஅய்ப், புதுவோன் போலப் பொருந்துபு கிளந்து,மதியுடம் படுத்தற்கு முரிய னென்ப,, என்பதிலக்கணமாதலின். பேதையரோவெனச் சிறுபான்மை ஏகாரம்பெற்றது. ஊருஞ்சொல்லாதாரைப் பெயர்கேட்கவே வேறுகருத்துடையனென்பது விளங்கும். வாய்திறவாதொழிவீரென்பதூஉம் பாடம். (௫௬)

மொழிபெறாதுகூறல்.

மொழிபெறாதுகூறலென்பது- பெயர்வினாவவும் வாய்திறவாமையின்,இப்புனத்தார் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமையை விரதமாகவுடையராதல் அதுவன்றி வாய்திறக்கின் மணிசிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையராதல் இவ்விரண்டனுளொன்று தப்பாதென்று கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இரதமுடையநடமாட்டுடையவரெம்முடையர் *
வரதமுடையவணிதில்லையன்னவரிப்புனத்தார் *
விரதமுடையர்விருந்தொடுபேச்சின்மைமீட்டதன்றேற் *
சரதமுடையர்மணிவாய்திறக்கிற்சலக்கென்பவே. (௫௭)

தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறா து
மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுரைத்த து.

(இ-ள்.) இனிமையையுடைய கூத்தாட்டையுடையவர், எம்முடையதலைவர், அவரது வரதமுடைய அழகியதில்லையையொப்பாராகிய இப்பனத்துநின்றஇவர்கள் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு பேசாமையை விரதமாகவுடையர், அதுவன்றாயின், பின்வாய்திறக்கிற் சலக்கெனவிழுவன முத்தமணிகளை மெய்யாகவுடையர். எ-று.

இரதமென்றது நாட்டியச்சுவையையன்று, கட்கினிமையை. நடமென்றது நாட்டியத்தையன்று, கூத்தென்னும் பொதுமையை. மீட்டென்பது பிறிதுமொன்றுண்டென்பதுபட வினைமாற்றாய்நிற்பதோரிடைச்சொல். இவையாமற்கும் மெய்ப்பாடு- இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-மதியுடம்படுத்தல். (௬எ)

கருத்தறிவித்தல்.

கருத்தறிவித்தலென்பது-நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரணமுடையீர் அதுகிடக்க இத்தழை நம்மல்குற்குத் தகுமாயின் அணிவீராமினென்னத் தழைகாட்டிநின்று தன்கருத்தை அறிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வின்னிறவாணுதல்வேனிறக்கண்மெல்லியலைமல்லற்
றன்னிறமொன்றிலிருத்திநின்றோன்றனதம்பலம்போன் *
மின்னிறநுண்ணிடைப்பேரொழில்வெண்ணகைப்பைந்தொடியீர் *
பொன்னிறவல்குலுக்காமோமணிநிறப்பூந்தழையே. (௬அ)

உரைத்த துரையா து
கருத்தறி வித்த து.

(இ-ள்.) வில்லினியல்பையுடைய வாணுதலையும் வேலினியல்பையுடைய கண்களையுமுடைய மெல்லியலை அழகையுடைய தன்றிருமேனியொன்றின்கண் இருத்திநின்றவனது அம்பலத்தையொக்கும் மின்னினியல்பையுடைய நுண்ணிய இடையையும் பெரியவெழிலையும் வெள்ளியமுறுவலையுமுடைய பைந்தொடியீர், மணியினது நிறத்தையுடைய இப்பூந்தழை நம்பொன்னிறஅல்குலுக்குத் தகுமோ தகுமாயின் அணிவீராமின். எ-று.

பொன்னிறத்திற்கு மணிநிறம் பொருத்தமுடைத்தென்பது கருத்து. பொன்னிறவல்குலென்று அல்குலின்றன்மைகூறியவதனன், முன்னமே புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமையுமுண்டென்பது கூறியவாறாயிற்று. ஆமோவென்ற ஓகாரம் கொடுப்பாரதுண்மகிழ்ச்சியையும் கொள்வாரது தலைமையையும் விளக்கிநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

(௬அ)

இடைவினாதல்.

இடைவினாதலென்பது - தனைழகாட்டித் தன்கருத்தறிவித்து அதுவழிபாகநின்று நும்மல்குலும் முலையும் அதிபாரமாயிராநிற்றன இவை இவ்வாறுநிற்றற்குக்காரணம் யாதோவென்று அவரிடை வினாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கலைக்கீழகலல்குற்பாரமகாரங்கண்ணார்ந்திலங்கு *
முலைக்கீழ்ச்சிறிதின்றிநிற்றன்முற்றுதன்றிலங்கையர்கோன் *
மலைக்கீழ்விழச்செற்றசிற்றம்பலவர்வண்பூங்கயிலைச் *
சிலைக்கீழ்க்கணையன்னகண்ணீரொதுநுங்கள்சிற்றிடையே. (ருக)

வழிபடு பிறவினாய்.
மொழியலமொழிந்தது.

(இ-ள்.) மேகலைக்குக் கீழாகிய அகன்றவல்குலாகிய பாரமது முத்துவடம் கண்ணிற்கு ஆர்ந்திலங்காநின்ற முலையின்கீழ் இடை சிறிதின்றித் தானே நிற்றல் முடிவுபெறாது. இவ்வரையையெடுத்த அன்று இலங்கையர்கோன் இவ்வரைக்கீழ் வீழும்வண்ணஞ் செற்ற சிற்றம்பலவரது வளவியபொலிவையுடைய கைலையினிற்கின்ற சிலையின்கீழ்வைத்த கணைபோலும் புருவத்தின்கீழுளவாகிய கண்ணையுடையீர், நும்முடைய சிற்றிடை யாது? கட்புலனாகின்றதில்லை. எ-று.

பாரமது நிற்றலெனவினையும். பாரம் அதுவென எழுவாயும் பயனிலையுமாக்கி, முலைக்கீழ்ச் சிறிதாயினும் ஒன்றின்றி இவ்வுருவ நிற்றல் முற்றுதென்றுரைப்பாருமுளர். அதுவென்றும் எதுவென்றும் சாதியபற்றி ஒருமையாற்கூறினான். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-விசேடவகையான் மதியுடம்படுத்தல்.

மேலைப்பாட்டாறனானும் வம்புமாக்கள் வினாவும்பெற்றியேகூறி மனத்தனது குறைதோன்றுவகை வினாவினான், இப்பாட்டினானும் இவன்குறை நங்கண்ணதேயென்பது தோழிக்குப்புலப்பட, இத்தழைநல்ல கொள்ளீரென்றும், நும்மிடை யாதென்றும் வினாவினானென்பது. (ருக)

மதியுடம்படுத்தல் முற்றிற்று.

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல்.

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தலென்பது - தலைமகளுந்தோழியுமுள்வழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியாற் றன்கருத்து அறிவிக்க, தோழி அவனினைவறியாநிற்றல்.

அதுவருமாறு,-சூத்திரம் - ஐய நாட லாங்கவை யிரண்டு,மையு
று தோழி யவன்வர வுணர்தல்.

(இ-ள்.) ஐயுறுதல் - அறிவுநாடல் எனவிவையிரண்டும் இருவரு
முள்வழியவன்வரவுணர்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

ஐயுறுதல்.

ஐயுறுதலென்பது-தலைமகன் தழைகொண்டுநின்று சாந்தமொ
ழியாற் றன்கருத்தறிவிக்க, மேனியொளியிலனாய் இப்புனத்தினி
ன்றும்போகாது யானையோடு ஏனம்வினாவி இவ்வாறு பொய்கூ
றாநின்ற இவன் யாவனோவெனத் தோழி அவனையையுற்றுக் கூறு
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பல்லிலனாகப் பகலைவென்றோன் றில்லைபாடலர்போ
லெல்லிலனாகத்தொடேனம்வினாவிவன்யாவன்கொலாம்
வில்லிலனாகத்தழைகையில்வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர்
சொல்லிலனாகற்றவாகடவானிச்சுனைப்புனமே. (௬௰)

அடற்கதிர்வேலோன் றொடர்ச்சிநோக்கித்
தையற்பாங்கி யையமுற்றது.

(இ-ள்.) பல்லிலனாம்வண்ணம் பகலோனைவென்றவனது தில்லை
யைப் பாடாதாரைப்போல ஒளியையுடையனல்லன், ஆயினும் வி
னவப்படுகின்றன யானையும் ஏனமுமாயிருந்தன, வில்லையுடைய
னல்லன், கையின் நாகமரத்தின்றழைகளாயினும், கொண்டாடப்
படுகின்றது வேட்டை, கண்டவாற்றான் மெய்யாயிருப்பதொரு
சொல்லையுமுடையனல்லன், இவன் பொய்யுரைப்பக்கற்றவாறு எ
ன்! பொய்யுரைத்து வறிதுபோவானுமல்லன், ஈண்டொருகுறை
யுடையான்போல இச்சுனைப்புனத்தைக் கடவான், இவன் யாவ
னோ! எ-று.

வினாவென்பது ஆகுபெயர். ஆ- வியப்பின்கட்குறிப்பு. ஆகத்
தொனேனமென்றுபாடமோதி, ஆகத்தொளியிலனெனவுரைப்பா
ருமுளர். வினாய் என்பதுபாடமாயின்,வாராநின்றவென ஒருசொ
ல்வருவித்து முடிக்க வினாய்க் கடவானென்று கூட்டுவாருமுளர்.
தையல்-புனையப்படுதல். மெய்ப்பாடு- மருட்கை. பயன்- உசாவி
யையந்தீர்தல். (௬௰)

அறிவுநாடல்.

அறிவுநாடலென்பது-இவன் யாவனோவென்றையுறாநின்ற தோ
ழி பேராராய்ச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்
ததங்களிடைக்கேமுடிதலின், இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்று

ன் ஆழமுடைத்தாயிருந்ததென்று அவனினைவறியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆழமன்றோவுடைத்திவ்வையர்வார்த்தையனங்கனைந்து *
வீழமுன்னோக்கியவம்பலத்தான்வெற்பினிப்புனத்தே *
வேழமுன்னாய்க்கலையாய்ப்பிறவாய்ப்பின்னுமென்றழையாய் *
மாழைமென்னோக்கியிடையாய்க்கழிந்ததுவந்துவந்தே. (௬௧)

வெற்பன்வினவ சொற்பதநோக் கி
நெறிகுழற்பாங்கி யறிவுநாடிய து.

(இ-ள்.) முற்காலத்து அனங்கன் அழிந்து பொடியாய்வீழ நோக்கிய அம்பலத்தானது வெற்பின் இப்புனத்தின்கண்ணே கூறுவது முன் வேழமாய், பின் கலையாய், பின் வேறுசிலவாய், பின்னும் மெல்லியதழையாய், வந்துவந்து, முடிவிற் பேதைமையையுடைய மெல்லிய நோக்கத்தையுடையாளது இடையாய்விட்டது, அதனான் இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்து. எ-று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. இப்புனத்தேயென்றது இவ்விருந்தபுனத்தேயென்றவாறு. மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையாள் இடைபோலப் பொய்யாய்விட்டதென்பாருமுளர். பின்னுமென்றது முன்னைவினாவே ஐயந்தாராநிற்பப் பின்னுமொன்று கூறினனென்பதுபட நின்றது. தங்கண்வந்து முடிதலின் வந்துவந்தென்றார். சொற்பதம்-சொல்லளவு. அறிவுநாடியது- அறிவானாடியது. மெய்ப்பாடு-மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்- ஐயந்தீர்தல். (௬௧)

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல் முற்றிற்று.

மூன்றுறவுணர்தல்.

சூத்திரம்- வாட்டம் வினாதல் மூன்றுற வுணர்தல், கூட்டி யுணரும் குறிப்புணா யாகும்.

(இ-ள். வாட்டம்வினாதல் எனவிஃதொன்றும் மூன்றுறவுணர்தலாம். எ-று.

அது தலைமகன் இங்ஙனம்வினவுதற்கெல்லாம் தோழி மறுமொழிகொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான், வாடவே தலைமகளும் அது கண்டு வாடினாள், ஆதலால் இருவரது வாட்டமும் வினவப்படுதல். அன்றியும் முன்னர்த் தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினவியதுபோலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி வினாதலாம். மூன்றுற்றதனைப்புணர்தலானே இதற்கு மூன்றுறவுணர்தலென்று

பெயராயிற்று. அஃதாவது தலைமகனைப் பாங்கன் வினாயவாறு போலத் தலைமகளையும் யாதனானோ இவள்வாடியதென ஐயுற்றுணர்தல். இவள் தலைமகளை வினவுவது இயற்கை யிறுதி இடந்தலையிறுதியினெனக்கொள்க. என்னை, தோழியும் பாங்கனைப் போலப் பிற்றைஞான்றே தலைமகளைவினவப் பெறுளோவெனின், வினவாள். எற்றிற்கு? தலைமகளை ஒருபொழுதும் விடாத தோழி இவளை இத்தினங்காறுங்காணளோவெனின், காணும். காணின், இயற்கைப் புணர்ச்சியது நீக்கத்து இவளதுவாட்டம் தோழி காணாதொழிவானேனெனின், இவரைக்கூட்டி முடித்த விதி தோழிக்குத் தலைமகளது வாட்டம் புலனாகாமை மறைக்கும், என்னை, பாங்கற்கூட்டமும் இடந்தலைப்பாடும் நடக்கவேண்டி. அல்லதூஉம், தலைமகனுக்குந் தலைமகளுக்கும் வாட்டம் ஒக்கநிகழினும் இயற்கைப்புணர்ச்சியது இறுதிக்கட் டலைமகனைப் பாங்கன்கூடியும் தலைமகளைப் பாங்கிகூடியுஞ் செய்தாராயினும், தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினவுதல் தலைமையாதலான் முன் வினவப்படும். பாங்கன் வினவியபின்னர்ப் பாங்கி வினவப்படும். ஆதலால் இடந்தலைப்பாட்டினிறுதியே தோழிக்குவாட்டம்வினாதற்கு இடமாயிற்றெனவறிக.

கூட்டியுணருங் குறிப்புணராயாகுமென்றது இந்தவாட்டம் வினாதற்குப் பக்கக்கிளவியாகச் சேறல் துணிதல் முதலாக மூன்று ணாக்கப்பட்ட கிளவியெல்லாங் கூட்டியுணர்த்துக் கொள்ளப்படுமென்றவாறு. என்னை பக்கக்கிளவியாமாறு? தலைமகன் தனதுவாட்டத்தால் அங்ஙனம்பலவும் வினாயனவெல்லாம் தலைமகள் தனதுவாட்டத்தானுணர்த்தாற்போலாயின. என்னை, அவ்வளவெல்லாம் அவன்வினாயதற்குத் தோழி மறுமொழி கொடாது நிற்றலானெனவறிக.

வாட்டம்வினாதல்.

வாட்டம்வினாதலென்பது - தலைமகன் மதியுடம்படுத்துவருந்தாநிற்பக்கண்டு, எம்பெருமான் என்பொருட்டான் இவ்வாறு இடர்ப்படாநின்றானெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவன்றுவருந்தாநிற்க, அதுகண்டு, சுனையாடிச் சிலம்பெதிரழைத்தோ பிறிதொன்றினானோ நீ வாடியதென்றோவெனத் தோழி தலைமகளது வாட்டம் வினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருத்தம்பயின்றவன்சிற்றம்பலத்துநெற்றித்தனிக்க *
ணொருத்தன்பயிலுங்கயிலைமலையினுயர்குடுமித் *

திருத்தம்பயிலுஞ்சுனைகுடைந்தாடிச்சிலம்பெதிர்கூய் *
வருத்தம்பயின்றுகொல்லோவல்லிமெல்லியல்வாடியதே. (௬௨)
மின்னிடைமடந்தை தன்னியமுரைக் கி
வீங்குமென்முலைப் பாங்கியகர்ந்த து.

(இ-ள்.) சிற்றம்பலத்தின்கண் நிருத்தத்தையிடைவிடாதேயாடியவன், நெற்றியிலுண்டாகிய தனிக்கண்ணையுடைய ஒப்பிலாதான், அவன் பயிலுங் கைலையாகிய மலையினது உயர்ந்தவுச்சியிற் புண்ணியநீர் இடையறாதுநிற்குஞ் சுனையைக் குடைந்தாடிச் சிலம்பிற்கெதிரழைத்து இவ்வாறு வருத்தத்தைச்செய்யும் விளையாட்டைப் பயின்றோ பிறிதொன்றினாலோ வல்லிபோலும் மெல்லியவியல்பினையுடையாள் வாடியது! எ-று.

வருத்தம்-ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன் - தலைமகட்குற்ற வாட்டமுணர்தல். (௬௨)

மூன்றுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

குறையுறவுணர்தல்.

குறையுறவுணர்தலாவது தலைமகன் குறையுறத் தோழி அதனைத் துணிந்துணராநிற்றல்.

அதுவருமாறு-சூத்திரம். குறையுற்று நிற்ற லவன்குறிப் பறித, லவள்குறிப் பறிதலோ டவர்நினை வெண்ணல், கூறிய நான்குங் குறையுற வுணர்வெனத், தேறிய பொருளிற் றெளிந்திசி னோரே.

(இ-ள்.) குறையுற்றுநிற்றல்- அவன்குறிப்பறிதல் - அவள்குறிப்பறிதல்-இருவர்நினைவுமொருவழியுணர்தல் எனவிவைநான்குங் குறையுறவுணர்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

குறையுற்றுநிற்றல்.

குறையுற்றுநிற்றலென்பது - தலைமகளதுவாட்டங்கண்டு ஐயுறாநின்ற தோழியிடைச்சென்று, யான் உங்களுக்கெல்லாத்தொழிலுக்கும் வல்லேன் நீயிர் வேண்டுவதொன்று சொல்லுமின் யான் அதுசெய்யக்குறையில்லையென இழிந்தசொல்லால் தலைமகன் தன்னினைவுதோன்ற ஐயுறக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மடுக்கோகடலின்விடுதிமிலன்றிமறிதிரைமீன் *
படுக்கோபணிலம்பலகுளிக்கோபரன்றில்லைமுன்றிற் *
கொடுக்கோவளைமற்றுநும்மையர்க்காயகுற்றேவல்செய்கோ *
தொடுக்கோபணியீரணியீர்மலர்நுஞ்சுரிகுழற்கே. (௬௩)
குறையுற்ற வேலவ ன்
குறை யுற்ற து.

(இ-ள்) விடப்படுத்திமிலைக் கடலின்கட்செலுத்துவேனோ? அன்றிக் கீழ்மேலாந் திரையையுடைய கிளர்ந்தகடலிற்புக்கு, மீனைப்பிடிப்பேனோ? ஒருகுளிப்பின்கட் பலபணிலங்களையுமெடுப்பேனோ? பரனது தில்லைமுற்றத்திற்சென்று எல்லாருங்காணச் சங்கவளைகளை விற்பேனோ? அன்றி நம்மையன்மார்க்குப்பொருந்தினகுற்றேவல்களைச் செய்வேனோ? அணியப்படுந் தேனுலாவியமலரை நுஞ்சுரிகுழற்குத் தொடுப்பேனோ? நீயிர்வேண்டியது சொல்லுமின். எ-று.

மற்று-வினைமாற்று. இவன் உயர்ந்ததலைமகனாதலின் அவர் தன்னை வேறுபடவுணராமைக்கூறியவாறு. முன்னிரந்து குறையுறுதற்கிடங்காட்டிக் குறையுறவுணர்தற்கு இயைபுபடக் குறையுறுமாற்றை ஈண்டுக்கூறினான். இது திணைமயக்கம். என்னை, "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும் பெறுமே" எ-ம். "புனவர் தட்டை புடைப்பினயலிற் சங்குகதிரலமருங்கழனியும் பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே" எ-ம். சொன்னாராகலின். மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-குறையுறுதல்.
(௯௧)

அவன்குறிப்பறிதல்.

அவன்குறிப்பறிதலென்பது-குறைபெறாநிற்றவன் முகத்தே தலைமகள்து செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவளிடத்ததெனத் தோழி தலைமகனது நினைவு துணிந்துணராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அளியமன் னும்மொன் றுடைத்தண்ணலெண்ணரன் றில்லையன்னாள்
கிளியைமன் னுங்கடியச்செல்லநிற்பிற்கிளராளகத்
தளியமர்ந் தேறின்வறிதேயிருப்பிற்பளிங்கடுத்த *
வொளியமர்ந் தாங்கொன் றுபோன்றொன் று தோன்றுமொளிமுக [த்தே.
பொற்றொடித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாங் கி
வெறிப்பூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறிந்த ரி.

(இ-ள்.) அரனது தில்லையையொப்பாள் புனத்துமன்னுங்கிளியைக்கடிவதற்குச் சிறிதகலநிற்பினும், இவளுடைய விளங்காநின்ற அளகத்தின்கண் வண்டுகள் மேவியேறினும், இவள் வாளாவிருப்பினும், இவனதொளியையுடைய முகத்தின்கண்ணே பளிங்கு தன்னிறத்தைவிட்டுத் தன்னையடுத்த நிறத்தைமேவினாற்போல முன் வேறொன்றுபோன்றிருந்து பின்னிவள்குறிப்பாகிய வேறொன்று தோன்றாநின்றது. அதனால் அளிய அண்ணலது குறிப்பு மன்னுமொன்றுடைத்து, அஃதிவள்கண்ணதேபோலும். எ-று.

கிளியைமன்னுமென்புழி மன்னும் அசைநிலையெனினுமமையும். ஒன்றுபோன்றொன்றுதோன்றுமென்றது- கிளியைக்கடியச் சிறிதுபுடைபெயரின் நெட்டிடைகழிந்தாற்போல ஆற்றானாகலானும், வண்டுமூசப் பொருளென்று வருந்தி வண்டையோச்சுவான்போலச் சேறலானும், வாளாவிருப்பிற் கண் டின்புறுதலானும், இவள்கண்ணிகழ்ச்சி இவன்முகத்தே புலப்படாநின்றது. எ-று. ஏறி வறிதேயிருப்பினென்பது பாடமாயின், அளியேறி அளகத்தின்கட்சிறிதிருப்பினுமெனவுரைக்க. ஒளிர்முகமேயென்பதூஉம்பாடம். (௯௪)

அவள்குறிப்பறிதல்.

அவள்குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகனது நினைவறிந்த தோழி இவளிடத்து இவனினைவேயன்றி இவனிடத்து இவள் நினைவுமுண்டோவெனத் தலைமகளை நோக்க, அவன்முகத்தேயும் அவன்செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்புமொன்றுடைத்தென அவனினைவுந் துணிந்துணராநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

பிழைகொண்டொருவிக்கெடாதன்புசெய்யிற்பிறவியென்னு *
முழைகொண்டொருவன்செல்லாமைநின்றம்பலத்தாடுமுன்னோ
னுழைகொண்டொருங்கிருநோக்கம்பயின்றவெம்மொண்ணுதன் மாந்
தழைகொண்டொருவனென்னுமுன்னமுள்ளந்தழைத்திடுமே. ()

ஆங்கவள் குறிப்பு ப்
பாங்கி பகர்ந்த து.

(இ-ள்.) பிழைத்தலைப் பொருந்தித் தன்கட்செல்லாது நீங்கி இவ்வாறுகெடாதே ஒருவன் அன்புசெய்யுமாயின் அவன் பிறவியென்னுநின்றபாழியையடைந்து செல்லாதவண்ணம் அம்பலத்தின்கணின்றாடும் எல்லாப்பொருட்கும் முன்னாயவனது உழைமானை மருணோக்கத்தாலொத்து வெள்ளைநோக்கமும் அவ்வுழைக்கில்லாத கள்ளநோக்கமுமாகிய இருநோக்கத்தையும் ஒருங்கே செய்யக்கற்ற எம்முடைய ஒண்ணுதல், மாந்தழையைக் கொண்டொருவனென்று சொல்லுவதன்முன், உள்ளந்தழையாநின்றாள், அதனால் இவள்குறிப்பு இவன் கண்ணதேபோலும். எ-று.

அடைந்தார்பிழைப்பின், தலையாயினார் பிழையையுட்கொண்டமைதலும், இடையாயினார் அவரைத் துறத்தலும், கடையாயினார் அவரைக்கெடுத்தலும் உலகத்துண்மையின், அம்மூவகையுஞ் செய்யாதெனினுமமையும். பிறிதுரைப்பாருமுளர். ஒருவியென்னும்

வினையெச்சம் கெடாதென்னு மெதிர்மறைவினையெச்சத்திற் கே
டுதலோடுமுடிந்தது. (௯௰)

இருவர்நினைவு மொருவழியுணர்தல்.

இருவர்நினைவுமொருவழியுணர்தலென்பது- இருவர்நினைவுங்க
ண்டு இன்புறுநின்றதோழி இவ்விருவரும் இவ்விடத்துவந்தகாரிய
ம் இவன்முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள்கண்ணாகிய வண்டு இன்ப
த்தேனையுண்டு எழில்பெறவந்த இத்துணையல்லது பிறிதில்லையெ
ன அவ்விருவரது நினைவுந்துணிந்துணராநிற்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

மெய்யேயிவற்கில்லைவேட்டையின்மேன்மனமீட்டிவளும் *
பொய்யேபுனத்தினைகாப்பதிறைபுலியூரனையாண் *
மையேர்குவளைக்கண்வண்டினம்வாழுஞ்செந்தாமரைவா *
யெய்யேமெனினுங்குடைந்தின்பத்தேனுண்டெழிறருமே. ()

அன்புறுநோக் கீங்கறி ந்
தின்புறுதோழி யெண்ணிய து.

(இ-ள்.) இறைவனதுபுலியூரை யொப்பாளுடைய மையழகை
யுடைய குவளைபோலுங்கண்ணாகிய வண்டினம், தான்வாழ்தற்குத்
தரும் இவன் முகமாகிய செந்தாமரைமலர்க்கண், யாமறியேமாயி
னும், குடைந்து இன்பமாகிய தேனையுண்டு, எழில்பெறுநின்ற
து! அதனால் இவற்கு மெய்யாகவே வேட்டையின்மேல் உள்ளமி
ல்லை. இவளும் புனத்தினையைக் காப்பது பொய்யே. எ-று.

மீட்டென்பதற்கு மீட்டதன்றேலென்புழி உரைத்தது ரைக்க.
ஏர்குவளையென்னுமியல்பு புறனடையாற்கொள்க. வண்டினமெ
ன்றாள், நோக்கத்தின் பன்மைகருதி. எய்யேமெனினுமென்பதற்
கு ஒருவரையொருவரறியேமென்றிருப் பினுமெனினுமமையும்.
எழிறருதல்- எழிலைப்புலப்படுத்துதல். இன்புறுதோழி - இருவர்
காதலையுங்கண்டின்புறுதோழி. ஐயநீங்கித்தெளிதலான் இன்புறு
மெனினுமமையும். அன்றியும் இவளுடையநலத்திற்கேற்ற நலத்
தையுடைய தலைமகனைக் கண்டின்புறத்தோழி. என்னை, களவொ
ழுக்கத்தில் எழினல முடையானொருவனைக்கண்டு இன்புறக்கடவ
ளோவெனின்,எழினலமேயன்று,பின் அறத்தொடுநிலைநின்று கூ
ட்டுகை அகத்தமிழினிலக்கணமாதலால் தன்குரவர் வினவத் தா
னறத்தொடுநிற்குமிடத்துக் குரவர் தாமேசென்று மகட்கொடுக்
குங்குடிப்பிறப்பினுல் உயர்ச்சியையுடையனாதலானும் இவ்புற்று

ள். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன் - துணிந்துணர்தல். இவைமூன்றும் குறையுறவுணர்தல். என்னை, "இருவருமுள்வழி யவன்வர வுணர்தன்,மூன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுணர்தலென்,றம்மூன் றென்ப தோழிக் குணர்ச்சி." என்பவாகலின்.

குறையுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

நாணநாட்டம்.

இனிமுன்னர் "நன்னிலைநாணம்," என்றோதப்பட்ட நாணநாட்டமென்பது- இருவர்நினைவும் ஐயமறத் துணிந்ததோழி அவராது கூட்டமுண்மை அறிவது காரணமாகத் தலைமகளை நாணநாடாநிற்றல். நன்னிலைநாணமென்றது நல்லநிலைபெற்றநாணம். நல்லநிலையாவது-நாணவும் நடுங்கவுநாடுதல் அகத்தமிழிலக்கணமன்றுதலான் இக்கோவை இஃதாமென்னுமிடம்பெற்றதாம். என்னை,தலைமகள் தனக்குத் தலைமகனோடுண்டாகிய புணர்ச்சியொழுக்கத்துக்கு இவள் காவற்றோழியாகையான் இடையூறுமென்னும் உள்ளத்தளாய்நின்று, இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழியறியின் நன்றென்னும் நினைவு வாராநிற்க, அவ்விடத்திலே இவள் நாணநாடுகையின், நன்னிலை நாணமென்றார். என்னை. "நாணவு நடுங்கவு நாடா டோழி, காணுங் காலைத் தலைமக டேத்து." என்பவாகலின்.

சூத்திரம். பிறைதொழு கென்றல் பின்னு மவளை, யுறவென வேறு படுத்தி யுரைத்தல்,சுனையாடல் கூற றோற்றங் கண்டு, புணர்ச்சி யுரைத்தல் பொதுவெனக் கூறி, மதியுடம் படுதல் வழிநாணனடுங்கல், புலிமிசை வைத்தல் புகலுங்காலே.

(இ-ள்.) பிறைதொழுகென்றல்- வேறுபடுத்துக்கூறல்- சுனையாடல்கூறிநகைத்தல்- புணர்ச்சியுரைத்தல் - மதியுடம்படுதல் என விவையைந்தும் நாணநாட்டமாம். புலிமிசைவைத்தல் எனவிஃதொன்றும் நடுங்கநாட்டமாம். எ-று. அவற்றுள்,—

பிறைதொழுகென்றல்.

பிறைதொழுகென்றலென்பது - பிறையைக்காட்டித் தான்றொழுதுநின்று, நீயும் இதனைத்தொழுவாயாகவெனத் தோழி தலைமகளது புணர்ச்சிநினைவறியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைவார்கருங்கண்ணிசெங்கரங்கூப்புமறந்துமற்றப் *
பொய்வானவரிற்புகாதுதன்பொற்கழற்கேயடிமே *

னுய்வான்புகவொளிர்தில்லைநின்றோன்சடைமேலதொத்துச் *
செவ்வானடைந்தபசுங்கதிர்வெள்ளைச்சிறுபிறைக்கே. (கூஎ)

பிறைதொழுகென்று பேதைமாத ரா
நறுநுதற்பாங்கி நாணநாட்டிய து.

(இ-ள்.) மறந்தும் பொய்ம்மையையுடைய அவ்வானவரிடத்து ப்புகாதே தன்னுடைய பொன்னுனியன்ற கழலையுடைய திருவடிகளிலே அடியேன் உய்யவேண்டிப் புக விளங்குந்தில்லைக்கட்க ட்புலனாய்நின்றவனுடைய சடைக்கண்ணதாகிய பிறையையொத்துச் செக்கர்வானையடைந்த செவ்விக் கதிரையுடைய வெள்ளையாகிய சிறியபிறைக்கு, மையையுடைய நெடிய கரிய கண்ணினையுடையாய், நினது செய்ய கைகளைக் கூப்புவாயாக. எ-று.

மறந்துமென்பது ஈண்டு அறியாதுமென்னும்பொருட்டாய்நின்றது. மற்று- அசைநிலை. மற்றையென்பது பாடமாயின், அல்லாத பொய்வானவரொன்றுணைக்க. இனமல்லராயினும் இனமாக உலகத்தாராற் கூறப்படுதலின் அவ்வாறுகூறினார். "மூவரென் றேயெம் பிரானொடு மெண்ணி,, என்பதூஉம் அக்கருத்தேபற்றிவந்தது. பிறர்கூறும்பெருமை அவர்க்கின்மையிற் பொய்வானவரென்றார் எனக்குப்பொறிபுணர்வல்ல தின்மையிற் கண்கவருந்திருமேனிகாட்டி என்னைவசித்தானென்னுங்கருத்தான், உய்வான்புகத்தில்லைநின்றோனென்றார். சடை செக்கர்வானத்திற்குவமை. ()

வேறுபடுத்துக்கூறல்.

வேறுபடுத்துக்கூறலென்பது - பிறைதொழாது தலைசாய்த்து நாணி நிலங்கிளையாநிற்பக் கண்டு, பின்னும் இவள்வழியேயொழுகி இதனையறிவோமென உட்கொண்டு, நீபோய்ச் சுனையாடிவாவென்ன, அவளும் அதற்கிசைந்துபோய் அவனோடு தலைப்பெய்துவா, அக்குறியறிந்து அவளை வனையணங்காகப் புனைந்து வேறுபடுத்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அக்கின்றவாமணிசேர்கண்டனம்பலவன்மலயத் *
திக்குன்றவாணர்கொழுந்திச்செழுந்தண்புனமுடையா *
ளக்குன்றவாறமர்ந்தாடச்சென்றாளங்கமவ்வவையே *
யொக்கின்றவாறணங்கேயிணங்காகுமுனக்கவளே. (கூஅ)

வேய்வளைத்தோளியை வேறுபாடுக ண்
டாய்வளைத்தோழி யணங்கென்ற து.

(இ-ள்.) அக்காகிய நல்லமணிபொருந்திய மிடற்றையுடைய

ன், அம்பலவன், அவனது பொதியின்மலயத்தின்கணுளராகிய இக்குன்றவாணருடைய மகளாகிய வளவிய இத்தண்புனங் காவலுடையாள் அக்குன்றத்தின்கணுண்டாகிய ஆர்லைறயேவி ஆடப்போயினாள், நின்னுறுப்புக்கள் அவளுறுப்புக்களாகிய அவற்றையேயொக்கின்றபடி, என்னணங்கே, நினக்கு அவளிணங்காகும், அதனால் அவளைக் கண்டு போவாயாக. எ-று.

இன் - அல்வழிச்சாரியை. மலயத்திக்குன்றமென்று இயைப்பாருமுளர். (௯அ)

சுனையாடல்கூறிநகைத்தல்.

சுனையாடல்கூறிநகைத்தலென்பது - வேறுபடுத்துக்கூற நாணல்கண்டு, சுனையாடினால் இவ்வாறு அழிந்தழியாத குங்குமமும் அளகத்தப்பிய தாதும் இந்நிறமுந்தருமாயின் யானுஞ் சுனையாடிக்காண்பேனெனத் தோழி தலைமகளோடு நகையாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செந்நிறமேனிவெண்ணீறணிவோன்றில்லையம்பலம்போ *
லந்நிறமேனிநினகொங்கையிலங்கழிகுங்குமமு *
மைந்நிறவார்குழன்மாலையுந்தாதும்வளாய்மதஞ்சே *
யிந்நிறமும்பெறின்யானுங்குடைவனிருஞ்சுனையே. (௯௯)

மாணநாட்டிய வார்குழற்பேதை யை
நாணநாட்டி நகைசெய்த து.

(இ-ள்.) செய்யநிறத்தையுடைய மேனிக்கண் வெள்ளியநீற்றை அணிவோனது தில்லையம்பலத்தையொக்கும் அழகிய நிறத்தையுடைத்தாகிய மேனியையுடைய நின்னுடைய கொங்கைகளில் அவ்விடத்தழிந்த குங்குமத்தையும், மையைப்போலுநிறத்தையுடைய நெடியகுழலின் மாலையையும், அளகத்தப்பியதாதையும், மேனிமுழுதையுஞ்சூழ்ந்து மதத்தைச்சேர்ந்த இந்நிறத்தையும் பெறுவேனாயின், நீகுடைந்த பெரியசுனையை யானுங்குடைவேன். எ-று.

அம்பலம்போன்மேனியெனவியையும். அங்கழிகுங்குமமென்றது முயக்கத்தான் அழியும் அவ்விடத்தழிந்த குங்குமம். எ-று. மைந்நிறவார்குழற்கண் மாலையுந் தாதும் வளாவ இதனையும் இதனையும் பெறினென எச்சந்திரித்துரைப்பினுமமையும். வளாவுதல் - புணர்ச்சிக்காலத்தில் மாலையின் முறிந்தமலரும் அளகத்தப்பி

யசா நஞ் சிதறிக் குங்குமத்தினழுந்தி வாங்குதற்கருமையாக விர ஞதல். மதமென்றது காமக்களிப்பாலுண்டாகிய கதிர்ப்பை. ()

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

புணர்ச்சியுரைத்தலென்பது-சுனையாடல்கூறி நகையாடாநின்ற தோழி, அதுகிடக்க நீயாடிய அப்பெரியசுனைதான் கண்சிவப்ப வாய்விளர்ப்ப அளிதொடரும் வரைமலரைச் சூட்டவற்றோ சொல்வாயாகவெனப் புணர்ச்சி உரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பருங்கண்கவர்கொலைவேழப்படையோன்படப்படர்தீத்
திருங்கண்ணுதற்றில்லையம்பலத்தோன்றடமால்வரைவாய்க்
கருங்கண்சிவப்பக்கனிவாய்விளர்ப்பக்கண்ணாளிபின்
வருங்கண்மலைமலர்சூட்டவற்றோமற்றவ்வான்சுனையே. (எ௯)

டணக்குறி நோக்கிப்
புணர்ச்சி புரைத்தது.

(இ-ள்.) பரியகண்ணையும் விரும்பப்படுங் கொலையையுமுடைய கருப்புச்சிலையாகிய படையையுடையவன் மாளச் செல்லுந் தீயைத்தரும் கண்ணையுடைத்தாகிய நுதலையுடைய தில்லையம்பலத்தானது பெரியமால்வரையிடத்து நீயாடிய அப்பெரியசுனை, கரிய கண்சிவப்ப, தொண்டைக்கனிபோலும் வாய் விளர்ப்ப, அளிகள் பின்றொடர்ந்துவருங் கண்ணிற்கு அருங்களையுடைய மலை மலரைச்சூட்டவற்றோ? சொல்வாயாக. எ-று.

பருங்கண்ணென மெலிந்துநின்றது. தடமும் மாலும் பெருமையாகலின் மிகப்பெரியவென்பது விளங்கும். தடம்-தாழ்வரையெனினுமமையும். வருங்கண்வரைமலரென்பது பாடமாயின், அளிதொடருமிடத்தையுடைய வரைமலரெனக. இடமென்றது பூவினைகதேசத்தை. இன்னும் வரைமலரென்பது- ஒருபூவை முழுதுஞ்சூட்டினாளாயின் தலைவி அதனையறிந்து பேண வேண்டி வாங்குதலைக்கூடும். ஆகையால் இவளிஃதறியாமற் றோழியறிவது பயனாக ஒருபூவின் மூறித்ததொருசிறியவிதழைச் சூட்டினான் ஆகையான் வரைந்தமலரென்றுளாம். மற்று-அசைநிலை. இவைநான்கும் நாணநாட்டம். மெய்ப்பாடு-நகை. பயன்-காவுநாடியுணர்தல்.

இவை மூன்றுறவுணர்தலின்விகற்பம். இவைநான்கும் பெருந்திணைப்பாற்படும். என்னை, அகத்தமிழ்ச்சிதைவாகலான். என்னை, "கைக்கிளை பெருந்திணை யுகப்புற மாகும்." இவற்றுள், கைக்கிளை

யென்பது ஒருதலைக்காமம். பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக்காமம். என்னை "ஒப்பில் கூட்டமு மூத்தோர் முயக்கமுஞ், செப்பிய வகத்தமிழ்ச் சிதைவும் பெருந்திணை,, என்பவாகலின். நாணநாடலாகாமை - இவள் பெருநாணினளாதலான், தான் மறைந்து செய்தகாரியத்தைப்பிறரறியின் இறந்துபடுமாதலான், நாணநாட்டமாகாது. நடுங்கநாட்டமுமாகாது, இருவர்க்கும் உயிரொன்றாகலான் இறந்துபடுமாதலின். ஆதலால், அவ்வழியிற் செல்லாது இவை வழுவாயின. இனி இதற்கு வழுவமைதி "[illegible]" என்பதனுணர்க.

மதியுடம்படுதல்.

மதியுடம்படுதலென்பது- பலபடியும் நாணநாடிக் கூட்டமுண்மையுணர்ந்ததோழி இம்மலையிடத்து இவ்விருவர்க்கும் இவ்வின்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன அதனால் இவ்விருவர்க்கும் உயிரொன்றேயென வியந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவ ✻
ராகத்துளோருயிர்கண்டனம்யாமின்றியாவையுமா ✻
மேகத்தொருவனிரும்பொழிலம்பலவன்மலையிற் ✻
றோகைக்குந்தோன்றற்குமொன்றாய்வருமின்பத்துன்பங்களே. ()

அயில்வேற்கண்ணியொடாடவன்றனக்குயிரொன்றென
மயிலியற்றோழி மதியுடம்பட்டது.

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருள்களுமாய் விரியும் ஒன்றையுடையவொருவன், பெரியபொழில்களாற் சூழப்பட்ட அம்பலத்தையுடையான், அவனது மலையில் இத்தோகைக்கும் இத்தோன்றற்கும் இவ்வின்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன. அதனால், காகத்தினிரண்டு கண்ணிற்கும் மணியொன்றே கலந்தாற்போல் இருவர் யாக்கையுள் ஒருயிரை யாமின்று கண்டேம். எ-று.

யாவையுமாமேகம்-பராசத்தி. அம்பலவன் மலையில் இன்றுயாங்கண்டனமென் றுகூட்டி, வேறோரிடத்து வேறொருகாலத்து வேறொருவர் இதுகண்டறிவாரில்லையென்பது படவுரைப்பினுமமையும். கலந்தாரிருவரொன்பது பாடமாயின், காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணியென்பதனை எடுத்துக்காட்டாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-மதியுடம்படுதல். (எக)

நாணநாட்டமுற்றிற்று.

நடுங்கநாட்டம்.

மேல் "நடுங்கல் புலியிசைவைத்தல் புகலுங்காலே,, என்றோத ப்பட்ட நடுங்கநாட்டமென்பது-கூட்டமுண்மை புணர்ந்தனளா யினும், தலைமகள் பெருநாணினளாகலானும் தான் அவள்குற்றே வல்மகளாகலானும் பின்னும் தான் சொல்லாடாது அவட்கேட் கொண்டே கேட்பது காரணமாக நெருங்கிநின்று, ஒருபுலி ஒரு வனையெதிர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவளை நடுங்கநாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆவாவிருவரறியாவடிதில்லையம்பலத்து *
மூவாயிரவர்வணங்கநின்றோனையுன்னாரின்முன்னித் *
தீவாயுழுவைகிழித்ததந்தோசிறிதேபிழைப்பித் *
தாவாமணிவேல்பணிகொண்டவாறின்றோராண்டகையே. (எஉ)

நடங்கிடைப் பாங் கி
நடுங்க நாடிய து.

(இ-ள்.) அயனும் அரியுமாகிய இருவரறியாத அடியை மூவா யிரவரந்தணர் வணங்கத் தில்லையம்பலத்து எளிவந்து நின்றவனை நினையாதாரைப்போல வருந்த, எதிர்ப்பட்டுத்தன் கொடியவாயை உழுவை அங்காந்தது, அங்காப்ப, அதனைச் சிறிதே தப்புவித்து இன்றோராண்டகை மணியையுடைய வேலைப்பணிகொண்டவா றென்! எ-று.

அயனும் அரியுந் தில்லையம்பலத்திற்சென்று வணங்குமாறறிந் திலரொன்றுங்கருத்தினராகலின், ஆவாவென்பது அருளின்கட்கு றிப்பு. இரக்கத்தின்கட்குறிப்பாய்த் தீவாயுழுவை கிழித்ததென்ப தனை நோக்கிநிற்றதெனினுமமையும். வருந்தவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கொடியவுள்ளத்தராகலின் உன்னு தார் புலிக்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். தீவாயையுடையவு ழுவை அவனைக்கிழித்ததெனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டதெனினுமமையும். அந்தோவென்பது இரக்கத்தின் கட்குறிப்பு. இறுதிக்கண் ஆவாவென்பது வியப்பின்கட்குறிப்பு. இதனுள் தலைமகளை நடுங்கநாடியதெவ்வாறெனின், தன்கொடிய வாயைப் புலி அங்காந்தது, உழுவையினது தீவாயை வேறொன் றுகிழித்தது, உழுவையினது தீவாய் பிறிதொன்றனைக் கிழித்தது என இம்மூன்றுபொருளும்படுதலையான், இது நடுங்கநாட்டமாயி ற்று. என்னை, தலைமகள் இங்ஙனம் நடுங்கியபோராயும்வண்ணம் தோ ழி நாடுகையான். தீவாயுழுவைகிழித்ததென்ற இம்மூன்றுபொரு

ளும் வினா. இங்ஙனந் தோழிபுணர்ப்பத் தலைமகள் நாடி நடுங்காநி
ற்கக்கண்டு, ஓராண்டகை வேலைப்பணிகொண்டவாறென்னென ந
டுக்கந் தீர்த்தவாயிற்று. இது கரவுநாடுதல். அஃதாவது வெளிப்ப
டச்சொல்லுஞ் சொல்லன்றிப்பிறிதொன்றன்மேல்வைத்துச்
சொல்லுதல். இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மெய்ப்பாடு-
நகை. பயன்-நடுங்கநாடிக் கரவுநாடியுணர்தல்.

திருத்தம்பயின்றவனென்பதுதொட்டு மெய்யேயிவற்கிங்கிலை
யென்பதன்காறும் வர ஐந்துபாட்டினும் மூன்றுறவுணர்தலையும்
ஐயுறவாக்கி, இருவருமுள்வழி யவன்வர வுணர்வினைத் துணிந்து
ணர்வாக்கினார். மைவாரென்பதுதொட்டு இதன்காறும்வர இவை
யாறினும் மூன்றுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்தல் இருவருமுள்வ
ழியவன்வரவுணர்தலென்னும் மூன்றனையுந் துணிந்துணர் வாக்கி
னார். ஈண்டிவ்விகற்பங்கண்டுகொள்க. (எ௨)

நடுங்கநாட்டம் முற்றிற்று.

மடற்றிறம்.

மடற்றிறமென்பது- நடுங்கநாடவும் பெருநாணினளாதலின், த
லைமகள் தன்குறைசொல்லமாட்டாது நிற்ப, இனி இவளிறந்துப
டவுங்கூடுமென உட்கொண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாடத் தொ
டங்காநின்ற தோழி, தானும் பெருநாணினளாதலிற் பின்னுந் த
லைமகன் குறையுறவேண்டிநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட் டலைமகன் செ
ன்று, இந்நாளெல்லாம் என்குறை நின்னான் முடியுமென்று நின்
னை வந்திரந்தேன் இது நின்னான்முடியாமையின் யான் மடலூர்
ந்தாயினும் இக்குறைமுடித்துக் கொள்வேனெனத் தோழிக்குக்
கூறுநிற்றல். என்னை, "மூன்றுற வுணரினு மவன்குறை யுற்றுப்பி
ன்னரல்லது கிளவிதோன் றாது" என்பவாகலின்.

சூத்திரம். ஆற்றுத் துரைத்த லுலகின்மேல் வைத்துரைத்தற் றன்றுணிபு
ரைத்த லொடுவகை யுரைத்த லருளா லரிதென னடையா லரிதெ
ன,லவயவ மெழுத லரிதென விலக்க லுடம்படாது விலக்க லுட
ம்பட்டு விலக்க, லிடம்பட வொன்பதுஞ் செப்புங் காலை, வடம்
படு முலைமேன் மடலா கும்மே.

(இ-ள்.) ஆற்றுதுரைத்தல்- உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்- தன்
றுணிபுரைத்தல்-மடலேறும்வகையுரைத்தல்-அருளாலரிதெனவில
க்கல்-மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்-அவயவமெழுதலரி

தெனவிலக்கல் - உடம்படாதுவிலக்கல் - உடம்பட்டுவிலக்கல் எனவிவை ஒன்பதும் மடற்றிறமாம். எ-று. அவற்றுள்,—

ஆற்றாதுரைத்தல்.

ஆற்றாதுரைத்தலென்பது- தலைமகன்மேன் மடற்றிறங்கூறின்றனுக்கின் அதற்கிசைவுபட அவ்விருவருழைச்சென்றுநின்று, நீயிர் அருளாமையின் என்னுயிர் அழியாநின்றது இதனை அறிமினெனத் தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகுதிகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொருளாவெனைப்புகுந்தாண்டுபுரந்தரன்மாலயன்பா *
லிருளாயிருக்குமொளிநின்றசிற்றம்பலமெனலாஞ் *
சுருளார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்துடியிடையீ *
ரருளாதொழியினொழியாதழியுமென்னாருயிரே. (௭

மல்லற்றிரள் வரைத்தோளவன்
சொல்லாற்றாது சொல்லியது.

(இ-ள்.) தாமேவந்து புகுந்து என்னைப்பொருளாக மதித்தாண்டு இந்திரன் மால் அயனென்னும் அவர்களிடத்து இருளாயிருக்கின்ற ஒளி தங்கிய சிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தகுஞ் சுருளார்ந்த, கரியகுழலினையும் வெள்ளியநகையினையுஞ் செய்யவாயினையுமுடைய துடியிடையீர், நீயிர் அருளாதொழியின் எனதாருயிர் தப்பாமலழியும், அதனான் அருளத்தகும். எ-று.

தொகையின்மையிற் பாலென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. சிற்றம்பலம் துடியிடையார்க்குவமை. மடற்றிறங்கூறுகின்றானாகலின், அதற்கிசைவுபட ஈண்டுங் குறையுறுதல்கூறினான். சொல்லாற்றாது-சொல்லுதற்கும் ஆற்றாது. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்துதல். (௭

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தலென்பது- ஆற்றாமைகூறி அதுவழியாகநின்று, ஆடவர் தம்முள்ளமாகிய மீன் மகளிரது கண்வலைப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாதவிடத்து மடலூர்ந்தும் அதனைப்பெறுவரென உலகின்மேல் வைத்துக் கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காய்சினவேலன்னமின்னியல்கண்ணின்வலைகலந்து *
வீசினபோதுள்ளமீனிழந்தார்வியன்றென்புலியூ *
ரீசனசாந்துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிடித்துப் *
பாய்சினமாவெனவேறுவர்சீறூர்ப்பனைமடலே. (௭௪)

புலவேலண்ணல் புனைமடலே ற்
றுலகின்மேல்வைத் துய்த்துரைத்த து.

(இ-ள்.) காய்சினத்தையுடைய வேல்போலும் ஒளியியலுங் கண்ணாகிய வலையை மகளிர் கலந்துவீசினபோது அவ்வலைப்படுதலான் உள்ளமாகியமீனை யிழந்தவர்கள், பெரிய தென்புலியூர்க்கணுளனாகிய ஈசனுடைய நீற்றையும் எருக்கம்பூவையும் அணிந்து, ஒருகிழியைக் கையிற்பிடித்து, பாயவல்ல சினத்தையுடைய மாவெனப் பனைமடலைச் சீறூர்க்கணூருவர், தம்முள்ளம் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாதவிடத்து. எ-று.

மின்னியல்வேலென்று கூட்டினுமமையும். இன்-அல்வழிச்சாரியை. கண்ணென்வலையென்பதூஉம் பாடம். மகளிரென ஒருசொல்வருவியாது கருவி கருத்தாவாக உரைப்பினு மமையும். உள்ளமிழந்தவர் உள்ளம்பெறுமளவும் தம்வயமன்றி மடலின் வயத்தராய் நிற்றலால் கருவிகருத்தாவாகக்கொள்க. சாந்தும் எருக்குமென இரண்டாகலின் ஈசனவெனப் பன்மையுருபுகொடுத்தார். பாய்சினமென்புழிச சினம்- உள்ளமிகுதி. உய்த்துரைத்தது-குறிப்பாலுரைத்தது. (௭௪)

தன்றுணிபுரைத்தல்.

தன்றுணிபுரைத்தலென்பது-முன்னுலகின்மேல்வைத்துணர்த்தி அதுவழியாக நின்று, என்னையும் ஒருபெண்கொடி பிறரிகழமடலேறப்பண்ணுநின்றதெனமுன்னிலைப்புறமொழியாகத் தன்றுணிபு கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்ணை மடங்கவிரிநீர்பரந்துவெற்புக்கரப்ப *
மண்ணை மடங்கவருமொருகாலத்துமன்னிநிற்கு *
மண்ணன்மடங்கலதளம்பலவனருளிலர்போற் *
பெண்ணைமடன்மிசையான்வரப்பண்ணிற்றோர்பெண்கொடியே

மானவேலவன் மடன்மாமி சை
யானுமேறுவ னென்னவுரைத்த தி.

(இ-ள்.) விண் மடங்கவும் விரிநீர் பரந்தலான் வெற்பொளிப்பவும் மண் மடங்கவும் வரும் ஊழியிறுதியாகிய ஒருகாலத்தின்கண்ணும் நிலைபெற்றுநிற்கும் அண்ணல், சிங்கத்தினது தோலையுடைய அம்பலவன், அவனருளில்லாதாரைப்போலப் பிறரிகழப் பனைமடன்மேல் யான்வரும்வண்ணம் அறிவின்மையைச் செய்தது ஒருபெண்கொடி. எ-று.

விண்ணை மண்ணை என்புழி ஐகாரம்-அசைநிலை. மடங்குதல்-தத்தங்காரணங்களினொடுங்குதல். மடங்கல்-புலியெனினுமமையும் மானம்-கொண்டாட்டம். வேலையுடையவனது மானமாகியகுணம் வேன்மேலேற்றப்பட்டதெனினுமமையும். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்துதல். ()

மடலேறும்வகையுரைத்தல்.

மடலேறும்வகையுரைத்தலென்பது- துணிபுகூறவும் பெருநாணினளாதலிற் சொல்லாடாத தோழிக்கு வெளிப்படத் தான் நாணிழந்தமைதோன்ற நின்று, யான் நாளை நின்னூர்த்தெருவே மடலுங்கொண்டு வருவேன் பின்வருவது காணெனத் தலைமகன்றான் மடலேறும்வகை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கழிகின்றவென்னையுநின்றநின்கார்மயிறன்னையும்யான் *
கிழியொன்றநாடியெழுதிக்கைக்கொண்டென் பிறவிகெட்டின் *
றழிகின்றதாக்கியதாளம்பலவன்கயிலையந்தேன் *
பொழிகின்றசாரனுஞ்சீறூர்த்தெருவிடைப்போதுவனே. (௭௫)

அடல்வேலவனழிவுற்று
மடலேறும் வகையுரைத்தது.

(இ-ள்) கழியாநின்ற என்னையும் யானித்தன்மையனாகவுந் தன்றன்மையளாய்நின்ற நின்னுடைய கார்மயிறன்னையுங் கிழிக்கட்பொருந்த ஆராய்ந்தெழுதி, யான் அதனைக்கையிற் கொண்டு, என்பிறவியை இன்றுகெட்டழியாநின்றதாகச் செய்த தாளையுடைய அம்பலவனது கைலையின் அழகிய தேன் பொழியாநின்ற சாரற்கணுண்டாகிய நுமதுசீறூர்த்தெருவின்கட்டிரிவேன், பின்வருவதுகாண். எ-று.

தனக்குஅவளயலென்னுங் கருத்தினனாய், நின்கார்மயிலென்றான். என்னையும் நின் கார்மயிறன்னையும் மடலிடத்தெழுதுவேனென்றதென்னை கார்மயிலையெழுதுவதன்றித்தன்னையுமெழுதுமோவெனின், மடலெழுதிக் கையிற்கொண்டால் உணர்வுடைமையின்றி இவனும் ஓவியமாகலின், மடலின்றலையிலே தன்னுருவையுந் தன்பேரையும் அவளுருவையும் அவள்பேரையும் எழுதுகையால் என்னையுமென்றான். கார்மயில்-கார்காலத்துமயில். அழிகின்றதென நிகழ்காலத்தாற்கூறினார், பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மலம் கெட்டும் யாக்கைக்குக் காரணமாகிய மலத்துடனே வினை நின்றமையின். மெய்ப்பாடும் -பயனும் அவை. (௭௫)

அருளாலரிதெனவிலக்கல்.

அருளாலரிதெனவிலக்கலென்பது - தலைமகன் வெளிப்படநின்று மடலேறுவேனென்று கூறக்கேட்டதோழி இனியிவன் மடலேறவுங்கூடுமென வுட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டுவந்து எதிர்நின்று, நீர்மடலேறினால் உம்முடைய அருள் யாரிடத்ததாமென்று அவனதருளை யெடுத்துக்கூறி விலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நடனாம்வணங்குந்தொல்லோனெல்லைநான்முகன்மாலறியாக் *
கடனாமுருவத்தரன்றில்லைமல்லற்கண்ணார்ந்தபெண்ணை *
யுடனாம்பெடையொடொண்சேவலுமுட்டையுங்கட்டழித்து *
மடனாம்புனைதரின்யார்கண்ணதோமன்னவின்னருளே. (எஎ)

அடல்வேலண்ண லருளுடைமையின்
மடலேற்றுனக் கரிதென்றது.

(இ-ள்.) கூத்தன், நாம் வணங்கும் பழையோன், நான்முகனும் மாலும் முடியும் அடியுமாகிய எல்லைகளை அறியாத இயல்பாகிய வடிவையுடைய அரன், அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய வளத்தையுடைய கண்ணிற்சார்ந்த பெண்ணைக்கண் உடனாகும் பெடையொடு ஒள்ளியசேவலையும் முட்டையையுங் காவலையழித்து மடலை நாம் பண்ணின், மன்னனே, இனிய அருள் இவ்வுலகத்தில் யார்கண்ணதாய்? எ-று.

அறியாவுருவமென வியையும். அறியாத அக்கடனுள்ளதா முருவமெனினு மமையும். மடல்விலக்கித் தழீஇக்கொள்கின்றாளாதலின், நாமென உளப்படுத்துக்கூறினாள். நின்னருளென்பது, பாடமாயின், யார்கண்ணருளுவையென்றுரைக்க. அண்ணல் - முன்னிலைக்கண் வந்தது. (எஎ)

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கலென்பது - அருளெடுத்துவிலக்கவும் தன்வழி நில்லாமைகண்டு அவன்வழியொழுகி விலக்குவாளாக, நுமதருள்கிடக்க மடலேறுவார் மடலேறுதல் மடலேறப்படுவாருருவெழுதிக்கொண்டன்றே நுமக்கு அவள் மொழிநடையெழுதல் முடியாதாகலின் நீயிர் மடலேறுமாறென்னோவென விலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அடிச்சந்தமால்கண்டிலாதனகாட்டிவந்தாண்டுகொண்டென் *
முடிச்சந்தமாமலராக்குமுன்னோன்புலியூர்புரையுங் *

கடிச்சந்தயாழ்கற்றமென்மொழிக்கன்னியனநடைக்குப் *
படிச்சந்தமாக்கும்படமுளவோநம்பரிசகத்தே. (எஅ)

அவயவமரிதி னெண்ணநீட்டினு ம்
இவையிவைதீட்ட லியலாதென்ற து.

(இ-ள்.) மறையும் மாலுங் கண்டறியாதனவாகிய அடிகளை எனக்குக்காட்டித் தானே வந்தாண்டுகொண்டு அவ்வடிகளை என்முடிக்கு நிறத்தையுடைய பெரியமலராகச்செய்யும் முன்னோனது புலியூரையொக்குஞ் சிறந்த நிறத்தையுடைய யாழோசையின்றன்மையைக்கற்ற மென்மொழியையுடைய கன்னியது அன்னத்தினுடைபோலுநடைக்குப் படிச்சந்தமாகப் பண்ணப்படும் படங்கள் உளவோ நமது சித்திரசாலையின்கண்? எ-று.

கடிச்சந்தயாழ்கற்ற மென்மொழியென்பதற்குச் சிறந்தவோசையையுடைய யாழ்வந்தினிதாகவெளவித்தலைக்கற்ற மென்மொழியென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது ஒன்றன்வடிவையுடைத்தாய் அதுவென்றே கருதப்படுமியல்லையுடையது. படிச்சந்தமென்பது பிரதிச்சந்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.()

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கலென்பது-அவளது மொழி நடைகிடக்க இவைதாமெழுதமுடியுமோ முடியுமாயின் யான்சொன்னபடியே தப்பாமலெழுதிக்கொண்டு வந்தேறுமென்று அவளதவயவங்கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாழுமெழுதியெழின்முத்தெழுதியிருளின்மென்பூச்
சூழுமெழுதியொர்தொண்டையுந்தீட்டியென்றொல்பிறவி *
யேழுமெழுதாவகைசிதைத்தோன்புலியூரிளமாம் *
போழுமெழுதிற்றொர்கொம்பருண்டேற்கொண்டுபோதுகவே. *

அவயவ மாண வை
யிவையிவை யென்ற து.

(இ-ள்.) மொழியாக மொழியோடொக்கும் ஓசையையுடைய யாழையுமெழுதி, முறுவலாக எழிலையுடைய முத்துக்களையு மெழுதி, குழலாக இருளின்கண் மெல்லிய பூவாணியன்ற சூழையு மெழுதி, வாயாக ஓர்தொண்டைக்கனியையு மெழுதி, கண்ணாக இளையதாகிய மாவடுவகிரையும் எழுதப்பட்டதோர் கொம்பருண்டாயின், அதனைக் கொண்டு எம்மூர்க்கண் மடலேற வாரும். எ-று.
என்னுடைய பழையவாகிய பிறவிகளேழையும் கூற்றுவன் தன்க

ணக்கிலெழுதாதவண்ணஞ் சிதைத்தவனது புலித்தோலமாம்போ
தூமெனக்கூட்டுக.

முத்துமென்னுமும்மை விகாரவகையாற்றொக்குநின்றது. தொ
ழெழ்றது சூழ்ந்த மாலையை. செய்தெனெச்சங்கள் எழுதிற்றென்
னுந்தொழிற்பெயரின் எழுதலொடு முடிந்தன. எழுதிற்றென்
பது செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறிநின்றது. வி
னையெச்சங்களும் அவ்வாறு நின்றவெனினு மமையும். மொழியு
ம் இவளதாகலின், அவயவமென்றான். இவை மூன்றற்குமெய்ப்
பாடு-நகை. பயன்- மடல்விலக்குதல். (எகூ)

உடம்படாதுவிலக்கல்.

உடம்படாதுவிலக்கலென்பது- எழுதலாகாமைகூறிக் காட்டித்
அதுகிடக்க நும்மை யாம் விலக்குகின்றேமல்லேம் யான் சென்று
அவளினைவறிந்து வந்தாற் பின்னை நீயிர்வேண்டிற்றைச்செய்யும்
அவ்வளவும் நீவிர் வருந்தாதொழியுமெனத் தானுடம்படாது வி
லக்காநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஊர்வாயொழிவாயுயர்பெண்ணைத்திண்மடலின்குறிப்புச் *
சீர்வாய்சிலம்பதிருத்தவிருந்திலமீசர்தில்லைக் *
கார்வாய்குழலிக்குன்றூதரவோதிக்கற்பித்துக்கண்ட *
லார்வாய்தரினறிவார்பின்னைச்செய்கவறிந்தனவே. (அம)

அடுபடையண்ண லழிதுயரொழிகென
மடநடைத்தோழி மடல்விலக்கியது.

(இ-ள்) உயர்ந்தபெண்ணையினது திண்ணியமடலையூர்வாய், அ
ன்றியொழிவாய், அழகு வாய்த்த சிலம்பையுடையாய், நின்கருத்
தை யாந்திருத்த விருந்தேமல்லேம், ஈசனது தில்லைக்கணுளளாகிய
கருமைவாய்த்த குழலையுடையாட்கு உனது விருப்பத்தைச்சொல்
லி, இதற்கு அவளுடம்படும்வண்ணஞ் சிலவற்றைக் கற்பித்துப்பா
ர்த்தால், இடந்தருமாயினும் யாரறிவார்! இடந்தாராளாயிற் பின்
நீயறிந்தவற்றைச் செய்வாயாக. எ-று.

கார்போலுங் குழலெனினுமமையும். வாய்தரினென்பதற்கு
வாய்ப்பினெனினுமமையும். பின்னைச்செய்கவென்றது- நீகுறித்த
து செய்வாயாயினும் என்குறிப்பிதுவென்றவாறு. (அம)

உடம்பட்டுவிலக்கல்.

உடம்பட்டுவிலக்கலென்பது உடம்படாது முன்பொதுப்பட
விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன்னோடு அவளிடை வேற்று
மையின்மைகூறி, யான் நின்குறைமுடித்துத் தருவேன் நீவருந்த

வேண்டாவெனத் தோழி தானுடம்பட்டுவிலக்காநிற்றல். அதற்கு ச்செய்யுள்.

பைந்நாணரவன்படுகடல்வாய்ப்படுநஞ்சமுதா *
மைந்நாண்மணிகண்டன்மன்னும்புலியூர்மணந்தபொன்னிம் *
மெய்ந்நாண்மூதுநிலாவாயானமுந்தினுமென்னின்முன்னு *
மிந்நாளிதுமதுவார்குழலாட்கென்கணின்னருளே. (௮௯)

அரவருநுண்ணிடைக் குரவருகூந்தலென்
னுள்ளக்கருத்து விள்ளாளென்ற து.

(இ-ள்.) பையையுடைய அரவாகிய நாணையுடையான், ஒலிக்கு ங்கடலிடத்துப்பட்ட நஞ்சம்அமுதாகும் மைநாணு நீலமணிபோ னுங்கண்டத்தையுடையான், அவன் மன்னும் புலியூரைப்பொரு ந்திய பொன்போல்வாள், நாட்காலத்தாடும் பெருமையையுடைய இம்மூதியகடற்கண் யானைழுந்தினேனாயினும் தான் என்னின் முற் பட்டமுந்தும் தேனையுடைய நெடியகுழலாட்கு என்கணுண்டா கிய இனியஅருள் இப்பொழுதித்தன்மைத்தாயிராநின்றது.எ-று.

அமுதாமென்னும் பெயரெச்சம் கண்டமென்னு நிலப்பெய ர்கொண்டது. மைந்நாணுங் கண்டமெனவியையும். மணிகண்ட னென்பது வடமொழியிலக்கணத்தாற்றொக்குப் பின்றிரிந்துநி ன்றது. மெய்- வலி, ஈண்டுப் பெருமைமேனின்றது. குற்றேவ ல்செய்வார்கட் பெரியோர்செய்யும் அருள் எக்காலத்துமொருத ன்மைத்தாய் நிகழாதென்னுங்கருத்தான் இந்நாளிதுவென்றாள். எனவே தலைமகளதுபெருமையுந் தன்முயற்சியது அருமையுங் கூறியவாறாயிற்று. அரா குரா வென்பன குறுகிநின்றன. வருமெ ன்பது உவமச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- பெருமி தம். பயன்- தலைமகனையாற்றுவித்தல். (௮௯)

மடற்றிறம் முற்றிற்று.

குறைநயப்புக்கூறல்.

குறைநயப்புக்கூறலென்பது- தலைமகனை மடல்விலக்கிக் குறை நேர்ந்ததோழி தலைமகளைக் குறைநயப்பிக்க அவன் குறைகூறு நிற்றல்.

அதுவருமாறு, -சூத்திரம். குறிப்பறிதலோடு மென்மொழி கூறல், விரவிக் கூற லறியாள்போறல், வஞ்சித் துரைத்தல், புலந் து கூறல், வன்மொழி கூறன் மனத்தொடு நேர்தல், சொன்ன வி ரு நான்குந் துறைகுறை நயப்பென, மன்னிய பொருளில் வகு த்திசி னோரே.

(இ-ள்.) குறிப்பறிதல்-மென்மொழியாற்கூறல்-விரவிக்கூறல்-அறியாள்போறல்- வஞ்சித்துரைத்தல்-புலந்துகூறல்- வன்மொழியாற்கூறல்- மனத்தொடுநேர்தல் என விவையெட்டுங் குறைநயப்பித்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது-தலைமகனது குறைகூறத் துணியாநின்ற தோழி தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் இதனை மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, நம்புனத்தின்கட் சேயினது வடிவையுடையராய்ச் சினவேலேந்தி ஒருவர் பலகாலும் வாராநின்றார் வந்துநின்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ்செய்கின்றிலர் அவரிடத்து யாஞ்செய்யத்தக்க தியாதெனத் தான் அறியாதாள்போலத் தலைமகளோடு உசாவி, அவணினைவறியாநிற்றல். என்னை, "ஆங்குணர்ந் தல்லது கிழவோ டேத்துத், தான்குறை யுறுதல் றோழிக் கில்லை,, என்பவாகலின். அதற்குச்செய்யுள்.

தாதேய்மலர்க்குஞ்சியஞ்சிறைவண்டுதண்டேன்பருகித் *
தேதேயெனுந்தில்லையோன்சேயெனச்சினவேலொருவர் *
மாதேபுனத்திடைவாளாவருவர்வந்தியாதுஞ்சொல்லார் *
யாதேசெயத்தக்கதுமதுவார்குழலேந்திழையே. (அ௨)

நறைவளர்கோதையைக் குறைநயப்பித்தற்
குள்ளறிகுற்ற வொள்ளிழையுரைத்தது.

(இ-ள்.) மாதே, தாதுபொருந்திய மலரையுடைய குஞ்சிகளின்கண் அழகிய சிறகையுடைய வண்டினங்கள் தண்டேனைப்பருகித்தேதேயெனப்பாடுந் தில்லையையுடையானுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளென்றே சொல்லும்வண்ணம் சினவேலையுடையாரொருவர் நம்புனத்தின்கண் வாளா பலகாலும் வாராநிற்பர், வந்துநின்று ஒன்றுமுரையாயர்டார், மதுவார்ந்த குழலையுடைய வேந்திழாய், அவரிடத்து நாஞ்செய்பத்தக்கது யாதென்றறிகின்றிலேன். எ-று.

குஞ்சி-தில்லைவாழ்வார் குஞ்சி, மலரினது குஞ்சியெனவிரித்து, அல்லியென்றுரைப்பினுமமையும். சேயோடொத்தல்- பண்பு வடிவு முதலாயினவும், சினவேலேந்தி வரையிடத்து வருதலுமாம். வேட்டைமுதலாகிய பயன்கருதாது வருவரென்பாள், வாளா வருவரென்றாள். முகம்புகுகின்றாளாதலின், பின்னும் ஏந்திழையேயென்றாள். சேயென்புழி எண்ணேகாரந்தொக்குநின்றது, என்

ணை, மேலே "புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள் கொல்" எனவருதலான். யாதேயென்னுமேகாரம் வினா. மாதே என்றிழையே என்புழி ஏகாரம் விளியுருபு. அறிகுற்றவென்பது அறியவேண்டியவென்னும்பொருட்கண்வந்த ஒருமொழிமுடிபு.

மென்மொழியாற்கூறல்.

மென்மொழியாற்கூறலென்பது-நினைவறிந்து முகங்கண்டு, அது வழிபாகநின்று, ஒருபெரியோன் வாடிய மேனியனும் வாடாத தழையனுமாய் நம்புனத்தை விட்டுப் பேர்வதுஞ் செய்கின்றிலன் தன்குறை இன்னதென்று வெளிப்படச்சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலன் இஃதென்னமாயங்கொல்லோ அறிகின்றிலேனெனத் தோழி தான் அதற்கு நொந்து கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வரிசேர்தடங்கண்ணிமம்மர்கைம்மிக்கென்னமாயங்கொலோ
வெரிசேர்தளிரன்னமேனியனீர்ந்தழையல் புலியூர்ப்
புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள்கொலென்னத்
தெரியேமுமாயான்பிரியானொருவனித்தேம்புனமே. (௮௫)

ஒளிருறுவேலவன் றளர்வுறுகின்றமை
இன்மொழிப்பவட்கு மென்மொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) வரிசேர்ந்த பெரியகண்ணையுடையாய், ஒருவன் மயக்கங்கைம்மிக்கு, எரியைச்சேர்ந்த தளிரையொக்கும் மேனியையுடையனுமாய், வாடாத தழையையுடையனுமாய், இத்தேம்புனத்தைப் பிரிகின்றிலன், ஒன்றுரைப்பதுஞ் செய்கின்றிலன், அவன்றன்னைப் புலியூர்க்கணுளனாகிய புரிதலைச்சேர்ந்த சடையையுடையோனுடையபுதல்வனோ பூவாகிய அம்பையுடைய காமவேளோவென்று யாந்துணிகின்றிலேம், ஈதென்னமாயமோ! எ-று.

அவ்வாறு இறப்பப்பெரியோன் இவ்வாறு எளிவந்தொழுகுதல் என்ன பொருத்தமுடைத்தென்னுங் கருத்தால், என்ன மாயங்கொலோவென்றாள். புலியூர்ப்புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொலென்றதனால் நம்மை யழிக்கவந்தானோவென்றும், பூங்கணைவேள்கொலென்றதனால் நம்மைக்காக்கவந்தானோவென்றும் கூறியவாறாயிற்று. புரிசேர்சடையோன் புதல்வனென்றதனை மடற்குறிப்பென்றுணர்க. கொல்-ஐயம். மேனியன் தழையனென்பன வினையெச்சங்கள். மென்மொழிமொழிந்தது- மென்மொழியான்மொழிந்தது.

(௮௬)

விரவிக்கூறல்.

விரவிக்கூறலென்பது-வன்மொழியாற்கூறின் மனமெலியுமென்றஞ்சி, ஓரலவன் தன்பெடைக்கு நாவற்கனியை நல்கக்கண்டு ஒருபெருந்தகை பேய்கண்டாற்போல நின்றான் அந்நிலைமையை நீ கண்டாயாயின் உயிர்வாழமாட்டாய் யான் வன்கண்மையேனாதலான் ஆற்றியுள்ளேனாய்ப் போந்தேனென மென்மொழியோடு சிறிது வன்மொழிபடக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நீகண்டனையெனின்வாழலைநேரிழையம்பலத்தான் *
சேய்கண்டனையன்சென்றாங்கோரலவன்றன்சீர்ப்பெடையின் *
வாய்வண்டனையதொர்நாவற்கனிநனிநல்கக்கண்டு *
பேய்கண்டனையதொன்றாகிநின்றானப்பெருந்தகையே. (௮௪)

வன்மொழியின் மன மெலிவதஞ் சி
மென்மொழிவிரவி மிகுத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) நேரிழாய், அம்பலத்தான் புதல்வனைக்கண்டாற்போன்றிருக்கும் ஒருவன் அவ்விடத்து ஓரலவன் தனதழகையுடைய பெடையின்வாயின்கண் வண்டனையதொருநாவற்கனியைச் சென்று மிகவுங்கொடுப்ப அதனைக்கண்டு அப்பெருந்தகை பேயாற்காணப்பட்டாற்போல்வதோர்வேறுபாட்டையுடையனாகி நின்றான், அந்நிலைமை நீகண்டாயாயின் உயிர்வாழமாட்டாய். யான் வன்கண்மையேனாதலின், அதனைக்கண்டும் ஆற்றியுளேனாயினேன்.எ-று.

பேய்கண்டனையதென்பதற்குப் பேயைக்கண்டாற்போல்வதோர்வேறுபாடென்றுரைப்பினுமமையும். பேய்கண்டனையதொன்றையுடையனாயென்னாது ஒற்றுமைநயம்பற்றி ஒன்றாகியென்றான். நாவற்கனியை நனிநல்கக்கண்டு தன்னுணர்வொழியப்போயினான் இன்றுவந்திலனென்னாது பேய்கண்டனையதொன்றாகிநின்றானென்று கூறினமையான் மென்மொழியும், சேய்கண்டனையனென்றதனால் வன்மொழியும் விரவியதாயிற்று. மிகுத்தல்- ஆற்றாமைமிகுத்தல். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-தலைமகளை மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல். (௮௫)

அறியாள்போறல்.

அறியாள்போறலென்பது-பேய்கண்டாற்போல நின்றானென்னத் தலைமகனிலைமைகேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலின் இத

லையறியாதாளைப்போல, இஃதொருகடல்வடிவிருந்தவாறு காணு யெனத் தானொன்று கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சங்கந்தருமுத்தியாம்பெறவான்கழிதான்கெழுமிப் *
பொங்கும்புனற்கங்கைதாங்கிப்பொலிகலிப்பாறுலவு *
துங்கமலிதலையேந்தலினேந்திழைதொல்லைப்பன்மா *
வங்கமலிகலிநீர்தில்லைவானவனேர்வருமே. (௮௫)

அறியாள் போன்று
குறியாள் கூறியது.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், இத்தன்மைத்தாகலிற் பலவாய்ப்பெரியவாகிய மரக்கலங்கள் மிகப்பெற்ற பழையதாகிய கடல் தில்லைவானவற்கொப்பாம் எ-று.

சங்குதருமுத்துக்களை யாம்பெறப் பெரிய கழிகளைத் தான் பொருந்திப் பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைத் தாங்கிப் பொலிந்த ஆரவாரத்தையுடைய பாறுகிய மரக்கலங்களியங்குந் திரைகளின்மிகுதியையுடைத்தாகலின் எனக் கடலிற்கேற்பவும், திருவடிக்கணுண்டாகிய பற்றுத்தரும் முத்தியை யாம்பெறும்வண்ணம் எல்லாப்பொருளையும் அகப்படுத்திநிற்கும் ஆகாயத்தையுங்கடந்துநின்ற தான் ஒருவடிவுகொண்டுவந்து பொருந்திப் பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைச்சூடி மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய பாறுகிய புட்கள் சூடாநின்ற உயர்வுமிக்க தலையோட்டையேந்துதலின் எனத் தில்லைவானவற்கேற்பவும், உரைக்க.

வான்கழி- சிவலோகமெனினு மமையும். குறைநயப்பாற் றலைமகனிலைமைகேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாகலின், மறுமொழிகொடாது பிறிதொன்று கூறியவாறு. ஒருசொற்றொடர் இருபொருட்குச் சிலேடையாயினவாறுபோலத் தோழிக்கும் ஓர்ந்துணரப்படும். ஓர்ந்துணர்தலாவது-இவ்வொழுக்கங் களவொழுக்கமாகையாலும், தலைமகள் பெருநாணினளாகையாலும், முன்மொழியாற் கூறப்பட்ட கூற்றுகட்கு வெளிப்படையாக மறுமொழிகொடாது, ஓர்ந்துகூட்டினால் மறுமொழியாம்படி கடலின்மேல் வைத்துக்கூறினாள். என்னை, முன்னர் நீ புரிசேர்சடையோன்புதல்வனென்றும் பூங்கணைவேளென்றும் உயர்த்துக்கூறியவெல்லாம் அவனுக்குரிய, அங்ஙனம் பெரியவன் தன்மாட்டுண்டான புணர்ச்சியான பேரின்பத்தை நாம்பெறுகை காரணமாக இங்ஙன மெலிவந்து உன்னைவந்துசேர்ந்தான், அஃதென்போலவெனின், பெறுதற்கரிய சங்கு தருகிற முத்தை நாம் பெறுவான் எளிதாகக் கட

ல் பெரியகழியையவந்து பொருந்தினாற்போல, இனி உனக்கு வேண்டியது செய்வாயாகவென மறுமொழியாயிற்று. மெய்ப்பாடு-மருட்கை. தோழிசொன்னகுறையறியாள்போறலிற் பயன்-அறியாள்போறல். (அ௫)

வஞ்சித்துரைத்தல்.

வஞ்சித்துரைத்தலென்பது - நாணினாற் குறைநேரமாட்டாது வருந்தாநின்ற தலைமகள் இவளும் பெருநாணினளாதலின் என்னைக்கொண்டே சொல்லுவித்துப்பின் முடிப்பாளாயிராநின்றாள் இதற்கியானென்றுஞ் சொல்லாதொழிந்தால் எம்பெருமான் இறந்துபடுவனென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டு, பாங்கற்கூட்டம்பெற்றுத் தோழியிற்கூட்டத்திற்குத் துவளாநின்றானென்பதுதோன்ற, பின்னும் வெளிப்படக் கூறமாட்டாது, மாயவன்மேல்வைத்து வஞ்சித்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புரங்கடந்தானடிகாண்பான்புவிவிண்டுபுக்கறியா *
திரங்கிடெந்தாயென்றிரப்பத்தன்னீரடிக்கென்னிரண்டு *
கரங்கடந்தானொன்றுகாட்டமற்றாங்கதுங்காட்டிடென்று *
வரங்கிடந்தான்றில்லையம்பலமுன்றிலம்மாயவனே. (அ௬)

நெஞ்சநெகிழ்வகை வஞ்சித்திவையி வை
செஞ்சடையோன்புகழ் வஞ்சிக்குரைத்த து.

(இ-ள்.) புரங்களைக்கடந்தவனது அடிகளைக் காணவேண்டி நேரியல்லா நெறியான் நிலத்தைப் பிளந்துகொண்டு புக்குக் காணாது பின் வழிபட்டுநின்று எந்தாய் அருளவேண்டுமென்றிரப்ப, தன்னுடைய இரண்டுதிருவடிகளையுந்தொழுதற்கு என்னுடைய இரண்டுகரங்களையுந் தந்தவனாகிய அவன் சிறிதிரங்கி,ஒருதிருவடியைக்காட்ட,மற்றதனையுங் காட்டிடல்வேண்டுமென்று தில்லையம்பலமுற்றத்தின்கண் முன்னர் அவ்வாறு யானென்னுஞ் செருக்காற் காணலுற்ற மாயவன் வரங்கிடந்தாற்போலும். எ-று.

விண்டென்பதற்கு முன்னுரைத்ததேயுரைக்க. மாயவன் முதலாயினார்க்கு அவ்வாறரியவாயினும் எம்மனோர்க்கு இவ்வாறெளிவந்தனவென்னுங்கருத்தால், தன்னடிக் கென்னிரண்டுகரங்கடந்தானென்றார். ஆங்கதென்பது ஒருசொல். இன்னும் வரங்கிடக்கின்றானாகலின்,முன்கண்டது ஒன்றுபோலுமென்பது கருத்து. புரங்கடந்தானடிகளைக் காணுமாறு வழிபட்டுக் காண்கையாவது அன்னத்திற்குத் தாமரையும்,பன்றிக்குக் காடுமாதலால், இவரிங்ஙு

னந்தத்தநிலைப்பரிசே தேடுதல். இவ்வாறுதேடாது தமதகங்காரத்தினன் மாறுபட்டுப்பன்றி தாமரையும் அன்னங் காடுமாகப் படர்த்து தேடுதலாற்கண்டிலர். இது நெறியல்லாநெறியாயினவாறு. இனி இது தோழிக்குத் தலைவி மறுமொழியாகக் கூறியவாறென்னை? ஒன்றுகாட்டவென்றது- முன்னர்ப் பாங்கற்கூட்டம் பெற்றான் அதன்பின் நின்னினாயகூட்டம் பெறுகை காரணமாக நின்னிடத்து வந்திரந்துகுறையுறுநின்றான், அஃதென்போலவெனின், மற்றுங்கதுங்காட்டிடென்று மால் வரங்கிடந்தாற்போல. எ-று வஞ்சித்தல்- மறுமொழியை வெளிப்படையாகக் கொடாது பிறிதொன்றாகக்கூறுதல். இவையிவை-முன்னர்ப்பாட்டும் இப்பாட்டும். இதனைத் தோழிகூற்றாகவுரைப்பாருமுளர். இவையிவையென்னு மடுக்கானும் இனி "உள்ளப்படுவன வுள்ளி,, எனத் தலைமகளோடு புலந்துகூறுகின்றமையானும், இவ்விரண்டுதிருப்பாட்டும் தலைமகள்கூற்றாதலே பொருத்தமுடைத்தென்பதறிக. (௮௬)

புலந்துகூறல்.

புலந்துகூறலென்பது-வெளிப்படக்கூறாது வஞ்சித்துக் கூறுதலான் என்னேடிதனை வெளிப்படக்கூறாயாயின் நின்காதற்றோழியர்க்கு வெளிப்படச்சொல்லி அவரோடு சூழ்ந்து நினக்குற்றது செய்வாய் யான்சொன்ன அறியாமையை நின்னுள்ளத்துக் கொள்ளாது மறப்பாயாக யான் வேண்டுவதிதுவேயெனத் தோழி தலைமகளோடுபுலந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உள்ளப்படுவனவுள்ளியுணர்த்தக்கவர்க்குணர்த்தி *
மெள்ளப்படிறு துணிதுணியேலிதுவேண்டுவல்யான் *
கள்ளப்படிறர்க்கருளாவரன்றில்லைகாணலர்போற் *
கொள்ளப்படாதுமறப்பதறிவிலென்கூற்றுக்களே. (௮௭)

திருந்தியசொல்லிற் செவ்விபெறு து
வருந்தியசொல்லின் வகுத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) இதன்கண் ஆராயப்படுவனவற்றை ஆராய்ந்து இதனை வெளிப்படவுணர்த்தற்குத் தக்க நின்காதற்றோழியர்க்குணர்த்து அவரோடுஞ்சூழ்ந்து நீபடிறென்று கருதிய இதனை மெள்ளத்துணிவாய், அன்றித் துணியாதொழிவாய், நெஞ்சிற் கள்ளத்தையுடையவஞ்சகர்க்கு அருள்செய்யாத அரனது தில்லையை ஒருகாற் காணாதாரைப்போல அறிவில்லாதேனை சொல்லிய சொற்களை உள்ளத்துக்கொள்ளத்தகாது, அவற்றை மறப்பாயாக, யான் வேண்டுவதிதுவே. எ-று.

தில்லைகாணலர் தோழிகூற்றிற்குவமை. சொல்லப்படாதென்பது வினைமுதன்மேலுஞ் செயப்படுபொருண் மேலுமன்றி வினைமேனின்ற முற்றுச்சொல், "அகத்தின்னா வஞ்சரை யஞ்சப்படும்" என்பதுபோல. மறப்பதென்பது வியங்கோள். வருந்திய சொல்லின்-வருத்தத்தை வெளிப்படுக்குஞ் சொல்லான். சொல்லியென்பதூஉம்பாடம். வருத்துரைத்தது - வெளிப்படச் சொல்லவேண்டுஞ் சொற்கேட்குமளவுஞ் சொல்லுஞ்சொல். அஃதாவது நீசொல்லத்தகுங்காதற்றோழியர்க்கு வெளிப்படச்சொல்லென்று புலந்துகூறியது. (அஎ)

வன்மொழியாற்கூறல்.

வன்மொழியாற்கூறலென்பது- புலந்துகூறாநின்றதோழி அக்கொடியோன் அருளுறாமையான் மெய்யிற்பொடியுங் கையிற்கிழியுமாய் மடலேறத்துணியாநின்றான் அக்கிழிதான் நின்னுடைய வடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது இனி நீயும் நினக்குற்றது செய்வாயாக யானறியேனென வன்மொழியாற் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மேவியந்தோலுடுக்குந்தில்லையான்பொடிமெய்யிற்கையி *
லோவியந்தோன்றுங்கிழிநின்னெழிலென்றுரையுளதாற் *
றூவியந்தோகையன்னாயென்னபாவஞ்சொல்லாடல்செய்யான் *
பாவியந்தோபனைமாமடலேறக்கொல்பாவித்ததே. (அஅ)

கடலுலகறியக் கமழலந்துறைவன்
மடலேறுமென வன்மொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) மெய்க்கட்பூசியது விரும்பி நல்லதோலைச் சாத்துந்தில்லையானுடையநீறு, கையின்கணுண்டாகியது சித்திரம் விளக்குங்கிழி, அக்கிழிதான் நின் வடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது, தூவியையுடைய வழகியதோகையையொப்பாய், இதற்குக்காரணமாகிய தீவினையாதென்றறியேன்! ஒன்றுமுரையாடான், இருந்தவாற்றான் அக்கொடியோன், அந்தோ! பனையினது பெரியமடலேறுதற்குப்போலுநினைந்தது. எ-று.

கிழியென்றது கிழிக்கணெழுதியவடிவை. தன்குறையுறவுகண்டு உயிர்தாங்கவல்லனாக அதன்மேலும் மடலேறுதலையுந்துணியாநின்றானென்னுங்கருத்தால், பாவியென்றாள். எனவே, அவனாற்றாமைக்குத் தானாற்றாளாகின்றமை கூறினளாம். கமழலந்துறைவனென்பதற்கு, கூம்பலங் கைத்தலமென்பதற் குரைத்தது உ

ரைச்ச. இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு- இளிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல். (அஅ)

மனத்தொடுநேர்தல்.

மனத்தொடுநேர்தலென்பது- ஆற்றாமையான் மடலேறத்துணியாநின்றானெனத் தோழிபால் வன்மொழிகூறக் கேட்ட தலைமகள் அதற்குத் தானாற்றாளாய், தலைமகனைக் காண வேண்டித் தன் மனத்தொடுகூறி நேராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னார்சடையோன்புலியூர்புகழாரெனப்புரிநோ *
யென்னாலறிவில்லையானொன்றுரைக்கிலன்வந்தயலார் *
சொன்னாரெனுமித்துரிசுதன்னைத்துணைமனனே *
யென்னாழ்துயர்வல்லையேற்சொல்லுநீர்மையினியவர்க்கே (அகூ)

அடல்வேலவனாற்றானெனக்
கடலமிழ்தன்னவள் காணலுற்றது.

(இ-ள்.) பொன்போலும் நிறைந்த சடையையுடையவனது புலியூரைப் புகழாதாரைப்போல வருந்த எனக்குப் புரிந்தநோய் என்னாலறியப்படுவதில்லை, ஆயினும் இசன்றிறத்து யாதொன்றுரைக்கமாட்டேன், எனக்குத் துணையாகிய மனமே, அயலார் சொன்னாரென்று இவள்வந்து சொல்லுகின்ற இக்குற்றம் என்கண்வாராமல் அவராற்றாமை கூறக்கேட்டலானுண்டாகிய எனதாழ்துயரை உள்ளவாறு சொல்லவல்லையாயின், நீர்மையையுடைய இனியவர்க்கு நீ சொல்லுவாயாக. எ-று.

புரிதல்-மிகுதல். அயலார் சொன்னாரென்றது ஓவியந்தோன்றுங்கிழி நின்னெழிலென் றுரையுளதாம் என்றதனைப்பற்றி. அயலார்சொன்னாரென்பதற்கு யானறியாதிருப்ப அவராற்றாமையை அயலார்வந்து சொன்னாரென்னும் இக்குற்றமென்றுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்கு அயலாரென்றது தோழியை நோக்கி. ஆழ்துயர் - ஆழ்தற்கிடமாந்துயர். இவ்வாறு அவராற்றாமைக்கு ஆற்றாளாய் நிற்றலின், தோழி குறைநேர்ந்தமை புணருமென்பது பெற்றாம், ஆகவே இது தோழிக்கு வெளிப்பட மறுமொழி கூறியவாறாயிற்று. சொல்லுநீர்மையினியவர்க்கென்றவதனால் தன்றுயரமும் வெளிப்படக்கூறி மடலால் வருங்குற்றமுந்தன்னிடத்துவாராமல் விலக்கச் சொன்னாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அச்சம். ஆற்றானெனக்கேட்டலிற் பயன்-குறைநேர்தல். (அகூ)

குறைநயப்பித்தல் முற்றிற்று.

சேட்படை.

சேட்படையென்பது-தலைமகளைக் குறைநயப்பித்துத் தன்னினாய கூட்டங் கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகளதுபெருமையுந் தன்றுமுயற்சியதருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இத்துணை யருமையுடையாள் இனிநமக்கெய்துதற் கருமையுடையளென இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டியாது விரைய வரைந்துகோடல் காரணமாகவும், தலைமகனுக்கிசைய மறுத்துக் கூறுநிற்றல்.

அதுவருமாறு-சூத்திரம்: தழைகொண்டு சேறற்காதென்று மறுத்த, னிலத்தின்மை கூற னினைவறிவு கூறல், படைத்து மொழிதலொடு பணிமதி நுதலியை, யெடுத்துநா ணுரைத்த லிசையாமை கூறல், செவ்வியில வென்றல் சேட்பட நிறுத்த, லவ்வினிய மொழிநீ யவட்குரை யென்றல், குலமுறை கிளத்தல் கோதண் டத்தொழில், வலிசொல்லி மறுத்தன் மற்றவற் கிரங்கல், சிறப்பின்மை கூறல் சிறியளென் றுரைத்தன், மறைத்தமை கூறி நகைத்துரை செய்த, னகைகண்டு மகிழ்த லுணவ டன்னை, யறியே னென்ற லவயவங் கூறல், கண்ணயந் துரைத்தல் கையுறை யெதிர்தன், முகம்புக வுரைத்தன் முகங்கண்டு கூறல், வகுத்து ரைத்தலொடு வண்டழை யவட்கு, மிகுத்துரை செய்து விரும்பிக் கொடுத்த, றழைவிருப் புரைத்த லுனிருபத்தா, றிழைவளர் முலையா யிவை சேட் படையே.

(இ-ள்.) தழைகொண்டுசேறல்-சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தல்-நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல்-நினைவறிவுகூறிமறுத்தல்-படைத்துமொழியான்மறுத்தல்-நாணுரைத்துமறுத்தல்-இசையாமைகூறிமறுத்தல்-செவ்வியிலவென்றுமறுத்தல்-காப்புடைத்தென்றுமறுத்தல்-நீயேகூறென்றுமறுத்தல்-குலமுறைகூறிமறுத்தல்-நன்கயாடிமறுத்தல்-இரக்கத்தொடுமறுத்தல்-சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தல்-இளமைகூறிமறுத்தல்-மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்தல்-நகைகண்டுமகிழ்தல்-அறியாள்போன்றுநினைவுகேட்டல்-அவயவங்கூறல்-கண்ணயந்துரைத்தல்-தழையெதிர்தல்-குறிப்பறிதல்-குறிப்பறிந்துகூறல்-வகுத்துரைத்தல்-தழையேற்பித்தல்-தழைவிருப்புரைத்தல் எனவிவையிருபத்தாறும்சேட்படையாம்.எ-று. அவற்றுள்,—

தழைகொண்டுசேறல்.

தழைகொண்டுசேறலென்பது- மேற்சேட்படைகூறத் துணியாநின்ற தோழியிடைச்சென்று, அவளது குறிப்பறிந்து, பின்

னுங் குறையுறவு தோன்றநின்று, நம்மாலருளத்தக்காரை அலையாதே இத்தழை வாங்கிக்கொண்டு என்குறை முடித்தருளுவீராமென்று, மறுத்தற்கிடமற, சந்தனத்தழைகொண்டு தலைமகன் செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேமென்கிளவிதன்பங்கத்திறையுறைதில்லையன்னீர் *
பூமென்றழையுமம்போதுங்கொள்ளீர்தமியேன்புலம்ப *
வாமென்றருங்கொடும்பாடுகள்செய்துநுங்கண்மலராங் *
காமன்கணைகொண்டலைகொள்ளவோமுற்றக்கற்றதுவே. (௯௰)

கொய்ம்மலர்க்குழலி குறைநயத்தலின்
கையுறையோடு காளைசென்றது.

(இ-ள்.) தேன்போலும் மெல்லிய மொழியையுடையாளது கூற்றையுடைய இறைவனுறையுந் தில்லையையொப்பீர், யான் கொணர்ந்த பூவையுடைய மெல்லியதழையையும் அழகிய பூக்களையுங்கொள்கின்றிலீர், உணர்விழந்த யான்றனிமைப்பட செய்யத்தகாத பொறுத்தற்கரிய கொடுமைகளைச் செய்யத்தகுமென்று துணிந்துசெய்து நுங்கண்மலராகின்ற காமன்கணைகொண்டு அருளத்தக்காரை அலைத்தலையோ முடியக்கற்கப்பட்டது, நும்மால் அருளுமாறு கற்கப்பட்டதில்லையோ! எ-று.

பங்கத்துறையிறையென்பதூஉம் பாடம். தமியேன்புலம்ப வென்பதற்குத் துணையிலாதேன் வருந்தவெனினுமமையும். மேற்சேட்படை கூறுகின்றமையின் அதற்கியைவுபட ஈண்டுங் குறையுறவுகூறினான். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்துதல். அவ்வகை தோழிக்குக் குறைநேர்ந்த நோக்கத் தலைமகன் கையுறையோடுஞ்சென்று இவ்வகைசொன்னனென்பது. ()

சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தல்.

சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தலென்பது - தலைமகன் சந்தனத்தழைகொண்டு செல்ல, அது வழியாக நின்று, சந்தனத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்னோவென்று ஆராயப்படுதலான் இத்தழை எமக்காகாதெனத் தோழி மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆரத்தழையராப்பூண்டம்பலத்தனலாடியன்பர்க் *
காரத்தழையன்பருளிநின்றோன்சென்றமாமலயத் *
தாரத்தழையண்ணறந்தாலிவையவளல்குற்கண்டா *
லாரத்தழைகொடுவந்தாரெனவருமையுறவே. (௯௧)

பிறைநுதற்பேதையைக் குறைநயப்பித்தபி ன்
வாட்படையண்ணலைச் சேட்படுத்த து.

(இ-ள்.) ஆரமாகிய தழைந்த அரவைப்பூண்டு அம்பலத்தின்க ண் அனலோடாடி அன்பராயினோர்க்குத் தானும் மிக்க அன்பைப் பெருகச்செய் துநின்றவன் சேர்ந்த பெரிய பொதியின் மலையிட த்துளவாகிய சந்தனத்தழைகளை அண்ணல் தந்தால், இத்தழைக ளைப் பிறர் அவள்கைக்கட்காணின் ஈண்டில்லாத அத்தழைகொ ண்டுவந்தார் யாவரென ஐயமுண்டாம், அதனால் இவை கொள்ளே ம். எ-று.

ஆரத்தழையரா- பூண்டகாலத்து ஆரத்தழைத்த அரவெனினு மமையும். அன்பர்க்காரத்தழையன்பருளிநின்றோனென்பதற்கு அன்பர்க்கு அவர் நுகரும்வண்ணம் மிக்க அன்பைக்கொடுத்தோ னெனினுமமையும். அன்பால் வருங்காரியமேயன்றி அன்புதானு ம் ஓரின்பமாகலின் நுகர்ச்சியாயிற்று. அண்ணலென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. அத்தழையென்றது - அம்மலயத்தழை யென்றவாறு. (௯௧)

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல்.

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தலென்பது- சந்தனத்தழை தகாதென் றதல்லது மறுத்துக் கூறியவா றன்றென மற்றொருதழை கொண் டுசெல்ல, அது கண்டு, இக்குன்றிலில்லாத தழையை எமக்கு நீர்த ந்தால் எங்குடிக்கு இப்பொழுதே பழியாம் ஆதலான் அத்தழை யெமக்காகாதென்று மறுத்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்

முன்றகர்த்தெல்லாவிமையோரையும்பின்னைத்தக்கன்முத்தீச் *
சென்றகத்தில்லாவகைசிதைத்தோன்றிருந்தம்பலவன் *
குன்றகத்தில்லாத்தழையண்ணறந்தாற்கொடிச்சியருக் *
கின்றகத்தில்லாப்பழிவந்துமூடுமென்றெள்குதுமே. (௯௨)

தொங்கலர்தாரோய் கொணர்ந்தகொய்த ழை
எங்குலத்தாருக் கேலாதென்ற து.

(இ-ள்.) முன் வேள்விக்குச் சென்ற எல்லாத்தேவர்களையும் பு டைத்துப் பின்சென்று தக்கனுடைய மூன்றுதீயையுங் குண்டத் தின்கண் இல்லையாம்வண்ணம் அழித்தவன், திருந்தியவம்பலத்தை யுடையான், அவனுடைய இம்மலையிடத்தில்லாத தழையை அண் ணல் தந்தால், கொடிச்சியருக்கு இல்லின்கண் இல்லாதபழி இன் றுவந்துமூடுமென்றுகூசுதும், அதனால் இத்தழை கொணரற்பா லீரல்லீர். எ-று.

குன்றகத்தில்லாத்தழையென்றது- குறிஞ்சிநிலத்தார்க்கு உரிய வல்லாத தழையென்றவாறு. அண்ணலென்பது முன்னிலைக்கண்ணும், கொடிச்சியென்பது தன்மைக்கண்ணும் வந்தன. இல்லாவென்பது பாடமாயின், இல்லையாம்வண்ணம் முன்றகர்த்தென்றுரைக்க. (௯௨)

நிலைவறிவுகூறிமறுத்தல்.

நிலைவறிவுகூறி மறுத்தலென்பது - இத்தழை தந்நிலத்துக்குரித்தன்றென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென உட்கொண்டு, அந்நிலத்திற்குரிய தழைகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு தாழுடம்பட்டாளாய், யான் சென்று அவணிலைவறிந்தால் நின்னெதிர் வந்துகொள்வேன் அதுவல்லது கொள்ள அஞ்சுவேனென மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாழார்மொழிமங்கைபங்கத்திறைவனெறிதிரைநீ
ரேழாயெழுபொழிலாயிருந்தோனின்றதில்லையன்ன
சூழார்குழலெழிற்றொண்டைச்செவ்வாய்நவ்விசொல்லறிந்தாற்
றாழாதெதிர்வந்துகோடுஞ்சிலம்பதருந்தழையே. (௯௩)

மைதழைக்கண்ணி மனமறிந்தல்ல
தெய்தழைதந்தாற் கொள்ளேமென்றது.

(இ-ள்.) யாழோசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடைய இறைவன், எறியாநின்ற திரையையுடைய கடலேழுமாய் எழுபொழிலுமாயிருந்தவன், அவனின்ற தில்லையை ஒக்குஞ் சுருண்ட நிறைந்த குழலினையுந் தொண்டைக்கனிபோலும் எழிலையுடைய செவ்வாயினையுமுடைய நவ்விபோல்வாளது மாற்றமறிந்தால், பின் சிலம்பனே, நீ தருந்தழையைத் தாழாது நின்னெதிர்வந்துகொள்வேம், அவள்சொல்லுவது அறியாது கொள்ளவஞ்சுதும். எ-று.

சூழாரொண்டழிச் சூழ்தல்- சூழ்ந்துமுடித்தலெனினுமமையும். தில்லையன்ன நவ்வியெனவியையும். (௯௩)

படைத்துமொழியான்மறுத்தல்.

படைத்துமொழியான்மறுத்தலென்பது - நிலைவறிந்தல்லது ஏலேமென்றது மறுத்துக்கூறியவாறன்று நிலைவறிந்தால் ஏற்பேமென்றவாறுமென உட்கொண்டுநிற்ப, சிறிதுபுடைபெயர்ந்து அவணிலைவறிந்தாளாகச்சென்று, இத்தழை யானேயன்றி அவளும் விரும்புமாயினும் இது குற்றுலத்துத் தழையாதலான் இத்த

ழை இவர்க்கு வந்தவாறு என்னேவென்று ஆராயப்படுமாதலான் இத்தழையெமக்காகாதென்று மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

எழில்வாயிளவஞ்சியும்விரும்பும்மற்றிறைகுறையுண் *
டழல்வாயவிரொளியம்பலத்தாடுமெஞ் சோதியந்தீங் *
குழல்வாய்மொழிமங்கைபங்கன்குற்றாலத்துக்கோலப்பிண்டிப் *
பொழில்வாய்தடவரைவாயல்லதில்லையிப்பூந்தழையே. (௯௪)

அருந்தழைமேன்மேற் பெருந்தகைகொணர ப்
படைத்துமொழிகிளவியிற் றடுத்தவண்மொழிந்தது.

(இ-ள்.) நின்பாற்றழைகோடற்கு யானேயன்றி எழில்வாய்த்த இளையவஞ்சியையொப்பாளும் விரும்பும், ஆயினுஞ் சிறிதுகுறையுண்டு, அழலிடத்துளதாகிய விளங்குமொளியாயுள்ளான், அம்பலத்தின்கணாடும் அழகியசோதி, அழகியவினியகுழலோசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையான், அவனது குற்றாலத்தின்கணுளதாகிய அழகையுடைய அசோகப் பொழில்வாய்த்த பெரியதாழ்வரையிடத்தல்லது வேறோரிடத்து இப்பூந்தழையில்லை, அதனால் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்னென்று ஆராயப்படும், ஆதலான் இவை கொள்ளேம். எ-று.

இத்தழையை யிளவஞ்சியும் விரும்புமெனினுமமையும். அவிரொளியையுடைய அஞ்சோதியென்றியைப்பினுமமையும். பிறவிடத்துமுள்ளதனை அவ்விடத்தல்லது இல்லையென்றமையின், படைத்துமொழியாயிற்று. (௯௪)

நாணுரைத்துமறுத்தல்.

நாணுரைத்துமறுத்தலென்பது - பலபடியுந்தழைகொண்டு செல்ல மறுத்துக்கூறியவழி, இனித்தழையொழிந்து கண்ணியைக் கையுறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள் மறுக்கும்வகையில்லையெனக் கழுநீர்மலரைக் கண்ணியாகப் புனைந்துகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, செவிலியர் சூட்டிய கண்ணியின்மேல் யாரொன்று சூட்டினும் நாணுநிற்பள் நீர்கொணர்ந்த இந்தக்கண்ணியை யாங்ஙனஞ் சூடுமெனத் தலைமகள் நாணுரைத்து மறுத்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உறுங்கண்ணிவந்தணையுரவோன்பொடியாவொடுங்கத் *
தெறுங்கண்ணிவந்தசிற்றம்பலவன்மலைச்சிற்றிலின்வாய் *

நறுங்கண்ணிசூட்டினு நாணுமென்வாணுதனாகத்தொண்பூங் *
குறுங்கண்ணிவேய்ந்திளமந்திகணாணுமிக்குன்றிடத்தே. (௯௨)

வாணுதற் பேதை யை
நாணுத லுரைத்த து.

(இ-ள்.) எல்லார்க்கணையினும் உயர்ந்த மிகுந்த தேனையுடைய மலர்க்கணையையுடைய பெரியவலியோன் நீறாய்க்கெடத் தெறவல்ல கண்ணோங்கிய சிற்றம்பலவனது மலைக்கணுண்டாகிய சிற்றிலிடத்துச் செவிலியர் சூட்டிய கண்ணிமேல் யானோர் நறுங்கண்ணியைச் சூட்டினும் அத்துணையானே என்னுடைய வாணுதல் புதிதென்று நாணாநிற்கும். மகளிரைச் சொல்லுகின்றதென்! இக்குன்றிடத்து நாகமரத்தினது ஒள்ளிய பூக்களாலியன்ற குறுங்கண்ணியைச் சூடி அச்சூடுதலான் இளமந்திகளும் நாணாநிற்கும். எ-று.

கண்ணிவந்தவென்பதற்குக் கள் மிக்க கணையெனினுமமையும். தெறுங்கண்ணிவந்தவென்றார், அக்கண் மற்றையவற்றிற்கு மேலாய் நிற்றலின். மேனோக்கி நிற்றலானெனினுமமையும். நுதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையான் நிவந்தவென்னும் பெயரெச்சத்திற்குச் சிற்றம்பலவனென்பது வினைமுதற் பெயராய்நின்றது. மந்திகளுமென்பது பெயரெச்சமாக மலைக்கண் இக்குன்றிடத்துச் சிற்றிலின்வாயெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குக் குன்றென்றது சிறுகுவட்டை; யானொன்று சூட்டினும் நாணும் பெருநாணினாள் நீர்கொணர்ந்த இக்கண்ணியை யானெங்ஙனஞ்சூடுமென்பது கருத்து. நாணுதலுரைத்ததென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதனையமைத்தன. ()

இசையாமைகூறிமறுத்தல்.

இசையாமைகூறிமறுத்தலென்பது - தலைமகனுரைத்து மறுத்ததோழி அவனுணங்கிடக்க யாங்கள் வேங்கைமலரல்லது தெய்வத்திற்குரிய வெறிமலர்சூட அஞ்சுதும் ஆதலான் இக்கண்ணி எங்குலத்திற் கிசையாதென மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

நறமனைவேங்கையின்பூப்பயில்பாறையைநாகநண்ணி *
மறமனைவேங்கையெனநனியஞ்சுமஞ்சார்சிலம்பா *
குறமனைவேங்கைச்சுணங்கொடணங்கலர்கூட்டுபவோ *
திறமனைவேங்கைதளம்பலவனெடுவரையே. (௯௩)

வசைதீர் குலத்தி ற்
கிசையா தென்ற து.

(இ-ள்.) தேனிற்கிடமாகிய வேங்கைப்பூக்கள் பயின்ற பாறையை யானைசென்றணைந்து அதனைத் தறுகண்மைக்கிடமாகிய புலியென்று மிதவுமஞ்சும் மஞ்சாருஞ் சிலம்பையுடையாய், நிறைந்த ங்கிய புலிபதனையுடைய அம்பலவனது நெடிய இவ்வரைக்கட் குறவர்மனையினுள்ளவாகிய வேங்கையினது சுணங்குபோலும் பூவோடு தெய்வத்திற்குரிய செழுநீர் முதலாகிய பூக்களைக் கூட்டுவரோ? கூட்டார். எ-று.

நறமனை வேங்கையென்பதற்கு நறுமிக்கபூவெனினுமமையும். குறமனைகூட்டுபவோ வென்பதற்குக் குறக்குடிகள் அவ்வாறு கூட்டுவரோவென்றுரைப்பாருமுளர். நிறமனையென்புழி ஐகாரம் அசைநிலை, வியப்பென்பாருமுளர். நிறம் அத்தன்மைத்தாகிய அதுவெனினுமமையும். ஒன்றனை ஒன்றாக ஓர்க்குநாடனாதலான் அணங்கலர்சூடாத எம்மைச் சூடுவேமாக ஓர்ந்தாயென்பது இறைச்சிப்பொருள். ஒப்புமையான் அஞ்சப்படாததனையும் அஞ்சும் நிலமாகலான் எங்குலத்திற்கேலாத அணங்கலரை யாமஞ்சுதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பது இறைச்சியெனினுமமையும். இப்பொருட்கு ஒருநிலைத்துத் தலைமகளாகக் கொள்க. வேங்கைப்பூவிற்குச் சுணங்கணிந்திருத்தல் குணமாதலால் சுணங்கணியப்பட்டதனைச் சுணங்கென்றே கூறினார். (௯௬)

செவ்வியிலளென்றுமறுத்தல்.

செவ்வியிலளென்றுமறுத்தலென்பது- அணங்கலர் தங்குலத்திற்கிசையாதென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென மாந்தழையோடு மலர் கொண்டுசெல்ல, அவை கண்டு உடம்படாளாய், அன்னம் பிணை கிள்ளை தந்தொழில்பயில இன்று செவ்விபெற்றனளில்லை அதுகிடக்க என்னுழை நீர்வந்தவாறும் யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்திலள் அதனாற் செவ்விபெற்றாற் கொண்டுமென மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கற்றிலகண்டன்னமென்னடைகண்மலர்நோக்கருளப் *
பெற்றிலமென்பிணைபேச்சுப்பெறுகிள்ளைபிள்ளையின்றே *
னுற்றிலளுற்றதறிந்திலளாகத்தொளிர்விரும் *
புற்றில்வாளரவன்புலியூரன்னபூங்கொடியே. (௯௭)

நவ்வி நோக்கி
செவ்வியில ளென்றது.

(இ-ள்.) புடைபெயர்ந்து விளையாடாமையின் நடைகண்டு அன்னங்கள் மெல்லியநடையைக் கற்கப்பெற்றனவில்லை, தம்மாற் குறிக்கப்படுங் கண்மலர்நோக்குக்களை அவள் கொடுப்ப மென்பி

லைகள் பெற்றனவில்லை, உணாயசடாமையின் தாங்கருது மொழிக ளைக் கிளிகள் பெற்றனவில்லை, இருந்தவாற்றான் எம்பிள்ளை இன் றொரு விளையாட்டின்கணுற்றிலள், அதுவேயுமன்றி ஆகத்தின்க ட்கிடந்தொளிவிளங்கும் புற்றின்கண்ணவாகிய ஒளியையுடைய பாம்பையுடையவனது புலியூரையொக்கும் பூங்கொடி என்னு மை நீர்வந்தவாறும் யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாறும் இன்னு மறிந்திலள், அதனாற் செவ்விபெற்றாற் சொல்லல் வேண்டும். எ-று.

கண்டெனென்பது கற்றலோடும்; அருளவென்பது பெறுதலோ டும் முடிந்தன. புற்றிலவென்பதற்கு வேள்வித் தீயிற்பிறந்த தி ருமேனிக்கண் வாழ்தலாற் புற்றையுடையவல்லாத அரவென்று ரைப்பினுமமையும். ஆரத்தொளியென்பதூஉம் பாடம். இவ்வே ழிற்கும் மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். முடியா தெனக்கருதுவாளாயின் இறந்துபடுமென்னும் அச்சமும் முடி க்கக்கருதலிற் பெருமிதமுமாயிற்று. பயன் - செவ்விபெறுதல். மேற்றலைமகளைக் குறைநயப்பித்து அவளது கருத்துணர்ந்து தன் னிறுகிய கூட்டங்கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகன் றெருண்டு வரை ந்தெய்துதல்வேண்டி, இவைமுதலாக முன்னர் விண்ணிறந்தாரெ ன்னும் பாட்டீறாக இவையெல்லாங்கூறிச் சேட்படுத்தப்பெறு மென்பது. (௬௭)

காப்புடைத்தென்றுமறுத்தல்.

காப்புடைத்தென்றுமறுத்தலென்பது- செவ்வியிலளென்றது செவ்விபெற்றாற் குறையில்லையென்றாளாமென உட்கொண்டுநிற் ப, கதிரவன் மறைந்தான் இவ்விடம் காவலுடைத்து நும்மிடமு ஞ்சேய்த்து எம்மையன்மாருங் கடியர் யாந்தாழ்ப்பின் அன்னையு முனியும் நீரும் போய் நாளைவாருமென இசைய மறுத்துக்கூறா நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

முனிதருமன்னையுமென்னையர்சாலவுமூர்க்கரின்னே *
கனிதருசெந்நிலத்தன்றையகுன்றமுந்தாழ்சடைமேற் *
பனிதருதிங்களணியம்பலவர்பகைசெகுக்குந் *
குனிதருதிண்சிலைக்கோடுசென்றான்சுடர்க்கொற்றவனே. (௬௮)

காப்புடைத்தென்று
சேட்படுத்தது.

(இ-ள்.) சுடர்களுட் டலைவன் தாழ்ந்த சடைமேற் குளிர்ச்சியை த்தருந் திங்களைச் சூடிய அம்பலவர் பகையைச்செகுக்கும்வளை ந்த திண்ணிய சிலையாகிய மேருவினது கோட்டையடைந்தான்,

இனித்தாழ்ப்பின் அன்னையும் முனியும், என்னையன்மாரும் மிகவு மாராயாது எதஞ்செய்யுந்தன்மையர், இவ்விடமும் இனி யியங்கு வாரின்மையின் இப்பொழுதே தனிமையைத்தரும். ஐயனே, நின து குன்றமும் இந்நிலத்தின் கண்ணதன்று, அதனால் ஈண்டுநிற்கத் தகாது. எ-று.

அம்பலவர் பகைசெகுத்தற்குத் தக்க திண்மை முதலாகிய இ யல்பு அதற்கெக்காலத்து முண்மையால், செகுக்குமென நிகழ் காலத்தாற்கூறினார். இந்நிலத்ததன்றென்பது பாடமாயின், இக்கு ன்றமும் இவ்வாறு மகளிரும் ஆடவருந் தலைப்பெய்து சொல்லா டு நிலைமைத்தன்றெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. இ வ்விடம் மிக்க காவலையுடைத்து இங்குவாரலீயென்றனள், இவ்விடத்தருமையை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது என்கட் கிடந்த பரிவினானன்றே இத்துணையும் பரிவுடையாள் எனதாற் றாமைக்கிரங்கி முடிக்குமென ஆற்றுமென்பது. (௯௮)

நீயேகூறென்றுமறுத்தல்.

நீயேகூறென்றுமறுத்தலென்பது - இவள் இவ்விடத்து நிலை மையை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது என்கட்கிடந்த பரி வினானன்றே இத்துணைப் பரிவுடையாள் எனக்கிது முடியாமை யில்லையெனத் தலைவன்உட்கொண்டுபோய்ப் பிற்றைஞான்றுசெ ல்ல, தோழி யான் குற்றேவன்மகளாகலிற் றுணிந்துசொல்லமா ட்டுகின்றிலேன் இனி நீயே சென்று நின்குறையுள்ளது சொல் லெனத்தானுடம்படாது மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்

அந்தியின்வாயெழிலம்பலத்தெம்பரனம்பொன்வெற்பிற் *
பந்தியின்வாய்ப்பலவின்சுளைபைந்தேனொடுங்கடுவன் *
மந்தியின்வாய்க்கொடுத்தோம்புஞ்சிலம்பமனங்கனிய *
முந்தியின்வாய்மொழிநீயேமொழிசென்றம்மொய்குழற்கே. ()

அஞ்சுதும்பெருமபஞ்சின்மெல்லடியை க்
கூறுவநீயே கூறுகென்ற து.

(இ-ள்.) அந்தியின்கணுண்டாகிய செவ்வானெழிலையுடைய அ ம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்முடைய எல்லாப்பொருட்கும் அ ப்பாலாயவனது அழகிய பொன்னையுடைய வெற்பிடத்துப்பந்தி யாகிய நிரையின்கட் செவ்வித்தேனோடும் பலாச்சுளையைக் கடு வன் மந்தியின்வாயின் அருந்தக்கொடுத்துப் பாதுகாக்குஞ் சில ம்பையுடையாய், அவள் மனநெகிழ விளைந்த இவ்வினிய வாய்

மொழிகளை அம்மொய்த்தகுழலையுடையாட்கு நீயேசென்றுசொல்லுவாயாக. எ-று.

எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தானாயினும் எமக்கணியனென்னுங் கருத்தால், எம்பரனென்றார். வெற்பிற்சிலம்ப வெனவினையும். பந்திபலாநிரையென்பாருமுளர் சிலம்பென்றது வெற்பினொரு பக்கத்துளதாகிய சிறுகுவட்டை. வாய்மொழி-மொழியென்னுந் துணையாய்நின்றது. மனங்கனியுமென்பதூஉம், நின்வாய்மொழியென்பதூஉம் பாடம். மந்தி உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகியவற்றைக் கடுவன் தானேகொடுத்து மனமகிழ்வித்தாற்போல அவள் உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகிய நின்வார்த்தைகளை நீயே கூறி அவளை மனமகிழ்விப்பாயாகவென உள்ளுறையுவமங் கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௯௧)

குலமுறைகூறிமறுத்தல்.

குலமுறைகூறிமறுத்தலென்பது - நீயேகூறெனச் சொல்லக்கேட்டு, உலகத்து ஒருவர்கண் ஒருவர் ஒருகுறை வேண்டிச்சென்றால் அக்குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளென்பாரில்லை அவ்வாறன்றி இவளிந்நாளெல்லாம் என்குறைமுடித்துத் தருவேனென்று என்னையவமே யுழற்றி இன்று நின்குறை நீயேமுடித்துக்கொள்ளென்றாளெனத் தலைமகன் ஆற்றாதுநிற்ப, அவனையாற்றுவிப்பது காரணமாக, நீர் பெரியீர் யாஞ்சிறியேம், ஆதலான் எம்மோடு நுமக்குச் சொல்லாடுதல் தகாதெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெங்கம்பழங்கமுகின்குலைசாடிக்கதலிசெற்றுக் *
கொங்கம்பழனத்தொளிர்குளிர்நாட்டினை நீயுமைகூர் *
பங்கம்பலவன்பரங்குன்றிற்குன்றன்னமாபதைப்பச் *
சிங்கந்திரிதருசீறூர்ச்சிறுமியெந்தேமொழியே. (௭)

தொழுகுலத்தீர் சொற்காகேம்
இழிகுலத்தே மெனவுரைத்தது.

(இ-ள்.) முக்கூழ்த்துவிழுகின்ற தெங்கம்பழம் கமுகினது குலையை உதிர மோதி வாழைகளைமுறித்துப் பூந்தாதையுடைய பழனத்துக்கிடந்து விளங்குங் குளிர்ந்த நாட்டினுள்ளாய் நீ, எம்முடைய தேமொழி உமை சிறந்த பாகத்தையுடைய அம்பலவனது பரங்குன்றிடத்து மலைபோலும் யானைகள் நடுங்கச் சிங்கங்கள் வேட்டந்திரியுஞ் சீறூர்க்கணுள்ளாள் ஓர் சிறியாள், அதனால் எம்மோடு நீ சொல்லாடுதல் தகாது. எ-று

நாட்டினையென்பதற்கு நாட்டையிடமாகவுடையையென இரண்டாவதன்பொருள்பட உரைப்பினுமமையும். பரங்குன்றிற் சிறாரானவினையும். பெருங்காட்டிற் சிறுகுரம்பையென்பது போதர, சிங்கந்திரிதரு சீறூரென்றாள். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௩௰)

நகையாடிமறுத்தல்.

நகையாடிமறுத்தலென்பது- இவள் குலமுறைகிளத்தலான் மறுத்துக்கூறியவாறன்றென மனமகிழ்ந்துநிற்ப, இனியிவளுற்றுவானென உட்கொண்டு,பின்னுந்தழையெதிராது,எம்மையன்மாரேவுங்கண்டறிவேம் இவ்வையர் கையிலேப்போலக்கொலையாற் றிண்ணியதுகண்டறியேமென அவனேவாடல்சொல்லி நகையொடு மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலையொன்றுவாணுதல்பங்கன்சிற்றம்பலவன்கயிலை *
மலைபொன்றுமாமுகத்தெம்மையரெய்கணைமண்குளிக்குங் *
கலையொன்றவெங்கணையோடுகெடுகிட்டதென்னிற்கெட்டேன் *
கொலையொன்றுதிண்ணியவாறையர்கையிற்கொடுஞ்சிலையே (௩௰௧)

வாட்டழையெதிராது சேட்படுத்தற்கு
மென்னகைத்தோழி யின்னகைசெய்தது.

(இ-ள்.) சிலையைவெல்லும் வாணுதலை யுடையாளது கூற்றை யுடையான், சிற்றம்பலவன்,அவனது கைலைக்கண் மலையை யொக்கும் யானைமுகத்து எம்மையன்மார் எய்யுங்கணை அவற்றை யுருவி மண்ணின்கட்குளிப்பக்காண்டும்,அவ்வாறன்றி ஒருகலை இவரெய்த வெய்யவம்பினோடு விரைந்தோடிற்றாயின்,இவ்வையர் கையில் வளைந்தசிலை, கெட்டேன்,கொலையாகியவொன்று திண்ணியவாறென்! எ-று.

கைலைக்கண் மண்குளிக்குமெனவியையும். கொடுஞ்சரமென்பதூஉம் பாடம். (௩௰௧)

இரக்கத்தொடுமறுத்தல்.

இரக்கத்தொடுமறுத்தலென்பது-இவள் என்னுடனே நகையாடுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டென உட்கொண்டுநிற்ப, பின்னையுந் தழையேலாது, இவ்வையர் இவ்வாறுமயங்கிப் பித்தழையாநிற்றற்குக் காரணமென்னோவென்று அதற்கிரங்கி மறுத்துக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைத்தழையாநின்றமாமிடற்றம்பலவன்கழற்கே *
மெய்த்தழையாநின்றவன்பினர்போலவிதிர்விதிர்த்துக் *

கைத்தழையேந்திக்கடமாவினாய்க்கையில்வில்லின்றியே *
பித்தழையாநிற்பராலென்னபாவம்பெரியவரே. (௱௨)

கையுறையெதிராது காதற்றோழி
ஐயநீபெரி தயர்த்தனையென்றது.

(இ-ள்.) கருமை மிகாநின்ற கரியமிடற்றையுடைய அம்பலவனது கழற்கண்ணே பெருகாநின்ற மெய்யன்பையுடையவனைப் போல மிகநடுங்கிக் கைக்கண்ணே தழையை ஏந்தி, இதனோடுமொருபடக் கடமாவை வினாவி, தங்கையில வில்லின்றியே, இப்பெரியவர் பித்தழையாநின்றார், இஃதென்ன தீவினையோ! எ-று.

மா-கருமை. மாமிடறென்பது பண்புத்தொகையாய் இன்னதிதுவென்னுந் துணையாய் நிற்றலானும், மைத்தழையாநின்றவென்பது அக்கருமையது மிகுதியை உணர்த்திநிற்றலானும், கூறியதுகூறலாகாமையறிக. அது "தாமரைமீமிசை," எனவும், "சூழ்ந்தாழ்ந்தகண்ண," எனவும், இத்தன்மையபிறவும் வருவனபோல. மெய்த்தழையாநின்றவனென்பதற்கு மெய்யாற்றழையாநின்ற அன்பெனினுமமையும். பித்தென்றது ஈண்டுப் பித்தாற்பிறந்த அழைப்பை. அழைப்பு-பொருள்புணராவோசை. (௱௨)

சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தல்.

சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தலென்பது- என்வருத்தத்திற்குக் கலாநின்றனள் இவளாதலின் எனக்கிதுமுடியாமை யில்லையென வுட்கொண்டுநிற்ப, தோழி இக்குன்றிடத்து மாவுஞ் சுனையும் இவள்வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியாவாதலான் ஈண்டில்லாதனவற்றை யாமணியிற் கண்டார் ஐயுறுவரோவென மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அக்குமரவுமணிமணிக்கூத்தன்சிற்றம்பலமே *
யொக்குமிவளதொளிருருவஞ்சிமஞ்சார்சிலம்பா *
கொக்குஞ்சுனையுங்குளிர்தளிருங்கொழும்போதுகளு *
மிக்குன்றிலென்றுமலர்ந்தறியாதவியப்பினவே. (௱௩)

மாந்தளிரு மலர்நீலமும்
ஏந்தலிம்மலை யில்லையென்றது.

(இ-ள்.) மஞ்சார்ந்த சிலம்பையுடையாய், அக்கையும் அரவையு மணியும் மாணிக்கம்போலுங் கூத்தனது சிற்றம்பலத்தையொக்கும் இவளது விளங்காநின்ற வடிவையஞ்சி மாக்களுஞ் சுனைகளும் குளிர்ந்தளிர்களுங் கொழுவியபோதுகளும் இக்குன்றில் எ

காலத்தும் விரித்தறியாத தன்மையையுடைய, அதனால் கண்டில்லாத இவற்றை யாமணியிற் கண்டார் ஐயுறுவர். எ-று.

தளிர்மலர்ந்தறியாதவென்னுஞ் சினைவினை முதன் மேலேறியும், போதுமலர்ந்தறியாத வென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் வினை இடத்துமேலேறியும், நின்றன. (௱௫)

இளமைகூறிமறுத்தல்.

இளமைகூறிமறுத்தலென்பது - அவளது வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியாவென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்று சிறப்பின்மைகூறியவாறெனவுட்கொண்டு, சிறப்புடைத் தழை கொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, குழலும் முலையுங் குவியாத குதலைச்சொல்லிக்கு நீ சொல்லுகின்றகாரியம் சிறிதுமியையுடைத்தன்றென அவளிளமை கூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உருகுதலைச்சென்றவுள்ளத்துமம்பலத்தும்மொளியே *
பெருகுதலைச்சென்றுநின்றோன்பெருந்துறைப் பிள்ளைகள்ளார் *
முருகுதலைச்சென்றகூழைமுடியாமுலைபொடியா
வொருகுதலைச்சின்மழலைக்கென்னோவையவோதுவதே. (௱௬)

முளையெயிற் றரி வை
விளைவில ளென்ற து.

(இ-ள்.) அன்பருடைய உருகுதலையடைந்த உள்ளத்தின்கண்ணும் அம்பலத்தின்கண்ணும் இரண்டிடத்துமொப்ப ஒளிபெருகுதலையடைந்து நின்றவனது பெருந்துறைக்கணுளராகிய எம்பிள்ளையுடைய தேனூர்ந்த நறுநாற்றம் தம்மிடத்தடைந்த குழல்கள் முடிக்கப்படா, முலைகள் தோன்றா, ஒரு குதலைச் சின்மழலைமொழியாட்கு, ஐயனே, நீசொல்லுகின்றவிது யாதாம்! சிறிதுமியையுடைத்தன்று. எ-று.

ஏகாரம்-அசைநிலை. கள்ளார்கூழையெனவியையும். குதலைமை-விளங்காமை. மழலை-இளஞ்சொல். சின்மழலைத் திறத்தென நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்ததெனினுமமையும். இவை நான்கற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௱௭)

மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்தல்.

மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்தலென்பது - இவளதிளமை கூறுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டன்றாகவேண்டும் அதுவன்றி

இந்நாளெல்லாமியைய மறுத்து இப்பொழுது இவளியைபென்று இயையாமைகூறி மறுக்கவேண்டியதென்னை இனி யிவ்வொழுக்கம் இவளையொழியவொழுகக்கடவேனென உட்கொண்டுநிற்ப, நீயென்னைமறைத்தகாரியம் இனி நினக்கு முடியாதென அவனோடு நகைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பண்டாலியலுமிலைவளர்பாலகன்பார்கிழித்துத் *
தொண்டாலியலுஞ்சுடர்க்கழலோன்றொல்லைத்தில்லையின்வாய் *
வண்டாலியலும்வளர்பூந்துறைவமறைக்கினென்னைக் *
கண்டாலியலுங்கடனில்லைகொல்லோகருதியதே. (௱௫)

என்னைமறைத்தபி னெண்ணியதரிதெ ன
நன்னுதற்றோழி நகைசெய்தது.

(இ-ள்.) முற்காலத்து ஆலின்கணுளதாம் இலையின்கட்டுயின்ற பாலகனாகிய மாயோன் நிலத்தைக்கிழித்துக் காணாமையிற் பின்றொண்டாலொழுகுஞ் சுடர்க்கழலையுடையானது பழையதாகிய தில்லைவனாட்பினுண்டாகிய வண்டுகள் ஆலிப்போடு திரிதரும் மிக்கபூக்களையுடைய துறையையுடையாய், ஆராய்த்தால் என்னை மறைப்பின் நீகருதியது முடியுமுறைமையில்லையோவும். எ-று.

பண்டுதொண்டாலியலுமெனவும், தில்லைவனாட்பிற்றுறைவெனவுமியையும். தில்லைக்கட் டுறைவனெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்த நகை. இவள் நகுதலான் என்குறையின்னதென உணர்ந்தாளென்று தானே முடிக்குமென நினைந்து ஆற்றுவானாவது-பயன். (௱௫)

நகைகண்டுமகிழ்தல்.

நகைகண்டுமகிழ்தலென்பது - இவள் தன்னை மறைத்தால் முடியாதென்றது மறையாதொழிந்தால் முடியுமென்றாளெனத் தலைமகன் உட்கொண்டு நின்று, உன்னுடைய சதுரப்பாட்டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணையல்லது வேறு துணையுண்டோவென அவளது நகை கண்டு மகிழாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மத்தகஞ்சேர்தனிநோக்கினன்வாக்கிறந்தாறமுதே *
யொத்தகஞ்சேர்ந்தென்னையுய்யநின்றோன் றில்லையொத்திலங்கு *
முத்தகஞ்சேர்மென்னகைப்பெருந்தோளிமுகமதியின் *
வித்தகஞ்சேர்மெல்லெனோக்கமன்றோவென்விழுத்துணையே. ()

சேட்படை.

இன்னகைத்தோழி மென்னலக்கண்
வண்ணக்கதிர்வே லண்ணலுரைத்தது.

(இ-ள்.) நெற்றியைச்சேர்ந்த தனிக்கண்ணையுடையான், சொல்லளவைக் கடந்து ஊறுமமுதத்தையொத்து மனத்தைச்சேர்ந்து என்னையுய்யநின்றவன், அவனது தில்லையையொத்திலங்கும் முத்துப்போலும் எயிறுகளுள்ளடங்கிய மூரன்முறுவலையுடைய பெருந் தோளியது முகமாகிய மதியின்கணுண்டாகிய சதுரப்பாட்டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றே எனது சிறந்ததுணை, அதனால் ஆற்றத்தகும். எ-று.

வாக்கிறந்தென்பதூஉம், அமுதொத்தென்பதூஉம், அகஞ்சேர்ந்தென்பதனோடியையும். உய்யநின்றோனென்னுஞ் சொற்கள் உய்வித்தோனென்னும் பொருளவாய், ஒருசொல்வீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. இலங்குமுகமதியென வியையும். மறுத்தாளாயினும் நங்கண் மலர்ந்தமுகத்தளென்னுங்கருத்தான் இலங்குமுகமதியினென்றான். உள்ளக்குறிப்பை நுண்ணிதின் விளக்கலின், வித்தகஞ்சேர்மெல்லெனோக்கமென்றான். உள்ளக்குறிப்பென்றவாறென்னை, முன்னர்ச் சின்மழலைக்கென்னோனையவோதுவதென்று இளையளென மறுத்தவிடத்து இந்நாளெல்லாமியைய மறுத்து இப்பொழுது இவளிளையளென்று இயையாமை மறுத்தாள் இவ்வொழுக்கம் இனி இவளையொழிய வொழுகக்கடவேனென்று தலைமகன் தன்மனத்திற் குறித்தான் அக்குறிப்பைத் தோழி அறிந்து கூறினமையின் வித்தகஞ்சேர் மெல்லெனோக்கமன்றே எனக்குச் சிறந்ததுணை பிறிதில்லையெனத் தனதாற்றாமை தோன்றக் கூறினான். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்- ஆற்றாமைநீங்குதல். (௱௬)

அறியாள்போன்றுநினைவுகேட்டல்.

அறியாள்போன்றுநினைவுகேட்டலென்பது - தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமற் றழைவாங்குவேனென உட்கொண்டு, என்னுடைய தோழியர் எண்ணிறந்தாருளர் அவருள் நின்னுடைய நினைவு யார்கண்ணதோவெனத் தானறியாதாள்போன்று அவனினைவு கேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்ணிறந்தார்நிலம்விண்டவரொன்றுமிக்காரிருவர் *
கண்ணிறந்தார்தில்லையம்பலத்தார்கழுக்குன்றினின்று *
தண்ணறுந்தாதிவர்சந்தனச்சோலைப்பந்தாடுகின்றா *
ரெண்ணிறந்தாரவர்யார்கண்ணதோமன்னநின்னருளே. (௱௭)

வேந்தன்சொன்ன மாந்தளிர்மேனியை
வெறியார்கோதை யறியேனென்றது.

(இ-ள்.) விண்ணைக்கடந்தவர் நிலத்தைப்பிளந்தவரென்று சொல்லப்படும் பெரியோரிருவருடைய கண்ணைக்கடந்தார், தில்லையம்பலத்தின்கண்ணார், அவரது கழுக்குன்றின்கணின்று தன்னணிதாகிய நறிய தாது பரந்த சந்தனச்சோலையிடத்துப் பந்தாடுகின்றார் இறப்பப்பலர், மன்னனே, நினதருள் அவருள் யார்கண்ணதோ? கூறுவாயாக. எ-று.

விண்டவரென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. அன்னோர்க்கு அரியராயினும் எம்மனோர்க்கு எளியரென்னுங்கருத்தால் தில்லையம்பலத்தாரென்றார். சோலைக்கணின்றென்று கூட்டினு மமையும். எண்ணிறந்தார்பலரென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு- மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். நம்மாற் கருதப்படுவாளை அறியேனென்றாளாக என்குறை இன்னாள்கண்ணதென அறிவித்தால் இவள் முடிக்குமென நினைந்து ஆற்றுவானாமென்பது -பயன். (௩௭)

அவயவங்கூறல்.

அவயவங்கூறலென்பது-இன்னும் அவளையிவள் அறிந்திலள் அறிந்தாளாயிற் றழைவாங்குவாளென உட்கொண்டு நின்று, என்னாற்கருதப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவையெனத் தோழிக்குத் தலைமகன் அவளுடைய அவயவங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குவவினகொங்கைக்குரும்பைகுழல்கொன்றைகொவ்வைசெவ்வாய் *
கவவினவாணகைவெண்முத்தங்கண்மலர்செங்கழுநீர் *
தவவினைதீர்ப்பவன்றாழ்பொழிற்சிற்றம்பலமனையாட் *
குவவினநாண்மதிபோன்றொளிர்கின்றதொளிமுகமே. (௩௮)

அவயவ மவளுக்
கிவையிவை யென்றது.

(இ-ள்.) விரதங்களான் வருந்தாமற் றவத்தொழிலைநீக்கி அன்பர்க்கு இன்புறு நெறியருளியவனது தாழ்ந்தபொழிலையுடைய சிற்றம்பலத்தையொப்பாட்குக் குவிந்தகொங்கைகள் குரும்பையையொக்கும், குழல் கொன்றைப்பழத்தை யொக்கும், செய்யவாய் கொவ்வைக்கனியையொக்கும், அதனகத்திடப்பட்ட வாணகை வெண்முத்தையொக்கும், கண்மலர்கள் செங்கழுநீரையொக்கும், ஒளிமுகம் உவாவின்கணுளதாகிய செவ்விமதிபோன்றொளிராநின்றது. எ-று.

துவவினைதீர்ப்பவனென்பதற்கு மிகவும் வினைகளைத் தீர்ப்பவனெனினுமமையும். உவவினநாண்மதியென்றது "காலகுருகு" என்பதுபோலப் பன்மையொருமைமயக்கம். எப்பொழுதுந் தன்னுள்ளத்திடையறாது விளங்குதலின், ஒளிர்கின்றதென நிகழ்காலத்தாற்கூறினான். உவவினமதி-பலகலைகள்கூடி நிறைந்த தன்மையையுடைய மதி. நாண்மதி-உவாவான நாளின்மதி. (௱அ)

கண்ணயந் துரைத்தல்.

கண்ணயந்துரைத்தலென்பது - அவயவங்கூறியவழிக் கூறியும் அமையாது, தனக்கு அன்று தோழியைக் காட்டினமை நினைந்து பின்னுங்கண்ணயந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஈசற்கியான்வைத்தவன்பினகன்றவன்வாங்கியவென் *
பாசத்திற்காரென்றவன்றில்லையின்னொளிபோன்றவன்றோள் *
பூசத்திருநீறெனவெளுத்தாங்கவன்பூங்கழல்யாம் *
பேசத்திருவார்த்தையிற்பெருநீளம்பெருங்கண்களே. (௱கூ)

கண்ணிணை பிறழ்வ ன
வண்ண முரைத்த து.

(இ-ள்.) ஈசனிடத்து யான் வைத்த அன்புபோல அகன்று, அவனால் வாங்கப்பட்ட எனது பாசம்போலக் கறுத்து, அவனது தில்லையினொளியையொத்து, அவன்றோள்களிற்சாத்தும் அத்திருநீறுபோல வெளுத்து, அவனுடைய பூப்போலுந் திருவடிகளை யாம் பேசும் அத்திருவார்த்தைபோல மிகவு நெடியவாயிருக்கும் என்னாற் காணப்பட்டவளுடைய பெரிய கண்கள். எ-று.

அன்பினகன்றென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். தில்லையினொளிபோறல் - தில்லையினொளிபோலும் ஒளியையுடைத்தாதல். ஆகவே தில்லையே உவமையாம். பூசத் திருநீறு வெள்ளிதாய்த்தோன்றுமாறுபோல வெளுத்தென்றும், பேசத் திருவார்த்தை நெடியவாயினாற்போலப் பெருநீளமாமென்றும், வினையெச்சமாக்கி, சிலசொல் வருவித்துரைப்பினும் அமையும். பெருநீளமாமென ஆக்கம் வருவித்துத் தொழிற்படவுரைக்க. கண்களாற்பெரிது மிடர்ப்பட்டானாகலானும், தோழியைத் தனக்குக்காட்டின பெருநவியையுடையனவாகலானும், முன்னர்க்கண்மலர் செங்கழுநீரொன்றும் அமையாது, பின்னும் இவ்வாறுகூறினான். கண்ணிற்குப் பிறிது வகையான் உவமங்கூறாது இங்ஙனம் அலமுதலாயின கூறவேண்டியது எற்றிற்கெனின், அவை கண்ணிற்கிலக்கணமுங் காட்டியவாறும். என்னை இலக்கணமாமாறு? "கண்ணிற் கியல்பு கசடறக்

இளப்பின், வெண்மை கருமை செம்மை யகல, நீள மொளியென நிகழ்த்துவர் புலவர்." ஆயின் இதனுட் செம்மை கண்டிலேமென்பார்க்குச் செம்மையுங் கூறிற்று. அவன்றோளிற்பூசத் திருநீறென்றதனால் சிவப்புஞ்சொல்லியதாயிற்று. அதுசெம்மையாற் றோன்றும் வரியெனவறிக. யான்பேசத்திருவார்த்தையென்றது யாமென்றதென்னையெனின், திருவார்த்தை பேசுமன்பர் பலராகலான் யாமென்று பலராகக்கூறினர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-ஐயமறுத்தல். (௱௬)

தழையெதிர்தல்

தழையெதிர்தலென்பது-கண்ணயந்துரைப்பக்கேட்ட தோழி இவ்வாறு ஏற்றல் எக்குடிக்கேலாவாயினும் நீ செய்தவுதவிக்கும் நின்பேரன்பக்கும் ஏலாநின்றேமெனக் கூறித் தலைமகன்மாட்டுத் தழையெதிராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தோலாக்கரிவென்றதற்குந் துவள்விற்குமில்லின்றொன்மைக் *
கேலாப்பரிசுளவேயன்றியேலேமிருஞ்சிலம்ப *
மாலார்க்கரியமலர்க்கழலம்பலவன்மலையிற் *
கோலாப்பிரசமன்னாட்டகையநீதந்தகொய்தழையே. (௱௭)

அகன்றவிடத் தாற்றாமைகண் டு
கவன்றதோழி கையுறையெதிர்ந்த து.

(இ-ள்.) இருஞ்சிலம்பா, எம்மையேதஞ்செய்யவருந் தோலாக்கரியை நீ வென்றதற்கும் யான் குறைமறுப்பவும் போகாது பேரன்பினையுடையையாய் நீவிடாது துவண்ட துவட்சிக்கும் எமது குடியின்பழமைக்கேலாத இயல்பையுடைய வென்று எம்மாற்செய்யப்படாதனவுளவே! ஐயனே, மாலார்க்குமரிய மலர்போலுங் கழலையுடைய அம்பலவனது மலையின்கண் வைக்கப்படாத தேனையொப்பாட்கு நீ தந்த கொய்தழையைப் பிறிதோராற்றானேலேம். எ-று.

உளவேயென்னுமேகாரம் எதிர்மறை. அஃதென்போலவெனின், "தூற்றாதே தூர விடல்," என்றது தூற்றுமென்று பொருள்பட்டவாறுபோலவென்றறிக. அன்றியும், ஏலாப்பரிசுளவேயென்பதற்குநாங்கள் இத்தழை வாங்குவதன்றென்றது கருத்து. எமது குடிப்பிறப்பின் பழமைபற்றி அது சுற்றத்தார்கூடி வாங்குவதொழிந்து நாங்களாக வாங்கினாற் குடிப்பிறப்புக்குப் பழிவருமென்பதனைப்பற்றியென்றவாறு. வழிபட்டுக்காணலுற்றமையின், மாலாரென இழித்துக்கூறினரெனினுமமையும். உளவேலன்றியேலேமென்பது பாடமாயின், தழைவாங்குகின்றுழி என்பொருட்டால்நீர் நுங்குடிக்கேலாதனவற்றைச் செய்யாநின்றீரொன்று தலை

மகன்கூறியவழி, நீ செய்ததற்குக்கைம்மாறுசெய்ய வேண்டுதுமாதலின் இத்பழியாங்குற்றம் இதற்குளவாயினல்லது இதனையேலேமென்று கூறினுளாகவுரைக்க. என்றது-இற்பழியாங்குற்றம் இதற்குளவாகலான் ஏற்கின்றேம் நீ செய்தவுதவிப்பெற்றி அல்லம்தலேமென்றவாறெனவறிக. கோலாற்பிரசமென்பதுபாடமாயின், கோலிடத்துப்பிரசம் - என்றது - கோற்றேன். இது சுவைமிகுதியுடைமைகூறியவாறெனவுரைக்க. தோலாக்கரிவென்றது முதலாயின நிகழ்ச்சி செய்யுளின்கட் கண்டிலேமென்பார்க்கு இயற்கைப்புணர்ச்சியது நீக்கத்தின்கண் நிகழ்ந்தனவெனவுரைக்க. அன்றியும்படைத்துமொழி வகுத்துரையென்பனவற்றானுமறிக. அகறல்-அவன்கருத்திற்ககறல். மெய்ப்பாடு-,அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-குறைநேர்தல். (௱௰)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகன் மாட்டுத் தழை யெதிர்ந்து தோழி இவனுக்குத் தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்கவுங்கூடுமெனவுட்கொண்டு, இந்நாள்காறுந் தழையேலாமைக்குத் தக்க பொய்சொல்லி மறுத்தேன் இன்று அவனது நோக்கங்கண்டபின் பொய்சொல்லுநெறி அறிந்திலேன் இனியவனுக்குச் சொல்லுமாறென்னேவெனத் தழையேற்பித்தற்குத் தலைமகளது குறிப்பறியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குழைகாண்டலுஞ்சுளிபுங்களியானையன்னான்கரத்திற் *
றழைகாண்டலும்பொய்தழைப்பமுன்காண்பனின்றம்பலத்தா *
னுழைகாண்டலுநினைப்பாகுமென்னேக்கிமன்னேக்கங்கண்டா *
லிழைகாண்பணைமுலையாயறியேன்சொல்லுமீடவற்கே. (௱௰௧)

தழையெதிரா தொழிவதற்கோர்
சொல்லறியேனெனப் பல்வளைக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) குத்துகோலைக் காண்டலும் வெகுளுங் களியானையையொப்பானுடைய கையிற் றழையைக்காண்டலும் அப்பொழுது சொல்லத்தகும் பொய்யை முன்பெருகக் காண்பேன், அம்பலத்தானுடைய கையி லுழைமானைக்காண்டலும் நினைவுண்டாம் மெல்லியநோக்கத்தையுடையாய், அம்மன்னனுடைய புன்கணேக்கத்தைக் கண்டால் இழை விரும்பிக் காணப்படும் பெரியமுலையையுடையாய், இன்று அவற்குப் பொய்சொல்லுநெறி யறிகின்றிலேன், இனி யாது செய்வாம்! எ-று.

குத்துகோல்வரைத்தன்றி யானை களிவரைத்தாயினற்போலக் க

ஊறுவார் சொல்வயத்தனன்றி வேட்கைவயத்தனாயினனென்பது
போதரக் கழைதாண்டலுஞ் சுளியுங்களியானையன்றோவென்றார்.
ஞண்டேக்கழறுவாரென்றது தோழிதன்னை. அஃதாவது கையுறைபல
வற்றையும் ஆகாவென்று தான் மறுத்ததனை நோக்கி. தலைமகளை மு
ன்கோடற்கு இழைகாண்பணைமுலையாயெனப் பின்னும் எதிர்மு
கமாக்கினாள். தழையெதிர்ந்தாளாயினும் தலைமகளது குறிப்பறி
யாமையின், அவனைக் கண்டிலள்போலக் கண்டாலென எதிர்கால
த்தாற்கூறினாள். இதனை முகம்புகவுரைத்தலெனினும் குறிப்பறித
லெனினுமொக்கும். (௱௰௧)

குறிப்பறிந்துகூறல்.

குறிப்பறிந்துகூறலென்பது-குறிப்பறிந்து முகங்கண்டு, அது
வழியாகநின்று, யானை கடிந்த பெருகவியார் கையிற்றழையுந்து
வளத்தகுமோ அது துவளாமல் யாம் அவரது குறைமுடிக்க வே
ண்டாவோவெனத் தோழி நயப்பக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்
யுள்.

தவளத்தநீறணியுந்தடந்தோளண்ணறன்னொருபா *
லவளத்தனுமகனுந்தில்லையானன்றுரித்ததன்ன *
கவளத்தயானைகடிந்தார்கரத்தகண்ணார்தழையுந் *
துவளத்தகுவனவோசுரும்பார்குழற்றூமொழியே. (௱௰௨)

ஏழைக் கிருந்த ழை
தோழிகொண் டுரைத்த து.

(இ-ள்.) சுரும்பார்ந்த குழலையுடைய தூமொழியாய், வெண்
மையையுடைய நீற்றைச் சாத்தும் பெரிய தோள்களையுடைய அ
ண்ணல், தனதொரு பாகத்துளளாகிய அவட்குத் தந்தையுமாய் ம
கனுமாந் தில்லையான், அவன் அன்றுரித்த யானையையொக்குங் க
வளத்தையுடைய யானையை நம்மேல் வாராமற் கடிந்தவருடைய
கையவாகிய கண்ணிற்காருந் தழையும் வாடத்தகுவனவோ! தகா.
எ-று.

தவளத்தநீறு கவளத்தயானையென்பன பன்மையொருமைமய
க்கம். சிவதத்துவத்தினின்றுஞ் சத்திதத்துவந்தோன்றலின் அவள
த்தனுமென்றும், சத்திதத்துவத்தினின்றுஞ் சதாசிவதத்துவந்தோ
ன்றலின் மகனுமென்றும், கூறினார். "இமவான்மகட்குத் தன்னு
டைக் கேள்வன் மகன் றகப்பன்" என்பதூஉம் அப்பொருண்
மேல் வந்தது. கவளத்தயானையென்பதனால் தான்விரும்புங்கவள
மூண்டு வளர்ந்த யானையென்பதூஉம் கூறப்பட்டதாம். அது ஒ
ருவராற்கட்டப்பட்டு பிடிபட்டதன்றாகலான், அதனை வெல்வதரி

து அப்படிப்பட்டயானையையும் வென்றவர், அங்ஙனம் யானைகடிந்த பேருதவியார்க்கையனவுந் துவளத்தகுவனவோ வென்றதனால், அவருள்ளமுந் துவளாமற் குறைமுடிக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பாற்கூறினாள். உம்மை-சிறப்பும்மை. ஏழைக்குரைத்ததென வினையும், இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-குறைநயப்பித்தல். (௱௰௨)

வகுத்துரைத்தல்.

வகுத்துரைத்தலென்பது-உதவிகூறவும் பெருநாணினளாதலின் தழை வாங்கமாட்டாது நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, இருவகையானும் நமக்குப்பழியேறும் அதுகிடக்க நமக்குதவி செய்தாற்கு நாமுமுதவிசெய்யுமாறென்னோவெனத் தலைமகள் தழையேற்குமாறு வகுத்துக்கூறுநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஏறும்பழிதழையேற்பின்மற்றேலாவிடின்மடன்மா *
வேறுமவனிடபங்கொடியேற்றிவந்தம்பலத்து *
ளேறுமரன்மன்னுமீங்கோய்மலைநம்மிரும்புனங்காய்த் *
தேறுமலைதொலைத்தாற்கென்னையாஞ்செய்வதேந்திழையே. ()

கடித்தழைகொணர்ந்த காதற்றோழி
மடக்கொடிமாதர்க்கு வகுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், தழையையேற்பின் தாமேயொரு நட்புச் செய்தாரென்று பிறரிடத்து நமக்குப்பழியேறும், அதனையேலாதொழியின் பிறிதோருபாயமில்லையென்று அவன் மடலாகிய மாவையேறும். தருமவடிவாகிய இடபத்தைக் கொடியின்கண்வைத்து நமது பிறவித்துன்பத்தை நீக்க ஒருப்பட்டுவந்து அப்பலத்தின்கணேறும் அரன்றங்கும் ஈங்கோய்மலையின் நமது பெரியபுனத்தையழித்து நம்மைநோக்கி வந்தேறும் மலைபோலும் யானையைத்தோற்பித்தவற்கு யாஞ்செய்வதென்னோ! அதனை யானறிகின்றிலேன் எ-று.

மற்று- வினைமாற்று. மடன்மாவேறுமவனென்று தழையேலாவிடினும் பழியேறுமென்பது படக்கூறினமையானும், ஏறுமலைதொலைத்தாற்கென அவன்செய்த உதவிகூறினமையானும், தழையேற்பதே கருமமென்பது படக்கூறினாளாம். அன்றியுந் தழையேற்றால் நமக்கேறும்பழியை அறத்தொடுநிலைமுதலாயினகொண்டு தீர்க்கலாமென்றும், ஏலாவிடின் அவன் மடன்மாவையேறுதலான் வரும்பழி ஒன்றானுந் தீர்க்கமுடியாதென்றும், கூறியவா

றுபிற்று. வருத்துரைத்தல்-தழையேற்றலே கருமமென்று கூறுபடுத்துச்சொல்லுதல். (௱௰௫)

தழையேற்பித்தல்.

தழையேற்பித்தலென்பது - தழையேலாதொழியினும் பழியேறுமாயிற் றழையேற்பதே காரியமென உட்கொண்டுநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து,இத்தழை நமக்கெளியதொன்றன்று இதனையேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற்பியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெவ்வரைமெய்யெரிகாய்சிலையாண்டென்னையாண்டுகொண்ட *
செவ்வரைமேனியன்சிற்றம்பலவன்செழுங்கயிலை *
யவ்வரைமேலன்றியில்லைகண்டாயுள்ளவாறருளா *
னிவ்வரைமேற்சிலம்பன்னெளிதிற்றந்தவீர்ந்தழையே. (௱௰௬)

கருங்குழன்மடந்தைக் கரும்பெறற்றோழி
இருந்தழைகொள்கென விருப்பிக்கொடுத்தது.

(இ-ள்.) நம்மாட்டுண்டாகிய அருளான் இம்மலைக்கட் சிலம்பன் எளிதாகக்கொணர்ந்து தந்த வாடாத இத்தழை வளவிய கைலையாகிய அம்மலையிடத்தல்லது பிறிதோரிடத்தில்லை, இதனைக் கொள்வாயாக. எ-று. உள்ளவாறென்பது-யான்கூறிய இது மெய்ம்மையென்றவாறு. பகைவரை மெய்யெரித்த வரையாகிய காய்சிலையைப் பணிகொண்டுபின் என்னையடிமைக்கொண்ட செவ்வரைபோலுந் திருமேனியையுடையனாகிய சிற்றம்பலவனது செழுங்கைலையெனக்கூட்டுக.

மெய்யெரியென்பன ஒருசொல்லாய்த் தெவ்வரையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. மெய்யெரித்த காய்சிலை மெய்யெரி காய்சிலையென வினைத்தொகையாயிற்று. காய்சிலை- சாதியடை. ஐகாரத்தை அசைநிலையாக்கித் தெவ்வர்மெய்யெரித்தற்குக் காரணமாஞ்சிலையெனினுமமையும். வலியனவற்றை வயமாக்கிப் பயின்று பின் என்னையாண்டானென்பது போதர, காய்சிலையாண்டென்னையாண்டுகொண்டவென்றார். என்னைத் தனக்கடிமைக்கொள்ளுதல் காரணமாகப் பிறிதொன்றின் மேலிட்டுக்கல்லை வளைத்தான் என்னெஞ்சை வளைத்தல் காரணமாக அல்லது தனக்கொரு பகையுண்டாய்ச் செய்ததன்றுபோலும் என்பதுகருத்து. "கல்லை மென்கனியாக்கும் விச்சைகொண் டென்னை நின்கழற் கன்பனாக்கினாய்" என்பதுமது. கைலைத்தழையை எளிதிற்றந்தானென்ற

றுன் வரைவு வேண்டியவழித் தமர் மறுப்பின் வரைந்துகொள் ளுந் தாளாண்மையனென்பது கூறினளாம். கண்டாயென்பது முன்னிலையசைச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-கையுறையேற்பித்தல். (௱௩௪)

தழைவிருப்புரைத்தல்.

தழைவிருப்புரைத்தலென்பது-தலைமகளைத் தழையேற்பித்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, நீதந்த தழையை யான்சென்று கொடுத்தேன் அதுகொண்டு அவள் செய்தது சொல்லிற் பெருகுமெனத் தலைமகளது விருப்பங் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாசத்தளையறுத்தாண்டுகொண்டோன்றில்லையம்பலஞ்சூழ் *
தேசத்தனசெம்மனிதந்தனசென்றியான்கொடுத்தேன் *
பேசிற்பெருகுஞ்சுருங்குமருங்குல்பெயர்ந்தரைத்துப் *
பூசிற்றிலளன்றிச்செய்யாதனவில்லைபூந்தழையே. (௱௩௫)

விருப்பவ டோ ழி
பொருப்பற் குரைத்த து.

(இ-ள்.) பாசமாகிய தளையிற்பட்டுக் கிடப்ப அத்தளையையறுத்துத் தனக்குக் குற்றேவல்செய்ய என்னை யடிமைக்கொண்டவனது தில்லையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த தேசத்தின்கணுள்ளன, அச்சிறப்பேயன்றி, செம்மாம், நின்னாற்றரப்பட்டன, அவற்றைச்சென்று யான் கொடுத்தேன், கொடுப்ப, ஆண்டு நிகழ்ந்தனவற்றைச் சொல்லுவேனாயிற் பெருகும், சுருங்கிய மருங்குலையுடையாள் அப்பூந்தழையை அரைத்துத் தன்மேனியெங்கும் பூசிற்றிலளல்லது பெயர்த்துச்செய்யாதனவில்லை. எ-று.

என்றது-இவை வாடுமென்று கருதாது அரைத்துப்பூசினாற்போலத் தன்மேனிமுழுதும் படுத்தாள். எ-று. பெயர்த்தென்பது பெயர்ந்தெனமெலித்துநின்றது. பிசைந்தரைத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-தலைமகனையாற்றுவித்தல். (௱௩௫)

சேட்படைமுற்றிற்று.

பகற்குறி.

பகற்குறியென்பது-தலைமகளைத் தழையேற்பித்ததோழி தலைமகனுடன் அவளைப் பகற்குறிக்கட் டலைப்பெய்வியாநிற்றல்.

அதுவருமாறு,—சூத்திரம். குறியிடங் கூறலாடிடம் படர்தல், குறியிடைச் சேறல் விடுத்துய்த்து நீங்க, லுவந்துரைத்தலொடு

மருங்கணை தல்லே, யறிவறி வித்த லவனுண் மகிழ்த, லாய்த் துய்த்த றோழிவந்து கூட, லாடிடம் புகுத றனிகண் டுரைத்த, றடமென் முலையாள் பருவங் கூறி, வரவு விலக்கல் வரைவுடம் படாது, மிகுத்து ரைத்தலொடு மெய்ம்மை யுரைத்தல், வருத்தங் கூற றாயச்சங்கூற, லிற்செறி வறிவித்த றமர்நினை வுரைத்த, லெதிர்கோள் கூற லேறுகோள் கூற, லேதிலார் தம்முரை கூற லவளொடு, கூறுவாள் போன்று தினைமுதிர் வுரைத்தல், பகல்வரல் விலக்கல் பையு ளெய்தித், தினையொடு வெறுத்தல் சிறைப்புற மாக, வேங்கையொடு வெறுத்தல் வெற்பமர் நாடற்குக், கழுமலுற் றிரங்கல் கடிப்புனங் கையறக், கொய்தமை கூறல் பிரிவருமை கூறன், மயிலொடு கூறல் வறும்புனங் காண்டல், பயில்பதி நோக்கிப் பதிமிக வாடல், சொன்னநா லெட்டுந் தோன்று மியற்கை, மன்னிய பகற்குறி வகையா கும்மே.

(இ-ள்.) குறியிடங்கூறல்- ஆடிடம்படர்தல்-குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்- இடத்துய்த்துநீங்கல்- உவந்துரைத்தல்- மருங்கணைதல்-பாங்கியறிவுரைத்தல்-உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்- ஆயத்துய்த்தல்-தோழிவந்துகூடல்-ஆடிடம்புகுதல்- தனிகண்டுரைத்தல்-பருவங்கூறிவரவுவிலக்கல் - வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறல் - உண்மைகூறிவரைவுகடாதல் - வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல் - தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாதல்- இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதல்- தமர்நினைவுரைத்துவரைவுகடாதல் -எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதல்-ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதல்- அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதல்- தினைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்- பகல்வரல்விலக்கிவரைவுகடாதல்-தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்- வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்- இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல்- கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதல்-பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்-மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல்- வறும்புனங்கண்டுவருந்தல்- பதிநோக்கிவருந்தல் என விவைமுப்பத்திரண்டும் பகற்குறியாம். எ-று. அவற்றுள்,—

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது - தழைவிருப்புணர்த்த தோழி ஆங்கவள் விளையாடுமிடத்து ஒருசாரியபொழில் கதிரவன் நுழையாவிருளாய் நடுவண் ஓர் பளிக்குப்பாறையை யுடைத்தாயிருக்கும் அவ்விடத்து வருவாயாகவென்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வானுழைவாளம்பலத்தான்குன்றென்றுவட்டிவெய்யோன் *
றானுழையாவிருளாய்ப்புறநாப்பண்வண்டாரகைபோற் *

றேனுழைநாகமலர்ந்துதிகழ்பளிங்கான்மதியோன் *
கானுழைவாழ்வுபெற்றாங்கெழில்காட்டுமொர்கார்ப்பொழிலே.}

வாடிடத்தண்ணல் வண்டழையெதிர்ந்தவள்
ஆடிடத்தின்னியல் பறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) ஒரு கரியபொழில், புறமெங்குங் கதிரோன்றான் சென்று நுழைபாதவிருளாய், நடுவண் வளவிய வான்மீன் போலத் தேன்கள் நுழையும் நாகப்பூ மலர்ந்து, திகழும் பளிங்காற் றிங்கட்கடவுள் வானிடத்துவாழ்வையொழிந்து கானிடத்து வாழ்தலைப் பெற்றாற்போலத் தனதெழிலைப் புலப்படுத்தும். எ-று. இருட்கு அப்பாலாகிய வானிடத்துண்டாகிய ஒளி, இவ்வண்ணஞ் சேயனாயினும் அணியனாய் அம்பலத்தின்கணுள்ளனாகிய அரன், அவனது மலையென்று கூறினாற்போல வெய்யவன் நுழையாவெனக் கூட்டுக.

“அண்டமாரிருளூடு கடந்தும்ப-ருண்டு போலுமோரொண்சுடர்,” என்பதூஉம் அப்பொருண்மேல் வந்தது. உட்கியென்பதனால் முன் பற்பறியுண்டானாதல் விளங்கும். வானுழையாவென்பதற்குக் கற்பவிறுதிக்கண் தோன்றிய முறையானே வான் சென்றொடுங்கும் ஒளியென்றுரைப்பாருமுளர். புறம் இருளாயெனவும், நாகமலர்ந்தெனவும், சினைவினை முதன்மேலேறி நின்றன. புறம் இருளாயென்பது இடத்து நிகழ்பொருளின்வினை இடத்தின்மேலேறி நின்றது. இது குறிப்பெச்சமாதலான், ஆண்டு வாவென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல்.

ஆடிடம்படர்தல்.

ஆடிடம்படர்தலென்பது - தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறின தோழி யாம் புனத்தின்கட்போய் ஊசலாடி அருவியேற்று விளையாடுவேம் போதுவாயாகவெனத் தலைமகளை ஆயத்தொடுங் கொண்டுசென்று ஆடிடம் படாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயல்வளரூசன்முன்னாடிப்பொன்னேபின்னைப்போய்ப்பொலியு
மயல்வளர்குன்றினின்றேற்றுமருவிதிருவுருவிற் *
கயல்வளர்வாட்கண்ணிபோதருகாதரந்தீர்த்தருளுந் *
தயல்வளர்மேனியனம்பலத்தான்வரைத்தண்புனத்தே. (௱௩௭)

வண்டழையெதிர்ந்த வொண்டொடிப்பாங்கி
நீடமைத்தோளியொ டாடிடம்படர்ந்தது.

(இ-ள்.) பொன்னே, பிறவி காரணமாக வருமச்சத்தை நீக்கி அ

ருள்செய்யுந் தையல் தங்குந்திருமேனியை யுடையவனுகிய அம்பலத்தானது மலையிற் குளிர்ந்த புனத்தின்கட் புயல் தங்குழைசலை முன்னுடி, பின்போய், அதற்கயலாகிய பொலியும் உயர்ந்த குன்றின்கணின்று அருவியை எற்பேம், திருப்போலும் உருவினையும் கயல்போலும் வாட்கண்ணையுமுடையாய், நீபோதுவாயாக. எ-று.

உயர்ந்தவழைமரத்திற் றொடுத்தலால், புயல்வளருசலெஎன்ருள். வளர்கண்ணெனவியையும். ஈண்டு வளரென்பது உவமையுருபு. வசன்- உவமை, ஒளியெனினுமமையும். தண்புனத்துப் போதருவென இயைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம், உவகையுமாம். பயன்-குறியிடத்துப்போதருதல். (௱௩௭)

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்.

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறலென்பது- ஆடிடம்படர்ந்த தோழி தலைமகனுக்குத் தான்சொன்ன குறியிடத்து இவளைக்கொண்டு சென்றுய்க்கும்பொழுது, ஆயத்தாரைத் தம்மிடத்தினின்று நீக்க வேண்டுதலின் தினைகாத்தல் முதலாகிய விளையாட்டுக்களைத் தான் கூறவே அவ்வவ் விளையாட்டிற்குரியார் தலைமகள் அவ்வவ்விடங்களிலே வருவளென்று கருதித் தோழி சொன்னவகையே அவ்வவ் விளையாட்டுவிருப்பினுன் எல்லாரும் பிரிவர் அவ்வகை ஆயவெள்ளத்தைப் பிரிவித்து, தமியளாய் நின்ற தலைமகளையுங்கொண்டு, யாமும்போய் மயிலாடல்காண்பேமென அக்குறியிடத்துச் செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தினைவளங்காத்துச்சிலம்பெதிர்கூஉய்ச்சிற்றின்முற்றிழைத்துச் *
சுனைவளம்பாய்ந்துதுணைமலர்கொய்துதொழுதெழுவார் *
வினைவளநீறெழநீறணியம்பலவன்றன்வெற்பிற் *
புனைவளர்கொம்பரன்னுயன்னகாண்டும்புனமயிலே. (௱௩௮)

அணிவளராடிடத் தாயவெள் ளம்
மணிவளர்கொங்கையை மருங்ககன்ற து.

(இ-ள்.) தொழாநின்று துயிலெழுவாருடைய வினையினது பெருக்கம் பொடியாகத் தன்திருமேனிக்கண் நீற்றையணியும் அம்பலவனது வெற்பிற் கைபுனையப்பட்ட வளர்கொம்பையொப்பாய், தினையாகிய வளத்தைக் காத்து, சிலம்பிற் கெதிரழைத்து, சிற்றிலையிகவுமிழைத்து, சுனைப்புனலிற் பாய்ந்து ஒத்தயலர்களைக்கொய்து, அத்தன்மையவாகிய புன மயிலைக் காண்பேம் யாம் எ-று.

மலைக்கு வளமாதனேக்கித் தினைவளமென்ருள். தினையினது மிகுதியெனினுமமையும். தொழுதெழுவாரென்றது துயிலெழுந்

காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மையான் உணர்வுள்ள காலத்து ம றவாது நினைவார். எ-று. நீறணிந்தகோலம் நெஞ்சம் பிணிக்குமெ ழிலுடைமையான் அக்கோலந்தொழுதெழுவாருள்ளத்து நீங்கா துநிற்றலான் ஆண்டுள்ளவினை தீருமென்னுங்கருத்தான், வினைவ ளநீறெழநீறணியம்பலவனென்றார். புதல்வனது பிணிக்குத் தாய் ம ருந்துண்டாற்போலத் தொழுதெழுவார் வினைக்குத் தானீறணிந் தானென்பாருமுளர். வெற்பினென்புழி வெற்பைத் தினைகாத் தல் முதலாகிய தொழிற்கு இடமாகவுரைப்பினுமமையும். அத்த ன்மையுவாகிய மயிலென்றது பொருளதிகாரத்திற்கூறப்பட்ட த லைமகள் தான் றமியளாய் நின்று கண்டமயிலை. இயற்கைப்புணர்ச் சியதிறுதிக்கட்டோழி தனதுவாட்டத்தை வினவியபோது யானொ ரிளமயிலாலுவது கண்டேன் அதனை நீயுங்காணப் பெற்றிலையெ னவாடினேனென்று உரைப்பக் கேட்டாளாதலான், அதனைப்பற் றி அம்மயிலைக் காண்டுமென்றாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அது. ப யன்-ஆயம்பிரிதல். (௱௰௮)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீங்கலென்பது - குறியிடைக் கொண்டு சென்ற தோழி யான் அவ்விடத்துச்சென்று நின்குழற்குப் பூக்கொய்து வருவேன் அவ்விடம் வேய் முத்துதிர்தலான் நினதுமெல்லடிக்கு த் தகாதாதலான் நீஎன்னோடு வாராது இங்கேநின்று பூக்கொய்வா யாகவெனத் தலைமகளைக் குறியிடத்துநிறுத்தித் தானீங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நால்வேயினநின தோட்குடைந்துக்கநன்முத்தஞ்சிந்திப் *
பால்வேபறைபுறைக்கும்பஞ்சடிப்பான்றில்லையன்னாய் *
வால்வேய்தருவனிங்கேநில்லங்கேசென்றுன்வார்குழற்கேர் *
கால்வேயளிமுரல்கொங்கார்தடமலர்கொண்டுவந்தே (௱௰௯)

மடத்தகைமாதனை யிடத்தகத்துய்த் து
நீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) யான் உவ்விடத்தேசென்று தேனுணீரிய பூங்கொத்தை மூடிய அளிகள் முரலுந் தாதுநிறைந்த பெரியமலர்களைக் கொ ய்துகொண்டுவந்து நின்னுடைய நெடியகுழற்கண் வேய்வேன், பரனது தில்லையையொப்பாய், காற்றுனேன்றுதொன்று தே ய்ந்து நாலும் வேய்த்திரள் உன்னுடைய தோள்கட்கஞ்சிப் பிள த்தலான் உக்கநல்ல முத்துக்கள் சிதறுதலாற் பரல் மூடிய பாறை

நினது பஞ்சடிக்கணுறைக்கும், அதனான் என்னோடு ஆண்டு வாரற்பாலையல்லை, ஈண்டு நிற்பாயாக. எ-று.

யான்றருவன் நீ வேயென்றும் பிறவாற்றானு முரைப்பாருமுளர். குரலென்றது பூங்கொத்தை. தடமலரென்பதற்குத் தடத்தாமலரென் றுரைப்பாருமுளர். பரல்வேயறையுறைக்கும் வரல்வேய் தருவனிங்கேநில்லென்று தலைமகளைத் தோழி கூறி இவ்விடத்தே நில்லென்றாள். மெய்ப்பாடு- அது. பயன்-தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்துநீங்குதல். (௱௪௫)

உவந்துரைத்தல்.

உவந்துரைத்தலென்பது-தோழி தலைமகளைக் குறியிடைநிறுத்தி நீங்காநிற்பத் தலைமகன் சென்றெதிர்ப்பட்டு, இக்குவட்டை மாசுணப்பள்ளியாகவும் என்னைத் திருமாலாகவும் நினைந்தோ நீயிப்பொழிற்கண் வந்து நின்றதெனத் தலைமகளை உவந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

படமாசுணப்பள்ளியிக்குவடாக்கியப்பங்கயக்க *
ணெடுமாலெனவென்னை நீநினைந்தோநெஞ்சத்தாமரையே *
யிடமாவிருக்கலுற்றோதில்லைநின்றவனீர்ங்கயிலை *
வடமார்முலைமடவாய்வந்துவைகிற்றிவ்வார்பொழிற்கே. (௱௪௬)

களிமயிற்சாயலை யொருசிறைக்கண்டு
ஒளிமலர்த்தாரோ னுவந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) வடமார்ந்த முலையையுடையமடவாய், தில்லைக்கணின்றவனது குளிர்ந்த கைலைக்கண் நீண்ட இப்பொழிலிடத்துவந்து தங்கியது, இக்குவட்டைப் படத்தையுடைய மாசுணமாகியபள்ளியாக்கி என்னை அம்மாசுணப்பள்ளியிற் றங்கும் பங்கயம் போலுங் கண்ணையுடைய அந்நெடியமாலென்று நீநினைந்தோ! நெடுமாலின் மார்பினின்றித்தாமரையினு மிருத்தலான் யான் நீங்கினும்என்னெஞ்சமாகிய தாமரையே நினக்கிடமாக இருக்க நினைந்தோ? கூறுவாயாக. எ-று.

மாசுணப்பள்ளி- மாசுணத்தானியன்ற பள்ளியெனினுமமையும். என்னெஞ்சத் தாமரைக்கணிருக்கலுற்றோவென்றதனான், இப்பொழிற்கண்வந்து நின்றநிலை ஒருஞான்றும் என்னெஞ்சினின்று நீங்காதென உவந்துகூறினானும். கைலைமடவாயென்பினைப்பினுமமையும். வான்பொழிலென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-தலைமகளைக்கண்டு தன் காதன்மிகுதியாற்றோன்றிய பேருவகையை ஆற்றகில்லான் ஆற்றுதல், தலைமகளை மகிழ்வித்தலுமாம். (௱௪௬)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது - உவந்துரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலிற் கண்புதைத்து ஒருகொடியினொதுங்கி வருந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையிற் றலைமகன் அவ்வருத்தந் தணிப்பான்போன்று, முலையொடுமுனிந்து அவளிறுமருங்குறுங் கியணையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தொத்தீன்மலர்ப்பொழிற்றில்லைத்தொல்லோனருளென்னமுன்னி
முத்தீன் குவளைமென்காந்தளின்மூடித்தன்னேரளப்பா *
ளொத்தீர்ங்கொடியினொதுங்குகின்றாண்மருங்குன்னெருங்கப் *
பித்தீர்பணைமுலைகாளென்னுக்கின்னும்பெருக்கின்றதே. (௱௨௧)

வாணுதலரிவை நாணுதல்கண் டு
கோதைவேலவ னுதாவுரைத் து.

(இ-ள்.) கொத்துக்களையீனு மலர்ப்பொழிலையுடையதில்லையிற் றொல்லோனதருள்போல வந்தெதிர்ப்பட்டு, கண்ணீர்த்துளியாகிய முத்தைவிடாநின்ற கண்ணாகிய குவளைகளைக் கையாகிய மெல்லிய காந்தட்பூவான்மூடி. அதனொடுசார்த்தி, தன்னெழிலை யளவிடுவாள்போன்று, குளிர்ந்தகொடியின்கண் நாணி மறைகின்றவளது மருங்குலடர்ப்புண்ண, பித்தையுடையீர் பணைமுலைகாள், நும்பெருமைமேலின்னுநீர்பெருக்கின்றதெற்றிற்கு! இதுநன்றன்று. எ-று.

தமக்காதாரமென்று கருதாது அடர்க்கின்றமைநோக்கி, பித்தீ ரென்றான். பெருக்கின்றதெற்றிற்கு நீர்பித்தையுடையீரான வினைக்குறிப்பு முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். இவ்வாறு தானுசாரவுரைத்து இறுமருங்குறுங்குவாளைச்சென்று சாருமென்பது. ஈன்கொடி ஈன்பணைமுலை யென்பனவும் பாடம். ஈன்கொடி - மலரீன்றகொடி. அரிவையையென்பது பாடமாயின் நாணுதல்கண்டவென்பனவற்றை ஒருசொல்லாக்கிமுடிக்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-சார்தல். (௱௨௧)

பாங்கியறிவுரைத்தல்.

பாங்கியறிவுரைத்தலென்பது-மருங்கணைவிறுதிக்கட் டலைமகளை யையந்தீர, அவளைக்கோலஞ்செய்து, இதுநின் றோழி செய்தகோலமே நீகலங்காதொழிகெனத் தலைமகன், தான்றோழியொடு தலைப்பெய்தமைதோன்றக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அளிநீடளகத்தினட்டியதாதுமணியணியு *
மொளிநீள்சுரிகுழற்சூழ்ந்தவொண்மாலையுந்தண்ணறவுண் *
களிநீயெனச்செய்தவன்கடற்றில்லையன்னாய்கலங்க *
றெளிநீயனையபொன்னேயன்னுகோலந்திருநுதலே. (௩௨௨)

நெறிகுழற் பாங்கி
யறிவறி வித்தது.

(இ-ள்.) நீ குளிர்ந்தநறவையுண்ணுங் களிமகனென்றுபிறர்சொல்லும்வண்ணம் ஓரின்பத்தை யெனக்குச்செய்தவனது கடலையுடைய தில்லையையொப்பாய், அளிகள் விடாதுதங்குமளகத்தின்கண் இட்டதாதும், அணிந்தவணிகளும், ஒளியையுடைய நீண்டசுரிகுழலிடத்துச்சுற்றியநல்லமாலையும், இவையெல்லாம்நின்னோடொருதன்மையளாகிய நின்றோழி யாராய்ந்துசெய்யுங்கோலமே. திருநுதலாய், யான்பிறிதோர் கோலஞ்செய்தேனென்று கலங்கவேண்டா, தெளிவாயாக. எ-று.

தண்ணறவுண்களி நீயெனச்செய்தவனென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். பொன்னேயென்னுமேகாரம்- பிரிநிலையேகாரம். அணிமணியுமென்பதூஉம்பாடம். பாங்கியறிவு-பாங்கியவ்வொழுக்கத்தை யறிந்தவறிவு. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- பாங்கியறிந்தமை தலைமகட்குணர்த்துதல். (௱௨௨)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது - பாங்கியறிவுரைப்பக்கேட்ட தலைமகள், இனிநமக்கொரு குறையில்லையென வுட்கொண்டு முகமலராநிற்ப, அம்முகமலர்ச்சிகண்டு, அவளைக் கழுநீர்மலராகவும், தான் அதனிறவைப்பருகும் வண்டாகவும்புனைந்து, தலைமகன்றன்னுண்மகிழ்ந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுநீர்மதிக்கண்ணிச்சிற்றம்பலவன்றிருக்கழலே *
கெழுநீர்மையிற்சென்றுகிண்கிணிவாய்க்கொள்ளுங்கள்ளகத்த *
கழுநீர்மலரிவள்யானதன்கண்மருவிப்பிரியாக் *
கொழுநீர்நறப்பருகும்பெருநீர்மையளிகுலமே. (௱௨௩)

தண்மலர்க் கோதை யை
யுண்மகிழ்ந் துரைத்தது.

(இ-ள்.) வளவியநீர்மையையுடையமதியாகிய கண்ணியையுடைய சிற்றம்பலவனது திருக்கழல்களையே பொருந்து நீர்மையான்

உண்மகிழ்ந்து முகமலர்வதுபோல, போதாகிய நிலைமையைவிட்டு மலராம் நிலைமையையடைந்து சிறிதே மலரத்தொடங்குந்தேனையகத்துடைய கழுநீர்மலர் இவள், யான் அக்கழுநீர்மலர்க்கண் மருவி ஒருகாலும்பிரியாத கொழுவியநீர்மையையுடைய அந்நறவைப்பருகும் பெருந்தன்மையையுடையதோரளிசாதி. எ-று.

செழுநீர்மதிக்கண்ணி யென்பதற்கு வளவியநீருமதியாகிய கண்ணியுமென்பாருமுளர். திருக்கழலே யென்னுமேகாரம் பிரிநிலையேகாரம். செழுநீர்மையையுடைய கழுநீர்மலரென்றியைப்பினுமமையும். சென்று கிண்கிணிவாய்க்கொள்ளுமென்பதனால், பேதைப்பருவங்கடந்து இன்பப்பருவத்தளாயினளென்பது விளங்கும். கள்ளகத்தவென்பதனால், புலப்படா துண்ணிறைந்த காதலளென்பதுவிளங்கும். கள்ளகத்தகழுநீர் மலரென்பது - காலகுருகென்பதுபோலநின்றது. பெயரெச்சமெனினுமமையும். யான் மருவிப்பிரியாத அளிகுலமெனினுமமையும். நறு-குறுகிநின்றது. பெருநீர்மையளிகுலமென்றான், கழுநீர்மலரல்லதூதாமையின். அதனால், பிறிதோரிடத்துந் தன்னுள்ளஞ்செல்லாமை விளங்கும். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௱௨௧)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது-மலரணிமேல்வைத்து மகிழ்வுற்றுப்பிரியலுறாநின்றதலைமகன், யாமித்தன்மையேமாதலின், நமக்குப்பிரிவில்லை, இனியழகிய பொழிலிடத்து விளையாடும் ஆயம் பொலிவுபெறச்சென்று, அவரோடுசேர்ந்து விளையாடுவாயெனத் தலைமகளையாயத்துச்செலுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொழுந்தாரகைமுகைகொண்டலம்பாசடைவிண்மடுவி *
லெழுந்தார்மதிக்கமலமெழிறந்தெனவிப்பிறப்பி *
லழுந்தாவகையெனையாண்டவன்சிற்றம்பலமனையாய் *
செழுந்தாதவிழ்பொழிலாயத்துச்சேர்கதிருத்தகவே. (௱௨௨)

கனைகடலன்ன கார்மயிற்கணத்துப்
புனைமடமானைப் புகவிட்டது.

(இ-ள்.) இப்பிறவியின்கணழுந்தாதவண்ணமென்னையடிமைக்கொண்டவனது சிற்றம்பலத்தையொப்பாய், கொழுவியதாரகையாகிய முகையையுங் கொண்டலாகிய பசியவிலையையுமுடையவிண்ணாகிய மடுவின்கண் ணெழுந்து நிறைந்த மதியாகிய வெண்டாமரைப்பூத் தனதெழிலைப் புலப்படுத்தினாற்போல, வளவியதாதவி

மாநின்றபொழிற்கண் விளையாடுகின்ற ஆயத்தின்கட்பொலிவுதக இனிச்சேர்வாயாக. எ-று.

மூலையோடு தாரகைக்கொத்தபண்பு-வெண்மையும்வடிவும்ப ன்மையும். தாரகையோ டாயத்தார்க்கொத்தபண்பு- பன்மையும் ஒன்றற்குச்சுற்றமாய் அதனிற்சூழ்ந்துநிற்றலும். கமலத்தோடும திக்கொத்தபண்பு-வெண்மையும்வடிவும்பொலிவும். மதியோடுத லைமகட்கொத்தபண்பு-கட்கினிமையும் சுற்றத்திடை அதனின் மிக் குப்பொலிதலும். இவ்வாறொத்தபண்பு வேறுபடுதலான் உவமை க்குவமை யாகாமையறிந்துகொள்க. கொண்டலம் பாசடையென் புழி, அம்முச்சாரியை யல்வழிக்கண்வந்தது அம்-அழகெனினும மையும். புனமடமான்-கைபுனையப்பட்டமான். மெய்ப்பாடு-பெ ருமிதம். பயன்-புறத்தாரறியாமைப்பிரிதல். (௱௨௪)

தோழிவந்துகூடல்.

தோழிவந்துகூடலென்பது-தலைமகனைப்பிரிந்த தலைமகடானு ம்பூக்கொய்யாநின்றுளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணி னானுந்தடுமாறி மொட்டுக்களைப்பறியாநிற்ப, யானின் குழற்காம் பூக்கொண்டுவந்தேன்;நீ விரல்வருந்த மொட்டுக்களைப்பறிக்கவே ண்டாவெனத் தோழிவந்துகூடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னனையான்றில்லைப்பொங்கரவம்புன்சடைமிடைந்த *
மின்னனையானருண்மேவலர்போன்மெல்விரல்வருந்த *
மென்னனையாய்மறியேபறியேல்வெறியார்மலர்க *
ளின்னனையான்கொணர்ந்தேன்மணந்தாழ்குழற்கேய்வனவே. ()

நெறியுறுகுழலிவை நின்றிடத்துய்த்து ப்
பிறைநுதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்குரைத்த து.

(இ-ள்.) அசைந்தமான்மறிபோல்வாய், பொன்னையொப்பான், தில்லைக்கணுள்ளனாகிய வெகுளாநின்ற வரவம் புல்லிய சடைக்கண்மி டைந்த மின்னையொப்பான், அவனதருளைப் பொருந்தாதாரைப் போல,மெல்லியவிரல்கள்வருந்த, மென்னனைகளைப் பறியாதொ ழிவாயாக,நின்மணந்தங்கியகுழற்குப் பொருந்துவனவாகிய நறு நாற்றநிறைந்தமலர்க ளித்தன்மையனவற்றை யான்கொணர்ந்தே ன். எ-று.

மிடைந்தவென்னும்பெயரெச்சம் மின்னனையானென்னுநில ப்பெயர்கொண்டது. அரவஞ்சடைமிடை தலைமின்மேலேற்றி, இ

ல்பொருளுவமையாகவுரைப்பாருமுளர். இல்பொருளுவமையெனினும் அபூதவுவமையெனினு மொக்கும். இவள்மலரைப்பறியாமல் மொட்டைப்பறிப்பானேனென்பதுகடா. அதற்குவிடை- இவள்தலைமகனைப்பிரிந்து அப்பிரிவாற்றாமையானும், தலைமகன்புணர்ச்சிநீக்கத்துக்கட் டன்னைக்கோலஞ்செய்த அக்கோலத்தைத்தோழிகாணுநின்றாளென்னும் பெருநாணினானும் ஆற்றாளாய், மலரைப்பறிக்கின்றவள் மயங்கி மொட்டைப் பறித்தாளெனவறிக. மெல்லியமொட்டுக்களைப்பறியாதோழி, இத்தன்மைய நறுமலரை நின்குழற்கணிதற்கு யான்கொணர்ந்தேனென்பதனுள், இவ்வொழுக்கம் யானறியப்பட்டதுகாணென் றுடம்பாடு கூறியவாறாயிற்று. என்னையாய் கொணர்ந்தே னென்பதாலம்பாடம் நின்றிடத்துய்த்து-இடத்துய்த்துநீக்கிநின்று பெயர்ந்து-மீண்டுசென்று. ()

ஆடிடம்புகுதல்.

ஆடிடம்புகுதலென்பது-கொய்துவந்தமலருங்குழற்கணிந்து, இனி நின்சிறுமருங்குல்வருந்தாமல் மெல்லச்செல்வாயாகவெனத்தோழி தலைமகளையுங்கொண்டு ஆடிடம்புகாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அறுகாணிறைமலரைம்பாணிறையணிந்தேனணியார் *
துறுகான்மலர்த்தொத்துத்தோகைதொல்லாயமெல்லப்புகுக *
சிறுகான்மருங்குல்வருந்தாவகைமிகவெஞ்சிரத்தி *
இறுகால்பிறர்க்கரியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே. (௱௨௬)

தனிவிளையாடிய தாழ்குழற்றோழி
பனிமதிநுதலியொ டாடிடம்படர்ந்தது.

(இ-ள்.) என்றலைக்கணுற்றகால் பிறர்க்குமிகவரியவனது புலியூரையொக்குமொண்ணுதலாய், அழகார்ந்த நெருங்கிய நறுநாற்றத்தையுடையமலர்க்கொத்துக்களை வண்டுகணிறைந்தமலரையுடைய நின்னைம்பாற்கண் நிறையவணிந்தேன், தோகையையொப்பாய், சிறியவிடத்தையுடைய மருங்குல் வருந்தாதவண்ணம் பழையதாகிய ஆயத்தின்கண் மெல்லப்புகுவாயாக. எ-று.

அறுகாணிறைமலராயணிந்தேனென்றும், மலர்க்கொத்துக்களையுடைய சோகாவென்றும், உரைப்பாருமுளர். நிறையென்பது குறைந்துநின்றது. காலென்னுஞ்சினை - பிறர்க்கரியோனென்னுந்தன்வினைக்கேலாவெழுத்துக்கொண்டது. இவையிரண்டற்கும்மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல். ()

தனிகண்டுரைத்தல்.

தனிகண்டுரைத்தலென்பது- தலைமகளையாயத்துய்த்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, இஃதெம்மூர், இதன்கண்யாமருந்துந் தேனையுங்கிழங்கையு நீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, நாளைநின்னூருக்குப்போவாயாமெனவுலகியல்கூறுவாள்போன்று, வரைவுபயப்பக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தழங்குமருவியெஞ்சிற்றூர்பெருமவிதுமதுவுங் *
கிழங்குமருந்தியிருந்தெம்மொடின்றுகிளர்ந்துகுன்றர் *
முழங்குங்குரவையிரவிற்கண்டேகுகமுத்தன்முத்தி *
வழங்கும்பிரானெரியாடிதென்றில்லைமணிநகர்க்கே. (௱௨௭)

வேய்பொத்ததோளியை யாயத்துய்த்து
குனிசிலையண்ணலைத் தனிகண்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) பெரும, தழங்காநின்றவருவியையுடைய விஃதெமது சிற்றூர், இதன்கண் யாமருந்துந் தேனையுங்கிழங்கையு நீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, குன்றரெல்லாருமெழுந்து முழங்குமிந்நிலத்து விளையாட்டாகிய குரவையையிரவிற்கண்டு, நாளை நினதுதில்லைநகர்க்கேகுவாயாக. எ-று. இயல்பாகவே முத்தன், முத்தியையேற்பார்க்கு வழங்குமுதல்வன், ஊழித்தீயின்கணாடுவான், அவனது தெற்கின்கட்டில்லையாகிய மணிநகரெனக்கூட்டுக.

ஏற்பார்மாட்டொன்றுங்கருதாதுகொடுத்தலின் வழங்குமென்றார். உலகியல் கூறுவாள்போன்று ஒருகானிவந்துபோந்துணையாயிவளாற்றுந்தன்மையளல்லளென்பதுபயப்பக்கூறி, வரைவுகடாயவாறு. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-குறிப்பினாற்பிரிவாற்றாமைகூறிவரைவுகடாதல். (௱௨௭)

பருவங்கூறிவரவுவிலக்கல்.

பருவங்கூறிவரவுவிலக்கலென்பது - உலகியல்கூறுவாள்போன்றுகுறிப்பால்வரைவுகடாவி, இனியிவ்வாறொழுகாது வரைவொடுவருவாயாகவெனத் தலைமகளதுபருவங்கூறி, தலைமகனைத் தோழிவரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தள்ளிமணிசந்தமுந்தித்தறுகட்கரிமருப்புத் *
தெள்ளிநறவந்திசைதிசைபாயுமலைச்சிலம்பா *
வெள்ளிமலையன்னமால்விடையோன்புலியூர்விளங்கும் *
வள்ளிமருங்குல்வருந்துவபோன்றவனமுலையே. (௱௨௮)

மாந்தளிர்மேனியை வரைந்தெய் தச
தேந்தலிவ்வா றியங்கலென்ற து.

(இ-ள்) மணிகளைத்தள்ளிச் சந்தனமரங்களை நூக்கித் தறுகண்மையையுடைய யானையின் மருப்புக்களைக்கொழித்துத் தேன்றிசைதோறும் பரக்கும் மலையையுடையசிலம்பனே, தனதுவெள்ளிமலையாகிய கயிலையையொக்கும் பெரியவிடையை யுடையவனது புலியூர்போல விளங்குக்கொடிச்சியது மருங்குலை, நல்லமுலைகள் வளராநின்றபடியால், வருத்துவனபோன்றன, இனிவரைந்தெய்துவாயாக எ-று.

சிலம்பனென்பது அதனையுடையனென்னும் பொருளுணர்த்து ஈண்டுப்பெயராய்நின்றது. புலியூர்புரையுமென்பதூஉம்பாடம். யாவருமறியாவிவ்வரைக்கண்வைத்த தேன் முதிர்ந்துக்கு அருவிபோன்றெல்லாருங்காணத் திசைதிசை பரந்தாற்போல, கரந்தகாமம் இவள் கதிர்ப்புவேறுபாட்டாற் புறத்தார்க்குப்புலனாய் வெளிப்படாநின்றதென உள்ளுறையுவமையாயினவாறு கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு-அச்சம். இவ்வொழுக்கம் புறத்தாரறியினிவளிறந்துபடும், இறந்துபடவிவனுமிறந்துபடுமென்னு நினைவினனாதலால், பயன்-வரைவுகடாதல். (௱௨௮)

வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறல்.

வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறலென்பது-பருவங்கூறிவரைவுகடாயதோழிக்கு, அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்கொப்பில்லையென நான்முகன்பயந்தபிள்ளையை யான்வரையுந்துணையெளியளாக நீகூறுகின்றதென்னேவெனத் தலைமகன் வரைவுடம்படாது தலைமகளைமிகுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாடஞ்செய்பொன்னகருந்நிகரில்லையிம்மாதர்க்கென்னப் ❋
பீடஞ்செய்தாமரையோன்பெற்றபிள்ளையையுள்ளலரைக் ❋
கேடஞ்செய்தென்பிறப்புக்கெடத்தில்லைநின்றோன்கயிலைக் ❋
கூடஞ்செய்சாரற்கொடிச்சியென்றேநின்றுகூறுவதே. (௱௨௯)

வரைவுகடாய வாணுதற்றோழிக் கு
விரைமலர்த்தாரோன் மிகுத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) மாடமாகச்செய்யப்பட்ட பொன்னகராகிய அமராவதிக்கண்ணும்இம்மாதர்க்கொப்பில்லையென்றுசொல்லும்வண்ணம்பீடமாகசசெய்யப்பட்ட தாமரையையுடைய நான்முகன்பயந்தபிள்ளையைக் கயிலைமலைக்கட் கூடஞ்செய்யப்பட்ட சாரலிடத்து

வாழுங்கொடிச்சியென்றோ நீ நின்று சொல்லுவது, இவ்வாறு சொல்லற்பாலையல்லை எ-று. தன்னை நினையாதாரைப் பழுக்களாகச்செய்து யான்றன்னை நினைவேனாகச்செய்து என்பிறப்புக்கெடத்தில்லைக்கணின்றவனது கயிலையெனக்கூட்டுக.

கூடமென்றது மன்றாகச்செய்யப்பட்ட தேவகோட்டத்தை. கூடஞ்செய்சாரலென்பதற்கு மாத்திரளாற்கூடஞ்செய்தாற்போலுஞ் சாரலெனினுமமையும். கூடஞ்செய்தாற்போலு முழைகளையுடைய சாரலெனினுமமையும். வரைவுடம்படாது மிகுத்துக் கூறியது. மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்- தலைமகனதுவிருப்புணர்த்துதல். (௱௨௩)

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல்.

உண்மைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறியதலைமகனுக்கு, எங்களுக்குத் தாயுந் தந்தையுங்கானவர், யாங்கள்புனங்காப்போஞ்சிலர். நீர்வரைவுவேண்டாமையி னெம்மைப்புனைந்து கூறல்வேண்டுவதில்லையெனத் தோழி தங்களுண்மைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ்சிந் துபைங்கார்வரைமீன்பரப்பிச் *
சேய்தந்தவானகமானுஞ்சிலம்பதன் சேவடிக்கே *
யாய்தந்தவன்புதந்தாட்கொண்டவம்பலவன்மலையிற் *
றாய்தந்தைகானவரேனலெங்காவலித்தாழ்வரையே. (௱௨௪)

கல்வரை நாட னில்லது வைப் ப
ஆங்கவ ளுண்மை பாங்கி பகர்ந்த து.

(இ-ள்.) வேயுண்டாக்கிய வெள்ளியமுத்துக்கள் சிந்திய சோலைகளாற் பசிய கரியதாழ்வரை மீன்களைத் தன்கட்பரப்பிச் சேய்மையைப் புலப்படுத்திய வானிடத்தையொக்குஞ் சிலம்பையுடையாய், எமக்குத் தாயுந்தந்தையுந் தன்னுடைய சிவந்த திருவடிக்கே ஆராயப்பட்டவன்பைத்தந்து என்னையடிமைக்கொண்ட அம்பலவனது மலையிற்கானவரே, இத்தாழ்வரையினுண்டாகிய தினையெமதுகாவலாயிருக்கும், அதனானீவரைவுவேண்டாமையிற் புனைந்துகூறவேண்டுவதில்லை எ-று.

வினைமுதலல்லாத கருவிமுதலாயின அவ்வினைமுதல் வினைக்குச்செய்விப்பனவாமாதலில், பரப்பியெனச்செய்விப்பதாகக்கூறினார். சேவடிக்கே யன்புதந்தெனவியையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- வரைவுகடாதல். (௱௨௪)

வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது- உண்மையுணர்த்து வரைவுகடாயதோழி, வரையாமைநினைந்து அவள்வருந்தாநின்றாள், வரையாவென்று நினைக்க நீயிர்வருந்தாநின்றீர், இவ்வாறு நும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின் இருவர்க்குமிடையே யான்வருந்தாநின்றேனெனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மன்னுந்திருவருந்தும்வரையாவிடினீர்வரையென் *
றுன்னுமதற்குத்தளர்ந்தொளிவாடுதிரும்பரெலாம் *
பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பரஞ்சோதிசிற்றம்பலத்தான் *
பொன்னங்கழல்வழுத்தார்புலனென்னப்புலம்புவனே. (௱௯௧)

கனங்குழைமுகத்தவன் மனங்குழைவுணர்த்தி
நிரைவளைத்தோளி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்.) வரையாதொழியிற் பெரும்பான்மையுந் திருவையொப்பாள்வருந்துவள், நீயிர் வரையென்று நினைக்குமதற்கு மனந்தளர்ந்து மேனியொளிவாடாநின்றீர், இவ்வாறு நும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின், யான் பொன்னையொக்குங்கழலைவாழ்த்தமாட்டாதாரறிவுபோலத் தனிமையுற்று வருந்தாநின்றேன். எ-று. அறிதற் கருமையான் உம்பரெல்லாமாராயும்புகழையுடையபரமன், எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாகியவொளி, ஆயினும் அன்பர்க்கு இப்பாலாய்ச் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணாயவன், அவனுடையபொன்னங்கழலெனக்கூட்டுக.

மன்னுமென்பது-ஓரிடைச்சொல். நிலைபெறுந்திருவென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னர் இவட்குத்திருவையுவமங்கூறுதல் தக்கதன்றென்று, ஈண்டுவமித்ததென்னையெனின், ஆண்டுத் தெளியாமையிற்கூறலாகாமைகூறி, மக்களுள்ளாளென்று தெளிந்தபின்னர்க் கூறலாமென்பதனாற் கூறியதெனவுணர்க. பொன்னங்கழலென்பதற்குப் பொன்னானியன்றகழலையுடையதென அன்மொழித்தொகைப்படவுரைப்பினுமமையும். புலனென்னவென்பதற்குச்சுவைமுதலாகிய தம்பொருள்பெறாது வழுத்தாதாரைப்பொறியும்புலம்புமாறுபோலவெனினுமமையும். இருவருள்ளநிகழ்ச்சியுங்கூறுவாள்போன்று, தலைமகளதாற்றாமைகூறி வரைவுகடாயவாறு. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௱௯௧)

தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாதல்.

தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது - வருத்தங்கூறிவரைவுகடாயதோழி, எம்முடையவன்னை அவள்முலைமுதிர்வுகண்டு இவள் சிற்றிடைக்கு ஒருபற்றுக்கண்டிலேமென்று அஞ்சாநின்றாள், இனிமகட்பேசுவார்க்கு மறுதுகொடுக்கவுங் கூடுமெனத் தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பனித்துண்டஞ்சூடும்படர்சடையம்பலவன்னுலகந் *
தனித்துண்டவன்றொழுந்தாளோன்கயிலைப்பயில்சிலம்பா *
கனித்தொண்டைவாய்ச்சிகதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுத் *
தினிக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக்கென்றஞ்சுமெம்மனையே. ()

மடத்தகைமாதர்க் கடுப்பனவறி யா
வேற்கட்பாங்கி யேற்கவுரைத்த து.

(இ-ள்.) பனியையுடைய துண்டமாகியபிறையைச்சூடும் பரப்பியசடையையுடையவம்பலவன், எஞ்சுவான்றனேயாய்த் தானல்லாத உலகமுழுதையுமுண்டவன்றொழுந் தாளையுடையவன், அவனது கயிலைக்கட்பயிலுஞ்சிலம்பனே, தொண்டைக்கனிபோலும் வாயை யுடையாளுடைய கதிர்முலைகளது ஒருப்பாட்டைக்கண்டு, நெஞ்சழிந்து, எம்மன்னை இவள்சிற்றிடைக்குஇனியொருபற்றுக்கண்டிலமென்று, அஞ்சாநின்றாள், இனியடுப்பனவறியேன். எ-று

துண்டம்-ஒருபொருளினதுகூறு. பாரிப்பு- அடியிடுதலெனினுமமையும். இளமைப்பருவம்புகுந்தமையான் மகட்கூறுவார்க்கு அன்னைமறுதே கொடுக்கும் நீ முற்பட்டு வரைவாயாகவென்று தோழியேற்கக்கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (௱௯௨)

இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதல்.

இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதலென்பது-தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாயதோழி, எம்மன்னை அவளையுற்றுநோக்கி, திருமலைக்கட்புறம்போய் விளையாடவேண்டாவெனக்கூறினாள், இனி யிற்செறிப்பாள்போலுமென, இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கவிளையாடநறவிளைவோர்ந்தெமர்மாலியற்றும் *
வெவ்விளையாடும்வெற்பாவுற்றுநோக்கியெம்மெல்லியலைப் *

போய்விளையாடலென்றாளன்னையம்பலத்தான்புரத்திற் *
றீவிளையாடநின்றேவிளையாடிதிருமலைக்கே. (௱௩௩)

விற்செறி நுதலி யை
யிற்செறி வுரைத்த து.

(இ-ள்.) தேனீக்கள்பறந்துவிளையாட அவற்றினது விளையாட்டாற் றேனினதுவிளைவையோர்ந்தறிந்து எம்முடையதமர் கண்ணேணியைச்செய்யும்வேய்விளையாடும் வெற்பையுடையாய், குறித்துநோக்கி அன்னை எம்முடையமெல்லியலைத் திருமலைக்கட்புறம்போய் விளையாடவேண்டாவென்றுகூறினாள், இனியிற்செறிக்கும்போலும். எ-று. அம்பலத்தின்கண்ணான், முப்புரத்தின்கட் டீவிளையாடநின்று * எத்தொழிலால் விளையாடுவான், அவனது திருமலையெனக்கூட்டுக.

எமர்மால்பியற்றும் வெற்பாவென்றதனால், தாமந்நிலத்துமக்களாதலும் அவன்றலைவனாதலுங்கூறினாளாம். போய்விளையாடுகென்றாளென்பதுபாடமாயின், உற்றுநோக்கி இன்றுபோய்விளையாடுகவென்றாள் அக்குறிப்பால் நாளையிற்செறிப்பாள்போலுமெனவுரைக்க. தேன்விளையாட்டாற்றேன்விளைவையோர்ந்து எமர்மால்பியற்றுமாறுபோல, கதிர்ப்புவேறுபாட்டால் இவளுள்ளத்துக்காதலுமுணர்ந்து மேற்செய்வனசெய்யக் கருதாநின்றாளென உள்ளுறைகாண்க. இற்செறிவித்ததென்பது பாடமாயின், இன்னார் கூற்றென்னாது துறைகூறிற்றாகவுரைக்க. (௱௩௩)

தமர்நினைவுரைத்துவரைவுகடாதல்.

தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது - இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாயதோழி, அவன்முலைதாங்கமாட்டாதிடைவருந்துவதனைக்கண்டு எமரிற்செறிப்பாராக நினையாநின்றார், அயலவருமகட்பேசநினையாநின்றாரெனத் தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுற்றுஞ்சடைக்கற்றைச்சிற்றம்பலவற்றொழாதுதொல்சீர் *
கற்றுமறியலரிற்சிலம்பாவிடைநைவதுகண் *
டெற்றுந்திரையின்னமிர்தையினித்தமரிற்செறிப்பார் *
மற்றுஞ்சிலபலசீறூர்பகர்பெருவார்த்தைகளே. (௱௩௪)

---

* ஏ-அம்பு.

விற்செறிநுதலியை யிற்செறிவிப்பரெ ன்
றொளிவேலவற்கு வெளியேயுரைத்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பா, சுற்றப்பட்ட சடைத்திரளையுடைய சிற்றம்பலவனை முற்பிறவியிற்றொழாமையான் நூல்களைக் கற்றுவைத்தும் அவனதுபழையபுகழையறியாதாரைப்போல, முலைதாங்ககில்லாதிடைவருந்துவதனைக்கண்டு, எற்றுந்திரையையுடையகடலிற்பிறந்த இனியவமிர்தத்தையொப்பாளை இப்பொழுது தமர் இற்செறிப்பார், அதுவுமன்றி இச்சீறூரார் பகரப்படும் பெரியவார்த்தைகள் சிலபலவுள. எ-று.

எற்றுந்திரையென்பது சினையாகிய தன்பொருட்கேற்ற வடையடுத்துநின்றதோராகுபெயர். இற்செறிப்பாரென்பது ஆரீற்றுமுற்றுச்சொல். வினைப்பெயரென்பாருஞ் செறிப்பரென்றுபாடமோதுவாருமுளர். சிலபலவென்பது பத்தெட்டுளவென்பதுபோலத் துணிவின்மைக்கண்வந்தது. சீறூர்ப்பகரென்பதூஉம்பாடம். இவற்றிற்கு மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. இவற்றுண் மேலைப்பாட்டிற் குறிப்பினானே செறிப்பறிவுறுத்தாள். (௱௩௪)

எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதலென்பது - தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, நீவரைவொடுவரின், அன்னையும் ஐயன்மாரும் அயலவரும் நின்வரவெதிர்கொள்ளாநிற்பர், இனிப்பலநினையாது பலருமறியவரைவொடுவருவாயாகவென எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வழியுமதுவன்னையென்னின்மகிழும்வந்தெந்தையுநின் *
மொழியின்வழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக் *
குழியும்பரேத்துமெங்கூத்தன்குற்றாலமுற்றுமறியக் *
கெழியும்மவேயணைத்தோள்பலவென்னோகிளக்கின்றதே. (௱௩௫)

எந்திழைத்தோழி யேந்தலைமுன்னி க்
கடியாமாறு நொடிகென்ற து.

(இ-ள்.) இவளைநீயெய்துதற்கு முறைமையும் வரைவுவேண்டுதலே, இவணலத்திற்குத்தக்கானோர்கணவனைவேண்டுவாளாகலின் நீ வரைவுவேண்டியிடத்து அன்னையென்னைப்போலமகிழும். உலகியலான்மறுத்தகன்றுநின்றானாயினுந் தகுதிநோக்கிவந்து எந்தையுநின்மொழியைக்கடவாது அதன்வழியேநிற்கும். இவளொடுநின்னி

ண்டநிகழ்ந்தது குறிப்பானறிந்ததாகலின், நீவரைவுவேண்டுவதன் முன்னே சுற்றம் நினக்குவயமாயிருக்கும். பலசொல்லுகின்றதென், திரண்டு உம்பரானேத்தப்படும் அம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்முடையகூத்தன்று குற்றாலமுழுதுமறியப்பொருந்திய உம்மனை வேய்பணைத்தோள்கள், ஐயுறவேண்டா. எ-று.

வழியுமென்னுமும்மை எச்சவும்மை, உபாயமாதலேயன்றி எ-று. எந்தையுமென்பது இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. முன்னே வயமென வேறுபடுத்துக்கூறுதலால், சுற்றமுமென வும்மை கொடாதுகூறினாள். நலமுங்குலமு முதலாயினவற்று னேராராயினும், வடுவஞ்சிநாவரென்பதுபயப்ப, குற்றாலமுற்று மறியக்கெழீஇயவென்றாள். கெழீஇயவென்பது கெழீயெனக் குறைந்துநின்றது. நின்மொழியென்று உம்மவே என்றது "என்னீரறியாதீர் போலவிவைகூற, னின்னீரவல்லநெடுந்தகாய்," என்பதுபோலக்கண்டும்பன்மையு மொருமையுமயங்கிநின்றன. குற்றாலமுற்று மறியக்கெழுவென்பதற்கு மறைந்தொழுகாதெல்லாருமறிய வரைவொடு வருவாயாகவென் றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்குக் கெழுமுவென்பதுவிகாரவகையாற்கெழுவென நின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை வரைவின்கட்டலைமகளை யாற்றுமை கொளுவுதலுமாம்

தழங்குமருவியென்னும் பாட்டுத்தொட்டிதன்காறும்வர இப்பாட்டொன்பதுஞ்செறிப்பறிவுறுத்துவரைவுகடாயினவென்பது இவையெல்லாந்தோழியிற்கூட்டமுந்தோழியிற் கூட்டத்தின்விகற்பமுமெனவறிக.

(௱௬)

ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதலென்பது - எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாயதோழி, எம்முடைய வையன்மார் அவளுடையமுலையின் பெருமையும் இடையின்சிறுமையுங்கண்டு எம்மூர்க்கண்விடையின்மருப்பைத்திருத்திவிட்டார் இனியடுப்பன வறியேனென வேறுகோள்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். ஈண்டுக்கூறுவானுதலுகின்றது முல்லைத்திணையாகலின், அம்முல்லைத்திணைக்குமரபாவது, ஓரிடத்தொருபெண்பிறந்தால் அப்பெண்ணைப்பெற்றவர்தந்தொழுவில் அன்றுபிறந்தசேங்கன்றுள்ளனவெல்லாந் தன்னாட்டியாகவிட்டுவளர்த்து அப்பரிசினால்வளர்த்த வேற்றைத்தழுவினானொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக்கொடுத்தல்மரபென்ப. அதற்குச்செய்யுள்.

படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுநுண் *
ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்களீர்முல்லைவேலியெம்மூர் *
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்றென்புலியூ *
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே. (௱௬௬)

என்னையர் துணி
வின்ன தென்றது.

(இ-ள்.) படைக்கலம்போலுங் கரியகண்ணையுடையாருநுடைய நிறத்தையுடையமுலைகளின்பாரத்தையும் அப்பாரத்தைத்தாங்கலுறாநின்ற நுண்ணியவிடையாரது மெலிவையுங்கண்டு,என்னையராகியவாயர் சுரியமுல்லையாகிய வேலியையுடைய எம்மூரின்கண்விடையினது நிரம்பியமருப்பைத் திருந்தச்செய்துவிட்டார்கள். அவ்விடை அகன்றதென்புலியூரையுடையவர் செலுத்திவரும் விடையைப்போலுமுருவினையுடைத்து. இனியென்னிகழும். எ-று.

இயல்வதுமேற்கொள்ளாமையின் இடையாரெனவிழித்துக்கூறினள். முல்லையையுடைய வேலியெனினுமமையும். அவ்வேறுகொள்ளிகழ்வதன்முன் வரைந்தெய்துவாயாகவென்றவாறு. விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார் நினக்குற்றதுசெய்யென்பதனைக்கேட்டுத் தலைமகனுள்ளம்வாடினான், அஃதெற்றிற்கெனின், ஏறுகொழுவிக்கோடல்தங்குலத்திற்குமரபாகலானும்,தமக்குப்பெறுவர் பொதுவியொன்றுபெயராகலானும், அவ்வேற்றைத்தன்னின்முற்பட்டாரொருவன்றழுவவுந்தகுமென்றுள்ளம்வாடினான். அதனைத்தோழிகண்டு அவ்வேறு புலியூருடையார் கடவி வருவதுபோலுமுருவினதென்றாள், என்றது அதன்வெம்மை சொன்னவாறன்று, இவ்வொழுக்கம் புலியூருடையாரதருளான்வந்ததாகலின் அவ்வேறுநினக்கேவயப்படுவதன்றி மற்றொருத்தரா லணுகுதற்கரிது, நீகடிதுவிரைந்துசெய் அஞ்சவேண்டா வென்றவாயிற்று. இதுமுல்லைத்திணை. மெய்ப்பாடு-அது. பயன் -ஏறுகோளுணர்த்திவரைவுகடாதல். (௱௬௭)

அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதல்.

அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது - ஏறுகோள்கூறிவ்ரைவுகடாயதோழி, அயலவர் நாளைப்பொன் புனையப்புகுதாநின்றார், இதற்குத்தீவினையேன்சொல்லுவதென்றோவெனத் தான்முன்னிலைப்புறமொழியாகஅயலுரையுரைத்துவரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உருப்பனையன்னகைக்குன்றொன்றுரித்துரவூரெரித்த *
நெருப்பனையம்பலத்தாதியையும்பர்சென்றேத்திநிற்குந் *
திருப்பனையூரனையாளைப்பொன்னாளைப்புனைதல்செப்பிப் *
பொருப்பனைமுன்னின்றென்னோவினையேன்யான்புகல்வதுவே.

கயல்புரை கண்ணி யை
யயலுரை யுரைத்த து.

(இ-ள்.) வடிவுபனையையொக்குங்கையையுடையகுன்றொன்றை யுரித்து வலியையுடையவூர்களையெரித்த நெருப்பையுடையானை, அம்பலத்தின்கணுளனாகிய வெல்லாப்பொருட்கு முதலாயவனை, உம்பர்சென்றுவாழ்த்திநிற்றற்கிடமாந்திருப்பனையூரையொப்பாளை அயலார்நாளைப்பொன்புனைதலைச்சொல்லித் தீவினையேனாகிய யான்முன்னின்று பொருப்பனைச்சொல்லுவதெவனோ. எ-று.

உரவூரெரித்தலைநெருப்பின்மேலேற்றுக. எரித்தநெருப்பனென்றசொற்களினாற்றலான், எரித்ததுநெருப்பாமென்பது போதரும். புகல்வதென்றது வரைந்தெய்துவாயாகவென்று பின்சொல்லப்படுங்காரியத்தை இது சிறைப்புறம். பொருப்பனென்பது முன்னிலைக்கண்வந்ததென்று தலைமகன் முன்னிலையாகக் கூறினாளெனினுமமையும். அயலுரை- தலைமகட்கியாதுமியைபில்லாதவுரை. அயலாரொருப்பட்ட வுரையெனினுமமையும் மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௱௩௭)

திணைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்.

திணைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது - அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கை, திணைப்புனங்கொய்கவென்று சோதிடஞ்சொல்லுதலைப்பொருந்தி யெம்மைக்கெடுவித்தது, இனிநமக்கேனல் விளையாட்டில்லையெனச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகளோடுகூறுவாள்போன்று, திணைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாதிடங்கொண்டம்பலத்துநின்றோன்வடவான்கயிலைப் *
போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதினைப்புனங்கொய்கவென்று
தாதிடங்கொண்டுபொன்வீசித்தன்கள்வாய்சொரியநின்று *
சோதிடங்கொண்டிதெம்மைக்கெடுவித்ததுதூமொழியே. ( )

ஏனல்விளையாட் டினியில்லையெ ன
மானற்றோழிமடந்தைக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) தூயமொழியையுடையாய், மாதையிடப்பக்கத்துத்

சொன் டெல்லாருங்காண அம்பலத்தின்கணின்றபொருந்தாவொ
ழுக்கத்தையுடையவனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரியமலை
மலைக்கணுள்ளதாகிய பொருப்பிடங்கொண்டபொன்போலுமலரை
யுடையவேங்கை, தினைப்புனத்தைக் கொய்கவென்று தாதையிடத்
தேகொண்டு, பொன்போலுமலரையெல்லார்க்குங்கொடுத்து, தன
துதேனைப்பூத்தவிடஞ்சொரியநின்று, சோதிடஞ்சொல்லுதலைப்
பொருந்தி, இஃதெம்மைக்கெடுத்தது, இனியென்செய்தும். எ-று.

பொன்னைக்கொடுத்துப்பிறர்க்கடிமையாகலைப்பொருந்தித்தா
னிழிந்தசாதியாதலாற்றனக்குரியகள்ளை வாய்சொரியநின்றெனச்
சிலேடைவகையா னிழித்துக்கூறினதாகவுமுரைக்க. சோதிடஞ்
சொண்டி தெம்மைக்கெடக்கொண்டதென்பதுபாடமாயிற் கெ
டக்கொண்டதென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொல்லீரவாய்க் கெடுத்த
தென்னும்பொருள்பட்டு, எம்மையென்னுமிரண்டாவதனை முடி
த்தனவாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - செறிப்பறிவு
றுத்தல். (௱௯அ)

பகல்வரல்விலக்கிவரைவுகடாதல்.

பகல்வரல்விலக்கிவரைவுகடாதலென்பது - சிறைப்புறமாகத்தி
னெதிர்வுரைத்துவரைவுகடாயதோழி, எதிர்ப்பட்டுநின்று, இப்
பெருங்கணியார் நமக்குநோவுதகப்பருவஞ்சொல்லுவாராயிருந்
தார், எம்மையன்மார் இவர்சொற்கேட்டு இத்தினையைத் தடிவாரா
யிருந்தார். எமக்குமினித்தினைப்புனங்காவலில்லை, நீரினிப்பகல்வர
ல்வேண்டாவெனப் பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாவாநிற்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்.

வடிவார்வயற்றில்லையோன்மலயத்துநின்றும்வருதேன் *
கடிவார்களிவண்டுநின்றலர்தூற்றப்பெருங்கணியார் *
நொடிவார்நமக்கினிநோதகயானுமக்கென்னுரைக்கேன் *
றடிவார்தினையெமர்காவேம்பெருமவித்தண்புனமே. (௱௯௯)

அகல்வரை நாடனை ப்
பகல்வர லென்ற தி.

(இ-ள்.) அழகார்ந்தவயல்சூழ்ந்த தில்லையையுடையவனது பொ
தியிற்கணின்றுவைத்தும், நறுநாற்றத்தால்வாராநின்றதேன்களும்,
நாற்றத்தைத்தேருநெடிய களிவண்டுகளும், நின்று அலர்களைக்கு
டைந்துதூற்ற, வேங்கையாகிய பெருங்கணியார் இப்பொழுது
நமக்குநோவுதகப்பருவஞ்சொல்லுவாராயிருந்தார், யானுமக்கெ

ன்சொல்லுவேன், கணியார்சொல்லுதலால் எமர்தினையைத் தடிவாராயிருந்தார். அதனால், பெரும, இத்தண்புனத்தையாமினிக்காவேம், நீபகல்வரவேண்டா. எ-று.

வடிவார்தில்லையென்றிலையப்பினுமமையும். மலயத்துவாழ்வார் பிறர்க்குவருத்தஞ்செய்பாராகலின், மலயத்துநின்றுமென்றும் மைகொடுத்தார் மலயத்துநின்றும் வருந்தேனென்றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்கு வேங்கைமலயத்தையணைந்ததோரிடத்து நின்றதாகவுரைக்க. கடி-புதுமையுமாம். வண்டொழுங்கினது நெடுமைபற்றி வார்களிவண்டென்றாள். இதுவுமதுவாகலான், அலர்தூற்றவென்பதற்குத் தன்றொடுபயின்றுணாக் கண்ணோட்டமின்றிவருத்தாநின்றதென்று புறங்கூறவென்றுமுரைக்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-பகற்குறிவிலக்கல். (௱௬௯)

தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது-பகல்வரல்விலக்கிவரைவுகடாயதோழி, இத்தினைக்காவலைக்கேடாக நாமவனையெதிர்ப்படலாமென்றுநின்றுதினையைவித்திக்காத்தோம், அதுபோய்த் தீவினையைவித்திக்காத்து அதன்விளைவையுமுண்டதாகிமுடிந்ததெனச் சிறைப்புறமாகத் தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தினைவித்துத்தன்னையென்னெஞ்சத்திருந்தம்பலத்துநின்று *
புனைவித்தவீசன்பொதியின்மலைப்பொருப்பன்விருப்பிற் *
றினைவித்திக்காத்துச்சிறந்துநின்றேமுக்குச்சென்றுசென்று *
வினைவித்திக்காத்துவிளைவுண்டதாகிவிளைந்ததுவே. (௱௭௰)

தண்புனத்தோடு தளர்வுற்று ப்
பண்புனைமொழிப் பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) தானேவந்திருந்து திருத்தவேண்டுதலின் என்னெஞ்சத்துப்புகுந்திருந்து தன்னை யானினையும் வண்ணஞ்செய்து அம்பலத்தின்கட்டன்றிருமேனிகாட்டிநின்று என்னாற்றன்னைப் புகழ்வித்துக்கொண்ட ஈசனதுபொதியின் மலைக்கணுளனாகியபொருப்பன்மேல்வைத்த விருப்பினாற்றினையைவித்தி அதனைக்காத்துவுள்ளமலிர்துநின்ற எங்கட்கு அத்தினையை வித்திக்காத்த காவல்போய்த்தீவினையைவித்தி அதனைக்காத்து அதன்விளைவையுமுண்டதாகிமுடிந்தது. எ-று.

நினைவித்துத்தன்னையென்னெஞ்சத்திருந்தேனென்பதற்கு ஒருகாற்றன்னை நினைவேனாகவுஞ்செய்து அந்நினைவே பற்றுக்கோடாகத்தான்புகுந்திருந்தேனினுமமையும் பொருப்பன்விருப்பென்பதனை நீர்வேட்கைபோலக்கொள்க. நினைவித்தியென்றது இத்தினைக்காவல் தலைக்கீடாக அவனையெதிர்ப்படலாமென்று மகிழ்ந்து அதற்குடம்பட்டாராகலிற் றும்வித்தினார் போலக்கூறினாள். புனத்தோடுதளர்வுற்று-புனத்தாற்றளர்வுற்று. (௱௪௰)

வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது- தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கையரும்பியஞான்றே அரும்பறக்கொய்தேமாயின் இவர் இன்றுநம்மைக் கெடுப்பான்வேண்டி இத்தினைகெட முயலுமாறுமுண்டோ யாமது செய்யப்பெற்றிலேமென வேங்கையொடு வெறுத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கனைகடற்செய்தநஞ்சுண்டுகண்டார்க்கம்பலத்தமிழ்தாய் *
வினைகெடச்செய்தவன்விண்டோய்கயிலைமயிலனையாய் *
நனைகெடச்செய்தனமாயினமைக்கெடச்செய்திடுவான் *
தினைகெடச்செய்திடுமாறுமுண்டோவித்திருக்கணியே. (௱௪௧)

தீங்குகவினி நெடுந்தகையென
வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.

(இ-ள்.) ஒலியாநின்ற கடலின்கணுண்டாக்கப்பட்ட நஞ்சையுண்டுவைத்து, அம்பலத்தின்கணின்று கண்டார்க்கு அமிழ்தமாய் நம்வினைகெடும்வண்ணஞ்செய்தவனது விண்ணைத்தோயாநின்றகைலையின்மயிலையொப்பாய், அரும்பியஞான்றே நனையைக்கெடும்வண்ணஞ்செய்தேமாயின், நம்மைக்கெடுப்பான்வேண்டி இத்திருவாகியகணி தினைகெடமுயலுமாறுமுண்டோ, யாமது செய்யப்பெற்றிலேம். எ-று.

கனைகடற்செய்தவென்றதனான் நஞ்சின்பெருமைகூறினார். செய்யாதநஞ்சிற்செய்தநஞ்சுகொடிதாகலின், அதன்கொடுமைவிளங்க, செய்தநஞ்சென்றார். அமிழ்தாதல்-அமிழ்தின்காரியத்தைச்செய்தல். கண்டார்க்கென்றதனான், அல்லாதவமிழ்தோடு இவ்வமிழ்திற்குவேற்றுமைகூறியவாறும். கெடச்செய்திடுவானென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், கெடுப்பானென்னும்பொருள்பட்டு, ந

ம்மையென்று மிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. வினைகெடச்செய்தவனென்பது மூதவாயினவற்றிற்கு மிவ்வா றுரைப்பினுமமையும். திரு-சாதிப்பெயர். கணி-தொழிற்பெயர். நல்லகணியென்றிழித்துக்கூறினுளாகவுரைப்பாருமுளர். (௱௪௧)

இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல்.

இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதலென்பது - வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாயதோழி,யாமவனையெதிர்ப்படலாமென்றின்புற்றுவளர்த்ததினைத்திரள் இப்புனத்தின்கணில்லாவாயிருந்தன, இனிநாமவனையெதிர்ப்படுமாறென்றோவெனச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கிரக்கமுற்று வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வழுவாவியலெம்மலையர்விதைப்பமற்றியாம்வளர்த்த *
கொழுவார்தினையின்குழாங்களெல்லாமெங்குழாம்வணங்குஞ் *
செழுவார்கழற்றில்லைச்சிற்றம்பலவரைச்சென்றுநின்று *
தொழுவார்வினைநிற்கிலேநிற்பதாவதித்தொல்புனத்தே. (௱௪௨)

செழுமலை நாடற்குக்
கழுமலுற் றிரங்கியது.

(இ-ள்.) விதைக்கும்பருவத்துங் கொய்யும்பருவத்தும் வழுவாதுசெய்யுமியல்பையுடைய எந்தமராகிய மலையர் விதைப்ப யாம் வளர்த்தகொழுவிய நெடிய தினையின்றிரட்களெல்லாம், எமதுகுழாஞ்சென்றுவணங்கும் வளவியநெடியகழலையுடைய தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தையுடையானைச்சென்றுநின்றுதொழுவாருடையவினை அவர்கண் நிற்கிலே, இப்பழையபுனத்தினிற்பதாவது,இனியில்லா. எ-று.

குழாங்களெல்லாநிற்பதாவதெனக்கூட்டுக. நிற்பதென்பது- நிற்றலென்னும்பொருட்டு. நிற்பதாவவென்பதுபாடமாயின், ஆவவென்பதிரக்கக்குறிப்பாகவுரைக்க. நிற்பவென்பதூஉம்பாடம். குழுவார்தினையென்பதூஉம்பாடம். (௱௪௨)

கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதல்.

கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதலென்பது - இரக்கமுற்றுவரைவுகடாயதோழி எதிர்ப்பட்டுநின்று, இப்புனத்துத்தினையுள்ளது இன்றுதொடர்பறக்கொய்தற்றது, எமக்குமினிப்புனங்காவலில்லை, யாமுமக்கறிவுசொல்லுகின்றேமல்லேம், நீரேயறிவீரெனத் தினைகொய்தமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொருப்பர்க்கியாமொன்றுமாட்டேம்புகலப்புகலெமக்காம் *
விருப்பர்க்கியாவர்க்குமேலர்க்குமேல்வருமூரெரித்த *
நெருப்பர்க்குநீடம்பலவருக்கன்பர்குலநிலத்துக் *
கருப்பற்றுவிட்டெனக்கொய்தற்றதின்றிக்கடிப்புனமே. (௱௪௩)

தீதிரும்புனத்தினி யாடேமென் று
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்த து.

(இ-ள்.) எமக்குப்புகலிடமாதற்குக்காரணமாகியவிருப்பத்தை யுடையவர்க்கு, எல்லார்க்குமேலாயவர்க்கு, ஆகாயத்தின்கட்செல் லுமூர்களையெரித்த நெருப்பையுடையவர்க்கு, நிலைபெற்றவம்ப லத்தையுடையவர்க்கு அன்பராயினாருடையகுலங்கள் உலகத்துப் பிறவிக்காரணத்தைப்பற்றுவிட்டகன்றாற்போல,இக்காவலையுடை யபுனம் இப்பொழுதுதொடர்பறக்கொய்தற்றது, அதனாற்பொ ருப்பர்க்கியாமொன்றுஞ்சொல்லமாட்டேம். எ-று.

யாமொருகுணமுமில்லேமாயினுந் தமதுவிருப்பினாலெமக் குப்புகலிடமாயினாரொன்றுங்கருத்தால், புகலெமக்காம்விருப்பர் க்கென்றார். எம்மால்விரும்பப்படுவார்க்கென்பாருமுளர். வீடெ னவென்பதுஉம்பாடம். (௱௪௩)

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- கொய்தமைகூறிவரை வுகடாயதோழி, இப்புனத்துப்பயின்றகிளிகள், தமக்குத் துப்பா காக்காலத்துந் தினைத்தாளைவிடாதிராநின்றன,நாம்போனால் நங்கா தலரிவ்விடத்தேவந்துநின்று நம்மைத்தேடுவர்கொல்லோவெனச் சிறைப்புறமாகப்பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்கு ச்செய்யுள்.

பரிவுசெய்தாண்டம்பலத்துப்பயில்வோன்பரங்குன்றின்வா *
யருவிசெய்தாழ்புனத்தைவனங்கொய்யவுமிவ்வனத்தே *
பிரிவுசெய்தாலரிதேகொள்கபேயொடுமென்னும்பெற்றி *
யிருவிசெய்தாளினிருந்தின்றுகாட்டுமிளங்கிளியே. (௱௪௪)

மறைப்புறக் கிளவியி ற்
சிறைப்புறத் துரைத்த து.

(இ-ள்.) எம்மைப்பரிந்தாண்டு, அம்பலத்தின்கட்பயில்வானது பரங்குன்றிடத்து அருவிநீராற்செய்யப்பட்ட தாழ்ந்தபுனத்தி ன்கணுண்டாகிய ஐவனத்தைக்கொய்யவும்,இக்காட்டின்கண் இரு

வியாகச்செய்யப்பட்ட நாளிலேயிருந்து, நட்புச்செய்தாற் பேயோடாயினும் பிரிவரிது இதனையுள்ளத்துக்கொள்கவென்னுந்தன்மையை இளங்கிளிகள் இப்பொழுதுகாட்டாநின்றன. எ-று.

பேயோடாயினும் பிரிவுசெய்தாலாற்றுதலரிதென் றனைப்பினுமமையும். இருவியென்பது-கதிர்கொய்ததட்டை. தாளென்பது-கதிர்கொய்யாதமுன்னுஞ்சொல்வதோர்பெயர். இப்புனத்துப்பயின்றகிளிகள் தமக்குத் துப்பாகாக்காலத்து மிதனைவிடாநின்றன இனிநங்காதலர் நம்மாட்டென்செய்வரென்னுங் கருத்தன்,மறைப்புறமாயிற்று. சிறைப்படவுணர்த்ததென்பதுபாடமாயின்,சிறைக்கண்வைத்துநிற்பவென்றுணர்க. (௱௪௪)

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல்.

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதலென்பது - பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாயதோழி,பிரிவாற்றாமையோடு தலைமகளையுங்கொண்டு புனங்காவலேறிப்போகாநின்றாள், கணியார்நினைவு இன்றுமுடிந்தது,யாங்கள்போகாநின்றேம், இப்புனத்தொருவர்வந்தால் இங்குநின்றும்போனவர்கள் துணியாதன துணிந்துபோனாரென்று அவர்க்குச்சொல்லுமினென மயிலொடுகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கணியார்கருத்தின்றுமுற்றிற்றியாஞ்சென்றுங்கார்ப்புனமே *
மணியார்பொழில்காண்மறத்திர்கண்டீர்மன்னுமம்பலத்தோ *
னணியார்கயிலைமயில்காளயில்வேலொருவர்வந்தாற் *
றுணியாதனதுணிந்தாரென்னுநீர்மைகள்சொல்லுமினே. (௱௪௫)

நீங்கரும்புனம்விடு நீள்பெருந்துயரம்
பாங்கிபகர்ந்து பருவரலுற்றது.

(இ-ள்.) கணியார் தநினைவு இன்றுமுடிந்தது, யாங்கள் போகாநின்றேம், கரியபுனமே, மணிகளார்ந்தபொழில்காள், வேங்கையொடுபயின்றீராகலின் நீரெம்மைமறப்பீர், நிலைபெறு மம்பலத்தையுடையவனது அழகார்ந்தகைலையினின்றம்வந்தமயில்காள், அயில்வேல் துணைபாகத்தனிவருமவர் ஈண்டுவந்தால், அன்புடையார் துணியாதனவற்றை அவர் துணிந்தாரென்னுநீர்மைகளை யவர்க்குச்சொல்லுமின். எ-று.

நீர்மை-ஈண்டுவியப்பு. நீரிவ்வாறுசொன்னால் அவராற்றுவாரென்பதுகருத்து. பொருளினேன் கைலையினுள்ளீராகலின்நீர்கண்ணோட்டமுடையீரென்பதுகருத்து. கார்ப்புனமென்பதற்குக்கர

ர்காலத்துப்பொலியும் புனமெனினுமமையும். துணியாதனவாவன பிரிதலும், வளையுந் துணையுமாற்றியிருத்தலும். புனமே பொழில்காள் மயில்காள் என்றுகூட்டி, நீரெம்மைமறப்பீராயினும் மறவாதுசொல்லுமினென் றுரைப்பாருமுளர். இவையாறற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௱௬௪)

வறும்புனங்கண்டுவருந்தல்.

வறும்புனங்கண்டுவருந்தலென்பது-தலைமகளுந்தோழியும்புனங்காவலேறிப்போகாநிற்ப, தலைமகன்புனத்திடைச்சென்றுநின்று, இப்புனம் யாமுன்பயின்றதன்றே, இஃதின்றிருக்கின்றவாறென்னேவென்று, அதன்பொலிவழிவுகூறித்தலைமகளைத்தேடிவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொதுவினிற்றீர்த்தென்னையாண்டோன்புலியூரரன்பொருப்பே
யிதுவெனிலென்னின்றிருக்கின்றவாறெம்மிரும்பொழிலே *
யெதுநுமக்கெய்தியதென்னுற்றனிரறையீண்டருவி *
மதுவினிற்கைப்புவைத்தாலொத்தவாமற்றிவ்வான்புனமே (௱௬௫)

மென்புனம்விடுத்து மெல்லியல்செல் வ
மின்பொலிவேலோன் மெலிவுற்ற து.

(இ-ள்.) அதுவோவிதுவோவழியென்றுமயங்கிப் பொதுவாக நின்றநிலைமையைநீக்கி என்னையாண்டவன், புலியூரிலரன் அவனது பொருப்பாய் யான்முன் பயின்றவிடமேயாயின் இஃதின்றிருக்கின்றவாறென், எம்முடையபெரியபொழிலே, நுமக்குத்தான் இன்றுவந்ததியாது! நீரென்னுற்றீர்! இதுவேயுமன்றி இப்பெரிய புனம் ஒலியாநின்ற பெருகியவருவியாய்விழும் மதுவின்கண் அதனின்சுவையைமாற்றிக்கைப்பாகியசுவையைவைத்தாலொத்தவாறென்! எ-று.

மற்றென்பதசைநிலை. எல்லாரையுமாளும் பொதுவாகியமுறைமையினின்றுநீக்கி என்னை யுள்நெகிழ்விப்பதோருபாயத்தாலாண்டவனென்றுரைப்பினுமமையும். இன்பஞ்செய்வதுந் துன்பஞ்செய்வதுமொன்றாகமாட்டாதென்னுங்கருத்தாற் புலியூரரன்பொருப்பேயிதுவெனிலென்றான். அறையீண்டருவிகாள் நீரென்னுற்றீரென்றும், அறையீண்டருவிப்புனமென்றும், உரைப்பாருமுளர். (௱௬௫)

பதிநோக்கிவருந்தல்.

பதிநோக்கிவருந்தலென்பது-வறும்புனத்திடைவருந்தாநின்ற தலைமகன், இவ்வாறணித்தாயினும் நம்மாற்செய்பலாவதொன்றில்லையென்று அவளிருந்தபதியைநோக்கித் தன்னெஞ்சோடுசாவிவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆனந்தமாக்கடலாடுசிற்றம்பலமன்னபொன்னின் ❋
றேனுந்துமாமலைச்சீறூரிதுசெய்பலாவதில்லை ❋
வானுந்துமாமதிவேண்டியழுமழப்போலுமன்றே ❋
நானுந்தளர்ந்தனனீயுந்தளர்ந்தனை நன்னெஞ்சமே. (௱௪௭)

மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதென
மதிநனிகலங்கிப் பதிமிசைவாடியது.

(இ-ள்.) ஆனந்தமாகிய நீராணிறைந்ததோர் பெரியகடல் நின்றாடுஞ் சிற்றம்பலத்தையொக்கும் பொன்னினது தேன்றத்திப்பாயும்பெரியமலைக்கணுண்டாகியசீறூரிது, இவ்வாறணித்தாயினுநம்மாற்செய்பலாவதொன்றில்லை. அதனால் வானின்கட்செல்லும் பெரியமதியைக்கொள்ளவேண்டி அதனருமையறியாதழுங்குழவிபோல எய்துதற்கரியாளைவிரும்பி, நல்லநெஞ்சமே, நீயுந்தளர்ந்தாய், நீபவ்வரும்பொருள்விரும்புதலான்யானுந்தளர்ந்தேன்-எ-று தேனையுமிழுமாமலையெனினுமமையும். மழவை நெஞ்சத்திற்கேயன்றித் தலைமகற்குவமையாகவுரைப்பினுமமையும். நெஞ்சத்தைத்தன்னோடுபடுத்தற்கு நன்னெஞ்சமெனப்புனைந்துகூ-றினான். இதுதலைமகளை இற்செறிவிக்கின்றகாலத்து ஆற்றானாகியதலைமகன்றோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லியது. மன்னுமோவுமசைநிலை. பதி-தலைமகன். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௱௪௭)

பகற்குறிமுற்றிற்று.

இரவுக்குறி.

இரவுக்குறிவருமாறு—பகற்குறிபுணர்ந்து விலக்கப்பட்டதலைமகன் தெருண்டுவரைதலை. தெருளானாயிற்பின்னையுந்தோழியைத்தலைப்பட்டு இரவுக்குறிவேண்டிச்சென்று எய்துதன்முறைமையென்ப. என்னை "களவினுட் டவிர்ச்சி கிழவோற் கில்லை" என்றாராகலின்.

சூத்திரம். இரவுக்குறிவேண்ட லாற்றருமைகூற, னின்றுநெஞ்சுடைத னிலைகண்டுநேர்த, லுட்கோள்வினாத லுட்கொண்டுவினாதல், குறியிடங்கூறல் குறியேற்பித்த, லிரவரவுரைத்த லேதங்கூறல், குறைநேர்தலோடு குறைநயப்புரைத்தல், பயின்மேலிசைத்துவரவுணர்ந் துரைத்த, றாய்துயிலறித றலைவி துயிலெடுத்த, லிடத்துய்த்துநீங்க றளர்வகன் றுரைத்தல், மருங்கணைதலோடு முகங்கண்டுமகிழ்தல், பள்ளியிடத்துய்த்தல் பள்ளியிடத்துய்த்து, வரைவுகடாவி வரவுவிலக்கல், வரைவுடம்படா தாற்றாதுரைத்த, லதரிடைச்செலவிற் கிரக்கங்கூற, லிருளறநிலவு வெளிப்படவருந்தல், வேற்றுக்குறிகூறல் கடலிடைவைத்துத், துயரறிவித்த லேழையுமின்றித், தானேகிடந்து தனிமையுற்றாற்றுங், காமமிக்க கழிபடர்கிளவி, காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி, யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி, தன்னுட்கையா றெய்திடுகிளவி, நிலைகண்டுரைத்த னெடுங்கடற்சேர்த்த, லலரறிவித்தலோ டாறைம்மூன்று, மிரவுக்குறியிலைவ யென்றிசினோரே.

(இ-ள்.) இரவுக்குறிவேண்டல்- வழியருமைகூறிமறுத்தல்- நின்றுநெஞ்சுடைதல்- இரவுக்குறிநேர்தல்- உட்கோள்வினாதல் - உட்கொண்டுவினாதல்- குறியிடங்கூறல்- இரவுக்குறியேற்பித்தல்- இரவரவுரைத்தல்- ஏதங்கூறிமறுத்தல்- குறைநேர்தல்- குறைநேர்ந்தமைகூறல்- வரவுணர்ந்துரைத்தல்- தாய்துயிலறிதல்- துயிலெடுத்துச்சேறல்- இடத்துய்த்துநீங்கல்- தளர்வகன்றுரைத்தல்- மருங்கணைதல்- முகங்கண்டுமகிழ்தல்- பள்ளியிடத்துய்த்தல்- வரவுவிலக்கல்- ஆற்றாதுரைத்தல்- இரக்கங்கூறிவரைவுகடாதல்- நிலவுவெளிப்படவருந்தல்- அல்லகுறியறிவித்தல்- கடலிடைவைத்துத்துயரறிவித்தல்- காமமிக்ககழிபடர்கிளவி- காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி- ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி- தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி - நிலைகண்டுரைத்தல்- இரவுறுதுயரங் கடலோடுசேர்த்தல் - அலரறிவுறுத்தல்- என விவை முப்பத்துமூன் றுமிரவுக்குறியாம். எ-று. அவற்றுள்,

இரவுக்குறிவேண்டல்.

இரவுக்குறிவேண்டலென்பது - பதிநோக்கிவருந்தாநின்றதலைமகன், இற்றையிரவிற்கியானுங்கள்சீறூர்க்குவிருந்து என்னையேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழியையிரவுக்குறி வேண்டாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மருந்துநம்மல்லற்பிறவிப்பிணிக்கம்பலத்தமிர்தா *
யிருந்தனர்குன்றினின்றேங்குமருவிசென்றேர்திகழப் *

பொருந்தினமேகம்புதைந்திருடேங்கும்புனையிறும்பின் *
விருந்தினன்யானுங்கள்சீறூரதனுக்குவெள்வளையே. (௱௬௮)

நள்ளிருட்குறியை வள்ளனினைந் து
வீங்குமென்முலைப் பாங்கிக்குரைத்த து.

(இ-ள்.) வெள்வளையையுடையாய், குன்றின்கணின்றொலிக்குமருவிகள் பாய்ந்தழகுவிளங்கும்வண்ணம்மேகம்வந்து பொருந்தின. அதனால் அம்மேகத்தின்கட்புதைந்திருள்செறியுஞ் செய்காட்டையுடைய நமதுசீறூரதற்கியான்விருந்தினன், என்னையேற்றுக்கொள்வாயாக. எ-று. நம்முடையவல்லலைச் செய்யும்பிறவியாகிய பிணிக்கு அருந்துமருந்தாய்வைத்தும் அம்பலத்தின்கட் சுவையாரமிர்தமுமா யிருந்தவரது குன்றினெனக்கூட்டுக.

மேகம்வந்துபொருந்தினவென்றதனால், தன்னூர்க்குப் போதலருமைகூறுவான்போன்று இரவுக்குறிமாட்சிமைப்படுமென்றானும். இருடேங்கும் புனையிறும்பென்றதனால், யாவருங்காணாராகலினுண்டுவந்துநிற்கின்றேனென்றானும். மாலைவிருந்தினரை மாற்றுதலறனன்றென்பது தோன்ற விருந்தினனென்றான். குன்றினின்றேங்கு மருவியேர்திகழச்சென்றுபொருந்தினமேகமென்க. அருவியேர்பெற மேகம்பொருந்தினவூர் நின்னூராகலான் என்னினைப்பற்றுயானு மேர்பெற நின்னைவந்துசேர்ந்தேனென்பது பேர்தரும். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறிநேர்வித்தல். (௱௬௮)

வழியருமைகூறிமறுத்தல்.

வழியருமைகூறிமறுத்தலென்பது-தலைமகனிரவுக்குறிவேண்டிநிற்ப, யாங்கள்வாழும்பதி ஏற்றிழிவுடைத்தாகலின் அவ்விடத்துநினக்குச்சிந்தைக்கு மேறற்கரிதெனத் தோழி வழியருமைகூறி மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விசும்பினுக்கேணிநெறியன்னசின்னெறிமேன்மழைதூங் *
கசும்பினிற்றுன்னியளைநுழைந்தாலொக்குமையமெய்யே *
யிசும்பினிற்சிந்தைக்குமேறற்கரிதெழிலம்பலத்துப் *
பசும்பனிக்கோடுமிலைந்தான்மலயத்தெம்வாழ்பதியே. (௱௬௯)

இரவரவேந்தல் கருதியுரைப்ப ப்
பருவரற்பாங்கி யருமையுரைத்த து.

(இ-ள்.) ஐயனே, விசும்பிற்கிட்டதோ ரேணிநெறிபோலுஞ்சி

றுநெறிமேல் மழைபிடையறாதுநிற்றலான், இடையிடையுண்டா கிய அசும்பின்கட்சென்றுபொருந்தியேறுமிடத்து இட்டிமையா ல்அளேறுழைந்தாற்போன்றிருக்கும். அதுவேயுமன்றி எம்வாழ்ப திவழுக்கினுன் மெய்யே சிந்தைக்குமேறுதற்கரிது. அதனாலாண் டுவாரத்தகாது. எ-று எழிலையுடைய வம்பலத்தின்கணுளனாகியகுளி ர்ந்தபனிமையுடைத்தாகிய பிறையைச்சூடியவனது மலயத்தின் கணுண்டாகியவெம்வாழ்பதியெனக்கூட்டுக.

இசும்பு-எற்றிழிவுமுதலாயின குற்றமென்பாருமுளர். அசும் பு-சிறுதிவலை இசும்பினிற்சிந்தைக்குமேறற்கரிதென்றவதனுன், எ மதுவாழ்பதியிவ்வொழுக்கத்தைச் சிறிதறியுமாயிற்சிந்தையாலுநி னைத்தற்கரிய துயரத்தைத்தருமாதலால், தாஞ்செத் துலகாள்வாரி ல்லை அதுபோல விவ்வொழுக்கமொழுகற்பாலீரல்லீரென்றும றுத்துக்கூறியவாறாயிற்று. பசுமை-செவ்வியுமாம். அதனைக்கோட் டின்மேலேற்றுக. கோட்டையுடைமையாற்கோடெனப்பட்டது. மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-இரவுக்குறிமறுத்தல். (௱௪௧)

நின்றுநெஞ்சுடைதல்.

நின்றுநெஞ்சுடைதலென்பது-வழியருமைகூறக்கேட்டதலைம கன், எய்துதற்கரியாளைவிரும்பி நீமெலியாநின்றவிதற்கு யானாற் றேனெனக்கூறி, தனதிறந்துபாடுதோன்றநின்று தன்னெஞ்சுடை த்துவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாற்றேனெனவந்தகாலனையோலமிடவடர்த்த *
கோற்றேன்குளிர்தில்லைக்கூத்தன்கொடுங்குன்றினீள்குடுமி *
மேற்றேன்விரும்புமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே *
யாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன்பினுக்கே. (௱௪௨)

பாங்கிவிலங்கப் பருவரைநா ட
னீங்கிவிலங்காது நெஞ்சுடைந்தது.

(இ-ள்.) ஒருவராலு மாற்றப்படேனென்று வழிபடுவோனது யிரைவௌவ வந்தகாலனை அவனோலமிடும்வண்ணமடர்த்த கோ ற்றேன், குளிர்ந்ததில்லைக்கணுளனாகியகூத்தன், அவனுடையகொ டுங்குன்றினது நீண்டகுடுமியின்மேலுண்டாகிய தேனைவிரும்பு முடவனைப்போல எய்துதற்கருமையைநினையாது மெலிகின்றநெ ஞ்சமே, அரியளாகியவரிவையிடத்து நீயுண்டாக்கிய அன்பால் யா னாற்றேன். எ-று.

மாற்றேனென்பது செயப்படுபொருட்கண்வந்தது. மாறே னென்பது விகாரவகையான் மாற்றேனென நின்றதெனினுமமை யும். சுவைமிகுதியுடைமையிற் கோற்றேனென்றார். நீவன்கண்மை யையாதலின் இவ்வாறுமெலிந்துமுயிர்வாழ்தி,யானத்தன்மையே னல்லேன் இறந்துபடுவேனென்னுங்கருத்தான்,மெலியுநெஞ்சே யானாற்றேனென்றான். நீங்கிவிலங்காது-நீங்கியுள்ளஞ் செல்கின்ற செலவினின்றும்விலங்காது. மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-இரவு க்குறிநயப்பித்தல். (ருஙல)

இரவுக்குறிநேர்தல்.

இரவுக்குறிநேர்தலென்பது-தலைமகனெஞ்சுடைந்து வருந்தா நிற்பக்கண்டு,இவனிறந்துபடவுங்கூடுமெனவுட்கொண்டு,நீ யாளி கணிரைத்துநின்றியானைகளைத்தேடி யிராவழியின்கண்வந்து மீள் வேனென்னாநின்றாய். இதற்குத்தீவினையேன்சொல்லுவதெவனோ வென்றுமறுத்த வாய்பாட்டாற்றோழியிரவுக்குறிநேரா நிற்றல். அ தற்குச்செய்யுள்.

கூளிநிரைக்கநின்றம்பலத்தாடிகுழைகமழ்சீர்த் *
தூளிநிரைத்தசுடர்முடியோயிவடோணசையா *
லாளிநிரைத்தடலானைகடேருமிரவில்வந்து *
மீளியுரைத்திவினையேனுரைப்பதென்மெல்லியற்கே. (ருஙக)

தடவரைநாடன் றளர்வுதீர
மடநடைப்பாங்கி வகுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) கூத்தின்கட்சுவையாற் பேய்களும்போகாது நிரைத்து நிற்ப நின்று அம்பலத்தின்கணுடுவானது ஒலிக்குங்கழலையுடைய திருவடிக்கணுண்டாகிய தூளிமொய்த்த சுடர்முடியையுடை யோய், இவடோண்மேலுண்டாகிய விருப்பினால் ஆளிகள் ஊடு போக்கறநிரைத்தவலியையுடையயானைகளைத்தேடு மிரவின்கண் வந்துமீளுதலைச்சொல்லாநின்றாய். இனி மெல்லியற்குத் தீவினை யேன்சொல்லுவதென்? உடம்படுவாயென்பேனோ மறுப்பாயெ ன்பேனோ. எ-று.

இரவுக்குறியுடம்பட்டாளாகலின், தூளிநிரைத்த சுடர்முடியோ யென்றதனால், அவையிருளின்வருதலான்வருமேதத்தை அத்தூளி காக்குமென்றுகூறினளாம். குழைகழல்-அன்மொழித்தொகை. ம ருடல் வெகுடலென்பன-மருளி வெகுளியென நின்றாற்போல,மீ டலென்பது மீளியென நின்றது. வந்துமீளியென்பதற்கு,வந்து

பீடலையுடைய விரவுக்குறியென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்படவு மறுக்கவுமாட்டாதிடைநின்று வருந்துதலின், வினையேனென்றா ள். ஆளிநினாக்குமாற்றின்கண் நீவருதற்குடம்படுதறகாதாயினுந் தோணசையாற்கூறுகின்ற விதணைமறுப்பின் நீயாற்றுயெனபத னுடம்படாநின்றேனென்பதுபடக் கூறினமையால், வருத்து ரைத்தலாயிற்று. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன் -இரவுக்குறிநேர்தல். இறந்தகாலவுட்கோள் குறிப்புமுட்டம். (௱௯௧)

உட்கோள்வினுதல்.

உட்கோள்வினுதலென்பது - இரவுக்குறிநேர்ந்ததோழி, தங்க ணிலத்துமக்கள் கோலத்தனுய்வருதற்கு அவனுட்கொள்வது கார ணமாக, நின்னூரிடத்தார் எம்மலர்சூடி எச்சாந்தணிந்து எம்மா திழலின்கீழ் விளையாடுபவெனத் தலைமகனை வினுவாநிற்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

வரையன்றொருகாலிருகால்வளையநிமிர்த்துவட்கார் *
நிரையன்றழலெழவெய்துநின்றோன்றில்லையன்னநின்னூர் *
விரையென்னமென்னிழலென்னவெறியுறுதாதிவர்போ *
துரையென்னவோசிலம்பாநலம்பாவியொளிர்வனவே. (௱௯௨)

நெறிவிலக்குற்றவ னுறுதுயர்நோக் கி
யாங்கொருகுழல் பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பா,நின்னூரின் நலம்பரந்து விளங்குவனவாகிய ஆண்டையார் பூசும்விரையெத்தன்மைய? அவர்விளையாடுமெல்லி யதிழலெத்தன்மைய! அவர்சூடுநறுநாற்றம்பொருந்திய தாதுபர ந்தபோதுகளெத்தன்மைய? உரைப்பாயாக.எ-று. அன்றொருகா ல்வரையையிரண்டுகாலும்வளையும்வண்ண மார்பையுந்தோளையுநி மிர்த்துப் பகைவரதுநிரையையழலெழும்வகை யன்றெய்துநின் றவனது தில்லையையொக்குநின்னூரெனக்கூட்டுக.

மெல்லியநிலத்தையுடையநிழலைமென்னிழலென்றாள். நலம்பா வியொளிர்வனவென்பதனை யெல்லாவற்றேடுங்கூட்டுக. அன்றுநி மிர்த்தெனவும், அன்றெய்துநின்றேனெனவுமியையும். இது குறி ப்பெச்சம். வன்றழலென்பதுஉம்பாடம். இவ்வாறுவினவத் தலை மகனென்றனையுட்கொள்ளுமென்றுகருதிக் கூறினமையால், ஆ ங்கொருகுழலென்றார். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - தலை மகற்குக் குறியிடமுணர்த்துந் தோழி யவனூற்றன்னை வினவு வித்தல். (௱௯௨)

உட்கொண்டுவினாதல்.

உட்கொண்டுவினாதலென்பது - கேட்டவினாவையுட்கொண்டு அந்நிலத்துமக்கள் கோலத்தனாய்ச்செல்வானாக, நின்னூரிடத்து இராப்பொழுது நுமர் எம்மலரைச்சூடி எச்சாந்தையணிந்து என்னமாநிழலின்கீழ்விளையாடுபவெனத் தலைமகன் றோழியைவினாவா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செம்மலராயிரந்தூய்க்கருமாறிருக்கண்ணணியு *
மொய்ம்மலரீர்ங்கழலம்பலத்தோன்மன்னுதென்மலயத் *
தெம்மலர்சூடிநின்றெச்சாந்தணிந்தென்னநன்னிழல்வா *
யம்மலர்வாட்கணல்லாயெல்லிவாய்நுமராடுவதே. (௱௫௧)

தன்னைவினவத் தானவள்குறிப்பறிந்
தென்னைநின்னாட் டியலணியென்றது.

(இ-ள்.) அழகியமலர்போலுமொளியையுடையவாகிய கண்ணையுடையநல்லாய், செய்யதாமரைமலர்களாயிரத்தைத்தூவி முன்வழிபட்டு ஒருஞான்றுஅவற்றொன்றுகுறைதலாற் கரியமால்அவற்றோடொக்குந் தனதுதிருக்கண்ணை யிடந்தணியும் பெரியமலர் போலுஞ்செய்த்தநிறத்தையுடையவாகிய திருவடியையுடையவம்பலத்தான்றங்குந்தென்மலயத்திடத்து இராப்பொழுதின்கண் நுமர்விளையாடுவது எம்மலரைச்சூடிநின்று எச்சாந்தையணிந்து என்னநன்னிழற்கீழ்? கூறுவாயாக. எ-று.

வாள் உவமையெனினுமமையும். நுமரென்றது அவரோடொருநிலத்தாராகியமக்களை. திருமாலென்பதூஉம்பாடம். நிழல் அணியன்றெனினும், பன்மைபற்றியணியென்றார். மெய்ப்பாடு- அது. பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல். (௱௫௧)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது-உட்கொண்டுவினாவியதலைமகனுக்கு, யாங்கள்சந்தனச்சாந்தணிந்து, சுனைக்காவிகள்சூடி, தோகைகடுயில்செய்யும்வேங்கைப்பொழிற்கண்விளையாடுவேம், அவ்விடத்து நின்வரவறியமயிலெழுப்புவாயாகவெனத் தோழி குறியிடங்கூறா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பனைவளர்கைம்மாப்படாத்தம்பலத்தரன்பாதம்விண்ணோர் *
புனைவளர்சாரற்பொதியின்மலைப்பொலிசந்தணிந்து *
சுனைவளர்காவிகள்சூடிப்பைந்தோகைதுயில்பயிலுஞ் *
சினைவளர்வேங்கைகள்யாங்கணின்றாடுஞ்செழும்பொழிலே (௱௫௨)

இரவுக்குறியிவ ணென்றுபாங் கி
யரவக்கழலவற் கறியவுரைத்த து.

(இ-ள்.) பனைபோலுநெடியகையையுடையமாவினுரியாகியபடாத்தையுடையவம்பலத்தரன்பாதங்களை விண்ணோர்பரவுதற்கிடமாகிய வளருஞ்சாரலையுடையபொதியின்மலைக்கட் பொலியுஞ்சந்தனச்சாந்தையணிந்து, சுனைக்கண்வளருங்காவிகளைச்சூடி, யாந்தணின்றுடும்வளவியபொழில், பசியமயில்கள்துயில்செய்யுங்கோடுவளரும்வேங்கைப்பொழில். எ-று.

என்றது சந்தனச்சாந்தணிந்து சுனைக்காவிசூடி வேங்கைப்பொழிற்கண்நீவந்துநின்று நின்வரவறிய மயிலெழுப்புவாயாகவென்றவாறு. மெய்ப்பாடு-அது. பயன் - இரவுக்குறியிடமுணர்த்துதல். (௱௫௪)

இரவுக்குறியேற்பித்தல்.

இரவுக்குறியேற்பித்தலென்பது - தலைமகனுக்குக்குறியிடங்கூறித் தலைமகளுழைச்சென்று, அந்திக்காலத்தோரலவன் றன்பெடையோடுபயிலக்கண்டு ஒருபெரியோன்வருத்தமிக்குச்சென்றான் அதற்குப்பின்அவன்சேர்துயிலறிந்திலேனெனத் தோழி அவனதாற்றாமைகூறித் தலைமகளையிரவுக்குறியேற்பியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மலவன்குரம்பைதனைமாற்றியம்மான்முதல்வானவர்க்கப்பாற் *
செலவன்பர்க்கோக்குஞ்சிவன்றில்லைக்கானலிற்சீர்ப்பெடையோ-
டலவன்பயில்வதுகண்டஞ்ஞான்றுகூர்ந்தயில்வேலுரவோன் *
செலவந்திவாய்க்கண்டனனென்னதாங்கொன்மன்சேர்துயிலே (௱௫௫)

அரவக்கழலவ னாற்றாமையெ ன
விரவுக்குறி யேற்பித்த து.

(இ-ள்) மலங்களையுடையவலியயாக்கையாகியகுரம்பையைமாற்றி மான்முதலாகிய அவ்வானவர்க்கப்பாற்செல்லுஞ்செலவை அன்பராயினார்க்கென்றேக்கிவைக்குஞ்சிவனது தில்லையைச்சூழ்ந்தகானலிடத்து நல்லபெடையோடலவன்பயின்றுவிளையாடுவதனைக்கண்டுவருத்தமிக்கு அயில்வேலையுடையவுரவோன் அந்திப்பொழுதின்கட்செல்ல அவனைக்கண்டேன், பின் அம்மன்னனதுசேர்துயிலெத்தன்மைத்தாம்! அறியேன். எ-று.

அப்பாற்செலவு-மான்முதலாயினார்க்குமேலாகியபதங்கள். அன்பருட்போகவேட்கையுடையார் அவற்றைப்பெற்றுப்போகந்

அப்பாராதவித் செலவன்பர்க்கோக்குமென்றார். பெடையொடும்பயிலுமலவனைக்கண்டுமூயிர்தாங்கிச்சென்றானதலின் உரவோனென்றான். (௱௫௫)

இரவரவுரைத்தல்.

இரவரவுரைத்தலென்பது-அலவன்மேல்வைத்திரவுக்குறியேற்பித்து முகங்கொண்டுஅதுவழிபாகநின்று, வேட்கைமிகவால் யானைகணடுங்கச் சிங்கந்திரியுமலைச்சாரியிடத்துவரவேண்டிச் சொல்லாநின்றான் இதற்கியாஞ்செய்வதென்னோவெனத் தோழிதலைமகளுக்குத்தலைமகனிரவரவுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மோட்டங்கதிர்முலைப்பங்குடைத்தில்லைமுன்னோன்கழற்கே *
கோட்டந்தருநங்குருமுடி வெற்பன்மழைகுழுமி *
நாட்டம்புதைத்தன்னநள்ளிருணாகநடுங்கச்சிங்கம் *
வேட்டந்திரிசரிவாய்வருவான்சொல்லுமெல்லியலே. (௱௫௬)

குரவரு குழலி க்
கிரவர வுரைத்த து.

(இ-ள்.) மெல்லியலாய், பெரியவழகிய கதிர்முலையையுடையாடோர்கூற்றையுடையதில்லைக்கணுளனாகிய எல்லாப்பொருட்குமுன்னாபவனுடைய திருவடியொன்றற்குமே வணங்குதலைச்செய்யுங்குருமுடியையுடையநம்வெற்பன், முகில்கள்திரளுதலான் நாட்டத்தைப்புதைத்தாற்போன்றிருக்குஞ்செறிந்தவிருட்கண் யானைகணடுங்கச் சிங்கம்வேட்டந்திரிபுமலைச்சரியிடத்து வரவேண்டிச்சொல்லாநின்றான், இனியென்செயத்தகும் எ-று.

குரு-நிறம். முன்னோன்கழற்கல்லது பிறிதோரிடத்துந்தாழ்ந்து தில்லாப்பெரியோன் தாழ்ந்து வேண்டுவதனைமறுத்த லரிதென்பதுபோதர, முன்னோன்கழற்கே கோட்டந்தருநங்குருமுடி வெற்பனென்றாள். ஆற்றின்கண் வருமேத மறியினும் அவனதுவேட்கைமிகுதியா லென்னாலொன்றுங்கூறுவதரிதாயிற்றென்பதுபோதர, நள்ளிருணாகநடுங்கச் சிங்கம்வேட்டந் திரிசரிவாயென்றாள். குரவெனவும் இரவெனவும்விகாரவகையாற்குறுகிநின்றது. இவையிரண்டற்கும்மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தவிளிவரல். பயன்-தலைமகளையிரவுக்குறிநேர்வித்தல். (௱௫௬)

ஏதங்கூறிமறுத்தல்.

ஏதங்கூறிமறுத்தலென்பது-தலைமகனிரவரவுகேட்டதலைமகள்,

தனக்கவன்செய்த தலையளியுந் தவியுநினையாநின்றவுள்ளத்தளாய், அரிதிரண்டுநின்றியானைவேட்டஞ்செய்யும்வல்லிருட்கண்வள்ளலை வாவென்று சொல்லத்தகுமோவென ஏதங்கூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுங்கார்முழவதிர்சிற்றம்பலத்துப்பெருந்திருமால் *
கொழுங்கான்மலரிடக்கூத்தயர்வோன்கழலேத்தலர்போன் *
முழக்காரரிமுரன்வாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய் *
வழங்கரவதரின்வழங்கென்றுமோவின்றெம்வள்ளலையே. (௱௫௭)

இழுக்கம்பெரி திரவரினெ ண
அழுக்கமெய்தி யரிவையுரைத்த து.

(இ-ள்.) வளவியகார்போலக் குடமுழாமுழங்குஞ் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே பெரியதிருமால் நறுநாற்றத்தையுடைய கொழுவியமலராயிட்டுப் பரவக் கூத்தைவிரும்பிச்செய்வானுடைய கழல்களையேத்தாதாரைப்போலவருந்த முழங்காநின்ற இட்டுதற்கரிதாகிய பசியம் முரணையுடையவாரணவேட்டையைச்செய்யும் வல்லிருட்கண் யாவரும்வழங்காதவழியிடத்து வழங்குவாயாகவென்று எம்முடையவள்ளலை யின்றுசொல்லுதுமோ! இவ்வாறுசொல்லுதற்குமோ! எ-று.

ஏத்தலரா யானைக்குவமையாகவுரைக்க. ஏத்தலர்போல்வழங்கென்றுமோவென்று கூட்டியுரைப்பாருமுளர். முழங்காரரியென்பதற்கு முழங்குதலார்ந்த வரியென்பாருமுளர். தனக்கவன்செய்ததலையளியுந் தவியு நினையாநின்றவுள்ளத்தளாகலின், வள்ளலென்றாள். மைந்தனையென்பது பாடமாயின், ஆண்மைத்தன்மைதோன்றநின்றதாகவுரைப்பாருமுளர். அலங்காரம்- எதிர்காலக்கூற்றிடத்துக் காரியத்தின்கண்வந்த இரங்கல்விலக்கு, உபாயவிலக்குமெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன்- இரவுக்குறிமறுத்தல். ஆற்றினேதமுணர்ந்துமறுத்தாள். அவருழை யாஞ்சேறலொழிந்து அவனைவச்சொல்லக்கடவேமோவென்றவாறு. (௱௫௭)

குறைநேர்தல்.

குறைநேர்தலென்பது-ஏதங்கூறிமறுத்ததலைமகள், அவனாற்றுகியநிலைமைகேட்டு, யான்புனலிடைவீழ்ந்துகெடப்புக என்னுயிர்தந்தபெரியோர்க்குச் சிறியேன்சொல்லுவதறியேனென உடம்பட்டுநேராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஓங்குமொருவிடமுண்டம்பலத்தும்பருய்யவன்று *
தாங்குமொருவன்றடவரைவாய்த்தழங்குமருவி *
வீங்குஞ்சுனைப்புனல்வீழ்ந்தன்றழுங்கப்பிடித்தெடுத்து *
வாங்குமவர்க்கறியேன்சிறியேன்சொல்லும்வாசகமே. (௱௫௮)

அலைவேலண்ண னிலைமைகேட்டுக்
கொலைவேற்கண்ணி குறைநயந்தது.

(இ-ள்.) உலகமுழுதையுஞ்சுடும்வண்ணம் மேன்மேலும்வளராநின்றதோர்விடத்தைத்தானுண்டு உம்பரெல்லாமுய்ய அன்றுதாங்குமம்பலத்தொருவனது பெரியவரையிடத்து ஒலியாநின்றவருவியாற்பெருகுகின்ற சுனைப்புனற்கண் அன்றியான்வீழ்ந்துகெடப்புகப் பற்றியெடுத்துக் கரைக்கணுய்த்தபெரியோருக்குச் சிறியேனாகிய யான் சொல்லுவதோர்மாற்றமறியேன். எ-று.

ஒருதஞ்சென்பகத்து ஒப்பில்லாதநஞ்சினுமையையும். தடவரைவாய்வீழ்ந்தழுங்கவெனவினையையும். சுனையென்றியைப்பினுமையையும். சுனைப்புனல்வாய்வீழ்ந்தழுங்கவென்றுதாமேவந்தெடுத்துய்வித்தாற்போலவழங்காதவதரிற்றும் வருதலான் எனக்கு வருமிடுக்கணையுந்தாமேநீக்கினல்லது யானறிவதொன்றில்லையென்னுங் கருத்தால், சுனைப்புனல்வீழ்ந்தன்றழுங்கப்பிடித்தெடுத்துவாங்குமவர்க்கென்றாள். ஆற்றின்கணேதநினைந்திரவுக்குறிமறுத்ததலைமகள் அவன்செய்தவுதவிநினைந்து பின்னுடம்பட்டாளாதல் பொருந்தாமையறிந்துகொள்க. இக்கருத்தேபற்றியுதவிநினைந்துகுறைநயந்ததென்னாது அவனதாற்றாமைநிலைமைகேட்டுக்குறைநயந்ததென்றார். அவன்செய்தபேருதவிசொல்லுகையால் அவன்செய்தவுதவிக்குக்கைம்மாறுவதுநானவனுழைச்சேறலேயென்றுடம்பாடாயிற்று பிறவிக்குட்டத்தியான்வீழ்ந்துகெடப்புகத் தாமேவந்து பிடித்தெடுத்து அதனினின்றும்வாங்கியபேருதவியார்க்குச் சிறியேனாகிய யான்சொல்லுவதறியேனென்று வேறுமொருபொருடோன்றியவாறுகண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்- இரவுக்குறிநேர்தல். (௱௫௮)

குறைநேர்ந்தமைகூறல்.

குறைநேர்ந்தமைகூறலென்பது - தலைமகளைக்குறைநயப்பித்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, இற்றையாமத்தெல்லாம் நின்னருண்மேனிற்கவேண்டித்துன்பமுற்றேன், நீ கருதியதூஉமுடிந்ததெ

னத்தோழி தலைமகனுக்கு அவள்குறைநேர்ந்தமை கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஏனற்பசுங்கதிரொன் றாங்கழியவெழிலியுன்னிக் *
கானக்குறவர்கள்கம்பலைசெய்யும்வம்பார்சிலம்பா *
யானிற்றையாமத்துநின்னருண்மேனிக்கலுற்றுச்சென்றேன் *
றேனக்கொன்றையன்றில்லையுறார்செல்லுஞ்செல்லல்களே (௱௫௯)

குறைநயந்தனணெறிகுழலியென
எறிவேலண்ணற் கறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) தினையினது பசியகதிர் கோடையாலழிய அஃதழியாமன்மழைபெறக்கருதிக் கானத்துவாழுங்குறவர்கள் தெய்வத்திற்குப்பலிகொடுத்தாரவாரிக்கும் வம்பார்ந்தசிலம்பையுடையாய், இற்றையிரவின்கண் யான் நின்னேவன்மேனிக்கவேண்டித் தேனொடுமலர்ந்த கொன்றையையுடையானது தில்லையைப்பொருந்தாதாரடையுந்துன்பத்தையடைந்தேன். நீகருதியதூஉமுடிந்தது எ-று.

வம்பு-காலமல்லாதகாலத்துமழை. யாமமுமென்பது பாடமாயிற் பகலேயன்றியிரவுமெனவுரைக்க. யாமமுநின்னருளே என்பதூஉம்பாடம். கானக்குறவர்கள் தமக்குணவாகிய தினைக்கதிர்கோடையாலழியத் தெய்வத்தைப்பராவி மழைபெய்விக்க முயல்கின்றாற்போல, நினக்குத் துப்பாகிய இவணலம், அலர்முதலாயினவற்றாற்றொலையும்வழி அதுதொலையாமன் முயன்று பாதுகாப்பாயென உள்ளுறையாமாறுகாண்க. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகற்குக்குறைநயந்தமையுணர்த்துதல். (௱௫௯)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

வரவுணர்ந்துரைத்தலென்பது-தலைமகனுக்குக்குறைநயப்புக்கூறியதோழி, யாம்விளையாடாநின்ற பொழிலிடத்து வேங்கைமேலுண்டாகிய மயிலினமின்புற்றுத் துயில்பெயராநின்றன இதற்குக்காரணமென்னோவென அவன்வரவறிந்து கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முன்னுமொருவரிரும்பொழின்மேன்மற்றுமுற்றுமின்றாற் *
பின்னுமொருவர்சிற்றம்பலத்தார்தரும்பேரருள்போற் [ன்
றின்னுமொரின்பமென்றேகைதந்தோகைக்குச்சொல்லுவபோ
மன்னுமரவத்தவாய்த்துயில்பேருமயிலினமே. (௱௬௰)

வளமயிலெடுப்ப விளமயிற்பாங் இ
செருவேலண்ணல் வரவுரைத்த து.

(இ-ள்.) பெரியவுலகங்கண்மூன்றுமுளவாதற்கு முன்னுந்தாமொருவருமேயாகியுள்ளார், அவ்வுலகமுழுதுமாய்ந்தாற் பின்னுந்தாமொருவருமேயாகியுள்ளார், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணார், அவர்தரும்பெரியவருள்போல இவ்வில்லின்கண் ஓரின்பம்வந்துபொருந்துமென்று தம்முடையதோகைகட்கோகைசொல்லுவனபோல, இடைவிடாதுநிகழுமாரவாரத்தையுடையவாய் மயிலினந்துயில்பெயராநின்றன. இஃதென்னோ! எ-று.

சிற்றம்பலத்தாரொன்பதற்கு, உலகங்களுளவாய்ச்செல்லுங்காலத்துச் சிற்றம்பலத்தின் கண்ணாரென்றுரைப்பினுமமையும். தன்றோகைக்கென்பதுபாடமாயிற் பன்மையொருமை மயக்கமாகக்கொள்க. ஒருகால்வெருவித் தாமேதுயிலெழுந்தனவன்று இஃதவன்செய்தகுறியென்பதுபோதர, மன்னுமாரவத்தவாயென்றாள். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-தலைமகன்வரவுணர்த்துதல். (௱௬௰)

தாய்துயிலறிதல்.

தாய்துயிலறிதலென்பது-தலைமகன்வரவுணர்ந்து தலைவியைக்கொண்டுசெல்லக்கருதாநின்றதோழி, யாம்விளையாடாநின்றபொழிலிடத்து ஓர்யானைநின்று ஊசலைத்தள்ளாநின்றது அதற்கியான்செய்வதென்னோவெனத் தாயது துயிலறியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கூடாரரணெரிகூடக்கொடுஞ்சிலைகொண்டவண்டன் *
சேடார்மதின்மல்லற்றில்லையன்னாய்சிறுகட்பெருவெண் *
கோடார்கரிகுருமாமணியூசலைக்கோப்பழித்துத் *
தோடார்மதுமலர்நாகத்தைநாக்குநஞ்சூழ்பொழிற்கே. (௱௬௧)

ஊசன்மிசைவைத் தொள்ளமளியி ற்
றாயது துயி லுணர்த்த து.

(இ-ள்) கூடாதாருடையவரண்களையெரிசென்றுகூட வளைந்த சிலையைக்கைக்கொண்ட அண்டனதுபெருமையார்ந்த மதிலையும் வளத்தையுமுடைய தில்லையையொப்பாய், சிறியகண்ணையுடைய பெரியவெண்கோடுநிரம்பிய யானை நமதுசூழ்பொழிற்கண் நிறத்தையுடையவுயர்ந்தமணிகளாற்செய்யப்பட்ட வூசலைச்சீரழித்து

இதழார்ந்தமதுமலர்களையுடைய அவ்வூசலைத்தொடுத்த நாகமரத்தைநோக்காநின்றது. இதற்கென்செய்வேம்! எ-று.

சூழ்பொழிற்கென்னுநான்கனுருபு-ஏழாவதன்பொருட்கண்வந்தது. சூழ்பொழிலையென்பதூஉம்பாடம். இவ்வாறுகூறவும், வாளாகிடப்பிற்றாய்துயின்றாளென்றறிதல் பயன். அலங்காரம்- பரியாயம். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-இடையீடாராய்தல். (௱௬௧)

துயிலெடுத்துச்சேறல்.

துயிலெடுத்துச்சேறலென்பது - தாய் துயிலறிந்ததோழி, குவளைப்பூக்கண்மலராநின்றன அவைநின்கண்ணையொக்குமாயிற் காண்பாயாகவெனத் துயிலெடுத்துச்செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்ணுக்குமேல்வியன்பாதலக்கீழ்விரிநீருடுத்த
மண்ணுக்குநாப்பணயந்துதென்றில்லைநின்றோன்மிடற்றின்
வண்ணக்குவளைமலர்கின்றனசினவாண்மிளிர்நின்
கண்ணுக்குமேற்கண்டுகாண்வண்டுவாழுங்கருங்குழலே. (௱௬௨)

தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவ ள்
மெல்லியற்குச் சொல்லிய து.

(இ-ள்.) வண்டுகள்வாழுங்கரியகுழலையுடையாய், எல்லாப்பொருட்குமேலாகிய விண்ணுக்கும்மேலாயவன், எல்லாப்பொருட்குக்கீழாகிய அகன்றபாதாலத்திற்குங்கீழாயவன், நடுவாகிய கடலையுடுத்தமண்ணிற்குநடுவாயவன், விரும்பித்தென்றில்லைக்கணின்றோன், அவனதுமிடற்றின் வண்ணத்தையுடைய குவளைப்பூக்கண்மலர்கின்றவை சினவாண்மிளிருமாறுபோலமிளிருநின்கண்களையொக்குமாயிற் காண்பாயாக. எ-று.

பாதாலம் -பாதலமெனக்குறுகிநின்றது. மண்ணினுள்ளுமுளனாதலின், மண்ணுக்குநாப்பணென்றார். மண்முழுதுக்குமிடைத்தில்லையைநயந்து அதன்கணின்றோனென்றுரைப்பாருமுளர். சினவாண்மிளிர்நின்கண்ணுக்குமேலென்புழி உத்தபண்பு வேறுபட்டமையான் உவமைக்குவமையன்றென்க. கண்டுகாணென்பதொருசொல். ஆய்தருபவள்-புறத்துக்கொடுபோமுபாயமாராய்பவள். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்தல். அலங்காரம்-புகழுவமை. (௱௬௨)

இடத்துய்த்து நீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீங்கலென்பது - துயிலெடுத்துக்கொண்டுசென்று அக்குறியிடத்துநிறுத்தி, இவைநின்கண்கள்வென்றகுவளைமலரிவற்றைக்காண்பாயாக, பானின்குழற்குச்சந்தனத்தழைகொய்யாநின்றேனெனத் தான்சிறிதகலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நந்திவரமென்னு நாரணனாண்மலர்க்கண்ணிற்கெஃகந் ✻
தந்திவரன்புலியூரனையாய்தடங்கண்கடந்த ✻
விந்திவரமிவைகாணிங்கிருள்சேர்குழற்கெழில்சேர் ✻
சந்திவரமுறியும்வெறிவீயுந்தருகுவனே. (ாசுக)

மைத்தடங்கண்ணியை யுய்த்திடத்தொரு பா
ஙீங்கலுற்ற பாங்கியகர்ந்தது.

(இ-ள்.) கண்ணையிடந்திட்டு, நந்தி, வரந்தரவேண்டுமென்னுநாரணனது அந்நாண்மலர்போலுங்கண்ணிற்கு ஒரெஃகத்தைப்படைத்துக்கொடுத்ததலைவனதுபுலியூரையொப்பாய், இவைநின்பெரியகண்கள் கடந்தநீலங்கள், இவற்றைக்காண்பாயாக நின்னுடைய கருமைசேர்ந்தகுழற்குச் சந்தனமரந்தரும் எழில்சேர்ந்த நல்லமுறிகளையும் நறுநாற்றத்தையுடைய மலர்களையும் யான்கொணர்ந்துதருவேன். நீ நீலப்பூக்களையுங்கண்டு நிற்பாயாக. எ-று.

நந்தியென்பது ஒருதிருநாமம் அனையாயுடையதடங்கண்களென்றுரைப்பாருமுளர். இந்திவரமிவைகாணென்பதற்கு நின்கண்களைவென்ற இந்திவரமாவன விவைகாணென்றுரைப்பினுமமையும். இதுகுறிப்பெச்சம். உய்த்திடத்து- இடத்துய்த்து. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்- தலைமகளைக்குறியிடத்து நிறீஇநீங்குதல். (ாசுக)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது - தோழிகுறியிடைநிறுத்திநீங்கநிற்ப, தலைமகனெதிர்ப்பட்டு, நம்முடையகமலக்கோயில் கதிரவன்வருவதன்முன் நீரேதிறந்துகொண்டோபோந்தது இப்பொழிலிடைவந்துநயந்ததென்னோவெனத் தலைமகளைப்பெரும்பான்மைகூறித் தன்றளர்வுநீங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காமனைவென்றகண்ணோன்றில்லைப்பல்கதிரோனடைத்த ✻
தாமனையில்விரிதழ்க்கதவந்திறந்தோதயியே ✻
பாமனைமேகலைபற்றிச்சிலம்பொதுக்கிப்பையவே ✻
நாமனையாமத்தென்னோவந்துவைகிநயந்ததுவே. (ாசுஉ)

வடுவகிரனைய வரிநெடுங்கண்ணியைத்
தடுவரியன்பொடு தளர்வகன்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) நிறையழிக்கவந்தகாமனைவென்றகண்ணையுடையவனது தில்லைக்கட் பல்கதிரோனாகிய வாயிலோன் அடைத்துவைத்ததாமரையாகிய நம்மில்லின்கண் இதழாகியகதவத்தை அவ்வாயிலோன் வருவதன்முன் நீரே திறந்துகொண்டோபோந்தது? இதுகிடக்க, பரந்தவரையின்மேகலையை யொலியாமற்பிடித்துச் சிலம்புகளை மேலேறக்கடுக்கித் தனியே பைய அரையாமத்தின்கண் நாம் நண்டுவந்துதங்கிவிரும்பியதென்னோ? இதனைக்கூறுவீராயின். எ-று.

காமரென்னும் ரகரவீறு - இழிவின்கண்வந்தது. தில்லைத்தாமரையெனவியையும். கதவந்திறந்தோவென்னு மோகாரத்தை அசைநிலையாக்கியுரைப்பாருமுளர். பாவுமென்னுமீற்றுமிசை உகரம் மெய்யோடுங்கெட்டுக் காலமயக்கமாய்நின்றது. எல்லாராலுந் திருமகனயக்கப்படினல்லது திருமகடன்னானயக்கப்படுவதொன்றில்லையென்னுங்கருத்தான், நாம் நயந்ததென்னோவென்றான். நாமென்னுமுன்னிலை யுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வுதோன்றமுன்னிலைக்கண்வந்தது. தடு-தடுத்தல். அரியன்பு-பரியரைபோலப் பண்புத்தொகையாய்நின்றது. தடையருமன்பென்றுபாடமோதுவாருமுளர். கன்னியையுரைத்ததெனவியையும். மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்- தலைமகளைக்கண்டுதோன்றியவுவகையைப் பரிக்கலாற்றாத தலைமகனாற்றுதல். தலைமகளைமகிழ்வித்தலுமாம். (௩௬௪)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது- பெரும்பான்மைகூறக்கேட்டதலைமகள் பெருநாணினளாதலிற் றன்முன்னிற்கலாது நாணித் தலையிறைஞ்சிவருந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையிற் றனதாதரவுமிகவால் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று, முலையொடுமுனிந்து, அவளிறுமருங்குருங்கிச் சென்றணையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகிலின்புகைவிம்மியாய்மலர்வேய்ந்தஞ்சனமெழுதத் *
தகிலுந்தனிவடம்பூட்டத்தகாள்சங்கரன்புலியூ *
ரிகலுமவரிற்றளருமித்தேம்பலிடைஞெமியப் *
புகிலுமிகவிங்ஙனேயிறுமாக்கும்புணர்முலையே. (௩௬௫)

அன்புமிகுதியி னளவளாயவளைப்
பொன்புனைவேலோன் புகழ்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) குழற்கணகிற்புகைவிம்ம ஆராயப்பட்டமலர்களைவே

யீர்ந்து கண்மலர்க்கஞ்சனமெழுதத்தகுவளாயினும், ஒருதனிவடத்தைப்பூட்டத்தகுவாளல்லள். அதனைப்பூட்டுதலேயன்றி, சங்கரனதுபுலியூரின்பெருமையையுணராது அதனோடுமாறுபடுவாரைப்போலத் தளராநின்ற இத்தேய்தலையுடைய இடைநெரிந்தொடியப்புகினும், அதனையுணராது இப்புணர்ந்தமுலைகள் இவ்வண்ணமே மிகவும் விம்மாநின்றன. இஃதென்னாய்முடியும்! எ-று.

தேம்பலிடை - இருபெயர்ப்பண்புத் தொகையெனினுமமையும். ஆய்மலராய்ந்தென்பதுபாடமாயின், ஆராய்ந்துசூட்டியெனச் சூட்டுதலை ஆற்றலான் வருவித்துரைக்க. புகலுமென்பதுபாடமாயிற் புகுதலுமெனவுரைக்க. பிறபாடமோதுவாருமுளர். அளவளாயென்பது மிகுதிக்கணிரட்டித்துவந்தது. அளாயென்பதனைச் செய்தென்னும்பொருட்டாக்கி அளவுதலைச்செய்தென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு - அது. பயன் - தலைமகளைச்சார்தல். ()

முகங்கண்டுமகிழ்தல்.

முகங்கண்டுமகிழ்தலென்பது - மருங்கணைவிறுதிக்கட்டலைமகனதுமுகமகிழ்ச்சிகண்டு, இவளும்யானும் மலருமதியுமெனத் தலைமகன்றன்னையப்புணர்த்தி மகிழாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அழுந்தேனரகத்தியானென்றிருப்பவந்தாண்டுகொண்ட *
செழுந்தேன்றிகழ்பொழிற்றில்லைப்புறவிற்செறுவகத்த *
கொழுந்தேன்மலர்வாய்க்குமுதமிவள்யான் குரூஉச்சுடர்கொண்
டெழுந்தாங்கதுமலர்த்தும்முயர்வானத்திளமதியே. (௱௬௬)

முகையவிழ்குழலி முகமதிகண்டு
திகழ்வேலண்ணன் மகிழ்வுற்றது.

(இ-ள்.) யானினிநரகத்திற்புக்கழுந்தேனென்று செம்மாந்திருக்கும்வண்ணந் தானேவந்தாண்டுகொண்ட செழுந்தேன்போல்வானது விளங்கும்பொழிலையுடைய தில்லையைச்சூழ்ந்த இளங்காட்டிற்செய்யின்கண்ணவாகிய கொழுவியதேனையும்மலராநின்றவாயையுமுடையகுமுதமலர் இவள், யான்றிறத்தையுடைய நிலாவைக்கொண்டெழுந்து அக்குமுதத்தைமலர்த்தும் உயர்ந்தவானத்தின்கட்டிகழும் முதிராமதி. எ-று.

நரகமென்றது - ஈண்டுப்பிறவியை. வீடுபேற்றின்பத்தோடுசார்த்த நரகமுஞ்சுவர்க்கமுமொருதிகரனவாகலின், நரகமென்றார். ஆண்டுகொண்டானென்பதுபாடமாயிற் செழுந்தேனைப்பொழி

வின்மேலேற்றுக. செறு- நீர்நிலையு மாம். வாய்-முகம். மலர்வாய்க் குமுதமென்றது- இக்கிணிவாய்க்கொள்ளுநிலைமையை. அதனாலிவளது பருவம்விளங்கும். குரூஉச்சுடர்கொண்டு மலர்த்துமெனக் கூட்டிக் குரூஉச்சுடரான் மலர்த்துமென் றுரைப்பினுமமையும். அதனால், தலைப்பெய்தமையானன்றிக் கண்டதுணையானவண் மகிழ் தலைக் கூறினான். இவ்வின்பம்வழிமுறையாற்பெருகுமென்பது போதா, இளமதியென்றான். மெய்ப்பாடு- அது. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௱௬௬)

பள்ளியிடத்துய்த்தல்.

பள்ளியிடத்துய்த்தலென்பது- மலர்மதிமேல்வைத்துக்கூறி மகிழ்வுற்றுப்பிரியலுறுநின்றவன், இப்பொழிலிடையினித்தனியே நின்று நீலப்பூக்களைக்கொய்யாது, நின்னரியதோழியோடு ஆயத்திடைச்சென்று துயில்பயில்வாயெனத் தலைமகளைப்பள்ளியிடத்துச்செலுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுரும்புறுநீலங்கொய்யற்றமிநின்றுதுயில்பயின்மோ *
வரும்பெறற்றோழியொடாயத்துநாப்பணமரரொன்னு *
ரிரும்புறுமாமதில்பொன்னிஞ்சிவெள்ளிப்புரிசையன்றோர் *
துரும்புறச்செற்றகொற்றத்தெம்பிரான்றில்லைச்சூழ்பொழிற்கே
  பிரிவதற்கரிய பெருவனாந ட
  னுள்ளிழைப்பாங்கியொடுபள்ளிகொள்கென்ற து.

(இ-ள்.) அமரர்க்குப்பகைவராயினாருடைய இரும்புபொருந்திய பெரியமதிலையுடையவூரும் பொன்னிஞ்சியையுடையவூரும் வெள்ளிப்புரிசையையுடையவூரும் அன்று ஓர் துரும்பின்றன்மையுற எரித்த வெற்றியையுடைய வெம்பிரானது தில்லைக்கட் சூழ்ந்தபொழிலிடத்துத் தனியேநின்று, சுரும்புபொருந்து நீலப்பூக்களைக்கொய்யாதொழி. அரியபெறுதலையுடைய நின்றோழியோடு ஆயத்திடைத் துயிலைப்பயில்வாயாக. எ-று.

மோ-அசை. சுரும்புறுநீலம்-மேலாற்சுரும்புவந்துபொருந்து நீலமலர். எதிர்காலவினை. மென்னனையாய் மறியேபறியேயென்றதுபோலக்கொள்க. சூழ்பொழில் - தில்லையைச்சூழ்ந்தபொழில். பொழிற்கென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். பொழிலேயென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு -பெருமிதம். பயன் - புறத்தாரறியாமைப்பிரிதல். (௱௬௭)

வரவுவிலக்கல்.

வரவுவிலக்கலென்பது-தோழி தலைமகளைப்பள்ளி யிடத்துச் சேர்த்திச்சென்று, இக்கல்லதர் இவள்காரணமாக நினக்கெளிதாயி ற்று ஆயினும் இனியிவ்வாறொழுகற்பாலையல்லையென வரைவுபய ப்பக்கூறித் தலைமகனைவரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நற்பகற்சோமனெரிதருநாட்டத்தன் றில்லையன்ன ✻
விற்பகைத்தோங்கும்புருவத்திவளின் மெய்யேயெளிதே ✻
வெற்பகச்சோலையின் வேய்வளர்தீச்சென்றுவிண்ணினின்ற ✻
கற்பகச்சோலைகதுவுங்கன்றுடைவிக்கல்லதரே. (ரகஅ)

தெய்வமன்னுளைத் திருந்தமளிசேர்த்தி
மைவரைநாடனை வரவுவிலக்கியது.

(இ-ள்.) வெற்பிடத்துச்சோலையின்கணுண்டாகியவேய்க்கட் பி றந்துவளருந்தீ விண்ணின்கணின்ற கற்பகச்சோலையைச்சென்று பற்றுமலைநாடனே, இக்கல்லையுடையசிறுநெறி, நல்லஞாயிறுந்தி ங்களுந்தீயுமென்டாக்கியமூன்றுநாட்டத்தையுமுடையவனது தில் லைபோக்கும் வில்லைப்பகைத்து அதனின்மிகும்புருவத்தையுடைய இவள்காரணமாக, மெய்யாகவெளிதாயிற்று. ஆயினும், இனிநீவர ற்பாலையல்லை. எ-று.

செவ்வெண்ணின்றொகை-விகாரவகையாற்றொக்குநின்றது. உ ம்மைத்தொகையெனினுமமையும். தில்லையன்னவிலவென்னவிரைய யும். இவளின்மெய்யே யெளிதேயென்பதற்கு இவள்காரணமாக வெளிதாமோ எளிதன்றென வெதிர்மறையாக்கியுரைப்பினுமமை யும். வேயிற்பிறந்ததீ ஆண்டடங்காதுசென்று தேவருலகத்தினின் றகற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற்போல நின்வரவினால் அயலாரி டத்துப்பிறந்த அலர்பெருகி நின்னூருமறியப்பரந்து நின்பெரு மையைச்சிதைக்குமென உள்ளுறைவகையான் அலரறிவுறுத்தவா றுகண்டுகொள்க. இவனுக்குப்பெருமையாவது இவன்வழியிற்பி திர்கள்கொண்டாட்டம். சிதைத்தலாவது இகலோகபரலோகபிர ண்டையுஞ்சிதைத்தல். மூங்கிலிற்பிறந்ததீத் தன்னையுஞ்சுட்டுத்தன் னுடைய சுற்றத்தையுஞ்சுட்டுக் கற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற் போலவென்க. நற்பகற்சோமன்-விகாரவகையான்வலித்துநின்றது. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வரவுவிலக்கிவரைவுகடாதல். (ரகஅ)

ஆற்றாதுரைத்தல்.

ஆற்றாதுரைத்தலென்பது-வரைவுகடாவிவரவுவிலக்கினதோழிக்கு வரைவுடம்படாது,பின்னுங்களவொழுக்கம்வேண்டி,யான்முன்செய்த தவப்பயனால் எனக்கெய்தலாம்வண்ணந் திருமகளிவ்வாறுகொடிச்சியாயிருந்தாளெனக்கருதியே எனதின்னுயிர் நிற்பது இத்தன்மையாளை யான்வரையுந் துணையெளியளாக நீ கூறுகின்றதென்னெனத் தலைமகன் றனதாற்றாமைதோன்றக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பைவாயரவரையம்பலத்தெம்பரன்பைங்கயிலைச் *
செவ்வாய்க்கருங்கட்பெரும்பணைத்தோட்சிற்றிடைக்கொடியை *
மொய்வார்கமலத்துமுற்றிழையின்றென்முன்னைத்தவத்தா *
லிவ்வாறிருக்குமென்றேநிற்பதென்றுமென்னின்னுயிரே (௱௬௯)

வரைவுகடாய வாறுதற்றோழிக்
கருவரைநாட னாற்றாதுரைத்தது.

(இ-ள்.) படத்தையும்பெரியவாயையுமுடைய அரவை யணிந்த வரையையுடைய அம்பலத்தின்கண்ணுளனாகிய எம்முடையபரனது சோலையாற்பசியகைலைக்கணுளளாகிய செய்யவாயையுங் கரியகண்ணையும் பெரியபணைபோலுந் தோள்களையுஞ் சிறியவிடையையுமுடையகொடிபோல்வாளை, பெரியதாகியதாளானெடிய கமலத்துவாழுந்திருமகளாகியமுற்றிழை முற்பிறப்பின்கணுண்டாகிய எனதுதவப்பயனால் எனக்கெய்தலாம்வண்ணம் இன்றிவ்வாறு கொடிச்சியாயிருக்குமென்று, கருதியே என்னின்னுயிர் என்றுநிற்பது. இத்தன்மையாளை யான்வரையுந்துணையெளியளாக நீகூறுகின்றதென்! எ-று.

எம்பரனென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. கைலைக்கொடியெனவியையும். கொடியையென்னுமிரண்டாவது என்றுகருதியெனவெஞ்சிநின்றவினையொடுமுடியும். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன்-வரைவுடம்படாமை.

(௱௬௯)

இரக்கங்கூறிவரைவுகடாதல்.

இரக்கங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது-களவுவிரும்பிவரைவுடம்படாததலைமகனுக்கு, நீசெல்லுநெறிக்கண் நினக்கிடையூறுண்டாமென்னு மச்சத்தால் அவளுமிரங்காநின்றாளென்று, நீ சென்றமையறிய நின்குறிகாட்டுவாமெனத் தலைமகளிரக்கங்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பைவாயரவுமறியுமழுவும்பயின்மலர்க்கை *
மொய்வார்சடைமுடிமுன்னவன்றில்லையின்முன்னினக்காற் *
செவ்வாய்கருவயிர்ச்சேர்த்திச்சிறியாள்பெருமலர்க்கண் *
மைவார்குவளைவிடுமன்னநீண்முத்தமாலைகளே. (௱௭௰)

அதிர்கழலவ னகன்றவ ழி
யெதிர்வதறியா திரங்கியுரைத்த து.

(இ-ள்.) மன்னனே, நீசெல்லுநெறிக்கண் நினக்கிடையூறுண்டாமென்னுமச்சத்தால் இச்சிறியாளுடையபெரியமலர்போலுங்கண்களாகிய கருமையையுடைய நெடியகுவளைகள் நீண்டமுத்தமாலைகளைப்புறப்படவிடாநிற்கும். அதனான் நினக்கிடையூறின்மையையிவளறிய, நின்பதியாகிய தில்லையெல்லையிற்சென்றுகிட்டினால், நின்செய்யவாயைக்கரியகொம்பின்கட்சேர்த்தியூதவேண்டும். எ-று. படத்தையும்பெரியவாயையுமுடைய அரவும் மான்மறியும் மழுவாளும் விடாதுதிகழுமலர்போலுங்கையையும் நெருங்கியநெடியசடைகளானியன்றமுடியையுமுடைய எல்லாப்பொருட்கு முன்னுளவனது தில்லையெனக்கூட்டுக.

குறிஞ்சிநிலத்திற்குரியமக்கள் கோலத்தனாய்வருமாதலின், வயிர்கூறப்பட்டது. மலர்க்கணென்பது உவமைகருதாது கண்ணென்னுந் துணையாய்நின்றது. கண்ணாகிய குவளைப்பெருமலரென்றுகூட்டுவாரும் மலர்தலையுடையகண்ணென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௱௭௰)

நிலவுவெளிப்படவருந்தல்.

நிலவுவெளிப்படவருந்தலென்பது-இரக்கங்கூறி வரைவுகடாய தோழி, பிற்றைஞான்று அவனிரவுக்குறியிடைவந்துநிற்ப, நிலவுவெளிப்பாட்டாற் சென்றெதிர்ப்படமாட்டாமற் றங்கள்வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நாகந்தொழவெழிலம்பலநண்ணிநடநவில்வோ *
னாகமிதுமதியேமதியேநவில்வேற்கையெங்க *
ணாகம்வரவெதிர்நாங்கொள்ளுநள்ளிருள்வாய்நறவார் *
நாகமலிபொழில்வாயெழில்வாய்த்தநின்னாயகமே. (௱௭௧)

தனிவேலவற்குத் தந்தளர்வறிய ப்
பனிமதிவிளக்கம் பாங்கியகர்ந்த து.

(இ-ள்.) பயிலப்பட்டவேலையேந்தியகையையுடைய எங்கள்பு

லைவர நாங்களெதிர்கொள்ளுஞ்செறிந்தவிருளிடத்து, அவ்விருளைச்சிதைத்துத்தேனூர்ந்தநாகமலர்மலிந்தபொழிலிடத்துநின்று நீ செய்கின்ற அழகுவாய்த்தநின தூதுதன்மை, திங்காள், நினக்கறிவே! பதஞ்சலியாகியநாகந்தொழு எழிலையுடையவம்பலத்தை நண்ணிக்கூத்தைப்பயில்வானது மலைகாணிஃது. இதனைக்கடைப்பிடிப்பாயாக. எ-று.

நாகத்தான்விழுங்கப்படுநீ நாகந்தொழுவம்பலத்து நடம்பயில்வோனது மலைக்கட்புகுந்து விளங்கிவீற்றிருத்தல் நினக்குநன்றி பயவாதென்பதுகருத்து. அறிவென்பது-கண்டறிந்துசெய்யப்படுங்காரியத்தை. தனிநாயகமென்பதுஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன்-இடையீடறிவித்தல். (௱௭௧)

அல்லகுறியறிவித்தல்.

அல்லகுறியறிவித்தலென்பது-குறியல்லாத குறியெதிர்ப்பட்டு மீண்டமை, பிற்றைஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறம் வந்துநிற்ப, தோழி தலைமகளுக்குக்கூறுவாள்போன்று, அன்னத்தின்மேல்வைத்து அறிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்னங்கலருஞ்சடைமுடியோன்வியன்றில்லையன்னா *
யென்னங்கலமரலெய்தியதோவெழின்முத்தந்தொத்திப் *
பொன்னங்கலர்புன்னைச்சேக்கையின்வாய்ப்புலம்புற்றுமுற்று *
மன்னம்புலருமளவுந்துயிலாதழுங்கினவே. (௱௭௨)

வல்லியன்னவ ளல்லகுறிப்
பட்டறைப்புனற்றுறைவற்குச் சிறைப்புறத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) ஒளியவ்விடத்துவிரியுஞ் சடையானியன்ற முடியையுடையவனது அகன்றதில்லையையொப்பாய், எழிலையுடைய அரும்பாகியமுத்தந்தொத்தி அவ்விடத்துத் தாதாகிய பொன்மலரும் புன்னைக்கணுண்டாகிய தஞ்சேக்கையிடத்து அன்னமெல்லாந்தன் புற்றுப் புலருமளவுந் துயிலாது ஆரவாரித்தன. அவ்விடத்தெய்தியதாகிய அலமரலென்னை! அறிகின்றிலேன். எ-று.

மின்னங்கலருமென்பதற்கு மின்னவ்விடத்தலர்ந்தாற்போலுஞ் சடையெனினுமமையும். என்னங்கலமரலெய்தியதோ வென்பதற்கு என்னவலமரலானெய்திற்றோ வென்று கூட்டியுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்கு என்னவென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. முத்தந்தொத்தலும் பொன்மலர்தலுமாகிய உறுப்பின்றொ

ழில் ஞாசன்மேலேறிநின்றன. சேக்கையின்வா யொழுங்கின வெளவி லையும். நெடும்பொழுது துயில்நிலவென்பாள் புலருமளவுமெ ன்றாள். பிற்றைஞான்றுபகற்குறிவந்துநிற்பக் கூறினுளெனினுமமை மையும். அழுங்கல்-இரக்கமெனினுமமையும். அறைப்புனல்-அறை தலையுடையபுனல். மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்-அல்லகுறிப்பட் டமை தலைமகற்குணர்த்துதல். இனித்திணை நெய்தல். (௱௭௨)

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல்.

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தலென்பது- தலைமகளிரவுறு துயரம், தலைமகன்சிறைப்புறமாக, இவள்வாட நீயிரையாநின்றாய் இது நினக்குநன்றோவெனத் தோழி, கடலொடுபுலந்துகூறா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சோத்துன்னடியமென்றோரைக்குழுமித்தொல்வானவர்சூழ்ந் *
தேத்தும்படிநிற்பவன்றில்லையன்னாளிவள்வாட *
வார்த்துன்னயிற்றுந்திருவுமதியுமிழந்தவநீ *
பேர்த்துமிரைப்பொழியாய்பழிநோக்காய்பெருங்கடலே (௱௭௩)

எறிகடன்மேல்வைத் திரவுறுதுயரம்
அறைகழலவற் கறியவுரைத்தது.

(இ-ள்) பெருங்கடலே, முற்காலத்துமிவ்வாறொலித்து உன்னையீர்த்தத்தையுந்திருவையுந்திங்களையுமிழந்துவைத்தும், பெயர்த்துமொருபயனின்றியே இவள்வாட இரையாநின்றாய். காரணமின்றிப்பிறரை வருத்துதலான் வரும்பழியையுநோக்குகின்றிலை. நினக்கிதுநன்றோ! எ-று. சோத்தம் உன்னடியமென்றொருகாற்சொன்னாரைப் பழையராகியவானவர் குழுமிப்பரிவாரமாய்ச் சூழ்ந்துநின்றேத்தும்வண்ணம் நிற்குமவனது தில்லையன்னாளாகிய இவளெனக்கூட்டுக.

சோத்தம்-இழிந்தார்செய்யுமஞ்சலி. அது சோத்தெனக்கடைக்குறைந்துநின்றது. சோத்தமடியமென்பதூஉம் அடியமெனிற்குழுமித்தொல்லைவானவரென்பதூஉம் குழீஇத்தொல்லை வானவர்சூழ்ந்தேத்தும்படிவைப்பவனென்பதூஉம் பாடம். திருவுமதியுமென்பது செல்வமுமறிவுமென வேறுமொருபொருடோன்ற நின்றதென்பாருமுளர். இரை-குறுகிநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௱௭௩)

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

காமமிக்ககழிபடர்கிளவியென்பது-தலைமகனைக் காணலுற்றுவ ருந்தாநின்றதலைமகள், தனது வேட்கைமிகவாற்கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாக விளித்து, நீங்கள் என்னை யதுற்றழிகின்றீரென்று ஒருகால்வினவுகின்றிலீர் இதுவோ நுங்காதன்மையென அவற் றொடுபுலந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாதுற்றமேனிவரையுற்றவில்லிதில்லைநகர்சூழ் *
போதுற்றபூம்பொழில்காள்கழிகாளெழிற்புள்ளினங்கா *
ளேதுற்றழிதியென்னீர்மன்னுமீர்ந்துறைவர்க்கிவளோ *
தீதுற்றதென்னுக்கென்னீரிதுவோநன்மைசெப்புமினே. (௱௭௪)

தாமமிக்க தாழ்குழலே ழை
காமமிக்க கழிபடர்கிள வி.

(இ-ள்.) மாதுபொருந்தியமேனியையுடைய வரையாகிய மிக்க வில்லையுடையவனது தில்லைநகரைச்சூழ்ந்த போது பொருந்திய மலரினையுடையபொழில்காள், அப்பொழிலைச்சூழ்ந்தகழிகாள், அக்கழிகளிற்பயிலுமெழிலையுடையபுள்ளினங்காள், என்னை நீங்கள் யாதனையுற்றழிகின்றீரென்று ஒருகாற் கூறுகின்றிலீர், குளிர்ந்த துறைவர்க்கு இவள் தீதுற்றதெற்றிற்கென்று கூறுகின்றிலீர். இதுவோ நம்மாட்டுநுங்காதன்மை! சொல்லுமின். எ-று.

மாதுற்றமேனியென்பது ஆகுபெயராய் மேனியையுடையான் மேனிக்கதெனினுமமையும். வரையுற்றவில்லியென்பதற்கு வரைத்தன்மையைப்பொருந்தியவில்லையுடையானெனினுமமையும் வரைத்தன்மையைப்பொருந்துதல் - வரையாயிருத்தல். போது பேரரும்பு. மன்னுமென்பதூஉம் இவளோவென்னுமோகாரமும் அசைநிலை. மன்னுந்தீதுற்றதெனக்கூட்டி மிகுதிக்கண்வந்ததென்பாருமுளர். இதுவோ நன்மையென்பதற்குத் தில்லையைச்சூழ்ந்தவிடத்துள்ளீராகலின் உமக்குண்டாகிய சிறப்புடைமையிதுவோவெனினுமமையும். அழுதியென்பதுஉம்பாடம். ஏழையது கிளவியெனவியையும்.

(௱௭௪)

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி.

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவியென்பது- காமமிக்கெதிர்ப் படவிரும்பாநின்றதலைமகள், இவ்விடையீடெல்லா நீந்தி ஒருவழி யான் வந்தாராயினும் இஞ்ஞான்று குலாதாராநின்றமையின் யாமிவ

னெதிர்ப்படுதலரிதெனக் காப்புச்சிறைமிக்கு வருந்தாநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

இன்னறவார்பொழிற்றில்லைநகரிறைசீர்விழவிற் *
பன்னிறமாலைத்தொகைபகலாம்பல்விளக்கிருளின் *
றுன்னறவுய்க்குமில்லோருந்துயிலிற்றுறைவர்மிக்க *
கொன்னிறவேலொடுவந்திடின்ஞாளிகுரைக்குமே. (௱எஎ)

மெய்யுறு காவலி ற்
கையுறு கிள வி.

(இ-ள்.) இனியநறவார்ந்தபொழிலையுடைய தில்லைநகர்க்கிறைவ னுடியவனது சீராயுடைய விழவின்கண் மாணிக்கமுதலாயினவற் றுற்பலநிறத்தையுடையவாகிய மாலைகளின்றொகைகளான் இராப் பொழுதும் பகலாகாநிற்கும். அதுவேயுமன்றிப் பலவாகியவிளக் கு இருளின்பொருந்துதலறத் துரக்கும். இவ்விடையீடே யன்றி ஒருபொழுதுந் துயிலாத இல்லோருமொருகாற் றுயில்வராயின், துறைவர் அச்சத்தைச்செய்யுமிக்கதிறத்தையுடைய வேலோடே ருகால்வருவராயின், அப்பொழுது நாய்குரையாநிற்கும். அதனால், அவரைநாமெதிர்ப்படுதலரிதுபோலும். எ-று.

மாலைத்தொகையும் இராப்பகலாகாநிற்கும் பல்விளக்கும் இரு ளைத்துரக்குமென்றுகாட்பிறுமமையும். இல்லோருந்துயிலினெ ன்றதனான், அதுவுமோரிடையீடு கூறப்பட்டதாம். மிக்கவேலென் றிவைப்பினுமமையும். மெய்யுறுகாவல்-பிழையாதமிக்ககாவல். இ வையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - அழுகை. இவற்றைத் தலைமகன் கேட்பின் வரைவானும், தோழிகேட்பின்வரைவுகடாவுவாளாம், யா ருங்கேட்பாரில்லையாயின் அயர்வுயிர்த்துத்தானே ஆற்றுதல்பயன்.

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவியென்பது- சிறைப்புறமாகத்தலை மகள் ஆற்றாமைகூறக்கேட்டதலைமகன், குறியிடைச்சென்று நிற் ப, தோழியெதிர்ப்பட்டு, நீகான்யாறுபலவுநீந்திக் கைவேல்துணை யாக அஞ்சாதுவந்தால் யாங்களிச்சோலையிடத்துண்டாகியதெய்வ த்துக்கஞ்சுவேம், அதனாலிவ்விருளிடை வாற்பாலையல்லையெனத்த ங்களச்சங்கூறி வரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காருறகொன்றையன்றில்லைச்சடைமுடியோன்கயிலை *
நீருறுகான்யாறளவிலநீந்திவந்தானினது *

போருறுவேல்வயப்பொங்குருமஞ்சுகமஞ்சிவருஞ் *
சூருறுசோலையின்வாய்வரற்பாற்றன்றுதுங்கிருளே. (௨௭௬)

நாறுவார்குழ னவ்விநோக் கி
யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிள வி.

(இ-ள்.) தாராகியமிக்ககொன்றையையுடையவன், தில்லைச்சூழுகியசடையானியன்றமுடியையுடையவன் அவனதுகைலையில் நீரான்மிக்ககான்யாறுகளெண்ணிறந்தனவற்றை நீந்திவந்தால், அவ்விடத்துவலியையுடைய பொங்குமிடியேறு நினதுபோர்மிக்க வேலையஞ்சி நின்பால்வாராதொழிக. ஆயினும் மஞ்சுபரக்குந்தெய்வம்பொருந்துஞ்சோலையிடத்துச்செறிந்தவிருட்கண் வரும்பான்மைத்தன்று, அத்தெய்வங்களை யாமஞ்சுதும். எ-று.

தாருறுகொன்றையனென்பதுபாடமாயின், தார்தங்குகொன்றையனென முதலாகிய தன்பொருட்சேற்றவடையடுத்துநின்றதாகவுரைக்க. இப்பாடத்திற்கு எனைமூன்றடியும் உரையொன்றேயாம. வரற்பாற்றன்றென்பது வினைமேனின்றது. நவ்விநோக்கியதுகிளவியெனவியையும். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௨௭௭)

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவியென்பது- தலைமகனைக்காணாதாற்றுவருந்தாநின்றதலைமகள், இக்கண்டல்சான்றாகக்கொண்டு இப்புன்னையிடத்துக்கலந்த கள்வனை இவ்விடத்து வரக்கண்டிலையோ துணையில்லாதேற்கு ஒருசொல்லருளாயென்று, தன்னுட்கையாற்றை மதியொடுகூறிவினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்டலையாவர்க்கும்வேந்தர்வண்டில்லைமெல்லங்கழிசூழ் *
கண்டலையேகரியாக்கன்னிப்புன்னைக்கலந்தகள்வர் *
கண்டிலையேவரக்கங்குலெல்லாமங்குல்வாய்விளக்கு *
மண்டலமேபணியாய்தமியேற்கொருவாசகமே. (௨௭௮)

மின்னுப்புரையு மந்நுண்மருங் கு
தன்னுட்கையா றெய்திடுகிள வி.

(இ-ள்.) கங்குன்முழுதுமாகாயத்திடத்தைவிளக்குமண்டலமே, விண்ணிடத்துள்ளாராகிய வெல்லார்க்கும் வேந்தராயுள்ளாரது வளவியதில்லைவரைப்பின் மெல்லியகழிசூழ்ந்த கண்டலேசான்றாக, இளையபுன்னைக்கண் என்னைக்கலந்தகள்வர் ஒருகால் வரக்கண்டிலையோ! துணையில்லாதேற்கொருசொல்லருளாய். எ-று.

மெல்லங்கழியென்பதூஉ மொருபண்புத்தொகைமுடிபு. மென்மை-நிலத்தின்மென்மை. கழிசூழ்புன்னையெனக்கூட்டுக. கண்டிலையென்னுமைகாரம் அசைநிலை. கரியாகக்கொண்டெனவொருசொல்வருவித்து இரண்டாவதாக வுரைப்பினு மமையும். எஞ்ஞான்றுமனத்ததொன்றாகத் தாமொன்றுமொழிந்தாரென்னுங் கருத்தாற் கள்வனென்றாள். கள்வர்க்கண்டிலையேயென்பதுபாடமாயின் உருபுவிரிக்க. கங்குலெல்லாங்கண்டிலையேயென்று கூட்டியுரைப்பினுமமையும். கண்டேகூறுகின்றிலையென்னு முணர்வினளாகலின், எய்திடுகிளவியாயிற்று. அந்நாண்மருங்குல்கிளவியென்றியையும். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல். (௱௭௭)

நிலைகண்டுரைத்தல்.

நிலைகண்டுரைத்தலென்பது - தலைமகள் தன்னுட்கையாற்றை மதியொடுகூறிவருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகன், ஆற்றாமையான் இல்வரைப்பின்கட்புகுந்துநிற்ப, தோழியெதிர்ப்பட்டு, நீயிவ்வாறில்வரைப்பின்கட்புகுந்துநின்றாற் கண்டவர் நின்னைப்பெரும்பான்மைநினையாது மற்றொன்று நினைப்பாராயின் அவளுயிர்வாழவல்லளோ இனியிவ்வாறொழுகற்பாலையல்லையென வரைவுதோன்றக்கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பற்றொன்றிலார்பற்றுந்தில்லைப்பரன்பரங்குன்றினின்ற *
புற்றொன்றரவன்புதல்வனெனநீபுகுந்துநின்றால் *
மற்றுன்றுமாமலரிட்டுன்னைவாழ்த்திவந்தித்தலன்றி *
மற்றொன்றுசிந்திப்பரேல்வல்லளோமங்கைவாழ்வகையே. (௱௭௮)

நின்னினழிந்தனள் பின்னிடைமாதென
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.

(இ-ள்.) துறக்கப்படுவனவற்றின்மேற்பற்றொன்றுமில்லாதவர்கள் அறிந்துபற்றுந்தில்லைக்கணுள்ளனாகியபரனது பரங்குன்றின்கணின்ற அப்புற்றொன்றரவனுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளைப்போல நீயில்வரைப்பிற்புகுந்துநின்றால், கண்டவர்கள் இந்நிலத்திற்குரியனாகிய முருகனென்றுகருதி வாசத்தையுடைய நெருங்கிய பெரியமலர்களை யிட்டுவாழ்த்தி, நின்னை வணங்காதே பிறிதொன்றைநினைவராயின், மங்கையுயிர்வாழும்வகைவல்லளோ? அதனாலிவ்வாறொழுகற்பாலையல்லை. எ-று.

பரங்குன்றினின்றபுதல்வனெனவினையும். மல்லல் - கடைக்குறைந்துநின்றது. மற்றொன்றுசிந்தித்தல்- இவள்காரணமாகவந்தானென்றுகருதுதல். முருகனென்றலே பெரும்பான்மையாகலின், உண்மையுணர்தலைமற்றொன்றென்றாள்'ஏதஞ்செய்யக்கருதுதலென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். ()

இரவுறுதுயரங்கடலொடுசேர்த்தல்.

இரவுறுதுயரங்கடலொடுசேர்த்தலென்பது- தலைமகனையெதிர்ப்படமாட்டாதுவருந்தாநின்றதலைமகள், இத்துறையிரவெல்லாம் என்னைப்போல நீயுந்துன்பமுற்றுக்கலங்கித்தெளிகின்றிலை இவ்விடத்து நின்னையுமகன்றுசென்றாருளரோவெனத் தானுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்திக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூங்கணைவேளைப்பொடியாய்விழவிழித்தோன்புலியூ *
ரோங்கணைமேவிப்புரண்டுவிழுந்தெழுந்தோலமிட்டுத் *
தீங்கணைந்தோரல்லுந்தேறாய்கலங்கிச்செறிகடலே *
யாங்கணைந்தார்நின்னையுமுளரோசென்றகன்றவரே. (௱௭௯)

எறிவேற்கண்ணி யிரவுறுதுயரஞ்
செறிகடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்தது.

(இ-ள்.) பூவாகியகணையையுடையவேளைப்பொடியாய்விழும்வண்ணம்விழித்தவனது புலியூர்வரைப்பிற்செறிந்தகடலே, நீயோங்கியணைந்தகரையைப்பொருந்திப் புரண்டுவிழுந்தெழுந்து கூப்பிட்டுத் துன்பமுற்று ஓரிரவுங்கலங்கித்தெளிகின்றிலை. அதனால் அணைந்தவர் நின்னையுமகன்றுசென்றார் அவ்விடத்துளரோ? உரைப்பாயாக. எ-று.

பொடியாய்விழ விழித்தோனென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய்ப் பொடியாக்கினானென்னும்பொருளவாய், வேளையென்னுமிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. புலியூர்க்கடலே கலங்கித்தேறாயென்றுகூட்டினுமமையும். செறிகடலென்புழிச் செறிவு - எல்லைகடவாநிலைமை. பிரிவாற்றாதார்க்கு அணைமேவுதல்- பஞ்சியணைமேவுதல். அணைந்தாரென்பதூஉம் சென்றகன்றவரென்பதூஉம் அடுக்காய் உளரோவென்னும்பயனிலைகொண்டன. ஆங்கு அசைநிலையுமாம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல் (௱௭௯

அலரறிவுறுத்தல்.

அலரறிவுறுத்தலென்பது - தலைமகளிரவுறுதுயரங் கடலொடு சேர்த்திவருந்தாநின்றமைசிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகன், குறி

யிடைச்சென்றுநிற்ப,தோழியெதிர்ப்பட்டு, நின்னருளாய்நின்ற விது எங்களுக்கலராகாநின்றது இனி நீயிவ்வாறொழுகா தொழிய வேண்டுமென அலரறிவுறுத்திவரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அலராயிரந்தந்துவந்தித்துமாலாயிரங்கரத்த *
லலரார்கழல்வழிபாடுசெய்தாற்களவில்லொளிக *
ளலராவிருக்கும்படைகொடுத்தோன்றில்லையானருள்போன் *
றலராய்விளைகின்றதம்பல்கைம்மிக்கையமெய்யருளே. (௱௮௰)

அலைவேலண்ணன் மனமகிழரு ள்
பலராலறியப் பட்டதென்ற து.

(இ-ள்.) மால் தாமரைமலராயிரத்தைக் கொண்டுசென்றிட்டுவணங்கித்தன்னுயிரங்கையானுமலர்போலுங்கழலைவழிபடுதலைச்செய்தவற்கு அளவில்லாதவொளிகள்விரியாநிற்கும்ஆழியாகியபடையைக்கொடுத்தவன், தில்லைக்கண்ணான், அவனதருள்போல, ஐயனே, நின்னுடையமெய்யாகியவருள், அம்பல்கைம்மிக்கலராய் விளையாநின்றது இனித்தக்கதுசெய்வாயாக. எ-று.

அலராவிருக்குமென்பது ஓர்நிகழ்காலச்சொல். தில்லையானருள்பெற்றார் உலகியல்பினராய்நில்லாமையின், அவ்வருளுலகத்தார்க்கலராமென்பது கருத்து "நாடவர் நந்தம்மையார்ப்ப வார்ப்ப" என்பதூஉ மக்கருத்தேபற்றிவந்தது. அம்பல்-பரவாதகளவு என்னை "அம்பலு மலருங் களவு" என்றாராகலின். (௱௮௰)

இரவுக்குறிமுற்றிற்று.

ஒருவழித்தணத்தல்.

இவ்வாறிரவுக்குறிபுணர்ந்து, அலரெழுந்ததென்றுவிலக்கப்பட்டபின்னர்த் தெருண்டுவரைதறலைத் தெருளானாயின், அவ்வலரடங்கச் சிலநாளொருவழித்தணந்துறைதல், உடன்கொண்டுபோதல், தோழியான்வரைவுமுடிக்கப்பட்டு அருங்கலம்விடுத்து வரைந்துகோடல் இம்மூன்றினுளொன்றுமுறைமையென்ப அவற்றுள்,—

ஒருவழித்தணத்தல்வருமாறு. சூத்திரம். அகன்றணைவுகூற லாழியொடுகேட்ட,லாழியொடுபுலத்த லன்னமோடாய்த,லாழிக்குரைத்த லாழியிழைத்தல், சுடரொடுபுலம்பல் பொழுதுகண்டுமயங்கல்,பையுளெய்தல் பரிவுற்றுரைத்த,லன்னமோடழிதல் வரவுணர்ந்

துரைத்தல், வருத்தங்கூறல் வருபதின்மூன்றாந், திருத்தியவொரு வழித்திறனாகும்மே.

(இ-ள்.) அகன்றணைவுகூறல்- கடலொடுவரவுகேட்டல்- கடலொடுபுலத்தல்- அன்னமோடாய்தல்- தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறல்- கூடலிழைத்தல்- சுடரொடுபுலம்பல்- பொழுதுகண்டுமயங்கல்- பறவையொடுவருந்தல்- பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுரைத்தல்- அன்னமோடழிதல்- வரவுணர்ந்துரைத்தல் - வருத்தமிகுதிகூறல் எனவிவைபதின்மூன்றுமொருவழித்தணத்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

அகன்றணைவுகூறல்.

அகன்றணைவுகூறலென்பது - அலரறிவுறுத்ததோழி, இத்தன்மையைநினைந்து நீ சிலநாளகன்றணைவையாயின் அம்பலுமலருமடங்கி இப்பொழுதே அவளுக்குப்பழியில்லையாமெனத் தலைமகனுக்கிசைய அகன்றணைவுகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புகழும்பழியும்பெருக்கிற்பெருகும்பெருகிநின்று *
நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாலிதுநீநினைப்பி *
னிகழுமதியுமணிதில்லையோனடிப்போதுசென்னித் *
திகழுமவர்செல்லல்போலில்லையாம்பழிசின்மொழிக்கே. (௱௮௧)

வழிவேறு படமன்னு ம்
பழிவேறு படுமென்ற து.

(இ-ள்.) காரணவசத்தாற்பிறந்தபுகழும், பழியும் அக்காரணங்களைமிகச்செய்தொருவன்வளர்க்குமாயிற்றாம்வளரும், அக்காரணங்களையிடையறுமற்செய்துநிகழ்த்துவனாயின் அவ்வாறுவளர்ந்துநின்று மாயாதனவாய்ச்செல்லும், இவ்வாறல்லது அவைதாமாக நிகழா, அதனான் இப்பெற்றியை நீகருதுவையாயின், அகழையுமதிலையுமணிந்ததில்லைக்கண்ணானுடைய அடியாகியபோதுகள் தஞ்சென்னிக்கண்விளங்கும்பெரியோரது பிறவித்துன்பம்போல இச்சின்மொழிக்குப்பழியிப்பொழுதேயில்லையாம், நீ நினையாமையிற் பழியாகாநின்றது. எ-று.

நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாலென்புழி நிரனிறையாகக்கூட்டப்பட்டது. அகழுமதிலுமலங்காரநீர்மையவென்பது போதர, அணிதில்லையென்றார். அகழுமதிலுமழகுசெய்தவென எழுவாயாக்கியுரைப்பினமையும். வழிவேறுபடுதல்- இவளையெய்துமுபாயங்களவன்றிவரைவாய்வேறுபடுதல். மன்னும் - அசைநிலை. பழிவே

படுதல்- பழித்தன்மைதிரிந்துகெடுதல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-அலரறிவுறீஇவரைவுகடாதல் (௱௮௧)

கடலொடுவரவுகேட்டல்.

கடலொடுவரவுகேட்டலென்பது-ஒருவழித்தணத்தற்காற்றாது வருந்தாநின்றதலைமகள், நம்மைவிட்டுப்போனவர் மீண்டுவரும் பரிசுணக்குரைத்தாரோவெனக் கடலொடுதலைமகன் வரவுகேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆரம்பரந்துதிரைபொருநீர்முகின்மீன்பரப்பிச் *
சேரம்பரத்திற்றிகழ்ந்தொளிதோன்றுந்துறைவர்சென்றார் *
போரும்பரிசுபுகன்றனரோபுலியூர்ப்புனிதன் *
சீரம்பர்சுற்றிவெற்றிச்சிறந்தார்க்குஞ்செறிகடலே. (௱௮௨)

மணந்தவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங் கி
மறிதிரைசேரு மெறிகடற்கியம்பிய து.

(இ-ள்.) புலியூர்க்கணுளனாகிய தூயோனது புகழையுடைய அம்பரைச்சூழ்ந்து கரையைமோதி மிக்கொலிக்கும்வரையிகவாதகடலே, முத்துப்பரந்து திரைகடம்முட்பொருங்கடனீர் முகிலையு மீனையுந்தன்கட்பரப்பிச்சேர்த்தவாகாயமேபோலவிளங்கியொளிபுலப்படுத்துந்துறையையுடையவர் நம்மைவிட்டுச்சென்றவர் மீண்டுவரும்பரிசு உனக்குக்கூறினரோ? உரை. எ-று.

பரப்பியென்னும்வினையெச்சம் சேரம்பரமென்னும்வினைத்தொகையின் முன்மொழியோடுமுடிந்தது. பரப்பிவிளங்குமென ஒருசொல்வருவித்துமுடிப்பினுமமையும். பரப்பியென்பதற்கு முன் மீன்பரப்பியென்பதற்குரைத்தவாறுரைக்க. திகழ்ந்தென்றதனான் ஒளிமிகுதிவிளங்கும். போதருமென்பது போருமென இடைக்குறைந்து நின்றது. ஈண்டேனையுவமமுண்மையின், உள்ளுறையுவமமின்மையறிக. (௱௮௩)

கடலொடுபுலத்தல்.

கடலொடுபுலத்தலென்பது - கடலொடுவரவுகேட்டதலைமகள், அது தனக்குவாய்திறவாமையின் என்வினைகொண்டுபோனார்திறம் யான்கேட்க நீகூறுதொழிலின்றதென்னெனப் பின்னும் அக்கடலொடுபுலந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாணிகர்வண்டினம்பாடப்பைம்பொன்றருவெண்கிழிதந் *
சேணிகர்காவின்வழங்கும்புன்னைத்துறைசேர்ப்பரிங்கள் *

வாணிகர்வெள்வளைகொண்டகன்றார்திறம்வாய்திறவாய் *
பூணிகர்வாளரவன்புலியூர்சுற்றும்போர்க்கடலே. (௩௮௫)

செறிவளைச் சின்மொ ழி
யெறிகடற் கியம்பிய து.

(இ-ள்.) பூணையொக்குமொளியையுடைய அரவையணிந்தவனது புலியூரைச்சூழ்ந்த கரைபொருதலையுடையகடலே, பாணரையொக்கும்வண்டினங்கள்சென்றுபாடத் தாதாகியபசும்பொன்னைப்புலப்படுத்தாநின்ற போதாகியவெண்கிழியைத் தமதுசெய்மைக்கண் விளங்குங்காவினின்று அவற்றிற்குக்கொடுக்கும்புன்னைகளையுடைய துறையையணைந்தசேர்ப்பை யுடையராகிய திங்களினொளிபோலுமொளியையுடைய என்வெள்வளையைத் தம்மொடுகொண்டுபோனவரதுதிறத்தை எமக்குக்கூறுகின்றிலை; நீகூறுதொழிலின்றதென்! எ-று.

கிழிதமென்று கிழிக்குப்பெயராகவுரைப்பாருமுளர். வாய்திறவாயென்பதற்குக் கூறுவாயாகவென்றுரைப்பினுமமையும். ()

அன்னமோடாய்தல்.

அன்னமோடாய்தலென்பது- கடலொடுபுலந்து கூறியதலைமகள், புன்னையொடுபுலந்து, அகன்றவர் அகன்றேயொழிவரோ யானறிகின்றிலேன் நீயாயினுஞ்சொல்லுவாயாகவென அன்னமோடாய்ந்துவரவுகேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பகன்றாமரைக்கண்கெடக்கடந்தோன்புலியூர்ப்பழனத் *
தகன்றாமரையன்னமேவண்டுநீலமணியணிந்து *
முகன்றாழ் குழைச்செம்பொன்முத்தணிபுன்னை யின்னும்முரையா
தகன்றாரகன்றேயொழிவர்கொல்லோநம்மகன்றுறையே. ()

மின்னிடை மடந் தை
யன்னமோ டாய்ந் து.

(இ-ள்.) பகனென்னும் பெயரையுடைய வாதித்தனது தாமரைபோலுங்கண்கெட அவனைவென்றவனதுபுலியூரைச்சூழ்ந்தபழனத்தின்கணுண்டாகிய அகன்றதாமரைக்கண்வாழும் அன்னமே, வண்டாகியநீலமணியையணிந்து தாதாகியசெம்பொன்னையும் அரும்பாகியமுத்தையுமணிந்தமுகத்தைத் தாழ்ந்தகுழையையுடையபுன்னை இந்நிலைமைக்கண்ணுமொன்றுசொல்லுகின்றதில்லை. அகன்றவர் நமதகன்றதுறையை யகன்றேவிடுவரோ? அறியேன், நீயுரை; எ-று.

மூகன்றூழ்குழையென்பது இருபொருட்படநின்றது. யானித்தன்மையேனாகவும் மணியணிந்தின்புற்று நிற்கின்றபுன்னை எனக்கொன்றுசொல்லுமோ அன்னமே எனக்கு நீகூறென்பதுகருத்து. ஈண்டுநம்மோடுதாம்விளையாடும் விளையாட்டை மறந்தேவிடுவரோவென்னுங்கருத்தான், நம்மகன்றுறைவரையுகன்றேயொழிவர்கொல்லோவென்றாள். (௱௮௪)

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல்.

தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறலென்பது- அன்னமொடுவரவுகேட்டதலைமகள், அதுவும்வாய்திறவாமையின், இனியவர்வருகின்றாரல்லர் எம்முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினியிதுவே இதனை நீயழியாதொழிவாயென அவன்சென்றதேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

உள்ளுமுருகியுரோமஞ்சிலிர்ப்பவுடையவனாட் ✻
கொள்ளுமவரிலொர்கூட்டந்தந்தான்குனிக்கும்புலியூர் ✻
விள்ளும்பரிசுசென்றார்வியன்றேர்வழிதூரற்கண்டாய் ✻
புள்ளுந்திரையும்பொரச்சங்கமார்க்கும்பொருகடலே. (௱௮௫)

மின்றேய்துறைவர் மீளுமள வு
மான்றேர்வழியையழியேலென்றது.

(இ-ள்.) புள்ளுந்திரையுந்தம்முட்பொரச் சங்கொலிக்குங்கரைபொருங்கடலே, உள்ளுமுருகி மெய்ம்மயிர்சிலிர்ப்ப உடையவனாகியதாளுட்கொள்ளுமடியாருள் எமக்கோர்கூட்டத்தைத்தந்தவன்நின்று கூத்தாடும்புலியூரைநீங்கும் வண்ணஞ்சென்றவரதுபெரியதேர் போனவழியை நின்றிரைகளாற்றூராதொழியவேண்டும். எம்முயிர்க்குப்பற்றுக்கோடினியிதுவே. எ-று.

உள்ளுமென்றவும்மையாற் புறத்துக்கண்ணீர்தழுவப்பட்டது. ஆட்கொள்ளுமவர்பெருமைதோன்ற உடையவனென அவன்பெருமைவிளக்கும்பெயராண்டுக்கூறினார். விள்ளுதல் செலவான்வருங்காரியமாதலின், விள்ளும்பரிசுசென்றாரென்றாள். கண்டாயென்பது முன்னிலையசைச்சொல். குனிக்கும்புலியூர்நகர்ச்சியைநினையாது நீங்கிய வன்கண்மையார் இனிவருவரொன்றுநசையிலம் அவர்தேர்ச்சுவடாயினும் யாங்காணநீயதனையழியாதொழியென்பதுகருத்து. விள்ளும்பரிசுசென்றாரென்பதற்குப் புலியூரைநீங்கினாற்போல யான்றுன்புறும்வண்ணமெனினுமமையும். விள்ளுதல்- வாய்திறத்தலென்று, அலர்கூறி நகும்வண்ணஞ்சென்றவரெனி

னுமமையும். பொரச்சங்கமார்க்குமென்புழிப்பொருஞ்சங்கொலியுமெனவொருபொருடோன்றியவாறுகண்டுகொள்க. கூட்டந்தந்தாரொன்றுபாடமோதி ஆட்கொள்ளுமவனைப்போலின்புறமக்கோர்புணர்ச்சியைத் தந்தாரெனத் தலைமகன்மேலேற வுரைப்பாருமுளர். அலங்காரம்-அல்பொருட்டற்குறிப்பேற்றம். (௱௮௫)

கூடலிழைத்தல்

கூடலிழைத்தலென்பது - தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறுநின்றதலைமகள், இம்மணற்குன்றின்கண் நீத்தகன்றவள்ளலை உள்ளத்தைநெகிழ்த்து இவ்விடத்தேதரவல்லையோவெனக் கூடற்றெய்வத்தைவாழ்த்திக்கூடலிழைத்துவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆழிதிருத்தும்புலியூருடையானருளினளித் *
தாழிதிருத்துமணற்குன்றினீத்தகன்றார்வருகென் *
றூழிதிருத்திச்சுழிக்கணக்கோதிநையாமலைய *
வாழிதிருத்தித்தரக்கிற்றியோவுள்ளம்வள்ளலையே. (௱௮௬)

நீடலர் துறையிற்
கூட லிழைத்தது.

(இ-ள்.) ஆழிசூழ்ந்தமண்முழுதையுந்திருத்தும்புலியூரையுடையவனதருள்போல இன்புறவளித்துக்கடல்வந்து திருத்துமணற்குன்றின்கண் என்னை நீத்தகன்றவர்வரவேண்டுமென்று கூடலையிழைத்துச் சுழிக்கணக்கைச்சொல்லி யான்வருந்தாமல், ஐயனே, வாழ்வாயாக, அவனுள்ளத்தைநெகிழ்த்து வள்ளலையீண்டுத்தரவல்லையாயின். யானிரக்கின்றேன். எ-று.

முதற்கணூழி ஆகுபெயர். ஆழிதிருத்தும்புலியூரொன்பதற்குப் பிறவுமுரைப்ப. திரைவந்துபெயரும்பெருமணலடைகரையைப் பின்னினையாதகொடியோர் இனிவருதல் யாண்டையதென்னுங்கருத்தான், ஆழிதிருத்துமணற்குன்றினீத்தகன்றாரென்றாள். ஐயவென்றது-கூடற்றெய்வத்தை. நீடலர்த்துறையென்பதற்குக் கழலந்துறைக்குரைத்ததுரைக்க. (௱௮௬)

சுடரொடுபுலம்பல்.

சுடரொடுபுலம்பலென்பது- கூடலிழைத்துவருந்தாநின்றதலைமகள், துறைவர்போக்கும் அவர்குளறவும் என்னைவருத்தாநின்றன அதன்மேல் நீயுமேகாநின்றாய் யானினியுய்யுமாறென்னோவெனச் செல்லாநின்றசுடரொடுபுலம்பாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காற்றரங்கத்திரைதோணிசுருக்கடன்மீனெறிவோர் *
போர்த்தரங்கந்துறைமானுந்துறைவர்தம்போக்குமிக்க *
தீர்த்தரங்கன்றில்லைப்பல்பூம்பொழிற்செப்பும்வஞ்சினமு *
மார்த்தாங்கஞ்செய்யுமாவுய்யுமாறென்கொலாழ்சுடரே. (௱அஎ)

குணகடலெழுசுடர் குடகடற்குளிப் ப
மணமலிகுழலி மனம்புலம்பிய து.

(இ-ள்.) கரியதிரையும், திரையாநின்றதோணியும், சுறவும், மீனெறிவோரும், கடலும், போரைத்தருமங்கங்களையும் அக்களத்தையு மொக்குந் துறையையுடையவரது பிரிவும், சிறந்த தூயோராகிய அரியயர்களுடையவென்னையணிந்தவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய பல்பூம்பொழிற்கண் நின்னிற்பிரியேனென்று சொல்லும் வஞ்சினமும், என்மேனியை நோயுற்றார் மேனியாகச்செய்யாநின்றன. வீழாநின்றசுடரோ, யானுய்யுநெறியென்னோ? கூறுவாயாக. எ-று.

குதிரைத்திரள் தரங்கத்திற்கும், தேர் தோணிக்கும், யானை சுறவிற்கும், காலாள் மீனெறிவோர்க்கும், போர்க்களங் கடற்குமுவமையாகவுணர்க. தரங்கமுதலாயினவற்றாற் போரைத்தருமங்கத்தையுடைய களத்தையொக்குந் துறையென மூன்றுவது விரித்துரைப்பாருமுளர். இதற்கு அங்கத்துறையென்றது மெலிந்துநின்றது. போரைத்தருமங்கமென்பதனைத் தொகுக்கும்வழித்தொகுத்தார். துறைவர்போக்கும் தில்லைவரைப்பிற்சூளறவும் என்னுமென்னுமச்சத்தளாய், ஆர்த்தாங்கஞ்செய்யுமென்றாள். (௱அஎ)

பொழுதுகண்டு மயங்கல்.

பொழுதுகண்டுமயங்கலென்பது-சுடரொடுபுலம்பாநின்றவள், கதிரவன்மறைந்தான், காப்பவர்சேயர், அதன்மேலிவ்விடத்து மீனுண்டவன்னங்களும்போய்த் தஞ்சேக்கைகளையடைந்தன இனி யானுற்றுயாறென்னோவென மாலைப்பொழுதுகண்டு மயங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பகலோன்கரந்தன்காப்பவர்சேயர்பற்றற்றவர்க்குப் *
புகலோன்புகுறர்க்குப்போக்கரியோனெவரும்புகலத் *
தகலோன்பயிறில்லைப்பைம்பொழிற்சேக்கைகளுக்கினவா *
லகலோங்கிருங்கழிவாய்க்கொழுமீனுண்டவன்னங்களே. (௱அஅ)

மயறருமாலை வருவதுகண் டு
கயறருகண்ணி கவலையுற்ற து.

(இ-ள்.) கதிரவன்மறைந்தான், இம்மாலைக்காலத்துவருந்துன்பத்தைக் காக்குமவர் சேயராயிருந்தார், அதுவேயுமன்றி இவ்வகலோங்கிருங்கழிபிடத்துக்கொழுமீனையுண்டவன்னங்கடாமும்இவ்விடத்தைவிட்டுத் தஞ்சேக்கைகளைநோக்கின. இனியென்செய்வேன்!எ-று. புலன்களிற் பற்றற்றவர்க்குப் புகலிடமாயுள்ளான்,தன்கட்புகுவார்க்குப்பின்போதரவரியவன்,எல்லாருமேத்தத் தகுதலையுடையவன்,அவன்பயிலுந்தில்லைவரைப்பிற்பைம்பொழில்களினுளவாகிய சேக்கைகளெனக்கூட்டுக.

ஓங்குதல்-ஓதமெறிநீருயர்தல். கொழுமீனென்பது ஓர்சாதி.()

பறவையொடுவருந்தல்.

பறவையொடுவருந்தலென்பது-பொழுதுகண்டுமயங்காநின்றதலைமகள், இந்நிலைமைக்கண்ணும் என்னுள்ளநோயறியாது கண்ணோட்டமின்றித் தம்வயிறோம்பாநின்றன இஃதென்னைபாவமெனவண்டானப்பறவையொடுவருந்திக்கூறாநிற்றல்.அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னுமணியும்பவளமும்போன்றுபொலிந்திலங்கி *
மின்னுஞ்சடையோன்புலியூர்விரவாதவரினுண்ணோ *
யின்னுமறிகிலவாலென்னைபாவமிருங்கழிவாய் *
மன்னும்பகலேமகிழ்ந்திரைதேரும்வண்டானங்களே. (௱௮௬)

செறிபிணிகைம்மிகச் சிற்றிடைப்பேதை
பறவைமேல்வைத்துப் பையுளெய்தியது.

(இ-ள்.) என்னுற்றமைக்குப்பரிகாரமாவதியாதுஞ்சிந்தியாது இருங்கழியிடத்துப் பகலேபுகுந்து விரும்பித்தமக்குணவுதேடும்வண்டானங்களாகியகுருகுகள் என்னுண்ணோயையிந்நிலைமைக்கண்ணுமறிகின்றனவில்லை. இஃதென்னைபாவம்!எ-று. பொன்போலப்பொலிந்துமாணிக்கம்போலவிட்டுவிளங்கிப் பவளம்போலமின்னுஞ் சடையையுடையவனது புலியூரைக் கலவாதாரைப்போலவியானுறுமுண்ணோயெனக்கூட்டுக.

உறுமெனவொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.முன்னறிந்தனவில்லையாயினும் இனியறியவேண்டுமென்பதுகருத்து. புலியூரைவிரவாதார்கண்ணோட்டமிலராகலிற் புலியூரைவிரவாதவரினின்னுமறிகிலவென்றியைத்துரைப்பினுமமையும். நிரனிறையாகக்கொள்ளாது எல்லாமெல்லாவற்றின்மேனுமேறவுரைப்பினுமமையும். மன்னும்-அசைநிலை. (௱௮௬)

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுரைத்தல்.

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுரைத்தலென்பது- பறவையோடுவருந்தாநின்றவள், இவையென்வருத்தங்கண்டு இவள்வருந்தாமல் விரையவரவேண்டுமென்று ஞாயிற்றைநோக்கித்தங்கைகுவியாநின்றனவாதலால் என்மாட்டன்புடையனபோலுமெனப் பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருங்கழிகாதற்பைங்கானலிற்றில்லையெங்கண்டர்விண்டா *
ரொருங்கழிகாதரமூவெயில்செற்றவொற்றைச்சிலைசூழ்ந் *
தருங்கழிகாதமகலுமென்றாழென்றலர்ந்துகண்ணீர் *
வருங்கழிகாதல்வனசங்கள்கூப்புமலர்க்கைகளே. (௱௯௮)

முருகவிழ் கா ன
லொடுபரி வுற்ற து.

(இ-ள்.) தில்லைக்கணுள்ளாராகிய எம்முடையகண்டர் பகைவரொருங்கேபழியுமச்சத்தையுடைய மூவெயிலைச்செற்ற தனிவில்லைச்சூழ்ந்து அரியவாகியமிக்ககாதங்களைப்போகாநின்றாரென்றாழ்ந்து இனியிவளெங்ஙனமாற்றுமென்றுவருந்திக் கருங்கழியின் கண்ணுங் காதலையுடையபைங்கானலின்கண்ணுமுளவாகித்துன்புற்றுக் கண்ணீர்வாராநின்றகழிகாதலையுடையதாமரைகள் விரைந்துவரவேண்டுமென்று அஞ்ஞாயிற்றைநோக்கி, தம்மலராகியகைகளைக்கூப்பியிரவாநின்றன. இவையென்மாட்டன்புடையனபோலும் எ-று.

கானலின்வனசங்களெனவும், தில்லையெங்கண்டர் செற்றவெனவுங்கூட்டுக. கானலிற்கைகூப்புமெனவியைப்பினுமமையும். கானற்பொய்கையின்வனசம் கானலின்வனசமெனப்பட்டன. அலர்ந்துகண்ணீர்வருமென்பது இருபொருட்டாகலின், மலர்ந்துகள்ளாகியநீர்வருமென்றுரைக்க. இப்பொருட்கு அலர்ந்தென்பதிடைக்குறைந்துநின்றதாகக்கொள்க. கதிரோன்றம்மைப் பிரியவாற்றுதுகடிதுவரவேண்டுமென வனசங்கள் கைகூப்பாநின்றனவென்று அவற்றிற்கிரங்கினளாகவுரைப்பினுமமையும். அலர்ந்தவென்பது பாடமாயின், அலர்ந்த வனசமெனவியையும். (௱௯௯)

அன்னமோடழிதல்.

அன்னமோடழிதலென்பது-பங்கயத்தைநோக்கிப்பரிவுறாநின்றவள், உலகமெல்லாந்துயிலாநின்ற விந்நிலைமைக்கண்ணும் யான்றுயிலாமைக்குக்காரணமாகிய என்வருத்தத்தைச்சென்று அவர்

க்குச்சொல்லாது தான்றன் சேவலைப்பொருந்திக் கவற்சியின்றித் துயிலாநின்றதென அன்னத்தோடழிந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மூவலழீஇயவருண்முதலோன்றில்லைச்செல்வன்முந்நீர் *
நாவலழீஇயவிந்நானிலந்துஞ்சுநயந்தவின்பச் *
சேவலழீஇச்சென்றுதான்றுஞ்சும்பான்றுயிலாச்செயிரொண் *
காவலழீஇயவர்க்கோதாதளியகளியன்னமே. (௱௬௪)

இன்னகையவ ளிரவருந்திய ஏ
மன்னத்தோ டழிந்துரைத்த து.

(இ-ள்.) மூவலைப்பொருந்திய அருளையுடையமுதல்வன், தில்லைக்கணுளனாகியசெல்வன், அவனுடைய கடலாற்சூழப்பட்டநாவலைப்பொருந்திய இந்நானிலமுழுதுந் துஞ்சாநின்றது. இப்பொழுதினும் யான்றுயிலாமைக்குக் காரணமாகிய வருத்தத்தை எமது காவலைப்பொருந்தினவர்க்குரையாதே அளித்தாகியகளியன்னம் இவ்விடத்துநின்றும்போய்த் தானயந்தவின்பத்தைச் செய்யுஞ் சேவலைத்தழுவி ஒருகவற்சியின்றித் தான்றுயிலாநின்றது. இனியிது கூறுவார் யாவர்! எ-று.

மூவலென்பது ஒருதிருப்பதி. பாலைக்குநிலமின்மையின், நானிலமெனப்பட்டது. நயந்தசேவலைப்பொருந்திய களிப்பால் அன்னஞ்சென்றுரையாமையல்லது அவரெம்மைக்காவாது விடாரென்னுங்கருத்தான், எங்காவலழீஇயவர்க்கென்றாள். ஓதாதென்பதனை முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். நெய்தற்றிணைகூறுவார் சோத்தன்னடியமென்பதுதொட்டுப் புகழும்பழியுமென்னுங்காறும்வரப் பாட்டொன்பதும்இரங்கனிமித்தமாகக்கூறி ஒருவழித்தணத்தற்றுறையிடத்து ஆரம்பரந்தென்பதுதொட்டு இதன்காறும்வர இப்பாட்டுப்பத்தும் இரங்கலேகூறுதலால்திணை-நெய்தல். என்னை-வாட்டம் உரிப்பொருளாதலின். கைகோள்-கற்பு. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல்.

(௱௬௪)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

வரவுணர்ந்துரைத்தலென்பது-தலைமகளன்னத்தோடழிந்து வருந்தாநிற்ப, தலைமகனொருவழித்தணந்துவந்தமை சிறைப்புறமாக வுணர்ந்ததோழி, வளைகள்நிறுத்தநிற்கின்றனவில்லை, நெஞ்சம்நெகிழ்ந்துருகாநின்றது, கண்கள் துயிலின்றிக்கலுழாநின்றன, இவையெல்லாம் யான்சொல்லவேண்டுவதில்லை, நீயேகண்டாய், இதனைச்

சென்று அவர்க்குச்சொல்லுவாயென மதியொடுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தில்லாவளை நெஞ்சநெக்குருகுந்நெடுங்கண்டுயிலக் *
கல்லாகதிர்முத்தங்காற்றுமெனக்கட்டுரைக்கதில்லைத் *
தொல்லோனருள்களில்லாரிற்சென்றூர்சென்றசெல்லல்கண்டா *
யெல்லார்மதியேயிதுநின்னையானிரக்கின்றதே. (௱௬௨)

சென்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றவணில்லைமை
சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) ஒளியார்ந்தமதியே, தில்லைக்கணுளனாகிய தொல்லோனது அருளுடையாரல்லாதாரைப்போலக் கண்ணோட்டமின்றிப் போனவர் போதலாலுண்டாகிய இன்னாமையை நீயேகண்டாய், யான்சொல்லவேண்டுவதில்லை. வளைகணிறுத்த நிற்கின்றனவில்லை, நெஞ்சநெகிழ்ந்துருகாநின்றது, நெடுங்கண்கடுயிலாவாய்க் கண்ணீர்த் துளியாகிய கதிர்முத்தங்களை விடாநின்றனவென்று அவர்க்குச்சொல்வாயாக, நின்னை யானிரக்கின்றதிது. எ-று.

துயிலக்கல்லாவென்பது ஒருசொல். முத்தங்காலுமென்பதூஉம்பாடம். எல்லாமதியேயென்பதுபாடமாயிற் செல்லலெல்லாமென்றுகூட்டியுரைக்க. மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன் - வரைவுகடாதல். (௱௬௨)

வருத்தமிகுதிகூறல்.

வருத்தமிகுதிகூறலென்பது-சிறைப்புறமாகமதியொடுவருத்தங்கூறிச்சென்றெதிர்ப்பட்டுவலஞ்செய்துநின்று, நீ போய், அவள்படாநின்றவருத்தம் என்னாற்சொல்லுமளவல்லவென வரைவுதோன்றத் தலைமகளதுவருத்தமிகுதி தோழி கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வளருங்கறியறியாமந்திதின்றம்மமர்க்கிடமாய்த் *
தளருந்தடவரைத்தண்சிலம்பாதனதங்கமெங்கும் *
விளரும்விழுமெழும்விம்மும்மெலியும்வெண்மாமதிநின் *
றொளிருஞ்சடைமுடியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே (௱௬௩

நீங்கியணைந்தவற்குப்
பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) வளராநின்ற மிளகுகொடியைத் தமக்கேற்றவுணவென்றறியாத இளையமந்திதின்று வருத்தத்திற்கிடமாய்த் தளரும்பெரியவரைகளையுடைய தண்சிலம்பையுடையாய், வெள்ளியபெரிய

மதிநின்றுவிளங்குஞ்சடையானியன்ற முடியையுடையவனதுபுலியூரையொக்குமொண்ணுதல் தன்மேனிமுழுதும்பசக்கும், அயளிக்கண்விழாநிற்கும், எழாநிற்கும், பொருமாநிற்கும், நின்வல்கண்மையைநினைந்து மெலியாநிற்கும், அதனாலின்னநிலைமையளென்றென்னாற்சொல்லப்படாது ஏ-று.

வளருமிளங்கதிர் கண்ணிற்கினிதாயிருத்தலின் இது நமக்குத் துய்க்கப்படாதென்றுணராத இளமந்தி அதனைத்தின்று வருந்துமாறுபோலக் கண்ணுமனமுமகிழுமுருவினையாகிய நின்னை நின்பெருமையுணராதெதிர்ப்பட்டுவருந்தாநின்றாளெனவுள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

இவ்வாறொருவழித்தணந்துவந்து வரைவுமாட்சிமைப்படவும் பெறும். அன்றியுமுடன்போக்குநிகழப்படும். (௫௯௯)

ஒருவழித்தணத்தல்-முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

இவ்வாறொருவழித்தணத்தல் நிகழாதாயின், உடன்போக்கு நிகழும். அது வருமாறு.

சூத்திரம். பருவங்கூறல் படைத்துமொழிதலொடு, மருவமர்கோதையை மகட்பேச்சுரைத்தல், பொன்னணிவுரைத்தல் பொருள்விலைகூற, லன்னமென்னடையாளருமைகேட்டழித, றளர்வறிந்துரைத்த லருங்குழலாட, னுளநினைவுரைத்த லுடன்கொண்டுசேறற், கருமையுரைத்த லாதரங்கூறன், மருவியதடங்கயல் வாழாளென்றல், பொருவருகற்பின் புனைநலனுரைத்த, றுணிந்தமைகூற றுணிவுகேட்ட, றுணிவறிவித்த றொல்லைநாண்விட, றுணிவெடுத்துரைத்தலலகொண்டகலெனவுரைத்த, லடிவழிநினைந்துநின்றவனுளம்வாடல், கொடியிடையாளைக் கொண்டுசென்றுய்த்த, லோம்படுத்துரைத்தல் வழிப்படுத்துரைத்த, றேம்படுகோதையைத் திறலடுவேலோன், பையக்கொண்டேகல் பயங்கெடவுரைத்தன், மையமர்கண்ணியை வழியயர்வகற்ற, னெறிவிலக்கல்லொடு நெறியிடைக்கண்டவர், செறிவெடுத்துரைத்தல் சேயிழையாளுடன், வழிவிளையாடல் வழியெதிர்வருவோ, ரொழிகரணிமை யிதுவெனவுரைத்த, னகர்காட்டல்லொடு நகரிடைப்புக்குப், பதிபரிசுரைத்தல் பாங்கி ழையுக்[illegible], மதிநுதலா[illegible] வளர்த்தவர்க்[illegible], லறத்தொடுநிற்றல

துகேட்டழுங்க, றிறப்பாடுன்னிச் செவிலிகவன்றுரைத்த, லடிநினைந்திரங்க லெதுதாய்க்குரைத்தன், மடவரல்போக வாடியுரைத்தல், இனிமொழிக்கிரங்கல் கிளர்சுடர்ப்பராய்த, லினிபெறுபருவத்திற்கவள்கவன்றுரைத்த, னடத்துணித னற்றாய்நயந்தவர், கூடக்கரைபெனக்கொடிக்குறிபார்த்தல், சோதிடங்கேட்டல் சுவடுகண்டறித, லேதமுற்றவைகண் டிரங்கியுரைத்தல், வேட்டமாதரைக் கண்டுவினாவல், புறவொடுபுலத்தல் குரவொடுவருந்த, றிறலருந்தவத்தொடு செல்லாநின்ற, மாவிரதியரை வழியிடைவினாவல், வேதியர்தம்மைவிரும்பிவினாவல், புணர்ந்துடன்வருவோரைப் பொருந்திவினாவன், மணந்தருகுழலாள் மன்னியநிலையொடு, வேங்கைபட்டது கண்டுவியத்த, லாங்கவரிறையை பணியவட்கெடுத்துரைத்தன், மீளவுரைத்தன் மீளாதவனுக், ஊழ்முறையிதுவென வுலகியல்புரைத்த, லழுங்குதாய்க்குரைத்தலெம்பதோடாறு, முழுங்கொலைவேலோனுடன்போக்காகும்.

(இ-ள்.) பருவங்கூறல்-மகட்பேச்சுரைத்தல்-பொன்னணிவுரைத்தல்-அருவிலையுரைத்தல்-அருமைகேட்டழிதல்-தளர்வறிந்துரைத்தல்-குறிப்புரைத்தல்-அருமையுரைத்தல்-ஆதரங்கூறல்-இறந்துபாடுரைத்தல்-கற்புநலனுரைத்தல்- துணிந்தமைகூறல்- துணிவொடுவினாவல்-போக்கறிவித்தல்-நாணிழந்துவருந்தல்- துணிவெடுத்துரைத்தல் - குறியிடங்கூறல் - அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடல்-கொண்டுசென்றுய்த்தல்-ஓம்படுத்துரைத்தல்- வழிப்படுத்துரைத்தல்-மெல்லக்கொண்டேகல்-அடவெடுத்துரைத்தல்-அயர்வகற்றல்-நெறிவிலக்கிக்கூறல்-கண்டவர்மகிழ்தல்-வழிவிளையாடல்- நகராணிமைகூறல்-நகர்காட்டல்-பதிபரிசுரைத்தல்- செவிலிதேடல்- அறத்தொடுநிற்றல்-கற்புநிலைக்கிரங்கல்-கவன்றுரைத்தல்- அடிநினைந்திரங்கல்-நற்றாய்க்குரைத்தல்-நற்றாய்வருந்தல்- இனிமொழிக்கிரங்கல்-சுடரோடிரத்தல்-பருவநினைந்துகவறல்- நாடத்துணிதல்- கொடிக்குறிபார்த்தல்-சோதிடங்கேட்டல் -சுவடுகண்டறிதல்-சுவடுகண்டிரங்கல்-வேட்டமாதரைக்கேட்டல்- புறவொடுபுலத்தல்- குரவொடுவருந்தல்-விரதியரைவினாவல்-வேதியரைவினாவல்- புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினாவல்-வியந்துரைத்தல்-இறையெடுத்துரைத்தல்-மீளவுரைத்தல்-உலகியல்புரைத்தல்-அழுங்குதாய்க்குரைத்தலெனவிவையைம்பத்தாறும் உடன்போக்காம் எ-று. அவற்றுள்,

பருவங்கூறல்.

பருவங்கூறலென்பது- அலரறிவுறுத்ததோழி, இவண்முலைமு

திர்வுகண்டமையான் மகட்பேசுவார்க்குளமர் மாறாதுகொடுக்கவு ங்கூடும் அதுபடாமனிற்ப நீமுற்பட்டுவரைவாயாகவெனத் தலைமகனுக்குத் தலைமகளது பருவங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஓராகமிரண்டெழிலாயொளிர்வோன்றில்லையொண்ணுதலந் *
ஏராகம்பயின்றமிழ்தம்பொதிந்திருஞ்சுணங்காடகத்தின் *
பராகஞ்சிதர்ந்தபயோதரமிப்பரிசேபணைத்த *
விராகங்கண்டால்வள்ளலேயில்லையேயெமரெண்ணுவதே. (௱௯௪)

உருவது கண்ட வ
ளருமை யுரைத்தது.

(இ-ள்.) ஒருமேனி பெண்ணழகு மாணழகுமாகிய விரண்டழகாய் விளங்குமவனது தில்லைக்கணுளளாகிய வொண்ணுதலுடைய பூசப்படுவனபயின்று அமிர்தத்தைப் பொதிந்து நெய்த்தசுணங்காகியசெம்பொன்னின் பொடியைச்சிதறினமுலைகள் இப்படியே பெருத்தகதிர்ப்பைக்கண்டால், வள்ளலே, இவண்மாட்டெமர்நினைப்பதில்லையே சிலவுளவாம் எ-று.

இராகம் வடமொழிச்சிதைவு, ஈண்டுநிறமென்னும்பொருட்டு. இராகம்-முடுகுதலென்பாருமுளர். தில்லையொண்ணுதலிராகமெனவியையும். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௱௯௪)

மகட்பேச்சுரைத்தல்.

மகட்பேச்சுரைத்தலென்பது-பருவங்கூறியதோழி, படைத்துமொழியான் அயலவர்பலரும் மேன்மேலும் பொன்னணியக்கருதாநின்றார் நீ விரைய வரைவொடு வருவாயாதல் அன்றியுடன்கொண்டுபோவாயாதல் இரண்டினுளொன்றைத்துணிந்துசெய்யக்கருதாவாய் அதனையின்றேசெய்வாயாகவெனத் தலைமகனுக்கு அயலவர் வந்து மகட்பேசல்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மணியக்கணியுமரனஞ்சமஞ்சிமறுகிவிண்ணோர் *
பணியக்கருணைதரும்பரன்றில்லையன்னாடிறத்துத் *
துணியக்கருதுவதின்றேதுணிதுறைவாநிறைபொன் *
னணியக்கருதுகின்றார்பலர்மேன்மேலயலவரே. (௱௯௫)

படைத்துமொழிகிளவியிற் பணிமொழிப்பாங்கி
யடற்கதிர்வேலோற் கறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) துறைவா, தில்லையொப்பாடிறத்து நீ துணிந்துசெய்யக்கருதுவதனை இன்றே துணிந்துசெய்வாயாக. அயலவர் நிறைந்தபொன்னை மேன்மேலுமணியக்கருதுகின்றார் பலர். எ-று. மணி

யாகிய அக்கையணியுமரன்; நஞ்சையஞ்சிக் கலங்கிச்சுழன்று தேவர்சென்றுபணிய அந்நஞ்சான்வருமிடர்க்கு மருந்தாகத் தன்கருணையைக்கொடுக்கும்பரன், அவனது தில்லையெனக்கூட்டுக.

அக்குமணியெனினுமமையும். அலங்காரம்- ஒற்றுமைக்கொளுவுதல். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-அது. (௱௯௫)

பொன்னணிவுரைத்தல்.

பொன்னணிவுரைத்தலென்பது- படைத்துமொழியான் மணப்பேசல்கூறினதோழி, அறுதியாகமுன்றிற்கணின்றுமுரசொடுபணில்முழங்கக் காப்பணிந்து பொன்னணியப் புகுதாநின்றார், இனி நின்கருத்தென்னேவெனத் தலைமகனுக்கு அயலவர் பொன்னணிவுரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாப்பணியோன்றில்லைப்பல்பூமருவுசில்லோதியைநற் *
காப்பணிந்தார்பொன்னணிவாரினிக்கமழ்பூந்துறைவ *
கோப்பணிவான்றோய்கொடிமுன்றினின்றிவையேர்குழீஇ *
மாப்பணிலங்கண்முழங்கத்தழங்குமணமுரசே. (௱௯௬)

பலபரிசினுநு மலர்நெடுங்கண்ணி ணை
நன்னுதற்பாங்கி பொன்னணிவரென்றது.

(இ-ள்.) கமழ்பூந்துறைவனே, பாம்பாகியவணியையுடையவனது தில்லைக்கணுள்ளாகிய பலவாகிய பூக்கள்பொருந்திய நுண்ணியவோதியையுடையாளை நல்லகாப்பையணிந்தார்கள். இனிப்பொன்னையணிவார். கலியாணத்துக்குப்பொருந்தியகோப்புக்களையணிந்தவானைத்தோயுங்கொடிகளையுடைய முன்றிற்கணின்றுமணமுரசுங்களிவை ஏரொடுகுழீஇப் பெரியசங்கங்கள் முழங்கத் தாமொலியாநின்றன. இனியப்படிச்செய்வாயாக. எ-று.

தில்லைப்பல்பூவென்றியைப்பினுமமையும். காப்பென்றது-காவலை. அணிவாரென்றது-முற்றுச்சொல். கோப்பணி முன்றிலெனவியையும். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௱௯௭)

அருவிலையுரைத்தல்.

அருவிலையுரைத்தலென்பது - பொன்னணிவுரைப்பக்கேட்டதலைமகன், யான் வரைவொடுவருதற்கு நீ முலைப்பரிசங்கூறுவாயாகவென, எல்லாவுலகமுநல்கினும் எமர் அவளுடைய சிறியவிடைக்கு விலையாகச்செப்பலொட்டார் இனிப்பெரியமுலைக்கு நீ விலைகூறு

வதென்றேயெனத் தோழி, விலையருமைகூறிநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

எலும்பாலணியிறையம்பலத்தோனெல்லைசெல்குறுவோர் *
நலம்பாவியமுற்றுநல்கினுங்கல்வரைநாடரம்ம *
சிலம்பாவடிக்கண்ணிசிற்றிடைக்கேவிலைசெப்பலொட்டார் *
கலம்பாவியமுலையின்விலையென்னீகருதுவதே. (௱௯௭)

பேதையாறிவு பேதைமையுடைத்தெ ன
வாதரத்தோழி யருவிலையுரைத்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பா, எலும்புகளாலலங்கரிக்குமிறைவன், அம்பலத்தின்கண்ணான், அவனதெல்லைக்கட்செல்லக்கருதுவாரது நன்மை பரந்தவுலகமுழுதையும் நீ கொடுப்பினும், எம்முடைய தமராகிய கல்வரைநாடர் வடுவகிர்போலுங் கண்ணையுடையாளது சிறியவிடைக்கேவிலையாகச்சொல்லுதலிசையார், கலம்பரந்தமுலையின்விலையாக யாதனைநீகருதுவது! ஒன்றற்கும் அவருடம்படார். எ-று.

எலும்பாற்செய்தவணியென்று ஒருசொல் வருவித்துரைப்பாருமுளர். எல்லைசேறல்-அறிவாலவனையணுகுதல். தில்லையெல்லையெனினுமமையும். அவர்நலம்பாவாவிடமின்மையின் எஞ்சாமைமுழுதுமென்பார், நலம்பாவியமுற்றுமென்றார். என்றது-அவர்சிவன்முத்தராயிருத்தல். அஃதாவது சீவனுடனிருக்கும்போதேமுத்தியையடைந்திருத்தல். முத்தியாவது-எங்குமொக்கவியாத்தியையடைந்திருத்தல். இது அகண்டபரிபூரணரென்றபடி. அம்ம-கேளென்னுங்குறிப்பின்கண்வந்தது. சிற்றிடைக்கேயென்னுமேகாரம் பிரிநிலை. இவனுயர்ந்ததலைமகனாதலால், தன்றமரைக்கல்வரைநாடரென்றும், பேதையென்றும், கூறினாள். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளதருமையுணர்த்தல்.
(௱௯௭)

அருமைகேட்டழிதல்.

அருமைகேட்டழிதலென்பது-அருவிலைகேட்டதலைமகன், நீயவளதருமைகருதாது அவளதவயவங்களிலுண்டாகிய நயத்தைப்பற்றிவிடாது நடுங்காநின்றாய் இனி மதியைப்பிடித்துத்தரவேண்டியழும் அறியாக்குழவியைப்போலக் கிடந்தாற்றுவாயாகவெனத்தன்னெஞ்சொடழிந்துகூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விசும்புற்றதிங்கட்கழுமழப்போன்றினிவிம்மிவிம்மி *
யசும்புற்றகண்ணொடலருய்க்கிடந்தனன்றில்லையன்னாள் *

ருயம்புற்றரவிடைகூரெயிற்றூறல்குழன்மொழியி *
னயம்பற்றிநின்றுநடுங்கித்தளர்கின்றநன்னெஞ்சமே. (௱கூஅ)

பெருமைநாட் டத்த வ
ளருமைகேட் டழிந்த து.

(இ-ள்.) அரனதுதில்லையை யொப்பாளுடையமுலை, புற்றின்க ண்வாழும்பாம்புபோலுமிடை, கூரியவெயிற்றின்கணூறியநீர், கு ழலோசைபோலுமொழி, என விவற்றின்கட்கிடந்த இன்பத்தை யேகருதி விடாதுநின்று அவள்தருமை கருதாயாய் நடுங்கிவருந்தா நின்றநல்லநெஞ்சமே, விசும்பைப்பொருந்திய திங்களைத்தாவே ண்டியழுங் குழவியையொத்து, நீரருமையைப்பொருந்தியகண் ணையுடையையாய்ப் பொருமிப்பொருமி, இனிக்கிடந்தலறுவாயா க. எ-று.

குழன்மொழியினென்னும் இன் - பலபெயரும்மைத்தொகை யிறுதிக்கண்வந்தசாரியை இன். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற் றாமைநீங்குதல். (௱கூஅ)

தளர்வறிந்துரைத்தல்.

தளர்வறிந்துரைத்தலென்பது-வரைவுமாட்சிமைப்படாதாயின் நீயவளையுடன்கொண்டு போவென்பது பயப்ப,கடலையுங் கானலை யுநோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டு தன்னுயத்தாரையெல்லாம் புல்லிக் கொண்டாள் அவள்கருதியதின்னதென்று தெரியாதெனத் தோழி தலைமகளதுவருத்தங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைதயங்குந்திரைவாரியைநோக்கிமடலவிழ்பூங் *
கைதையங்கானலைநோக்கிக்கண்ணீர்கொண்டெங்கண்டர்தில்லைப் *
பொய்தயங்குந்நுண்மருங்குனல்லாரையெல்லாம்புல்லினாள் *
பைதயங்கும்மரவம்புரையும்மல்குற்பைந்தொடியே. (௱கூகூ)

தண்டுறைவன் றளர்வறிந் து
கொண்டுநீங்கெனக்குறித்துரைத்தது.

(இ-ள்-) படம்விளக்கும் பாம்பையொக்கும் அல்குலையுடைய பைந்தொடி,கருமைவிளங்குந்திரையையுடையகடலையுநோக்கி,ம டலவிழாநின்ற பூவையுடையவாகிய தாழையையுடைய கானலையு நோக்கி, கண்ணீரைக்கொண்டு, பின் எம்முடையகண்டாரது தில் லைக்கணுள்ளாராகிய பொய்பாதல்விளங்கும் நுண்ணிய மருங்குலையு டையதன்னுயத்தாராகிய நல்லாரையெல்லாம் புல்லிக்கொண்டாள்.

அவள்கருதியதொன்றுண்டுபோலும். எ-று.

கண்ணீர்கொண்டென்றது - பெண்களுக்கியல்பானகுணமென்று, நெடுங்காலங்கூடமருவினாரைவிட்டுநீங்குகின்ற துயரத்தாற்றோன்றியதொன்று, இக்காலமெல்லாம் உங்களைச்சேர்ந்து பேணிதபெருநலத்தான் இப்பெருநலம்பெற்றேனென்னு முவகைக்கண்ணீரொன்று. இப்பெருநலமென்றது-உடன்போக்கை. ஆதலான், நல்லாரையெல்லாம் புல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்கொண்டாள் பொய்போலுமவையுமருங்குலெனினுமமையும். குறித்துரைத்து-கொண்டுநீங்கென்பது பயப்பவுரைத்தது. (௱௯௯)

குறிப்புரைத்தல்.

குறிப்புரைத்தலென்பது - வருத்தங்கூறிப் போக்குணர்த்தி அவ்வழியாகநின்று, என்னைப்புல்லிக்கொண்டு தன்னுடையபூவையையும் பந்தையும்,பாவையையுங் கிளியையும் இன்றென்கைத்தந்தாள் அதறிந்தின்றேடுடன்போதலைக்கருதிப்போலுமெனத்தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாவைவந்தாண்டமென்றேக்கிதன்பங்கர்வண்டில்லைமல்லற் *
கோவைவந்தாண்டசெவ்வாய்க்கருங்கண்ணிகுறிப்பறியேன் *
பூவைதந்தாள்பொன்னம்பந்துதந்தாளென்னைப்புல்லிக்கொண்டு
பாவைதந்தாள்பைங்கிளியளித்தாளின்றென்பைந்தொடியே.(௨௱)

நறைக் குழ வி
குறிப் புரைத்தது.

(இ-ள்.) என்னுடையபைந்தொடி, இன்றென்னைப்புல்லிக்கொண்டு தன்பூவையையென்கையிற்றந்தாள், பின்பொற்றகட்டாற்புனைந்தபந்தைத்தந்தாள், பின்றன்பாவையைத்தந்தாள், பைங்கிளியையுமளித்தாள்,மானைச்சென்றடிமைக்கொண்ட மெல்லியநோக்கையுடையாளது கூற்றையுடையவரது வளவியதில்லை வரைப்பினுண்டாகிய வளத்தையுடைய கொவ்வைக்கனியைச்சென்றுண்டசெவ்வாயையுடைய இக்கருங்கண்ணியதுகருத்தறிகின்றிலேன், நின்னுடன்செல்லப்போலும். எ-று.

புல்லிக்கொண்டுபாவையைத்தந்தாளென்றியைத்து, பாவைமேலுள்ளவன்பால் அதனைத்தழுவுதிப் புல்லிக்கொண்டு தந்தாளென்னுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-உடன் போக்குணர்த்துதல். (௨௱)

அருமையுணர்த்தல்.

அருமையுணர்த்தலென்பது- குறிப்புணர்த்துப்போக்குடம்படுத்தியதோழிக்கு, கொங்கைபொறாதுநடுங்காநின்ற இடையினையுடையாளது மெல்லியவடிக்கு யான்செல்லும் வெஞ்சுரந்தகாது அதன்மேலும் எம்பதியுஞ்சேய்த்து அதனால் நீகருதுகின்ற காரியமிகவுமருமையுடைத்தெனத் தலைமகன் போக்கருமை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்:

மெல்லியல்கொங்கைபெரியமின்னேரிடைமெல்லடிபூக் *
கல்லியல்வெம்மைக்கடங்கடுந்தீக்கற்றுவானமெல்லாஞ் *
சொல்லியசீர்ச்சுடர்த்திங்களங்கண்ணித்தொல்லோன்புலியூ *
ரல்லியங்கோதைதல்லாயெல்லைசேய்த்தெம்மகனகரே. (உ௱க)

கானின்கடுமையு மானின்மென்மையும்
பதியின்சேட்சியு மிதுவென்வுணர்த்தனும்.

(இ-ள்.) வானுலகெங்கும் ஆண்டையராற் கற்றுச்சொல்லப்பட்டபுகழையுஞ் சுடரையுடையதிங்களாகிய கண்ணியையுமுடைய பழையோனதுபுலியூரில் அல்லியங்கோதையையுடைய நல்லாய், மெல்லியலுடையகொங்கைகள் பெரிய, அவற்றைத்தாங்குமிடை நுடக்கத்தான் மின்னுக்குநேராயிருந்தது, மெல்லியவடிகள் பூவேயாயிருந்தன, கல்லின்கணுண்டாகிய வெம்மையையுடையகாடு அவ்வடிக்குத்தகாததாய்க் கடியதீயாயிருந்தது, அதன்மேல் எம்முடையவகன்றநகரும் எல்லைசேய்த்தாயிருந்தது, அதனுன், நீகருதியது பெரிதுமரிது. எ-று.

கல்லானிபன்றகட-மெனவிளைப்பினுமமையும். எல்லைசேய்த்தென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு அகனகரொன்றுமெழுவாய்க்குமுடிபாயின வானமெல்லாமென்பதூஉம்பாடம். இதுவென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-தலைமகனிலைமையுணர்த்துதல். (உ௱க)

ஆதரங்கூறல்.

ஆதரங்கூறலென்பது- போக்கருமைகூறியதலைமகனுக்கு, நின்னோடுமொருபாகப்பெறின் அவளுக்குவெஞ்சுரமுந்தண்சுரமாம் நீயருமைகூறாது அவளைக்கொண்டுபோவெனத் தோழி தலைமகனுக்காதரங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பிணையுங்கலையும்வன்பேய்த்தேரினைப்பெருநீர்நசைஇ *
லணையுமுரம்பநிரம்பியவத்தமுமையமெய்யே *
யிணையுமளவுமில்லாவிறையோனுறைதில்லைத்தண்பூம் *
பணையுந்தடமுமன்றேநின்றொடேமினெம்மைந்தொடிக்கே. ()

அழற்றடம்புனலு மருஞ்சுரமது வு
நிழற்றடமவட்கு நின்றொடேமினென்றது.

(இ-ள்.) பிணையுங் கலையும் மிக்கநீர்வேட்கையாற் பெரியபேய்த்தேரினைச்சென்றணுகும் முரம்பானிரம்பியசுரமும், ஐயனே, நின்றொடுசெல்லின் மெய்யாக எம்மைத்தொடிக்கு ஒப்புமெல்லையுமில்லாத இறையோனுறைகின்றதில்லைவரைப்பிற் பூக்களையுடையகுளிர்ந்தமருதநிலமும் பொய்கையுமல்லவோ! நீ யிவ்வாறுகூறுவதென்! எ-று.

முரம்பு-கல்விரவியுயர்ந்திருக்குநிலம். ஏமினென் னும்வினையெச்சம் பணையுந்தடமுமாமெனவிரியுமாக்கத்தோடு முடிந்தது. அழற்றடம்-திக்காய்கலம் விகாரவகையால் தடா-தடமெனநின்றது. அழலானிறைந்தபொய்கையெனினுமமையும். அலங்காரம் - புகழாப்புகழ்ச்சி. (௨௩௮)

இறந்துபாடுரைத்தல்.

இறந்துபாடுரைத்தலென்பது - ஆதரங்கூறியதோழி, நீயுடன்கொண்டுபோகாயாகில் அலராலுங் காவன்மிகுதியாலும் நின்னையெதிர்ப்படுதலரிதாகலின், தடந்துறந்த கயல்போல இறந்துபடுமெனத் தலைமகளதிறந்துபாடு கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இங்கயலென்னீயணிக்கின்றதேந்தலிணைப்பதில்லாக் *
கங்கையஞ்செஞ்சடைக்கண்ணுதலன்னல்கடிகொடில்லைப் *
பங்கயப்பாசடைப்பாய்தடநீயப்படர்தடத்துச் *
செங்கயலன்றேகருங்கயற்கண்ணித்திருநுதலே. (௨௩௯)

கார்த்தடமுங் கயலும்போனீ ரீ
வார்த்தடமுலையு மன்னனுமென்ற து.

(இ-ள்) இணைக்கப்படுவதொருபொருளுமில்லாத கங்கையையுடையவழகியசெஞ்சடையையுங் கண்ணையுடைய நுதலையுமுடையவண்ணலது காவலைப்பொருந்தியதில்லைவரைப்பிற் பங்கயத்தின் பசியவிலைகளையுடையபரந்தபொய்கை நீ; கருங்கயல்போலுங்கண்ணையுடைய இத்திருநுதல் அகன்றவப்பொய்கைக்கண் வாழுஞ்

செங்கயலன்றே! அதனால், வந்தால், நின்னோடேகுமிடத்து வேறொன்றொருதுன்பம்வருவதாக இவ்விடத்து நீயயன்மைகூறுகின்றதென்! செங்கயற்குப்பங்கயத்தடமல்லதுவேறுவேண்டப்படுவதொன்றுண்டோ! எ-று.

கண்ணுதலாகியவண்ணலெனினுமமையும். உடன்கொண்டுபோகாயாயின், அலராறுங்காவன்மிகுதியாலு நின்னைத்தலைப்படுதலரிதாகவிற் றடந்துறந்தகயல்போல இவளிறந்துபடுமென்பது கருத்து. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - உடன்போக்குவற்புறுத்தல். (௨௱௬)

கற்புநலனுணர்த்தல்.

கற்புநலனுணர்த்தலென்பது- தலைமகனைப்போக்குடம்படுத்தியதோழி, தலைமகளுழைச்சென்று, மகளிர்க்குப் பாதுகாக்கப்படுவனவற்றுள் நாணைப்போலச்சிறந்ததுபிறிதில்லை அத்தன்மைத்தாகியநாணுங் கற்புப்போலச் சீரியதன்றென உலகியல் கூறுவாள்போன்று, அவள் உடன்போக்குத்துணியக் கற்புநலங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாயிற்சிறந்தன்று நாணுடையலாருக்கந் நாணுடைகைசால் *
வேயிற்சிறந்தமென்றோளிநின்கற்பின்விழுமிதன்றீங் *
கோயிற்சிறந்துசிற்றம்பலத்தாடுமெங்கூத்தப்பிரான் *
வாயிற்சிறந்தமதியிற்சிறந்தமதிநுதலே. (௨௱௭)

பொய்பொத்தவிடை போக்குத்துணி ய
வையத்திடை வழக்குணர்த்த து.

(இ-ள்.) ஈங்கோயிடத்துப்பொலிந்துமேவிச் சிற்றம்பலத்தின்கணின்றாடும் எம்முடையகூத்தனாகிய பிரானது வாயின்கண் எப்பொழுதும்வந்து சிறத்தற்குக்காரணமாகிய அதிவாச்சிறப்பையுடையையாகிய மதிநுதால், மகளிர்க்குப்பழிநீக்கிப் பாதுகாத்தலில் நாண் தாய்போலச்சிறந்தது, அத்தன்மைத்தாகியநாண், அழகமைந்தவேய்போலச்சிறந்த மெல்லியதோள்களையுடையாய், இனியகற்புப்போலச் சீரிதன்று. எ-று.

தாயினுஞ்சிறந்தன்று நாணென்றுரைப்பினுமமையும். நாணென்பது ஒருபொருட்குரிமையாகலிற்றாயெனவொருமை கூறினார். "அவலிளையர் தாய்வயிறு" கரிப்ப என்பதுபோல அமையுமாறுமுடைத்து. அன்றியும், "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று" என்றாராகலின்,

வாயிற்சிறந்தமதியிற்சிறந்தவென்பதற்குத் தாய்போல நாண்சிறத்தலும் நாணினுங்கற்புச்சிறத்தலுமாகிய இரண்டும் கூத்தப்பிரான்வாயிற்சிறந்த நூல்களிடத்துச்சிறப்புடையபொருளென்றுரைப்பினுமமையும் இது குறிப்பெச்சம். போக்குத்துணிய - போக்குத்துணியும்வண்ணம். மெய்ப்பாடு- அது. பயன் - தலைமகளையுடன்போக்குநேர்வித்தல். (உ௱௫)

துணிந்தமைகூறல்.

துணிர்தமைகூறலென்பது-உலகியல்கூறுவாள்போன்றுகற்புவழிநிறுத்தி, எம்பெருமான் நின்னை நீரில்லாத வெய்யசுரத்தேயுடன்கொண்டுபோவானாக நினையாநின்றான் இதற்கு நின்கருத்தென்னோவெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகனினைவு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குறப்பாவைநின்குழல்வேங்கையம்போதொடு கோங்கம்விராய் *
நறப்பாடலம்புனைவார்நினைவார்தம்பிரான்புலியூர் *
மறப்பானடுப்பதொர்தீவினைவந்திடிற்சென்றுசென்று *
பிறப்பானடுப்பினும்பின்னுந்துன்னத்தகும்பெற்றியரோ (உ௱௬)

பொருவேலண்ணல் போக்குத்துணிந்தமை
செருவேற்கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பியது.

(இ-ள்.) குறப்பாவாய், தம்பிரானது புலியூரை மறக்கக் கூடுவதொருதீவினைவிளைவுவருமாயிற் பலயோனிகளினுஞ்சென்றுசென்றுபிறக்கக்கூடினும் பின்னுஞ்சென்றுசேரத்தகுந்தன்மையையுடையவர் நின்குழலின்கணுண்டாகிய வேங்கைப்பூவோடு கோங்கம்பூவைவிரவித் தேனையுடையபாதிரிமலராற்புனைவாராக நினையாநின்றார். எ-று.

புனைவாரென்னுமுற்றுச்சொல்-செயவெனெச்சமாகத்திரித்துரைக்கப்பட்டது. புனைவாராயுடன்போதலை நினையாநின்றாரென்றுரைப்பினுமமையும். நினைவாரென்னுமெதிர்காலத்துமுற்றுச்சொல்-நிகழ்காலத்துக்கண்வந்தது. கோங்கம்விராய்ப்பாடலம்புனைவார் நினைவாரென்றதனான், நீரிலாத்திடைநின்னொடுசெல்லலுற்றானென்பதுகூறினாளாம். புலியூரையுணர்ந்தார்க்குப் பின்னைமறத்தலரிதென்னுங்கருத்தான், மறப்பானடுப்பதொர் தீவினைவந்திடினென்றாள். புலியூரையொருகாலுணர்ந்ததுணையானே பிறவிகெடுமன்றே அவ்வாறன்றியதனை மறந்தவாற்றானே பிறக்கக்கூடினுமெ

ன்னுங்கருத்தால், பிறப்பானடுப்பினுமென்றாள். அவர்நாணி உடன்போகாதீண்டிற்செறிக்கப்பட்டு அவரையெதிர்ப்படாதிருத்தல் அன்பன்றென்னுங்கருத்தால், பிறப்பானடுப்பினும்பின்னுந்துன்னத்தகும்பெற்றியோனென்றாள். பெற்றியோனென்பதனை வினைக்குறிப்பு முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். உன்னத்தகும் பெற்றியோனென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-தலைமகன் உடன்போக்குநேர்ந்தமையுணர்த்துதல். (௨௱௫)

துணிவொடுவினவல்.

துணிவொடுவினவலென்பது- தலைமகனினைவு கேட்டதலைமகள் அவனினைவின்படியே துணிந்துநின்று, இந்நீரில்லாதவெய்யசுரத்தேயிப்பொழுதிவர் நம்மையுடன்கொண்டு போகைக்குக்காரணமென்னோவெனத் தோழியைவினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நிழற்றலைதீநெறிநீரில்லைகானகமோரிகத்து *
மழற்றலைவெம்பரற்றென்பரென்னோதில்லையம்பலத்தான் *
கழற்றலைவைத்துக்கைப்போதுகள்கூப்பக்கல்லாதவர்போற் *
குழற்றலைச்சொல்லிசெல்லக்குறிப்பாகுநங்கொற்றவர்க்கே. ( )

சிலம்பன்றுணிவொடு செல்சுரநினைந் து
கலம்புனைகொம்பர் கலக்கமுற்ற து.

(இ-ள்.) நிழலிடந்தீந்தவழி நீருடைத்தன்று, இருமருங்குமுண்டாகிய ஓரிகூப்பிடுங்காடு அழனுநிபோலுநிலையுடையவெய்யபரலையுடைத்தென்றுசொல்லுவர், தில்லையம்பலத்தின்கண்ணனதுகழல்களைத் தந்தலைமேல்வைத்துக் கையாகியபோதுகளைக்கூப்பப் பயிலாதவரைப்போல, இத்தன்மைத்தாகியநெறிக்கண், குழலிடத்துச்சொற்போலுஞ்சொல்லையுடையாய், நங்கொற்றவர்க்குச்செல்லக்குறிப்புண்டாகின்ற இஃதென்னோ! எ-று.

நீரில்லையென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய் நெறியென்னுமெழுவாய்க்குப்பயனிலையாயின. நெறிக்கணீரில்லையெனவிரிப்பினுமமையும். நிழலிடந்தீயோடொக்குநெறி, அந்நெறிநீருடைத்தன்று, கானகமெங்குமோரிகூப்பிடும், அக்கானகம்அழற்றலைவெம்பரலையுமுடைத்து என்றுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குக் கானகமோரிகத்துமென்பதற்கு நெறிநீரில்லையென்றதற்குரைத்ததுரைக்க. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்- ஆற்றாமைநீக்குதல். (௨௱௬)

போக்கறிவித்தல்.

போக்கறிவித்தலென்பது- இப்பொழுதவர்போகைக்குக்காரணமென்னோவென்றுகேட்டதலைமகளுக்குநீங்கள்உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரையொருவரின்றியமையீராயினீர், இத்தன்மைத்தாகிய நுங்காதலையறிந்துவைத்தும் அவற்குவருமேதம் நினதென்றஞ்சி யானவனைவரவுவிலக்குவேன், அவனுமவ்வாறு வருதலையொழிந்து வரைவொடுவரிற் பொன்முதலாகியவெல்லாவற்றையு நினக்கு முலைப்பரிசம்பெறினும் நமர்நின்னைக்கொடார் சொல்லுமிடத்து இதுவன்றோ நீரருஞ்சுரம்போகைக்குக் காரணமென்றுதோழிதலைமகனதுபோக்கறிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காயமுமாவியுநீங்கள்சிற்றம்பலவன்கயிலைச் *
சீயமுமாவும்வெரீஇவரலென்பல்செறிதிரைநீர்த் *
தேயமும்யாவும்பெறினுங்கொடார்நமரின்னசெப்பித் *
தீயமுநாடுமில்லாச்சுரம்போக்குத்துணிவித்தவே. (உ௱௭)

பொருசுடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்தமை
யரிவைக்கவ ளறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) நீங்கள் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரையொருவரின்றியமையாதவன்மையுடையீர், இத்தன்மைத்தாகிய நுங்காதலை நினையாது, சிற்றம்பலத்தான்கைலையிற்சீயத்தையும் அல்லாதகொய்வில்லங்கையுமஞ்சி யானவனைவரத்பாலைய ல்லையென்றுகூறுவேன். அவ்வாறுவருதலையொழிந்து வரைவுவேண்டின், நெருங்கியதிரைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட இந்நிலத்தையும் பொன்முதலாகிய வெல்லாவற்றையும்பெறினும், நமர் நின்னைக்கொடார்கள். அதனான், நீருமக்கள்வாழுமிடமுமில்லாத சுரங்களைப்போதலைத்துணிவித்தன சொல்லுமிடத்து இத்தன்மையனவன்றோ! எ-று.

நீங்கள்காயமுமாவியும்போல வின்றியமையாமையின் அவற்குவருமேதநினதென்றஞ்சி அவன்வரவுவிலக்குவேனென்றுளாகவுரைப்பினுமமையும். துணிவித்தவென்பதுபாடமாயின், துணிவித்ததனைச்செப்பினின்னவெனக்கூட்டியுரைக்க. அறிய- இன்னகாரணத்தானென்றறிய. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-உடன்போக்குமாட்சிமைப்படுத்தல். (உ௱௭)

நாணிழந்துவருந்தல்.

நாணிழந்துவருந்தலென்பது-உடன்கொண்டுபோகைக்குக்கா

ரணங்கேட்டதலைமகள், ஒருநாளுமென்னைவிட்டுநீங்காது என்னு டனேவளர்ந்தபொலிவுடைத்தாகியநாண் கற்பினெதிர்நிற்கமாட் டாது தன்னைவிட்டுநீங்காத என்னைக்கழிவதாக மகளிர் எழுபிறப் பின்கண்ணுங்குடியிற்பிறவாதொழிகவெனத் தானதற்குப்பிரிவா ற்றுமையான் வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மற்பாய்விடையோன்மகிழ்புலியூரொன்னொடும்வளர்ந்த *
பொற்பார்திருநாண்பொருப்பர்விருப்புப்புகுந்துமுந்தக் *
கற்பார்கடுங்கால்கலக்கிப்பறித்தெறியக்கழிக *
விற்பாற்பிறவற்கவேனையர்வாழிபெழுமையுமே. (௨௱அ)

கற்புநாணினு மூற்சிறந்தமையி ற்
சேணுறிசெல்ல வாணுதனணிந்த து.

(இ-ள்.) வளத்தையுடையபாயும் விடையையுடையவன்விரும்பு ம்புலியூரில் என்னோடுந்தோன்றி என்னொடொக்கவளர்ந்த பொ லிவார்ந்ததிருவையுடையநாண், பொருப்பர்மேல் யான்வைத்தவி ருப்பம் இடையேபுகுந்துதள்ள, பின்றநிலைகுலைந்து, கற்பாகியதி றைந்தகடியகாற்றலைத்துப்பிடுங்கினன்வயிற்கிடவாமைப்புறத்தெ றிய, என்னைக்கழிவதாக. இனிமகளிர் எழுபிறப்பின்கண்ணுங்குடி யிற்பிறவாதொழிக. எ-று.

நாண்கழிகவெனவினையும்-வாழி-அசைநிலை. கற்பாகக்கடுங்காலெ ன்பதுஉவம்பாடம். மூற்சிறந்தமையின் - முன்னெனக்கனச்சிறந்த மையின். மல்லல்-மல்லெனக்கடைக்குறைந்துநின்றது. மெய்ப்பா டு- அது. பயன்- உடன்போக்குவலித்தல். (௨௱அ)

துணிவெடுத்துரைத்தல்.

துணிவெடுத்துரைத்தலென்பது-தலைமகளைக்கற்புவழிநிறுத்தி ச்சென்று, நின்னோடுபோதுமிடத்து நீசெல்லுங்கற்சுரம் அவள துசிற்றடிக்கு நற்றளிராம்போதுமெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவடுணிவெடுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கம்பஞ்சிவந்தசலந்தரனுகங்கறுத்ததில்லை *
நம்பன்சிவநகர்நற்றளிர்கற்சுரமாகுநம்பா *
வம்பஞ்சியாவம்புகமிகநீண்டரிசிந்துகண்ணள் *
செம்பஞ்சியின்மிதிக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சீறடிக்கே. (௨௱௯)

செல்வமாதர் செல்லத்துணிந்த மை .
தொல்வனாடற்குத்தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) நம்பா, அம்புகளஞ்சித்தாணியிற்புக்கொளிப்ப மிகநீண்டு செவ்வரிசிதறியகண்களையுடையாளுடைய செம்பஞ்சியின் மிதிப்பினுறநோங்கும் மலர்போலுஞ்சிறியவடிக்கு நீசெல்லுங்கலையுடையசுரம் நல்லதளிராம்போலும் இவளது துணிவிருந்தவாற்றான். எ-று. அச்சத்தால்வருநடுக்கத்தைவெருண்ட சலந்தரனாகத்தைமுனிந்த தில்லையினம்பனது சிவநகரின்றற்றளிரனைக் கூட்டுக.

சிவநகரென்பது ஒருதிருப்பதி. செம்பஞ்சியின் மிதிக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சீறடியென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டுநின்றன, இதனையதிகாரப்புறனடையாற்கொள்க. அரிசிந்துகண்ணுளதி என்னுமாறனுருபு தொகச்சொல்லாதவிடத்துத் தொக்குநின்றதெனினுமமையும். அரிசிந்துகண்ணுள்மலர்ச்சீறடியென்றுகூட்டுவாருமுளர். தொல்வரை-பெரியவரை. மெய்ப்பாடு- அது. பயன்- உடன்போக்குவற்புறுத்தல். (உ௱௬)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது- துணிவெடுத்துரைத்ததோழி, தாழாது இவ்விருட்காலத்துக் கொண்டுபோவாயாக யானவளைக்கொண்டுவாராநின்றேன் நீமுன்புவந்தெதிர்ப்பட்ட அக்குறியிடத்தி வந்து நில்லெனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முன்றோன்மணிகண்டமொத்தவனம்பலந்தம்முடிதாழ்த் *
துன்னாதவர்வினைபோற்பரந்தோங்குமெனதுயிரே *
யன்னாளரும்பெறலாவியன்னாயருளாசையினாத் *
பொன்னார்மணிமகிழ்ப்பூவிழயாம்விழைபொங்கிருளே. (உ௱எ)

மன்னியவிருளிற் றுன்னியகுறியிற்
கோங்கிவர்கொங்கையை நீங்குகொண்டென்றது.

(இ-ள்.) எனதுயிரையொப்பாளது அரியபெறுதலையுடைய ஆவியையொப்பாய், நினதருண்மேலுள்ளவாசையாற் பொன்போலும் நிறைந்தநல்லமகிழின்பூவிழ அவைவிழுகின்றவோசையைநீ செய்யுங்குறியாகவோர்ந்து யாம்விரும்புமிக்கவிருள் இக்காலத்துக்கருமையால்எல்லார்க்குமுன்றோனாயவனதழகியமிடற்றையொத்து அவனதம்பலத்தைத் தம்முடிகளைத்தாழ்த்தி நினையாதவரது தீவினைபோலக் கருமையோடுபரந்துமிகும். எ-று.

ஆவியன்னாயதருளென்றுரைப்பாருமுளர். மணிமகிழ்ப்பூவிழ

வென்பதுபாடமாயிற் பூவிழவென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு மணிமகிழென்னுமெழுவாயையமைத்தனவாகவுணர்க்க. இனித்தாழாதிவ்விருட்காலத்துப்போகவேண்டுமென்றும் இரவுக்குறிக்கண்வரும் அரவாயிருட்கண்வந்து அக்குறியிடத்தினில்லென்றுங்கூறினளாம். துன்னியகுறி நீமுன்புவந்திவளையெதிர்ப்பட்டகுறியிடம். மெய்ப்பாடு-அது பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல்

அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடல்

அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடலென்பது-தோழிகுறியிடைநிறுத்திப்போகாநிற்ப, தலைமகன் அவ்விடத்தேநின்று, அனிச்சப்பூப்போலும் அழகியவடிகள் அழற்கடம்போதுமென்றால் இதற்கென்னதுன்பம் வந்தெய்துங்கொல்லோவெனத் தலைமகளடியொடு தான்செல்லாநின்றவழிநினைந்து, தன்னுள்ளம்வாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பனிச்சந்திரனொடுபாய்புனல்சூடும்பரன்புலியூ *
ரனிச்சந்திகழுமஞ்சீறடியாவவழல்பழுத்த *
கனிச்செந்திரளன்னகற்கடம்போந்துகடக்குமென்று *
மினிச்சந்தமேகலையாட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்துவதே. ()

நெறியுறுகுழலியொடு நீங்கத்துணிந்த
உறுசுடர்வேலோனுள்ளம்வாடியது.

(இ-ள்.) குளிர்ச்சியையுடையமதியோடு பரந்தபுனலையுடையகங்கையைச்சூடும் பரனதுபுலியூரில் அனிச்சப்பூப்போலுமழகியசிறியவடிகள், அன்னோ, தீப்பழுத்த பழத்தினது சிவந்ததிரள்போலுங்கற்றிரளையுடையகாட்டை இங்குநின்றும் போந்துகடக்குமாயின், நிறத்தையுடைய மேகலையையுடையாட்கு இனியென்காரணமாகவந்தெய்துந்துன்பம் வேறென்! எ-று.

ஆவ- இரங்கற்குறிப்பு. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - நெஞ்சொடுசாவுதல். (௱௪௩)

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

கொண்டுசென்றுய்த்தலென்பது-தலைமகன் குறியிடைநின்று, அடியொடுவழிநினைந்து, தன்னுள்ளம்வாடாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கண், நின்னுள்ளத்துக்கருதியதனை இப்பொழுதுநினக்குத்தெய்வந்தாராநின்றது என்றுதோழியையுங்கொண்டுவந்தென் றுயிவளைக்கை

க்கொள்ளெனத்தோழி தலைமகளைக்கொண்டுசென்று, அவனொடு கூட்டாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வைவந்தவேலவர்சூழ்வரத்தேர்வரும்வள்ளலுள்ளந் *
தெய்வந்தருமிருடூங்குமுழுதுஞ்செழுமிடற்றின் *
மைவந்தகோன்றில்லைவாழ்த்தார்மனத்தின்வழுத்துநர்போன் *
மொய்வந்தவாவிதெளியத்துயிலுமிம்மூதெயிலே. (௨௱௰௨)

வண்டமர் குழலியைக்
கண்டுகொள் கென்றது.

(இ-ள்.) வளையமிடற்றின்கட்கருமையுண்டாகிய கோனதுதில்லையை வாழ்த்தாதாருடைய மனம்போல உலகமுழுதும் இருள்செறியாநின்றது, அத்தில்லையைவாழ்த்துவாருடைய மனம்போலப்பெருமையுண்டாகியபொய்கைகள் கலக்கமற்றுத்தெளியாநின்றன, இம்மூதியலூர் துயிலாநின்றது, அதனால், கூர்மையுண்டாகிய வேலையுடையவிளையர்சூழத் தேரின்கண்வரும்வள்ளலே, நினதுள்ளத்துக்கருதியதனைத் தெய்வம் இப்பொழுதேநினக்குத்தரும், என்றோழியையுங்கொணர்ந்தேன், காண்பாயாக. எ-று.

வள்ளலென்பது ஈண்டுமுன்னிலைக்கண் வந்ததெனக்கொண்டு, வள்ளலதுள்ளமென்றுவிரித்துரைப்பினுமமையும். சூழ்வரத்தேர்வருமென்றுபாடமோதி ஊர்காக்குமிளையர் ஊரைச்சூழ்வரும்வரவுமினியொழியுமென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளைத்தலைமகனுடன்படுத்தல். (௨௱௰௨)

ஓம்படுத்துரைத்தல்.

ஓம்படுத்துரைத்தலென்பது - கொண்டுசென்றுய்த்து இருவரையும்வலஞ்செய்துநின்று, மறைநிலைதிரியினும் கடன்முழுதும்வற்றினும், இவளிடத்துநின்னருடிரியாமற் பாதுகாப்பாயெனத்தோழி தலைமகளைத் தலைமகனுக்கோம்படுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பறந்திருந்தும்பர்பதைப்பப்படரும்புரங்கரப்பச் *
சிறந்தெரியாடிதென்றில்லையன்னாடிறத்துச்சிலம்ப *
வறந்திருந்துன்னருளும்பிறிதாயினருமறையின் *
திறந்திரிந்தார்கலியுமுற்றும்வற்றுமிச்சேணிலத்தே. (௨௱௰௩)

தேம்படு கோதை யை
யோம்படுத்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பா, இருந்த உம்பரிடை விடாது நடுங்கப் பறந்துசெல்லும்புரங்கள் கெடப் பொலிந்து எரியான்விளையாடுமவனது தெற்றின்கணுண்டாகிய தில்லையைபொப்பாளிடத்து அறந்திருந்ததற்குக்காரணமாகிய ஊனதருளும் வேறுபடுமாயின், இவ்வகன்றநிலத்து அரியமறைகளின்முறைமைபிறழக் கடவு மெஞ்சாது வற்றும் எ-று.

அறந்திரிந்தென்பதுபாடமாயின், அறந்திரிந்தருமறையின்றிறந்திரிந்தெனமாற்றியுரைக்க. அறந்திரிந்தாற்போல நின்னருளும்பிறிதாயினவொருசொல் வருவித்துரைப்பினுமமையும் அருமறையுமென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-ஓம்படுத்தல். (௨௱௩௰௫)

வழிப்படுத்துரைத்தல்.

வழிப்படுத்துரைத்தலென்பது-ஓம்படுத்துரைத்ததோழி, ஆயமுமன்னையும்பின்வாராமல் இவ்விடத்தேநிறுத்தி இவ்வூரிடத்துள்ள அலரையுமொருவாற்றானீக்கி யானும்வந்து நுங்களைக்காண்பேனாக, நீயிருந் திருவொடுசென்று நும்பதியிடைச் சேர்வீராமினென இருவரையும்வழிப்படுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஒண்டொல்லையாயமுமௌவையுநீங்கவிவ்வூர்க்கௌவைதீர்த் *
தண்டொல்லைகண்டிடக்கூடுகநும்மையெம்மைப்பிடித்தின் *
றுண்டெல்லைதீரின்பந்தந்தவன்சிற்றம்பலநிலவு *
சேண்டில்லைமாநகர்வாய்ச்சென்றுசேர்கதிருத்தகவே. (௨௱௩௰௬)

மதிநுதலியை வழிப்படுத்துப்
பதிவயிற்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்) எம்மைவலிந்துபிடித்தாண்டு இன்று எல்லையைநீக்கியவின்பத்தைத்தந்தவனது சிற்றம்பலம் நிலைபெற்ற சேய்த்தாகிய தில்லையாகிய பெரியநகரிடத்து நீர் பொலிவுதகச் சென்று சேர்வீராமின், ஆயமுமன்னையும்பின்வாராது இவ்விடத்தேநீங்க இவ்வூரின்கணுண்டாகிய அலரையொருவாற்றான்விரையநீக்கி, யானுண்டுவந்து நும்மைவிரையக் காணக்கூடுவதாக எ-று.

சேண்டில்லையென்பதற்கு பதின்முதலாயினவற்றானுயர்ந்ததில்லையெனினுமமையும். ஒல்லைகண்டிடவென விகாரவகையான் வல்லெழுத்துப்பெறாதுநின்றது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன்-அச்சநீவித்தல். (௨௱௩௰௭)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

மெல்லக்கொண்டேகலென்பது- தோழியைவிட்டு உடன்கொண்டுபோகாநின்றதலைமகன் நின்னோடுசேறலான் இன்று இக்காடு திருந்தச்செய்யப்பட்டாற்போலக் குளிர்ச்சியையுடைத்தாயிருந்தது, இனி நின்சீறடிவருந்தாமற் பையச் செல்வாயாகவெனத் தன்னுயவெள்ளத்தோடும் விளையாடுமாறுபோலத் தலைமகளைமெல்லக்கொண்டுசெல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பேணத்திருத்தியசீறடிமெல்லச்செல்பேரரவம் *
பூணத்திருத்தியபொங்கொளியோன்புலியூர்புரையு *
மாணத்திருத்தியவான்பதிசேருமிருமருங்குங் *
காணத்திருத்தியபோலுமுன்னுமன்னுகானங்களே. (௨௱௰௫)

பஞ்சிமெல்லடிப் பணைத்தோளி யை
வெஞ்சுரத்திடை மெலிவகற்றிய து.

(இ-ள்.) பெரியவரவங்களைப்பூணும்வண்ணம் அவற்றின்றீதொழிலைநீக்கிய பெருகுமொளியையுடையவனது புலியூரையொக்குமாட்சிமைப்படக் குற்றங்கடிந்துசெய்யப்பட்டபெரியவூர்கள் நாஞ்செல்லுநெறியி னிருபக்கமுமொன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கும், முன்னுளவாகியகாடுகள் நாஞ்சென்றுகாணும் வண்ணந்திருந்தச்செய்யப்பட்டனபோலும். அதனால், யான்விரும்பும்வண்ணங் கைபுனையப்பட்ட சிறியவடியையுடையாய், பையச்செல்வாயாக. எ-று.

பேணத்திருத்தியசீறடியென்பது- சினையாகிய தன் பொருட்கேற்றவடையடுத்துநின்றது. அரவந்திருத்தியவென வியையும். வான்பதிசேருமென்பதற்குப் பதி நெறியைச்சேர்ந்திருக்குமென்றுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்- தலைமகளையயர்வகற்றுதல்.

(௨௱௰௬)

அடலெடுத்துரைத்தல்.

அடலெடுத்துரைத்தலென்பது - மெல்லக்கொண்டு செல்லாநின்றவன், சேய்த்தாகச்சிலரைவரக்கண்டு தலைமகளஞ்சாநிற்ப, நின்னையன்மாராயின் அஞ்சுவேன் அல்லது நால்வகைத்தானையுந் திரண்டுவரினும் என்கையில் வடித்திலங்காநின்ற எஃகின்வாய்க்கிரைபோதாது இதனையிவ்விடத்தே காண்பாயாகவென்று, அவளதச்சந்தீரத்தன்னடலெடுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொடித்தேர்மறவர்குழாம்வெங்கரிநிரைகூடினெல்லை *
வடித்தேரிலங்கெஃகின்வாய்க்குதவாமன்னுமம்பலத்தோ *
னடித்தேரலரென்னவஞ்சுவனின்னையரொன்னின்மன்னுங் *
கடித்தேர்குழன்மங்கைகண்டிடிவ்விண்டோய்கனவரையே. ()

வரிசிலையவர் வருகுவரென ய்
புரிதருகுழலிக் கருளவனுரைத்த து.

(இ-ள்.) நின்னையன்மாராயின், நிலைபெறுமம்பலத்தின்கண்ணுளுடைய அடிகளை யாராய்ந்துணராதாரைப்போல அஞ்சுவேன், அல்லது கொடியையுடையதேரும், வீரரதுதிரளும், வெய்யகரிநிரையும் அனைத்துந்திரண்டுவரினும் என்கையிலவடிக்கப்பட்டழகுவிளங்காநின்றஎஃகினதுவாய்க்கு இரையுதவமாட்டா, நிலைபெற்றநறுநாற்றத்தை வண்டுகளாராய்ந்துவருங் குழலையுடையமங்காய், விண்ணினைத்தோயாநின்ற இப்பெரியவரையிடத்தியான்செய்வதனைக் காண்பாயாக. எ-று.

கூடினென்பதற்கு என்னைக்கிட்டினென்றுரைப்பினுமமையும். அடித்தேர்பவரென்பதுபாடமாயின், என்னவென்பதனை உவமவுருபாக்காது இவரையடித்தேர்பவரென்று பிறர்கருதவென்றுரைக்க. கண்டிடிரென்பதூஉம்பாடம். மன்னுங்கடியெயன்பதற்கு வண்டெனவொருசொல் வருவித்துரைக்க. வரிசிலையவர்வருகுவரென-வரிசிலையவர்வாராநின்றார் இவர்யாவரென. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-தன்வலியுணர்த்தியாற்றுவித்தல்.

இடைச்சுரத்து அவடமரெதிர்படைதொடர்ந்துநிற்பவழிவருவார் விலக்கி வரைவித்துக்கொடுப்ப. என்னை "இடைச்சுர மருங்கினவடம ரெய்திக்- கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கஞ ரெய்திக்-கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட-வப்பாற்பட்ட வொருதிறத் தானும்" என்றார் தொல்காப்பியனார். (உ௱௰௬)

அயர்வகற்றல்.

அயர்வகற்றலென்பது-அடலெடுத்துரைத்து அச்சந்தீர்த்துக் கொண்டு போகாநின்றவன், இத்துன்பக்கடறு கடந்துசென்று இப்பொழுதே நம்மின்பப்பதிகாணப்புகாநின்றேம், இனிநமக்கொருகுறைவில்லையெனத் தலைமகளதுவழிவருத்தந்தீரக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முன்னேனன்றுண்முன்னுமுன்னுவினையின்முன்கர்துன்னு *
மின்னுக்கடநிதிப்போழ்தேகடந்தின்றுகாண்டுகுசென்று *

பொன்றாரணிமணிமாளிகைத்தென்புலியூர்ப்புகழ்வார் *
தென்னனெனவுடையானடமாடுசிற்றம்பலமே. (உாயஎ)

இன்னல்வெங்கடத் தெறிவேல வ
னன்னமன்னவ ளயர்வகற்றிய து.

(இ-ள்.) எல்லார்க்கும் முன்னாயவனதருளை முற்பிறப்பின்கண் ணுநினையாத தீவினையையுடைய நீசர்சேருந்துன்பத்தைச் செய் யும்பாலை நிலமிதனை யிப்பொழுதேகடந்து, பொன்னிறைந்தவ ழகையுடையமணியால்விளங்கும் மாளிகைகளையுடைய தென்புலி யூர்க்கட்புகழ்ந்துரைப்பார் தென்னனேயென்றுபுகழ என்னையு டையான் நின்றுகூத்தாடுஞ்சிற்றம்பலத்தை இன்றுசென்றுகாண் பேம், இதுவன்றோ நமக்குவருகின்றவின்பம்! எ-று.

தென்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமெனவியையும். உடையானென்பது பாடமாயின், தென்னனேயென்றுபுகழ வொருசிறப்புடையானெ ன்றுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைம களையயர்வகற்றுதல். அலங்காரம்-கூற்றிடத் திருபொருட்கண்வந் தவுயர்ச்சிவேற்றுமை.
(உாயஎ)

நெறிவிலக்கிக்கூறல்.

நெறிவிலக்கிக்கூறலென்பது - அயர்வகற்றிக்கொண்டுசெல்லா நின்றதலைமகனை, இனிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களில்லை நீதனி யை இவள்வாடினாள் பொழுதுஞ்சென்றது ஈண்டுத்தங்கிப் போ வாயாகவென, அவ்விடத்துள்ளோர் வழிவிலக்கிக்கூறாநிற்றல். அ தற்குச்செய்யுள்.

விடலையுற்றாரில்லைவெம்முனைவேடர்தமியைமென்பூ *
மடலையுற்றார்குழல்வாடினண்மன்னுசிற்றம்பலவர்க் *
கடலையுற்றாரினெறிப்பொழிந்தாங்கருக்கன்சுருக்கிக் *
கடலையுற்றான்கடப்பாரில்லையின்றிக்கடுஞ்சுரமே. (உாயஅ)

சுரத்திடைக்கண்டவர் சுடர்க்குழைமாதொ டு
சரத்தணிவில்லோய் தங்குகென்ற து.

(இ-ள்.) விடலாய், இனிச்செல்லுநெறிக்கண் நன்மக்களில்லை, உ ள்ளார் வெய்யமுனையிடத்துவேடரோ, நீதனியை, மெல்லியபூவி னிதழைப்பொருந்தி நிறைந்தகுழலையுடையாள் வழிவந்தவருத்த த்தால்வாடினாள், நிலைபெற்றசிற்றம்பலத்தையுடையவர்க்காட்படு ந்தன்மையைப் பொருந்தினவர்களல்லாரைப்போல விளக்கமொ ழிந்து அவ்விடத்து அருக்கன்றன்கதிர்களைச்சுருக்கிக் கடலைச்செ

ன்றாற்றான், இக்கடியசுரத்தையிப்பொழுது கடப்பாருமில்லை, அதனாலீண்டுத்தங்குவாயாக. எ-று.

வேடரோடுசாராதநன்மக்கள் இவர்க்கணியராதலின், அவரை உற்றாரென்றார். வேடரிலுற்றாரில்லையென்று நன்றிசெய்யாரென்பது பயப்பவுரைப்பினுமமையும். மடலென்றது - தாழம்பூமடலை யென்பாருமுளர். சிற்றம்பலவர்க்கென்னுநான்கனுருபு பகைப்பொருட்கண்வந்தது. அருக்கன்பெருக்கியென்றும் பெருகியென்றும் பாடமாயின், கெடுதலை மங்கலமரபிற்கூறிற்றென்க. ()

கண்டவர்மகிழ்தல்.

கண்டவர்மகிழ்தலென்பது-நெறிவிலக்குற்று வழிவருத்தத்தீர்ந்து ஒருவரையொருவர்காணலுற்று இன்புற்றுச்செல்லாநின்றஇருவரையுங்கண்டு, இவர்கள் செயலிருந்தவாற்றான் இப்பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன்றுபோலும், அதுகிடக்க இதுதானின்புறவுடைத்தாகியதோர் நாடகச்சுவையுடைத்தாயிருந்ததென எதிர்வருவார் இன்புற்றுமகிழ்ந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அன்பணைத்தஞ்சொல்லிபின்செல்லுமாடவனீடவன்றன் ※
பின்பணைத்தோளிவருமிப்பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன்று ※
பொன்பணைத்தன்னவிறையுறைதில்லைப்பொலிமலர்மே ※
லன்பணைத்தண்ணறவுண்ணளிபோன்றொளிர்நாடகமே (௨௱௫௯

மண்டழற் கடத்துக்
கண்டவருரைத்தது.

(இ-ள்.) சிறுபுறமும் அசைநடையுங்காண்டற்கு அன்பானணைத்து அழகியசொல்லையுடையாளதுபின்னே ஆடவனொருகாற்செல்லாநின்றான், முன்செல்லநாணிப் புறக்கொடையும் வலிச்செலவுங்காண அவனதுபின்னே வேய்போலுந்தோள்களையுடையாள் நெடும்பொழுது செல்லாநின்றாள், இருந்தவாற்றான் இவரது செயல் இப்பெரியசுரத்தைச்செல்கையன்று, பொன்னொருவடிவுகொண்டு பெருத்தாற்போலு மிறையுறைகின்றதில்லைவரைப்பின் நல்லபணையிற்பொலிந்தமலரிடத்துக் குளிர்ந்தநறவையுண்டவண்டுகளையொத்து இன்பக்களியான்மயங்கிவிளங்குவதொருநாடகம். எ-று.

பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன்றென்பதற்குப் பெருஞ்சுரந்தொலைவதன்றெனினுமமையும். பொன்பணைத்தாற்போலு மிறையென்பாருமுளர். கண்டார்க்கின்பஞ்செய்தலின், நாடகமென்றார். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-நெறிவிலக்குதல்.

வழிவிளையாடல்.

வழிவிளையாடலென்பது - கண்டவர்மகிழக் கொண்டுசெல்லா நின்றவன், நெறிசெல் வருத்தத்தினெகிழ்ந்த மேனியையுடையநின்னைக் கண்டு கண்கடம்மாற்கொள்ளும்பயன்கொண்டனம், இனிச்சிறிதிருந்து இக்கடுங்கானகத் தண்ணெனுமளவுஞ் செவிநிறைய நின்மொழிபருக வருவாயாகவெனத் தலைமகளுடன் விளையாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கண்கடம்மாற்பயன்கொண்டனங்கண்டினிக்காரிகைநின் *
பண்கடமென்மொழியாரப்பருகவருகவின்னே *
விண்கடநாயகன்றில்லையின்மெல்லியல்பக்கனெங்கோன் *
றண்கடம்பைத்தடம்போற்கடுங்கானகந்தண்ணெனவே. (௨௨௰)

வன்றழற்கடத்து வடிவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையொடு விளையாடியது.

(இ-ள்,) நெறிசெல்வருத்தத்தினெகிழ்ந்தமேனியையாகிய நின்னைக்கண்டு, கண்களாற்கொள்ளும்பயன்கொண்டனம். காரிகை நீர்மையாய், இனிச்சிறிதிருந்து நினதுபண்ணினதுமுறைமையையுடைய மெல்லியமொழியைச் செவிநிறையப் பருகுவான் இவ்விடத்துவருவாயாக, விண்ணுலகங்கடம்முடையதலைவன், தில்லைக்கணுளனாகிய மெல்லியல்கூற்றையுடையான், எம்முடையவிறைவன், அவனது குளிர்ந்தகடம்பையிற்பொய்கைபோலக் கடியகானகங்குளிருமளவும். எ-று.

தண்ணெனவின்னேவருகவெனவியையும். கடம்பையென்பது ஒருதிருப்பதி. கடம்பைத்தடம்போற் கடுங்கானகங் குளிரும்வண்ணம் நின்மொழியைப்பருகவென்று கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். (௨௨௰)

நகரணிமைகூறல்.

நகரணிமைகூறலென்பது-இருவருந்தம்முளின்புற்றுச்செல்லாநின்றமைகண்டு, இனிச்சிறிது நெறிசென்று அக்குன்றத்தைக்கடந்தால் நம்பதியாகிய நகர்விளங்கித்தோன்றாநிற்கும் அத்துணையுங்கடிதுசெல்வீராமினென எதிர்வருவார் அவர்நகரணிமை கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றங்கிடையொடுநீவியன்றில்லைச்சிற்றம்பலவர் *
குன்றங்கடந்துசென்றானின்றுதோன்றுங்குருஉக்கமலத் *

துன்றங்கிடங்குந்துறை துறைவள்ளைவெள்ளைநகையார் *
சென்றங்கடைதடம்புடைசூழ்தருசேணகரே. (௨௨௧)

வண்டமர் குழலியொ டு
கண்டவ ருரைத்த து.

(இ-ள்.) மின்போலுமிடையையுடையாளோடு நீபகன்றதில்லையிற்சிற்றம்பலத்தையுடையவரது குன்றத்தைக்கடந்து அப்பாற் சிறிதுநெறியைச்சென்றால், நிறத்தையுடையதாமரைப்பூநெருங்கிய அழகியகிடங்கும் வள்ளைப்பாட்டைப்பாடும் வெள்ளைமுறுவலையுடையமகளிர் துறைதொறுந் துறைதொறுஞ்சென்று அவ்விடத்துச்சேரும்பொய்கைகளும் பக்கத்துச்சூழ்ந்த அத்தில்லையாகிய வுயர்ந்தநகர் இடையறுதுதோன்றும், அத்துணையுங்கடிதுசெல்வாயாக எ-று.

குழலியொடுகண்டவர்-குழலியொடுதலைமகனைக்கண்டவர். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-இடமணித்தென்றல். (௨௨௧)

நகர்காட்டல்.

நகர்காட்டலென்பது- நகரணிமைகூறக்கேட்டு இன்புறக்கொண்டுசெல்லாநின்றதலைமகன், அன்னந்துன்னிப் பிறையணிந்து சூலத்தையுடைத்தாகிய மாளிகைமேற் கொடிநுடங்கமதில் தோன்றுநின்ற அப்பெரியநகர்காண் நம்முடையநகராவதெனத் தலைமகளுக்குத் தன்னுடையநகர் காட்டாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்போல்கொடிநெடுவானக்கடலுட்டிரைவிரிப்பப் *
பொன்போல்புரிசைவடவரைகாட்டப்பொலிபுலியூர் *
மன்போற்பிறையணிமாளிகைசூலத்தவாய்மடவாய் *
நின்போனடையன்னந்துன்னிமுன்றோன்றுநன்னீணகரே. ()

கொடுங்கடங்கடந்த குழைமுகமாதர்க்குத்
தடங்கிடங்குசூழ் தன்னகர்காட்டிய து.

(இ-ள்.) நின்னடைபோலு நடையையுடைய அன்னங்கடுன்னி மன்னனைப்போலப்பிறையையணிந்தமாளிகைகள் அவனைப்போலச் சூலத்தவுமாய் முன்றோன்றுகின்ற நல்லபெரியநகர், மடவாய் ஒளியானும் நுடக்கத்தானும் மின்னையொக்குங்கொடிகள் பெரியவானமாகியகடலுட்டிரையைப்பரப்பப் பொன்னானியன்றபுரிசை மேருவைக்காட்டப் பொலியும்புலியூர்காண், தொழுவாயாக-எ-று.

போலென்பது-அசைநிலை. நிறத்தாற்பொன்போலும் புரிசையென்பாருமுளர். சூலத்தவாயென்னுஞ்சினைவினையெச்சம் முன்

ரேன்றமென்னுமுதல்வினையோடுமுடிந்தது. அன்னியென இடத்துநிகழ்பொருளின்வினை இடத்தின்மேலேறிநின்றது.(உஉஉ

பதிபரிசுரைத்தல்.

பதிபரிசுரைத்தலென்பது- நகர்காட்டிக்கொண்டுசென்று அந்நகரிடைப்புக்கு அவ்விடத்துள்ளகுன்றுகள், வாவிகள், பொழில்கள், மாளிகைகள், தெய்வப்பதி, இவையெல்லாந்தனித்தனிகாட்டி, இதுகாண் நம்பதியாவதெனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பதிபரிசு காட்டாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செய்குன் றுவையிவை சீர்மலர்வாவி விசும்பியங்கி *
யூநகின்ற திங்களெய்ப் பாறும் பொழிலவை ஞாங்கரொக்கும் *
பொய்குன்ற வேதிய ரோதிட மிந்திடமிந்திடமு *
மெய்குன்ற வார்சிலை யம்பலவற் கிடமேந்திழையே. (உஉங)

கன்னிவர்வள நகர் கண்டுசென் றடைந்து
பண்ணிவர்மொழிக்குப் பதிபரிசுரைத்தது.

(இ-ள்.) உவை செய்குன்றுகள், இவை நல்லமலரையுடையவாவிகள், அவை விசும்பின்கணியங்குதலான்வருந்துந்திங்கள் அயர்வுயிர்க்கும்பொழில்கள், உவ்விடம் திசையெங்குமுலகத்திற்பொய்முதலாகியகுற்றங்கெட மறையவர்மறைசொல்லுமிடம், ஏந்திழாய், இவ்விடமும் எய்தற்குக் கருவியாகிய குன்றமாகிய நீண்டவில்லையுடைய அம்பலவற்கிருப்பிடம், இத்தன்மைத்திவ்வூர். எ-று.

இவையென்பது-தன்முன்னுள்ளவற்றை. உவையென்பது-முன்னின்றவற்றிற்சிறிதுசேயவற்றை. அவையென்பது- அவற்றினுஞ்சேயவற்றை. முன்சொல்லப்பட்டவையேயன்றி இதனையுங் கூறுகின்றேனென்பதுகருத்தாகலின், இந்திடமுமென்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. உந்திடம் இந்திடமெனச் சுட்டுத்திரிந்துநின்றன. பண்ணிவர்மொழி- பண்போலுமொழி. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - இடங்காட்டுதல். (உஉங)

செவிலிதேடல்.

செவிலிதேடலென்பது- இருவரையும்வழிப்படுத்திவந்து பிரிவாற்றாதுகவலாநின்றதோழியை, எம்பிள்ளையெக்குற்றத்து நீவரதில்முய் இதற்குக்காரணமென்னேவென்று வினவிச்செவிலி தலைமகளைத்தேடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மயிலெனப்பேர்ந்திளவல்லியினொல்கிமென்மான்விழித்துக் *
குயிலெனப்பேசுமெங்குட்டனெங்குற்றதென்னெஞ்சகத்தே *
பயிலெனப்பேர்ந்தறியாதவன்றில்லைப்பல்பூங்குழலா *
யயிலெனப்பேருங்கண்ணாயென்கொலாமின்றயர்கின்றதே. ()

கவலையுற்ற காதற்றோழியைச்
செவிலியுற்றுத் தெரிந்துவினாயது.

(இ-ள்.) மயில்போலப்புடைபெயர்ந்து இளையகொடிபோல நுடங்கி மெல்லியமான் போலவிழித்துக்குயில்போலச்சொல்லும் எமதுபிள்ளை யாண்டையது? என்னெஞ்சின்கண்ணே தனக்குப்பயிற்சியென்றுபலர்சொல்லும்வண்ணம் என்னெஞ்சினின்று நீங்கியறியாதவனது தில்லையிற்பலவாகிய பூக்களையுடைய குழலையுடையாய், வேல்போலப்பிறழுங் கண்ணையுடையாய், நீயின்றுவருந்துகின்றதென்னோ! எ-று.

எங்குற்றதென்பது ஒருசொல். என்னெஞ்சகத்தே பயிலெனப்பேர்ந்தறியாதவனென்பதற்கு என்னெஞ்சின்கண்ணே நீபயிலவேண்டுமென்றொருகால்யான்கூறப் பின்னீங்கியறியாதவனென்றுரைப்பினுமமையும். கண்ணிக்கென்பது பாடமாயின், அவள்காரணமாகப்போலும் இவள்வருந்துகின்றதென்று உய்த்துணர்ந்து அவட்குநீ வருந்துகின்றதென்னென வினாவிற்றாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்-தலைமகட்குற்றதுணர்தல். (உஉ௬)

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றலென்பது- தேடாநின்றசெவிலிக்கு, நீபோய்விளையாடச்சொல்ல யாங்கள்போய்த் தெய்வக் குன்றிடத்தே யெல்லாருமொருங்கு விளையாடாநின்றேமாக அவ்விடத்தொரு பெரியோன் வழியேதார்சூடிப்போயினான் அதனைக்கண்டுநின்மகள் இத்தாரையென்பாவைக்குத்தாருமென்றாள், அவனும் வேண்டியதுமறுக்கொடுப்பானாதலிற் பிறிதொன்றுசிந்தியாதுகொடுத்து நீங்கினான். அஃதறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்ததனை "உற்றார்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர், கொண்டார்க் குரியர் கொடுத்தார்" என்பதனையின்றுட்கொண்டாள்போலும். யானித்துணையுமறிவேனென்று உடன்போக்குத்தோன்றக்கூறி, தோழி அறத்தொடுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆளரிக்கும்மரிதாய்த்தில்லையாவருக்கும்மெளிதாந் *
தாளரிக்குன்றிற்றன்பாவைக்குமேவித்தழறிகழ்வேற் *

கோளரிக்குந்திகாணாரொருவர்குருஉமலர்த்தார் *
வாளரிக்கண்ணிகொண்டாள்வண்டலாயத்தெம்வாணுதலே (உஉரு)

சுடர்க்குழைப்பாங்கி படைத்துமொழிகிளவியிற்
சிறப்புடைச்செவிலிக் கறத்தொடுநின்றது.

(இ-ள்) ஆட்செய்தல் அரிக்குமரிதாய் அவ்வாட்செய்தல் தில்லைக்கணெல்லார்க்குமெளிதாந்தாளையுடையவரது இம்மலையிடத்துத் தழல்விளங்கும் வேலையுடைய கோள்வல்ல அரிமாவிற்கு மாறுதலைபோல்வாரொருவரது நிறத்தையுடையமலரானியன்ற தாரை வாள்போலுஞ் செவ்வரிபரந்த கண்ணையுடையளாகிய எம்முடையவாணுதல் வண்டலைச்செய்யுமாயத்தின்கண்ணே தன்பாவைக்கென்று அமர்ந்துகொண்டாள். இத்துணையுமறிவேன். எ-று.

ஆளரி-ஒருகால் நாசிங்கமாகிய மாலெனினுமமையும். கோளரிக்குநிகாணாரொன்பதற்குக் கோளரிக்கொப்பாகிய அத்தன்மையரொனினுமமையும். இக்குன்றின்கண்வண்டலாயத்துமேவிக்கொண்டாளெனவினையும். தாளரிக்குன்றினென்றதனான், இதுதெய்வந்தரவந்ததென்றும், பாவைக்கென்றதனான் அறியாப்பருவமென்றும், கோளரிக்குநிகாணாரொன்றதனான் இவட்குத்தக்காரென்றும், மேவியென்றதனாற் பயிர்ப்புநீங்கிற்றென்றும், தாரொன்றதனான் மெய்யுற்றதனோடொக்குமென்றுங்கூறினாளாம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-உடன்போக்குணர்த்துதல். (உஉ௬)

கற்புநிலைக்கிரங்கல்.

கற்புநிலைக்கிரங்கலென்பது-தோழியறத்தொடுநிற்பக் கேட்ட செவிலி இஃதறமாயினும் இவள்பருவத்திற்குத்தகாது அதுகிடக்க, இனியவனுக்குநன்மையாவது அவனைவழிபடுவதல்லது பிறிதில்லையெனக் கற்புநிலைக்கிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வடுத்தான்வகிர்மலர்கண்ணிக்குத்தக்கின்றுதக்கன்முத்தீக் *
கெடுத்தான்கெடலிருல்லோன்றில்லைப்பன்மலர்சேந்திளர *
மடுத்தான்குடைந்தன்றழுங்கவழுங்கித்தழீஇமகிழ்வுற் *
றெடுத்தாற்கினியனவேயினியாவனவெம்மனைக்கே. (உஉஎ)

விற்புரைநுதலி கற்புநிலைகேட்டுக்
கோடாயுள்ள நீடாயழுங்கியது.

(இ-ள்.) அறமேயாயினும் வடுத்தான்வகிரப்பட்டாற் போலும் மலர்ந்தகண்ணையுடையாட்கு இம்முதுக்குறைவுதகாது, ஆயினும் எம்மனைக்கு இனிநம்மாற்செய்யத்தகுவன எடுத்தாற்கினியனவே

வேறில்லை. எ-று. தக்கனது முத்தீயைக் கெடுத்தவன், ஒருஞான்றுங் கேடில்லாதபழையோன், அவனது தில்லைக்கட் பலவாகியமலர் நிறந்திள மடலைவைத்தான்குண்டற்று அன்றுகெடப்புக அது கண்டிரங்கியணைத்து இவ்வாறுதவிசெய்யப் பெறுதலான் மகிழ்ந்தெடுத்தாற்கெனக்கூட்டுக.

இல்லைக்கணெடுத்தாற் கெனவினையும். வகிர்மலர்கண்ணியென்புழிச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக்கூறினார். வகிரென்னுமுவமவினை ஒற்றுமைநயத்தால் உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலேறிநின்றது. தாவென்பதனை அசைநிலையாக்கி வடுவகிர்போலுங் கண்ணென்றுரைப்பாருமுளர். நீடாயழுங்கல் - நெடிதாயழுங்கல். மெய்ப்பாடு- உவகையைச்சார்ந்த அழுகை. பயன்-தலைமகளது கற்பினைப்பாராட்டி ஆற்றாமைநீங்குதல். (௨௨௫)

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைத்தலென்பது-கற்புநிலைக்கிரங்காநின்றசெவிலி, ஒருநாளைநாள் முறுவலித்தந்து முலைமுழுவித்தழுவி நீசிறியவிரகுகள்செய்தவெல்லாம் இன்றவ்வலியகாட்டைச்செல்லவேண்டிப்போலும் இதனைப்பொழுதேயறியப்பெற்றிலேனென்று அவனிலைநினைந்து கவலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முறுவலக்காறந்துவந்தென் முலைமுழுவித்தழுவிச் *
சிறுவலக்காரங்கள்செய்தவெல்லாமுழுதுஞ்சிதையத் *
தெறுவலக்காலனைச்செற்றவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியா *
குறுவலக்கானகந்தான்படர்வாளொளியிழையே. (௨௨௭)

அவனிலை நினைந்து
செவிலி கவன்றது.

(இ-ள்.) ஒளியிழை உள்ளத்தொன்றுடையளாதலின், அக்காலத்து முறுவலையெனக்குத்தந்துவந்து, எனது முலையைமுத்தங்கொண்டு, என்னைப்புல்லி, அவ்வாறுசிறியவிரகுகள்செய்தவெல்லாம், எல்லாப்பொருளுமழிய வெகுளுதல்வல்ல அக்காலனைவெகுண்டவனது சிற்றம்பலத்தைக் கருதாதார்சேரும் வலியகாட்டைத் தான் செல்லவேண்டிப்போலும். அக்காலத்திஃதறிந்திலேன். எ-று.

எனக்குவெளிப்படாமற் பிரிவார்செய்வனசெய்தாளென்னுங்கருத்தான் வலக்காரமென்றாள். குறித்துணர்வார்க்குவெளிப்படுமென்னுங்கருத்தாற் சிறுமைப்படுத்தாள். தெறும்வெற்றியையுடையகாலனெனினுமமையும். (௨௨௭)

அடிநினைந்திரங்கல்.

அடிநினைந்திரங்கலென்பது- நிலைமைநினைந்தாகவலாநின்றசெவிலி, அனிச்சப்பூமென்மிதிப்பினும் ஆற்றாதுபதைத்துப்பொங்காநின்றவடிகள் இன்று செறிந்தபரலையுடைய காட்டின்கட்பாவியவாறென்றோவென அவளடிநினைந்திரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாமேதமக்கொப்புமற்றில்லவர்தில்லைத்தண்ணனிச்சப் *
பூமென்மிதிக்கிற்பதைத்தடிபொங்குநங்காயெரியுந் *
தீமேலயில்போற்செறிபரற்கானிற்சிலம்படிபா *
யாமேநடக்கவருவினையேன்பெற்றவம்மனைக்கே. (௨௨௮)

வெஞ்சுரமும்மவள் பஞ்சிமெல்லடியு ஞ்
செவிலிநினைந்து கவலையுற்ற து.

(இ-ள்.) தாமேதமக்கொப்பாகவேறொப்பில்லாதவரது தில்லையிற் குளிர்ந்தவனிச்சப்பூவின்மேன்மிதிப்பினும் நடுங்கித் தன்னடிகள்பண்டு கொப்புட்கொள்ளும். நங்காய், எரியாநின்றதீயின்மேற்பதித்தவேல்போலச் செறிந்தபரலையுடையகாட்டின்கட் சிலம்பையுடைய அவ்வடியைப்பாவி அரியவினையையுடையேன் பெற்ற அன்னைக்கு இன்றுநடக்கவியலுமோ! ஆண்டென்செய்கின்றாள்! எ-று.

செறிவு - ஒத்தபண்பன்று. நிலத்தைச்செறிந்தபரலெனினுமமையும். அயில்போல்செறிபரலென்பதுபாடமாயின், அயில்போலுஞ்செறிபரலென்றுரைக்க. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௨௨௮)

நற்றாய்க்குரைத்தல்.

நற்றாய்க்குரைத்தலென்பது- அடிநினைந்திரங்காநின்றசெவிலி, கற்புமுதிர்வுதோன்றநின்று என்னையிடைவிடாமற்றேடியமாநின்றபேதையதறிவு இன்றென்னைத்தேய்வியாநின்றதென்று அவள் உடன்போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தழுவினகையிறைசோரிற்றமியமென்றேதளர்வுற் *
றழுவினைசெய்யுநையாவஞ்சொற்பேதையறிவின்றோர் *
குழுவினையுய்யநஞ்சுண்டம்பலத்துக்குனிக்கும்பிரான் *
செழுவினதாள்பணியார்பிணியாலுற்றுத்தேய்வித்ததே. (௨௨௯)

முகிற்முலைமடந்தைக்கு முன்னியதறிய த்
திகழ்மனைக்கிழத்திக்குச் செவிலிசெப்பிய து.

(இ-ள்.) தன்னைத்தழுவின என்கை சிறிதுசோருமாயின், நாந்தயியமென்றேகருதி நைந்து உள்ளந்தளர்ந்து அழுந்தொழிலைச் செய்யும் அழகியசொல்லையுடைய பேதையதறிவு விண்ணோரது திரள் பிழைக்கத் தானஞ்சையுண்டு அம்பலத்தினின்றுகூத்தாடும் இறைவனுடைய வளவியதாள்களைப் பணியாதார்பிணிபோலும் பிறியான்மிக்கு என்னைக்குறைவித்தது. எ-று

உய்யநஞ்சுண்டென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உய்வித்து என்னும்பொருளவாய், குழுவினையென்னு மிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. அறிவைக்கருத்தாவாகவும் பிணியைக்கருவியாகவுங்கொள்க. முன்னியது-வந்தது. மெய்ப்பாடும்பயனும்-அவை. (உஉக)

நற்றாய்வருந்தல்.

நற்றாய்வருந்தலென்பது-உடன்போனமைகேட்டு உண்மகிழ்வோடுநின்று, ஓரேதிலன்பின்னே தன்றோழியைவிட்டு, என்னையு முன்னேதுறந்து, சோதார்முன்னே ஊர் அலர்தூற்ற அருஞ்சுரம்போயினாள், இனி யானெங்ஙனமாற்றுவேனென நற்றாய் பிரிவாற்றாதுவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாழியன்மென்மொழிவன்மனப்பேதையொரேதிலன்பின் *
றோழியைநீத்தென்னைமுன்னேதுறந்துதன்னூர்கண்முன்னே *
வாழியிம்மூதூர்மறுகச்சென்றாளன்றுமால்வணங்க *
வாழிதந்தானம்பலம்பணியாரினருஞ்சுரமே. (உஉஉ)

கோடாய் கூ ற
நீடாய் வாடிய து.

(இ-ள்.) யாழோசையினியல்புபோலும் இயல்பையுடையமெல்லியமொழியையும் வலியமனத்தையுமுடையபேதை ஒருநொதுமலன்பின்னே தன்றோழியைவிட்டு, என்னைமுற்காலத்தே நீங்கி, இம்மூதூரிலுள்ளார் அலரொடுத்துக்கலக்கச் சோதார்முன்னே, திருமால்வணங்குதலான் அன்றாழியைக்கொடுத்தவனது அம்பலத்தைப்பணியாதாரைப்போல அரியசுரத்தைச்சென்றாள். இனியெங்ஙனமாற்றுகேன்! எ-று.

இற்செறிக்கப்பட்டபின்னர்ப் பராமுகத்தளென்பதனை உடன்போனபின்னருணர்ந்தாளாகலின், என்னைமுன்னே துறந்தென்றாள். வாழி-அசைநிலை. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (உஉ௩)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

கிளிமொழிக்கிரங்கலென்பது- பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்றவள், அவன்போனபோக்கன்றி, இக்கிள்ளை என்னெஞ்சையீராநின்றதெனத் தன்றாய்செலவுணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது மொழிகேட்டிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொன்னுனைவேலம்பலவற்றொழாரிற்குன்றங்கொடியோ *
ளென்னணஞ்சென்றனளென்னணஞ்சேருமென்னையரா *
வென்னனைபோயினள்யாண்டையளென்னைப்பருந்தடுமென் *
றென்னனைபோக்கன்றிக்கிள்ளையென்னுள்ளத்தையீர்கின்றதே. ()

மெய்த்தகைமாது வெஞ்சுரஞ்செல்லத்
தத்தையைநோக்கித் தாய்புலம்பியது.

(இ-ள்) கொற்றொழிலமைந்த நுனையையுடைத்தாகிய குலவேலையுடைய அம்பலவனை வணங்காதாரைப்போல, கொடியாள் மலைநெறியையெவ்வண்ணஞ்சென்றாள் ஆண்டெவ்வண்ணந் தங்குமென்றியான்கூற, தன்றாய்செலவுணர்ந்து மயங்கி என்னுடைய அன்னை போயினாள் அவளெவ்விடத்தாள் இனியென்னைப்பருந்துகொள்ளுமென்றுசொல்லி, என்னுடையவன்னைபோக்கொழிய அவள் கிளியென்னெஞ்சையீராநின்றது.எ-று.

என்னணஞ்சென்றனள் என்னணஞ்சேருமென்று நினைந்தயராவெனக் கிளிமேலேறவுரைப்பினுமமையும். என்னன்னைபோக்கன்று ஈர்கின்றதிக்கிள்ளையென மறுத்துரைப்பினுமமையும். மெய்த்தகை-மெய்யாகியகற்பு, புனைபாவழகுமாம். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை.

(உ௩க)

சுடரோடிரத்தல்.

சுடரோடிரத்தலென்பது- கிளிமொழிகேட்டிரங்காநின்றவள், பெற்றவென்னோடு தன்கிளியிருந்துவருந்த இதனையுந்துறந்து அறிவுமுதிர்ந்து, அழற்கடஞ்சென்றாண்முகத்தை நின்கதிர்களால் வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாகவெனச் சுடரோடிரந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பெற்றேனொடுங்கிள்ளைவாடமுதுக்குறைபெற்றிமிக்கு *
நற்றேன்மொழியழற்கானடந்தாண்முகநாணுகப் *
பெற்றேன்பிறவிபெருமற்செய்தோன்றில்லைத்தேன்பிறங்கு *
மற்றேன்மலரின்மலர்த்திரந்தேன்சுடர்வானவனே. (உ௩உ)

வெஞ்சுரந்தணிக்கெனச் செஞ்சுடரவற்கு
வேயமர்தோளி தாயர்பராய அது.

(இ-ள்.)சுடராகியவானவனே,பெற்றவென்னோடுந்தங்கிளியிருந்துவருந்த இதனையுந்துறந்து அறிவுமுதிர்ந்தவியப்புமிக்கு நல்லதேன்போலு மொழியையுடையாள் அழகையுடைய காட்டின்கணடந்தவள் திருமுகத்தை நின்வெங்கதிர்களாலேவாட்டாது, வளவிய வண்டையுடைய தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக,நின்னை யசனிரந்தேனிதனை. எ-று. ஒருவாற்றாற்றன்னையனுடைப் பெற்றேனுமி ய யான் பிறப்பிறவியைப்பெறுதவண்ணஞ் செய்தவன திவ்வையின் மதுமிகுமற்றேன்மலரெனக்கூட்டுக

பெற்றேனுமென்பது-எண்ணெனும்வுமாம். தணிக்கவென்னுமிறுதியகரங்குறைந்துநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை.

பருவநினைந் துகவறல்.

பருவநினைந்துகவறலென்பது- சுடரோசுரந்து வருந்தாநின்றவள்,கற்பிக்குமுதுபெண்டிருமின்றித் தானவனுக்குச் செய்பத்தகுங்குற்றேவல் செய்யவல்லள்கொல்லோவென்று அவளதுபருவநினைந்து கவலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வைம்மலர்வாட்படையூரற்குச்செய்யுங்குற்றேவன்மற்றென்
மைம்மலர்வாட்கண்ணிவல்லள்கொல்லாந்தில்லையான்மலைவாய்
மொய்ம்மலர்க்காந்தளைப்பாந்தளென்றெண்ணித்துண்ணென்றெளித்துக்
கைம்மலராற்கண்புதைத்துப்பதைக்குமெங்கார்மயிலே. (உ௱௩)

முற்று முலைக் கு
நற்றாய் கவன்றது.

(இ-ள்.) தில்லையானுடைய இம்மலையிடத்து மொய்ம்மலர்க்காந்தளதுபூவினைப் பெரும்பாம்பென்றுகருதித் துண்ணென்றுமறைந்து கைம்மலர்களாற்கண்புதைத்துநடுங்கும் எம்முடைய கார்மயிலாகிய என்னுடைய மையழகுபெற்ற வாள்போலுங்கண்ணையுடையாள் கூர்மையையுடைய மலரணிந்த வாளாகியபடைக்கலத்தையுடையவூரனுக்குத் தான்செய்யத்தகுங்குற்றேவல்களைக் கற்பிக்குமுதுபெண்டிருமின்றித் தானேசெய்யவல்லளாமோ! ஆ ண்டென்செய்கின்றாள். எ-று.

மற்றென்பதுஅசை. மொய்ம்மலர்க்காந்தள்-முதலாகிய தன் பொருட்கேற்றவடையடுத்துநின்றது பிரிவினான் மகண்மேற்செல்லுங்கழிபெருங்காதலனாதலின்,எங்கார்மயிலென்றும், என்வாட்

கண்ணியென்றும், பல்சாற்றன்றேடடுத்துக்கூறினாள். தில்லையான் மலைவாய்ப் பதைக்குமெனவினையும். நோக்கென்னுமலங்காரமா ய்ப் பாம்பிற்சஞ்சுமயிலென இல்குணமடுத்துவந்ததென்பாருமு ளர். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௨௫௫)

நாடத்துணிதல்.

நாடத்துணிதலென்பது - பருவதினைந்துகவலாநின்றதாய்க்கு நீ கவன்றுமெலியவேண்டா, யான் அவள்புக்கவிடம்புக்குத் தேடு வேனெனக்கூறி, செவிலி அவளை நாடத்துணியாநிற்றல். அதற்கு ச்செய்யுள்.

வேயினைத்தோளி மெலியல்விண்ணோர்தக்கன்வேள்வியின்வாய்ப் *
டாயிலசீர்த்தியனம்பலத்தானைப்பழித்துமும்மைத் *
தீயினனாறுதல்சிரங்கண்ணிழந்துதிசைதிசைதாம் *
போயினவெல்லைவெல்லாம்புக்குநாடுவன்பொன்னினையே. ()

கோடாய் படர்ந்தை ... யை
நாடத் துணிந்த ... து

(இ-ள்.) விண்ணவர் தக்கனதுவேள்வியின்கட் பரந்தபுகழையு டையனாகிய அம்பலத்தானை யிகழ்ந்துகூறி மூன்றன்றொகுதியா கிய தீயினதுவலியையுந் தலையையுங் கண்ணையுமிழந்து திசைதி சைதோறுந் தாம்போயினவெல்லையெல்லாம் புக்குப் பொன்னி னைத்தேடுவேன், வேயின்றன்மையவாகிய தோள்களை யுடையாய்; நீ மெலியவேண்டா. எ-று.

தொக்கபொருட்குந் தொகுதிக்கு மொற்றுமை யுண்மையின், ஆற்றன்முதலாயினவற்றையிழத்தலை விண்ணோர்மேலேற்றினார். திசைதிசையென்பதுஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சா ர்ந்தபெருமிதம். பயன்- நற்றாயையாற்றுவித்தல். "எமைப் பேரூ ர்ச் சேரியுஞ்சாத்தந்-தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே.", என்று ராகவிற்செவிலிதேடப்பெறும். அலங்காரம்-முயற்சிவிலக்கு. ()

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

கொடிக்குறிபார்த்தலென்பது - செவிலிநாடத்துணியாநிற்ப, அவ்விருவரையு மிப்பொழுதேவரும்வண்ணம் நீகரைந்தால், நின க்கு உணங்கலையஞ்சாதிருந்துண்ணலாம் அதுவன்றித் தெய்வத்தி ற்குவைத்தநிணத்தையுடையபலியையும் நினக்கேவரைந்தளைவேப் பேன் அவ்வாறுகரைவாயாகவென நற்றாய் கொடிக்குறி பாராநிற் றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணங்களஞ்சாலும்பருவரவார்த்தவன்றில்லையன்ன *
மணங்கொளஞ்சாயலுமன்னனுமின்னேவரக்கனைந்தா *
லுணங்கலஞ்சாதுண்ணலாமொண்ணிணப்பலியொக்குவன்மாக் *
குணங்களஞ்சாற்பொலியுந்நலசேட்டைக்குலக்கொடியே. ()

நற்றாய் நயந்தது
சொற்புட் பராயது.

(இ-ள்.) பெரியகுணங்களைந்தான் விளங்கும் நல்லசேட்டையையுடைய சீரியகொடியே, படங்களைந்து ஆடாநிற்கும் பரிய வரவைச்சாத்தியவனது தில்லையைப்போலும் நறுநாற்றம்பொருந்திய அழகியமென்மையையுடையாளும்மன்னனும் இப்பொழுதேவரும்வண்ணம்நீயழைத்தால்,யாமோப்பாமையின்உணங்கலையஞ்சாதிருந்து நினக்குண்ணலாம்.தெய்வத்திற்குக்கொடுத்த நல்லநிணத்தையுடையபலியையும் நினக்கேவைத்துவைப்பேன். அவ்வாறு கரைவாயாக. எ-று,

ஒக்குவலென்பதற்குத் தருவேனென்றுரைப்பினுமமையும். குணங்களைந்தாவன- மறைந்தபுணர்ச்சிசித்தாதலும், கலங்காமையும், பொழுதிறவாதிடம்புகுதலும், நெடுகக்காண்டலும்,மடியின்மையும். சேட்டை - உறுப்பைப்புடைபெயர்த்தல். கொடி-காக்கை. நலசேட்டை குலக்கொடியேயென்றுபாடமோதி, சேட்டையாகியதெய்வத்தின் நல்லகொடியேயென்றுரைப்பாருமுளர். சொற்புட்பராயது - வருவதுசொல்லுதலையுடைய புள்ளை வேண்டிக்கொண்டது. (உருஞ)

சோதிடங்கேட்டல்.

சோதிடங்கேட்டலென்பது-கொடிநிமித்தம்பெற்று இக்காவன்மனையின்கண்ணே யாங்கள்மணஞ்செய்ய அவ்விருவரையும் இன்னும்பெறுமாறுண்டாயின், ஆராய்ந்துசொல்லுமினென அறிவாளரைக்கிட்டிச் செவிலி சோதிடங்கேளாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மூன்னுங்கடுவிடமுண்டதென்றில்லைமுன்னோனருளா *
வின்னுங்கடியிக்கடிமனைக்கேமற்றியாமயர *
மன்னுங்கடிமலர்க்கூந்தலைத்தான்பெறுமாறுமுண்டே *
லுன்னுங்கடிதின்றியோதுங்களுன்மறையுத்தமரே. (உருசு)

சித்தர்களைந்து தேடுங்கோடாய்
உய்த்துணர்வோரை புரைமினென்றது.

(இ-ள்.) பரந்துசெல்லுங் கடியவிடத்தையுண்ட தென்றில்லைக் கண்ணுறாகிய எல்லார்க்குமுன்னாயவனதருளால் இக்காவலையுடையமனையின்கண் மணத்தை யாஞ்செய்ய நிலைபெற்றகடிமலரையுடைய கூந்தலையுடையாளை இன்னுந்தான் பெறுமாறுமுண்டாயின், நான்மறையையுடையதலைவிர், நும்முள்ளத்தானாராய்மின்கள், ஆராய்ந்து குற்றந்தீரச்சொல்லுமின்கள். எ-று.

அருளாற்பெறுமாறுமுண்டேலெனவிலையும். தேவர்சென்றிரப்ப நஞ்சைநினைத்தலுங் கைம்மலர்க்கண் வந்திருந்ததாகலின், கருதப்படும் வெவ்விடமெனினுமமையும். யாங்கடியபரத் தான்கடிமலர்க்கூந்தலைப் பெறுமாறுமுண்டேலென்றுகாட்பினுமமையும். இப்பொருட்குத் தாமென்றது தலைமகனை. நீதின்றியுளீருங்களெனினுமமையும். உய்த்துணர்வோரை- வெளிப்படாதபொருளையேதுக்களாலுணர்வோரை. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்-எதிர்காலச்செய்கையுணர்தல். (௨௱௰௬)

சுவடுகண்டறிதல்.

சுவடுகண்டறிதலென்பது-சோதிடம்பெற்றுச்செல்லாநின்றவள், இம்முரம்பின்கட்கிடந்த இவை தீவினையேனெடுத்துவளர்த்தமானின்மெல்சீறடி,உவை அக்கள்வனடியாமெனச் சுவடுகண்டறியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெள்வன்புனற்சென்னியோனம்பலஞ்சிந்தியாரினஞ்சேர் *
முள்வன்பரன்முரம்பத்தின்முன்செய்வினையேனெடுத்த *
வொள்வன்படைக்கண்ணிசீறடியிங்கிவையுங்குவையக் *
கள்வன்பகட்டுரவோனடியென்றுகருதுவனே. (௨௱௰௭)

சுவடுபடு கடத்துச்
செவிலிகண் டறிந்தது.

(இ-ள்) தெள்ளியபெரியபுனலையுடைத்தாகிய சென்னியையுடையவனதம்பலத்தைக் கருதாதாரது இனஞ்சேரும் முள்ளையும்வலியபாலையுமுடைய இம்முரம்பின்கட்கிடந்த இவை முற்காலத்துச்செய்யப்பட்ட தீவினையையுடைய யானெடுத்துவளர்த்த ஒள்ளியவலியபடைபோலுங்கண்ணினையுடையாளுடைய சிறியவடிச்சுவடாம். இனி உவற்றை அக்கள்வனாகிய பகடுபோலும் வலியையுடையானுடைய அடிச்சுவடென்றுயத்துணராநின்றேன்-எ-று.

இங்கிவை உங்குவையென்பன ஒருசொல். (௨௱௰௭)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

சுவடுகண்டிரங்கலென்பது-சுவடுகண்டறிந்து அவ்விடத்தேநின்று தவிசின்மேன்மிதிப்பினும் பதைத்துக்கொப்புட்கொள்ளாநின்ற இக்கான்மலர், இன்றொருவிடலைபின்னேபோதற்குத்தகுங்காலை எவ்வாறொத்தனவென அடிச்சுவடுகண்டிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாலொத்தநீற்றம்பலவன்கழல்பணியார்பிணிவாய்க் *
கோலத்தவிசின்மிதிக்கிற்பதைத்தடிகொப்புள்கொள்ளும் *
வேலொத்தவெம்பரற்கானத்தினின்றோர்விடலைபின்போங் *
காலொத்தனவினையேன்பெற்றமாணிழைகான்மலரே. (௨௯௭)

கடத்திடைக்காரிகை யடித்தலங்கண் டு
மன்னருட்கோடா யின்னலெய்திய து.

(இ-ள்.) கோலத்தையுடைய தவிசின்மேன்மிதிப்பினும் பாலொத்தநீற்றையுடைய அம்பலவனது கழல்களைப்பணியாதாரது வருத்தம்போலும்வருத்தம்வாய்ப்பநடுங்கி அவ்வடிகள்பண்டுகொப்புளங்கொள்ளும், தீவினையேன்பெற்ற மாணிழையுடைய அத்தன்மையவாகிய காலாகியமலர்கள் இன்று வேலையொத்த வெய்யபரலையுடைய காட்டின்கண் ஒருவிடலைபின் போதற்குத் தகுங்காலையொத்தன, இதனையெவ்வாறு ஆற்றவல்லவாயின. எ-று.

தவிசு - தடுக்குமுதலாயின. கான்மலரென அவற்றைமலராகக்கூறினமையாற் காலொத்தனவெனவுவமித்தாள். பிணியாவென்றும், பிணிபோலென்றும், காலொத்திராவென்றும், பாடமோதுவாருமுளர். காலென்றது-அடியை. (௨௯௮)

வேட்டமாதனைக்கேட்டல்.

வேட்டமாதனைக்கேட்டலென்பது-சுவடுகண்டிரங்காநின்று, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள், இவ்வாறு அறியாப்பருவத்தளாய்த் தனக்கிளையில்லாதசுரத்தின்கண் அயலானொருவனுடன் போந்தாள் அவளை நீகண்டாயோவென வேட்டமாதனைக்கேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பேதைப்பருவம்பின்சென்றதுமுன்றிலெனைப்பிரிந்தா *
ளூதைக்கலமரும்வல்லியொப்பாண்முத்தன்றில்லையன்ன *
ளேதிற்சுரத்தயலானொடின்றேகினள்கண்டனையே *
போதிற்பொலியுந்தொழிற்புலிப்பற்குறப்பொற்றொடியே. ()

மென்மலர்கொய்யும் வேட்டமாதரைப்
பின்வருசெவிலி பெற்றிவினயது.

(இ-ள்.) பூவின்கட்பொலியுந்தொழிலினையும், புலிப்பல்லையுடையகழுத்தினையுமுடைய பொற்றொடியாய், பேதையாகியபருவங்கழிந்தது சாம்போதறின், இவ்வாறறியாப்பருவத்தளாய்முன்னிற்கவெண்ணினச்சிறிதுநீங்கிற்றமியளாய், நடுங்குதலான் உணங்கையாத்தசுழலும் வல்லிதையயொப்பாள், முத்தனது தில்லையையொப்பாள், அவள் வெம்மைமுதலாயினவற்றாற்றனக்கென்று மியல்பில்லாதசுரத்தின்கண் அயலானொருவனோடு இன்றுபோயினாள், அவளை நீகண்டாயோ? அவளெவ்வண்ணம்போயினாள்! எ-று.

தில்லையுன்னுமொன்பதாஉம்பாடம். பெற்றுவினய தென்பதாஉம்பாடம். (உகுக)

புறவொடுபுலத்தல்.

புறவொடுபுலத்தலென்பது - வேட்டமாதரைக்கேட்டு அதுவழியாகச்செல்லாநின்றவள், ஏதிலனுமாய்த் தமியனுமாயவன்சொற்றுணையாக வெய்யசுரத்தே மாதர் சென்றால் தில்லையுடையபுறவே, இது நினக்குத்தகுதியன்றென்று கூறிற்றிலை நீ வாழ்வாயாகவெனப் புறவொடுபுலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலன் றலர்சடை யேற்றவன் றில்லைப் பொருப்பரசி
பயலன் றனைப்பணி யாதவர் போன்மிகு பாவஞ்செய்தேத்
தயலன் றமியனஞ் சொற்றுணை வெஞ்சுர மாதர்சென்றா
ளியலன் றெனக்கிற் றிலைமற்று வாழி யெழிற்புறவே. (உளசுல)

காட்டிப் புறவொடு
வாட்டமுரைத்தது.

(இ-ள்.) நீரைஅன்றவிரிந்த சடையின்கணேற்றவன் தில்லைக்கணுளனாகிய பொருப்பிற்காசியது கூற்றையுடையான், அவன்றன்னை பணியாதாரைப்போல மிக்கபாவத்தைச்செய்தேற்கு ஏதிலனுமாய்த் தமியனுமாயவனது அழகியசொல்லே துணையாகமாதர் வெய்யசுரத்தைச்சென்றாள், எழிலையுடையபுறவே, இது தகுதியன்றென்றுகூறிற்றிலை, வாழ்வாயாக. எ-று.

இதுகூறிற்றாயின் அவள்செல்லாளென்பது கருத்து. பொருப்பனாயன் மகளாதலிற் பொருப்பரசியெனத் தந்தைகிழமைமகட்குக்கூறப்பட்டது. பாவஞ்செய்தேற்கியலன்றெனக்கிற்றிலையெனக்கூட்டுக. வெஞ்சுரமாதல்கண்டாலென்பது பாடமாயின்,

ஆதலென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. வெஞ்சுரம்போதல்க ண்டாலென்பதூஉம்பாடம். (௨௱௪௰)

குரவொடுவருந்தல்.

குரவொடுவருந்தலென்பது - புறவொடுபுலந்துபோகாநின்ற வள், என்னுடையபாவை நின்னுடையமுன்னே இக்கொதிக்குங் கடத்தைக் கடப்பக்கண்டுநின்றும், இன்னவாறுபோனளென்று எ னக்குவாயுந்திறக்கின்றிலை, இது நினக்குநன்றோவெனக் குரவொடு வாடியுரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாயும்விடையோன்புலியூரனையவென்பாவைமுன்னே ❋
காயுங்கடத்திடையாடிக்கடப்பவுங்கண்டுநின்று ❋
வாயுந்திறவாய்குழையெழில்வீசவண்டோலுறுத்த ❋
நீயுநின்பாவையுநின்றுநிலாவிடுநீள்குரவே. (௨௱௪௧)

தேடிச்சென்ற செவிலித்தாய ரீ
ஆடற்குரவொடு வாடியுரைத்த து.

(இ-ள்.) குழை எழிலைச்செய்ய வண்டுகள் நின்பாவையையே லுறுத்த அப்பாவையுநீயும் நின்றுநிலாவும் பெருங்குரவே, பாய் ந்துசெல்லும்விடையையுடையவனது புலியூரையொக்கும் என் னுடையபாவை நின்முன்னே கொதிக்குங்கடத்திடத்தே அசைந் து அதனைக்கடப்பவும் விலக்காதுகண்டுநின்று, அத்துணையேயன் றி இன்னவாறு நிகழ்ந்ததென்று எனக்குவாயுந் திறக்கின்றிலை, இ து நினக்குத்தகுமோ! எ-று.

நிலாவினையென்பதுபாடமாயின், வழிச்சுரஞ்செல்லக்கண்டும் வாய்திறந்து ஒன்றுங்கூறாது குழையெழில்வீச வண்டோலுறு த்தநின்று விளங்கினையென்று கூட்டியுரைக்க. குழையெழில்வீச வண்டோலுறுத்தவென்பன - அணியாகியகுழைவிளங்கவென்ப தூஉஞ் செவிலியரோலாட்டவென்பதூஉந் தோன்ற நின்றன. இ ப்பாட்டைந்திற்கும் மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றாமைநீ ங்குதல். (௨௱௪௧)

விரதியரைவினவல்.

விரதியரைவினவலென்பது - குரவொடுவருந்திச்செல்லாநின்ற வள், பத்தியர்போல ஒருமித்தி தன்பின்னேவர ஒருபெருந்தகை முன்னேசெல்லக் கண்டீரோவென விரதியரைவினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுத்திபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சூழ்சடைவெண் *
பொத்தியகோலத்தினீர்புலியூரம்பலவர்க்குற்ற *
பத்தியர்போலப்பணைத்திறுமாந்தபயோதரத்தோர் *
பித்திதற்பின்வரமுன்வருமோவொர்பெருந்தகையே. (உ௪உ)

வழிவருகின்ற மாவிரதிய ரை
மொழியின்களென்று மூன்னிமொழிந்த து.

(இ-ள்.) சுத்தியையுடைத்தாகிய பொக்கணத்தையும், என்பாகி யவணியையும், கட்டங்கமென்னும் படைக்கலத்தையும்,சூழ்ந்தச டையினையும்,மெய்ம்முழுதுஞ்சூடியவெண்கோலத்தையுமுடை யீர், புலியூர்க்கணுண்டாகிய அம்பலத்தையுடையவர்கண் மிக்கப த்தியையுடையாரைப்போலப்பெருத்திறுமாந்த முலைகளையுடை யாளொருபேதை தனக்குப்பின்வர ஒருபெருந்தகை முன்னேவ ருமோவுரையீன். எ-று.

சுத்தி - பிறர்க்குத்திருநீறுகொடுத்தற்கு இப்பிவடிவாகத் தலை யோட்டானமைக்கப்படுவதொன்று. என்பணியென்புழி இயல்பு ம்,கட்டங்கமென்புழித் திரிபும், விகாரவகையாற்கொள்க. கடங்க மென்பது-மழு.இது கட்டங்கமெனநின்றது.வெண்கோலம்-நீற ணிந்தகோலம். பத்தியர்க்குப் பணைத்தல்-உள்ளத்துநிகழும் இன் புறவால்மேனிக்கண்வருமொளியும்,ஒடுங்காமையும். இறுமாத்தல்- தாழாதவுள்ளத்தராய்ச் செம்மாத்தல். முலைக்குப் பணைத்தல்- பெ ருத்தல். இறுமாத்தல்-ஏந்துதல். வெண்பத்திய கோலத்தினீரொன் றபாடத்திற்கு வெண்ணீற்றாற்பத்திபடவிட்ட முண்டத்தையுடை ய கோலமென்றுரைக்க. (உ௪உ)

வேதியனைவினவல்.

வேதியனைவினவலென்பது- விரதியனைவினவி, அதுவழியாக ச்செல்லாநின்றவள்,மான்போலுநோக்கினையும், மயில்போலுஞ் சாயலையுமுடையமான் ஓரேந்தலோடு நும்மெதிரே வரக்கண்டீ ரோவென வேதியனைவினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வெதிரேய்காத்துமென்றூலேய்சுவல்வெள்ளைநூலிற்கொண்மூ
வதிரேய்மறையினிவ்வாறுசெல்வீர்தில்லையம்பலத்துக் *
கதிரேய்சடையோன்கரமானெனவொருமான்மயில்போ *
லெதிரேவருமேசுரமேவெறுப்பவொரேந்தலொடே. (உ௪௩)

மாதின்பின் வருஞ்செவி லி
வேதியனை விருப்பினுவிய து.

(இ-ள்) மூங்கிற்றண்டுபொருந்தியகையினையும், மெல்லியகலைத்தோலினையேந்தசுவலினையும், வெள்ளைநூலினையும், கொண்மூவினது முழக்கம்போலுமறையொலியினையுமுடைய இந்நெறிச்செல்வீர், ஒருமான், தில்லையம்பலத்தின்கணுளனாகிய மதிசேர்ந்தசடையையுடையவனது கரத்தின்மான்போல மருண்ட நோக்கத்தளாய், மயில்போலவசைந்த சாயலளாய், வருத்துஞ்சுரந்தானேகண்டுதுன்புற ஓரேந்தலோடு நும்மெதிரேவந்தாளோ, உரைமின். எ-று.

தோலேய்ந்தசுவலின்கணுண்டாகிய வெள்ளைநூலினையுமெனினுமமையும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - அது. பயன் - தலைமகளைக்காண்டல். (௨௬௩)

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்

பொருந்திவினவல்.

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினவலென்பது - வேதியரைவினவி, அதுவழியாகச்செல்லாநின்றவள், நம்மைக்கண்டு, என்னாற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டார்களென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், அதுகிடக்க, இவ்வாறுநம்மோடொத்தவொழுக்கத்தினராய் முன்னேயிருவரைப்போகக்கண்டீரோவெனப் புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீண்டாரெனவுவந்தேன்கண்டுநும்மையிம்மேதகவே *
பூண்டாரிருவர்முன்போயினரேபுலியூரெனைநின் *
றாண்டானருவரையாளியன்னானைக்கண்டேனயலே *
தூண்டாவிளக்கனையாயென்னையோவன்னைசொல்லியதே. (௨௬௪

புணர்ந்துடன்வரும் புரவலனொருபா ல்
அணங்கமர்கோதையை யாராய்ந்த து.

(இ-ள்.) மீண்டாரென-போயினரே. என்பது நும்மைக்கண்டு என்னாற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், இவ்வாறுநும்மோடொத்தமேதகவையுடைத்தாகிய இவ்வொழுக்கத்தையேபூண்டார் இருவர் முன்னேபோயினரோ? உரைமின். எ-று. புலியூர்-சொல்லியதே. என்பது. புலியூர்க்கண் ஒருபொருளாகமதித்து என்னைநின்றாண்டவனது கிட்டுதற்கரியமலையில் ஆளியையொப்பானை யான்கண்டேன், தூண்டவேண்டாத விளக்கையொப்பாய், அவனயல் அன்னைசொல்லியதியாது? அதனையவட்குச்சொல்லுவாயாக. எ-று.

அருவரைக்கட்கண்டேனெனக் கூட்டினுமமையும். ஆளியன்னானென்றதனால், நின்மகட்குவருவதோரிடையூறில்லையெனக்கூறினும். தூண்டாவிளக்கு- இல்பொருளுவமை. மணிவிளக்கெனினுமமையும். அணங்கமர்கோதையை-தெய்வநாற்றமமர்ந்தகோதையையுடையாளை. ஆராய்ந்தது-வினாயது. மெய்ப்பாடு-அழுகையைச்சார்ந்தவுவகை. பயன்-அது. (உ௪௪)

வியந்துரைத்தல்.

வியந்துரைத்தலென்பது- புணர்ந்துடன் வருவோரைவினாவி, அதுவழியாகப்போகாநின்றவள், தன்மகணின்ற நிலையையும், அவன்கையின்வேலினான் வேங்கைபட்டுக்கிடந்த கிடையையுங்கண்டு, வியந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூங்கயிலாயப்பொருப்பன்றிருப்புலியூரதென்னத் *
தீங்கையிலாச்சிறியாணின்றதிவ்விடஞ்சென்றெதிர்ந்த *
வேங்கையின்வாயின்வியன்கைம்மடுத்துக்கிடந்தலற *
வாங்கயிலாற்பணிகொண்டதுதிண்டிறலாண்டகையே. (உ௪௫)

வேங்கைபட்டதும் பூங்கொடிநிலையு ம்
நாடாவருங் கோடாய்கூறிய து.

(இ-ள்.) பொலிவினையுடையகைலாயமாகியபொருப்பையுடையவனது திருப்புலியூரதனைப்போலக் குற்றத்தையுடையவளல்லாத என்சிறியாள் நின்றது இவ்விடத்து, சென்று தன்னோடெதிர்ந்த புலியின்வாயின்கட் பெரியகையைமடுத்துவிழுந்துகிடந்தலறும்வண்ணந் திண்ணியதிறலையுடைய ஆண்டகைவேலாற்பணிகொண்டது அவ்விடத்து, அதனால், அவர்போயினநெறியிதுவே. எ-று.

தீங்கையிலாவென்புழி இன்மை- உடைமைக்குமறுதலையாகிய வின்மை. மகளடிச்சுவடுகிடந்தவழிச் சென்று நின்றனளாதலின், அதனை இவ்விடமென்றும், வேங்கைபட்டவிடத்தையவ்விடமென்றுங்கூறினாள். வேங்கை தன்காதலியையணுகாமல் அதுவரும்வழிச்சென்றேற்றானாதலிற் சென்றென்றாள். சென்றுபணிகொண்டதெனவினையும். மெய்ப்பாடு- அது. பயன்- ஆற்றாமை நீங்குதல்.

இயைபெடுத்துரைத்தல்.

இயைபெடுத்துரைத்தலென்பது - வேங்கைபட்டதுகண்டுவியந்து, அதுவழியாகச்செல்லாநின்றவள், எதிர்வருவாரைவினாவ, அவர் நீ கூறுநின்றவளைக் குன்றத்திடைக்கண்டோம், அவ்விருவருந் தம்முளியைந்துசெல்லாநின்றமைகண்டு, எல்லாவற்றையுமுடைய

ளாகிய தன்காதலியோடு ஒருவடிவாய்விளையாடும் புலியூரனென்றேகருதி,யாங்களெல்லாமொத்து,மிகவும் அவ்வெழிலைத் தொழுதினர்தோம்,அந்நன்மைசொல்லலாவதொன்றன்றென எதிர்வருவார் அவரியையெடுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றொத்திடுகழ்னூபுரம்வெள்ளைசெம்பட்டுமின்ன ❋
வொன்றொத்திடவுடையாளொடொன்றும்புலியூரனென்றே ❋
நன்றொத்தெழிலைத்தொழவுற்றனமென்னதோர்நன்மைதான் ❋
குன்றத்திடைக்கண்டனமன்னைநீசொன்னகொள்கையரே (உசகூ)

சேயிழையோடு செம்மல்போத ஏ
ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.

(இ-ள்.) அன்னாய்,நீகூறியகோட்பாட்டையுடையாரைக்குன்றத்திடைக்கண்டேம்,அவ்விருவருமியைந்துசேறலின், மின்றிரளுண்டாகாநின்ற அவனதுகழலும் அவளதுசிலம்பும், அவனது வெண்பட்டும் அவளது செம்பட்டும், விளங்க, ஒருவடிவையொத்தலான், எல்லாவற்றையுமுடையளாகிய தன்காதலியோடொரு வடிவாய்விளையாடும்புலியூரனென்றேகருதி,யாங்களெல்லாமொத்துப் பெரிதுமவ்வழகைத்தொழுதினந்தேம், அந்நன்மையெத்தன்மையதோர்நன்மைதான்! அதுசொல்லலாவதொன்றன்று.எ-று

என்னதோர்நன்மையென்றதனான்,அஃதறமாதலுங்கூறப்பட்டதாம். தானென்பது-அசைநிலை. கொள்கையரை யென்னுமுருபு-விகாரவகையாற்றொக்கது. என்னநன்மையதா மென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-செவிலியை யெதிர்வருவார் ஆற்றுவித்தல். (உசக)

மீளவுரைத்தல்.

மீளவுரைத்தலென்பது- இயைபெடுத்துரைத்தவர், அவ்விருவரும் ஒரிடுக்கணின்றிப்போய்த் தில்லையினெல்லையைச்சென்றணைவர்,இனிநீ செல்வதன்று,மீள்வதேகாரியமெனத் தேடிச்செல்லாநின்றசெவிலியை,மீளக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீள்வதுசெல்வதன்றன்னையிவ்வெங்கடத்தக்கடமாக் ❋
கீள்வதுசெய்தகிழவோனொடுங்கிளர்கெண்டையன்ன ❋
நீள்வதுசெய்தகண்ணாளின்றெடுஞ்சுரநீந்தியெம்மை ❋
யாள்வதுசெய்தவன்றில்லையினெல்லையணுகுவரே. (உளஎ)

கடுங்கடங்கடந்தமை கைத்தாய்க்குரைத் ஆ
நடுங்கன்மின்மீண்டு நடமினென்றது இ.

(இ-ள்.) புடைபெயராநின்றகெண்டையைபோலும் நீடலைச்செய் தகண்ணையுடையாள், வெய்யவிச்சுரத்தின்கண், அத்தன்மைத்தாகி யசுடமாவைப்பிளத்தலைச்செய்த கிழவோனோடும் இந்நெடியசுர த்தைநீந்தி, அவ்விருவரும் ஓரிடுக்கணின்றிப்போய், எம்மையாளு தலைச்செய்தவனது தில்லையினெல்லையைச்சென்றணைவர், அதனால், அன்னாய், செயற்பாலது மீள்வதே, சேறலன்று. எ-று.

சுரங்கடத்தல் இருவர்க்குமொக்குமெனினும், நீள்வது செய்தக ண்ணாணீந்தியெனத்தலைமகண்மேற்கூறினார், வெஞ்சுரத்திற்கவள் பஞ்சின் மெல்லடிதகாவாகலின். அனுகுவனென்புழித் தலைமகள் தொழிலுமுண்மையின், நீந்தியென்னுமெச்சம், வினைமுதல்வினை கொண்டதாம், * திரித்துரைப்பாருமுளர். கிழவோனொடுமென்ற தனால், அவன்பற்றுக்கோடாக நீந்தினாளென்பது விளக்கினார். இ னிஒடுவை-எண்ணொடுவாக்கியுரைப்பினுமமையும் உம்மை-அசை நிலை. (௨௱௪௭)

உலகியல்புரைத்தல்.

உலகியல்புரைத்தலென்பது -மீளக்கூறவும் மீளாதுகவலாநின் றசெவிலிக்கு, சந்தனமுமுத்துஞ் சங்குந் தாம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தேசென்று ப யன்படாநிற்கும், அதுபோலமகளிருந் தாம்பிறந்தவிடத்துப்ப யன்படார், நீகவலவேண்டாவென, உலகியல்புகூறாநிற்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

சுரும்பிவர்சந்துந்தொடுகடன்முத்தும்வெண்சங்குமெங்கும் *
விரும்பினர்பாற்சென்று மெய்க்கணியாம்வியன் கங்கையென்னு
பெரும்புனல்சூடும்பிரான்சிவன்சிற்றம்பலமனைய [ம்
கரும்பனமென்மொழியாருமந்நீர்மையர்காணுநர்க்கே. (௨௪௮)

செவிலியது கவலைதீ ர
மன்னியவுலகியன் மூன்னியுரைத்த து.

(இ-ள்.) நறுநாற்றத்தாற்சுரும்புசென்று பரக்குஞ்சந்தனமுந் தொட்கப்பட்டகடலின்முத்தும் வெண்சங்கும் எத்தேயத்திற் தா ம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணி வாரிடத்தே சென்று அவர்மெய்க்கு அணியாகாநிற்கும். அகன்றக

* "முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின.,, என்புழிப் பொதுவாகாதுவி னைமுதற்கே வினையாதல்வேண்டுமென்னும் வரையறையின்றி வினைமுதல் வினை யென்னுந் துணையேயாய்நிற்றலின், இவ்வாறுமுடித்தார். இது சேனுவரையரு ரையானுமுணர்க. எச்சவியலுக்கும், ௬௰ம் சூத்திரம். ஆறுமுகநாவலர்சொன்.

ங்கையென்றுநின்றபெரும்புனலைச்சூடும்பிரான், சிவன், அவனது சிற்றம்பலத்தையொக்குங் கரும்புபோலும் மெல்லிய மொழியினையுடையமகளிரும், ஆராய்வார்க்கத்தன்மையர், நீ கவலவேண்டா. எ-று.

சங்கு-மணியாயும் வளையாயும் அணியாம். எங்குமணியாமெனவியையும். சிற்றம்பலத்துமன்னுங் கரும்பனமென்மொழியாளென்பதுபாடமாயின், சிற்றம்பலத்தையுடைய தில்லையினுளதாங் கரும்புபோலு மென்மொழியையுடையாளொன்றுரைக்க. (௨௪௮)

அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்.

அழுங்குதாய்க்குரைத்தலென்பது-உலகியல்புகூறவும் மீளாது நின்று, தானெடுத்துவளர்த்தமைசொல்லிக் கவலாநின்ற செவிலியை, முன்னிலைப்புறமொழியாக, இவர்தாம்இல்லின்கணெடுத்துவளர்த்தவர்போலும், அவர்போய்த் தம்மையிருவரையுங் கூட்டுவித்த தெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச்சென்றணைவரெனத் தம்முட்கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டுக்கொண்டுபோகாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆண்டிலெடுத்தவராமிவர்தாமவரல்குவர்போய்த் *
தீண்டிலெடுத்தவர்தீவினைதீர்ப்பவன்றில்லையின்வாய்த் *
தூண்டிலெடுத்தவராறெங்கொடேற்றப்பழம்விழுந்து *
பாண்டிலெடுத்தபஃறாமரைகீழும்பழனங்களே. (௨௪௯)

செழும்பணை யணைத்த மை
அழுங்குதாய்க் குரைத்த து.

(இ-ள்.) இவர்தாம் அவ்விடத்து இல்லின்கணெடுத்து வளர்த்தவர்போலும், யாவராயினுந் தம்மையணுகில் அவர் நரகத்தழுந்தாமலெடுத்து அவரது தீவினையைத்தீர்ப்பவனது தில்லையின்கண், தூண்டிலைவிழுங்கியவரால் தெங்கொடுமோத, அதன்பழம்விழுந்து கிண்ணம்போலும்பூக்களையுயர்த்தியபலவாகிய தாமரையைக்கிழிக்கும்பழனங்களை அவர்சென்றுசேர்வர். இனியோரிடரில்லை. எ-று.

தில்லையின்வாய்ப்பழனங்களெனவியையும். ஆண்டிலெடுத்தவராமிவர்தாமென்று தம்முட்கூறிப்பின்செவிலிக்குக் கூறினாராகவுரைக்க இவ்வாறுபகராது, செவிலிகேட்ப முழுவதூஉந் தம்முட்கூறினாராகவுரைப்பினுமமையும். தூண்டிலானெடுக்கப்பட்ட

வராவெனினுமமையும். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு - பெருமிதம் பயன்-செவிலிக்குலகியல்புகூறி அவளைமீள்வித்தல். நில்லாவளைதொட்டு இதுகாறும்வரப் பாலைத்திணைகூறியவாறறிக. ௨௪௩

உடன்போக்கு முற்றிற்று.

வரைவுமுடுக்கம்.

இவ்வாறுடன்போக்கு நிகழாதாயின்,வரைந்துகோடனிகழும்: அதுநிகழுமிடத்துத் தோழியான் வரைவுமுடுக்கப்பட்டும் வரைபொருட்பிரிந்துவந்தும் நிகழுமென்ப. அவற்றுள்,

வரைவுமுடுக்கம்வருமாறு, சூத்திரம். வருத்தங்கூறலவன்மறுத்துரைத்த, லுள்ளதுகூறலேதங்கூறல், பகல்வரலென்றலொழுதிரந்துரைத்தல், சிறைப்புறங்கூறன் மற்றிமேல்வைத்தல், கண்டுயிலாமை கண்டாருரைத்தல், பகலுடம்பட்டாள்போன் றிரவரலென்றல்,இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரலென்றல்,இரவும்பகலும் வரலொழிகென்றல், காலங்கூறல் கூறுவிக்குற்றல்,செலவுகூறல் பொலிவழிவுரைத்தலென்,றீரொண்கிளவியு மியம்புங்காலை,வரணிமலையாய் வரைவுமுடுக்கம்.

(இ-ள்.) வருத்தமிகுதிகூறி வரைவுகடாதல் - பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தல்- உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல்-ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல்-பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல்-தொழுதிரந்துகூறல்-தாயறிவுகூறல்-மற்றிமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்- காவன்மேல்வைத்துக்கண்டுயிலாமைகூறல் - பகலுடம்பட்டாள்போன் றிரவரவுவிலக்கல்-இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவுவிலக்கல்- இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்- காலங்கூறிவரைவுகடாதல்-கூறுவிக்குற்றல்-செலவுநினைந்துரைத்தல்- பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதல் எனவிவைபதினாறும் வரைவுமுடுக்கமாம். எ-று. அவற்றுள்,

வருத்தமிகுதிகூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தமிகுதிகூறிவரைவுகடாதலென்பது-அலரறிவுறுத்ததோழி, அலரானுங்காவன்மிகுதியானும் நின்னையெதிர்ப்படமாட்டாதழுதுவருந்தாநின்றவளிடத்து நின்னருளிருக்கின்றவாறென்னோவெனத் தலைமகளது வருத்தமிகுதிகூறித் தலைமகனை வரைவுகடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எழுங்குலைவாழையினின்கனிதின்றிளமந்தியந்தண்
செழுங்குலைவாழைநிழலிற்றுயில்சிலம்பாமுன்னமே
இழுங்கொலைவேற்றிருச்சிற்றம்பலவரையுன்னலர்போ
லழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னோநின்னருள்வகையே. ()

இரவுக்குறியிடத்தேந்திழைப்பாங்கி
வரைவுவேண்டுதல் வரவுரைத்தது.

(இ-ள்.) எழாநின்ற குலைகளையுடைய வாழைத்திரளின்கணுண்டாகிய இனியகனிகளைத்தின்று இளையமந்தி வளவியகுலையையுடைய அவ்வாழைத்திரளினது நல்லகுளிர்ந்தநிழற்கண் வெருவுதலின்றித்துஞ்சுஞ் சிலம்பையுடையாய், போரிடத்தழுங் கொலைவேலையுடைய திருச்சிற்றம்பலவரை நினையாதாரைப்போல வருந்தாநின்ற உலைத்தொழிலமைந்த வேல்போலுங்கண்ணையுடையாட்கு நினதருட்கூறியாதோ? இவளதாற்றாமைக்குமருந்தன்றோ. எ-று.

நின்னருள்வகையென்னோவென்பதற்கு இவ்வாறுவருந்துமிவடிறத்து இனிநீசெய்யக்கருதியவகை யாதோவெனினுமமையும். அழுங்கொலைவேலென்பதுபாடமாயின், அழாநின்றகொலைவேல்போலுங்கண்ணையுடையாட்கென்றுரைக்க. எழுங்குலை-இளங்குலை. செழுங்குலை-முதிர்ந்தகுலை. எழுங்குலையு முதிர்ந்தகுலையு முடைமையான் இடையறாதுபழுக்கும் வாழைத்திரளின்கணுண்டாகிய கனியைநுகர்ந்து, மந்தி வேறொன்றான் வெருவாது அவ்வாழை நிழலிற்கீழின்புற்றுத்துயிலுமாறுபோல, ஆராவின்பமிடையிட்டு நுகராது நீவரைந்துகோடலான் இடையறாதபேரின்பந்துய்த்து, அலர்சொல்லாலுண்டாங்காது நின்றாணிழற்கீழ் இவளின்புற்றுவாழ்தல்வேண்டுமென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடு- அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (உ௱௯)

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தல்.

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தலென்பது- வரைவுகடாவியதோழிக்கு, யானவளைத்தெய்வமானுடமென்றறிந்து வரைந்துகோடற்கு இக்குன்றிடத்துத் தோன்றாநின்றவிடம் தெய்வமகளிரதிடமோ, அன்றிக் குறத்தியரிடமோ, கூறுவாயாகவெனத் தலைமகன் றலைமகளைப்பெரும்பான்மைகூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாம்பயத்தன்னடியேனுக்குப்பார்விசும்பூடுருவி
வாம்பயன்மாலறியாத்தில்லைவானவன்வானகஞ்சே

ரம்பையர்தம்மிடமோவன்றிவேழத்தினென்புநட்ட *
குரம்பையர்தம்மிடமோவிடந்தோன்றுமிக்குன்றிடத்தே. ()

குலம்புரி கொம்பர்க்கு ச்
சிலம்பன் செப்பிய து.

(இ-ள்.) இக்குன்றிடத்துத்தோன்றுமிடம் தில்லையின் வானவனது வானகத்தைச்சேர்ந்த தெய்வமகளிர்தமதிடமோ? அன்றி யானையினென்பை வேலியாகநட்ட குரம்பைகளையுடைய குறத்தியரிடமோ? நீ கூறுவாயாக. எ-று. எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாயவன், ஆயினுந் தன்னடியேற்குப் பெறும்பயனுமுள்ளான், பாலாயும்விசும்பையுமூடுருவிநிற்றலாற் றன்னெல்லையை அயனுமாலுமறியாத தில்லையின்வானவனெனக்கூட்டுக.

என்றது- அவளை யெட்டவுஞ் சுட்டவும்படாத தெய்வமென்றிருத்தலான், அவள்வாழுமிடத்தை அரம்பையரிடமென்றே கருதுவல், அன்றாயினுரையென வரைவுடம்படாது கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு- மருட்சி. பயன்-இரவுக்குறியிடமுணர்த்துதல். (உ௫௧)

உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல்.

உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதலென்பது- பெரும்பான்மைகூறிமறுத்த தலைமகனுக்கு,இவ்விடம் எந்தையதுமுற்றாட்டு, எமக்குற்றார் குறவரே, எம்மைப்பெற்றாளுங்கொடிச்சியே,யாங்களும் புனங்காப்போஞ்சிலர்,நீவரைவுவேண்டாமையின் எம்மைப்புணர்துரைக்கவேண்டுவதில்லையெனப் பின்னும்வரைவுதோன்றத் தோழி தங்களுண்மைகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறார்கவண்வாய்த்தமணியிற்சிதைபெருந்தேனிழுமென் *
றிறால்கழிவுற்றெஞ்சிறுகுடிலூர்துமிடமிதெந்தை *
யுறுவரையுற்றார்குறவர்பெற்றாளுங்கொடிச்சியும்பர் *
பெறுவருளம்பலவன்மலைக்காத்தும்பெரும்புனமே. (உ௫௨)

இன்மையுரைத்த மன்னனுக் கு
மாழைநோக்கி தோழியுரைத்த து.

(இ-ள்.) சிறார்கையிற்கவண்தப்பாமல் அதுவிட்டமணியாற் சிதைந்தபெருந்தேன், இழுமென்னுமோசையையுடைத்தாய், இறாலினின்றுங்கழிதலையுற்று எமது சிறுகுடிலைத்தள்ளுமிவ்விடம் எந்தையதுமுற்றாட்டு, எமக்குற்றார் குறவர், எம்மைப்பெற்றாளுங் கொடிச்சியே,யாமும் தன்னன்பாலலது உம்பர்பெறுதவருமையு

டைய அம்பலவனதுமலைக்கட்பெரும்புனத்தைக்காத்தும், அதனுல், நீயிர் வரைவுவேண்டாமையினெம்மைப்புனேந்துரைக்கவேண்டுவதில்லை. எ-று.

"கோவையுந் தொகையு மாவயின் வரையார்.,, என்பதனுன், இதுதொடர்நிலைச்செய்யுளாதலிற் குரம்பையர் தம்மிடமோவென்றுவினுவப்பட்டவிடம் எஞ்சிறுகுடிலுந்துமிடமெனவும் ஒருபுனத்தைச்சுட்டி இதெந்தையுருவரை யெனவுங்கூறினுளாக வுரைப்பினுமமையும். சிருசெறிந்தமணியாற் பெருந்தேன் சிதைந்து அவ்விருலைவிட்டுக்கழிந்து, சிறுகுடிலிற்பரந்தாற்போல, அயலார்கூறும் அலரான் நுமதுமறைந்தவொழுக்கம் நம்வயினடங்காது பலருமறியவெளிப்படாநின்றதெென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடு-மருட்சி. பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல். (உருஉ)

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல்.

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கலென்பது - உண்மையுரைத்துவரைவு கடாயதோழி, நீவரைவொடுவாராயாயிற் சிங்கந்திரண்டு தனக்கிரையாகியவுணவுகளைத்தேடுமிருளின்கண், நினதுகைவேல் துணையாக நீவந்தருளாநின்றவிஃதே எங்களுக்குத்துன்பமாகத் தோன்றுநின்றது இனியிவ்விருளிடைவாராதொழிவாயென ஏதங்கூறித்தலைமகனையிரவரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கடந்தொறும்வாரணவல்சியினுடிப்பல்சீயங்கங்கு *
லிடந்தொறும்பார்க்குமியவொருநீயெழில்வேலின்வந்தாற் *
படந்தொறுந்தீயரவன்னம்பலம்பணியாரினெம்மைத் *
தொடர்ந்தொறுந்துன்பென்பதேயன்பநின்னருடோன்றுவதே.

இரவருதுயர மேற்றலுக்கெண்ணி ப்
பருவரலெய்திப் பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) பலவாகியசீயம் வாரணமாகியவல்சிகாரணமாகத்தேடிக் கங்குற்பொழுதின்கட் காடுகடோறுங்காட்டினிடங்கடோறுஞ் சென்று, பார்க்கு நெறியின்கட் டனியையாகிய நீ எழில்யுடைய வேல் துணையாக வந்தால், அன்பனே, எம்மிடத்துண்டாகியநின்னருள் எம்மைவிடாதே தொடர்ந்தொறுக்குந்துன்பமென்றுமுணர்வே எமக்குத்தோன்றுவது. எ-று. படந்தொறுமுண்டாகியதீயையுடைய அரவைபணிந்தவனதம்பலத்தைப் பணியாதாரைப் போலவருந்த எம்மையொறுக்குமெனக்கூட்டுக.

என்றது,எமக்கு நீ செய்யுந்தலையளியை யாங்கள் துன்பமாக வேயுணராநின்றேம் எ-று. நாடுதல்- மனத்தாலாராய்தல். பார்த்தல்- கண்ணானோக்குதல். வேலினென்றுமைந்தாவது ஏதுவின்கண்வந்தது. ஒறுக்குமென்பது-ஒறுமெனவிடைக்குறைந்துநின்றது. எம்மைநீவிடாதுதொடருந்தோறுமெனினுமமையும் இதற்குத்தொடருமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. நின்னருளென்னுமெழுவாய்- துன்பமென்னும்பயனிலைகொண்டது. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-இரவுக்குறியதேதங்காட்டிவரைவுகடாதல்.()

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல்.

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கலென்பது-இவ்விருளிடைவாராதொழிகென்றது பகல்வரச்சொன்னவாறுமெனவுட்கொண்டு,பகற்குறிச்சென்றுநிற்ப,தோழியெதிர்ப்பட்டுப்பகல்வந்து எமக்குச்செய்யாநின்றமெய்யாகியவருள் புறத்தாரறிந்து வெளிப்பட்டுப்பழியாகப்புகுதாநின்றது, இனிப்பகல்வரவொழிவாயாகவெனப் பழிவருதல்கூறிப் பகல்வரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

களிறுற்றசெல்லல்களைவயிற்பெண்மரங்கைஞ்ஞெரியிர்த்துப் *
பிளிறுற்றவானப்பெருவரைநாடபெடைநடைய்யா *
டொளிறுற்றமேனியன்சிற்றம்பலநெஞ்சுறாதவர்போல் *
வெளிறுற்றவான்பழியாம்பகனீசெய்யுமெய்யருளே. ‖ (உ௲ச)

ஆங்ஙனமொழுகு மடல்வேலண்ணலைப்
பாங்கியைய பகல்வரலென்றது.

(இ-ள்.) அசும்பின்கட்பட்டுக் களிறுற்றவருத்தத்தைப்பிடி தீர்க்கின்றவிடத்து மரத்தைக்கையான்முறித்துப் பிளிறுதலையுற்றவானத்தைத்தோயும் பெரியவரையையுடையநாடனே, அன்னப்பெடையினதுநடைபோலுநடையையுடையாளொடுகூடி விளங்குதலையுற்ற மேனியையுடையவனது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுறாதாரைப்போல யாமிடர்ப்பட வெளிப்படுதலையுற்ற பெரியபழியாகாநின்றது நீ பகல்வந்து எமக்குச்செய்யும் மெய்யாகியவருள். எ-று.

மெய்யருளென்றது-மெய்யாகவருளுகின்றாயேனுமென்றவாறு. வழியல்லாவழிச்சேறலான் அசும்பிற்பட்டகளிற்றினை வாங்குதற்குப் பிடிமுயல்கின்றாற்போல, இவளையெய்துதற்குபாயமல்லாதவிவ்வொழுக்கத்தினைவிரும்புநின்னை இதனினின்று மாற்றுத

ற்கு யான்முயலாநின்றேனென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்- பகற்குறிவிலக்கிவரைவுகடாதல். (உ௫௪)

தொழுதிரந்துகூறல்.

தொழுதிரந்துகூறலென்பது-பகல்வரவுவிலக்கினதோழி, இவளிரவுவரவுங்கூடுமெனவுட்கொண்டு, நின்னையெதிர்ப்பட வேண்டி அழுதுவருந்தாநின்ற இவள்காரணமாக, அரிக்கும் யாளிக்கும் வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்கவிருளின்கண் வாராதொழிவாயாகவென்று, நின்கழல்களைக்கையாற்றொழுது, நின்னையிரந்தேனென வரைவுதோன்றத் தலைமகனைத் தொழுதிரந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கழிகட்டலைமலைவோன்புலியூர்கருதாதவர்போற் *
குழிகட்களிறுவெரீஇயரியாளிகுழீஇவழங்காக் *
கழிகட்டிராவின்வரல்கழல்கைதொழுதேயிரந்தேன் *
பொழிகட்புயலின்மயிலிற்றுவளுமிவள்பொருட்டே. (உ௫௫)

இரவரவி னேதமஞ்சி ச்
சுரிதருகுழற் றோழிசொல்லிய து.

(இ-ள்.) பொழியாநின்றகண்ணிற்புனலையுடையதோர்மயில்போலத் துவளாநின்றவிவள்காரணமாக, அரியையும் யாளியையும் வெருவிக் குழிந்தகண்ணையுடையவாகிய யானைகள், ஓரிடத்தே திரண்டுநின்று, அவ்விடத்துநின்றும் புடைபெயராத சிறந்தவச்சத்தைச்செய்யுமிரவின்கண் வாராதொழிவாயாக, நின்கழல்களைக் கையாற்றொழுது, நின்னையிரந்தேனிதனை. எ-று. கழிந்தகண்ணையுடையதலைமாலையைச்சூடுவோனது புலியூரைக் கருதாதாரைப் போல வெருவியெனக்கூட்டுக.

குழிவழங்காவென்றுபாடமோதி, அரியையும் யாளியையுங் குழியையும்வெருவிவழங்காவென்றுரைப்பாருமுளர். கழி-அச்சத்தைச்செய்யுமியல்பாற் சிறத்தல். கழிகட்டிராவினென்பதற்குக்கழிசிறப்பின்கண்வந்து அரையிரவின்கணென்பது படநின்றதெனினுமமையும். பொழிகட்புயலின்மயிலிற்றுவளுமென்றதனால், இவ்வாறிவளாற்றாளெனினும் நீ வரற்பாலையல்லையென்றுகூறி வரைவுகடாவினாளாம். வழியிடைவருமேதங்குறித்து இவ்வாறாகின்றவிவள்பொருட்டென்றுரைப்பினுமமையும். கருதார்மனம்போலவென்பதுபாடமாயின், மனம்போலுங் கழிகட்டிரவெனவியையும். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-இரவுக்குறிவிலக்கிவரைவுகடாதல். ( )

தாயறிவுகூறல்.

தாயறிவுகூறலென்பது - தொழுதிரந்துகூறவும், வேட்கைமிக வாற் பின்னுங்குறியிடைச்சென்றுநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, நங்கானலிடத்து அரையிரவின்கண் ஒருதேர்வந்ததுண்டாகக் கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து என்னையும்பார்த்தாள், இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தையறிந்தாள்போலுமெனத் தோழி தலைமகளுக்குக்கூறுவாள்போன்று சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கு வரைவுதோன்றத் தாயறிவுகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விண்ணுஞ்செலவறியாவெறியார்கழல்வீழ்சடைத்தீ *
வண்ணன்சிவன்றில்லைமல்லெழிற்கானலரையிரவி *
னண்ணன்மணிநெடுந்தேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது *
கண்ணுஞ்சிவத்தன்னையென்னையுநோக்கினள்கார்மயிலே (௨௫௬)

சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட்ப

வெறிக்குழற்பாங்கி மெல்லியற்குரைத்தது.

(இ-ள்.) கார்காலத்துமயிலையொப்பாய், தில்லையில்வளவியவெழிலையுடையகானலிடத்து அரையிரவின்கண் மணிகளையுடையதலையாயதொருநெடுந்தேர் வந்ததுண்டாகக்கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து, என்னையும்பார்த்தனள், இருந்தவாற்றான், இவ்வொழுக்கத்தினையறிந்தாள்போலும். எ-று. விண்ணுளாரானும் எல்லாப்பொருளையுங்கடந்தப்பாற்சென்ற செலவையறியப்படாத நறுநாற்றமார்ந்தகழலிணையுந் தாழ்ந்தசடையினையுமுடையதீவண்ணன், சிவன், அவனதுதில்லையெனக்கூட்டுக.

எல்லாப்பொருளையுங்கடந்து நின்றனவாயினும், அன்பர்க்கணியவாய் அவரிட்டநறுமலரான் வெறிகமழுமென்பது போதரவெறியார்கழலென்றார். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-படைத்துமொழியால்வரைவுகடாதல்.

(௨௫௬)

மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்.

மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதலென்பது - சிறைப்புறமாகத் தாயறிவுகூறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டு, ஒருகடுவன் றன்மந்திக்குமாங்கனியைத் தேனிற்கட்டோய்த்துக்கொடுத்து, அகர்வித்துத் தம்முளின்புறுவதுகண்டு, இது நங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரிதாயிற்றென நீவரையாமையைநினைந்தாற்றுளாயினுளென மந்திமேல்வைத்துத் தலைமகளதுவருத்தங்கூறிவரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வான்றோய்பொழிலெழின்மாங்கனிமந்தியின்வாய்க்கடுவன் *
றேன்றோய்த்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண்முடிமேன் *
மீன்றோய்புனற்பெண்ணைவைத்துடையாளையுமேனிவைத்தான் *
வான்றோய்மதிற்றில்லைமாநகர்போலும்வரிவளையே. (௨௱௭)

வரிவளையை வரைவுகடா வி
யரிவைதோழி யுரைபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) நீண்டதிருமுடிக்கண் மீனைப்பொருந்திய புனலாகிய பெண்ணைவைத்து எல்லாவற்றையு முடையவளையுந் திருமேனிக் கண்வைத்தவனது வானைத்தோயுமதிலையுடைய தில்லையாகிய பெரி யநகரையொக்கும் வரிவளை, வானைத்தோயும் பொழிலின்கணுண் டாகிய நல்லமாங்கனியைக் கடுவன் தேனின்கட்டோய்த்து மந்தி யின்வாய்க்கொடுத்து நுகர்வித்துத் தம்முளின்புறுமவற்றைக் க ண்டாள். எ-று.

என்றதனால், துணைபுறங்காக்குங்கடுவனைக்கண்டு, விலங்குகளுமி வ்வாறுசெய்யாநின்றன, இதுநங்காதலர்க்குநம்மாட்டரிதாயிற்றெ ன நீவரையாமையைநினைந்தாற்றாளாயினளென்றவாறாம். அருத்தி யென்பதற்கு-நெடுஞ்சுரநீந்தியென்றதற்குரைத்ததுரைக்க. கான் றோய்பொழிலென்பதூஉம்பாடம். வரிவளையைவரைவு- வரிவளை யைவரைதல். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பய ன்- வரைவுகடாதல். (௨௱௮)

காவன்மேல்வைத்துக் கண்டுயிலாமைகூறல்.

காவன்மேல்வைத்துக்கண்டுயிலாமைகூறலென்பது-மந்திமே ல்வைத்துவரைவுகடாவப்பட்டதலைமகன், இது நங்காதலியிடத்து நமக்கரிதாயிற்றெனத் தானுமாற்றானாய், இரவுக்குறிச்சென்றுநிற் ப, அந்நிலைமைக்கண் இவ்விடத்துள்ளார், இவள் காவற்பறைகேட் குந்தோறுங் கண்டுயிலாமைக்குக்காரணமென்னோவெனத் தம்மு ட்கூறுநிற்றல். இதுவுஞ்சிறைப்புறமாகவரைவுகடாதலைப்பயக்கு ம். அதற்குச்செய்யுள்.

நறைக்கண்மலிகொன்றையோனின்றுநாடகமாடுதில்லைச் *
சிறைக்கண்மலிபுனற்சீர்நகர்காக்குஞ்செவ்வேலிளைஞர் *
பறைக்கண்படும்படுந்தோறும்படாமுலைப்பைந்தொடியாள் *
கறைக்கண்மலிகதிர்வேற்கண்படாதுகலங்கினவே. (௨௱௯)

நகர் காவலி ன்
மிகுகழி காத ல்.

(இ-ள்.) நறுநாற்றத்தையுடைய தேன்மலிந்தகொன்றையையுடையவன் நின்றுகூத்தாடுந்தில்லையாகிய சிறையிடத்து அதுபொருமன் மிகும்புனலையுடைய சீரியநகரை இராப்பொழுதின்கட்காக்குஞ்செவ்வேலையுடைய இளைஞராதுபவறக்கண் படுந்தோறும்பறந்தோறும், படக்கடவவல்லாத முலையையுடைய பைந்தொடியாளுடைய கறை தன்கண்மிக்க கதிர்வேல்போலுங்கண்கள் ஒருகாலும்படாவாய் வருந்தின. எ-று.

நாடகமென்றது-கண்டுக்கூத்தென்னுந்துணையாய்நின்றது. கலங்கினவென்பதற்குத் துயிலாமையான் நிறம்பெயர்ந்தனவென்றும் அழுதுகலங்கினவென்றுமுரைப்பாருமுளர். காவல்மிகுதியும் அவளதாற்றாமையுங்கூறி வரைவுகடாயவாறு இஃதின்னார்கூற்றென்னுந் துறைகூறியகருத்து. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்- வரைவுகடாதல்.

(உகஅ)

பகலுடம்பட்டாள்போன்

இரவரவுவிலக்கல்.

பகலுடம்பட்டாள்போன்றிரவரவுவிலக்கலென்பது-சிறைப்புறமாகக்கண்டுயிலாமைகேட்டதலைமகன், ஆதாவுமிகவாலெதிர்ப்படலுற்றுநிற்பத் தோழியெதிர்ப்பட்டு,நீவந்தொழுகாநின்ற இப்புலராவிரவும் பொழியாமழையும் புண்ணின்கணுழையும்வேல்மலராம்படி யெங்களைவருத்தாநின்றன, இதற்கொரு மருந்திலலையோ நும்வரையிடத்தெனப் பகலுடம்பட்டாள்போன்றிரவரவு விலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கலராயினர்நினையாத்தில்லையம்பலத்தான்கழற்கன்பிலராயினர்வினைபோலிருடேங்கிமுழங்கிமின்னிப் ✻
புலராவிரவும்பொழியாமழையும்புண்ணின்னுழைவேன் ✻
மலராவருமருந்தும்மில்லையோநும்வரையிடத்தே. ✻
(உகசு)

வினைதரு தா ரோ
மிரவர லென்ற து.

(இ-ள்.) கீழ்மக்களாயுள்ளார்கருதாத தில்லையம்பலத்தானுடைய திருவடிகட்கு அன்புடையரல்லாதாரது தீவினைபோல இருள்செறிந்துபுலராதவிரவும், மின்னிமுழங்கிப்பொழிவதுபோன்று பொழியாதமழையும், எமக்குப்புண்ணின்கணுழையும்வேல் மல

ராம்வண்ணங்கொடியவாய் வாராநின்றன, இதற்கொருமருந்துமி
ல்லையோ நம்வரையிடத்து! எ-று.

மருந்தென்றமையான் வரையிடத்தென்றாள். ஒருநிலத்துத்தலை
மகளாதலின், நம்வரையாகிய இவ்விடத்திதற்கோர்மருந்தில்லை
யோவென ஒருலகவழக்காகவுரைப்பினுமமையும். வருத்துதலே
யன்றித் தணித்தலுமுண்டோவென்பதுபடநின்றமையின், மருந்
துமென்னுமும்மை- எச்சவும்மை. இரவின்கண்வந்தொழுகாநிற்
பவும், இரவுறுதுயர்தீர்க்கு மருந்தில்லையோவென்றுகூறினமை
யான், வரைவல்லதுஇவ்வாறொழுகுதல் அதற்குமருந்தன்றென்று
கூறினாளாம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-இரவுக்குறிவிலக்குதல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்று
பகல்வரவுவிலக்கல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்றுபகல்வரவுவிலக்கலென்பது - இவ
ள் மருந்தில்லையோவென்றதுயான் இரவுக்குறிச்செல்வின் மழை
க்காலிருளாலெதிர்ப்படலருமையான் வேட்கையுற்றுப்பகற்குறி
யுடம்பட்டாளெனவுட்கொண்டு, பகற்குறிச்செல்லாநிற்ப, தோழி
யெதிர்ப்பட்டு, பகல்வந்தருளாநின்றது அலருக்குவருத்தமுறும்
படியாக மிக்கவலராகாநின்றது, அதனாற் பகற்குறிவரற்பாலையல்
லையென, இரவுக்குறியுடம்பட்டாள்போன்று பகற்குறிவிலக்காநி
ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இறவரையும்பர்க்கடவுட்பராய்நின்றெழிலியுன்னிக் *
குறவரையார்க்குங்குளிர்வரைநாடகொழும்பவள *
நிறவரைமேனியன்சிற்றம்பலநெஞ்சுறாதவர்போ *
லுறவரைமேகலையாட்கலராம்பகலுன்னருளே. (உகூம)

இகலடு வேலோய்
பகல்வர லென்றது.

(இ-ள்.) தொடர்ந்துபெய்யாதிருதலான் எழிலிபெய்தலைநினை
ந்து மலைமேலுறையுந்தெய்வங்களைப்பராவிக்குறவர்நின்றார்ப்ப
ரவஞ்செய்யுங்குளிர்ந்தவரைமேலுண்டாகிய நாட்டையுடையாய்,
கொழுவியபவளமாகிய நிறத்தையுடைய வரைபோலுந் திருமே
னியையுடையவனது சிற்றம்பலத்தை நினையாதவரைப்போலவரு
ந்த, அரைக்கணிந்தமேகலையையுடையாட்குப் பகலுண்டாமுனத
ருள் மிக்கவலராகாநின்றது, அதனானீவாரல். எ-று.

குறவரையென்புழி ஐகாரம்-அசைநிலை. அசைநிலையென்னாது

குறைமலையென்றுரைப்பாருமுளர். வரையையுடையநாடேனினுமமையும். குறவர் பரவும்பருவத்துத்தெய்வத்தைப்பரவாது, பின்மழைமறுத்தவானிடர்ப்பட்டு அதனைமுயல்கின்றாற்போல, நீயும் வரையுங்காலத்துவரையாது, இவளையெய்துதற்கரிதாகியவிடத்துத் துன்புற்றுவரையமுயல்வையென உள்ளுறைகாண்க. "உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்தவை நிலனெனக்- கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே.," என்பவாகலிற் றெய்வத்தைநீக்கியுவமைகொள்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-பகற்குறிவிலக்குதல். (௨௫௰)

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்.

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கலென்பது- இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவுவிலக்கினதோழி, நீபகல்வரின் அலர்மிகுதியானெங்களுக்குமிக்கபழிவந்தெய்தும் இராவரின் எவ்வாற்றானுநின்னையெதிர்ப்படுதலருமையாற் சிறிதும்பயனில்லை அதனால் நீயிருபொழுதும்வரற்பாலையல்லையென இரவும்பகலும் வரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தென்னைத்தன்றொழும்பிற் *
கழியாவருள்வைத்தசிற்றம்பலவன்கரந்தருமான் *
விழியாவரும்புரிமென்குழலாடிறத்தையமெய்யே *
பழியாம்பகல்வரினீயிரவேதும்பயனில்லையே. (௨௫௧)

இரவும் பகலும்
வரவொழிகென்றது.

(இ-ள்.) ஐயனே, நீபகல்வரிற் சுருண்டமெல்லியகுழலையுடையாடிறத்து மெய்யாகவே அலருண்டாம். இராவரின் எதிர்ப்படுதலருமையாற் சிறிதும்பயனில்லை, அதனான் நீயிருபொழுதும்வாரல். எ-று. சுழியாநின்றுவரும் பெரியநீரைச்சென்னியின்கண்வைத்துத் தனக்குத்தொண்டுபடுதற்கண் என்னை நீங்காத தன்னருளான்வைத்த சிற்றம்பலவனது கரத்தின்கண்வைக்கப்பட்டமான்போலவிழித்துவரும் புரிமென்குழலாளெனக்கூட்டுக.

பரந்துவரும்பெரும்புனலை வேகந்தணித்துத் தன்சென்னியின்கண்வைத்தாற்போல நில்லாதுபரக்கு நெஞ்சையுடையேனைத் தன்னருட்கண்ணடக்கினனென்பது கருத்து. தன்றொழும்பினின்றும் யானீங்காமைக்குக் காரணமாகிய அருட்கணென்னைவைத்தவனெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-இரவுக்குறியும்பகற்குறியும்விலக்கி வரைவுகடாதல். (௨௫௧)

காலங்கூறிவரைவுகடாதல்.

காலங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது-இருபொழுதும்வரவுவிலக்கினதோழி, மதி நிரம்பாநின்றது, வேங்கை பூவாநின்றன, இனிநினைக்குவரைவொடுவருதற்குக் காலமீதுவெனக் காலங்கூறிவரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மையார்கதலிவனத்துவருக்கைப்பழம்விழுதே *
னெப்பாதயின்றிளமந்திகள்சோருமிருஞ்சிலம்பா *
மெய்பாவரியதெனம்பலத்தான்மதியூர்கொள்வெற்பின் *
மொய்யார்வளரிளவேங்கைபொன்மாலையின்முன்னினவே உகூஉ

மூந்தியபொருளைச் சிந்தையில்வைத் து
வரைதருகிளவியிற் றெரியவுரைத்த து.

(இ-ள்.) இருளார்ந்தவாழைக்காட்டின்கண் வருக்கைப்பலாவின்பழம்விழுதலா லுண்டாகியதேனை இளையமந்திகளறியாதேயுண்டு பின்களியாற்சோரும் பெரியசிலம்பையுடையாய், மதி நிரம்பாநின்றது, அம்பலத்தானுடைய இவ்வெற்பின்கட்செறிவார்ந்த வளராநின்றவிளையவேங்கைகள் பூத்துப் பொன்மாலைபோலத்தோன்றின, இனி மெய்யாகவுனக்கரியதியாது! எ-று.

கதலிவனத்துண்டாகியதேனென்றதனாற் கதலிக்கனியொடுகூடுதல்பெற்றாம். ஊர்கோடல்- குறைவின்றி மண்டலமாகவொளிபரத்தல். அல்லதூஉம் பரிவேடித்தலெனினுமமையும். நின்மலைக்கண் விலங்குகளுமித்தன்மைத்தாகிய தேனைக்குறியாதுண்டு இன்புறாநின்றனவாகலிற் குறித்தவற்றினினக்கரியதியாது இதுவன்றேபருவமுமெனவரைவுபயப்பக்கூறியவாறாயிற்று. மந்திகடேருமென்பது பாடமாயின், தேனையறியாதுண்டு அதன்சுவைமிகுதியாற் பின்னதனைத்தேர்ந்துணருமென்றுரைக்க. வேட்டபொருள் உள்ளத்துமுற்பட்டுத்தோன்றுதலின், வரைவை மூந்தியபொருளென்றார். வரைதருகிளவி - வரையுங்கிளவி. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். (உகூஉ)

கூறுவிக்குற்றல்.

கூறுவிக்குற்றலென்பது - காலங்கூறிவரைவுகடாவவும் வரைவுடம்படாமையின் அவடன்னைக்கொண்டே கூறுவிப்பானாக, அலரான்வருநாணினையுங் காணாமையான்வருமாற்றாமையையும் பற்றிக் கிடந்த நம்மல்லலை நம்மாற் றலையளிக்கப்படுவார் இவ்வாறுவரு

ந்துறகாதெனத் தாமாகவறிகின்றிலராயின் நாஞ்சொல்லுந்தன்மைகளென்னோவெனப் புலந்து, நீயாகிலுஞ்சென்றுகூறென்பது குறிப்பாற்றோன்றத் தலைமகன் வரைவுடம்படாமையைத் தோழி தலைமகட்குக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேமாம்பொழிற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துவிண்ணோர்வணங்க *
நாமாதரிக்கநடம்பயில்வோனைநண்ணாதவரின் *
வாமான்கலைசெல்லநின்றார்கிடந்தநம்மல்லல்கண்டாற் *
றாமாவறிகிலராயினென்னாஞ்சொல்லுந்தன்மைகளே. (உகூங)

ஒத்ததொவ்வா துரைத்ததோ ழி
கொத்தவிழ்கோதையாற் கூறுவிக்குற்ற து.

(இ-ள்.) தேமாம்பொழிலையுடையதில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்கண் விண்ணோர்வணங்கவும் நாம்விரும்பவுங் கூத்தைச்செய்வானைச் சேராதாரைப்போல வருந்த, அழகுமாட்சிமைப்பட்ட மேகலைசுழலும்வண்ணங்கண்டு தலையளிசெய்யாதுநின்றவர் பெருகிக்கிடந்தநம்மல்லலைக்கண்டால், நம்மாற்றலையளிக்கப்படுவார் இவ்வாறுவருந்துதறகாதென்று தாமாகவறிகின்றிலராயின், நாஞ்சொல்லுமியல்புகளென்! எ-று.

வாமம் - வாமமெனவிடைக்குறைந்துநின்றது. அலரான்வருநாணினையுங் காணாமையான்வருமாற்றாமையையும் பற்றிக் இடந்தநம்மல்லலென்றாள். ஒத்ததொவ்வாதென்பதனை ஒத்துமொவ்வாமையெனத்திரிக்க. அஃதாவது - இராவருதலுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வாரலென்றலும், பகல்வருதலுடம்பட்டாள்போன்று இராவாரலென்றலும், பின் இருபொழுதையுமறுத்தலும். (உகூங)

செலவுநினைந்துரைத்தல்.

செலவுநினைந்துரைத்தலென்பது-வரைவுடம்படாமையிற்றோழிதலைமகளோடுபுலந்துகூறக்கேட்டு, அக்குறிப்பறிந்து, இக்கல்லதரின்கணீர்வந்தவாறென்னோவென்று வினவுவாரைப்பெற்றேமாயின் இத்தன்மையையுடைத்தாகிய மிக்கவிருளின்கண் யாமவருழைச்சேறலரிதன்று, சென்றேமாயினும் அவ்வாறுசொல்லுவாரில்லையெனத் தலைமகள் செலவுநினைந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வல்சியினெண்குவளர்புற்றகழமல்கும்மிருள்வாய்ச் *
செல்வரிதன்றுமன்சிற்றம்பலவரைச்சேரலர்போற் *
கொல்கரிசீயக்குறுகாவகைபிடிதானிடைச்செல் *
கல்லதரென்வந்தவாறென்பவர்ப்பெறிற்கார்மயிலே. (உகூச)

பாங்கிநெருங்கப் பணிமொழிமொழிந் து-
தேங்கமழ்சிலம்பற்குச் சிறைப்புறக்கிள வி.

(இ-ள்.) கார்காலத்துமயிலையொப்பாய், சிற்றம்பலவரைச் சேராதாரைப்போல வருந்தச் சீயங் கொல்கரியைச்சென்றணையாதவண்ணம் பிடி தானிரண்டற்குமிடையேசென்று புகுங்கல்லதரின்கண் நீர்வந்தவாறெங்ஙனேயென்று சொல்லுவாரைப் பெற்றேமாயிற் குரும்பியாகியவுணவுகாரணமாகக் கரடி உயர்ந்தபுற்றையகழாநிற்ப மிகாநின்றவிருளின்கண் அவரிருந்தவழிச்சேறலரிதன்று, சென்றேமாயினும் அவ்வாறு சொல்லுவாரில்லை. எ-று.

செல்வரிதென்பது- செல்வுழிக்கணென்பதுபோல மெய்யீற்றுடம்படுமெய். *செல்லவென்பது கடைக்குறைந்து நின்றதெனினுமமையும். மன்- ஒழியிசைக்கண்வந்தது. கல்லதர்-கற்கண்ணதர். கல்லதரினென்பது பாடமாயின், வந்தவாறெனென ஒருசொல்வருவித்துரைக்க. பணிமொழி மொழிந்தென்பதனை மொழியவெனத்திரித்து, சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றென வொருசொல்வருவித்துரைக்க சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றெனவே, சிறைப்புறமாகக் குறித்தாளல்லளென்பதுபெற்றாம். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தவிளிவரல். பயன்-அது. (௨௱௪)

பொலிவழிவுரைத்துவரைவுகடாதல்.

பொலிவழிவுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது- தலைமகள் தன்னையெதிர்ப்படலுற்றுவருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகன் குறியிடைவந்துநிற்ப, தோழியெதிர்ப்பட்டு, என்னையான காவலை நீவி நின்வயத்தளாய்நின்று பொலிவழிந்து வருந்தாநின்றவளை நீவரைந்துகொள்ளாது இவ்வாறிகழ்ந்து மதித்தற்குக் காரணமென்னோவெனத் தலைமகளது பொலிவழிவுகூறி வரைவுக

---

* “உயிரீற்றின்முன் உயிர்முதல்வரின் உயிரோடுயிர்க்கு மயக்கமின்மையிற் புணர்ச்சியின்றி விட்டிசைத்து நிற்குமாதலின், உடம்படாதவவிரண்டு முடம்படுதற்பொருட்டு இடையேவருமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பவாகலின், வருமுயிரோடியொற்றுமைப்பட்டுப் புணர்தற்குரிய மெய்யீற்றின்வழித்தோன்றுமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பது பொருந்தாது.,, நன்னூல்விருத்தி ௱௯௨-சூ-ம்.

“விண்வத்துக்கொட்கும். எம். செல்வுழிச்செல்க. எம். சார்வுழிச்சார்ந்தகையன். எம். மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருங்கால் இங்ஙனமுடம்படு மெய்யன்றெனக்கூறும் வகரந்தோன்றின.,, ௱௯௰ம்-சூத்திரம்.

“விண்வத்துக்கொட்கும்வண்ணத்தமர என்புழி வகரம் உடம்படாதவற்றை உடம்படுத்த வந்ததல்லாமையின், இன்னோரன்னவை உடம்படுமெய்யெனப் பெயர்பெறுமாறில்லையென்பது.,, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

டாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வாரிக்களிற்றின்மருப்புகுழுத்தம்வளைமகளிர் *
வேரிக்களிக்கும்விழுமலைநாடவிரிதிரையி *
னாரிக்களிக்கமர்நன்மாச்சடைமுடிநம்பர்தில்லை *
யேரிக்களிக்கருமஞ்ஞையிற்றீர்மையென்னெய்துவதே. (உசுரு)

வரைவுவிரும்பு மன்னுயிர்ப்பாங் கி
விரைதருகுழலி மெலிவுரைத்த து.

(இ-ள்.)களிற்றின்மருப்புக்களினின்றுழுக்க முத்துக்களைவளையின்வாழுமகளிர் வேரிக்குவிலையாக முகந்துகொடுக்குஞ் சிறந்த மலைக்கணுண்டாகிய நாட்டையுடையாய், விரியுந்திரையையுடைய யாறாகியபெண்ணிற்குக்கொடுத்தற்குப் பொருந்திய நல்லபெரியசடைமுடியையுடைய நம்பரது தில்லையினுள்ளாகிய ஏரையுடைய இக்களிக்கருமஞ்ஞையையொப்பாள் தன்றன்மையையிழந்து இத்தன்மையையெய்துவதென்! நீயுரை. எ-று.

மலையையுடையநாடெனினுமமையும். விரிதிரையினென்பது அவ்வழிச்சாரியை. விரிதிரையையுடைய நாரியெனினு மமையும். நாரிக்களித்தமரென்பது பாடமாயின், நாரிக்களித்தலான் அவளமருஞ்சடையென்றுரைக்க. களிக்கருமஞ்ஞை- களியையுடைய கரியமஞ்ஞை. அணைதற்கரியகளிற்றின்மருப்பினின்றுழுக்க முத்தத்தினதருமையைக்கருதாது தமக்கின்பஞ்செய்யும் வேரிக்குக் கொடுத்தாற்போல, என்னையாது காவலநீவி, நின்வயத்தளாகியவிவளதருமைகருதாது நினக்கின்பஞ்செய்யுங் களவொழுக்கங்காரணமாக இகழ்ந்து மதித்தாயென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (உசுரு)

வரைவுமுடுக்க முற்றிற்று.

வரைபொருட்பிரிதல்.

வரைபொருட்பிரிதல்வருமாறு-சூத்திரம். மலைவிலைகூறல்வரையுடம்படுத்தல், வரைபொருட்சேகலை புரையவட்கென்ற, னீகூறென்றல் சொல்லாதேகல், பிரிந்தமைகூற னெஞ்சொடுகூற, னெஞ்சொடுவருந்தல் வருத்தங்கண்டுரைத்தல், வற்புறுத்தல்லொடு வன்புறையழிதல், வாய்மைகூறன் மன்னவன்மெய்யுரை, தேறாதுபுலம்பல் காவலமைறத்துரைத்த, லாறுவரவுரைத்த லாறுகண்டழுங்கன்,

மெலிவுகண்டு செவிலிபுணர்த்தல், மேவியசெவிலி கட்டுவைப்பி
த்தல், கலக்குற்றுநிற்றல் கட்டுவித்திகூறல், வேலனையழைத்த லின்
னலெய்தல், விலக்கநினைத்த னிலைமையுணர்த்த, லறத்தொடுநிற்றலை
யத்தீர்த்த, லவன்வெறிவிலக்கல் செவிலிக்குத்தோழி, யறத்தொடு
நிற்ற னற்றாய்க்குச்செவிலி, யறத்தொடுநிற்ற றேர்வரவுணர்த்தல்,
மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல், ஐயுற்றுக்கலங்க லவனிதிகாட்
ட, லாறைந்துடனேகூறியமூன்றும், விரைமலர்க்குழலாய் வரை
பொருட்பிரிதல்.

(இ-ள்.) முலைவிலைகூறல்- வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல்- வ
ரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல்-நீயேகூறென்றல்- சொல்
லாதேகல்-பிரிந்தமைகூறல்- நெஞ்சொடுகூறல்- நெஞ்சொடுவரு
ந்தல்- வருத்தங்கண்டுரைத்தல் - வழியொழுகிவற்புறுத்தல் - வன்
புறையெதிரழிந்திரங்கல் - வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல் - தே
றாதுபுலம்பல்-காலமறைத்துரைத்தல்-தூதுவரவுரைத்தல்- தூதுக
ண்டழுங்கல்-மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறல்- கட்டுவைப்பித்தல்- கல
க்கமுற்றுநிற்றல்- கட்டுவித்திகூறல்- வேலனையழைத்தல்- இன்ன
லெய்தல்- வெறிவிலக்குவிக்கநினைத்தல்- அறத்தொடுநிற்றலையுரை
த்தல்-அறத்தொடுநிற்றல்-ஐயந்தீரக்கூறல்- வெறிவிலக்கல்- செவி
லிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்- நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொ
டுநிற்றல்-தேர்வரவுகூறல்-மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்-ஐ
யுற்றுக்கலங்கல்- நிதிவரவுகூறுநிற்றல் என விவைமுப்பத்துமூன்
றும் வரைபொருட்பிரிதலாம். எ-று. அவற்றுள்,

முலைவிலைகூறல்.

முலைவிலைகூறலென்பது-வரைவுமுடுக்கப்பட்டதலைமகன், பா
ன்வரையொடுவருதற்கு நீசென்று அவளையன்மாரை முலைவிலைகே
ட்பாயாகவென, எல்லாவற்றுள்ளு நின்வரைவையெமரேற்றுக் கொ
ளினல்லது விலைகூறுவராயின் அவளுக்கேழுலகும் விலைபோதா
தெனத் தோழி முலைவிலைகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குறைவிற்குங்கல்விக்குஞ்செல்விற்குநின்குலத்திற்கும்வந்தோர் *
நிறைவிற்குமேதகுநீதிக்குமேற்பினல்லாணினையி *
னிறைவிற்குலாவரையேந்திவண்டில்லையனேழ்பொழிலு *
முறைவிற்குலாநுதலாள்விலையோமெய்ம்மைமொழிநர்க்கே. ()

கொலைவேற் கண்ணிக்கு
விலையிலை யென்றது.

[௬௰]

(இ-ள்.) வரைவுவேண்டி நீயெம்மாட்டுக் குறையுடையையாய் நிற்குமதனானும், கல்விமிகுதியானும், செல்வானும், தங்குலத்திற்கேற்றநின்குலத்தானும், நீவிடுக்கவந்தசான்றோரது நிறைவானும், மேவுதற்குத்தகு நீதியானும், நின்வரவையெமரேற்றுக்கொளினல்லது விலைகூறுவராயின், ஆராயுமிடத்து மெய்ம்மைசொல்லுவார்க்கு விற்போலவளைந்த நுதலையுடையாட்கு ஏழுலகும்விலையாமோ! விலைக்குறையாம். எ-று. எல்லாப்பொருட்குமிறைவன், வில்லாகியவனைத்தலையுடைய வரையையேந்துவான், வளவியதில்லைக்கண்ணான், அவனுடைய எழிற்பொழிலுமெனக்கூட்டுக.

செல்வு - இருமுதுகுரவராற்கொண்டாடப்படுதல். நிறைவு - அறிவொடுகூடியவொழுக்கம். நீதி - உள்ளப்பொருத்தமுள்ளவழி மறுக்காதுகொடுத்தல். உறைவிலென்பதற்கு - உறைவையுடைய வில்லென்றுமமையும். (௨௬௬)

வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல்.

வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தலென்பது - முலைவிலைகூறியதோழி, நீவரைவொடுவாராது இரவருள்செய்யாநின்றவிது கேட்பதற்கேதுவானால் நம்மெல்லார்க்கும் பொல்லாதாம், அதுபடாமல் எமராற்றொடுக்கப்பட்ட அருங்கலங்களை விரையவிட்டு அவளைவரைந்தெய்துவாயாகவென மேல்வருமிடுக்கண்கூறித் தலைமகனைவரைவுடம்படுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வடுத்தனநீள்வகிர்க்கண்ணிவெண்ணித்திலவாணகைக்குத் *
தொடுத்தனநீவிடுத்தெய்தத்துணியென்னைத்தன்றொழும்பிற் *
படுத்தநல்லீர்ங்கழலீசர்சிற்றம்பலந்தாழ்ப்பணியார்க் *
கடுத்தனதாம்வரிற்பொல்லாதிரவினின்னாரருளே. (௨௬௭)

தொடுத்தனவிடுத்துத் தோகைந்தாலெய்
திடுக்கண்பெரி திரவரினென்றது.

(இ-ள்.) என்னைத் தன்னடிமைக்கட்படுவித்த நல்லதீர்ங்கழலையுடையவீசரது சிற்றம்பலத்தைத் தாழ்ந்துபணியாதார்க்குத் தகவனவாகிய தீதுகள் உனக்குவரக்கூடுமாயின், இரவின்கணுண்டாகிய நின்னாருள் எமக்குப்பொல்லாது, அதனான் வடுவைவாகிய நீண்ட வகிர்போலுங்கண்ணையுடையாளது தூயமுத்துப்போலுமொளியையுடைய முறுவலுக்கு எமராற்றொடுக்கப்பட்டனவாகிய பொருள்களை நீவரவிட்டு வரைந்தெய்தத் துணிவாயாக. எ-று.

நீள்வகிர்க்கண்ணியாகிய வெண்ணித்தில வாணகைக்கென்றுரை

ப்பினுமமையும். தொடுத்தன - பலவாகவகுக்கப்பட்டன. படுத்தனநீள்கழலென்பதூஉம்பாடம். சிற்றம்பலத்தாம்பணியார்க்கடுத்தனதாம்வருகையாவது கெர்ப்பம்வருகை. அடுத்தனதாம்வரினென்பதற்கு நீவரினமக்கடுத்தனதாமுளவாமென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். அடுத்தனதான்வரினென்பது பாடமாயின், தாமென்பது அசைநிலை. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - அது. (௨௬௭)

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல்.

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறலென்பது - மேல்வருமாறு கூறி வரைவுடம்படுத்தினதோழிக்கு, யான்போய் நமர்கூறு நிதியமுந்தேடிக்கொண்டு நம்மையும்வந்துமேவுவேன், நீசென்று அவள்வாடாதவண்ணம் யான்பிரிந்தமைகூறி ஆற்றுவித்துக்கொண்டிருப்பாயாகவெனத் தலைமகன் றன்வரைபொருட்குப் பிரிகின்றமை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குன்றங்கிடையுங்கடந்துமர்கூறுநிதிகொணர்ந்து *
மின்றங்கிடைநும்மையும்வந்துமேவுவனம்பலஞ்சேர் *
மன்றங்கிடைமருதேகம்பம்வாஞ்சியமன்னபொன்னைச் *
சென்றங்கிடைகொண்டுவாடாவகைசெப்புதேமொழியே. ௨௬௮

ஆங்கவள்வயி னீங்கலுற்றவன்
இன்னுயிர்த்தோழிக்கு முன்னிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) மின்போலுமிடையையுடையாய், இனிக்குன்றக்கிடைப்புக்களையுடைய சுரத்தையுங்கடந்துபோய், துமர்சொல்லு நிதியத்தைத்தேடிக்கொணர்ந்து, நம்மையும்வந்துமேவுவேன், தேமொழியினையுடையாய், நீசென்று அம்பலத்தைச்சேர்ந்த மன்னன்றங்கும் இடைமருது, ஏகம்பம், வாஞ்சியமாகிய இவற்றையொக்கும் பொன்னை, இடைகொண்டுவாடாதவண்ணம், அவ்விடத்துச் சொல்லவேண்டுவன சொல்லுவாயாக. எ-று.

குன்றக்கிடையென்பது - மெலிந்துநின்றதெனினுமமையும். நும்வயினென்பதூஉம்பாடம். எண்ணப்பட்டவற்றொடுபடாது அம்பலஞ்சேர்மன்னனெனக்கூறியவதனால், அம்பலமேயவர்க்கிடமாதல்கூறினார். இடைகொண்டென்புழி இடை - காலம். மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - வரைபொருட்பிரியுந்தலைமகன் ஆற்றுவித்தல். (௨௬௮)

நீயேகூறென்றல்.

நீயேகூறென்றலென்பது - பிரிவறிவிப்பக்கூறினதலைமகனுக்கு, நீயிரவுவரினும் பகற்பிரிந்துசெல்லையெனவுட்கொண்டு நின்னோடுகூடியவப்பொழுதும் யானுயிர்வாழேனென்றுநினைந்திருப்பாளுக்குத் தாழேனென்னுமுரைமுன்னாக நின்பிரிவை நீயே சொல்லிப் போவாயாகவென அவன் விரையவருவது காரணமாகத்தோழி தலைமகளதுபிரிவாற்றாமை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்புள்.

கேழேவரையுமில்லோன்புலியூர்ப்பயில்கிள்ளையன்ன *
யாழேர்மொழிபாளிரவரினும்பகற்சேறியென்று *
வாழேனெனவிருக்கும்வரிக்கண்ணியைநீவருட்டித் *
தாழேனெனவிடைக்கட்சொல்லியேகுதனிவள்ளலே. (௨௬௪)

காய்கதிர்வேலோய் கனங்குழையவட் கு
நீயேயுரை நின்செலவென்ற து.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாதவள்ளலே, தனக்குவமையாக யாவரையுமுடையனல்லாதவனது புலியூர்க்கட்பயிலுங்கிளியையொக்கும் யாழோசைபோலுமொழியையுடையாள், இரவினீவரினும் பகற்பிரிந்துசெல்லையென்று அதனையேயுட்கொண்டு நின்னொடுகூடியவப்பொழுதும் யானுயிர்வாழேனென்றுநினைந்திருக்கும் வரிக்கண்ணினையுடையாளை வசமாக்கிப் பெற்றதோர்செவ்வியில் தாழேனென்னும் உரைமுன்னாக நின்பிரிவை நீயேசொல்லியேகுவாயாக. எ-று.

கிளி மென்மையும் மென்மொழியுடைமையும்பற்றி, மென்மொழியையுடையாட்குவமையாய்வந்தது. யாழோசை செவிக்கினிதாதல்பற்றி மொழிக்குவமையாய்வந்தது. புலியூர்ப்பயிலுமொழியாளெனவியையும். வாழேனெனவிருக்குமென்பதனைமுற்றாக்கி மொழிபாளிவ்வாறுசெய்யும் அவ்வரிக்கண்ணியை யென ஒருசுட்டுவருவித்துரைப்பினுமமையும். வருடி-வருட்டியெனமிக்குநின்றது. வாழேனெனவிருக்குமென்றதனான், இத்தன்மைத்தாகியவிவளது பிரிவாற்றாமையை மறவாதொழியவேண்டுமென்றாளாம். இடைக்கணென்றது - இவ்வொழுக்கத்தால் நினக்குவருமேதநினைந்து ஆற்றாளாஞ் செவ்விபெற்றென்றவாறு. வடிக்கண்ணியையென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-தலைமகளதாற்றாமையுணர்த்துதல். (௨௬௪)

சொல்லாதேகல்.

சொல்லாதேகலென்பது-நீயேகூறென்றதோழிக்கு, யானெவ்வாறுகூறினும் அவள்பிரிவுடம்படாளாதலின் ஒருகாலும் வரைந்துகொள்கையில்லை யான்விரையவருவேன் அவ்வளவும் நீயாற்றுவித்துக்கொண்டிருப்பாயாகவெனக் கூறித் தலைமகன் றலைமகளுக்குச் சொல்லாதுபிரியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வருட்டிற்றிகைக்கும்வசிக்கிற்றுளங்குமன்மகிழ்ந்து *
தெருட்டிற்றெளியலள்செப்பும்வகையில்லைசீரரக்கன் *
குருட்டிற்புகச்செற்றகோன்புலியூர்குறுகார்மனம்போன் *
றிருட்டிற்புரிகுழலாட்கெங்ஙனேசொல்லியேகுவனே. (௨௭௯)

நிரைவளை வர் ட
வுரையா தகன்ற து.

(இ-ள்.) நுதலுந்தோளு முதலாயினவற்றைத் தைவந்து ஒன்று சொல்லக்குறிப்பேனாயின், இஃதென்கருதிச் செய்கின்றாளென்று மயங்காநிற்கும்; இன்சொல்லின்வசித்து ஒன்று சொல்லலுறுவேனாயின், அக்குறிப்பறிந்து உண்ணடுங்காநிற்கும்; இனிவெளிப்படப்பிரிவுணர்த்திப் பொருண்முடித்துக் கடிதின்வருவலென்று கூறுற்றுத்தெளிவிப்பேனாயின், மன்மகிழ்ந்து அதனைத்தேருள், இவ்வாறொழிய அறிவிக்கும்வகை வேறில்லை, அதனாற் சுருண்டகுழலையுடையாட்குப்பிரிவை எவ்வண்ணஞ் சொல்லிப்போவேன்! ஒருவாற்றானுமரிது. எ-று. பெருமையையுடைய அருக்கன் குருடாகிய இழிபிறப்பிற் புகும்வண்ணம் அவனைவெகுண்டதலைவனது புலியூரையணுகாதார் மனம்போன்று இருட்டுதலையுடைய புரிகுழலெனக்கூட்டுக.

வருடினென்பது - வருட்டினென்னநின்றது. ஏகுவதேயென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - வரைவுமாட்சிமைப்படுத்துதற்குப்பிரிதல். (௨௭௯)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது-தலைமகன், முன்னின்று பிரிவுணர்த்தமாட்டாமையிற் சொல்லாது பிரியாநிற்ப, தோழிசென்று, நமராற்றொடுக்கப்பட்ட வெல்லாநிதியத்தையும் ஒருங்குவரவிட்டு நின்னைவரைந்துகொள்வானாக அழற்கடநெறியே பொருள்தேடப்போனான், அப்போக்கு, அழற்கடஞ்சென்றமையான் நமக்குத்

துன்பமென்பேனோ வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தானாதலின் நம க்கின்பமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக்கூறி,வரைவுகாரண மாகப் பிரிந்தானாதலின்,இது நமக்கின்பமேயெனத் தலைமகள் வ ருந்தாமல் அவன்பிரிந்தமைகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நல்லாய்நமக்குற்றதென்னென்றுரைக்கேனமர்தொடுத்த *
வெல்லாதிதியுடன்விடுப்பானிமையோரிறைஞ்சு *
மல்லார்கழலழல்வண்ணர்வண்டில்லைதொழார்களல்லாற் *
செல்லாவழற்கடமின்றுசென்றார்நஞ்சிறந்தவரே. (உளச)

தேங்கமழ் குழலிக்குப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

(இ-ள்.) நமக்குச்சிறந்த அவர், நமராற்றொடுக்கப்பட்ட வெல் லாதிதியத்தையும் ஒருங்கேவரவிடுவான் வேண்டி,இமையோர்செ ன்றுவணங்கும் வளமார்ந்தகழலையுடைய அழல்வண்ணரது வள வியதில்லையைத்தொழாதாரல்லது நம்போல்வார்செல்லாத அழ லையுடையசுரத்தை இன்றுசென்றார். அதனான்,நல்லாய்,நமக்குவந் ததனை யாதென்றுசொல்லுவேன்! எ-று.

என்னென்றுரைக்கேனென்றதனான்,தொடுத்ததுவிடுப்பச்செ ன்றாராகலின் இன்பமென்பேனோ, அழற்கடஞ்சென்றமையாற் றுன்பமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக்கூறுவாள்போன்று, வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாராகலின் இது நமக்கின்பமேயென் றுற்றுவித்தாளாம். தொழார்களல்லார்செல்லாவென்றுபாடமோ துவாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் -வரைவுநீட்டியாமை யுணர்த்துதல். (உளச)

நெஞ்சொடுகூறல்.

நெஞ்சொடுகூறலென்பது-பிரிந்தமைகூறக்கேட்டுவருந்தாநி ன்றநெஞ்சிற்கு, நமக்கேதம்பயக்குமொழுக்கமொழிந்து குற் றந்தீர்ந்தமுறைமையாகியவொழுக்கத்துப் பிரிந்தவிது நம்மை க்கெடுக்குமென்று நீகருதின் இதுவொழிய நமக்கின்புறுவாறு முபாயம் வேறுளதோவெனத் தலைமகள் அந்நெஞ்சினதுவருத் தந்தீரக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அருந்தும்விடமணியாமணிகண்டன்மற்றண்டர்க்கெல்லா *
மருந்துமமிர்தமுமாகுமுன்னோன்றில்லைவாழ்த்தும்வள்ள *
லிருந்துங்கடனெறிசெல்லுமிவ்வாறுசிதைக்குமென்றால் *
வருந்துமடநெஞ்சமேயென்னயாமினிவாழ்வகையே. (உளஉ)

கல்வரைநாடன் சொல்லாதக ல
மின்னொளிமருக்குறன்னொளிதளர்ந்தது.

(இ-ள்.) உண்ணப்பட்டநஞ்சநின்று அலங்காரமாய நீலமணி போலுங்கண்டத்தையுடையவன், தேவர்க்கெல்லாமுறுதியயக்கு மருந்தும் இன்சுவையையுடையவமிர்தமுமாகாநிற்கும்மூன்னோன், அவனதுதில்லையைவாழ்த்தும் நம்வள்ளல் நமக்கேதம்பயக்கு மொழுக்கமொழிந்து குற்றந்தீர்ந்திருக்குமுறைமையாகிய இந்நெறியைச்செல்கின்ற இந்தநீதி நம்மைக்கெடுக்குமென்று நீ சருதின், வருந்துகின்றவறிவில்லாதநெஞ்சமே, பாமின்புத்துவாழுமுபாயம் வேறியாது! எ-று.

அருந்துமென்பது-காலமயக்கம். அருந்துதற்றொழின்முடிவதன்முன் நஞ்சங்கண்டத்து நிறுத்தப்பட்டணியாயிற்றாகலின், நிகழ்காலத்தாற்கூறப்பட்டதெனினுமமையும். மற்று-அசைநிலை. திருந்துங்கடனெறியென்பது- தித்திக்குந்தேனென்பதுபோல இத்தன்மைத்தென்னுநிகழ்காலம்படநின்றது. திருந்துங்கடனெறியைச்செல்லுமென்றும், களவாகியவிவ்வாற்றைச் சிதைக்குமென்றும், மூற்றாக அறுத்துரைப்பாருமுளர். (உஎஉ)

நெஞ்சொடுவருந்தல்.

நெஞ்சொடுவருந்தலென்பது- பிரிந்தமைகூறக்கேட்ட தலைமகள், அன்றவரைவிடாது என்னைவிட்டு அவரதுதேர்ப்பின் சென்றநெஞ்சம் இன்றுமவ்வாறுசெய்யாது என்னைவருத்தாநின்றதெனத் தன்னெஞ்சொடுவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஏர்ப்பின்னைதோண்முன்மணந்தவனேத்தவெழிநிகழுஞ் *
சீர்ப்பொன்னைவென்றசெறிகழலோன்றில்லைச் சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னைபொன்னவிழ்முத்தமணலிற்கலந்தகன்றார் *
தேர்ப்பின்னைச்சென்றவென்னெஞ்சென்கொலாமின்றுசெய்கின்றதே

வெற்ப லீங்க ப்
பொற்பு வரடிய து.

(இ-ள்.) அழகையுடைய பின்னையென்கின்றதேவியுடையதோள்களை முற்காலத்துக் கலந்தமாயோன்நின்றுபரவஎழில்விளங்குஞ்செம்பொன்னைவென்ற திருவடிகளையுடையவனது தில்லைக்கட் சூழ்ந்தபொழிலிடத்துக் கரியபுன்னை பொன்போல மலராநின்ற முத்துப்போலு மணலையுடையதோரிடத்துக் கூடி நீங்கினவர்

து தேர்ப்பின்சென்றவென்னெஞ்சம் இவ்விடத்தின்றுசெய்கின்றதென்னே! அறிகின்றிலேன். எ-று.

ஏத்தவெழிறிகழுமெனவியையும். என்னோடுநில்லாது அவர் தேர்ப்பின்போனநெஞ்சம் இன்றென்னைவருத்துகின்ற விஃதென்னென்று நெஞ்சொடுநொந்துகூறினளாகவுரைப் பினுமமையும். செறிகழலும்,மூத்தமணலும், அன்மொழித்தொகை. தேய்கின்றதேயென்பதுபாடமாயின், அன்றவரை விடாதுசென்றநெஞ்சம் செல்லாதுஈண்டிருக்குமென்னைப்போல் இன்றுதேய்கின்றதென்னென்று கூறினளாகவுரைக்க. இவையிரண்டற்கும்மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (உஎ௩)

வருத்தங்கண்டுரைத்தல்.

வருத்தங்கண்டுரைத்தலென்பது-தலைமகள் தன்னெஞ்சொடுவருந்தாநிற்பக் கண்டதோழி,இத்தன்மைத்தாகிய வெற்பாகலிற்றாழாதுவிரையவவரொடுவருவர், ஆதலால் நீயின்னாமையையடையாதொழிவாயாகவென்று அவள்வருத்தந்தீரக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கானமர்குன்றர்செவியுறவாங்குகணைதுணையா *
மானமர்நோக்கியர்நோக்கெனமானற்றொடைமடக்கும் *
வானமர்வெற்பர்வண்டில்லையின்மன்னைவணங்கலர்போற் *
றேனமர்சொல்லிசெல்லார்செல்லல்செல்லதிருநுதலே. (உஎ௪)

அழலுறுகோதையின் விழுமுறுபேதை ஐய
நீங்கலெனப் பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) தேனைப்பொருந்துஞ்சொல்லையுடையாய்,கானின்கணமருங்குன்றவர் செவியுறும்வண்ணம் வலித்த கணையைத் தாமெய்யக்குறித்தவற்றினோர்க்குந் தந்துணைவியராகிய மானைப்பொருந்திய நோக்கத்தையுடையவரது நோக்கோடொக்குமென்று கருதி அம்மானைக்குறித்த நல்லதொடையைமடக்குமுகிறங்கும் வெற்பர் செல்கின்றாரல்லர்,வளவியதில்லையின்மன்னனை வணங்காதாரைப்போல,திருநுதால்,இன்னாமையையடையாதொழிவாய். எ-று.

தொடைமடக்குமென்னுஞ்சொற்கள் இயைந்து ஒருசொல்லாய்க் குன்றவரென்னுமெழுவாய்க்குங் கணையையென்னுமிரண்டாவதற்கும்முடிபாயின. துணையாமென்பது "ஏவலிளையர்தாய்,,என்பதுபோல மயக்கமாய்நின்றது. மானமர்நோக்கியர் நோக்கென்பதனை உறழ்வாலுவமைப்பாற்படுக்க. கொலைத்தொழிலாளருந் த

ந் துணைவியரோடொப்பனவற்றிற்கு மிடர்செய்யாதவேற்பாதலின், நீயிவ்வாறுவருந்த நீட்டியாரென்பது கருத்து. (உஎச)

வழியொழுகிவற்புறுத்தல்.

வழியொழுகிவற்புறுத்தலென்பது- தலைமகளது வருத்தங்கண்டதோழி, அவளைவழியொழுகியாற்றுவிக்க வேண்டுமளவாகலின், ஆற்றாமைக்குக்காரணமாகியவற்றைக்கூறித் தானும் அவளோடு வருத்தமுற்று, அதுகிடக்க இம்மலர்ப்பாவையையன்னாட்கு இவ் வேறுபாடுவந்தவாறென்னோவென்று அயலவர் ஐயுறாநிற்பாதலான் நீயாற்றவேண்டுமென்று அவள்வழியொழுகிவற்புறுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மதுமலர்ச்சோலையும்வாய்மையுமன்புமருவிவெங்கான் *
கதுமெனப்போக்குநிதியினருக்குமுன்னிக்கலுழ்ந்தா *
னொதுமலர்நோக்கமொர்மூன்றுடையோன்றில்லைநோக்கலர்போ
லிதுமலர்ப்பாவைக்கென்னோவந்தவாறென்பரேந்திழையே. ()

சூழிருங் கூந்தலை த்
தோழி தெருட்டிய து.

(இ-ள்.) அவரைப்புதுவதுகண்ணுற்ற மதுமலரையுடையசோலையையும், அன்று நின்னிற்பிரியேன் பிரியினாற்றேனென்றுகூறிய வஞ்சினத்தினது மெய்ம்மையையும், வழிமுறைபெருகியவன்பையும், நம்மோடுமருவிவைத்துப் பின்கதுமென வெங்கானிற்போகியபோக்கையும், போய்த்தேடுநிதியினது செய்தற்கருமையையும், நினைந்து நீகலுழ்ந்தால், ஏந்திழாய், ஏதிலர், மலர்ப்பாவையன்னாட்கு இவ்வேறுபாடுவந்தவாறென்னோவென்றையுறுவர், அதனானீயாற்றுவாயாக. எ-று. கண்களொருமூன்றையுடையவனது தில்லையைக்கருதாதார்போல வந்தவாறென்னோவெனக்கூட்டுக.

அன்பு-வழிமுறையாற்சுருங்காது கடிதுசுருங்கிற்றென்னுங்கருத்தாற் கதுமெனப்போக்குமென்றாள். அருக்குமென்றதனால் நீட்டித்தல்கருதினாளாம். வழியொழுகியாற்றுவிக்கவேண்டுமளவாகலின், ஆற்றாமைக்குக்காரணமாகியவற்றை மிகுத்துக்கூறினாளாம். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல். (உஎரு)

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல்.

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கலென்பது, வழியொழுகிவற்புறுத்தினதோழியோடு, தலைமகன்வரைவுநீடுதலாற் றமக்கோர்பற்றுக்

கோடின்றிவருந்துந் திருவினையுடையார்க்கு அவன்வரைவுமிஃவ
யினிது யானுற்றேனெனத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்திரங்
காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வந்தாய்பவரையில்லாமயின்முட்டையிளையமந்தி *
பந்தாடிரும்பொழிற்பல்வரைநாடன்பண்போவினிதே *
கொந்தார்நறுங்கொன்றைக் கூத்தன்றென்றில்லை தொழார்குழுப்
போற்,சிந்தாகுலமுற்றுப்பற்றின்றிநையுந்திருவினர்க்கே. உஎகூ

வஞ்சுறைவேலோன் வரைவுநீ ட
வன்புறையழிந்தவண் மனமழுங்கிய து.

(இ-ள்.) கொத்தார்ந்த நறியகொன்றையையணிந்தகூத்தனது
தெற்கின்கணுண்டாகிய தில்லையைவணங்காதார துகிரள்போல ம
னக்கலக்கத்தையுற்றுத் தமக்கோர்பற்றுக்கோடின்றிவருந்துந் தி
ருவினையுடையவர்க்கு, சென்றாராய்வாரையுடைத்தல்லாத மயிலி
ன்முட்டையை இளையமந்தி பந்தாடிவிளையாடும் பெரியபொழி
லையுடையபலவாகிய வரைகளையுடைய நாட்டையுடைய வனதியல்
போ,இனிது. எ-று.

நையுத்திருவினர்க்கென்றது நையுந்துணையாயிறந்துபடாதி
ருந்து அவனளிபெற்றனான்று இஃபுறவெய்தும் நல்வினையா
ட்டியர்க்கென்றவாறு. எனவே, யானதுபெறுமாறில்லையென்று
ளாம். உற்றதாராய்ந்தோம்புவாரில்லாத மயிலினதுமுட்டையால்
ஞன்றவருத்தமறியாதவிளமந்தி, மயிலின்வருத்தமும் முட்டையி
ன்மென்மையும் பாராது பந்தாடுகின்றாற்போலக் காதலரான்வி
னவப்படாத என்காமத்தை நீயிஃதுற்றறியாமையான் எனதுவ
ருத்தமும் காமத்தினது மென்மையும் பாராது, இவ்வாறுரைக்கி
ன்றாயென உள்ளுறைவகையாற் றோழியைநெருங்கி வன்புறை
யெதிரழிந்தவாறு கண்டுகொள்க. அல்லதூஉம், வந்தாய்பவர்தோ
ழியாகவும், இளமந்தி தலைமகனாகவும், பந்தாடுதல் தலைமகளதுவ
ருத்தம்பாராது தான்வேண்டியவரசெழுகுமவனதொழுக்கமாக
வும்,உளப்பினுமமையும். திருவினெற்கேயென்பதுபாடமாயி
ன், இவ்வாறு வஞ்சகன்மையேனுப் வாழுந்திருவையுடையேற்கெ
னவுரைக்க. இதற்குத்திரு-ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு-அழுகையை
ச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-அது. (உஎகூ)

வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல்.

வாய்மைகூறிவருத்தத்தணித்தலென்பது- வரைவுநீடுதலான் வ

ன்புறையெதிரழிந்துவருந்தாநின்றதலைமகளுக்கு, அவர்சொன்ன வார்த்தை நினக்குப்பொய்யென்பதேகருத்தாயின், இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதுமில்லையெனத் தோழி தலைமகனது வாய்மைகூறி, அவள்வருத்தந்தணியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மொய்யென்பதேயிழைகொண்டவனென்னைத்தன்மொய்கழற்காட்
செய்யென்பதேசெய்தவன்றில்லைச்சூழ்கடற்சேர்ப்பர்சொல்லும்
பொய்யென்பதேகருத்தாயிற்புரிகுழற்பொற்றொடியாய் *
மெய்யென்பதேதுமற்றில்லைகொலாமிவ்வியவிடத்தே. (உஎஎ)

வேற்றடங் கண்ணி யை
யாற்று வித்த து.

(இ-ள்.) வலிமையையுடைய என்பதனையே தனக்கணியாகக் கொண்டவன், என்னைத் தன்னுடைய வலியதிருவடிகட்காட்செய்யென்று வெளிப்பட்டுநின்று சொல்லுதலையேசெய்தவன், அவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய சூழ்ந்தகடலையுடைத்தாகிய சேர்ப்பையுடையவரது சொல்லும் பொய்யென்பதே நினக்குக்கருத்தாயின், சுருண்டகுழலையுடையபொற்றொடியாய், இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதுமில்லைபோலும். எ-று.

அரிமுதலாயினவொன்பாகலின், மொய்யென்பென்றார். இழித்தனை கைக்கொள்வானாகலின், என்னையணியாகவும் என்னையடிமையாகவுங்கொண்டானென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை. (உஎஎ)

தேறாதுபுலம்பல்.

தேறாதுபுலம்பலென்பது- தலைமகனது வாய்மைகூறிவருத்தந்தணியாநின்றதோழிக்கு, யானவர்கூறியமொழியின்படியே மெய்ம்மையைக்கண்டுவைத்தும், என்னெஞ்சமுநிறையும் என்வயமாய்நிற்கின்றனவில்லை, அதுவேயுமன்றி, என்னுயிரும் பொறுத்தற்கரிதாகாநின்றது, இவையிவ்வாறாதற்குக்காரணம் யாதென்றறிகின்றிலேனெனத் தான்றேறாமைகூறிப்புலம்பாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மன்செய்தமுன்னாண்மொழிவழியேயன்னவாய்மைகண்டு *
மென்செய்தநெஞ்சநிறையுநில்லாவெனதின்னுயிரும் *
பொன்செய்தமேனிபன்றில்லையுறாரிற்பொறையரிதா *
முன்செய்ததீங்குகொல்காலத்துநீர்மைகொல்மொய்குழலே. ()

தீதறுகண்ணி தேற்றத்தேறா து
போதுறுகுழலி புலம்பிய து.

(இ-ள்.) மொய்த்தகுழலையுடையாய், முற்காலத்து மன்னன் நமக்குதவியமொழிபின்படியே அத்தன்மைத்தாகியமெய்ம்மையைக்கண்டுவைத்தும், என்னெஞ்சமுநிறையுமென்வசமாயவாய் நிற்கின்றில, இவையென்செய்தன! அதுவேயுமன்றி, எனதினியவுயிரும்பொன்னையொத்தமேனியையுடையவனது தில்லையையுறாதாரைப்போல வருத்தம்பொறுத்தலரிதாகாநின்றது, இவையிவ்வாறாதற்குக்காரணம் யான்முன்செய்ததீவினையோ? அன்றிப் பிரியுங்காலமல்லாதவிக்காலத்தினியல்போ? அறிகின்றிலன். எ-று.

மொழிவழியேகண்டுமெனவினையும். நெஞ்சநில்லாமையாவது-நம்மாட்டு அவரதன்பு எத்தன்மைத்தோவென்றையப்படுதல். நிறைநில்லாமையாவது-பொறுத்தலருமையான் அந்நோய் புறத்தார்க்குப்புலனாதல். நில்லாவென்பதுபாடமாயிற் றனித்தனிகூட்டுக. பொன்செய்தவென்புழிச்செய்தவென்பது-உவமச்சொல். உயிர் துன்பமுழத்தற்குக் காரணமாதலின், அதனையுந் துன்பமாகநினைத்து இன்னுயிரும்பொறையரிதாமென்றாள். மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்-ஆற்றுதல். (உஎஅ)

காலமறைத்துரைத்தல்.

காலமறைத்துரைத்தலென்பது- தேறாமைகூறிப்புலம்பாநின்ற தலைமகள், காந்தள்கருவுறக்கண்டு, இஃதவர்வரவுகுறித்தகாலமென்று கலங்காநிற்ப, நம்முடையவையன்மார் தினைக்கதிர்காரணமாகக் கடவுளைப்பராவ, அக்கடவுளதாணையாற் காலமன்றியுங் கார்நீரைச்சொரிய, அதனையறியாது, காலமென்று இக்காந்தண்மலர்ந்தன நீயதனைக்காலமென்று கலங்கவேண்டாவெனத் தோழி, அவளையாற்றுவித்தற்குக்காலமறைத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருந்தினையோம்பக்கடவுட்பராவிநமர்கலிப்பச் *
சொரிந்தனகொண்மூச்சுரந்ததன்பேரருளாற்றொழும்பிற் *
பரிந்தெனையாண்டசிற்றம்பலத்தான்பரங்குன்றிற்றுன்றி *
விரிந்தனகாந்தள்வெருவரல்காரெனவெள்வளையே. (உஎகூ)

காந்தள்கருவுறக் கடவுண்மழைக்கெ ன்
றேந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பிய து.

(இ-ள்.) வெள்வளையையுடையாய், கரியதினையையோம்பவேண்டிக் கடவுளைப்பராவி நமராரவாரிப்ப, அக்கடவுளாணையாற்கொ

ண்முகில்கள் காலமன்றியுநீரைச்சொரிந்தன, அதனைக்காரென்றுகருதி, இப்பரங்குன்றின்கட்காந்தளொருங்கியலர்ந்தன, அதனாற் நீகாரென்றஞ்சவேண்டா. எ-று. பொறுத்தற்கரிதாகச்சுரந்த தனதுபெரியவருளால் அடிமைக்குத் தகாதவெம்மைத் தன்னடிமைக்கண்ணேகூட்டி நிவுநிலைமையின்றிப் பரிந்தாண்டசிற்றம்பலத்தானது பரங்குன்றினெனக்கூட்டுக.

கடவுண்மழை-கடவுளாற்றரப்பட்டமழை. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-ஆற்றுவித்தல். (௨௭௯)

தூதுவரவுரைத்தல்.

தூதுவரவுரைத்தலென்பது - காலமறைத்தசோழி, ஒருதூதுவந்துதோன்றுநின்றது, அஃதின்னார் தூதென்று தெரியாதெனத் தானிப்புறமேயோடுநின்று அவள் மனமகிழும்படி தலைமகளுக்குத் தூதுவரவுரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்புள்.

வென்றவர்முப்புரஞ்சிற்றம்பலத்துநின்றும்வெள்ளிக் *
குன்றவர்குன்றுவருடராக்கூடினர்நம்மகன்று *
சென்றவர்தூதுகொல்லோவிருந்தேமையுஞ்செல்லல்செப்பா *
நின்றவர்தூதுகொல்லோவந்துதோன்றுநிரைவளையே. (௨௮௰)

ஆங்கொரு தூதுவரப்
பாங்கிகண் டுரைத்தது.

(இ-ள்.) நிரைவளையையுடையாய், ஒருதூதுவந்துதோன்றுநின்றது, இது குன்றுத அருள்கொணர்ந்துதர வந்துகூடிப் பின்னம்மைப்பிரிந்துசென்றவர் தூதோ? அன்றி அவர்பிரியவிருந்தோமிடத்தும் இன்னுமையைச் சொல்லாநின்றவேதிலார்தூதோ? அறியேன் எ-று. முப்புரத்தைவென்றவர், சிற்றம்பலத்தின்கணின்றும் வெள்ளிக்குன்றையுடையவர், அவரது குன்றுதவருவெனக்கூட்டுக.

கூடினரென்பது- பெயர்படநின்றதெனினுமமையும். இருந்தேமையென்னுமிரண்டாவது ஏழாவதன் பொருட்கண்வந்தது. இரண்டாவதாயேநின்று இன்னுமையைச் சொல்லாநின்றவரென்னுந்தொழிற்பெயரோடுமுடிந்ததென்பாருமுளர். ஆங்கொருதூது - ஏதிலார்தூது. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன்- ஐயந்தீர்தல். (௨௮௰)

தூதுகண்டழுங்கல்.

தூதுகண்டழுங்கலென்பது-தூதுவரவுஉரைப்பக்கேட்ட தலைமகள் மனமகிழ்வோடுநின்று, இஃதயலார்தூதாகலான் இவைவருவனசெல்வனவாகாநின்றன,காதலர்தூது இன்றுவாராதிருக்கின்றது என்செய்யக்கருதியென்றறிகின்றிலேனென்று ஏதிலார்தூதுகண்டழுங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வருவனசெல்வனதூதுகளேதிலவான்புலியூ *
ரொருவனதன்பரின்பக்கலவிகளுள்ளுருகத் *
தருவனசெய்தெனதாவிகொண்டேகியென்னெஞ்சிற்றம்மை *
யிருவினைகாதலரேதுசெய்வானின்றிருக்கின்றதே. (உ௲௯)

அயலுற்ற தூதவர
வயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.

(இ-ள்.) ஏதிலவாகிய தூதுகள் வருவன போவனவாயிராநின்றன,வானிற்புலியூர்க்கணுளனாகிய ஒப்பிலாதானது அன்பையுடையவரைப்போல யானின்புறவுள்ளுருகும்வண்ணந் தரப்படுவனவாகிய இன்பக்கலவிகளை முன்செய்து,பின்னெனதாவியைத் தாங்கொண்டுபோய் என்னெஞ்சத்தின்கட் டம்மையிருத்தினகாதலர்,இன்றுவாளாவிருக்கின்றது ஏதுசெய்யக்கருதி? எ-று.

ஒருவனதன்பு- ஒருவன்கணன்பு உள்ளுருகத்தருவனவென்பதற்கு உள்ளுருகும்வண்ணஞ்சிலவற்றைத்தருவனவாகியகலவியென்றுரைப்பினுமமையும். தன்மெய்யன்பர்போல யானுமின்புறவுள்ளுருகுக்கலவிகளை முன்செய்து பின்னெனதாவி போயினுற்போலத் தாம்பிரிந்துபோய் ஒருஞான்றுங்கட்புலனாகாது யானினைந்து வருந்தச் செய்தகாதலர் இன்று ஏதுசெய்யவிருக்கின்றுரென வேறுமொருபொருடோன்றியவாறுகண்டுகொள்க. அயல்-அயன்மை. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (உ௲௯)

மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறல்.

மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறலென்பது-ஏதிலார்தூதுகண்டழுங்காநின்றதலைமகளைச் செவிலியெதிர்ப்பட்டு, அடியிற்கொண்டு முடிகாறுநோக்கி, இவள்பண்டைத்தன்மையளல்லள், இவ்வாறு மெலிதற்குச் செயினதரட்சியித்பட்டனள்போலு மென்றறிகின்றிலேனென்று அவளதுமெலிவுகண்டுகூறாநிற்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

வேயினமென்றோண்மெலிந்தொளிவாடிவிழிபிறிதாய்ப் *
பாயினமேகலைபண்டையளல்லள்பவளச்செவ்வி *
யாயினவீசனமரர்க்கமரன்சிற்றம்பலத்தான் *
சேயினதாட்சியிற்பட்டனளாலித்திருத்திழையே. (௨௮௨)

வண்டமர்புரிகுழ லொண்டொடி மெலிய
வாடாநின்ற கோடாய்கூறியது.

(இ-ள்.) வேய்க்கினமாகிய மென்றோண்மெலிந்து கதிர்ப்புவாடிவிழி தன்னியல்பிழந்து வேறுப்பப் பாந்தமேகலையையுடையாள் பண்டைத்தன்மையளல்லளாயினாள், அதனால் இத்திருந்திழை சேயினதாட்சியாகியவிடத்துப்பட்டாள்போலும். எ-று. திருமேனி பவளத்தினது செவ்வியாகியவீசன், தேவர்க்குத்தேவன், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், அவனுடையசேயெனக்கூட்டுக.

ஒளிவாடியென்பதூஉம், விழிபிறிதாயென்பதூஉம், சினைவினைப்பாற்படும். பாயினமேகலையென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொல்நீர்மைப்படுதலின், ஆகுபெயரெனப்படும். செவ்வி-கருகுதலும்வெளுக்குதலுமில்லாதநிறம். ஆட்சி - அவனதாணையான் மக்களுக்கணையலாகாதவிடம். (௨௮௨)

கட்டுவைப்பித்தல்.

கட்டுவைப்பித்தலென்பது-மெலிவுகண்டசெவிலி, அவளுறுபருவங்கூறி, இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெரியவறிந்துசொல்லுமினெனக் கட்டுவித்திக்குரைத்துக் கட்டுவைப்பியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுணங்குற்றகொங்கைகள்சூதுற்றிலசொற்றெளிவுற்றில *
குணங்குற்றங்கொள்ளும்பருவமுறாள்குறுகாவசுரர் *
நிணங்குற்றவேற்சிவன்சிற்றம்பலநெஞ்சுறாதவர்போ *
லணங்குற்றநோயறிவுற்றுரையாடுமினன்னையரே. (௨௮௩)

மால்கொண்ட கட்டுக்
கால் கொண்டது.

(இ-ள்.) சுணங்கைப்பொருந்தியகொங்கைகள் சூதின்றன்மையையுற்றனவில்லை, சொற்கள் குதலைமைநீங்கி விளங்குதலையுற்றனவில்லை, நன்மையுந்தீமையுமறியும் பெதும்மையைப் பருவத்தையிப்பொழுதைக்குறாள். இவளிளமை இதுவாயிருந்தது. அன்னைமீர், இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெளியவறிந்துசொல்லுவீராமின்.

எ-று. சென்றுசேராதவளாருடைய நிணத்தைக்குற்றசூலவேலையுடையசிவனது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுறாதாரைப்போல அணங்குற்றவெனக்கூட்டுக.

இளமைகூறியவதனாற் பிறிதொன்றுசிந்திக்கப்பட்டாளென்பது கூறினாளாம். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்-தலைமகட்குற்றதுணர்த்தல். (உஅந)

கலக்கமுற்றுநிற்றல்.

கலக்கமுற்றுநிற்றலென்பது - செவிலிகட்டுவைப்பியாநிற்ப, இவளுள்ளமோடியவாறுமுழுதையும் புலப்படுத்தி, நம்மை வருத்தி, அயலார் அன்று மொழியாத பழியையும் வெளிப்படச்சொல்லி, எம்மிடத்துண்டாகிய நாணினையுந்தள்ளி, எங்குடியினையுங் குற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டுவித்தி நிற்கப்புகுகின்றதெனத் தோழி கலக்கமுற்று நில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாட்டியன்றேயெம்வயிற்பெருநாணினிமாக்குடிமா *
சூட்டியன்றேநிற்பதோடியவாறிவளுள்ளமெல்லாங் *
காட்டியன்றேநின்றதில்லைத்தொல்லோனைக்கல்லாதவர்போல் *
வாட்டியன்றோர்குழலார்மொழியாதனவாய்திறந்தே. (உஅச)

தெய்வத்திற் றெரியுமெ ன
எவ்வத்தின் மெலிவுற்ற து.

(இ-ள்.) இவளுள்ளமோடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி, அன்றுதொட்டுநின்ற தில்லைக்கணுள்ளாகிய பழையோனைக் குருமுகத்தாலறியாதாரைப்போல வருந்த நம்மைவாட்டி, அலர்தூற்றி அவ்வேர்குழலாராகியவயலார் அன்றுமொழியாத பழியையும் வெளிப்படச்சொல்லி, இப்பொழுதெம்மிடத்துண்டாகியபெருநாணினை மாள்வித்தல்லவே, எம்பெருங்குடியைக் குற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டுவித்திநிற்பது, இனியென்செய்தும்! எ-று.

மூள்வித்தற்கண் மூட்டியெனநின்றவாறுபோல மாள்வித்தற்கண் மாட்டியெனநின்றது. தள்ளியென்னும்பொருள் படநின்றதென்பாருமுளர். நிற்பதென்றதனை முன்னையதனோடுங் கூட்டுக. இவளென்றது கட்டுவித்தியையென்று, இவணிற்பதெனக்கூட்டித் தலைமகள்கூற்றாகவுரைப்பினுமமையும். தில்லைக்கணின்றநாள் இந்நாளென்றுணரலாகாமையின், அன்றேநின்றவென்றார். தெய்வம்-கட்டுக்குரியதெய்வம். மெய்ப்பாடு- இளிவரல். பயன் - அறத்தொடுநிற்றற்கொருப்படுத்தல். (உஅரு)

கட்டுவித்திகூறல்.

கட்டுவித்திகூறலென்பது- தோழிகலக்கமுற்றுநில்லாநிற்ப, இருவரையுநன்மையாகக்கூட்டுவித்ததெய்வம் புறத்தார்க்கிவ்வொழுக்கம்புலப்படாமல் தானிட்டநெல்லின்கண் முருகனைக்காட்ட, இதனையெல்லீருங்காண்மின், இவளுக்குமுருகனையொழியப்பிறிதொன்றுமில்லையெனக் கட்டுவித்தி நெற்குறி காட்டிக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குயிலிதன்றேயென்னலாஞ்சொல்லிகூறன்சிற்றம்பலத்தா *
னியலிதன்றேயென்னலாகாவிறைவிறற்சேய்கடவு *
மயிலிதன்றேகொடிவாரணங்காண்கவன்சூர்தடிந்த *
வயிலிதன்றேயிதன்றேநெல்லிற்றோன்றுமவன்வடிவே. (உ௮௩)

கட்டுவித்　　தி
விட்டுரைத்　து.

(இ-ள்.) இது குயிலோசையாமென்று சொல்லலாகுஞ் சொல்லையுடையவளது கூற்றையுடையான், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், அவனது தன்மையிதுவாமென்றுகூறமுடியாதவிறைவன், அவனுடைய விறலையுடையசேயூருமயிலிதுவல்லவே, அதுவேயுமன்றி, அவன்கொடிக்கணுள்ளதாகிய கோழியையும் எல்லீருங்காண்க, அதுவேயுமன்றி, வலியனாகியசூரனைக்குறைத்த அயில்தானிதுவல்லவே, இவையெல்லாஞ்சொல்லுகின்றதென்! இப்பரப்பிய நெல்லின்கண்வந்துதோன்றுகின்றது அவனதுருவமாம், இதுவல்லவேகாண்மின். எ-று.

முருகனென்னவே, முருகனங்கினானென்றுகூறினாளாம். சூர் மாமரமாய்நின்றமையாற்றடிந்தவென்றாள். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- தன்கருமமுற்றுதல். கட்டுவித்தியைவினவ, அவளறியாதாள்போல இக்கருமமுடித்தற்பொருட்டிவ்வகைசொன்னாள். என்னை, வரைபொருட்குத்தலைமகன்போக, அவன்வரவுநீட்டித்தலான், இவள்தாற்றாமையானுண்டாகியநோயை முருகனால்வந்ததென்றிவள்கூறலாமோ, இஃதங்ஙனமாயிற் குறியென்பதனைத்தும்பொய்யேயாமென்பதுகடா. அதற்குவிடை, குறியும்பொய்யன்று, இவளும்பொய்கூறினாளல்லள், அஃதெங்ஙனமெனின்- குறிபார்க்கச்சென்றிருக்கும்பொழுதே தெய்வமுன்னிலையாகக்கொண்டிருத்தலான், அத்தெய்வத்தின்வெளிப்பாட்டானே தலைமகனுடன்புணர்ச்சியுண்மையையறிந்தாள், இவளிங்ஙனமறிந்தாளென,

ன்பதனை நாமறிந்தவாறியாதனெனின், இக்களவொழுக்கந்தெய்வமிகுதி நிற்பப்பான்மை வழியோடு நடக்குமொழுக்கமாதலானும், சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரிந்திராதேயென்றிவள் சொல்லுதலானும், அறிந்தாம். இப்படிவருமொழுக்கம் அகத்தமிழொழுக்கமென்பதனைமுதுபெண்டிருமறிந்துபோதலையானும், இவளுரைக்கின்றழி முதுபெண்டிணாமுகநோக்கியே சிற்றம்பலத்தானியல்புதெரியாதெனவுணர்த்தாள், அவருமக்கருத்தேபற்றியும் அதனையுணர்ந்தார், இக்கருத்தினானாமறியப்பட்டது. இனியயலானாயுஞ்சுற்றத்தாராயுநீக்கவேண்டுகையாலும், இக்களவொழுக்கருமடியுமிடத்து வேலனைக்கூவுகையும், வெறித்தொழில்கொள்கையும், அவ்வெறித்தொழிலையறத்தொடுநின்றுவிலக்குகையும், அகத்தமிழிலக்கணமாலையின், முருகணங்கென்றே கூறப்பட்டது. கூறியவாறுவது- குறிக்கிலக்கணம் நெல்லுமன்றுமிரண்டுமொன்றும்படுகை. அஃதாவது- அடியுங்கொடியுமுவமையும். இதனில், அடியாவது மயில், கொடியாவது கோழி, உவமையாவது வேல். ஆதலான் முருகணங்கெனவே கூறப்பட்டதெனவறிக. ()

வேலனையழைத்தல்.

வேலனையழைத்தலென்பது- கட்டுவித்திமுருகணங்கென்று கூறக்கேட்டு, இப்பாலனிக்குடியின்கட்பிறந்து நம்மையிவ்வாறு நிற்பித்தபண்பினுக்கு வேலன்புகுந்து வெறியுமாடுக, அதன்மேன் மறியுமறுக்கவெனத் தாயர் வேலனையழையாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வேலன்புகுந்துவெறியாடுகவெண்மறியறுக்க
காலன்புகுந்தவியக்கழல்வைத்தெழிற்றில்லைநின்ற
மேலன்புகுந்தென்கணின்றனிருந்தவெண்காடனையு
பாலன்புகுந்திப்பரிசினினிற்பித்தபண்பினுக்கே. (௨௮௯)

வெறியாடிய வேலனைக்கூஉ- ய்
தெறியார்குழலி தாயர்நின்ற னர்.

(இ-ள்.) தன்னையடைந்தவந்தணனை எதஞ்செய்யக்குறித்து அவ்விடத்துப்புகுந்தகாலன்வலிகெட ஒருகழலைவைத்து எழிலையுடையதில்லைக்கணின்ற எல்லாப்பொருட்குமேலாயுள்ளான், புகுந்தணியனாயென்னிடத்துநின்றவன், அவனிருந்த வெண்காட்டையொக்கும் இப்பிள்ளையிக்குடியிற்பிறந்து வெறியாடுவித்தலையுமிம்முறைமைக்கணும்மை நிற்பித்தபண்பால், வேலனீண்டுப்புகுந்துவெறியாடுவானாக, பலியாக வெள்ளியமறியையுமறுக்க. எ-று

வெறியாடுதலேயன்றி இதுவுந்தகாதென் றுங்கருத்தாள், மறியறுக்கவெனப் பிரித்துக்கூறினாளாம். கழல்வைத்தென்றான், எளிதாகச்செய்தலான். பாலனென்னும்யான்மயக்கம் அதிகாரப்புறனடையாற்கொள்க. பரிசினினிற்பித்தவென்புழி ஐந்தாவது ஏழாவதன்பொருட்கண்வந்து. சிறுபான்மை இன்சாரியைபெற்றுநின்றது. ஏழாவதற்கு இன்னென்பதோருருபு புறனடையாற்கொள்ளினுமமையும். மெய்ப்பாடு- இளிவரல். பயன் - தலைமகளதுவேறுபாடுநீக்குதல்.

இன்னலெய்தல்.

இன்னலெய்தலென்பது - வெறியாடுதற்குத்தாயர்வேலனையழைப்பக்கேட்டதலைமகள், இருவாற்றானும் நமக்குயிர்வாழ்தெறியிலையெனத் தன்னுள்ளேகூறி, இன்னலெய்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அயர்த்தும்வெறி மறியாவிசெகுத்தும்விளர்ப்பயலார் *
பெயர்த்துமொழியாவிடினென்னைபேசுவபேர்த்திருவ *
ருயர்த்தும்பணித்துமுணராதம்பலமுன்னலரித் *
றுயர்த்தம்பிறிதினொழியினென்னாந்துறைவனுக்கே. (௨௮௭)

ஆடியவெறியிற் கூடுவதறியா து
நன்னுதற்கோதை யின்னலெய்திய து.

(இ-ள்) வெறியைவிரும்பியாடியும் மறியினதாவியைக்கெடுத்தும் பின்னுநிறவேறுபாடொழியாதாயின், அயலார்கூறுவனவென்னாம்! வெறியாட்டாகியபிறிதினால், இவ்விளர்ப்பொழியுமாயின், துயரமுற்றும், அத்துறைவனுக்குநாமென்னாவது! இருவாற்றானுமுயிர்வாழ்தலரிது. எ-று. பான்றலைவன் யான்றலைவனென்று தம்முண்மாறுபட்ட பிரமனுமாலுமாகியவிருவர் அந்நிலைமையினின்றும்பெயர்த்து தழற்பிழம்பாகியதன்வடிவையறியலுற்று ஆகாயத்தின்மேற்சென்றுயர்ந்தும் நிலத்தின்கீழ்ப்புக்குத்தாழ்ந்தும், அறியப்படாதவனதம்பலத்தை நினையாதாரைப்போலத் துயரமுற்றுமெனக்கூட்டுக.

மறிபறுத்தற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. பெயர்த்துமெனவெவிற்றுநின்றது. உணராவென்றது செயப்படுபொருட்கண்வந்தது. தன்னைப்பிரிதல் அன்பமாய் இன்றியமையாதயாம் இத்தன்மையமாகவும், அளிக்கின்றிலனெனவுட்கொண்டு, அவனை நாமுன்னநெருங்க மயங்குமன்பாமாறெல்லாம் இன்றென்னுமென்னுந்து

ருத்தாவ்; என்னுதுமென்றாள். பிறிதுமொழியினென்பது பாட மாயின், வெறியினுற்றணியாதாதலின் இந்நோய்பிறிதென்று பிற ர்மொழியினென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்தமரு ட்கை. பயன்-தலைமகள் தன்னெஞ்சொடுசொல்லியாற்றுதல். ()

வெறிவிலக்குவிக்கநினைதல்.

வெறிவில்க்குவிக்கநினைதலென்பது- இருவாற்றானுநமக்குயிர் வாழுநெறியில்லையாதலாற் றுறைவற்குற்றநோயைப் பிறர்சிதை க்கப்படின்; நாண்டுறந்தும் வெறிவிலக்குவிப்பனெனத் தலைமக ள் தோழியைக்கொண்டு வெறிவிலக்குவிக்க நினையாநிற்றல். அத ற்குச்செய்யுள்:

சென்றார்திருத்தியசெல்லனின்றார்கள்சிதைப்பவொன் *
றன்றுவழகிதன்றேயிறைதில்லைதொழாரினைந்து *
மொன்றுமிவட்குமொழிதல்லில்லேன்மொழியாதுமுய்யேன் *
குன்றூர்துறைவர்க்குறுவேனுரைப்பனிக்கூர்மறையே. (உஅஅ)

அயறருவெறியின் மயற்றுமென
விலக்கலுற்ற குலக்கொடிநினைந்தது.

(இ-ள்.) இறைவன் றதில்லையைத்தொழாதாரைப்போல்வருந்தி யும், நாணினுலென்னேடொன்றுயிருக்கும் என்றோழியாகியவிவ ட்கு மொழியமாட்டுகிலேன்; மொழியர்தொழிந்தாலும் வேறொ ராற்றானுயிர்வாழேன்; ஆயினும், இனிமணற்குன்றுகள்ளார்ந்தது றையையுடையவர்க்குச்சிறந்தயான் இம்மிக்கமறையை யிவட்கு ரைப்பேன்; புணர்ந்துபோயினர் மிகவுமுண்டாக்கிய இந்நோ யைத்தீர்ப்பார் முருகனுகப் பிறராக; இதற்கியாதுமியையிலாதா ர்சிலராயின், இதுபெரிதும்அழகிது. எ-று.

நன்றுவழகிதன்றேயென்பது குறிப்புநிலை. குன்றூர்துறைவர் க்குறுவேனென்றவதனால், நாண்டுறந்தும்மறையுரைத்தற்குக் கார ணங்கூறினாளாம். இந்நோயையேதிலார்சிதைப்பவிடேன், மறை யுரைத்தாயினும் வெறிவிலக்குவேனென்னுங்கருத்தால், நன்றுவ ழகிதன்றேயென்றாள். மயறருமென-வருத்தநமக்குண்டாமென. மெய்ப்பாடு- இளிவரலைச்சார்ந்தநகை. பயன் - வெறிவிலக்குதற் கொருப்படுதல். (உஅஅ)

அறத்தொடுநிற்றலையுரைத்தல்.

அறத்தொடுநிற்றலையுரைத்தலென்பது-நாண்டுறந்தும் மறையு ரைத்தும் வெறிவிலக்குவிக்கநினையாநின்றதலைமகள், மேலறத்

தொடுநிற்பாளாக, அயலாரேசுக, ஊர்நகுக, அதுவேயுமன்றி, பா
யும்வெகுள்வளாக, அதன்மேல்நீயுமென்னைமுனிவாயாக, நீதெரு
யாகிற் சூளுற்றுத்தருவேன், யான்சொல்லுகின்றவிதனைக் கேட்
பாயாகவெனத் தோழிக்குக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாயுந்தெறுகவயலவரேசுகவூர்நகுக *
நீயுமுனிகநிகழ்ந்ததுகூறுவலென்னுடைய *
வாயுமனமும்பிரியாவிறைதில்லைவாழ்த்துநர்போற்
றூயனினக்குக்கடுஞ்சூடருவன்சுடர்க்குழையே. (உஅக)

வெறித்தலைவெரீஇ வெருவருதோழிக்
கறத்தொடுநின்ற வாயிழையுரைத்தது.

(இ-ள்.) சுடர்க்குழையையுடையாய், என துவாயையுமனத்தை
யும் பிரியாதவிறைவனது தில்லையைவாழ்த்துவாரைப்போலத் தூ
யேன், நீதெருயாயின் நினக்குக்கடிய சூளுறலவையுந் தருவேன்,
அயலாரேசுக, ஊர்நகுவதாக, அவற்றின்மேலே யாயும்வெகுளு
வாளாக, அதுவேயுமன்றி, நீயுமென்னைமுனிவாயாக, புகுந்ததனை
யான்கூறுவேன், கேட்பாயாக. எ-று.

தூயேனென்றது-நீக்குகரந்தவுள்ளத்தேனல்லேனென்றவாறு.
தூயனெனக்கென்பது பாடமாயின், எனக்கியான் றூயேனென்
றுரைக்க. அறத்தொடுநின்ற-அறத்தொடுகூடிநின்ற. வெரீஇயுரை
த்ததெனவியையும். பரியாயம், பொருண்மூரணுமாம். மெய்ப்
பாடு-பெருமிதம். பயன்-அறத்தொடுநிற்றல். (உஅக)

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றலென்பது-அறத்தொடுநிற்பாளாக முன்றே
ற்றுவாய்செய்து எம்பெருமாற்குப் பழிவருங்கொல்லோவென்
னுமையத்தோடுநின்று, யாமுன்பொருநாள் கடற்கரையிடத்தே
வண்டல்செய்துவிளையாடாநின்றேமாக, அந்நேரத்தொருதோன்
றல், நம்வண்டல்மனைக்கு யாம்விருந்தென்றுவந்துநின்றபொழு
து, நீ பூக்கொய்யச் சிறிதுபுடைபெயர்ந்தாய், அந்நிலைமைக்கட்டி
ரைகாற்றுமிகுதலாற் கரைமேலேறுங்கடல் மேல்வந்துற்றது, உற,
யான்றோழியோ தோழியோவென்று நின்னைவிளித்தேன், அது
கண்டிரங்கி, அவனருளொடுவந்து தன்கையைத்தந்தான், யானும
யக்கத்தாலே யதனைநின்கையென்றுதொட்டேன், அவனும் பிறி
தொன்றுஞ்சிந்தியாது, என்னுயிர்கொண்டுதந்து, என்னைக்கரை
க்கணுய்த்துப்போயினான், அன்று என்னுள்ளினால் நினக்கதனைச்

சொல்மாட்டிற்றிலேன், இன்றிவ்வாறாயினபின் இதுகூறினேன்; இனிநினக்கடுப்பது செய்வாயாகவெனத் தோழிக்குத்தலைமகள் அறத்தொடுநில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வண்டலுற்றேமெங்கண்வந்தொருதோன்றல்வரிவளையீ *
ருண்டலுற்றேமென்றுநின்றதோர்போழ்துடையான்புலியூர்க் *
கொண்டலுற்றேறுங்கடல்வரவெம்முயிர்கொண்டுதந்து *
கண்டலுற்றேர்நின்றசேரிச்சென்றானோர்கழலவனே (௨௯௰)

செய்தவெறியி னெய்துவதறியா து
நிறத்தொடித்தோழிக் கறத்தொடுநின்றது.

(இ-ள்.) விளையாட்டைப்பொருந்தினேமாகிய வெம்மிடத்து, ஒருதோன்றல், வரிவளையையுடையீர் நும்வண்டல்மனைக்குவிருந்தாய் நானுண்ணக்கருதினேனென்று சொல்லிவந்து நின்றதோர் பொழுதின்கண், உடையானதுபுலியூர்வரைப்பிற் கீழ்காற்றுமிகுதலாற் கரைமேலேவந்தேறுங்கடல் எம்மேல்வர, அதன்கணழுந்தாமல் எம்முயிராக்கையைக்கொண்டு எமக்குத்தந்து, அவ்வொருகழலவன் கண்டலாகியமரமிக்கு அழகுநின்ற அச்சேரியின்கட்சென்றான், இனித் தக்கதுசெய்வாயாக. எ-று.

வண்டலுற்றேமங்கணென்பதுபாடமாயின், அங்கணென்பதனை ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருள்படநின்றதோரிடைச்சொல்லாகவுரைக்க. புலியூர்க்கடலெனவியையும். தேரிற்சென்றானென்பதுபாடமாயின், நம்மைக்காண்டல்விரும்பித் தேர்மேலேறிச்சென்றானென்றுரைக்க. தேரினென்பது-கருவிப்பொருட்கண்வந்தவைந்தாமுருபெனினுமமையும் இதற்குக் காண்டலுற்றென்பது குறுகிநின்றது. தோன்றல் கழலவன் என்றதனால், அவனது பெருமையும், எம்முயிர்கொண்டு தந்தென்றதனால் மெய்யுறவுங்கூறினாளாம். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௨௯௰)

ஐயந்திரக்கூறல்.

ஐயந்திரக்கூறலென்பது- எம்பெருமாற்குப் பழிவருஞ்சொல்லோவென்றையுற்று அறத்தொடுநின்றதலைமகளது குறிப்பறிந்த தோழி, அவளையந்திர, தங்குடிக்குப்பழிவரினும், அவற்குப்பழி வாராமல் மறைத்துக்கூறுமாறென்னோவெனத் தான் றலைமகளைப்பாதுகாத்தல் தோன்றக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குடிக்கலர்கூறினுங்கூறுவியன்றில்லைக்கூத்தனதாண் *
முடிக்கலராக்குமொய்ப்பூந்துறைவற்குமுரிபுருவ *

வடிக்கலர்வேற்கண்ணிவந்தனசென்றுநம்யாயறியும் *
படிக்கலராயினவையென்னுமறைக்கும்பரிசுகளே. (௨௬௧)

விலங்குதல்விரும்பு மேதகுதோ ழி
யலங்கற்குழலிக் கறியவுரைத்த து.

(இ-ள்.) முரிந்தபுருவத்தையுடைய வடுவகிரிற்பரந்த வேல்போலுங்கண்ணையுடையாய், கூறலாகாதஅகன்றதில்லையிற்கூத்தனுடையதாள்களைத் தன்முடிக்குப்பூவாக்கும் மொய்த்தபூவையுடைய துறையையுடையவனுக்குவந்தபழிகளை, அவைபோய்ப்பரத்தலான் நம்முடைய யாயுமறியும். அதுவேயுமன்றி, உலகத்திற்கெல்லாமலராம், அதனான் நங்குடிக்கலர்கூறினேமாயினும் இவற்றைநாம்மறைத்துச்சொல்லும்பரிசுகளென்னோ! எ-று.

கூறுத்தாளெனவினையும். வடுவகிரோடு பிறபண்பாலொக்குமாயினும், பெருமையானொவ்வாதென்னுங்கருத்தான், வடிக்கலர்கண்ணென்றார். வடிக்கென்னுநான்காவது - ஐந்தாவதன்பொருட்கண்வந்தது. வடித்தலான்விளங்கும் வேலெனினுமமையும். அறத்தொடுநிற்குமிடத்து எம்பெருமாற்குப் பழிபடக்கூறுமோவென்றையுறுந்தலைமகட்கு, நங்குடிக்கலர்கூறினுந்துறைவற்குப் பழிபடக்கூறேனென்பதுபடக்கூறித் தோழி யறத்தொடுநிற்றலையுடம்படுவித்தவாறு. கூறுவென்பதற்குக் கூத்தனதாள் தனக்குக்கூறுகவென்றும், யாயறியும்படிக்கலராமென்பதற்கு யாயுமறியும்படியாகச் சென்றலராமென்று முரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல். (௨௬௧)

வெறிவிலக்கல்.

வெறிவிலக்கலென்பது - தலைமகளை ஐயந்தீர்த்து, வெறிக்களத்தேசென்று, வேலனைநோக்கி, புனலிடைவீழ்ந்துகெடப்புக வந்தெடுத்துய்த்த கதிர்த்தோணிற்க, இந்நோய்தீர்த்தற்குப்பிறிதோருபாயத்தைக்கருதுநின்னைப்போல, இவ்வுலகத்தின்கண் அறிவுடையாரில்லையென, மேலறத்தொடுநிற்பாளாகத் தோழி வெறிவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விதியுடையாருண்கவேரிவிலக்கலமம்பலத்துப் *
பதியுடையான்பரங்குன்றினிற்பாய்புனல்யாமொழுகக் *
கதியுடையான்கதிர்த்தோணிற்கவேறுகருதுநின்னின் *
மதியுடையார்தெய்வமேயில்லைகொல்லினிவையகத்தே. (௨௬௨)

அறத்தொடுநின்ற திறத்தினிற்பாங் கி
வெறிவிலக்கிப் பிறி துரைத்த து.

(இ-ள்.) இவ்வெறிபாட்டுவிழவின் வேரியுண்ண விதியுடையவர்கள் வேரியுண்ணவமையும், யாமதனைவிலக்கேம், அதுகிடக்க, அம்பலமாகியவிருப்பிடத்தையுடையானது பரங்குன்றினிடத்துப் பரந்தபுனலோடே யாமொழுக, எடுத்தற்பொருட்டு ஆண்டுவா வையுடையவனுபவனுடைய ஒளியையுடையதோள்கணிற்க, இந்நோய்தீர்த்தற்கு வேறோருபாயத்தைக்கருதுநின்னைப்போலறிவுடையார், தெய்வமே, இவ்வுலகத்து இப்போழ்தில்லைபோலும். எ-று.

இவ்வாறுகூறவே, நீ கூறியதென்னென்றுகேட்ப அறத்தொடுநிற்பாளாவதுபயன். அம்பலத்தென அத்துச்சாரியை அல்வழிக்கண்வந்தது. ஒரிடத்தானெனுதக்கப்படாமையிற் பதியுடையவனென்றுசொல்லப்படாதவன் அம்பலத்தின்கண்வந்து பதியுடையனாயினானென்பதுபடவுரைப்பினுமமையும். பரங்குன்றினென்பதற்குப் பாலன்புகுந்திப் பரிசினினிற்பித்தவென்றதற்குரைத்ததுரைக்க. ஒழுகவென்னும்வினையெச்சம் கதியையுடையானென்னுமாக்கத்தையுட்கொண்டவினைக்குறிப்புப்பெயரோடுமுடியும். கதி-ஆண்டுச்சென்றசெலவு. கதிர்த்தோணிற்கவென்பதற்கு எடுத்தற்பொருட்டு அவன்றோள்வந்து நிற்கவென்று பொருளுரைத்து, அவ்வெச்சத்திற்கு முடிபாக்கினுமமையும். மதியுடையாரில்லைகொல்லென்பது-குறிப்புநிலை. அறத்தொடுநின்ற திறத்தினில்-அறத்தொடுநின்றதன்மைத்தாக. பிறிது-புனலிடை யவன்வந்துதவி. மெய்ப்பாடு-பெருமிதத்தைச்சார்ந்தநகை. பயன்-குறிப்பினால்வெறிவிலக்குதல்.

(உகூஉ)

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றலென்பது-வெறிவிலக்கிநிற்ப, நீ வெறிவிலக்குதற்குக்காரணமென்னோவென்றுகேட்டசெவிலிக்கு, நீ போய்ப் புனங்காக்கச்சொல்ல, யாங்கள்போய்த்தினைக்கிளிகடியாநின்றேம், அவ்விடத்தொருயானைவந்துநின்மகளையே தஞ்செய்யப்புக்கது, அதுகண்டு அருளுடையானொருவன் ஓடிவந்தணைத்துப் பிறிதொன்றுஞ்சிந்தியாமல் யானையைக்கடிந்து அவளதுயிர்கொடுத்துப் போயினான், அறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்ததனை இன்றறியும்பருவமாதலான், "உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர்" என்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறுண்மெலியாநின்றாள்,

இனிபடுப்பது செய்வாயாகவெனத் தோழி அறத்தொடுநில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மனக்களியாயின்றியான்மகிழ்தூங்கத்தன்வார்கழல்க *
ளெனக்களியாநிற்குமம்பலத்தோனிருந்தண்கயிலைச் *
சினக்களியானைகடிந்தாரொருவர்செவ்வாய்ப்பசிய *
புனக்கிளியாங்கடியும்வரைச்சாரற்பொருப்பிடத்தே. (உகூக)

சிறப்புடைச்செவிலி க்
கறத்தொடு நின்ற து.

(இ-ள்.) உள்ளக்களிப்புண்டாய் இன்பியான் மகிழ்தூங்கும்வண்ணம் எனக்குத்தன்னுடைய நீண்டகழலையுடைய திருவடிகளையளியாநிற்கும் அம்பலத்தானது பெரிதாகிய குளிர்ந்தகயிலைக்கண் எம்புனத்தின்கண்வருஞ் செவ்வாயையுடைய பசியகிளிகளையாங்கடியும் வரையடியினுண்டாகிய பொருப்பிடத்தின்கண்வந்து, ஒருவர் எம்மேல்வருஞ் சினத்தையுடைய களியானையைமாற்றினூர், இனியபடிப்பதுசெய்வாயாக. எ-று.

கயிலையென்றது-கயிலையையணைந்தவிடத்தை, கடியும்பொருப்பெனவியையும். வரை-உயர்ந்தவரை. பொருப்பு-பக்கமலை. கிளிகடியும்பருவமென்றதனுற் கற்பிலேனுமாறுகொள்ளாமை மூலாயினகூறினுளாம். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-வெளிப்படையாலறத்தொடுநிற்றல். (உகூரு)

நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடு நிற்றல்.

நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடுநிற்றலென்பது- தோழியறத்தொடுநிற்பக்கேட்டசெவிலி, இளையளாகிய இல்வாழ்க்கைச்செல்வத்தையுடையவிவளை என்சொல்லிப்புகழுவோம், முன்னெழுமிரண்டெயிறு முளையாதவிளமைப்பருவத்தே அறிவுமுதிர்ந்தாளெனத் தலைமகளது கற்புமிகுதிதோன்ற நற்றாய்க்கறத்தொடுநில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இளையாளிவளையென்சொல்லிப்பரவுதுமீரெயிறு *
முளையாவளவின்முதுக்குறைந்தாண்முடிசாய்த்திமையோர் *
வளையாவழுத்தாவருதிருச்சிற்றம்பலத்துமன்னன் *
திளையாவருமருவிக்கயிலைப்பயில்செல்வியையே. (உகூச)

கற்பினின்வழாமை நிற்பித்தெடுத்தோ ள்
குலக்கொடிதாயர்க்கறத்தொடுநின்ற து.

(இ-ள்.) இமையோர் தம்முடியைச்சாய்த்துவணங்கியும் வாழ்த்தியும் வருந்திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் உளனாகியமன்னனது திளைத்துவருமருவினையுடைய கயிலைக்கட்பயிலுந்திருவாட்டியை, இளையளாகியவிவளை, என்சொல்லிப்புகழ்வோம்! முன்னெழுமிரண்டெயிறும் முளையாதவிளமைக்கண் அறிவுமுதிர்ந்தாள். எ-று.

திளைத்தல்-கண்டிடைவிடாது அவ்விடத்தேபயிறல். கற்பினின்வழாமைநிற்பித்தெடுத்தோள்-கற்பினின்வழுவாமலறிவுகொளுத்திவளர்த்தவள். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன்- நற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்றல். (௨௯௩)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது- நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடுநில்லாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட்டலைமகனது தேரொலிகேட்டதோழி, உவகையோடுசென்று, தலைமகளுக்கு அதன்வரவெடுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கள்ளினமார்த்துண்ணும்வண்கொன்றையோன்றில்லைக்கார்க்கடல்வாய்ப் *
புள்ளினமார்ப்பப்பொருதிரையார்ப்பப்புலவர்கடம *
வள்ளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின் *
வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரின்றுமெல்லியலே. (௨௯௪)

மணிநெடுந்தேரோ னணிதினின்வருமென
யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) மெல்லியால், கள்ளை வண்டினங்களார்த்துண்ணும் வளவியகொன்றைப்பூவையுடையவனது தில்லையயனேர்ந்தகரியகடலிடத்து ஆண்டுப்படியும் புள்ளினங்களார்ப்பக் கரையைப்பொருந்திரைகளார்ப்ப, அவ்வாரவாரத்தோடு மங்கலங்கூறும்புலவர்கடமது வள்ளியவினமார்ப்ப, நறவினையால் வண்டுகளார்ப்ப, வலம்புரியினது வெள்ளியவினமார்ப்ப, இன்று நங்காதலர்பெருந்தேர்வாராநின்றது. எ-று.

சார்ந்தவொழுக்கத்து மணியொசலியபலித்துவந்ததேர், வரைந்தெய்த இவ்வரவத்தோடும்வருமென மகிழ்ந்துகூறியவாறு. கள்ளென்பது-வண்டினுளொருசாதியென்பாருமுளர். புள்ளினத்தையும் பொருதிரையையும் அவன்வரவிற்கு உவந்தார்ப்பனபோலக்கூறினாள். இதனை மிகைமொழிப்பாற்படுத்திக்கொள்க. முன்னர்த்தலைமகன்பிரிந்தகாலத்துத் தலைமகளாற்றாமையைத் தாயாற்றுவிக்கமாட்டாது பொறுத்துக்கண்டிருந்த புள்ளினமுங் கடலும் அ

வனது தேர்வரவு கண்டு, இனிப்பிரிவும்பிரிவாற்றாமையுமில்லையென்று மகிழ்வற்றாற்கதனவென்றறிக. அணிதினின்வரும்-அணித்தாகவரும். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம் பயன்- தலைமகளையாற்றுவித்தல், வரைவுமலிந்தமையுணர்த்துதலுமாம். (௨௬௫)

மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்.

மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தலென்பது - தோழி தலைமகளுக்குத்தேர்வரவுகூறுநின்ற அந்நிலைமைக்கண் மணமுரசுகேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃதிவளை நோக்கிப்பொலியாநின்றது மணமுரசெனவுட்கொண்டு, யாம் பூரணபொற்குடந்தோரணமுதலாயினவற்றான் மனையையலங்கரிப்போமென மகிழ்வொடுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூரணபொற்குடம்வைக்கமணிமுத்தம்பொன்பொதிந்த *
தோரணநீடுகதூரியமார்க்கதொன்மாலயற்கும் *
காரணன்காரணிகண்ணுதலோன்கடற்றில்லையன்ன *
வாரணவும்முலைமன்றலென்றேங்குமணமுரசே. (௨௬௬)

திலங்காவலர் நீண்மணத் தி
னலங்கண்டவர் நயந்துரைத்த து.

(இ-ள்) புவழயராகிய அரியயனுக்குங்காரணனாயுள்ளான், அழகுண்டாகியகண்ணையுடைய நுதலையுடையான், அவனது கடலையுடைத்ததில்லையையொக்கும் வாராற்கட்டப்படு மளவைச்சென்றணவும் முலையையுடையாளது மணமென்று மணமுரசேங்காநின்றது, அதனால், வாயில்கடோறும் நிரானிறைக்கப்பட்ட பொற்குடத்தை வைக்க, மணியுமுத்தும் பொன்னின் கணழுத்தியதோரணம் எங்குமோங்குவதாக, தூரியங்கணின்றார்ப்பனவாக. எ-று.

வாரணவுமுலையென்பதற்கு வாராற்பொருந்துமுலையெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-நகரியலங்கரித்தல். (௨௬௬)

ஐயுற்றுக்கலங்கல்.

ஐயுற்றுக்கலங்கலென்பது- மணமுரசுகேட்டவள் மகிழ்வொடுநின்று மனையையலங்கரியாநிற்ப, மிகவுங்களிப்பையுடைத்தாய நமதுசிறந்தநகரின்கண் முழங்காநின்ற இப்பெரியமுரசம், யாவர்க்கோ அறிகின்றிலேனெனத் தலைமகள் கலக்கமுற்றுக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அடற்களியாவர்க்குமன்பர்க்களிப்பவன்றன்பவின்பம் *
படக்களியாவண்டறைபொழிற்றில்லைப்பாமல்வெற்பித் *

கடக்களியானைகடிந்தவர்க்கோவன்றிநின்றவர்க்கோ *
விடக்களியாநம்விழுநகரார்க்கும்வியன்முரசே. (உகூஎ)

நல்லவர்முரசமற் றல்லவர்முரசென   தீ.
தெரிவரிதெனவரிவைகலங்கிய   து.

(இ-ள்.) மிகவுங்களிப்புண்டாய நமது சிறந்தவில்லின்கண் முழங்காநின்ற இப்பெரியமுரசம், வெற்பின்கண் மதத்தையுடைய களியானையை நம்மேல்வாராமல் மாற்றினவர்க்கோ! அன்றி யாதுமிவையில்லாதவர்க்கோ? அறிகின்றிலேன். எ-று பிறவியான்வருந்துன்பமுமின்பமுங்கெட இயல்பாகிய பேரின்பத்தை யாவராயினுமன்பராயினார்க்கு வரையாதுகொடுப்போன், களித்துவண்டுகளொலிக்கும் பொழிலையுடையதில்லைக்கணுள்ளாகிய பரமன், அவனது வெற்பிலெனக்கூட்டுக.

அடற்களி- அடுதல்செய்யாதபேரின்பம். அடக்களியென்பது பாடமாயின், பேரின்பம் யாமென்னுமுணர்வினைக் கெடுப்பவென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன்-ஐயந்தீர்தல். (உகூஎ)

நிதிவரவுகூறுநிற்றல்.

நிதிவரவுகூறுநிற்றலென்பது- முரசொலிகேட்டு ஐயுற்றுக்கலங்காநின்றதலைமகளுக்கு, நமர்வேண்டினபடியே அருங்கலங்கொடுத்து நின்னைவரைந்துகொள்வாராக, யானைகடிந்தார், நமதுகடைமுன்கொணர்ந்திறுத்தார் குறைவில்லாதநிதி, இதனைநீகாண்பாயாகவெனத் தோழி மகிழ்ந்தருமனத்தொடுநின்று நிதிவரவுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

என்கடைக்கண்ணினும்யான்பிறவேத்தாவகையிரங்கித் *
தன்கடைக்கண்வைத்ததண்டில்லைச்சங்கரன்றாழ்கயிலைத் *
தொன்கடைக்கண்டரும்யானைகடிந்தார்கொணர்ந்திறுத்தார் *
முன்கடைக்கண்ணிதுகாண்வந்துதோன்றுமுழுநிதியே. (உகூஅ)

மகிழ்ந்தருமனத்தொடு வண்புகழ்த்தோ   ழி
நிகழ்நிதிமடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்த   து.

(இ-ள்.) கடையாகியவென்னிடத்தும், யான்பிறதெய்வங்களையேத்தாவண்ணமிரங்கித் தனதுகடைக்கண்ணைவைத்த குளிர்ந்த தில்லைக்கணுள்ளாகிய சங்கரன் மேவுங்கயிலையிடத்துத் தமக்கொருபயன்கருதாது நமக்கிறுதியைப்பயக்கும் யானையையன்றவ

டிந்தவர், கொணர்ந்துவிட்டார், விட, நங்கடைமுன்வந்து தோன்றும் குறைவில்லாதநிதி, இதனைக்காண்பாயாக. எ-று.

என்கடைக்கண்ணினுமென்பதற்கு மொழிமாற்றாது எனதுகடையாகியநிலைமைக்கண்ணுமென்றுரைப்பினுமமையும். கண்ணகன்ஞாலமென்புழிப்போலக் கண்ணென்பது ஈண்டுப்பெயராகலின் ஏழனுருபுவிரித்துரைக்க. கடைக்கண்ணினுமென்னும்வேற்றுமைச்சொல்லும், ஏத்தாவகையென்னும்வினையெச்சமுங் கடைக்கண்வைத்தவென்னும் வினைகொண்டன. கடைக்கணென்பதனை முடிவாக்கி, என்முடிவுகாலத்தும் பிறவேத்தாவகையென்றுரைப்பாருமுளர். கொன்கடைக்கண்டரும்யானையென்பதற்கு, அச்சத்தைக்கடைக்கண்டரும்யானையென்றுரைப்பாருமுளர். வண்புகழ்-அறத்தொடுநின்று கற்புக்காத்தலான்வந்தபுகழ். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-ஐயந்தீர்த்தல். (௨௧௮)

வரைபொருட்பிரிதல் முற்றிற்று.

மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

மணஞ்சிறப்புரைத்தலென்பது- வரைந்தபின்னர் மணஞ்சிறப்புக்கூறுநிற்றல்.

அதுவருமாறு. சூத்திரம். மணமுரசுகூறன் மகிழ்ந்துரைத்தலொடு, வழிபாடுகூறல் வாழ்க்கைநலங்கூறல், காதல்கட்டுரைத்தல் கற்பறிவித்தல், கற்புப்பயப்புரைத்தல் காதன்மருவுரைத்தல், கலவியுரைத்தல் கருதியவொன்பது, நலமிகுமணமிவை நாடுங்காலே.

(இ-ள்.) மணமுரசுகூறல்-மகிழ்ந்துரைத்தல்- வழிபாடுகூறல்- வாழ்க்கைநலங்கூறல்-காதல்கட்டுரைத்தல்-கற்பறிவித்தல்- கற்புப்பயப்புரைத்தல்- மருவுதலுரைத்தல்- கலவியின்பங்கூறல் எனவிவையொன்பதும் மணஞ்சிறப்புரைத்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,

மணமுரசுகூறல்.

மணமுரசுகூறலென்பது - வரைபொருட்பிரிந்துவந்தபின்னர் அருங்கலம்விடுத்தற்கு முன்றிற்கணின்று தலைமகனதுமுரசுமுழங்காநிற்பக்கண்டு மகிழ்வுறுநின்றதோழி, நாந்துயர்தீர நம்மில்லின்கட்புகுந்துநின்று யானைகடிந்தார்முரசு முழங்காநின்றது, இனியென்னகுறையுடையோமென வரைவுதோன்றநின்று, தலைமகளுக்கு மணமுரசுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பிரசந்திகழும்வரைபுரையானையின்மிடழித்தார் *
முரசந்திகழுமுருகியநீங்குமெவர்க்குமுன்னா *
மரசம்பலத்துநின்றாடும்பிரானருள்பெற்றவரிற் *
புரைசந்தமேகலையாய்துயர்தீரப்புகுந்துநின்றே. (௨௯௯)

வரைவுதோன்ற மகிழ்வுற்றதோ ழி
இறைவனுக்கு நின்றுரைத்த து.

(இ-ள்.) நிறத்தையுடையவுயர்ந்தமேகலையையுடையாய், அரியயன்முதலாகிய யாவர்க்கும் முன்னாயிருக்குமரசு, இவ்வாறுபெரியனாயினும் எளியனாய் அம்பலத்தின்கண் எல்லாருங்காணநின்றாடுமுதல்வன், அவனதருளுடையவரைப்போல நாந்துயர்தீர, நம்மில்லின்கட்புகுந்துநின்று, பெருந்தேன்றிகழுமலைக்கண் வரைபோலும் யானையினது வலியை நங்காரணமாக வழித்தவரதுமுரசு முழங்கிவிளங்காநின்றது, அதுவேயுமன்றி, வெறிகாரணமாகவொலிக்கும் முருகியமும் நீங்காநின்றது, இனியென்னகுறை யுடையோம். எ-று.

புகுந்துநின்றுதிகழுமெனக்கூட்டுக. வரையுயர்யானையென்பதூஉம்பாடம். முருகுங்கமழுமென்றுபாடமோதி, கலியாணத்திற்குமுப்பாம் நறுவிரை நாறுநின்றனவென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-தலைமகளைமகிழ்வித்தல். (௨௯௯)

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது- மணமுரசொலிகேட்டதோழி, சிலம்பன்றந்த பெறுதற்கரிய தழைகளை வாடாமல்வைத்து, அத்தழையே பற்றுக்கோடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத் தலைமகளைத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இருந்துதியென்வயிற்கொண்டவன்யானெப்பொழுதுமுன்னு *
மருந்துதிசைமுகன்மாற்கரியோன்றில்லைவாழ்த்தினர்போ *
விருந்துதிவண்டனவாவெரிமுன்வலஞ்செய்திடப்பா *
லருந்ததிகாணுமளவுஞ்சிலம்பனருந்தழையே. (௩௱)

மன்னியகடியிற் பொன்னறுங்கோதை யை
நன்னுதற்றோழி தன்னின்மகிழ்ந்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பன்றந்தபெறுதற்கரியதழைகள், இப்பொழுதழன்றீயைவலங்கொண்டு பின் வசிட்டனிடப்பக்கத்துத்தோன்றும் அருந்ததியைக்காணுமளவுந் தில்லையை வாழ்த்தினரைப்போல வாடாதிருந்து விளங்கின, எ-று. அஃதுயர்துதிப்ப அவர்வயிற்றுன்

கொள்ளும்பெருந்துறையை என்வயினுண்டாக்கிக்கொண்டவன், யானெப்பொழுதுமுன்னும்வண்ணஞ்சுவையுடைத்தாயதோர்மருந்து, இவ்வாறெனக்கெளியனாயினுந் திசைமுகற்கும் மாற்குமரியான், அவனது தில்லையெனக்கூட்டுக.

என்றது - தழைகளைவாடாமல்வைத்து, அத்தழையேபற்றுக்கோடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத் தலைமகளைமகிழ்ந்து கூறியவாறு. இவண்டனவென்பதற்கு வாடாதிருந்து இவளைத்தீண்டியின்புறுத்தினவென்றுரைப்பினுமமையும். தழைவாடாதிருந்தனவென்றது-முன்னர்த்தான் அவன்றந்ததழையையேற்ற முகூர்த்தத்தைக் கொண்டாடியவாறு. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். வேயினமென்றோளென்னுமதுதொட்டு இதுகாறும்வர இப்பாட்டுப்பத்தொன்பதும் அறத்தொடுநிலையினையும், அதன்பின்னர் வரைதலையுறுதலினவென்பது. (௯௮)

அகத்திணையின்மிகத்திகழுமின்பக்கலவியின்பக்களவுமுற்றிற்று. எண்பத்தொராம்பாட்டுமுதல் இப்பாட்டீறாகத் தோழியாலாயகூட்டம்.

வழிபாடுகூறல்.

வழிபாடுகூறலென்பது - மணஞ்செய்தபின்னர் மணமனைகாணவந்தசெவிலிக்கு, காவலர் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாமையால் இவள்கருத்தைக்கடவார், கமலங்கலந்ததேனுஞ்சந்தனமரமும்போலவிளைந்து இவள்கற்புவழிநிற்றலையுடையராய் இவள்வழியே நின்றொழுகாநின்றொனத் தோழி தலைமகன்றலைமகள் வழியொழுகாநின்றமை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஓரியலாவியும்யாக்கையுமென்னச்சிறந்தமையாத் *
காரியல்வாட்கண்ணியெண்ணகலார்கமலங்கலந்த *
வேரியுஞ்சந்தும்வியறந்தெனக்கற்பினிற்பரன்னே *
காரியல்கண்டர்வண்டில்லைவணங்குமெங்காவலரே. (௯௯)

மணமனைகாண வந்தசெவிலிக்குத்
துணைமலர்க்குழலி தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) அன்னாய், கார்போலுங்கண்டத்தையுடையவரது வளவியதில்லையைவணங்குமெம்முடைய காவலர், ஓர்தன்மையியலுமுயிருமுடம்பும்போல ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாமையால், கரியவியல்பையுடைய வாள்போலுங் கண்ணையுடையாளது கருத்

லைக்கடவார், தாமரைப்பூவைச்சேர்ந்த தேனுஞ்சந்தனமரமும் இடத்துநிகழ்பொருளு'மிடமுமாய் இயைந்து தம்பெருமையைப்புலப்படுத்தினாற்போல இயைந்து,இவளது வழிபாட்டின்கண்ணே நிற்பர் எ-று.

எண்ணைகலாவொன்றதனாற் காதலியாதலும், கற்பினிற்பவொன்றதனால் வாழ்க்கைத்துணையாதலுங்கூறப்பட்டன. ஆவியும்வேரியும் தலைமகட்குவமையாகவும், யாக்கையுஞ்சந்தும் தலைமகற்குவமையாகவுமுரைக்க. பிரித்துவமையாக்காது, இவரதுகூட்டத்திற்கு அவற்றதுகூட்டமுவமையாகவுரைப்பினுமமையும். காரியல்கண்டர்வண்டில்லைவணங்குமென்றதனான், இவரதில்வாழ்க்கை இன்றுபோல என்றும் நிகழுமென்பதுகூறினாளாம். இன்னேயென்பது பாடமாயின்,இப்பொழுதேயென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-மகிழ்வித்தல். (ருாக)

வாழ்க்கைநலங்கூறல்.

வாழ்க்கைநலங்கூறலென்பது- மணமனைகண்டசெவிலி, மகிழ்வோடுசென்று,நின்மகளுடையவில்வாழ்க்கைநலத்திற்கு உவமைகூறில், நின்னுடையவில்வாழ்க்கைநலமல்லது வேறுவமையில்லையென நற்றாய்க்குத் தலைமகளது வாழ்க்கைநலங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தொண்டினமேவுஞ்சுடர்க்கழலோன்றில்லைத்தொன்னகரிற் *
கண்டினமேவுமினியவணின்கொழுநன்செழுமென் *
றண்டினமேவுதிண்டோளவன்யானவடற்பணிவோள் *
வண்டினமேவுங்குழலாளயன்மன்னுமிவ்வயலே. (ருாஉ)

மணமனைச்சென்று மகிழ்தருசெவி லி
யணிமனைக்கிழத்திக் கதன்சிறப்புரைத்த து.

(இ-ள்.) தொண்டாதினத்தைப்பொருந்துஞ்சுடர்க்கழலையுடையவனது தில்லையாகிய பழையநகரிடத்தியான்கண்ட அவளதில்லம் மேவப்படு நமதில்லத்தோடொக்கும், அவன் நின்னோடொக்கும், கண்டாகியவினத்தையொக்கும்வளவியவாய் மெல்லியவாகிய திண்ணியதோள்களையுடையான் நின்கொழுநனோடொக்கும், அவடன்னைப்பணிந்து குற்றேவல்செய்வாள் என்னோடொக்கும், வண்டினம்பொருந்துங்குழலையுடையாளதயல் இவ்வயலோடொக்கும், வேறுசொல்லாவதில்லை. எ-று.

கண்டவென்பது-கடைக்குறைந்துநின்றது. பெண்டிர்க்கு வ

திரிசாதனைநோக்கித் தோளிற்குமென்மைகூறினர். தண்டின்மென்புழி இனமென்றது-சாதியை. மன்னும் அசைநிலை. பெரும்பாண்மையுமென்பது படநின்றதெனினுமமையும். கண்டென்பதனைத் தன்மைவினையென்று, அவளில்வாழ்க்கையேர்கண்டேனென றும் பொதுவகையாற்கூறிப் பின்சிறப்புவகையாற் கூறிற்றாகவுரைப்பாருமுளர் மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௩௱௨)

காதல்கட்டுரைத்தல.

காதல்கட்டுரைத்தலென்பது- அவளில்வாழ்க்கைநலங்கிடக்க அவன் அவண்மேல்வைத்தகாதலான் இவையேயன்றிப் பொறையாமென்றுகருதி நுதலின்கண் இன்றியமையாத காப்பாகியபொட்டையுமணியான், இஃதவன்காதலெனத் தலைமகனாகாதன்மிகுதி கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொட்டணியானுதல்போயிறும்பொய்போலிடையெனப்பூ *
ணிட்டணியான்றவிசின்மலரன்றிமிதிப்பக்கொடான் *
மட்டணிவார்குழல்வையான்மலர்வண்டுறுதலஞ்சிக் *
கட்டணிவார்சடையோன்றில்லைபோலிதன்காதலனே. (௩௱௩)

சோதி வேலவன்
காதல்கட்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) மகுடமாகக் கட்டப்பட்ட அழகிய நீண்டசடையையுடையவனது தில்லையையொப்பாடன்னுடைய காதலன், பொய்போலுமிடைபோயிறுமென்றுகருதிப்பூணைப்பூட்டியணியான், மெல்லடிநோதலஞ்சித் தவிசின் மிதிப்புழியும் மலரின்றி மிதிப்பவிடான், வண்டுற்றுமொய்த்தலஞ்சித் தேனையுடையவழகியவார்குழலிடத்துமலர்களைவையான், இவைசொல்லுகின்றதென்! பொறையாமென்றுநுதலின்கட்பொட்டையுமிடான். எ-று.

கட்டணிவார்சடையென்பதற்கு மிக்க அழகையுடைய சடையெனினுமமையும். தவிசின் மிசையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩௱௩)

கற்பறிவித்தல்.

கற்பறிவித்தலென்பது-தலைமகனாகாதன்மிகுதிகூறினசெவிலி, அதுகிடக்க, அவளவனையொழிய வேறொருதெய்வத்தைத் தெய்வமாகக்கருதாளாதலான், அவன்றன்னைவணங்காத பகைவனைச் சென்றுகிட்டித் திறைகொள்ளச்சென்றாலுந் திறைகொண்டுவருந்து அவனதில்லத்தல்லது ஆண்டுத்தங்கியறியான், இஃதவரதியல்

பெனக்கூறி நற்றாய்க்குத் தலைமகளது கற்பறிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெய்வம்பணிகழ லோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையா *
டெய்வம்பணிந்தறியாளென்று நின்றுதிறைவழங்காத் *
தெவ்வம்பணியச்சென்றாலுமன்வந்தன்றிச்சேர்ந்தறியான் *
பௌவம்பணிமணியன்னார்பரிசின்னயான்மைகளே. (கூஎச)

விற்பொலி நுதலி
கற்பறி வித்த து.

(இ-ள்.) பிறரான்வழிபடப்படுந்தெய்வங்கள்வணங்குந் திருவடிகளையுடையவனது தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தையொப்பாள், எஞ்ஞான்றும் வேறொருதெய்வத்தைப்பணிந்தறியாள், முன்னின்று திறைகொடாத பகைவர் வந்து பணியும்வண்ணம் வினைவயிற்சென்றாலும், அம்மன்னவன் அவளதில்லத்து வந்தல்லது ஆண்டுத்தங்கியறியான், பௌவந்தந்தமணிபோலப் பெருங்குலத்துப்பிறந்தாரியல்பு இன்னமுறைமைகளையுடைய. எ-று.

தெவ்வு-தெவ்வமென விரிக்கும்வழிவிரித்துநின்றது. தெவ்வம்பணியச்சென்றாலுமென்பதற்குத் தெவ்வர் அம்பைப்பணியவென்றும், பௌவம்பணிமணியென்பதற்குக் கடலிடத்தும் பாம்பிடத்துமுளவாகிய முத்தும் மாணிக்கமுமென்று முரைப்பாருமுளர். விற்பொலிநுதலி-விற்போலுநுதலி. (கூஎ௫)

கற்புப்பயப்புரைத்தல்.

கற்புப்பயப்புரைத்தலென்பது- கற்பறிவித்தசெவிலி, அவள் அவனையொழியவணங்காமையின் அவனூருங்களிறும் வினைவயிற் சென்றால் அவ்வினைமுடித்துக்கொடுத்துவந்து தன்பந்தியிடத்தல்லது ஆண்டுத்தங்காதாதலான், அவளது கற்பு, அந்திக்காலத்துவடமீனையும்வெல்லுமென அவளது கற்புப்பயந்தமை நற்றாய்க்குக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிற்பந்திகழ்தருதிண்மதிற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துப் *
பொற்பந்தியன்னசடையவன்பூவணமன்னபொன்னின் *
கற்பந்திவாய்வடமீனுங்கடக்கும்படிகடந்து *
விற்பந்திவாயன்றிவைகல்செல்லாதவனீர்ங்களிறே. (கூஎ௬)

கற்புப் பயந் து
அற்புத முரைத் து.

(இ-ள்.) நுண்டொழில்விளங்குந் திண்ணியமதிலையுடைய தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கணுள்ளாகிய பொற்றகட்டுநிரைபோலுஞ்

சடையையுடையவனது பூவணத்தையொக்கும்பொலிவினதுகற்பு அந்திக்காலத்துளதாகிய வடமீனையும்வெல்லும், அதனுன் எடுத்துக்கொண்டவினையையிடையூறின்றி யினிதின்முடித்து அவனூரும் மதத்தானிரியகளிறு நிலத்தைக்கடந்தும் இல்லின்கட்டன்புத்தியிடத்தல்லது தங்காது. எ-று.

பொற்பந்தியன்ன சடையென்பதற்கு அழகிய அந்திவானம்போலுஞ்சடையென்பாருமுளர். அந்திக்காலத்துக் கற்புடைமகளிராற்றொழப்படுதலின், அந்திவாய்வடமீனென்றாள். கற்புப்பயத்தவற்புதமாவது- படிகடந்துங் கடிதுவரும்வண்ணம் எடுத்துக்கொண்டவினையையிடையூறின்றியினிதுமுடித்தல். (௩௮௫)

மருவுதலுரைத்தல்.

மருவுதலுரைத்தலென்பது-கற்புப்பயப்புரைத்தசெவிலி, வேந்தற்குற்றுழிப்பிரியினும் அவனூருந்தேரும் வினைமுடித்துத் தன்னில்லையினல்லது புறத்துத்தங்காது, அவளும் அவனையொழியமற்றோர்தெய்வமும் மனத்தானுநினைந்தறியாள், இஃதிவர்காதலென அவ்விருவர்காதலுமருவுதல்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மன்னவன்றெம்முனைமேற்செல்லுமாயினுமாலரியே
றன்னவன்றேர்புறத்தல்கல்செல்லாதுவரகுணனாந்
தென்னவனேத்துசிற்றம்பலத்தான்மற்றைத்தேவர்க்கெல்லா
முன்னவன்மூவலன்னாளுமற்றோர்தெய்வமுன்னலளே. (௩௮௬)

இருவர் காத ல்
மருவுத லுரைத்த து.

(இ-ள்.) மன்னவனது பகைமுனைமேலேவப்பட்டுப்போமாயினும் பெரியவரியேற்றையொப்பானூருந்தேர் தன்னில்லையினல்லது புறத்துத்தங்காது, வரகுணனாகிய தென்னவனாலேத்தப்படுஞ்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், தானல்லாதவரியயன்முதலாகியதேவர்க்கெல்லாம் முன்னேயுள்ளான், அவனது மூவலையொப்பாளும் வேறொருதெய்வத்தைத்தெய்வமாகக்கருதாள். எ-று.

மற்றைத்தேவர்கட்குமெய்ப்பதூஉம் பாடம். (௩௮௬)

கலவியின்பங்கூறல்.

கலவியின்பங்கூறலென்பது - இருவர்காதலுமருவுதல்கூறின செவிலி, இவ்விருவருடைய காதலுங்களிப்பும், இன்பவெள்ளத்திடையழுந்தப்புகுகின்றதோருயிர் ஓருடம்பாற்றுய்த்தலாராலை

யான் இரண்டுடம்பைக்கொண்டு, அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்து, திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவன்றி அவ்வின்பவெள்ளம் ஒருகாலத்தும் வற்றுவதும் முற்றுவதுஞ்செய்யாதென நற்றாய்க்கு அவரது கலவியின்பங்கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆனந்தவெள்ளத்தழுந்துமொராருயிரீருருக்கொண் *
டானந்தவெள்ளத்திடைத்திளைத்தாலொக்குமம்பலஞ்சே *
ரானந்தவெள்ளத்தறைகழலோனருள்பெற்றவரி *
னானந்தவெள்ளம்வற்றாதுமுற்றாதிவ்வணிநலமே. (௩௱௭)

நன்னுதன்மடந்தை தன்னலங்கண் டு
மகிழ்ந்துளத்தோ டிகுளைகூறிய து.

(இ-ள்.) இருவரதுகாதலுங்களிப்பும், இன்பவெள்ளத்திடையழுந்தப்புகுகின்றதோருயிர் ஒருடம்பாற்றுய்த்தலாராமையின் இரண்டுடம்பைக்கொண்டு அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்து திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவேயுமன்றி, அம்பலத்தைச்சேர்ந்தவின்பவெள்ளத்தைச்செய்யு மொலிக்குங் கழலையுடைத்தாகிய திருவடியையுடையவனதருளைப்பெற்றவரின்பம்போல இவ்வின்பவெள்ளமும் ஒருகாலத்துங்குறைவுபடாது, இவ்வணிநலமுமுதிராது எ-று.

இவையைந்திற்கும்மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். ௩௱௭
மணஞ்சிறப்புரைத்தல் முற்றிற்று.

ஓதற்பிரிவு.

இனி ஓதற்பிரிவென்பது-வரைந்துகொண்டபின்னர்த் தலைமகனுக்குமுதற்பிரிவு ஓதலாதலாற் கல்வியின்மிகுதிகூறி நீங்காநிற்றல். என்னை. "ஓதல் காவல் பகைதணி வினையே, வேந்தற் குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென், றாங்கவ் வாறே யவ்வயிற் பிரிவே." என்றோதப்படுதலின், முதற்பிரிவோதலாயிற்று. என்னை, இவ்வண்ணம் முன்னரோதலின்றி இவனைவரைந்தபின்னர் ஓதுகின்றானோவெனின், அல்லன், முன்னறிவனைப் பொருவிறந்தானென்று கூறப்படுதலால் ஓதிமுடித்தானென்பது. இவன் தானோதியபுருடார்த்தமாகிய தருமார்த்த காமங்களையொழிய வேறும்புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோவென்பதனை யாராயவேண்டுங்கருத்தினனாதலானும், கல்வியாற் றன்னிற்றாழ்ந்தாரைத் தனதுகல்விமிகுதிகாட்டி அவர்களையறிவித்தல் தருமநூல்விதியாதலானும், பிரியுமென்பவாகலின்.

அதுவருமாறு - சூத்திரம். கல்விநலக்கூறல் பிரிவுநினைவுரைத்தல், கலக்கங்கண்டுரைத்தல் காதலர்தமது, வாய்மொழிகூறல் வருவனநான்குந், தீமையில் கல்வி தேருங்காலே.

(இ-ள்.) கல்விநலங்கூறல்- பிரிவுநினைவுரைத்தல்-கலக்கங்கண்டுரைத்தல்- வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தல் எனவிவைநான்கும் ஓதற்பிரிவாம் எ-று. அவற்றுள்,

கல்விநலங்கூறல்.

கல்விநலங்கூறலென்பது - வரைந்துகொண்டபின்னர் ஓதற்குப்பிரியலுறாநின்றதலைமகன், தலைமகளுக்குப் பிரிவுணர்த்துவானாக மிகவுங்கூற்றாற் கற்றோர் நன்மைக்கெல்லையில்லாத தன்மையராவரெனத் தோழிக்குக் கல்விநலங்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சீரளவில்லாத்திகழ்தருகல்விச்செம்பொன்வரையி *
னாரளவில்லாவளவுசென்றாரம்பலத்துநின்ற *
வோரளவில்லாவொருவனிருங்கழலுன்னினர்போ *
லேரளவில்லாவளவினராகுவரேந்திழையே. (௩௱௮)

கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவனெனச்
செறிகுழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்தது.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், நன்மைக்கெல்லையில்லாத விளங்குங்கல்வியாகிய மேருக்குன்றத்தினது மிக்கவளவில்லாதவெல்லையையடைந்தவர்கள் அம்பலத்தின்கணின்ற ஓரளவையுமில்லாதவொப்பில்லாதானுடைய பெரியதிருவடிகளையறிந்து நினைந்தவரைப்போல நன்மைக்கெல்லையில்லாத தன்மையராவர். எ-று.

செம்பொன்வரையென்றான், தூய்மையும் பெருமையுங் கலங்காமையுமுடைமையால். கற்றதின்மேலுங் கற்கநினைக்கின்றானாதலான், ஆரளவில்லாவளவுசென்றாரென்றான். ஆரளவு-காதமும் புகையுமுதலாயினஅளவு. ஓரளவென்பது-காட்சியும் அனுமானமுமுதலாயினவளவு. இது குறிப்பெச்சம். செல்வத்தவர்-இல்வாழ்க்கைச்செல்வத்தவர். அறிவறிவித்தது- அறியப்படுவதனையறிவித்தது. பாங்கியறிவறிவித்ததென்பது பாடமாயின், தலைமகனது குறிப்பைக்கண்டு தோழி தலைமகட்குக் குறிப்பினாற்கூறினாளாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்த்தல். (௩௱௮)

பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தலென்பது-கல்விநலங்கேட்டதோழி, அவன்

பிரிதற்குறிப்பறிந்து, மிகவுங்கற்றோர் நன்மைக்கெதிரில்லாதன்மையராவரென்பதனையுட்கொண்டு, நின்புணர்முலையுற்ற புரவலர், அழற்கானத்தேபோய்க் கல்வியான்மிக்காரைக்கிட்டி அவரோடுஉசாவித் தங்கல்விமிகுதிபுலப்படுத்தப் பிரியாநின்றாரெனத் தலைமகன் ஓதுதற்குப் பிரிவுநினைந்தமை தலைமகளுக்குக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வீதலுற்றார்தலைமாலையன்றில்லைமிக்கோன்கழற்கே *
காதலுற்றார்நன்மைகல்விசெல்வீதருமென்பதுகொண் *
டோதலுற்றாருற்றுணர்தலுற்றார்செல்லன்மல்லழற்கான் *
போதலுற்றார்நின்புணர்முலையுற்றபுரவலரே. (கூ௱கூ)

கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவனெனப்
பூக்குழன்மடந்தைக்குப் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) செல்வீ, கெடுதலையடைந்தவர் தலையானியன்றமாலையையுடையான், தில்லைக்கணுள்ளனாகிய பெரியோன், அவனுடைய திருவடிக்கேயன்புற்றாரது நன்மையைக் கல்வி தருமென்பதனைக் கருதி, ஓதுதலான் மிக்காரைக்கிடைத்து, எல்லா நூல்களையுமுணர்தலுற்று, நின்புணர்முலையைச்சேர்ந்தபுரவலர், இன்னாமையைச்செய்யும் மிக்கவழலையுடைய கானகத்தைப் போகநினைந்தார்-எ-று.

ஓத்தான் உயர்ந்தாரைக்கிடைத்து அவரோடுசாவித் தமது கல்விமிகுதியையறியலுற்றாரென்றுரைப்பாருமுளர். உணர்தலுற்றாரென்பதனை முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். நின்புணர்முலையுற்றவென்றதனான், முலையிடத்துத்துயிலை நினைந்து நீட்டியாது வருவரென்றும், புரவலரென்றதனான், நின்னலந்தொலையாமற் காப்பரென்றுங்கூறிப் பிரிவுடம்படுத்தாளாம். செல்வத்தவரென்றது-ஈண்டுத்தலைமகனை. மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்த்துதல். (கூ௱கூ)

கலக்கங்கண்டுரைத்தல்.

கலக்கங்கண்டுரைத்தலென்பது-பிரிவுநினைவுரைப்பக்கேட்டதலைமகளது கலக்கங்கண்டதோழி, அன்பர் சொற்பாவிரும்பினரென்ன, அச்சொல் இவள்செவிக்கட் காய்ந்தவேல்போலச் சென்றெய்திற்று, இனி மற்றுள்ளபிரிவை எங்ஙனமாற்றுவளெனத் தன்னுள்ளேகூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கற்பாமதிற்றில்லைச்சிற்றம்பலமதுகாதல்செய்த *
விற்பாவிலங்கலெங்கோனைவிரும்பலர்போலவன்பர் *

சொற்பாவிரும்பினரென்னமெல்லோதிசெவிப்புறத்துக் *
கொற்பாவிலங்கிலைவேல்குளித்தாங்குக்குறுகியதே. (௩௱௰)

ஓதற்ககல்வர் மேதக்கவரெனப்
பூங்கொடிகலக்கம் பாங்கிகண்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) கல்லாற்செய்யப்பட்ட பரந்தமதிலையுடைய தில்லைக்க ட்சிற்றம்பலமதனைக்காதலித்த வில்லாகச்செய்யப்பட்ட பரந்த மலையையுடைய எம்முடையகோனை விரும்பாதாரைப்போல, நம்மன்பர் சொல்லாணியன்ற பாவாகியநூல்களைக் கற்கவிரும்பி னரென்றுசொல்ல, அச்சொல் மெல்லோதியையுடையாளது செ விக்கட் கொற்றொழில்பரந்த விளங்குமிலையையுடைய வேல்செ ன்று மூழ்கினாற்போலச் சென்றெய்திற்று, இனிப்பிரிவையெங்ஙன மாற்றுமோ! எ-று.

பொருப்புவில்லிமேல்விருப்புடையார் கல்விக்கடனீந்திவரு ந்தாமையின் விரும்பலர்போலச்சொற்பாவிரும்பினரென்றாள். இனி வருந்தவென்பதோர்சொல்லைவிரித்து விரும்பலர்போல வருந்த அச்சொற்குறுகியதென்றுரைப்பினுமமையும். பூங்கொ டிகலக்கம் பாங்கி தன்னுள்ளேசொல்லியது, தலைமகற்குக்கூறிய தென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - செலவ ழுங்குவித்தல். (௩௱௰)

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தல்.

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தலென்பது - கலக்கங்கண்டு ரைத்ததோழிக்கு, முன்னிலைப்புறமொழியாக நின்னிற்பிரியேன் பிரிவுமாற்றேனென்று சொன்னவர்தாமே பிரிவராயின், இதற்கு நாஞ்சொல்லுவதென்னேயெனத்தலைமகனது வாய்மொழிகூறித் தலைமகள்வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பிரியாமையுமுயிரொன்றாவதும்பிரியிற்பெரிதுந் *
தரியாமையுமொருங்கேநின்றுசாற்றினர்தையன்மெய்யிற் *
பிரியாமைசெய்துநின்றோன்றில்லைப்பேரியலூரரன்ன *
புரியாமையுமிதுவேயினியென்னும்புகல்வதுவே. (௩௱௰௧)

ஓதற்கல்விக்குச்செல்வன்செல்லுமெனப்
போதுறுகுழலி புலம்பியது.

(இ-ள்.) தையலாடனது திருமேனியினின்றும் பிரியாமையை ச்செய்து நின்றவனது தில்லையிற் பெருந்தன்மையையுடையவூரா ர் நம்மிற்பிரியாமையையும், இருவருக்குமுயிரொன்றாதலையும்,

பிரியிற்பெரிதுமாற்றாமையையும் ஒருங்கே அக்காலத்து நம்முன்னின்று கூறினார், இப்பொழுது அவற்றுட் பிரியாமை பொய்யாகக்கண்டமையின், உயிர்வேறுபடக்கருதுதலும் பிரிவாற்றாதுமாகிய அன்னவற்றைச் செய்யாமையும் இப்பிரியாமைபோலொக்கும், இனிநாஞ்சொல்லுவதென்! எ-று.

தையன்மெய்யிற்பிரியாத பேரன்பினோனதுதில்லைக்கட்பயின்றும் அன்புபேணாது பிரிதல் எங்ஙனம்வல்லராயினரென்னுங்கருத்தால், பிரியாமைசெய்துநின்றோன் றில்லைப்பேரியலூரனென்றுள். பிரிவுகாணப்பட்டமையின், அன்னவென்றது ஒழிந்தவிரண்டையுமேயாம். அன்னபுரியாமையுமிதுவேயென்பதற்குப் பிரிவுழுதலாகிய நமக்கின்னாதவற்றைத் தாம் செய்யாமையுமிதுவேயாயிருந்ததெனினுமமையும். இன்னல்புரியாமையு மிதுவேயென்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை.()

ஓதற்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

இனிக்காவற்பிரிவென்பது எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாதுகாக்கவென்னுந்தருமநூல்விதியான் அக்காவற்குப் பிரிதல்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம். பிரிவறிவித்தல் பிரிவுகேட்டிரங்கல், வருபவையிரண்டும் வையங்காவல்.

(இ-ள்.) பிரிவறிவித்தல்- பிரிவுகேட்டிரங்கல் எனவிவையிரண்டுங் காவற்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

பிரிவறிவித்தல்.

பிரிவறிவித்தலென்பது-தருமநூல்விதியால் நமர் உலகத்தைப் பாதுகாப்பான்பிரியக் கருதாநின்றாரெனத் தலைமகன் காவலுக்குப்பிரியக்கருதாநின்றமை தோழி தலைமகளுக்கறிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மூப்பானிளையவன்முன்னவன்பின்னவன்முப்புரங்கள் *
வீப்பான்வியன்றில்லையானருளால்விரிநீருலகங் *
காப்பான்பிரியக்கருதுகின்றார்நமர்கார்க்கயற்கட் *
பூப்பானலமொளிரும்புரிதாழ்குழற்பூங்கொடியே. (கூஎஉ)

இருநிலக்காவற் சேகுவர்நமரெனப்
பொருசுடர்வேலோன்போக்கறிவித்தது.

(இ-ள்.) கரியகயல்போலுங்கண்ணிணையும், பூவின்கண் நறுநாற்றமுடைமையாகிய நன்மைவிளங்குஞ் சுருண்டதாழ்ந்தகுழலையுமுடைய பூங்கொடியையொப்பாய், எல்லார் யாக்கைக்கும்முன்னே தனதிச்சையாற்கொள்ளப்பட்டதிருமேனியையுடையனாதலின்எல்லார்க்குந்தான்மூப்பான், பின்றோன்றியயாக்கையையுடையாரெல்லாரும் மூப்பவும் தான் நிலைபெற்றவிளமையையுடையனாதலின்எல்லார்க்குமிளையான், உலகத்திற்குமுன்னுள்ளோன், அதற்குப்பின்னுமுள்ளோன், மூன்றுபுரங்களையுங்கெடுப்பான், அவன்றதில்லைக்கண்ணுந், அவனதேவலால் நமர்விரிந்தநீராற் சூழப்பட்டவுலகத்தைக் காக்கவேண்டிப் பிரியக்கருதாநின்றார் எ-று.

தில்லையானேவலாவது-எல்லாவுயிர்களையுமரசன் காக்கவென்னுந்தருமநூல்விதி. காத்தலாவது-தன்வினைசெய்வாரானுங் கள்வரானும் பகைவரானும் உயிர்கட்குவருமச்சத்தை நீக்குதல். தில்லையானருளாலென்பதற்கு அவனதருளானுலகத்தைக்காக்குந்தன்மையைப்பெய்தினானாதலின் அக்காவற்குப்பிரிகின்றானென்றுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-காவற்குப்பிரியும்பிரிவுணர்த்துதல். (௫௱௰௨)

பிரிவுகேட்டிரங்கல்.

பிரிவுகேட்டிரங்கலென்பது-பிரிவறிவித்ததோழிக்கு, முற்காலத்துக் குரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படு நம்மைவந்து யானைகெடுப்புக, அதனைவிலக்கி நம்முயிர்தந்தவர், இன்று தம்மல்லதில்லாத இக்காலத்துத் தாம் பிரிந்திருக்கின்றதிதுவோ, இது தமக்குத்தகுமோவெனத் தலைமகனதுபிரிவுகேட்டுத் தலைமகளிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறுகட்பெருங்கைத்திண்கோட்டுக்குழைசெவிச்செம்முகமாத் *
தெறுகட்டழியமுன்னுய்யச்செய்தோர்கருப்புச்சிலையோ *
னுறுகட்டழலுடையோனுறையம்பலமுன்னலரிற் *
றுறுகட்புரிகுழலாயிதுவோவின்றுசூழ்கின்றதே. (௫௱௰௩)

மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந்து
பழங்கணெய்தி யழுங்கல்சென்றது.

(இ-ள்.) பூவிற்றேனையுடைய நெருங்கியசுருண்டகுழலையுடையாய், சிறியகண்ணிணையும், பெரியகையினையும், திண்ணியகோட்டினையும், குழைந்தசெவியினையும், சிவந்தமுகத்தினையுமுடைய யானையும்,

னையினது வருத்தும்வளைப்புக்கெடக் குரவராற்பாதுகாக்கப்படு முற்காலத்து நம்மையுய்வித்தவர், கருப்புவில்லையுடை யவனைச் சென்றற்ற கண்ணிற்றீயையுடையவனுறையும் அம்பலத்தையுஞ் ஞானைப்போலக் கண்ணோட்டமின்றித் தம்மல்லதில்லாத இக் காலத்து நினைக்கின்றதிதுவோ! இது தகுமோ! எ-று.

கருப்புச்சிலையோனென்பதனை எழுவாயாக்கியுரைப்பினுமமையும். தெறுகட்ட ழீஇமுன்னமுய்யச்செய்தோனென்பது பாடமாயின், தெறுகின்றவிடத்துத் தழுவி முன்னம்மையுய்வித்தவனென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-செலவழுங்குவித்தல். ()

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

பகைதணிவினைப்பிரிவு.

இனிப் பகைதணிவினைப்பிரிவென்பது- தம்மிற்பகைத்தவேந்தரைப் பகையைத்தணித்து இருவரையும்பொருந்தப்பண்ணுகல்.

அதுவருமாறு-சூத்திரம். பிரிவுகூறல் வருத்தந்தணித்த, லிருபகை தணித்தற்கேகலென்ப.

(இ-ள்) பிரிவுகூறல் - வருத்தந்தணித்தல் எனவிவையிரண்டும், பகைதணிவினைப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

பிரிவுகூறல்.

பிரிவுகூறலென்பது- ஒருவரதுள்ளமிகுதியை ஒருவர்தணித்தற்கரிதாகிய இருவேந்தர் தம்முட்பகைத்து உடன்மடியப்புகுதாநின்றாரெனக்கேட்டு, அவ்விருவரையுமடக்கவல்ல திறனுடையராதலின், அவரைப்பகைதணித்து அவர் தம்மிலொன்றுபடவேண்டு நின்னைப்பிரியக்கருதாநின்றாரெனத் தலைமகன் பகைதணிக்கப்பிரியலுறாநின்றமை தோழி தலைமகளுக்குக்கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மிகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தர்வெம்போர்மிடைந்த *
பகைதணித்தற்குப்படர்தலுற்றார்நமர்பல்பிறவித் *
தொகைதணித்தற்கென்னையாண்டுகொண்டோன்றில்லைச்சூழ்பொழில்வாய் *
நகைதணித்தற்கரிதாம்புரிதாழ்தருமொய்குழலே. (உஎகூ)

ஒன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன்பிரிவு
தன்னமங்கோதைக்கு முன்னிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) பொருவினராதலின் தாமளிக்குமிடத்துப் பலபிறவித்தொகையுமான்வருங்கழிபெருந்துன்ப முடையாரையேவேண்டு

தவின் என்னையடிமைக்கொண்டவனது தில்லைக்கட்சூழ்ந்தபொழிலிடத்துளவாகிய போதுகளாற்றணைந்து நறுநாற்றமாற்றுதற்கரிதாஞ் சுருண்ட தாழ்ந்த நெருங்கிய குழலையுடையாய், ஒருவருள் ளமிகுதியை ஒருவர்தணிக்கதற்கரிதாகாநின்ற இருவேந்தாது வெய்யபோர் நெருங்கிய பகையை மாற்றுதற்கு, நமர் போகநினைந்தார் எ-று.

எளிதினிற்சந்துசெய்வித்துக் கடிதின்மீள்வரென்பது பயப்ப, மிகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தரென்றதனால் ஒத்தவலியினராதலும், வெம்போர்மிடைந்தவென்றதனால் ஒத்ததொலைவினராதலுங்கூறினாளாம். மிகைதணித்தற்கரிதாம்பகை யெனவியையும். மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - பகைதணிவினையிடைப்பிரிவுணர்த்துதல். (௩௱௰௪)

வருத்தந்தணித்தல்.

வருத்தந்தணித்தலென்பது-தலைமகன்றுபிரிவுகேட்டு உள்ளுடைந்து தனிமையுற்றுவருந்தாநின்றதலைமகளை, நின்னைவிட்டு அவர்பிரியார், நீநெருப்பையுற்றவெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும்போல இவ்வாறுருகித் தனிமையுற்று வருந்தாதொழியெனத் தோழி அவளதுவருத்தந்தணியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நெருப்புறுவெண்ணெயுநீருறுமுப்புமெனவிங்ஙனே ✽
பொருப்புறுதோகைபுலம்புறல்பொய்யன்பர்போக்குமிக்க ✽
விருப்புறுவோரைவிண்ணோரின்மிகுத்துநண்ணார்கழியத் ✽
திருப்புறுசூலத்தினோன்றில்லைபோலுந்திருநுதலே. (௩௱௰௫)

மணிப்பூண் மன்னவன் றணப்பறில் லை
அஞ்சல் பொய்யென வஞ்சியைத்தணித்த து.

(இ-ள்.) தன்கண் மிக்கவிருப்புறுமவரை விண்ணோரினுமிகச்செய்து பகைவர் மாய விதிர்க்கப்படுஞ்சூலவேலையுடையவனது தில்லையையொக்குந் திருநுதால், பொருப்பைச்சேர்ந்த மயில்போல்வாய், தீயையுற்றவெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும்போலஇவ்வாறுருகித் தனிமையுறுதொழி, அன்பர்போக்குப்பொய். எ-று.

மிகுத்தென்னும் வினையெச்சம்-திருப்புறுசூலமென்புழித்திருப்பென்பதனோடுமுடிந்தது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல். (௩௱௰௫)

பகைதணிவினைப்பிரிவுமுற்றிற்று.

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

இனி வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவென்பது-ஒருவேந்தனுக்கொரு வேந்தன்றொலைந்துவந்தடைந்தால் அவனுக்குதவிசெய்யப்பிரியாநிற்றல்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம்- பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமை, கார்ப்பிசைவைத்தல் காணாநோக்கி, வருந்தியுரைத்தன் மலர்க்குழலிவை, கூதிர்கண்டுகவறல் குளிர்முன்பனிக்கவ, னொந்துகூறன்றொக்கிப்பின்பனிக்கிரங்கியுரைத்த விளவேனில்கண்டவ, வின்னலெய்த விதுவவர்குறித்த, பருவமாமென வரவுகூறல், பருவமறுத்துரைத்தன் மறுத்துரைத்தலொடு, தேர்வரவுகூறல் வினைமுற்றிநினைதல், நிலைமைநினைந்துரைத்தன் முகிலொடுகூறல், வரவெடுத்துரைத்தன் மறவாமைகூறன், மற்றிவையீரெட்டுமுற்றுழிப்பிரிவாம்.

(இ-ள்.) பிரிந்தமைகூறல்- பிரிவாற்றாமை கார்ப்பிசைவைத்தல்- வானோக்கிவருந்தல்-கூதிர்கண்டுகவறல்-முன்பனிக்குநொந்துரைத்தல்-பின்பனிநினைந்திரங்கல் - இளவேனில்கண்டின்னலெய்தல்-பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்- பருவமன்றென்றுகூறல்- மறுத்துக்கூறல்-தேர்வரவுகூறல்-வினைமுற்றிநினைதல்- நிலைமைநினைந்துகூறல்-முகிலொடுகூறல்-வரவெடுத்துரைத்தல்-மறவாமைகூறல் எனவிவைபதினாறும் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது- தம்மைவந்தடைந்தவேந்தனுக்குத் தாமுதவிசெய்வாராக வெய்யபோரையுடையபாசறைமேல் நமர் சென்றார், இனியவ்வேந்தன் பகைவரால்விடப்பட்டமதில் இன்றென்னுமுடியுமோவெனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்தமை தோழி தலைமகளுக்குக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

போதுகுலாயபுனைமுடிவேந்தர்தம்போர்முனைமேன் *
மாதுகுலாயமென்னோக்கிசென்றார்நமர்வண்புலியூர்க் *
காதுகுலாயகுழைமெழிலோனைக்கருதலர்போ *
லேதுகொலாயவிளைகின்றதின்றென்னுநீண்மதிலே. (௩௱௧௰௭)

விறல்வேந்தர் வெஃகுமுனைக்க ட்
டிறல்வேந்தர் செல்வமென்ற று.

(இ-ள்.) மடவழகுபெற்ற மெல்லியநோக்கத்தையுடையாய், பூவழகுபெற்ற பேணிச்செய்யப்பட்ட முடியையுடையவேந்தர்

தமது போரையுடைய பாசறைமேல், நமர் சென்றார். வளவிய புலியூரிற் காதழ்ந்துபெற்றகுழையாலுண்டாகிய எழிலையுடையவனைக் கருதாதாரைப்போல ஒன்னாரால் இடப்பட்ட மதில் இன்றியமையாது முடியுமோ! எ-று.

வினைமுடித்துக்கடிதுமீள்வரெனப்படுமென்பது, ஒன்னாரிடுமதில் இன்றேயழியுமென்று கூறினாளாம். கொல்லென்பது அசைநிலை. சென்றாரெனத் துணிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினாள். திறல் வேந்தரென்றது, சாதிபற்றியன்று தலைமைபற்றி. மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவுணர்த்துதல். (காயகூ)

பிரிவாற்றாமைகார்மிசைவைத்தல்.

பிரிவாற்றாமைகார்மிசைவைத்தலென்பது- பிரிவுகேட்டதலைமகள், தனதுவருத்தங்கண்டு காதலர்வினைவயிற்பிரிய நீவருந்துதல் வினைமுடியுமாறென்னோவென்றதோழிக்கு, யானவர்பிரிந்ததற்கு வருந்துகின்றேனல்லேன், இக்கார்முகில்சென்று அப்பாசறைக்கண்ணே தோன்றுமாயின், நம்மைநினைந்தாற்றாராய், அவ்வினைமுடிக்கமாட்டாரென்று அதற்குவருந்துகின்றேனெனக் கார்மிசைவைத்துத் தன்துவருத்தங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னிவளைத்தபுனல்சூழ்நிலவிப்பொலிபுலியூர் *
வன்னிவளைத்தவளர்சடையோனைவணங்கலர்போற் *
றுன்னிவளைத்தநந்தோன்றற்குப்பாசறைத்தோன்றுங்கொலோ *
மின்னிவளைத்துவிரிநீர்கவரும்வியன்முகிலே. (காயஎ)

வேந்தற்குற்றுழி விறலோன்பிரி ய
ஏந்திழைபாங்கிக் கெடுத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) பொன்னி சுற்றுதலானுண்டாகிய புனலாற்சூழப்பட்டு நிலைபெற்றுப்பொலிகின்றபுலியூரில் வன்னித்தளிராற் சூழப்பட்ட நெடியசடையையுடையவனை வணங்காதாரைப்போல இடர்ப்படப் பகைவரைக்கிட்டிச் சூழ்போகிய நம்முடையதோன்றற்கு மின்னியுலகத்தைவந்துவளைத்துப் பரந்தகடலைப்பருகும் பெரியமுகில் பாசறைக்கண்ணே சென்றுதோன்றுமோ! எ-று.

வளைத்தலை விரிநீர்மேலேற்றினுமமையும். தோன்றுமாயின் அவர் ஆற்றாரவரென யானாற்றேனுகின்றேனென்பது கருத்து. பொன்னிவளைத்தபுனலென்பதற்குப் பொன்னியாற்றகையப்பட்டபுனலென்றும், வன்னிவளைத்தவென்பதற்குத் திவ்வையவளைத்த

ற்போலுஞ்சடையென்றுமுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்-ஆற்றுவித்தல். (௩௱௰௭)

வானோக்கிவருந்தல்.

வானோக்கிவருந்தலென்பது-உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச்சேவல் தன்சிறகாலொடுக்கிப் பனியான்வரும் மிக்ககுளிரைப்பாதுகாக்கின்ற இராவின்கண் எனது போதரவு அவளுக்கென்னாங்கொல்லோவெனத் தலைமகளது வடிவைநினைந்து வானைநோக்கி வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோலித்திகழ்சிறகொன்றினொடுக்கிப்பெடைக்குருகு *
பாலித்திரும்பனிபார்ப்பொடுசேவல்பயிலிரவின் *
மாலித்தனையறியாமறையோனுறையம்பலமே *
போலித்திருநுதலாட்கென்னதாங்கொலென்போதரவே.௩௱௰௮

மானோக்கி வடிவுநினைந்தோன்
வானோக்கி வருந்தியது.

(இ-ள்.) பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகை விளங்காநின்றசிறகொன்றினாற்கோலியொடுக்கிப் பாதுகாத்துக் கொண்டற்றவலையால்வரும் மிக்ககுளிரைச் சேவல் தானுழக்குமிராவின்கண், மாலாற்சிறிதுமறியாதஅந்தணனுறையும் அம்பலத்தைப்போல்வாளாகியதிருநுதலாட்குஎனதுபோதரவுஎத்தன்மையதாகுமோ! எ-று.

இரவினென்னாதாமெனவினையும். நாம் இக்காலத்து நங்காதலிக்குப் பனிமருந்தாயிற்றிலேமென்னும் உள்ளத்தானாகலின், பெடையொடுக்கிய சிறகைத் திகழ்சிறகெனப் புனைந்துகூறினான். போலித்திருநுதலாட்கென்பதற்கு அம்பலம்போலும் இத்திருநுதலாட்கென்றுரைப்பினுமமையும். இத்திருநுதலாளென்றான், தன்னெஞ்சத்தளாகலின். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-மீடற்கொருப்படுதல்.

(௩௱௰௮)

கூதிர்கண்டுகவறல்.

கூதிர்கண்டுகவறலென்பது-விழாநின்றபனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திரளைமேவாநிற்ப மலைத்திரளையேறித் துணையில்லாதாரைத்தேடும் புயலினம் நமக்கேயன்றித் தம்மையடைந்தார்க்குதவிசெய்யச்சென்றார்க்குஞ் சென்றுபொருந்துமோ, பொருந்துமாயின், நம்மைநினைந்து ஆற்றாராய், அவ்வினைமுடிக்கமாட்டாரெனத்தலைமகள் கூதிர்கண்டுகவலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருப்பினமேவும்பொழிற்றில்லைமன்னன்கண்ணாருளால் [ய்
விருப்பினமேவச்சென்றோர்க்குஞ்செல்றல்குங்கொல்வீழ்பனிவா
நெருப்பினமேநெடுமாலெழிற்றோன்றச்சென்றோங்குநின்ற *
பொருப்பினமேறித்தமியரைப்பார்க்கும்புயலினமே. (௩௱௰௩)

இருங்கூதி ரெதிர்வுகண் டு
கருங்குழலி கவலையுற்ற து.

(இ-ள்.) விழாநின்றபனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவாநிற்ப நெடியமாயவனதெழில் கண்டார்க்குப்புலப்படச்சென்று அவ்விடத்துநின்ற மலைத்திரளையேறித் துணையில்லாதாரைத்தேடும் புயலினங்கள், கருப்புத்திரள்பொருந்தும்பொழிலையுடைய தில்லையின்மன்னவன்கணுண்டாகிய மிக்கவருளான் விருப்பையுடைய தம்மினந் தம்மாலுதவிபெற்றுப் பொருந்தும்வண்ணஞ் சென்றோர்க்குஞ் சென்றுதங்குமோ! எ-று.

அல்குதலான்வருந்துயருறுதனோக்கிச் சென்றோர்க்குமென நான்காவதனாற்கூறினாள். நெருப்பினமேயென்பதனைப் பயன்மேலேற்றி இடிநெருப்பென்றும், சென்றென்பதனை மலைமேலேற்றி உயர்ந்தென்றும், உரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன்-தோழியையாற்றுவித்தல். (௩௱௰௪)

முன்பனிக்குநொந்துரைத்தல்.

முன்பனிக்குநொந்துரைத்தலென்பது- மக்களேயன்றிப் புள்ளுந்தம்பெடையைச் சிறகாலொடுக்கிப் பிள்ளைகளையுந்தழுவி இனஞ்சூழ வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இம்மயங்கிருட்கண், இனையையாகு விழாநின்ற பனியிடைக்கிடந்து வாடித் துயர்வாயாகவென்று என்னைப்பெற்றவளே நோவதல்லது யான் யாரைநோவேனென முன்பனிக்காற்றாது தாயொடுநொந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுற்றினவீழ்பனிதாங்கத்துவண்டுதுயர்கவென்று *
பெற்றவளேயெனைப்பெற்றாள்பெடைசிறகாலொடுக்கிப் *
புற்றிலவாளரவன்றில்லைப்புள்ளுந்தம்பிள்ளைதழீஇ *
மற்றினஞ்சூழ்ந்துதுயிலப்பெறுமிம்மயங்கிருளே. (௩௱௰௫)

ஆன்றபனிக் காற்றாதழி ந்
தீன்றவளை யேழைநொந்தது.

(இ-ள்.) புற்றையுடையவல்லாத ஒளியையுடையபாம்பையணிந்தவனது தில்லையின் மக்களேயன்றிப் புள்ளும் பெடையைச்சி

தகாணெடுக்கித் தமதுபிள்ளைகளையுந் தழுவி இனஞ்சூழ்ந்து வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இச்செறிந்தவிருட்கண்ணே மேனியெங்குஞ்சுற்றி வீழாநின்ற பனி இடையறுதுநிற்ப, அதற்கோர்மருந்தின்றித் துயர்வாயாக்வென்று, என்னையீன்றவளே நன்றுள், இனி யான் யாணாநோவது! எ-று.

சுற்றினதூங்க வெனவியையும். மயங்கிருட்கட்டுயர்வாயாகவெனக் கூட்டுக. சுற்றினவென்பது பெயரெச்சமுமாம். மற்று - அசைநிலை. புற்றிலவாளரவினென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-ஆற்றாமைநீக்குதல். (௩௨௰)

பின்பனிநினைந்திரங்கல்.

பின்பனிநினைந்திரங்கலென்பது- இப்பெரியபனி வையமெங்கும்பரந்து துவலைகளைப்பரப்பியவாறு அவள்பொறுக்குமளவன்று, அவளைச்சொல்லுகின்றதென், எனக்குமாற்றுதலரிதென்பதுபோதர, மிக்கதனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி, வான் சரத்தைத்தருமாயின், அதனோடொக்குமெனத் தலைமகன் தலைமகளதுயரநினைந்திரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புரமன்றயரப்பொருப்புவில்லேந்திப்புத்தேளிர்நாப்பட் *
சிரமன்றயனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையாள் *
பரமன்றிரும்பனியரித்தவாப்பரந்தெங்கும்வையஞ் *
சரமன்றிவான்றருமேலொக்குமிக்கதமியருக்கே. (௩௨௧)

இரும்பனியி னெதிர்வுகண் டு
சுரும்பிவர்குழலி துயரநினைந்தது.

(இ-ள்.) பெரியபனி வையமெங்கும்பரந்து துவலைகளைப்பரப்பியவாறு தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தையொப்பாளதளவன்று, மிக்கதனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி, உயிர்கவர்வெகுண்டு, வான்சரத்தைத்தருமாயின், அதனோடொக்கும். எ-று. புரம்வருந்த அவிறு பொருப்பாகியவில்லையேந்தித் தேவர்நடுவே அவர்க்குத்தலைவனுகிய அயனையன்றுசிரமரிந்தவனது தில்லைச்சிற்றம்பலமெனக்கூட்டுக.

பரந்தெங்குந்தருமேலென்றியைப்பினுமமையும். இக்காலத்து அவளாற்றாமை சொல்லவேண்டுமோ எனக்குமாற்றுதலரிதென்பது போதரத் தமியருக்கெனப்பொதுமையாற்கூறினான். இதனைத் தோழிகூற்றாகவுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அது. பயன் தலைமகளையாற்றுவித்தல்.

(௩௨௨)

இளவேனில்கண்டின்னலெய்தல்.

இளவேனில்கண்டின்னலெய்தலென்பது-மேன்மேலுந்திறம்பெற்றிருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழிலைச் சுற்றும்வந்து பற்றின, இனியுயிர்வாழு மாறொன்றுங் கண்டிலேனெனத் தலைமகள் இளவேனில்கண்டின்னலெய்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வாழும்படியொன்றுங்கண்டிலம்வாழியிம்மாம்பொழிற்றேன் ❋
சூழுமுகச்சுற்றும்பற்றினவாற்றொண்டையங்கனிவா ❋
யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிற்றம்பலமாதரியாக் ❋
கூழின்மலிமனம்போன்றிருளாநின்றகோகிலமே. (௩௰௨)

இன்னிளவேனின் முன்னுவதுகண் டு
மென்னலைப்பேதை யின்னலெய்திய து.

(இ-ள்.) அழகியதொண்டைக்கனிபோலும் வாயினையும், யாழோசைபோலுமினிய மொழியினையுமுடைய மங்கையது கூற்றையுடையானது சிற்றம்பலத்தைவிரும்பாத உணவாற்செருக்கு மனம்போல, ஒருகாலைக்கொருகால் திறம்பெற்றிருளாநின்ற குயில்கள், இம்மாம்பொழிற்கட்குடைதலாற் றேன்சுற்றுஞ்சூழுமெங்கும்வந்துபற்றின, இனியுயிர்வாழுமாறொன்றுங்கண்டிலேம். எ-று.

வாழியென்றது-வாழ்வாயாகவென்னும்பொருட்டாய் எதிர்முகமாக்கிநின்றது. தேன்சூழுமுகைச்சுற்றும்பற்றினவென்பது பாடமாயின், மலருமளவுங்காலம்பார்த்துத் தேன்கள்சூழுமுகையெனக. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௩௰௨)

“கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்-வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்.” என்பதனான், இக்கிளவியையுந்தம் காலங்காட்டவேண்டி இத்துறையுட் கூறினாரென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்.

பருவங்காட்டிவற்புறுத்தலென்பது-தலைமகன் தான்வருதற்குக் குறித்துப்போகிய கார்ப்பருவத்தினதுவரவுகண்டு கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, இக்கார்வந்து வானிடத்துப்பரந்தமையால், நம்மைக்கலந்தவரதுதேர் இன்றாக நாளையாக இங்கேவாராநிற்பக்காணப்படுவதே இனியுள்ளதெனத் தோழி அப்பருவந்தன்னையே காட்டி, அவளைவற்புறுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூண்பதென்றேகொண்டபாம்பன்புலியூரான்மிடற்றின் *
மாண்பதென்றெனவானின்மலருமணந்தவர்தேர் *
காண்பதன்றேயின்றுநாளையிங்கேவரக்கார்மலர்த்தேன் *
பாண்பதன்றேர்குழலாயெழில்வாய்த்தபனிமுகிலே. (௩உ௩)

காரவருமெனக்கலங்குமாதரைத்
தேர்வருமெனத்தெளிவித்தது.

(இ-ள்.) கார்காலத்து மலரையூதுந்தேன் பாட்டினதுசெவ்வியையாராயுங் குழலையுடையாய், பூணப்படுமணியென்றேகொள்ளப்பட்ட பாம்பினையுடையான், புலியூரான், அவனதுமிடற்றினழகதாமென்றுகருதும்வண்ணம் எழில்வாய்த்தலையுடையவாகிய பனிமுகில்கள்வானிடத்துப்பரவாநின்றன, அதனால், நம்மைக்கலந்தவரதுதேர் இன்றாக நாளையாக இங்கேவாராநிற்பக்காணப்படுவதல்லவே, இனியாற்றுயாகற்பாலையல்லை எ-று.

தேரிங்கேவருவதனைக்காணுமதல்லவே இனியுள்ளதெனமொழிமாற்றியுரைப்பினுமமையும். காண்பதென்பதூஉம், எழிலாயவென்பதூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- தலைமகளைவற்புறுத்தல். (௩உ௩)

பருவமன்றென்றுகூறல்.

பருவமன்றென்றுகூறலென்பது- காரும் வந்ததுகாந்தளும்மலராநின்றன காதலர் வாராதிருந்ததென்னேவென்று கலங்காநின்றதலைமகளுக்கு, சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே கூடமுழாமுழங்க அதனையறியாது காரென்றுகொண்டு இக்காந்தண்மலர்ந்தன, நீயிதனைப்பருவமென்றுகலங்காதொழியெனத் தலைமகன் வரவுநீட்டித்தலால் தோழி அவள்கலக்கந்தீரப் பருவத்தைப் பருவமன்றென்றுகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெளிதரத்காரெனச்சீரனஞ்சிற்றம்பலத்தடியேன் *
களிதரக்கார்மிடற்றோனடமாடக்கண்ணார்முழவந் *
துளிதாத்காரெனவார்த்தனவார்ப்பத்தொக்குன்குழல்போன் *
றளிதாக்காந்தளும்பாந்தளைப்பாரித்தலர்ந்தனவே. (௩உ௪)

காரெனக்கலங்கு மேமொழிக்கண்ணிக்
கின்றனைத்தோழியன் றென்றுமறுத்தது.

(இ-ள்.) அடியேன்களிப்பையுண்டாக்கச் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே கரியமிடற்றையுடையவன் கூத்தாடாநிற்ப, முழமமைந்தமு

ழவங்கள் துளியைத்தருதலையுடையமுகில்போல முழங்கின, முழங்க, அவற்றை முழவமென்றுணராது காந்தளுந்திரண்டு உங்குழலைப்பொத்து நறுநாற்றமுளிகளைக்கொணர்தரப் பாம்புபோலுந் துடுப்புக்களைப்பரப்பி அலர்ந்தன, அதனால், சீரையுடைய அன்னமே, இதனைக்காரென்றுதெளியற்பாலையல்லை. எ-று.

களித்தரவென்பது - களிதரவென்றுநின்றதெனினுமமையும். பாரித்தென்பது உவமச்சொல்லெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-தலைமகளைவற்புறுத்தல். (௩௨௪)

மறுத்துக்கூறல்.

மறுத்துக்கூறலென்பது-பருவமன்றென்றதோழிக்கு, காந்தளையன்றி இதுவும் பொய்யோவெனத் தோன்றியினதுமலரைக் காட்டி, இதுபருவமேயென்று அவளோடு தலைமகள் மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேன்றிக்கிலங்குகழலழல்வண்ணன்சிற்றம்பலத்தெங் [ண்
கோன்றிக்கிலங்குதிண்டோட்கொண்டற்கண்டன் குழையெழினா
போன்றிக்கடிமலர்க்காந்தளும்போந்தவன் கையனல்போற் *
றோன்றிக்கடிமலரும்பொய்ம்மையோமெய்யிற்றோன்றுவதே.()

பருவமன்றென்று பாங்கியைக
மருவமர்கோதை மறுத்துரைத்தது

(இ-ள்.) தேனையொப்பான், திசைகளிலேவிளங்காநின்ற வீரக்கழலையுடைய அழல்வண்ணன், சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய வெங்கோன், திசைகளிலேவிளங்காநின்ற திண்ணியதோள்களையுங் கொண்டல்போலுங் கண்டத்தையுமுடையான், அவனுடைய குழையும் எழிலையுடையநாணுமாகிய பாம்பையொத்தது, இக்கடிமலர்க்காந்தளினது துடுப்புக்களும் புறப்பட்டு, அவனது கையிற்றீயைப்போலத் தோன்றியினது புதுமலரும் மெய்யாகத்தோன்றுகின்றவிது பொய்யோ! எ-று.

கடியென்பது-நாற்றம். கடிமலர்-முதலாகியதன்பொருட்கேற்றவடை. மெய்யிற்றோன்றுவதென்பதற்கு மெய்போலத்தோன்றுவதெனினுமமையும். காந்தளுமின்றென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௩௨௫)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது-மறுத்துக்கூறினதலைமகளுக்கு, கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும்வாராநின்றமையின், இதுபருவமே, இனியுடன்றமன்னர் தம்முட்பொருந்துதலான் நம்மைக்கலந்தவர்தேர் நம்மில்லின்கணின்றுவந்து தோன்றுமென்று அவள் கலக்கந்தீரத் தோழி தலைமகனதுதேர்வரவுகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருமாலறியாச்செறிகழற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தெந் [யும்
கருமால்விடையுடையோன்கண்டம்போற்கொண்டலெண்டிசை
வருமாலுடன்மன்பொருந்தவிருந்தமணந்தவர்தேர் *
பொருமாலயிற்கண்ணல்லாயின்றுதோன்றுநம்பொன்னகர்க்கே. ()

பூங்கொடி மருள் ப்
பாங்கி தெருட்டிய து.

(இ-ள்.) திருமாலாலறியப்படாத செறிந்த வீரக்கழலையுடைய திருவடியையுடைய தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுளனாகிய எம்முடையகரிய மாலாகியவிடையையுடையவனது கண்டம்போல விருண்டு கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும் வாராநின்றன, அதனால், தம்மிற்பொரும் பெரியவேல்போலுங்கண்ணையுடைய நல்லாய், நம்மைக்கலந்தவரது தேர், உடன்றமன்னர் தம்முட்பொருந்துதல் திருந்துதலால், நம்பொன்னையுடையவில்லின்கண் இன்றுவந்துதோன்றும். எ-று.

உடன்மன்பொருந்தவிருந்த மணந்தவரென்பதற்கு மன்னர் பொருந்தும்வண்ணம் அவரைச்சென்றுகூடினவரென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளையாற்றுவித்தல்.

(௩௨௩)

வினைமுற்றிநினைதல்.

வினைமுற்றிநினைதலென்பது- வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்ததலைமகன், வினைமுற்றியபின்னர், கயலையும்வில்லையுங்கொண்டு மன்கோபமுங்காட்டி ஒருதிருமுகம் வாராநின்றது, இனிக்கடிதுபோதுமெனத் தேர்ப்பாகன்கேட்பத் தலைமகளதுமுகநினைந்து கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலோங்கலர்சடையேற்றவன்சிற்றம்பலம்புகழு *
மயலோங்கிருங்களியானைவரகுணன்வெற்பின்வைத்த *

கயலோங்கிருஞ்சிலைகொண்டுமன்கோபமுங்காட்டிவருஞ் *
செயலோங்கெயிலெரிசெய்தபினின்றோர்திருமுகமே. (௩௨௭)

பாசறைமுற்றிப் படைப்போர்வேந்தன்
மாசறுபூண்முலை மதிமுகநினைந்த து.

(இ-ள்.) செய்தலையுடைய உயர்ந்தமதிலை எரியாக்கியபின் இன்று திருவையுடையதொருமுகம், கயல்போலுங்கண்ணையும், மிகப் பெரியவிற்போலும் புருவத்தையுமுடைத்தாய்த் தங்கியவிந்திர கோபம்போலும் வாயையுங்காட்டி வாராநின்றது; இனிக்கடிது போதும். எ-று. நீரை உயர்த்தவிரிசடையின்கணேற்றவனது சிற்றம்பலத்தையே பரவும் மயக்கத்தையுடைய உயர்ந்தபெரிய களியானையையுடைய வரகுணன் இமயத்தின்கண்வைத்த கயலெனக் கூட்டுக.

இன்று ஓராணையோலை அனையன்பொறியாகிய கயலையும் வில்லையுமுடைத்தாய் மன்னன்முனிவையுங்காட்டி வாராநின்றதெனச் சிலேடைவகையான் ஒருபொருடோன்றியவாறறிக. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-தேர்ப்பாகன்கேட்டுக்கடிதூர்தல். (௩௨௭)

நிலைமைநினைந்துகூறல்.

நிலைமைநினைந்துகூறலென்பது- வினைமுற்றியபின்னர் அவள் முகங்கண்டுவாராநின்றவன், புறாக்கள் தந்துணையோடு துயின்று முன்றிற்கண்விளையாடுவகண்டு இது நமக்கரிதாயிற்றென்று என்னிலைமைநினைந்தாற்றகில்லாளாவள், நீவிரையத்தேரைச்செலுத்துவாயாகவெனத் தலைமகளது நிலைமைநினைந்து தேர்ப்பாகனுக்குக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறப்பிற்றிகழ்சிவன்சிற்றம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவர்தம் *
பிறப்பிற்றுனைந்துபெருகுகதேர்பிறங்குமொளியார் *
நிறப்பொற்புரிசைமறுகினிற்றுன்னிமடநடைப்புள் *
இறப்பிற்றுயின்றுமுற்றத்திரைதேருமெழினகர்க்கே. (௩௨௮)

பொற்றொடிநிலைமை மற்றவனினைந் து
திருந்துதேர்ப்பாகற்கு வருந்திப்புகன்ற து.

(இ-ள்.) மிக்கவொளியார்ந்தநிறத்தையுடைய செம்பொன்னானியன்ற உயர்ந்தமதிலையுடையவூரிற்றெருவின்கட்சேர்ந்து விளையாடும் மென்னடையையுடைய மாடப்புறாக்கள், இறப்பின்கட்டுயின்று முற்றத்தின்கணிரைதேர்ந்துண்ணும் அவளிருந்தவெ

ழிலையுடைய இல்லத்திற்குச் சிறப்புக்களாற்பொலியுஞ்சிவனது சிற்றம்பலத்தைச் சென்றடைந்தவர்கடம் பிறவிபோல விரைந்துமுடுகுவதாக இத்தேர். எ-று.

புறாக்கள் துணையோடுதுயின்று முன்றிலின்கண்விளையாடுவனகண்டு ஆற்றகில்லாளென்பதுபோதர, இறப்பிற்றுயின்றுமுற்றத்திரைதேருமென்றான். சிற்றம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவர் பிறவியிறுதிக்கட்பேரின்பமெய்துமாறுபோல யானுஞ்சுரஞ்செலவிறுதிக்கட் பெருந்தோண் முயங்குவலென்னுங்கருத்தாற் பிறப்பிற்றீர்ந்துபெருகுகதேரென்றான். துன்னுமென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன்விரைந்து தேர்பண்ணுவானாதல். (கஉஅ)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது - காரோட்டங்கண்டபாகன் அதனோடுவினாயத்தேரோட்டாநிற்பான், பிரிதலாற் திருந்தியவழகெல்லாம் அழிந்து துன்புறுநின்றவளது சீரியநகரின்கண், வாராநின்றவெனதுதேரின்முற்பட்டுச் சென்றியங்காதொழியவேண்டும், இயங்கினும், அத்தமியாள்கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டுமெனத்தலைமகன், முற்றுற்றுச் செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அருந்தோமிழத்தனமாலமென்றோலமிடுமிமையோர் *
மருந்தோனணியம்பலத்தோன்மலர்த்தாள்வணங்கலர்போற் *
திருந்தோமிழந்துபழங்கண்டருஞ்செல்விசீர்நகர்க்கென் *
வருந்தேரிதன்முன்வழங்கேன்முழங்கேல்வளமுகிலே. (கஉகூ)

முனைவற்குற்றழி வினைமுற்றிவருவோன்
கழுமலெய்திச் செழுமுகிற்குரைத்தது.

(இ-ள்.) நஞ்சையருந்தவேண்டும், இதனானழகழிந்தோமென்று முறையிடுந்தேவர்க்கு அந்நஞ்சால்வரும் இடர்க்குமருந்தாயவன், அழகையுடைய அம்பலத்தின்கண்ணான், அவனதுமலர்போலுந்தாளை வணங்காதாரைப்போலத் திருந்தியவழகெல்லாமழிந்து துன்பத்தையுண்டாக்கும் இல்வாழ்க்கைச்செல்வத்தையுடையவளது அழகையுடையவூரின்கண், வளமுகிலே, வாராநின்றவெனதேர்தனின் முற்பட்டுச்சென்றியங்காதொழியவேண்டும், இயங்கினும் அத்தமியள்கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டும். எ-று.

ஏரணியென்பதற்கு மிக்கவழகென்றும், பழங்கண்டருமெ ன்பதற்குத் துன்பத்தையெனக்குத் தருமென்று முரைப்பினுமமையும். வழங்கேலென்பதற்குப் பெய்யவேண்டாமென்றுரைப்பாருமுளர். தகர்- இல்லெனினு மமையும். முனைவன்- இறைவன். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-கேட்டபாகன்றேர்விரைந்துகடாவுதல்.

வரைவெடுத்துரைத்தல்.

வரைவெடுத்துரைத்தலென்பது-தலைமகன்முகிலொடுவாராநிற்பக்கண்டதோழி, வணங்குவாராகவுடம்பட்டவர் கொடுத்ததிறையையும் வணங்காது மாறுபட்டவரடையாளங்களையும் தமதுதேருக்கு முன்னாகக்கொண்டு, வீரமுரசார்ப்ப, ஆலியாநின்ற மாவினோடும்வந்தணுகினார், இனிநமக்கொருகுறையில்லையெனத் தலைமகளுக்கு அவன்வரவெடுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணிவார்குழையெழிலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைய *
மணிவார்குழன்மடமாதேபொலிகநம்மன்னர்முன்னாப் *
பணிவார்திறையுப்பகைத்தவர்சின்னமுங்கொண்டுவண்டே *
ரணிவார்முரசினொடாலிக்குமாவோடணுகினரே. (௫௯)

வினைமுற்றிய வேந்தன்வர வு
புனையிழைத்தோழி பொற்றொடிக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) பணியாகியநீண்டகுழையாலுண்டாகிய அழகையுடையவனது தில்லைச்சிற்றம்பலத்தையொக்கும் நீலமணிபோலுநீண்டகுழலையுடைய மடப்பத்தையுடையமாதே, பொலிக, நம்முடையமன்னர், வந்துவணங்குவாராகவுடம்பட்டவர்கொடுத்ததிறையையும், பணியாது மாறுபட்டவரதடையாளங்களையும் தமதுவண்டேர்க்குமுன்னாகக் கொண்டு, அணியப்பட்ட வாரையுடைய வீரமுரசினோடும், ஆலியாநிற்குமாவினோடும், வந்தணுகினார். எ-று.

வண்டேரொடென்பதனைத் தொகுக்கும்வழித்தொகுத்துக்கூறிற்றெனினுமமையும். இப்பொருட்கு முன்னாகவந்துபணிவாரென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-தலைமகளைமகிழ்வித்தல்.

மறவாமைகூறல்.

மறவாமைகூறலென்பது- வினைமுற்றிவந்து தலைமகளோடுபள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகன், நீயிர் வினையிடத்தெம்மைமறந்தீரோவென்ற தோழிக்கு, யான் பாசறைக்கட்டாழ்த்தவிடத்தும், கன்முத்திலங்கநின்று, இவள் என்னுடைய நெஞ்சைவிட்டுநீங்கிற்றிலள் ஆதலால், யான்மறக்குமாறென்னோவெனத் தானவளை மறவா

மைகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருங்குவளைக்கடிமாமலர்முத்தங்கலந்திலங்க *
நெருங்குவளைக்கிள்ளை நீங்கிற்றிலணின்றுநான்முகனே *
டொருங்குவளைக்கரத்தானுணராதவன்றில்லையொப்பாய் *
மருங்குவளைத்துமன்பாசறைநீடியவைகலுமே. (௩௩௰)

பாசறைமுற்றிப் பைந்தொடியோடிருந் து
மாசறுதோழிக்கு வள்ளலுரைத்த து.

(இ-ள்.) நான்முகனொடுங்கூடச் சங்கையேந்திய கையையுடையவனுமறியாதவனது தில்லையையொப்பாய், முனைமருங்குசூழ்ந்து மன்னனதுபாசறைக்கண் யான்றாழ்ந்தவைகற்கண்ணும், கண்ணாகியகருங்குவளையது புதியபெரியமலர் கண்ணீராகியமுத்தத்தைக்கலந்துவிளங்க நின்று நெருங்கினவளையையுடைய இக்கிளியையொப்பாள் ஒருகாலுமென்னைவிட்டுநீங்கிற்றிலள்; அதனாற் பிரிவில்லை. எ-று.

வைகலுமென்பதற்கு வைகறோறுமென்றுரைப்பாருமுளர்.
மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை. (௩௩௰)

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

இனிப்பொருள்வயிற்பிரிதலென்பது- குரவர்களாற்படைக்கப்பட்டபொருள்கொண்டு இல்லறஞ்செய்தால் அதனான்வரும்பயன் அவர்க்காமத்துணையல்லது தமக்காகாமையால் தமதுபொருள்கொண்டில்லறஞ்செய்தற்குப் பொருடேடப் பிரியாநிற்றல்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம். வாட்டங்கூறல் பிரிவுநினைவுரைத்தலாற்றாதுபுலம்பலாற்றாமைகூற, நிணைபெயர்த்துரைத்தல் பொருத்தமறிந்துரைத்தல், பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமையா, லிரவுறுதுயரத்திற் கிரங்கியுரைத்த, லிகழ்ச்சிநினைந்தழித லுருவுவெளிப்படுத, னெஞ்சொடுநோத னெஞ்சொடுபுலத்த, னெஞ்சொடுமறுத்த லுள்ளணிவருந்த, லேறுவரவுகண் டிரங்கியுரைத்தல், பருவங்கண்டிரங்கன் முகிலொடுகூற, றேர்வரவுகூற லிளையரெதிர்கோட, லுண்மகிழ்ந்துரைத்த லோதியவிருபது மாமதிநுதலாய் வான்பொருட்பிரிதல்.

(இ-ள்.) வாட்டங்கூறல்-பிரிவுநினைவுரைத்தல்-ஆற்றாதுபுலம்பல்-ஆற்றாமைகூறல்-இணைபெயர்த்துரைத்தல்- பொருத்தமறிந்துரைத்தல்-பிரிந்தமைகூறல்-இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்-இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல் - உருவுவெளிப்பட்டுநிற்றல் - நெஞ்சொடுநோதல்-நெஞ்சொடுபுலத்தல்- நெஞ்சொடுமறுத்தல் - நாளெண்ணிவருந்தல்-ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்-பருவங்கண்டிரங்கல்-முகிலொடுகூறல்-தேர்வரவுகூறல்-இளையரெதிர்கோடல்-உண்மகிழ்ந்துரைத்தல் எனவிவையிருபதும் பொருள்வயிற்பிரிவாம். எ-று அவற்றுள்,

வாட்டங்கூறல்.

வாட்டங்கூறலென்பது- பொருள்வயிற்பிரியலுறுநின்ற தலைமகன், இருமையும் பொருளானே முற்றப்பெறுமென்று யான் பொதுவகையாற்கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பனிவர, இத்தன்மையளாய் வாடினாள், இனியென்னாற்பிரிவுரைத்தலரிது; நீயுணர்த்துமாற்றானுணர்த்தெனத் தோழிக்குத் தலைமகளது வாட்டங்கூறிநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முனிவருமன்னருமுன்னுவபொன்னான்முடியுமெனப் *
பனிவருங்கண்பரமன்றிருச்சிற்றம்பலமனையாய் *
துனிவருநீர்மையிதென்னென்றுதூநீர்தெளித்தளிப்ப *
நனிவருநாளிதுவோவென்றுவந்திக்குநன்னுதலே. (௩௩௨)

பிரிவுகேட்ட வரிவைவாட்டம்
நீங்கலுற்றவன் பாங்கிக்குரைத்தது.

(இ-ள்) துறந்தாருமரசரும் கருதுவனவாகிய மறுமையுமிம்மையும் பொருளான் முற்றப்பெறுமென்று பொதுவகையாற்கூற, அக்குறிப்பறிந்து, கண்கள் பனிவாராநின்றன, இவ்வாறுபனிவருங்கண்ணோடு அறிவழிந்து வருந்தியவிடத்து, பரமனது திருச்சிற்றம்பலத்தையொப்பாய், நீதுன்பம்வருந்தன்மை இஃதென்னகாரணத்தான்வந்தது யான்பிரியேனென்று தூயநீரைத் தெளித்துத்தலையளிசெய்ய, அறிவுபெற்று, அறிவழிந்தகாலத்தைப் பிரிந்தகாலமாகவேகருதி, நீர் நனிதாழ்த்துவருநாளிதுவோவென்று நன்னுதலாள் வணங்கிநின்றாள், இனிநீயுணர்த்துமாற்றானுணர்த்து. எ-று.

பரமன்றிருச்சிற்றம்பலமனையாளென்று பாடமோதுவாருமுளர். நீயெனவுந்தாழ்த்தெனவுமொருசொல்வருவித்துரைக்கப்ப

ட்டது. தனிவந்திக்குமெனினுமமையும். துறந்தார்கருதுவதாகிய மறுமையின்பமும், அரசர்கருதுவதாகிய விம்மையின்பமுமென் று, நீரனிலைறபாகக்கொண்டு, அவவிருவருங்கருதுவனவாகிய இப் பொருளிரண்டனையும் பொருண்முடிக்குமென்று பொதுவகை யாற்கூறினானெனக்கொள்க. மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தபெ ருமிதம். பயன்- பிரிவுணர்த்துதல். (௫௫௨)

பிரிவுநினைவுணர்த்தல்.

பிரிவுநினைவுணர்த்தலென்பது-வாட்டங்கேட்டதோழி, பொரு ளில்லாதார் இருமையின்கண்வருமின்பமும் அறியாரெனவுட் கொண்டு, அருஞ்சுரம்போய், நமர் பொருடேடநினையாநின்று ரெனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகனது பிரிவுநினைவுணராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வறியாரிருமையறியாரெனமன்னுமாநிதிக்கு *
நெறியாருஞ்சுரஞ்செல்லலுற்றார்நமர்நீண்டிருவ *
ரறியாவளவுநின்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைய *
செறிவார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்திருநுதலே. ()

பொருள்வயிற்பிரியும் பொருவேலவனெனச்
சுருளுறுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) மாலும்பிரமனுமாகியவிருவர் அடியுமுடியுமறியாத வெல்லையின்கண் நீண்டுநின்றவனது திருச்சிற்றம்பலத்தையொக் குஞ் செறிந்த நீண்டகரியகுழலினையும் வெள்ளியநகையினையுஞ் செய்யவாயினையுமுடையதிருநுதால், பொருளில்லாதார், இம்மை யுமறுமையுமாகிய இருமையின்கண்வரும் இன்பமுமறியாரென் றுகருதித் தொலையாதுநிலைபெறும் பெரியவரும்பொருடேடுத ற்குவழியறிதற்கரிய அருஞ்சுரத்தை நமர் போகலுற்றார். எ-று.

செறியாரென்பதூஉம் பாடம். சிறுகானெறிபலவாகிய வருஞ் சுரமெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தபெரு மிதம். பயன்-பிரிவுடம்படுத்தல். (௫௯௯)

ஆற்றாதுபுலம்பல்.

ஆற்றாதுபுலம்பலென்பது-பிரிவுநினைவுணர்ப்பக்கேட்டதலைம கள், இத்தோழியாகியகொடியவள், இத்தன்மையையறிந்திருந்து ம், அன்பர் பிரிவரெனக் குவளைப்பூவெறிதற்கு வாளுறைகழித்தா ற்போலக் கூறினாள், இதற்கியான்கூறுவதுண்டோவென ஆற்று து புலம்பாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறுவாளுகிருற்றுருமுன்னஞ்சின்னப்படுங்குவளைக் *
கெறிவாள்கழித்தனடோழியெழுதிற்கரப்பதற்கே *
யறிவாளொழிவதஞ்சனமம்பலவர்ப்பணியார் *
குறிவாழ்நெறிசெல்வரன்பரென்றம்மகொடியவளே. (௩௩௩)

பொருடரப்பிரியு மருடருபவனெனப்
பாங்கிபகரப் பூங்கொடிபுலம்பியது.

(இ-ள்.) தோழியாகியகொடியவள், அஞ்சனமெழுதின் எழுதுதற்காலமத்துணையுங் காதலர்தோன்றாமையான் அவ்வஞ்சனத்தையொழிவதறிவாள், அம்பலவனைவணங்காதார் அவ்வணங்காமைக்குக் குறியாக வாழுந்தீயநெறியை அன்பர் செல்வரென்று, ஒளியையுடையசிறியவுகிர்கிழிதற்றாச் சிறிதாருமுன்னம்பொடிபடுங் குவளைப்பூவிற்கு எறிதற்குக்கருவியாகிய வாளையுறைகழித்தாள், யான்கூறுவதுண்டோ. எ-று.

கொடியவளேயென்பதுபாடமாயிற் கொடியாகியவன்பரெனக்கூட்டுக. அம்ம-அசைநிலை. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-செலவழுங்குவித்தல். (௩௩௪)

ஆற்றாமைகூறல்.

ஆற்றாமைகூறலென்பது- தலைமகளதுவருத்தங்கண்டதோழி, காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்தைப்போய்ப் பொருடேடநினையாநின்றாரென்று யான்சொல்லுமளவில், அவளதுமுலையுங் கண்ணும் பொன்னும் முத்துந்தாராநின்றன, இனிநீசேட்சென்று தேடும்பொருள் யாதோவெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவளது பிரிவாற்றாமை கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வானக்கடிமதிற்றில்லையெங்கூத்தனையேத்தலர்போற் *
கானக்கடஞ்செல்வர்காதலரென்னக்கதிர்முலைகள் *
மானக்கனகந்தருமலர்க்கண்கண்முத்தம்வளர்க்குந் *
தேனக்கதார்மன்னனென்னோவினிச்சென்றுதேர்பொருளே. ()

ஏழை யழுங்கத்
தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்.) முகில்களையுடைத்தாகிய காவலையுடைய மதிலாற்சூழப்பட்டதில்லையில் எங்கூத்தனை வாழ்த்தாதார்போலக் காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்தைச் செல்வரென்றுசொல்ல, ஒளியையுடைய முலைகள் கொண்டாடப்படும்பொன்னைத்தாராநின்றன, மலர்போலுங்கண்கள் முத்தத்தைப் பெருகவுண்டாக்காநின்றன, அதனுள்,

தேனோடு மலர்ந்த தாளையுடைய மன்னன் இனிச்சேட்சென்று தேடும்பொருள் யாது! எ-று.

மானமென்றது-அளவை. அளவையென்றது- பிரமாணம். மாற்றணிப்பொருஞ்சென்னன் றுரைப்பினுமமையும். டின்னனெனப்படு ஞன்றிமூன்னிலைக்கண்வந்தது, இயல்புவிளியென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- அது. (கூகூரு)

இணைபெயர்த்துரைத்தல்.

இணைபெயர்த்துரைத்தலென்பது- யான் அவர்க்கு நினதாற்றுமைகூறினேன், இனியவர்நினைவறியேனென்ற தோழிக்கு, தாம் எனக்கருளைப்புலப்படுத்திய சொற்களத்தனையு மறந்தோ, காவலர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தாரத்தொடங்குகின்றதெனப் பிரிவுள்ளிப் பாலைநிலத்தஞ்சியதலைமகனை மருதநிலத்தனுக்கித் தலைமகள் புலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுருடருஞ்செஞ்சடைவெண்சுடரம்பலவன்மலயத் *
திருடருபூம்பொழிலின்னுயிர்போலக்கலந்திசைத்த *
வருடருமின்சொற்களத்தனையும்மறந்தத்தஞ்சென்றோ *
பொருடரக்கிற்கின்றதுவினையேற்குப்புரவலரே. (கூகூசா)

துணைவன் பிரியத் துயருறுமனத்தொ
டிணைபெயர்த்திட்டுத் தேமொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) சுருண்டசெஞ்சடைக்கணணிந்த வெண்சுடராயுடைத்தாகிய மதியையுடையவம்பலவனது பொதியின்மலைக்கண் இருண்டபூவையுடையபொழிலிடத்து, இன்னுயிர்போல இனியராய் ஒன்றுபட்டுவந்துகூடி, நமக்குச்சொன்ன அருளைப்புலப்படுத்தும் இனியசொற்களெல்லாவற்றையுமறந்து தாம் அருஞ்சுரஞ்சென்றோ, காவலர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத்தொடங்குகின்றது! இது தகுமோ! எ-று.

இருளைத்தருமென்றுரைப்பினுமமையும். உடம்போடுயிர்கலக்குமாறுபோலக் கலந்தெனினுமமையும். இணைபெயர்த்திடுதல்-பிரிவுள்ளிப்பாலைநிலத்தஞ்சியானை மருதநிலத்தனுக்குதல். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-செலவழுங்குவித்தல். (கூகூள)

பொருத்தமறிந்துரைத்தல்.

பொருத்தமறிந்துரைத்தலென்பது-இணைபெயர்த்துக்கூறின தலைமகளுக்கு, யாமெல்லாஞ்சொன்னேமாயினுங் காதலர்க்குறி

னவு பொருண்மேலேயாயிருந்தது, இனி யாஞ்சொல்லுவதென் றேவெனத் தோழி தலைமகனது பொருத்தமறிந்து, தானதற்கு நேர்ந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மூவர்நின்றேத்தமுதல்வனுடமுப்பத்துமும்மைத் *
தேவர்சென்றேத்துஞ்சிவன்றில்லையம்பலஞ்சீர்வழுத்தாப் *
பாவர்சென்றல்குநரகமனையபுனையழற்கான் *
போவர்நங்காதலரென்னுமாறென்பதுபூங்கொடியே. (௩௬௭)

பொருள்வயிற்பிரிவோன் பொருத்தநினைந்து
அருளுறுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) நான்முகனும் மாலும் இந்திரனு மாகியமூவர்நின்று பரவ, எல்லாப்பொருட்குங்காரணமாகியவனுடாநிற்ப, முப்பத்து மும்மையாகிய வெண்ணையுடைய தேவர்கள்சென்று வழுத்துஞ் சிவனது தில்லையம்பலத்தை நன்மைபுகழாத தீவினையார் சென்றுதங்குநரகத்தையொக்குஞ் செய்தாற்போலு மழலையுடைய காட்டைப்போவார்போன்றிருந்தார் நங்காதலர், பூங்கொடிபோல்வாய், இனிநாஞ்சொல்லுவதுண்டோ! எ-று.

முப்பத்துமும்மை- முப்பத்துமூவர்தொகுதியெனினுமமையும். சீர்வழுத்தாரென்பன் ஒருசொல்நீர்மைப்பட்டு, அம்பலத்தையென்னுமிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. பொருத்தம்-உள்ளத்துநிகழ்ச்சி. சொல்லாதுபொருள்வயிற்பிரிவோன்கருத்தறிந்து தோழிசொல்லியது. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௬௬௭)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது- பொதுவகையானுணர்த்தினேமாயின், இனித்தீயதுபிறக்கின்றேமெனத் தலைமகனுணர்ந்தது பிரியாநிற்ப, நின்முன்னின்றுபிரிவுணர்த்தினால் நீமேனிபொளிவழிவையெனவுட்கொண்டு, பொருண்முடித்துக் கடிதின்மீள்வாராக நால்வகைத்தானையோடு நம்மன்னர் வினைவயிற்சென்றாரெனத் தோழி, தலைமகளுக்குத் தலைமகன்பிரிந்தமை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தென்மாத்திசைவசைதீர்தரத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து *
ளென்மாத்தலைக்கழல்வைத்தெரியாடுமிறைதிகழும் *
பொன்மாப்புரிசைப்பொழிற்றிருப்பூவணமன்னபொன்னே *
வன்மாக்களிற்றொடுசென்றனரின்றுநம்மன்னவரே. (௬௬௮)

எதிர்நின்றுபிரியிற் கதிர்நீவாடுத ற்
குஞர்த்தாதகன்றன் மணித்தேரோனென்றது.

(இ-ள்.) தெற்காகியபெரியதிசை குற்றநீங்க எனதுகருந்தலைக் கட் கழல்களைவைத்துத் தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கணெரியோடாடுமிறைவனது விளங்கும்பொன்னணியன்ற பெரியமதிலாற்சூழப்பட்ட பொழிலையுடைய திருப்பூவணத்தையொக்கும் பொன்னே, நம்மன்னர் வலியபெரியகளிறுகளோடும் வினைகுறித்து இன்றுசென்றார் எ-று.

நால்வகைத்தானையோடுஞ் சென்றாரெனினுமமையும். மதிற் காவ்சாய்த்தற்குக்களிறுசிறந்தமையின் அதனையேகூறினார். வினைவயிற்பிரிவுழித் தான் சிறந்தமையின், ஒடு-உயர்பின்வழிவந்ததாம் வேறுவினையொடுவாய்க் களிற்றையுடையராய்ச் சென்றாரென்பதுபட நின்றதெனினுமமையும். ஊர்ந்தகளிறெல்லாம் ஒடு கருவிப்பொருட்கண்வந்ததெனினுமமையும். செல்வமொன்றனது சென்றொன்றமையான், சொல்லாதுபிரிந்தானும். மாவென்பது விலங்கென்று நாய்த்தலையென்றுணாப்பாருமுளர். வாடுதற்கு-வாடுதலான், மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-பிரிவுணர்த்துதல். (௫௫௮)

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்.

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தலென்பது-பிரிவுகேட்டதலைமகளாற்றாமுகங் கண்டதோழி, இவ்வுறுப்புக்குறையோடெட்டுந்திரிந்திளைத்து, அருக்கனது தேர்வருதல் யாண்டையது, இவளாற்றுதல் யாண்டையதென, அவளிரவுறுதுயரத்திற்குத் தானிரக்கமுற்றுக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆழியொன்றீரடியும்மிலன்பாகன்முக்கட்டில்லையோ   *
னூழியொன்றுதனநான்குமைம்பூதமுமாறுமெட்டுங்   *
கேழியன்றாழ்கடலும்மெண்டிசையுந்திரிந்திளைத்து   *
வாழியன்றோவருக்கன்பெருந்தேர்வந் துலைகுவதே.   (௫௫௯)

அயிறருகண்ணியைப் பயிறருமிரவினுட்
டாங்குவதரிதெனப் பாங்கியசர்ந்தது.

(இ-ள்.) காவுள்ளதொன்று, பாகன் இரண்டடியுமுடையனல்லன், இவ்வுறுப்புக்குறையோடு, ஐந்துபூதமுந்தோன்றிபவாறுமெட்டும் மூன்றுகண்ணையுடையதில்லையானுடைய ஊழியுமொவ்வாத பெருமையையுடைய நான்கியாமத்தின்கண்ணும், ஏழாயியன்ற ஆழ்ந்தகடல்களையும் எட்டுத்திசைகளையுந் திரிந்திளைத்தன்

ரூ அருக்கனது பெருந்தேர் ஈண்டுவந்து தங்குவது, அதனுன் அதன்வரவு யாண்டையது! இவளாற்றுதல் யாண்டையது? எ-று.

ஈரடியுமென்பதனை எழுவாயாக்கினுமமையும். நாள்குற்றிரிந்தெனவினையும். இயன்றவென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. வா ழி-அசைநிலை. ஒன்றுதனவென்பதனை நான்குமென்னுமெழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்கிபுரைப்பினுமமையும். ஐம்பூதமும் ஆரு கவொடுங்கும் எழ்கடலுமென்றெண்ணிக்கடலொடுருக்கத்தினைய புன்மையான், ஐம்பூதத்திற்பிரித்துக் கூறினுரென்பாருமுளர். இ ரவும்பகலுமொப்பவருமாயினும் இரவுதுயராத்திற்காற்றுமை யான், இராப்பொழுது பலகால்வருவதுபோலப் பயிறருமாரவெ ன்றுள். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-செலவழுங்குவித்தல். ()

இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல்.

இகழ்ச்சிநினைந்தழிதலென்பது- தோழி இரக்கமுற்றுக்கூறு நிற்ப, முற்காலத்து அவருலகின்மேல் வைத்துணர்த்தியவழி நீட் டித்துப்பிரிவாராயினும், இப்பொழுதைக்கிவர்பிரியாரென யான் அவர்பிரிவிகழ்ந்திருந்தேன், முன்னின்றுபிரிவுணர்த்தின் இவளு யிர்தரியாளென்று அவருணர்த்துதலையிகழ்ந்துபோனுர், அத்தன் மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியுப், என்னையித்தன்மைத்தாக வழிவி யாநின்றனவெனத் தலைமகள் இகழ்ச்சிநினைந்தழியாநிற்றல். அத ற்குச்செய்யுள்.

பிரியாரெனவிகழ்ந்தேன்முன்னம்பான்மின்னையேற்பிரியிற் *
றரியாளெனவிகழ்ந்தார்மன்னர்தாந்தக்கன்வேள்விமிக்க *
வெரியாரெழிலழிக்குமெழிலம்பலத்தோனெவர்க்கு *
மரியானருளிலர்போலன்னவென்னையழிவித்தவே. (௫௪௰)

உணர்த்தாது பிரிந்தாரெ ன
மணித்தாழ்குழலி வாடிய து.

(இ-ள்) முற்காலத்து அவருலகின்மேல்வைத்துக்கூறியவழி நீட்டித்துப் பிரிவராயினும் இப்பொழுது பிரியாரென யானிக ழ்ந்திருந்தேன், என்னைத்தாம்பிரிகின்றுராகவுணரின் இவளுயிர் தாங்காளென, மன்னர், தாம்பின்னுணர்த்துதலையிகழ்ந்தார், அத்த ன்மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும், தக்கனது வேள்வியின் முற்றி நிறைந்த மிக்கவழலையழித்த எழிலையுடைய அம்பலத்தான், யாவ ர்க்குமரியவ , அவனதருளில்லாதாரைப்போல வருந்த என்னையழிவித்தன. எ-று.

உண்மையாற்காரணமாவனவும், உணரப்பட்டாற்காரணமாவனவும் எனக் காரணமிருதிறத்தன; அவற்றுட் பிரிவு தரியாமைக்கு உணரப்பட்டாற்காரணமாமாகலில் பிரியினென்புழிப் பிரிகின்றாராகவுணரினென்பது ஆற்றலாற்பெற்றாம்; புலிவரினஞ்சுமென்புழிப்போல. எரியாமொழிலழிக்குமென்பதற்கு எரியினதெழிலழிக்குமென்பார், ஆணைக்கிளவிகொடுத் திழித்துக்கூறினாரெனினுமமையும். அழிக்குமென்பது- காலமயக்கம். கற்பந்தோறும் அவ்வாறுசெய்தலின் நிகழ்காலத்தாற் கூறினாரெனினுமமையும். உணர்த்தாதுபிரியினும் ஒருவாற்றானுணர்ந்து பின்னுமாற்றாளாவளாலெனின்,- தீயதுபிறகாணப்படுமென்பதாகலானும், முன்னின்றுணர்த்தல் வல்லனல்லாமையானும் அவ்வாறுபிரியுமென்க. மெய்ப்பாடு-அஃது. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௩௪௰)

உருவுவெளிப்பட்டுநிற்றல்.

உருவுவெளிப்பட்டுநிற்றலென்பது - தலைமகள் இகழ்ச்சிநினைந்தழியாநிற்ப, தானுணர்த்தாதுபிரிந்தமையுட்கொண்டுபொருள்வலித்தநெஞ்சோடு செல்லாநின்றதலைமகன், காணுந்திசைதோறுங்கயலையும் வில்லையுஞ் சிவந்தகனியையும் முலையையுங்கொண்டு ஒருபூங்கொடி தோன்றாநின்றதெனத் தலைமகளதுருவை நினைந்து அம்மேற்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சுரத்திடையில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சேணுந்திகழ்மதிற்சிற்றம்பலவன்றெண்ணீர்க்கடனஞ் *
சுணுந்திருத்துமொருவன்றிருத்துமுலகினெல்லாங் *
காணுந்திசைதொறுங்கார்க்கயலுஞ்செங்கனியொடுபைம் *
பூணும்புணர்முலையுங்கொண்டுதோன்றுமொர்பூங்கொடியே. ()

பொருள்வயிற்பிரிந்த வொளியுறுவேலவன்
ஓங்கழற்கடத்துப் பூங்கொடியைநினைந்தது.

(இ-ள்.) சேய்மைக்கண்ணும்விளங்கும் மதிலையுடையசிற்றம்பலத்தையுடையான் தெளிந்தநீரையுடையகடலினஞ்சை உணவாகவுஞ்செய்புமொப்பிலாதான், அவனாற்செய்யப்பட்ட உலகினெங்கும் பார்க்குந் திசைதோறுங் கண்ணாகியகரியகயல்களையும் வாயாகியசெய்யகனியோடும் பசும்பொன்னணியன்றபூணையுந் தம்முட்புணர்ந்தமுலைகளையுமுடைத்தாய் ஒருபூங்கொடி தோன்றாநின்றது. எ-று.

நஞ்சுண்டலையுங்குற்றநீக்குமெனவுரைப்பினுமமையும். உணுந்திருத்துமென்பது அதுசெய்புந்தன்மையனென்னும்பொருட்டாகலின், நிகழ்காலத்தாற்கூறினார். (௩௪௧)

நெஞ்சொடுநோதல்.

நெஞ்சொடுநோதலென்பது-மீளநினைந்ததலைமகன், பின்னும் பொருண்மேற்செல்லாநின்றவுள்ளத்தனாய் நின்று மீளமாட்டாது, இவ்விரண்டனுள் இப்பொழுது நீ யேதுக்குப்போகமுயல்கின்றாயெனத் தன்னெஞ்சொடுநொந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குவெங்கா *
னின்னணிநிற்குமிதென்னென்பதேயிமையோரிறைஞ்சு *
மன்னணிதில்லைவளநகரன்னவன்னநடையாண் *
மின்னணிநுண்ணிடைக்கோபொருட்கோநீவிரைகின்றதே. ()

வல்லழற்கடத்து மெல்லியலைநினைந்
து
வெஞ்சுடர்வேலோ னெஞ்சொடுநொந்த
து.

(இ-ள்.) பொற்றிரளையீட்டுவானோட்டந்தருநெஞ்சமே, இப்பொழுது நீவிரைகின்றது, இமையோர்சென்று வணங்குமன்னனது அழகியதில்லையாகிய வளநகரையொக்கும் அன்னத்தினடைபோலு நடையையுடையாளது மின்போலும்நுண்ணியவிடைக்கோ, எடுத்துக்கொண்டபொருட்கோ, இரண்டற்குமல்லவோ, இவ்வழல்பொங்கு வெங்கானத்தைச்சேர்ந்து போவதும் மீள்வதுஞ் செய்யாது நிற்கின்றவிஃதியாதென்றுசொல்லப்படுவது? எ-று.

நன்னணியென்பது நணியெனவிடைக்குறைந்துநின்றது. அணியென்றுபிரித்து வெங்கானின்கணணித்தாக நிற்பதென்றுரைப்பினுமமையும். இமையோரிறைஞ்சுந் தில்லைவளநகரென்வினையையும்'

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

நெஞ்சொடுபுலத்தலென்பது-நெஞ்சொடுநொந்துகூறாநின்றவன், பேயிடத்துஞ்செய்தலரிதாம்பிரிவை இவளிடத்தேயெளிதாக்குவித்துச்சேய்த்தாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நின்றுசிக்கனவுக்கஞ்சத்தக்கதெனப் பின்னும் அந்நெஞ்சொடு புலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நாய்வயினுள்ளகுணமுமில்லேனைநற்றொண்டுகொண்ட *
தீவயின்மேனியன்சிற்றம்பலமன்னசின்மொழியைப் *
பேய்வயினும்மரிதாகும்பிரிவெளிதாக்குவித்துச் *
சேய்வயிற்போந்தநெஞ்சேயஞ்சத்தக்கதுன்சிக்கனவே. (௩௪௩)

அழற்கடத் தழுக்கமிக்
கு
நிழற்கதிர்வேலோ னீடுலாழிய
து.

(இ-ள்.) நாயினிடத்துள்ள நன்மையுமில்லாத வென்னை நல்ல தொண்டாகக்கொண்ட தீயிடத்து நிறம்போலு நிறத்தையுடையவனது சிற்றம்பலத்தையொக்குஞ் சிலவாகியமொழியையுடையாளிடத்துப் பேயினிடத்துஞ் செய்தலரிதாம்பிரிவை யெளிதாக்குவித்துச் சேய்த்தாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நெஞ்சமே, உனதின்னைவு அஞ்சத்தக்கது. எ-று.

நற்றெருண்டென்புழி நன்மை சாதியடை. சின்மொழியையெ ன்னுமிரண்டாவது ஏழாவதன்பொருட்கண்வந்தது. (௩௪௩

நெஞ்சொடுமறுத்தல்.

நெஞ்சொடுமறுத்தலென்பது- நெஞ்சொடுபுலந்துகூறிப்பின்னும் பொருண்மேற்செல்லாநின்றவுள்ளத்தோடு தலைமகளைநினைந்து, இத்தன்மைத்தாகிய பொன்னைவிட்டு வேறுபொன்றேடியோ, எம்மைவாழச்செய்வது, இதற்கியாமுடம்படேம் நாமேநடக்கவெனச் செலவுடம்படாது பொருள்வலித்தநெஞ்சொடுமறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தீமேவியநிருத்தன்றிருச்சிற்றம்பலமனைய *
பூமேவியபொன்னைவிட்டுப்பொன்றேடியிப்பொங்குவெங்கா *
னாமேநடக்கவொழிந்தனம்யாநெஞ்சம்வஞ்சியன்ன *
வாமேகலையைவிட்டோபொருடேர்ந்தெம்மைவாழ்விப்பதே.()

நீணெறிசென்ற நாறிணர்த்தாரோ ன்
சேணெறியஞ்சி மீணெறிசென்ற து.

(இ-ள்.) நெஞ்சமே, தீயைப்பொருந்திய நிருத்தத்தையுடையவனது திருச்சிற்றம்பலத்தையொக்கும் பூவின்கண்மேவியபொன்னைவிட்டு வேறுபொன்னைத்தேடாநின்று இவ்வழல்பொங்கும் வெங்கானின் நாமே நடப்பீராயின், யாமொழிந்தேம், பொருடேடியெம்மைவாழச்செய்வது வஞ்சியையொக்கு மழகியமேகலையையுடையாளை விட்டோ, யாமிதற்குடம்படேம். எ-று.

இதுவும்பெருந்திணைப்பாற்படும். மீளநினைந்ததுணையல்லது மீண்டிலனென்பார் மீணெறியையுள்ளத்தாற்சென்றதென்றுரைப்ப. இப்பாட்டு நான்கிற்கும் மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன்-செலவழுங்குவித்தல். (௩௪௪)

நாளெண்ணிவருந்தல்.

நாளெண்ணிவருந்தலென்பது - தலைமகனதுவரவுநீட்டநினைந்துவருந்தாநின்ற தலைமகளதுவருத்தங்கண்டதோழி, இவளோ

யிப்பொருந்தச்சென்றவர்சென்றநாளையெண்ணுந்தன்மையாற் பலகாலிடுதலின் நிலனுங்குழிந்து விரலுந்தேய்ந்ததென, அவன்சென்றநாளெண்ணி வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெண்ணீரணிசிவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியாதவரிற் *
பண்ணீர்மொழியிவளைப்பையுளெய்தப்பனித்தடங்க *
ணுண்ணீருகவொளிவாடநீடுசென்றார்சென்றநா *
ளெண்ணீர்மையினிலனுங்குழியும்விரலிட்டறவே. (௩௪௫)

சென்றவர்திறத்து நின்றுநனிவாடு ஞ்
சூழிருங்கூந்தற்குத்தோழிநனிவாடியது.

(இ-ள்.) தெண்ணீரைச்சூடியசிவனது சிற்றம்பலத்தைச்சிந்தியாதவரைப்போல வருந்தப் பண்ணீர்மையையுடைய மொழியையுடையவிவளை நோய்பொருந்தக் குளிர்ச்சியையுடையபெரியகண்ணகத்து நீர்வார, மேனியொளிவாட, காலநீடப் பிரிந்தவர் பிரிந்தநாளை எண்ணுந்தன்மையாற் பலகாலிடுதலின் விரல்தேய நிலனுங்குழியும், இனியெங்ஙனமாற்றும்! எ-று.

ஒளிவாடினளென்பது பாடமாயின், விரலிட்டென்பதனைத் தோழிமேலேற்றுக. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன் - தலைமகளையாற்றுவித்தல். (௩௪௫)

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்.

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தலென்பது- பொருண்முற்றிமீளவுருநின்றதலைமகன், மாலைக்காலத்து நாகொடுவாராநின்ற ஏறுவரவுகண்டு, இசசிறந்தசெக்கர்மாலை அவள் பொறுக்குமளவன்றென இரங்கிக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிற்றம்பலமின்மைகாட்டித்தன்சீரல்கழறந்ததொல்லோன் *
சிற்றம்பலமனையாள்பரமன்றுதிண்கோட்டின்வண்ணப் *
புற்றங்குதார்ந்துநன்னாகொடும்பொன்னேர்மணிபுலம்பக் *
கொற்றமருவுகொல்லேறுசெல்லாநின்றகூர்ஞ்செக்கரே. (௩௪௭)

நீடியபொன்னி னெஞ்சநெகிழ்ந் து
வாடியவன் வரவுற்ற து.

(இ-ள்.) திண்ணியகோட்டான் நிறத்தையுடையபுற்றையிடந்து இரும்பார்ந்தமணியொலிப்ப வெற்றியைப்பொருந்தின கொல்லவல்ல ஆனேறு நல்லநாகோடும் ஊர்வயிற்செல்லாநின்றன, சிறக்குஞ்செக்கர்வானையுடையமாலை, சுற்றத்தாற் பயனின்மையயறிவித்துப் பிறவிமருந்தாதற்குப் பழையவாய்வருகின்ற தன்கழ

லிகளை யெனக்குத்தந்த பழையோனது சிற்றம்பலத்தையொப்பா ளாதளவன்று, இனியென்னாகுவள்! எ-று.

சுற்றம்பயனையுடைத்தன்மையெனினுமமையும். மன்னைப்பு திறென்பதூஉம் பாடம். நேடியபொன்னினெல்பது பாடமாயின், நேடுதல்-தேடுதல். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-தேர்ப்பாகன் மீள்வதற்கொருப்படுதல். (௩௪௬)

பருவங்கண்டிரங்கல்.

பருவங்கண்டிரங்கலென்பது-ஏறுவரவுகண்டிரக்கமுற்றுவாரா நின்ற தலைமகன், இம்முகில்கள் ஒன்றோடொன்று தம்மில்விரவுதலாற் பொழில்கடோறும் மயில்கள் திரண்டாடாநின்ற இக்கார் காலத்து,அவளென்னை நினைந்தாற்றாளாங்கொல்லோவென அப்பருவங்கண்டிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கண்ணுழையாதுவிண்மேகங்கலந்துகணமயிலொக்
கெண்ணுழையாத்தழைகோலிநின்றாலுமினமலர்வாய்
மண்ணுழையாவுமறிதில்லைமன்னனதின்னருள்போற்
பண்ணுழையாமொழியாளென்னளாங்கொன்மன்பாவியற்கே. ()

மன்னியபருவ முன்னியசெலவி னி
இன்னலெய்தி மன்னனேகிய து.

(இ-ள்.) விண்ணிடத்து முகில்கள் ஒன்றோடொன்றுவிரவுதலாற் கண்சென்றுநுழையமாட்டாது இனமலனாயுடையவிடமெங்கும் மயிலினங்கள் திரண்டு எண்சென்றுபுகாத பீலியைவிரித்து நின்றாடாநிற்கும்,மண்ணிடத்தெல்லாவுயிர்களுமறியுந்தில்லையின் மன்னனது இனியவருள் போலும் பண்ணுழையாதமென்மொழியையுடையாள், தீவினையேற்கு எத்தன்மையளாமோ! அறிகின்றிலேன், எ-று.

எண்ணென்பது- உணவாகியவெண்ணெனன்பாருமுளர். பண்ணுழையாமொழியென்பதற்குப் பண்ணப்பட்டவுழையாகிய நரம்புபோலும் மொழியாளெனினுமமையும். மன் - அசைநிலை. மன்னியபருவமுன்னியசெலவினின்னலெய்தி- நிலைபெற்றபருவத்தை முற்பட்டசெலவினான் வருத்தமெய்தி. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௩௪௭)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது- பருவங்கண்டிரங்கி வினைமேல்வாரா நின்றதலைமகன், இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயாயினும் மு

துபெண்டீர் திரண்டு அவளின்னாமையைநீக்கற்கு இவ்வுறைகட வுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் நீணகரத்திற்கு என்னின் முற்ப டாதொழிவாயாகவென, முந்துற்றுச்செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அற்படுகாட்டினின்றாடிசிற்றம்பலத்தான்மிடற்றின் *
முற்படுநீண்முகிலென்னின்முன்னேன்முதுவோர்குழுமி *
விற்படுவாணுதலாள்செல்லநீர்ப்பான்விரைமலர்தூய் *
நெற்படுவான்பலிசெய்தயராநிற்குநீணகர்க்கே. (௩௱௮)

எனப்பலதுயரமோடேகாநின்றவன்
துனைக்காரதற்குத் துணிந்துசொல்லியது.

(இ-ள்.) மாலைக்காலத்து இருளுண்டாகாநின்றபுறங்காட்டின்க ண் நின்றாடுவான், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், அவனது மிட றுபோலவிருண்டு முற்படாநின்ற நீண்டமுகிலே, இவ்விடத்தெ ல்லாம் முற்பட்டாயாயினும், முதுபெண்டீர் திரண்டு விற்று மொளிநுதலாளது இன்னாமையை நீக்கவேண்டி நறுநாற்றத்தை யுடைய மலர்களைத்தூவி நெல்விரவிய தூயபலியைக்கொடுத்து இவ்வுறைகடவுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் பெரியவில்லத்திற் கு என்னின் முற்படாதொழி. எ-று.

வான்பலிசெய்தயராநிற்குமென்பதற்குப் பலிகொடுத்துவிரிச் தியபராநிற்குமெனினுமமையும். ஆடுசிற்றம்பலவனென்பதூஉம் பாடம். துனைக்கார்-விரைவையுடையகார். துணைக்காரென்பது பா டமாயின், இனத்தையுடையமுகிலென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- அ து. பயன்-பாகன்றேரைவிரையக்கடாவுதல். (௩௱௮)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது- பொருள்வயிற்பிரிந்ததலைமகன் மு கிலெழுவந்துபுகாநிற்ப, இம்முகில் இவளதாவியை வௌவாநின் றகாலத்து ஒருதேர்வந்து காத்தமையான் இனிவரக்கடவதனை வெல்லுமாறில்லையெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூறு நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாவியைவெல்லும்பரிசில்லையேமுகில்பாவையஞ்சீ *
ராவியைவெல்லக்கறுக்கின்றபோழ்தத்தினம்பலத்துக் *
காவியைவெல்லுமிடற்றோனருளிற்கதுமெனப்போய் *
மேவியமாநிதியோடன்பர்தேர்வந்துமேவினதே. (௩௱௯)

வேந்தன்பொருளொடு விரும்பிவருமென
எந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.

(இ-ள்.) மூங்கில் பாவையத்தழகியசீர்மையையுடையவுயிரைச் செகுப்பான்கருநின்றபொழுதின்கண், அம்பலத்தின்கணுள்ளனாகிய நீலப்பூவைவெல்லு மிடற்றையுடையவனதருள்போலப் போய்த்தேடிய பெருநிதியோடு அன்பர்தேர் கதுமெனவந்துபொருந்திற்று, அதனால் வரக்கடவதனைவெல்லுமாறில்லையேபோலும். எ-று.

இனி ஒருவாற்றானும் இவளுயிர்வாழ்தலரிதென் றிருந்தனம் இதுபாவியாதலின் இற்றைப்பொழுதிகவாது தேர்வந்ததென்னுங்கருத்தாற் பாவியைவெல்லும்பரிசில்லையேயென்றாள். தமியளா அற்றம்பார்த்துவெல்லக்கருதிச் சிலர்வெகுள்கின்றகாலத்து அத்தமியார்க்குத் துணையாயொருதேர்வந்துகாத்ததென வேறுமொருபொருள் விளங்கினவாறறிக. அருளின்மேவியதெனவியையும். அருளான்வந்துமேவிற்றெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-ஆற்றுவித்தல். (௩௫௪)

இளையரெதிர்கோடல்.

இளையரெதிர்கோடலென்பது- தோழி தலைமகட்குத் தேர்வரவுகூறிநிற்ப, இந்நிலைமைக்கண், இவளாவிசெல்வதற்குமுன்னே, சூழ்ந்தொகுநிதியோடு அன்பர்தேர் வந்துதோன்றிற்று, இனியூழின்வலியது வேறொன்றுமில்லையெனப் பொருண்முடித்துவாராநின்ற தலைமகனைச் சென்று இளையர் எதிர்கொள்ளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிற்றம்பலத்தானமைத்த *
ஊழின்வலியதொன்றென்னையொளிமேகலையுகளும் *
வீழும்வரிவளைமெல்லியலாவிசெல்லாதமுன்னே *
சூழ்ந்தொகுநிதியோடன்பர்தேர்வந்துதோன்றியதே. (௩௫௫)

செறிகழலவன் றிருநகர்புகுத ர
எறிவேலிளைஞ ரெதிர்கொண்டது.

(இ-ள்.) ஒளியையுடையமேகலை தன்னிலையினின் றும்போகாநின்றது, வரியையுடையவளைகள் கழன்றுவிழாநின்றன, இந்நிலைமைக்கண் மெல்லியலுயிர்செல்வதற்குமுன்னே சூழ்ந்துவருந்திரண்டநிதியோடு அன்பரதுதேர் வந்துதோன்றிற்று, அதனான் யாழோசைபோலுமினியமொழியையுடையமங்கையது கூற்றையுடையான், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், அவனாலமைக்கப்பட்ட ஊ

பூவின்வயின்றோன்றியாது! எ-று.

மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்- மெய்ம்மகிழ்தல். (௩௱௰)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது- பொருண்முடித்து இளைஞரெதிர்கொள்ளவந்து புகுந்த தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளியிடத்தனாயிருந்து, இம்மானைப்பிரிந்து பொருள்தேட யான்வெய்யசுரஞ்சென்ற துன்பமெல்லாம் இவள்கொங்கைகள் என்னுமுப்புக்களிடை மூழ்க இப்பூவணைமேலணையாமுன்னம் துவள்வுற்றதெனத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்துகூறுநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

மயின்மன்னுசாயலிம்மானைப்பிரிந்துபொருள்வளர்ப்பான் *
வெயின்மன்னுவெஞ்சுரஞ்சென்றதெல்லாம் விடையோன்புலியூர்க்
குயின்மன்னுசொல்லிமென்கொங்கையென்னங்கத்திடைக்குளிப்பத்
துயின்மன்னுபூவணைமேலணையாமுன்றுவளுற்றதே. (௩௱௧)

பெருநிதியோடு திருமனைபுகுந்தவ ன்
வளமனைக்கிழத்தியோ டுளமகிழ்ந்துரைத்த து.

(இ-ள்.) மயில்போலுமென்மையையுடைய இம்மானைப்பிரிந்து பொருளையீட்டுவான் வெயினிலைபெற்ற வெய்யசுரத்தைச்சென்ற துன்பமெல்லாம் விடையையுடையவனது புலியூரிடத்துளவாகிய குயிலோசைபோலுஞ்சொல்லையுடையாளுடைய மெல்லியகொங்கைகள் என்னுமுப்புக்களினிடை மூழ்கும்வகை துயினிலைபெறும் பூவணையிடத்தணைவதன்முன்னம் மாய்ந்தது. எ-று.

இம்மானென்றது, பிரிதற்கரியவித்தன்மையளென்றவாறு. எல்லாமென்பது முழுதுமென்னும்பொருள்பட நிற்பதோருரிச்சொல். பன்மையொருமைமயக்கமென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும்பயனும்-அவை. பயன் மகிழ்வித்தலுமாம். (௩௱௨)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

பரத்தையிற்பிரிவு.

இனிப் பரத்தையிற்பிரிதலென்பது- தலைமகளைவரைந்தெய்தியபின்னர், வைகலும் பாலைநுகர்வானொருவன் இடையே புளிங்காடியுநுகர்ந்து அதனினிமையறிந்தாற்போல, அவனுகர்ச்சியினிமையறிதற்குப் புறப்பெண்டீர்மாட்டுப் பிரியாநிற்றல். அல்லதூஉம், பண்ணும்பாடலுமுதலாயின காட்டிப் புறப்பெண்டி

ர் தன்னைக்காதலித்தாற் றனெல்லார்க்குந் தலைவனாகலின் அவர்க்கு மின்பஞ்செய்யப் பிரியாநிற்றலென்றுமாம். அல்லதூஉம், தலைமகளோடூடலறிவித்தற்குப் பிரிதலென்றுமாம். இவ்வாறொழிந்து தனக்கின்பம்வேண்டிப்பிரிவனாயின், "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு- மொண்டொடி கண்ணே யுள" என்பதனால், இவனுக்குத் தலைமகனென்னும்பெயரோடுமாறுபட்டுத் தனது பெருமையோடு மாறுபடாநிற்கும்.

அது வருமாறு- சூத்திரம். கண்டவர்கூறல் காதற்றோழி, பொறையுவந்துரைத்தல் பொதுப்படக்கூறி, வாடியழுங்கன் மாறுகொண்டலறொடு, கனவிழந்துரைத்தல் விளக்கொடுவெறுத்தல், வாரம்பகர்ந்து வாயின்மறுத்தல், பள்ளியிடத்தூடல் பணிமொழியாடன், செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூற, வியலறிவுரைத்தவளழுக்கமெய்தல், செவ்வணிகண்ட வாயிலவர்கூறன், மனைபுகல்கண்ட வாயிலவர்கூறன், முகமலர்ச்சிகூறன் முனிவதென்னெனக், காலநிகழ்வுரைத்தல் கலவியெய்தலை, யெடுத்துரைத்தலொடு கலவிகருதிப், புலத்தல் குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறல், வாயிலவர்வாழ்த்தல் புனல்வரவுரைத்த, னேர்கண்டுமகிழ்தல் சேடியர்விழவிற், றம்முளுரைத்த றன்னைவியத்த, னகைத்துரைத்தலொடு நாண்கண்டுரைத்தல், பாணன்வரவுரைத்தல் பாங்கியியற்பழித்த, லுரியற்பழித்த லொண்ணுதலாள்வற், இயற்படமொழித லியல்புணர்ந்துரைத்தல், வாயில்பெறாது மகன்றிறநினைதல், வாயிற்கணின்று தோழிக்குரைத்தல், வாயில்வேண்டத் தோழிகூறன், மன்னியதோழி வாயில்வேண்டன், மனையவர்மகிழ்தல் வாயின்மறுத்தல், பாணனொடுவெகுடல் பாணன்புலத்தல், விருந்தொடுசெல்லத் தணிந்தமைகூற, லாடறணிவித்த லணைந்தவழியூடல், புனலாட்டுவித்தமை கூறிப்புலத்தல், கலவிகருதிப் புலவிபுகறன், யிருத்துறைத்தாடல் விறல்வேற்காளை, யூடனீட வாடியுரைத்த, றனிமொழித்துரைத்த றகவொன்றில்லரீப், புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவிதீர்தல், கலவியிடத்தூடன் முன்னிகழ்வுரைத்தல், பரத்தையைக்கண்டமை பயன்படக்கூற, லுறியமெடுத்துரைத் தூடறீர்த்த, லென்றொன்றிலவ பரத்தையிற்பிரிவெனப், பண்ணார்மொழியாய் பகர்ந்திசினோரே.

(இ-ள்.) கண்டவர்கூறல்- பொறையுவந்துரைத்தல்- பொதுப்படக்கூறிவாடியழுங்கல்- கனவிழந்துரைத்தல்- விளக்கொடுவெறுத்தல்- வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தல்- பள்ளியிடத்தூடல்

செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர்கூறல்- அயலறிவுரைத்தவளழுக்கமெ
ய்தல்-செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல்- மனைபுகல்கண்டவாயிலவ
ர்கூறல்-முகமலர்ச்சிகூறல் -காலநிகழ்வுரைத்தல்- எய்தலெடுத்து
ரைத்தல்- கலவிகருதிப்புலத்தல் -குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறல்-
வாயிலவர்வாழ்த்தல்-புனல்வரவுரைத்தல்- தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்
துகூறல்-புனல்விளையாட்டிற் றம்முளுரைத்தல் -தன்னைவியந்து
ரைத்தல்-நகைத்துரைத்தல்- நாணுதல்கண்டுமிகுத்துரைத்தல்-பா
ணன்வரவுரைத்தல்-தோழியியற்பழித்தல்-உழையரியற்பழித்தல்-
இயற்படமொழிதல்-நினைந்துவியந்துரைத்தல்-வாயில்பெறுதும
கன்றிறநினைதல்- வாயிற்கணின்றுதோழிக்குரைத்தல்- வாயில்வே
ண்டத்தோழிகூறல்-தோழிவாயில்வேண்டல்- மனையவர்மகிழ்தல்
வாயின்மறுத்துரைத்தல்-பாணனொடுவெகுடல் - பாணன்புலந்து
ரைத்தல்-விருந்தொடுசெல்லத்துணிந்தமைகூறல்- ஊடறணிவித்
தல்-அணைந்தவழியூடல்- புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்-கல
விகருதிப்புலத்தல்-மிகுத்துரைத்தூடல்- ஊடனீடவாடியுரைத்த
ல்- துனிமொழிந்துரைத்தல்-புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்த
ல்- கலவியிடத்தூடல்- முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தல்- பரத்தை
யைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல் - ஊடியமெடுத்துரைத்தூடறீர்த்
தல் என விவை நாற்பத்தொன்பதும் பரத்தையிற்பிரிவாம்.எ-று.
அவற்றுள்;—

கண்டவர்கூறல்.

கண்டவர்கூறலென்பது- தலைமகன் பரத்தையர் சேரிக்கட்செ
ல்லாநிற்ப, அப்பரத்தையர் அவனை ஒருங்கெதிர்கொண்டு சுற்று
ம்பற்றிப்போர்செய்யாநின்றமையின், இஃதிவன்காதலிமாட்டெ
ன்றுமென அவ்விடத்துக், கண்டவர் தம்முட்கூறுநிற்றல். அதற்
குச்செய்யுள்.

உடுத்தணிவாளரவன்றில்லையூரன்வரவொருங்கே *
யெடுத்தணிகையேறினவளையார்ப்பவிளமயிலேர் *
கடுத்தணிகாமர்கரும்புருவச்சிலைகண்மலரம் *
படுத்தணிவாளிளையோர்சுற்றும்பற்றினர்மாதிரமே. (௩௱௨)

ஊரத்தகுவேலோன் பரத்தையிற்பிரிய த்
தெண்டேர்வீதியிற் கண்டோருரைத்த து.

(இ-ள்.) கச்சாகவும் உடுத்தணியாகவுமணிந்த வாளரவையுடை
யவனது தில்லைக்கணுளனாகியவூரன் இவ்வீதிக்கண்வர, தெரிந்த்

ணியப்பட்ட கைக்கணுளவாகிய இனவளைகளொலிப்ப, இளமயி லைசெழிலையொத்து, மிக்கவழகையுடைய கரியபுருவமாகியவில் லோடு கண்மலராகியவம்பைச்சேர்த்தி, அணிகளுண்டாகியவொ ளியையுடைய மகளிர் ஒருங்கே சுற்றுந்திசைகளைப்பற்றினர், இ வ்விடத்திவன்காதலிமாட்டென்னாய்! எ-று.

அணி காமர் என்பன ஒருபொருட்கிளவியாய், மிகுதிதோன் ற நின்றன. ஒன்றாகவெழுந்து அணியினுங் கையினுமுளவாகிய சங்கொலிப்ப இளமைக்கணுண்டாகிய வுள்ளவெழுச்சிமிக்கு வி ல்லோடம்பையடுத்துப் பற்றி அணைக்கணியப்பட்ட வுடைவாளை யுடைய இளையோர் திசைமுழுதுஞ்சூழ்ந்து பற்றினரெனப் பி றிதும்மோர்பொருடோன்றி நின்றவாறுகண்டுகொள்க. கருப்புரு வச்சிலையென்பது பாடமாயின், புருவமாகியகாமனது உட்கை யுடையகருப்புச்சிலையோடு கண்ணாகிய கள்ளையுடையமலரம்பை யடுத்தென்றுரைக்க. சுற்றும்பற்றியமாதிரமென்பது பாடமாயி ன், சுற்றும்பற்றி மேவாநிற்ப, அவ்விடத்து நகைக்குறிப்பாலெடு க்கப்பட்டு இவர்கைகள் வளையொலிப்பத் தலைமேலேறினவென க் கூட்டியுரைக்க. இதற்குச் சுற்றும்பற்றிப் போர்செய்யாநிற்ப ப் படைக்கலமெடுத்துச் சங்கொலிப்ப அணியுங்கையுமொருங் கெழுந்தனவெனப் பிறிதுமொருபொருளாகக்கொள்க. இதற்கு ப் பிறவுரைப்பாருமுளர். உரத்தகுவேல் - உரத்தாற்றக்கவேல். மெய்ப்பாடு-மருட்கை, வியப்பாகலின். பயன்-பிரிவுணர்த்துதல்.

பொறையுவந்துரைத்தல்.

பொறையுவந்துரைத்தலென்பது - தலைமகளைப்பரத்தையரொ திர்கொண்டமைகேட்டதலைமகள் நெஞ்சுடைந்து புறத்துவெளி ப்படாமற்பொறுத்தமைகண்டதோழி, யானிவ்வாறுசவும் கலங் காதுநின்றபெரும்பொறையாட்டியை யான் இன்றுபேசுவனெ ன்னென்று அவளையுவந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கரும்புறுகொன்றையன்றொல்புலியூர்ச்சுருங்குமருங்குற் *
பெரும்பொறையாட்டியையென்னின்றுபேசுவபேரொலிநீர்க் *
கரும்புறையூரன்கலந்தகன்றானென்றுகண்மணியு *
மரும்பொறையாகுமென்றுவியுந்தேய்வுற்றழிகின்றதே. (௬௫௩)

கள்ளவிழ்கோதையைக் காதற்றோ ழி
உள்ளவிழ்பொறைகண் டுவந்துரைத்த து.

(இ-ள்.) பெரியவொலிக்குநீரையுடைய கரும்புதங்குமூரையு டையவன் கலந்துவைத்துநீங்கினானென்று கருதுதலான் என்க

ண்மணியும் பயனின்மையாற் றுஞ்சுதற்கரிய பாரமாகாநின்றன, எனதுயிருந் தேய்ந்தழியாநின்றது, யானிவ்வாறாகவுங் கலங்காது நின்ற பெரும்பொறையையுடையவளே யான் இன்றும்பேசுவனே வன்! எ-று. சுரும்புகள்வாழுங்கொன்றைப்பூவினையுடையானது பழையதாகியபுலியூரிற்சுருங்கினமருங்குலையுடையபெரும்பொறைபாட்டியையெனக்கூட்டுக.

என்கண்மணியுந்தேய்வுற்றழியாநின்றது ஆவியுமரும்பொறையாகாநின்றதென்று கூட்டுவாருமுளர். உள்ளவிழ்ப்பொறை-நெஞ்சுடைந்துபுறத்துவெளிப்படாதபொறை. மெய்ப்பாடு- அழுகையைச்சார்ந்தவுவகை. பயன்-தலைமகளைவியத்தல். (௨௱௰௩)

பொதுப்படக்கூறிவாடியழுங்கல்.

பொதுப்படக்கூறிவாடியழுங்கலென்பது - பொறையுவந்துரைத்ததோழிக்கு, முன்னிலைப்புறமொழியாக, தமது நலங்கவரக்கொடுத்து வேறுதுணையின்மையிற் றமதணையையே தமக்குத்துணையாகக்கொண்டுகிடந்து என்னைப்போலவுயிர்தேய்வார் இனியுளரோவெனப் பொதுப்படப் பரத்தையர்க் கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனது கொடுமைநினைந்துவாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அப்புற்றசென்னியன் றில்லையுறாரினவருறுநோ *
யொப்புற்றெழினலமூரன்கவரவுள்ளும்புறம்பும் *
வெப்புற்றுவெய்துயிர்ப்புற்றுத்தம்மெல்லணையே துணையாச் *
செப்புற்றகொங்கையர்யாவர்கொலாருயிர்தேய்பவரே. (௨௱௰௪)

பொற்பிகழாவன் மற்பிகழ்தில்லைப்
பிரிந்தவூரனோ டிருந்துவாடியது.

(இ-ள்.) நீரடைந்தசென்னியையுடையவனது தில்லையை மனமொழிமெய்களாலணுகாதாரைப்போலக் கண்ணோட்டமின்றி எழிலையுடைய நலத்தை ஊரன்கவர்ந்துகொள்ள, அத்தில்லையுறாருறுநோயையொத்து அகத்தும்புறத்தும் வெப்பத்தையுற்று, வெய்தாகவுயிர்த்தலையுற்று, வேறுதுணையின்மையிற் றமது மெல்லணையே தமக்குத்துணையாகச் செப்புப்போலுங்கொங்கையையுடையமகளிர் ஆருயிர்தேய்வார் பிறர்யாரோ யானல்லது. எ-று.

இத்தன்மையராய் என்போல இனி யாருயிர்தேய்வார் யாரோவெனப் பரத்தையர்க்கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனது கொடுமைகூறினாளாகவுணர்க. தில்லையுறாதவருறுநோயென்பது பாட

மாயின், எழினலூரன்கவரத் தில்லையையுறாத அத்தீவினையாருறு நோயையொத்தென்றுணர்க. ஊரனோடிருந்து வாடியது- ஊரன்குறைகளைநினைந்து அதனோடிருந்துவாடியது. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௩௱௪)

கனவிழந்துரைத்தல்.

கனவிழந்துரைத்தலென்பது-தலைமகனதுகொடுமைநினைந்து கிடந்து வாடாநிற்றதலைமகள், கனவிடைவந்து அவன்மார்புதாத் தானதனை நனவென்றுமயங்கிப் புலந்து அவனோடுபுணராதிழந்தமையைத்தோழிக்குச்சொல்லாநிற்றல் . அதற்குச்செய்யுள்.

தேவாசுரரிறைஞ்சுங்கழலோன்றில்லைசேரலர்போ *
லாவாகனவுமிழந்தேனனவென்றமளியின்மேற் *
பூவாரகலம்வந்தூரன்றரப்புலம்பாய்நலம்பாய் *
பாவாய்தழுவிற்றிலேன்விழித்தேனரும்பாவியனே. (௩௱௫)

சினவிற்றடக்கைத் தெம்புனலூரனை த்
கனவிற்கண்ட காரிகையுரைத்தது.

(இ-ள்.) நலம்பரந்தபாவாய், அமளியின்கண் மாலையையுடைய மார்பை ஊரன்வந்துதர, அவனோடுமேவாமையிற் பின்னுந்தனிமையாய், நனவென்றுமயங்கித் தவறுநினைந்து புல்லிற்றிலேன், அத்துணையேயன்றிப் பொறுத்தற்கரிய தீவினையையுடையேன் விழிப்பதுஞ்செய்தேன், அதனால், தேவருமசுரருமிறைஞ்சுங்கழலையுடையவனது தில்லையைச்சேராதாரைப்போல, ஐயோ! கனவானவருமின்பத்தையுமிழந்தேன். எ-று.

தில்லைசேரலர்போலென்புழி ஒத்தபண்பு - துன்பமுறுதலும் இன்பமிழத்தலுமாம். (௩௱௫)

விளக்கொடுவெறுத்தல்.

விளக்கொடுவெறுத்தலென்பது-கனவிழந்தமைகூறி வருந்தாநின்ற தலைமகள், நீயாயினுங் கலந்தவர்க்குப்பொய்ம்முகங்காட்டிக் கரத்தல் பொருத்தமன்றென்றிலையேயென விளக்கொடு வெறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செம்முகநீலமலர்தில்லைச்சிற்றம்பலத்தாற்குக் *
கைம்முகங்கூம்பக்கழல்பணியாரிற்கலந்தவர்க்குப் *
பொய்ம்முகங்காட்டிக்கரத்தல்பொருத்தமன்றென்றிலையே *
நெய்ம்முகமாந்தியிருண்முகங்கீழ்நெடுஞ்சுடரே. (௩௱௬)

பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சின்மெல்ல டி
அன்பனோடூடுங்கிச் செஞ்சுடர்க்குரைத்த து.

(இ-ள்.) நெய்ம்முகத்தைப்பருகி இருண்முகத்தைக் கிழிக்கும் நெடியசுடரோ, எம்மைக்கலந்தவர்க்குப் பொய்யையுடையமுகத்தைக்காட்டித் தெளிந்தாரைவஞ்சித்தல் தகுதியன்றென்றுகூறிற்றிலையே, வேறுகூறுவார் யாவர். எ-று. செய்ம்முகத்துளவாகிய நீலப்பூ மலராநின்ற தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய அரனுக்குக் கைம்முகங்குவியக் கழலைப்பணியாதாரைப்போலக் கண்ணோட்டமும் மெய்ம்மையுமின்றிக் கரத்தலெனக்கூட்டுக.

செய்ம்முகம்-செய்ம்முன். கைம்முகம்-கைத்தலம். கரத்தல்-மறைத்தலெனினுமமையும். நெய்ம்முகம்- சுடராயவணைந்தவிடம். நெய்ம்முகமாந்தி யிருண்முகங்கீழ் நெடுஞ்சுடரோ என்றது உணவாகியநெய்யை மாந்தி மேனியொளியை யுடையையாய்ப் பகைசெகுக்கும் பெருமையையுடையையாதலின் அக்களிப்பினாற்கண்டதுகூறிற்றிலை. எ-று. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௩௬௬)

வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது- விளக்கொடு வெறுத்துவருந்தாநின்றதலைமகள், தலைமகன் பரத்தையிற்பிரிந்துவந்து வாயிற்கணிற்ப, வண்டோரனையர் ஆடவர், பூவோரனையர் மகளிராதலான், நாமும் அவன்றலையளிபெற்றபொழுது வந்துக்கொள்வதன்றே நமக்குக்காரியம், நாம் அவனோடுபுலக்கற்பாலேமல்லேமென்று வாயினேர்வித்தார்க்கு, ஊரனது மாலையுந்தோளும் அவ்விடத்துவளைத்துவைத்து வேண்டினார்கொள்ளவமையும் யான் மன்னனைப் பரத்தையர்க்கு உறுவரையாகக்கொடுத்தேனென மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூங்குவளைப்பொலி மாலையுமூரன்பொற்றோளிணையு *
மாங்குவளைத்துவைத்தாரேனுங்கொள்கநள்ளாரரணந் *
தீங்குவளைத்தவில்லோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தயல்வா *
யோங்குவளைக்கரத்தார்க்கடுத்தோமன்னுறுவரையே. (௩௬௭)

வார்புனலூரனேர்திகழ்தோள்வயி ற்
கார்புரைகுழலி வாரம்பகர்ந்த து.

(இ-ள்.) பொலிவையுடைய குவளைப்பூவானியன்ற பெரியமாலையையும் ஊரனது பொன்போலுந்தோளிணையையுந் தம்மில்லத்துவளைத்துவைத்து வேண்டியார்கொள்வாராக, பகைவரதரணந்

நின்செய்த வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனாகிய தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தாக்கபலாகியவிடத்துவாழும் உயர்ந்த வளையையுடைய கையையுடையார்க்கு மன்னனே உருவனையாகக் கொடுத்தோம். எ-று.

உருவனா - மூற்றாட்டு. நீங்குவளைத்தவில்லோனென்பதற்குத் தீங்கெய்தவென ஒருசொல்வருவியாது அரணத்தலைத்தீங்குவளைத்தற்குக்காரணமாகியவில்லென்றுரைப்பினுமமையும். ஓங்குவளைக்கரத்தாரென்புழி- ஓங்குதலை வளைக்கரத்தார்மேலேற்றுக. விலையாவுயர்ந்தவளையெனினுமமையும். அடுத்தோமென்றதனை, தனதிலைபகூறினாளாம். மன் - அசைநிலையாக்கி, மாலையுந்தோளையுமடுத்தோமெனினுமமையும். மெய்ப்பாடும் பயனும் - அவை. ()

பள்ளியிடத்தாடல்.

பள்ளியிடத்தாடலென்பது - வாயின்மறுத்ததலைமகள், ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புக்குப் பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகனோடும், நின்னையிடைவிடாதுநுகர்தற்கு முற்காலத்துத் தவத்தைச்செய்யாத தீவினையேனை நோவாது, இன்றிவ்வாறாகிய நின்னை நோவதென்னோ, அதுகிடக்க, நின்காதலிமார் பறம்பகற்று நினக்குப்புதிதாகச்செய்த அப்புல்லுதலை யாஞ்செய்யமாட்டேம், அதனாலெம்மைத்தொடாதே, எங்கலையைவிடுவாயாகவெனக் கலவிகருதிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையேம்புன்மைத்தன்மைக்கெள்ளா *
தவஞ்செய்துநின்றினியின்றுனை நோவதெனத்தன்முத்தன் *
சிவஞ்செய்தசீரருளார்தில்லையூரநின்சேயிழையார் *
நவஞ்செய்தபுல்லங்கண்மாட்டேந்தொடல்விடுநற்கலையே (௩௱௮

பீடுவர்கற்பிற் றேடுவர்கோ   தை
ஆடவன்றன்னோடூடியுரைத்த   து.

(இ-ள்.) உலகத்துள்ளாரெல்லார்க்குந் தந்தை, இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கியவன், எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மையைச் செய்தலாற் சிவன், அவனாற்செய்யப்பட்ட சீரியவருணிறைந்த தில்லையிலூரனே, முற்காலத்துத் தவத்தைச்செய்யாத வெய்யதீவினையையுடைய யாம் நின்னுலாதரிக்கப்படாத எமதுபுன்மைத்தன்மைகாரணமாக எம்மையேயிகழாது, நினக்குத்துன்பத்தைச் செய்யாநின்று இப்பொழுது இனிநின்னை நோதலென்னோ! அதுகிடக்க, நின்னுடைய சேயிழையார் நினக்குப்புதிதாகச்செய்தபுல்லல்களை யாமாட்டேம், அதனால் எமது நல்லமேகலையைத் தொடாதொழி, விடுவாயாக. எ-று.

எவ்வம்- எவ்வமெனநின்றது. காதலில்லையாயினுங் கண்ணோட்டமுடைமையான் இகழ்ந்துவாளாவிருப்பமாட்டாமையின், எம்புலிவியான் நினக்குத்துன்பமாந்துணையே யுள்ளதென் னுங்கருத்தான், எவஞ்செய்துநின்றென்றாள். இனியென்பது- நீயிவ்வாறுயினி யின்னொன்றும்பொருட்டாய் நின்றது. சிவன்செய்தசீருளார்தில்லையூரவென்றதனான், நின்னாற்காயப்பட்டாராயினுங் காதலிக்கப்படாநின்றுவெனவும், தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையேமென்றதனான், எம்மாற்காதலிக்கப்பட்டாராயினுங் காயப்படாநின்றேமெனவுங் கூறியவாறும். புல்லென்பது புல்லமெனவிரிந்துநின்றது. புல்லமென்பதனைப் புன்மையென்று நின்சேயிழையார் புதிதாகச்செய்தகுறிகளைப் பொறுக்கமாட்டேமென் னுரைப்பினுமமையும். எவஞ்செய்துநின்றெனப்பாடமோதி, தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையேம் இன்றன்னேரோவது என்செய்துநின்றென்றும் என்னத்தவென் றுரைப்பாருமுளர். எள்கலெத்ஙபதாஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-வெகுளி: பயன்-புணர்தல். (௩௱௯)

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறல்.

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறலென்பது-இக்கொங்கைகள் தாங்கித் தளராநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த, இவ்வாயத்தார் முன்னே, அப்பரத்தையர்மனைக்கண் இப்பேதை இக்குறியறிவிக்கச்செல்லாநின்றவிது நமக்குமிகவும் இளிவரவுடைத்தெனச் செவ்வணிவிடுக்கவிளையாநின்றவில்லோர் தம்முட்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தணியுறப்பொங்குமிக்கொங்கைகடாங்கித்தளர்மருங்குல் *
பிணியுறப்பேதைசென்றின்றெப்துமாலர்வும்பிறையு *
மணியுறக்கொண்டவன்றில்லைத்தொல்லாயநல்லார்கண்முன்னே *
பணியுறத்தோன்றுநுடங்கிடையார்கள்பயின்மனைக்கே. (௩௱௰)

பாற்செலுமொழியார் மேற்செலவிரும்ப ல்
பொல்லாதென்ன வில்லோர்புகன்ற து.

(இ-ள்.) பிறைக்குப்பகையாகிய அரவையும் பிறையையும் அழகுறத் தனக்கணிபாகக்கொண்டவனது தில்லையிற் பழைய இளையத்தினுள்ளாராகிய நல்லார்கண்முன்னே அரவுபோலத் தோன்றும் நுடங்குமிடையையுடையார்கள் நெருங்கும் பரத்தையர்மனைக்கண், தணிதலுறும்வண்ணம் வளராநின்ற இக்கொங்கைகளைத் தாங்கித் தளராநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த இப்

பேதை இன்றுசென்றெய்துமாயிற் பெரிதும் இஃதிளிவரவுடைத்து. எ-று.

இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். பாற்செலு மொழியார்- புகன்றது - கேட்டார்க்குப் பாலின்கணுணர்வு செல்லுமொழியையுடைய மகளிர்மேற்சென்று தூறுவிடவிரும்பல் பொல்லாதென இல்லோர்கூறியது. பால்போலுமொழியெனினுமமையும். நண்ணுச்செல்லுமென்பது உவமைச்சொல். பேதையென்றது-செவ்வணியணிந்துசெல்கின்றமாதனை. மெய்ப்பாடு-நகை, எள்ளற்பொருட்டாகலின். பயன்- தலைமகளைச்செலவழுங்குவித்தல். சிறைப்புறத்தானாக, இல்லோர்சொல்லியது. (௩௱௩)

அயலறிவுரைத்தவளழுக்கமெய்தல்.

அயலறிவுரைத்தவளழுக்கமெய்தலென்பது- இல்லோர் செவ்வணிவிடுக்கநினையாதிற்ப, அயலார்முன்னே இவளால் இக்குறியறிந்தவிடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர நாமவனையெய்தும்படியாயிற்று நம்முடையபெண்டன்மையென அயலறிவுரைத்துத் தலைமகள் அழுக்கமுற்றுக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இரவணையும்மதியேர்நுதலார்நுதிக்கோலஞ்செய்து *
குரவணையுங்குழலிங்இவளாலிக்குறியறிவித் *
தரவணையுஞ்சடையோன்றில்லையூரனையாங்கொருத்தி *
தரவணையும்படிசாயினவாறுநந்தன்மைகளே. (௩௱௪)

உலகியலறியச் செலவிடுற் று
விழுத்தகைமாதர்க் கழுக்கஞ்சென்ற து.

(இ-ள்.) இரவைச்சேரும்பிறைபோலு நுதலையுடையாரது முன் செவ்வணியாகியகோலத்தைச்செய்து, குரவம்பூச்சேருங்குழலையுடைய இவளால் இக்குறியையறிவித்து, பாம்புசேருஞ்சடையையுடையவனது தில்லையிலூரனைப் பின் அவ்விடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர, நாமவனையெய்தும்படியாயினவாறென் நம்முடையபெண்டன்மைகள். எ-று.

நுதலார்நுதியறிவித்தெனவியையும். குறி-பூப்புநிகழ்தற்குறி. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௩௱௫)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல்.

செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறலென்பது- தலைமகளிடத்துநின்றுஞ் செவ்வணிசெல்லக்கண்டு, நம்மூரற்கு உலகியலாறுணாய்ப

ன்வேண்டி, செம்மலருஞ் செம்பட்டுஞ் செஞ்சாந்தும் நமதுதிருவையுடையமனையின்கண் வந்துதோன்றினவெனப் பரத்தைவாயிலவர் தம்முண்மதித்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிவந்தபொன்மேனி மணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான் *
சிவந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலாறுரைப்பான் *
சிவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேற் *
சிவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே. (ருசுக)

மணிக்குழைபூப்பிய லுணர்த்தவற்
றுயிழையைக்கண்ட வாயிலவருணர்த்தது.

(இ-ள்.) செம்பொன்போலுமேனியையுடையமணி,திருச்சிற்றம்பலத்தையுடையான்; அவனது சிவந்தவழகியதாள்களைமுடிக்கணியாக்கும் ஊரற்கு,உலகியனெறியையறிவிப்பான்வேண்டி,நமது திருவையுடையமனைக்கட் சிவந்தசெவ்விப்பூவும், அழகியசெய்யபூந்தொழிற்பட்டும், கட்டுதலார்ந்தமுலைமேலுண்டாகியவழகியசெய்யசாந்தமும்,வந்துதோன்றின,இனித் தருமக்குறைவாராமல் ஊரற்கும் ஏகல்வேண்டும். எ-று.

உலகியலாறு-பூப்பு. உணர்த்தாற்போலச் செவ்வணியாலறிவித்தலின் உரைப்பானென்றார். தாளிணையூரற்கென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-பூப்புணர்த்துதல். (ருசுக)

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறல்.

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறலென்பது - செவ்வணிகண்டதலைமகன் பரத்தையிடத்திநின்றும் வந்து தடையின்றி மனைவயிற்புகுதாநிற்ப, பண்டிரவும்பகலும் வாயில்பெறாது நின்றணங்கும் இக்காவலையுடையகடையை இத்துணைக்காலத்திற்கழித்துவாயிலின்றிப் புகுதாநின்றான், மனைக்கடன்பூண்டலான் இனிப்புலந்து அடங்காதார் ஒருவருமில்லையெனத் தலைமகள்வாயிலவர் தம்முட் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குராப்பயில்கூழைபிவளின்மிக்கம்பலத்தான்குழையா *
மராப்பயினுண்ணிடையாரடங்காரெவரேயினிப்பண் *
டிராப்பகனின்றணங்கீங்கடையித்துணைப்போழ்திற்சென்று *
காராப்பயில்பூம்புனலூரன்புகுமிக்கடிமனைக்கே. (ருசுஉ)

கடனறிந்தூரன் கடிமனைபுகுதர
வாய்ந்தவாயிலவ ராய்ந்துணர்த்தது.

(இ-ள்.) மூன்றுகாலத்து இரவும்பகலுந் தான் வாயில்பெறுதநின்று வாடும் இக்குளிர்ச்சியையுடையகடையை நீட்டியாது இத்துணைக்காலத்திற்கழிந்து காம்பயில்கின்ற பூம்புனலையுடையவூரையுடையான் இக்காவலையுடையமனைக்கட் புகாநின்றான், அதனாற் சுராப்பூப்பயின்றகுழலையுடைய இவளினும் மேம்பட்டு அம்பலத்தான் குழையாகிய அரவுபோலும் நுண்ணியவிடையினையுடையார் புலந்தடங்காதார் இனி யாவர்! மனைக்கடன் பூண்டலான் எல்லாருமடங்குவர். எ-று. (௩௱௨)

காம்பயிலென்பது காப்பயிலென்னவலித்துநின்றது. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மெய்ம்மகிழ்தல்.

முகமலர்ச்சிகூறல்.

முகமலர்ச்சிகூறலென்பது-பரத்தையிற்பிரிந்ததலைமகன் செவ்வணிகண்டுவந்தானென்றுசொல்லுமளவில், தலைமகளது கண்கள்சிவந்தன, அப்புலவிநோக்கத்தெதிர் காதலனோக்க, அச்சிவப்பாறி முகமலர்ந்தன்மையை அவ்விடத்துக்கண்டவர் தம்முட்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வந்தான்வயலணியூரனெனச்சினவாண்மலர்க்கண் *
செந்தாமரைச்செவ்விசென்றசிற்றம்பலவன்னருளான் *
முந்தாயினவியனோக்கெதிர்நோக்கமுகமடுவிற் *
பைந்தாட்குவளைகள்பூத்திருள்சூழ்ந்துபயின்றனவே. (௩௱௩)

பூம்புனலூரன் புகமுகமலர்ந்
தேம்புனைகோதை திறம்பிறருரைத்தது.

(இ-ள்.) வந்தான் வயலணிந்தவூரனென்றுசொல்லுமளவில் சினவாள்போலுமலர்க்கண்கள் சிவந்ததாமரைப்பூவினது செவ்வியையடைந்தன, சிற்றம்பலவனதருளான் முன்னுண்டாகிய பெரிய அப்புலவிநோக்கெதிர் காதலனோக்க, கதுமெனப் பின் முகமாகிய மடுவிற் பைந்தாளையுடையகுவளைப்பூக்கள் மலர்ந்திருண்டு நெருங்கின, என்னவில்லறக்கிழத்தியோ! எ-று.

இயனோக்கென்றுபிரித்து முன்னுண்டாகிய தனித்தலியல்பையுடைய நோக்கென்றுரைப்பினுமமையும். கண்களதுசிறப்பின்மையாற் குவளைப்பூக்கள் பல கூடினாற்போன்றிருந்தனவென்பது போதா, பயின்றனவென்றார். காதலனோடு பழகினவெனினுமமையும். தலைமகற்குப் புலவிக்காலத்துவருந்துன்பமிகுதியும் புலவிநீக்கத்துவருமின்பமிகுதியும் நோக்கி, சிற்றம்பல

வனருளாலெனக்காரணத்தை யிகுத்துக்கூறினார். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௩௭௩)

காலநிகழ்வுரைத்தல்.

காலநிகழ்வுரைத்தலென்பது-பரத்தையிற்பிரிந்து வந்ததலைமகனது ஆற்றாமையைத் தலைமகள் நீக்காதிருப்ப, வண்டூதுமல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானுஞ் சங்குற்பொழுதானும் ஆற்றானாய்ப்புகுதராநின்றான் இனி நீ புலக்கற் பாலையல்லையென உழையர் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வில்லிகைப்போதின்விரும்பாவரும்பாவியர்களன்பிற்
செல்விகைப்போதினெரியுடையோன்றில்லையம்பலஞ்சூழ்
மல்லிகைப்போதின்வெண் சங்கம்வண்டூதவிண் டோய்பிறையோ
டெல்லிகைப்போதியல்வேல்வயலூரற்கெதிர்கொண்டதே. ௩௭௩

இகழ்வதெவன்கொ லிகழ்வதிவ்வாறெனச்
செழுமலர்க்கோதை யுழையருரைத்தது.

(இ-ள்.) காமன்கையிலம்பாகியபூக்களில் ஆதரமில்லாத அரிய குறிப்பையுடையவர்கள் தனக்குச்செய்த அன்பின்கண்வேட்டுச் செல்வோன், கையாகியபூவின்கணுளதாகிய எரியையுடையான், அவனது தில்லையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த மல்லிகையின்போதாகிய வெண்சங்கை வண்டுகளூத விண்ணையடைந்த பிறையோடு இராப்பொழுது கையாகியபூவின்கணியலும் வேலையுடைய வயலூரற்கு மாறுகொண்டது. எ-று.

என்றது-வண்டூதுமல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானுஞ் சங்குற்பொழுதானும் ஆற்றானாய்ப் புகுதராநின்றான் இனி நீ புலக்கற்பாலையல்லையென வாயினேர்வித்தவாறு. விலவிகைப்போதாற் புலன்களைவிரும்பாத அரும்பாவியரெனினுமமையும். கைப்போதின்கண்ணேயெரியையுடையானெனினுமமையும். இகழ்தல்- தலைமகனாற்றாமைநீக்காதிருத்தல். எல்லி ஊரற்குவாயிலாக வேற்றுக்கொண்டது புலவாதுண்ணெகிழ்ந்தாளென்றிவளை நாமிகழ்கின்றதென் இதுவன்றோ பொழுதென உழையர் தம்முட்புறங்கூறினாராகவுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௭௪)

எய்தலெடுத்துரைத்தல்.

எய்தலெடுத்துரைத்தலென்பது-பரத்தையிற்பிரிந்துவந்ததலைமகன், பூப்புநிகழ்ந்தகிழத்தியைப் புலவிதீர்த்து இன்புறப்பண்

ணி எய்தலுற்றுமகிழ்ந்தமையை அவ்விடத்துள்ளார் எடுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புலவித்திரைபொரச்சீறடிப்பூங்கலஞ்சென்னியுய்ப்பக் *
கலவிக்கடலுட்கலிங்கஞ்சென்றெய்திக்கதிர்கொண்முத்த *
நிலவிநிறைமதுவார்தம்பலத்துநின்றோனருள்போன் *
றுலவியலாத்தனஞ்சென்றெய்தலாயினவூரனுக்கே. (௩௯௫)

சீரிய னுலகிற் றிகழ்தரக்கூ டி
வார்புன லூரன் மகிழ்வுற்ற து.

(இ-ள்.) புலவியாகியதிரை வந்துமாறுபடக் காதலி சிற்றடியாகிய பொலிவினையுடையவணியைத் தன்சென்னியிலுய்த்தலான் அப்புலவிநீங்க,கலவியாகியகடலுள் துகிலைச்சென்று பற்றி,எயிறாகியவொளிபொருந்தின முத்தின்கட் பொருந்தி நிறைந்த நீராகியமதுவைப் பருகி, அம்பலத்துநின்றவனதருளையொத்து ஒருஞான்றுந் தளர்தலில்லாதமுலைகள் ஊரற்குச் சென்றுபெறலாயின. எ-று.

புலவுதாவித் திரைகள்வந்துமோதச் சிறியவடியையுடையபொலிவையுடையமரக்கலத்தைக் கடலின்சென்னியிலேசெலுத்தக் கடலுட்கலந்து கலிங்கமாகியதேயத்தைச்சென்றெய்தி ஒளிபொருந்தியமுத்துக்கள் தன்கண்வந்துநிலைபெற அவ்விடத்துள்ளமதுக்களை நுகர்ந்து அம்பலத்துநின்றவனதருளையொத்து ஒருஞான்றுங்கேடில்லாதபொருள் சென்றெய்தலாயினவென வேறுமொருபொருள்விளங்கியவாறறிக. சீரியனுலகிற்றிகழ்தரக்கூடி - சீர்மையியன்றவுலகினுள்ளவின்பமெல்லாவற்றினும் விளங்கக்கூடி. சீரியவுலகு- தேவருலகுமாம் இதுவுந்துறைகூறியகருத்து. மகிழ்வுற்றதென இன்னுர் கூற்றென்னுது துறைகூறினுர்.மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மெய்ம்மகிழ்தல். (௩௯௫)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது - புலவிதீர்த்து இன்புறப்புணரப்பட்டு மயங்காநின்ற தலைமகள், தனக்கவன்செய்ததலையளியை நினைந்து, இவ்வாறருளுமருள் ஒருஞான்று பிறர்க்குமாமெனவுட்கொண்டு பொருமியழுது, பின்னுமவனோடு கலவிகருதிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செவ்வாய்துடிப்பக்கருங்கண்பிறழச்சிற்றம்பலத்தெம் *
மொய்வார்சடையோனருளின்முயங்கிமயங்குகின்றுன் *

வெவ்வாயுயிர்ப்பொடுவிம்மிக்கலுழ்ந்துபுலந்துறைந்தா *
ளிவ்வாறருள்பிறர்க்காகுமெனநினைந்தின்னகையே. (௩௯௬)

மன்னியவுலகிற் றுன்னியவன்பொடு
கலவிகருதிப் புலவியெய்திய து.

(இ-ள்.) இன்னகையையுடையாள், செய்யவாய்துடிப்பக் கரிய கண்கள்பிறழச் சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்முடைய தெருநிதிய நீண்டசடையையுடையவனதருள்பெற்றவர்போல முயங்கி இன்பக்களியின்மயங்குகின்றவள், இவ்வாறு நமக்கருளுமருள் ஒருஞான்று பிறர்க்குமாமென ஒன்றனையுட்கொண்டு, வெய்யவிடத்தையுடைய நெட்டுயிர்ப்போடுபொருமியழுது, புலந்து வருந்தினாள். எ-று.

அருளின்முயங்குகின்றாளென்புழி அருள்பெற்றவர் உவமையாதல் ஆற்றலான்வந்தது. அருளான் முயங்கியென்பாருமுளர். வெவ்வாயுயிர்ப்பென்பது-கலுழ்கட்சின்னீ ரென்பதுபோல நின்றது தவறுபற்றிப்புலப்பளென்றுநீகூறுதி இதுவன்றோ இவள் புலக்கின்றவாறெனத் தோழிக்குத்தலைமகன் கூறியது மன்னியவுலகிற் றுன்னியவன்பொடு- நிலைபெற்றவுலகத்தின்வைத்துச்செறிந்தவன்போடு. இதுவுந்துறைகூறியகருத்து. மெய்ப்பாடு-உவகையைச்சார்ந்தவெகுளி. பெருமிதமுமாம் பயன்- அது.

குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறல்.

குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறலென்பது- புலவிதீர்ந்து கலுழ்ந்துபுணர்ந்து தானுமவனுமேயாய்ப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள், பின்னுமொருகுறிப்புவேறுபாடுகண்டு புலந்து, இப்பள்ளி பலவைப்பொருதென்றிழிய, இப்பொழுது இவளிவ்வாறிழிதற்குக் கருதியகுறிப்பென்னைகொல்லோவென உழையர் தம்முட் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மலரைப்பொருவடிமானுந்தமியன்மன்னனொருவன் *
பலவைப்பொருதென்றிழிந்துநின்றாள்பள்ளிகாமனெய்த *
வலரைப்பொருகன்றழலவிழித்தோனம்பலம்வணங்காக் *
கலரைப்பொருசிறியாளென்னைகொல்லோகருதியதே. (௩௯௭)

குறிப்பினிற்குறிப்பு நெறிப்படநோக் கி
மலர்நெடுங்கண்ணி புலவியுற்ற து.

(இ-ள்.) மன்னன் ஒருவன், மென்மையான்மலரையும் பொருத வடிவையுடையமானுந்தமியளே, ஆயினும், இப்பள்ளிபலவைத்தா

கொதென்றுகூறிப் பள்ளியினின்றுமிழிந்துநின்றான், காமனைநு அலரம்பைவெருண்டு அன்றழலாகியகண்ணை விழித்தவனதம்பலத்தை வணங்காத தீயமக்களைப்பொருத சிறியவள் இந்நிலைமைக்கட்கருதியதென்றோ! எ-று.

இழிந்துநின்றானென்பது விரையவிழிந்தானென்பது படநின்றது. கலைப்பொருச்சிறியாளென்றது- தீமக்களென்றசொல்லும்வார்த்தையையும் பொறுக்கவள் தீமக்கள்செய்யுங் காரியத்தைச்செய்தாளென்றவாறு. குறிப்பினிற்குறிப்பென்றது- இவ்வாறருள் பிறர்க்காகுமெனநினைந்து இன்னாமைகைபுலர்ந்தாளென்று தலைமகன்கூறியகூற்றையே தவறாகநினைந்து நம்மையொழிந்துபிறருமுண்டாகக்கூறினானாகலான் இத்தவமன்றி பலவைப் பொருதெனப்புந்தாள் குறிப்பாலே தலைமகனது குறிப்பையறிந்து. இவ்வகை தலைமகள்புலம்ப வாயில்கடம்முட்சொல்லியது. இதுவுமது. மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்- ஐயந்தீர்தல். பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள் நுண்ணிதாகியதோர்காரணம்பற்றி இவ்வகையுரைத்திருடக்கண்டதோழி தன்னெஞ்சொடுசாவினளென்பது. தலைமகன் றன்னெஞ்சொடுசாவினனெனின், அதுபொருந்தாது. (௩௱௭)

வாயில்வர்வாழ்த்தல்.

வாயில்வர்வாழ்த்தலென்பது- செவ்வணிவிடுக்கப் பூப்பியற்செவ்விகெடாமல் மெலிவறிந்து இவளதுபொலிவோடு வந்தமையான் இவன் மெய்யே தக்கவாய்மையனெனத் தலைமகனை வாயிலவர் வாழ்த்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வில்லைப்பொலிநுதல்வேற்பொலிகண்ணிமெலிவறிந்து *
வல்லைப்பொலிவொடுவந்தமையானின்றுவான்வழுத்துந் *
தில்லைப்பொலிசிவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தைசெய்பவரின் *
மல்லைப்பொலிவயலூரன்மெய்யேதக்கவாய்மையனே. (௩௱௮)

தலைமகனது தகவுடை மை
நிலைதகுவாயி லின்றேருரைத்த து.

(இ-ள்.) விற்போலுநுதலையும் வேல்போலுங்கண்களையுமுடையாளது வாட்டமறிந்து விரைய இவளதுபொலிவோடு வந்தமையால், வானத்துள்ளார் நின்றுவழுத்துந் தில்லைக்கட்பொலியுஞ்சிவனது சிற்றம்பலத்தைக்கருதுவாரைப்போல வளத்தாற்பொலியும் வயலையுடையவூரையுடையவன் மெய்யாக நல்லமெய்ம்மையன்; எ-று.

வில்லையென்னு மகாரம் இசைநிறையாய்வந்தது. காதலிவர இவள் இடையின்றிப்பொலிந்தமையாற் பொலிவொடென ஒடுக்கொடுத்துக் கூறினர். பொலிசிற்றம்பலமெனவினையும். மல்லல்கடைக்குறைந்து ஐகாரம்விரிந்துநின்றது. மல்லற் பொலிவெனப்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். (௧௧௮)

புனல்வரவுரைத்தல்.

புனல்வரவுரைத்தலென்பது- தலைமகளுடன் மனைவயிற்றங்கியின்புறுநின்றவனது தோள்களைப் பரத்தையர்பொருந்திமகிழப்புதுப்புனல்வந்துபரந்தது, இனிப்புனலாட்டினுல் இவன்காதலிபுலக்கும்போலுமென,வையத்தார் தம்முட்புனல்வரவுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சூன்முதிர்துள்ளுநடைப்பெடைக்கிற்றுணைச்சேவல்செய்வானூ
றேன்முதிர்வேழத்தின்மென்பூக்குதர்செம்மலூரன்றிண்டோண்
மான்முதிர்நோக்கினல்லார்மகிழத்தில்லையானருளே
போன்முதிர்பொய்கையிற்பாய்ந்ததுவாய்ந்தபுதுப்புனலே. ()

புனலாடுகவெனப் புணர்ந்துகொண்டு
மனைபுகுந்தவனை வையமுரைத்தது.

(இ-ள்.) சூன்முதிர்ந்த துள்ளுநடையையுடைத்தாகிய பெடைக்கு ஈனுமில்லைச்செய்யவேண்டித் துணையாகியசேவல், தேன்போலுஞ்சாறுமுதிர்ந்தகரும்பினது மெல்லியபூவைக்கோதுந்தலைமையையுடையவூரனது திண்ணியதோள்களை மானினதுநோக்கம்போலுநோக்கினையுடைய நல்லார்கூடி இன்புற, தில்லையானருளையொத்து நீர் முதிர்ந்தபொய்கையுள் நல்லபுதுப்புனல் பாய்ந்தது, இனிப்புனலாட்டினுற் றன்காதலியைச் சிவப்பிக்கும்போலும். எ-று.

சூன்முதிர்தலாற் குறுகவடியிடுதலிற் றுள்ளுநடையென்றார். தில்லையானருள்பெற்றவர்போல நல்லார்மகிழவென்றுரைப்பாருமுளர். சேவலன்னந் தன்சூன்முதிர்ந்தபெடைக்கு ஈனில்விழைத்துப் பாதுகாக்கின்றாற்போல இவனுந்தன்காதலிக்கு வேண்டுவனசெய்து மனைவயிற்றங்கியின்புறுகின்றானென உள்ளுறையுவமை கொள்க. துன்னுநடையென்றுபாடமோதி, சூன்முதிர்தலாற்பயிலவடியிடுநடையென்றுரைப்பாருமுளர். வெண்பூவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்த்துதல். ()

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்.

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறலென்பது- புனல்வரவுகேட்டத

தலைமகன் புனலாட்டுவிழவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட்செல்லாநிற்ப, இவனைப் புணர்தற்குத்தக்க தவத்தினை முற்காலத்தே செய்தீர்கள், தேர்வந்துதோன்றிற்று; இனிச்சென்று இவன்றன்தோளிணையைத் தோய்மினென்னத் தேர்வரவுகண்டு பரத்தையர் தம்முண் மகிழ்ந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சேயேயெனமன்னுதீம்புனலூரன்றிண்டோளிணைக *
டோயீர்புணர்தவந்தொன்மைசெய்தீர்சுடர்கின்றகொலந் *
தீயேயெனமன்னுசிற்றம்பலவர்தில்லைந்நகர்வாய் *
வீயேயெனவடியீர்நெடுந்தேர்வந்துமேவினதே. (௩௭௰)

பயின்மணித்தேர்செலப் பரத்தையர்சேரிக்
கயன்மணிக்கண்ணியர் கட்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) சுடராநின்றவடிவு தீயேயென்றுசொல்ல நிலைபெற்ற சிற்றம்பலவரது தில்லைநகரிடத்துள்ளீராகிய பூவையொக்குமடியையுடையீர், நெடியதேர் ஈண்டுவந்துமேவிற்று, இவனைப்புணர்தற்குத் தக்கதவத்தைமுற்காலத்துச்செய்தீர்கள்; வடிவு முருகவேளேயென்றுசொல்ல நிலைபெறாநின்ற இனியபுனலையுடைத்தாகிய ஊரையுடையவனது திண்ணியதோளிணைகளையினியணைமின். எ-று.

ஒன்றற்கொன்றிணையாயிருத்தலின் இணையெனத் தனித்தனிகூறப்பட்டன. இதுவும் ஊடனிமித்தம். கோலமெனற்பாலது கொலமெனக்குறுகிநின்றது. கயன்மணிக்கண்ணியென்பது பாடமாயின், பரத்தையர்சேரிக்கட்டலைமகனது தேர்செல்லத் தலைமகளுரைத்ததாம்; இப்பொருட்கு நெடுந்தேர் நமதுசேரிக்கண்வந்து தங்கிற்றென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைமகன்வரவு சேரிப்பரத்தையர்க்குப் பாங்காயினார் அவர்க்குணர்த்தல். (௩௭௰)

புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல்.

புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தலென்பது - தலைமகனுடன் புனலாடாநின்றபரத்தையர் சேடிமார் அரமங்கையரைப்போலப் புனலாடாநின்ற அவ்வவரோவென்று விளித்து, நாமெல்லாமித்தன்மையேமாக வானரமங்கையரொன்றுசொல்லும்வண்ணம் மற்றொருத்திவந்து இவனைத்திரித்துக்கொள்ளக்கொடுத்துப் பின்வருந்தாது முன்னுறக்காப்போமெனத் தம்முட்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அரமங்கைகளெனவந்துவிழாப்புகுமவ்வவர்வா *
னரமங்கையரெனவந்தணுகும்மவளன்றுகிராற் *
சிரமங்கயனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலம்வழுத்தாப் *
புரமங்கையரினையாதையல்காத்துநம்பொற்பணையே. (கூஎக)

தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவருமெனக்
காம்பனதோளியர் கலந்துகட்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) அரமங்கையரைப்போலவந்து புனல்விழவின்கட் புகாநின்ற அவ்வவரோ, நாமெல்லாம் இத்தன்மையேமாக வானிடத்தரமங்கையரென்றுகருதும்வண்ணம் அவள் வந்தணுகாநின்றாள், அணுகித் தன்னிடத்திவரைத்திரிப்ப, அன்று அவ்விடத்து உகிரால் அயனைச் சிரந்தடிந்தவனது தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தை வழுத்தாத புரங்களில் மங்கையரைப்போலப் பின்வருந்தாது, நம்பொற்பணை வியப்பமுன்னுடைத்தாகக் காப்பேம். எ-று.

அரமங்கையர்-தேவப்பெண்களுக்குப்பொதுப்பெயர். வானரமங்கையரென்றது அவரின்மேலாகிய உருப்பசி திலோத்தமை முதலாயினாரை. வானரமங்கையரென்றது சாதியை நோக்கிநின்றது. ஐயபொற்பணையெனக்கூட்டினுமமையும். அவளென்றதும் சேயிழையென்றதும் பரத்தையரிற்றலைவியாகிய இப்பரத்தையை. "பரத்தைவாயி லெனவிரு வீற்றும் - கிழவோட் சுட்டாக் கிளப்புப்பய னிலவே" என்பதனால் இது கிழவோட்சுட்டாக்கிளப்பாயினும், இப்பரத்தையரது மாறுபாடு தலைமகளோடுதற்குறித்தமாகலிற் பயனுடைத்தாம். மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன்- தலைமகனைத்தங்கட்டாழ்வித்தல். (கூஎக)

தன்னைவியந்துரைத்தல்.

தன்னைவியந்துரைத்தலென்பது-சேடிமார் பின்வருந்தாது முன்னுறக்காப்பேமென்று தம்முட் கூறுவதனைக்கேட்டு, இவனை அமரப்புல்லும்பரத்தையர்மாட்டு இவனருள்செல்லாமல் விலக்கேனாயின் என் மாட்டிவனைத்தந்தழாநின்ற இவன்மனைக்கிழத்தியாகின்றேனெனப் பரத்தைத்தலைவி தன்னைவியந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கனலூர்கணைதுணையூர்கெடச்செற்றசிற்றம்பலத்தெம் *
மனலூர்சடையோனருள்பெற்றவரினமரப்புல்லு *
மினலூர்நகையவர்தம்பாலருள்விலக்காவிடினியான் *
புனலூரனைப்பிரியும்புனலூர்கணைப்பூங்கொடியே. (கூஎஉ)

அரத்தத்துவர்வாய்ப் பரத்தைத்தலை வி
முனிவுதோன்ற நனிபுகன்ற து.

(இ-ள்.) கனல்பரந்தகணையான் ஒத்தவூர்கெட வெகுண்டசிற்றம்பலத்தின்கணுள்ளனாகிய எம்முடைய அனலையொக்குஞ்சடையையுடையவனதருளைப்பெற்றவர்போலச் செம்மாந்து அவனைச்செறியப்புல்லாநின்ற ஒளிபரந்தநகையையுடையவர் தம்மிடத்து அவனருள்செல்லாமை விலக்கேனாயின், யான் புனலூரனைப்பிரிந்திருக்கும் புனல்பரக்குங்கண்ணையுடைய அயன்பனைக்கிழத்தியாகிய அப்பூங்கொடியாகின்றேன். எ-று.

கணைதுணையெனச் செய்யுளின்பநோக்கி மிகாதுநின்றது. கணையென்பதனை யெழுவாயாக்கி யுரைப்பாருமுளர். "பரத்தையிற்பிரிவே நிலத்திரி வின்றே," என்பதனால், இவரதில்லந் தம்மில்வேறுபாடில்லாமையறிக. மெய்ப்பாடு- வெகுளி. பயன்- தனதுமீடுணர்த்தல். (௩௭௨)

நகைத்துரைத்தல்.

நகைத்துரைத்தலென்பது-பரத்தைத்தலைவி தன்னை வியந்து தங்கிளென்று கேட்டதலைமகள், எங்கைச்சியார்தமக்கும் ஒருதங்கைச்சியார்தோன்றினபொழுதே தம்மிறுமாப்பொழியத் தம்முடைய இணைமுலைகளினதிறுமாப்பும் ஒழியப்புகாநின்றன, இதனையறியாது தம்மைத்தாம் வியக்கின்றதென்னோவெனப் பரத்தையைநோக்கி நகைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இறுமாப்பொழியுமன்றேதங்கைதோன்றினென்னெங்கையஞ்
சிறுமான்றரித்தசிற்றம்பலத்தான்றில்லையூரன்றிண்டோள் [கைச்
பெறுமாத்தொடுந்தன்னபேரணுக்குப்பெற்றபெற்றியினோ *
டிறுமாப்பொழியவிறுமாப்பொழிந்தவிணைமுலையே. (௩௭௩)

வேந்தன்பிரிய வேந்திழைமடந் தை
பரத்தையைநோக்கி விரித்துரைத்த து.

(இ-ள்.) அங்கைக்கண்ணே சிறியமானைத்தரித்தசிற்றம்பலத்தானது தில்லைக்கணுள்ளனாகிய ஊரனுடைய திண்ணியதோள்களைப்பெறுதலானுண்டாகிய பெருமையோடுந் தன்னவாகிய அவ்வாறுண்டாகிய பெரிய அணுக்கைப்பெற்ற தன்மைகளோடுந் தான் செம்மாத்தலையொழிய, இணைமுலைகள் ஏந்துதலையொழியப்புகாநின்றன, இனித் தனக்கொருதங்கைதோன்றின், என்னுடையவெங்கையும் செம்மாத்தலையொழியுமன்றே, அதனான் வருவதறியாது தன்னைப்புகழ்கின்றாள். எ-று.

எங்கையென்றது- என்றங்கையென்றவாறுயினும், என்னெங்கையென இயையபுமிகுதிகூறி நகையாடினாள். மாத்து - தலைமகற்குரியளாய்நிற்றலான் உண்டாகியவரிசை. பெற்றி - அணுக்காற்றன்னை மதித்தல். தன்னைபெற்றியெனவியையபும். பெற்றியினேடுமென்னுமும்மை தொக்குநின்றது. ஒழிந்தவென்னுமிறந்தகாலம் விரைவுபற்றிவந்தது. மெய்ப்பாடு - வெகுளியைச்சார்ந்தவழுகை. பயன் - பரத்தையதுசிறுமையுணர்த்துதல். அவ்வகை பரத்தைகூறியவஞ்சினம் தன்பாங்காயினாற்கேட்டதலைமகள் பரத்தைக்குப்பாங்காயினார்கேட்ப இவ்வகைசொன்னாளென்பது. ()

நாணுதல்கண்டுமிகுத்துரைத்தல்.

நாணுதல்கண்டுமிகுத்துரைத்தலென்பது- தலைமகனைப் பரத்தையர்வசம் புனலாடவிட்டுச் சூடுவாரின்றிச் செப்பின்கணிட்டடைத்துத் தமியேவைகும்பூப்போல்வாள் இஃதவனுக்குத் தகாதபழியாமெனக்கருதி நாணி அதனைமறைத்திருந்தமை கண்டதோழி, இவளதுகற்பும்நலனும் நல்லபகுதியையுடையனவாயிருந்தனவென அவள் நலத்தை மிகுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வேயாதுசெப்பினடைத்துத்தமிவைகும்வீயினன்ன *
தீயாடிசிற்றம்பலமனையாடில்லையூரனுக்கின் *
றேயாப்பழியெனநாணியென்கண்ணிங்ஙனேமறைத்தாள் *
தாயாமியல்பிவள்கற்புநற்பாலவியல்புகளே. (௩௭௬)

மன்னவன்பிரிய நன்மனைக்கிழத்தி யை
நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்த து.

(இ-ள்) சூடாது செப்பின்கணிட்டடைப்பத் தனியேவைகும் பூவைப்போலுந் தீயின்கணாடுவானது சிற்றம்பலத்தையொப்பாள், தில்லையூரனுக்கு இன்று தகாதபழியாமெனக்கருதி நாணித் தனதாற்றாமையை என்னிடத்துய் இவ்வண்ணமே மறைத்தாள், அதனால் இவளதுகற்பு நமக்குத் தாயாமியல்பையுடைத்து, இவளுடையநாணமுதலாகியவியல்புகள் நல்லகூற்றன. எ-று.

தமிவைகும்வீ- அக்காலத்தினிகழ்ந்த வேறுபாட்டிற்குவமை. அம்பலம் - இயற்கைநலத்திற்குவமை. பாணனுரைத்ததென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன்-தலைமகளதுபெருமையுணர்த்துதல். (௩௭௭)

பாணன்வரவுரைத்தல்.

பாணன்வரவுரைத்தலென்பது - நாணேடுதனியிருந்துவருந்தா நின்றதலைமகளுக்கு, இராப்பொழுதின்கட்சென்று திசையைக்க டக்கும் வாவல் இரைதேருங்காலமன்மையாற் பகற்பொழுதின்க ணுறையும் மரம்போலுந் தமியோமையறியாது விறலியும்பா ணனும் நம்வேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம் பாடவந்து நின்று ரெனத்தோழி பாணன்வரவு கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விறலியும்பாணனும்வேந்தற்குத்தில்லையிறையமைத்த *
திறலியல்யாழ்கொண்டுவந்துநின்றார்சென்றிராத்திசைபோம் *
பறலியல்வாவல்பகலுறைமாமரம்போலுமன்னே *
உறலியல்கூழைநல்லாய்தமியோமையறிந்திலரே. (கூஎகு)

இலவேல்வனகல் வறியாப்பாணனை ப்
பூங்குழன்மாதர்க்குப் பாங்கியகர்ந்த து.

(இ-ள்.) விறலியும்பாணனும் தில்லையிறையாலமைக்கப்பட்ட வெற்றியியலும்யாழை நம்வேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம்பாடக் கொண்டுவந்துநின்றார்கள், அறல்போலுங்கூழையையுடையந ல்லாய், இராப்பொழுதின்கட்சென்று திசையைக்கடக்கும் பறத் தலாகிய வியல்பினையுடைய வாவல் இரைதேருங்காலமன்மையாற் பகற்பொழுதின்கணுறையும் பெரியமரம்போலும் இராப்பொ ழுதிற்றுணையில்லாதோமை இவரறிந்திலர்போலும் எ-று.

வெற்றி-வீணைகளுட்டலையாதல். "எம்மிறைநல்வீணைவாசிக்கு மே" என்பவாகலின் இறையமைத்தயாழென்றார். சென்றுபகலு றைமாமரமென்றியைப்பினுமமையும். பறத்தல் - பறலெனஇ டைக்குறைந்துநின்றது. போலவென்பது பாடமாயின், பகலு றையுமாமரம்போலத் தமியேமாகிய நம்மையெனவுரைக்க. மன் னும்-ஒவும் அசைநிலை. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்- பாணனும்வி றலியும் வரவுணர்த்திச் சிவப்பாற்றுவித்தல். என்னை, இவர் வந்து நின்றதற்குத் தலைவி நம்மை இவர்நகையாடியவந்தாரென்று முனித்தாளாகத் தோழி இவரவன்செயலையறிந்தாரல்லரென்றும், த லைவர்க்கியல்பு நம்மிடத்துவருதலும் அவரிடத்துச்சேறலுமென வும் இயல்புசொல்லுதலாற் சிவப்பாற்றுவித்தாளாம். (கூஎகு)

தோழியியற்பழித்தல்.

தோழியியற்பழித்தலென்பது-பாணன்வரவுரைத்ததோழி, இ

வள்வருந்த அயலாரிடத்து நல்குதலால் எம்முடையவள்ளல் இன்றுதக்கிருந்திலனெனத் தலைமகனையியற்பழித்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திக்கின் இலங்குதிண்டோளிறைதில்லைச்சிற்றம்பலத்துக் *
கொக்கினிறகணிந்துநின்றாடிதென்கூடலன்ன *
அக்கின்னகையிவளையவயல்வயினல்குதலாற் *
தக்கின்றிருந்திலனின்றசெவ்வேலெந்தனிவள்ளலே. (௫௭௬)

தலைமகனைத் தகவிலனென ச்
சிலைநுதற்பாங்கி தீங்குசெப்பிய து.

(இ-ள்.) திக்கின்கண் விளங்காநின்ற திண்ணியதோள்களையுடையவிறைவன், தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கட் கொக்கினிறகதனையணிந்துநின்றாடுவான், அவனது தெற்கின்கணுண்டாகிய கூடலையொக்கும் அக்குமணிபோலும் இனியநகையையுடைய இவள் வருந்த அயலாரிடத்துநல்குதலால், எல்லாராலுமறியப்பட்டுநின்ற செவ்வேலையுடைய எம்முடையவொப்பில்லாதவள்ளல் இன்றுதக்கிருந்திலன். எ-று.

அயல்வயினென்பதற்குப் பொருணசையுள்ளத்தராகலிற் காமத்திற்கயலென்றுரைப்பினுமமையும். தலைமகனது தகவின்மையென்பதூஉம்பாடம். (௫௭௬)

உழையரியற்பழித்தல்.

உழையரியற்பழித்தலென்பது-தோழி தலைமகனையியற்பழித்துக்கூறுநிற்பக் கேட்டு, தன்மாட்டன்புடைநெஞ்சத்தலைதயுடையவிவள்பேதுற இதற்குப்பிரியாமையின் வயலூரன் வரம்பிலனென உழையர் அவனையியற்பழித்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அன்புடைநெஞ்சத்திவள்பேதுறவம்பலத்தடியா *
ரென்பிடைவந்தமிழ்ந்தாறநின்றாடியிருஞ்சுழியற் *
றன்பெடைநையத்தகவழிந்தன்னஞ்சலஞ்சலத்தின் *
வன்பெடைமேற்றுயிலும்வயலூரன்வரம்பிலனே. (௫௭௭)

அரத்தவேலண்ணல் பரத்தையிற்பிரிய க்
குழைமுகத்தவளுக் குழையருரைத்த து.

(இ-ள்.) அடியவரென்புகளிடையே அமிழ்தம்வந்தூற அம்பலத்தின்கண்ணே நின்றாடுவோனது பெரியசுழியலின்கண் தன்

பெடைவருந்தத் தகுதிகெட்டு அன்னஞ் சலஞ்சலத்தினதுவலிய பெடைமேற்கிடந் துறங்கும் வயலாற்சூழப்பட்ட ஊரையுடையவன் தன்மாட்டன்பையுடையநெஞ்சத்தையுடைய இவள் மயங்கதீர்ப இதற்குப்பிரியாமையிற் றகவிலன். எ-று.

அன்புடைநெஞ்சத்திவளென்றதனால், பரத்தையரதன்பின்மை கூறப்பட்டதாம். இருஞ்சுழிபலூரெனவியையும். சுழிபலென்பது-ஒருதிருப்பதி. வன்பெடையென்றதனாற் பரத்தையரது வன்கண்மை விளங்கும் ஒருசொல்வருவியாது பேதுறுதலசன் வரம்பிலனென் றுரைப்பாருமுளர் உள்ளுறையுவமம் வெளிப்படநின்றது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்தநகை. பயன்-தலைமகனையியற்பழித்துத் தலைமகளையாற்றுவித்தல்.()

இயற்படமொழிதல்.

இயற்படமொழிதலென்பது- தலைமகனையியற்பழித்தவர்க்கு, அன்றுநம்பொருட்டாக நம்புனத்தின்கண்ணே மாந்தழையேந் திவந்தார் இன்று என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார், அதுகிடக்க, மறந் துறங்கினேனாயின் அமளியிடத்துவந்து எம்பயோதரத்தைப் பிரியாதார், இத்தன்மையாரை நீங்கள்கொடுமைகூறுகின்றதென் னேவெனத் தலைமகள் அவனையியற்படமொழியாநிற்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிற்றம்பலவர்தண்கயிலை *
மஞ்சார்புனத்தன் றுமாந்தழையேந்திவந்தாரவரென் *
னெஞ்சார்விலக்கினு நீங்கார்நனவுகனவுமுண்டேற் *
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெம்பயோதரமே. (௧௭௮)

வரிசிலையூரன் பரிசுபழித் து
உழையர்கேட்ப வெழினகையுரைத்த து.

(இ-ள்.) இறைவனென்று உட்காதாருடைய புரங்களைக்கெடுத் த சிற்றம்பலவரது அழகியகுளிர்ந்தகயிலைக்கண் மஞ்சார்ந்தபு னத்தின்கண் அன்று மாந்தழையையேந்திவந்தாராகிய அவர் இ ன்று நனவின் என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார், யான்றடுப்பினும் அவ் விடத்தினின்று நீங்கார், துயிலுமுண்டாயிற் பஞ்சார்ந்தவமளிக் கண் எம்பயோதரத்தைப் பிரிதலுண்டோ! நீர் கொடுமைகூறுகி ன்றதென்! எ-று.

அஞ்சார்-தறுகண்மையெனினுமமையும். தழையேந்திவந்தாரெ ன்பதனை முற்றென்று, இளிவந்தனசெய்து நம்மைப்பாதுகாத்த

தார் இன்றிவ்வாறேரு ழுகுவரொன்றாைப்பினுமமையும். கனவுமு ண்டேலென்பதற்குத் துயில்பெற்றுக் கனுக்காணின்னென் றுரைப் பினுமமையும். எனது நெஞ்சாரென்பதூஉம் ஊரணப்பரிசபதி த்தவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்- தலை மகளையியற்படமொழிந்தாற்றுதல். (௬எ அ)

நினைந்துவியந்துரைத்தல்.

நினைந்துவியந்துரைத்தலென்பது - புனலாடப்பிரிந்து பரத்தையிடத்தொழுகாநின்ற தலைமகன், யான்றன்னைநினையாது வேறொன்றன்மேல் உள்ளத்தைச்செலுத்தும்வழியும் தானென்னை நினைந்து என்னுள்ளம்புகாநின்றாள், அவ்வாறன்றி யான்றன்னை நினையுந்தோறும் பள்ளத்துப்புகும்புனல்போல நிறுத்தலரிதாய் என்மனத்தாளாகாநின்றாள், ஆதலாற் பிரிந்துநீண்டிருத்தல் மிகவுமரிதெனத் தலைமகளைநினைந்து வியந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெள்ளம்புனற்கங்கைதங்குஞ்சடையன்சிற்றம்பலத்தான் ✻
கள்ளம்புகுநெஞ்சர்காணாவிறையுறைகாழியன்னா ✻
ளுள்ளம்புகுமொருகாற்பிரியாதுள்ளியுள்ளுந்தொறும் ✻
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றகத்தேவரும்பான்மையளே. (௩௭௯)

மெல்லியற்பரத்தையை விரும்பிமேவினோன்
அல்லியங்கோதையை யகமகிழ்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) தெள்ளிய நல்லபுனலையுடையகங்கைதங்குஞ் சடையையுடையவன், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுளன், பொய்நிறையுநெஞ்சத்தையுடையவர் ஒருஞான்றுங்காணாதவிறைவன், அவனுறைகின்ற காழியையொப்பாள் யான்றன்னைநினையாது வேறொன்றன் மேலுள்ளத்தைச்செலுத்தும்வழியும் தானென்னைநினைந்து ஒருகாலும்பிரியாது என்னுள்ளம்புகாநின்றாள், அவ்வாறன்றி யான்றன்னைநினையுந்தோறும் உயர்ந்தவிடத்தினின்றும் பள்ளத்திற்புகும்புனலையொத்துத் தடுப்பரியளாய் என்மனத்தின்கண்வருமுறைமையளாகாநின்றாள். அதனாற்பிரிந்துநீண்டிருத்தலரிதுபோலும். எ-று.

தெள்ளம் புனல்- மெல்லம்புலம்பு போல்வதோர் பண்புத்தொகை. மெய்ப்பாடு- மருட்கை. பயன் - பரத்தையினீங்கித்தலைமகளிடத்தணுதல். (௩௭௯)

வாயில்பெறாதுமகன்றிறநினைதல்.

வாயில்பெறாதுமகன்றிறநினைதலென்பது - பரத்தையிற்பிரிந்து நினைவோடுவந்ததலைமகன் வாயிற்கணின்று, இத்தன்மையான் என்னைவந்தணைகின்றிலன், யான் இனிவண்டுறையுங் கொங்கையை எவ்வாறுநண்ணுவதென்று வாயில்பெறாது மகன்றிறநினையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேன்வண்டுறைதருகொன்றையன்சிற்றம்பலம்வழுத்தும் *
வான்வண்டுறைதருவாய்மையன்மன்னுகுதலையின்வா *
யான்வண்டுறைதருமாலமுதன்னவன்வந்தணையா *
னான்வண்டுறைதருகொங்கையெவ்வாறுகொனண்ணுவதே. (௩௫௮)

பொற்றொடிமாதர் நற்கடைகுறுகி
நீடியவாயிலின் வாடினன்மொழிந்தது.

(இ-ள்.) தேனும்வண்டுமுறையுங் கொன்றைப்பூவையணிந்தவனது சிற்றம்பலத்தைவழுத்தும் வானிடத்துளவாகிய வளவியவீடுகளை எனக்குத்தருமெய்ம்மையையுடையான், நிலைபெற்றகுதலையையுடைய இனியவாயையுடையான், வளவியகடல் தந்த பெருமையையுடைய அமிர்தத்தையொப்பான், அவன் என்னைவந்தணைகின்றிலன், நறுநாற்றத்தால் வண்டுகளுறையுங் கொங்கைகளையுடையாளை யான்பொருந்துவது இனியெவ்வாறோ! எ-று.

தேனென்றும்வண்டெனினுமமையும். வழுத்துவார்பெறும்வானென்பது வழுத்தும்வானென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேலேறிற்று. இப்பொழுது குதலையையுடைத்தாகிய வாயான் மேல்வளவிய நாற்றுறைகளைச்சொல்லி எனக்கின்பத்தைச்செய்யும் அமிழ்தன்னவனென்றுரைப்பினுமமையும். வாயிலின்-வாயிலால். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-வாயில்கோடல். நெஞ்சொடுசொல்லியது.

வாயிற்கணின்றுதோழிக்குரைத்தல்.

வாயிற்கணின்றுதோழிக்குரைத்தலென்பது-வாயில்பெறாதுமகன்றிறநினையாநின்றதலைமகன், நல்லநாட்டுப்பொலியுமகளிர்தங்கண்ணிணையான்வந்த அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தால்உண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் யாதாமென வாயில்வேண்டித் தோழிக்குக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கயல்வந்தகண்ணியர்கண்ணிணையான்மிகுகாதரத்தான் *
மயல்வந்தவாட்டமகற்றுவிரதமென்மாமதியி *

கயல்வந்தவாடரவாடவைத்தோனம்பலநிலவு *
புயல்வந்தமாமதிற்றில்லைநன்னாட்டுப்பொலிபவரே. (௩௮௪)

பெருந்தகைவாயில் பெறுதுநின்
றருந்தகைப்பாங்கிக் கறிவுறுத்தது.

(இ-ள்) ஏதங்குறித்துவந்த ஆடரவைப் பெருமையையுடைய பிறையின்பக்கத்து அதனைவருந்தாமற்செய்து ஆடவைத்தவனது அம்பலம் நிலைபெற்ற புயல்தங்கிய பெரியமதிலையுடைய தில்லையைச்சூழ்ந்த நல்லநாட்டிற்பொலியும் மகளிர், கயல்போலுங்கண்ணிணையுடையவர் கண்ணிணையால் ஒருகாலைக்கொருகால் மிகாநின்ற அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தாலுண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் யாதாம்! எ-று.

தில்லைநன்னாட்டுப்பொலிபவர் அகற்றுதவெனவினையும். பொலிபவர்க்கு என்னுநான்கனுருபு விகாரவகையாற்றொக்கதெனினுமமையும். இதுமுன்னிலைப்புறமொழி. இதனுள் கயல்வந்தகண்ணியென்றது தலைமகளை, தில்லைநன்னாட்டுப்பொலிபவரென்றது தோழியை. இனி மதிக்குவமை தலைமகளும் அரவிற்குவமை தலைமகனும் ஈசனுக்குவமை தோழியுமென்றாக்கி, அவ்வகைத்தாகிய பாம்பையும் மதியையும் தம்மிற்பகையறுத்து ஓரிடத்தேவிளங்க வைத்தாற்போல என்னுடன் அவட்குண்டாகிய வெறுப்பைத்தீர்த்து விளங்கவைத்தல் உனக்குங்கடனென்றானாயிற்றெனவுள்ளுறைகாண்க. மதியையரவேதங்குறித்துவந்தாற்போலத் தலைமகளைத் தலைமகனேதங்குறித்துவருதலாவது தலைமகளுக்கு ஊடல்புலவி துனியென்னும் வெறுப்புத்தோன்றுதற்குத் தக்ககாரணங்களைத்தலைமகன் உண்டாக்கிக்கொண்டுவருதல். அரவைக்கண்டு மதிக்கச்சந்தோன்றினாற்போலத் தலைமகனைக்கண்டு தலைமகளுக்கும் ஊடல் புலவி துனியென்னும் வெறுப்புத்தோன்றிற்று, ஆதலால் அத்தலைமகனையும் தலைமகளையும் மதிக்குமரவுக்குமொப்பச் சிலேடித்தசிலேடைக்கு மறுதலையாகாது, "தேவரனையர் கயவர்" என்றாற்போலவாமென்க. கயல்வந்தகண்ணியர்கண்ணிணையால் வந்த அச்சத்தால் வந்த மயக்கத்தால்வந்தவாட்டம் இவனுக்கு வருதற்குக்காரணம் தலைவி பராமுகஞ்செய்யும்படி தான்வருந்தல். இதனைத்தீர்த்தல் தில்லைநன்னாட்டுப் பொலியுமகளிர்க்குக் கடனென்றானென்க. அது "பிணிக்குமருந்து பிறமன் அணியிழை தன்னோய்க்குத்தானே மருந்து" என்றும், "துறைமெய்வலம் புரிதாய்த்து மணலுழுததோற்றமாய்வான் - பொறைமலிபூம்பு

ணைப் பூவுதிர் நண்டாது போர்க்குங்கான-னிறைமதி வாண்முகத்து நீள்கயற்கண் செய்த-வுறைமலியுய்யாநோயூர்சுணங்குமென் முலையே தீர்க்கும்போலும்.,, என்றும், சொல்லியவாறுபோலக் கண்ணாலுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணே மருந்தாமென்று சொல்லியவாறாமெனக்கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. தோழியைவாயில்கோடற்கிவ்வகைசொன்னானென்பது. (௩௮௧)

வாயில்வேண்டத்தோழிகூறல்.

வாயில்வேண்டத்தோழிகூறலென்பது- வாயில்வேண்டியதலைமகனுக்கு, பண்டு நீர் வரும் வழியிடை வருமேதமும் இருளுமெண்ணாது கன்றையகன்ற கற்றாவையொத்து எம்மாட்டுவருதிர், இன்று எம்பொருந்தாதார்தெருவே அன்று எம்மாட்டூர்ந்துவந்த தேர்மேலேறிப்போகாநின்றீர், இதுவன்றோ எம்மாட்டு நுமதருளெனத் தோழி அவன்செப்பிக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கூற்றாயினசினவாளியெண்ணீர்கண்கள்கோளிழித்தாற் *
போற்றான்செறியிருட்பொக்கமெண்ணீர்கன்றகன்றபுனிற் *
றீற்றாவெனநீர்வருவதுபண்டின்றெம்மீசர்தில்லைத் *
தேற்றார்கொடிநெடுவீதியிற்போதிரத்தேர்மிசையே. (௩௮௨)

வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டப்
பையரவல்குற் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) கூற்றம்போலக் கொடியவாகிய சினத்தையுடைய யாளிகளை ஊறுசெய்வனவாகக் கருதாது கண்களைக்கோளிழித்தாற்போலச் செறிந்தவிருளின் மிகுதியைத்தான் இடையூறாகநினையாது கன்றையகன்ற ஈன்றணிமையையுடைய கற்றாவையொத்துப்பண்டுநீர் எம்மாட்டுவருவது, இன்று எம்முடையவீசரது தில்லையிலே எமதுபொருந்தாதாரது கொடியையுடைய நெடியவீதியில் எம்மாட்டூர்ந்துவந்த தேர்மேலேறிப் போதாநின்றீர், இதுவன்றோ எம்மாட்டு நும்மருளாயினவாறு. எ-று.

ஆளியெண்ணீர் பொக்கமெண்ணீர் என்பனவற்றை முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். கண்களுக்குக் கோளென்றது பார்வை. இதனையிழித்தலென்பது கண்மணியைவாங்குதல். தாமென்பது அதுவன்றி இதுவொன்றென்பதுபட நின்றதோரிடைச்சொல். அசைநிலையெனினுமமையும். ஈற்றாவென்றது கடுஞ்சூல் நாகன்றிப்பலகாலீன்றஆவை. மெய்ப்பாடு- வெகுளி. பயன்-வாயின்மறுத்தல். (௩௮௨)

தோழிவாயில்வேண்டல்.

தோழிவாயில்வேண்டலென்பது-தலைமகளுக்கு அவன்செய்தது கூறிச்சென்று, அன்று நம்புனத்தின்கண்ணேவந்து யானைகடிந்தவிருந்தினர் தாந் தம்பெருமையைநினையாது இன்று நம்வாயிற்கண்வந்து, வேட்கைப்பெருக்கந்தம்மிடத்துச்சிறப்பநின்று ஒன்றும்வாய்திறக்கின்றிலர், இதற்கியாஞ்செய்யுமாறென்னோவெனத் தலைமகளைத் தோழி வாயில்வேண்டாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வியந்தலைநீர்வையமெய்யேயிறைஞ்சவின்றோய்குடைக்கீழ் *
வயந்தலைகூர்ந்தொன்றும்வாய்திறவார்வந்தவாளரக்கன் *
புயந்தலைதீரப்புலியூரானிருக்கும்பொருப்பிற் *
கயந்தலையானைகடிந்தவிருந்தினர்கார்மயிலே. (௩௮௫)

வாயில்பெறாது மன்னவனிற்ப
ஆயிழையவட்குத் தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) கார்காலத்துமயிலையொப்பாய், வரையையெடுக்கவந்த வாளினையுடைய அரக்கனது கையுந் தலையும் உடலினீங்கப்புலியூரான் வாளாவிருக்குங் கைலைப்பொருப்பின்கண் மெல்லியதலையையுடைய யானையை நம்மேல்வாராமல் அன்றுமாற்றிய நம்விருந்தினர், தமதுவிண்ணைத்தோயாநின்ற குடைக்கீழ்க் கடலாற் சூழப்பட்டவுலகத்துள்ளாரெல்லாரும் வியந்துசென்று அகனமர்ந்திறைஞ்சத் தாந்தமதுபெருமைநினையாது நங்கடைவந்துநின்று வேட்கைப்பெருக்கந் தம்மிடத்துச்சிறப்ப ஒன்றுஞ் சொல்லுகின்றிலர், இனி மறுத்தலரிது. எ-று.

விண்டோய்குடைக்கீழிறைஞ்சவெனவியையும். வயா- வயமெனநின்றது. இருந்ததுணையல்லது ஒருமுயற்சிதோன்றாமையின், இருக்குமென்றார். சிற்றிலிழைத்துவிளையாடும்வழி விருந்தாய்ச்சென்றுநின்றானாகலின், விருந்தினரென்றாள். இற்செறிக்கப்பட்டவிடத்து ஊண்காலத்துவிருந்தாய்ச்சென்றானாகலின் விருந்தினரென்றாளெனினுமமையும், "புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப்-பகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்." என்பது இலக்கணமாதலின். கார்ப்புனத்தேயென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௮௫)

மனையவர்மகிழ்தல்.

மனையவர்மகிழ்தலென்பது- தோழி வாயில்வேண்டத் தலைமக

ள் துனித்தநோக்கங்கண்டு, ஓகைகொண்டு செல்லவேண்டிக் காதலன்வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடையகாவியங்கண்கள் கழுநீர்ச்செவ்வியைவெளவுதல்கற்றனவென மனையவர் தம்முண்மகிழ்ந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேவியங்கண்டிகழ்மேனியன்சிற்றம்பலத்தெழுது *
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலாடனக்கோகையுய்ப்பான் *
மேவியங்கண்டனையோவந்தனனெனவெய்துயிர்த்துக் *
காவியங்கண்கழுநீர்ச்செவ்விவெளவுதல்கற்றனவே. (௫௮௪)

கன்னிமானோக்கி கனன்றுநோக் கு
மன்னியமனையவர் மகிழ்ந்துரைத்த து.

(இ-ள்.) தேவியவ்விடத்துவிளங்குமேனியையுடையவனது சிற்றம்பலத்தின்கண் எழுதப்பட்ட ஓவியத்தைக்கண்டாற்போலும் ஒண்ணுதலையுடையாள் தனக்கு ஓகைகொண்டுசெல்லவேண்டிக் காதலன்வந்தான் வந்துபொருந்துகின்ற இயவொலிகேட்டனையோவென்று கண்டார் வந்துசொல்லக்கேட்டு, வெய்தாகவுயிர்த்துக் குவளைப்பூப்போலுங்கண்கள் கழுநீர்யலர்ச்செவ்வியை வெளவுதல்வல்லவாயின, இனியென்னிகழும்! எ-று.

அங்கட்டிகழ்மேனியென்பது மெலிந்துநின்றது. தேவியுடையவழகியகண்மலர்கள் சென்றுவிளங்குமேனியையுடையவனெனினுமமையும். மேவியங்கண்டனையோவந்தனனெனவென்பதற்கு, அழகியகண்டன்வந்தானென்று மேவியுரைப்பவெனினுமமையும். ஐயோவென்றது உவகைக்கண்வந்தது. வெய்துயிர்த்தற்குவினைமுதல் உயிர்த்தற்குக்கருவியாகியபொறியெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்- தலைமகள் வாயினேராமையுணர்த்துதல்.
(௫௮௪)

வாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது-மனையவர் துனிகண்டுமகிழாநிற்ப, இவனை நமக்குத்தந்தபின்னர் நம்முடையவாயத்தார்முன்னே நங்காதலர் இன்றுநங்கடையைக்கண்டார், இதுவன்றே நம்மாட்டு அவாருளெனத் தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உடைமணிகட்டிச்சிறுதேருருட்டியுலாத்தருமிந் *
நடைமணியைத்தந்தபின்னர்முன்னான்முகன்மாலறியா *
விடைமணிகண்டர்வண்டில்லைமென்றோகையன்னார்கண்முன்னங் *
கடைமணிவாணகையாயின்றுகண்டனர்காதலரே. (௫௮௫)

மடவரற்றோழி வாயில்வேண் ட
அடல்வேலவ னருளுரைத்த து.

(இ-ள்.) முத்துப்போலுமொளியையுடைய நகையையுடையாய், உடைமணியையரையிற்கட்டிச் சிறுதேரையுருட்டி உலாவும் இவ்வியங்குதலையுடைய இந்தமணியை நமக்குத்தந்தபின், முற்காலத்து நான்முகனுமாலுந்தேடியுமறியாத விடையையுடையமணிகண்டரது வளவியதில்லையின் மெல்லியமயிலையொப்பார்கண்முன்னே நங்கடையைக் காதலர் இன்றுகண்டார், இதுவன்றோ நம்மாட்டு அவரருள். எ-று.

கட்டியென்பது ஈண்டுத் தங்கியென்னும்பொருட்டாய்நின்றது. நடைமணியென்றது புதல்வனை. விடமணிகண்டனென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன்-வாயின்மறுத்தல். (௫௮௫)

பாணனொடுவெகுளுதல்.

பாணனொடுவெகுளுதலென்பது, தோழிக்குவாயின்மறுத்த தலைமகள், நின்னிடத்து அவர்நீங்காதவருள்பெரியரென்று நீசொல்லவேண்டுமோ, அதுகிடக்க, கொற்சேரியிலூசிவிற்றப் புலையானம்மில்லத்து நின்னுடைய நல்லநல்ல பொய்யைப்பொருந்தி நிற்கலுற்றோ நீபோந்ததென வாயில்வேண்டியபாணனொடு வெகுண்டுகூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைகொண்டகண்டர்வயல்கொண்டதில்லைமல்கூரர்நின்வாய் *
மெய்கொண்டவன்பினரென்பதென்விள்ளாவருள்பெரியர் *
வைகொண்டவூசிகொற்சேரியின்விற்றெம்மில்வண்ணவண்ணப் *
பொய்கொண்டுநிற்கலுற்றோபுலையாத்திநின்போந்ததுவே. ( )

மன்னியாழ்ப்பாணன் வாயில்வேண் ட
மின்னிடைமடந்தை வெகுண்டுரைத்த து.

(இ-ள்.) கருமையைப்பொருந்தியகண்டத்தையுடையவரது வயலைப்பொருந்திய தில்லைக்கண்ணுள்ளாராகிய வளமல்கியவூரையுடையவர் நின்கண்மெய்ம்மையைப்பொருந்திய வன்பையுடையரென்று நீசொல்லவேண்டுமோ! அவர் எம்மிடத்துநீங்காதவருள்பெரியரன்றோ, அதுகிடக்க, கூர்மையைப்பொருந்திய ஊசியைக்கொற்சேரியின்கண்விற்று எம்மில்லத்து நின்னுடையநல்லநல்லபொய்ம்மையைப்பொருந்திநிற்கலுற்றோ, புலையனாகிய ஆத்தின்னி, ஈண்டுநீ போந்தது! இது சாலநன்று! எ-று.

மெய்கொண்டவன்பினைொன்று சொல்லுகின்றதென் நின்வாயிலவர் விள்ளாவருள்பெரியரன்றேயென்றுரைப்பினுமமையும். ஊசிகொற்சேரியின்விற்றென உவமவினை உவமிக்கப்படும்பொருண்மேலேறிநின்றது. அடுக்கு- பன்மைக்கண்வந்தது. ஆத்தின்வியென்பதனை முன்னிலைக்கண்வந்ததாகவுரைப்பினுமமையும். விற்குநின்னென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடும்பயனும்-அவை. ()

பாணன்புலந்துரைத்தல்.

பாணன்புலந்துரைத்தலென்பது- தலைமகள்வெகுண்டுரையாநிற்ப, நின்புருவநெரிய வாய்துடிப்ப என்னையெறிதற்குக் கல்லெடுக்கவேண்டா, நினதுகரியகண்களின் சிவப்பாற்றுவாயாக, நீவெகுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பல்லாண்டுசெல்வதாக, யான்வேண்டியவிடத்துப்போக நின்னடியைவலங்கொள்ளாநின்றேனென வாயில்பெறாமையிற் பாணன் புலந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கொல்லாண்டிலங்குமழுப்படையோன்குளிர்தில்லையன்னாய் *
வில்லாண்டிலங்குபுருவநெரியச்செவ்வாய்துடிப்பக் *
கல்லாண்டெடேல்கருங்கண்சிவப்பாற்றுகறுப்பதன்று *
பல்லாண்டடியேனடிவலங்கொள்வன்பணிமொழியே. (௩௮௭)

கருமலர்க்கண்ணி கனன்றுகட்டுரைப்பப்
புரியாழ்ப்பாணன் புறப்பட்டது.

(இ-ள்.) கொற்றொழில் அவ்விடத்துவிளங்கும் மழுவாகியபடையையுடையவனது குளிர்ந்ததில்லையையொப்பாய், வில்லையடிமைக்கொண்டுவிளங்காநின்ற புருவநெரியச் செவ்வாய்துடிப்ப எறிதற்குக்கல்லை அவ்விடத்தெடுக்கவேண்டா, கரியகண்களைச்சிவப்பாற்றுவாயாக, வெகுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பல்லாண்டுகள் உளவாகவேண்டும், பணிமொழியையுடையாய், யான்வேண்டிய தேயத்துக்குப்போக அடியேன் நின்னடியை வலங்கொள்ளாநின்றேன். எ-று.

கருங்கண்ணினது சிவப்பெனினுமமையும். பல்லாண்டென்றது-தலைமகனுடனுண்டாகியவெறுப்புத்தீர்ந்து கூடியிருமென்று சொல்லியது நமக்குத்தவறாயிற்றாயின் பல்லாண்டும் இப்படியிருப்பீரொன்றான். இப்படியிருப்பீரென்றது-பல்லாண்டுமிப்படித்தனித்திருப்பீரென்று வளமாகத் தன்பாணவார்த்தைசொல்லியவாறென்றறிக. புருவநெறிக்கவென்பதூஉம் வெவ்வாயென்பு

தூஉம் பாடம். புரி-நரம்பு. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௮௭)

விருந்தொடுசெல்லத் தணிந்தமைகூறல்.

விருந்தொடுசெல்லத் தணிந்தமைகூறலென்பது-வாயில்பெறாது பாணன் புலந்துநீங்காநிற்ப, யாவர்க்கும் வாயினேராது வெகுண்டுரைத்தலாற் றழல்வேல்போலமிளிர்ந்து முத்தம்பயக்குமிவளுடையகண்கள் விருந்தொடுவந்தானென்று சொல்லுமளவிற் பண்டைநிறமாகிய கருங்குவளையது செவ்விபரந்த, என்னைமனையறக்கிழத்தியோவென இல்லோர் தம்முட்கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மத்தக்கரியுரியோன்றில்லையூரன்வரவெனலுந் *
தத்தைக்கிளவிமுகத்தாமரைத்தழல்வேன்மிளிர்ந்து *
முத்தம்பயக்குங்கழுநீர்விருந்தொடென்றுதமுன்னமிங் *
கித்தக்கருங்குவளைச்செவ்வியோடிக்கெழுமினவே. (௩௮௮)

பல்வளை பரிசுக ண்
டில்லோ ரியம்பிய து.

(இ-ள்.) களிப்பையுடைத்தாகிய யானையின்றோலையுடையவனது தில்லையூரனது வரவென்று சொல்லத்தொடங்குதலும் கிளியின் மொழிபோலும் மொழியையுடையாளது முகமாகியதாமரைக்கண்ணே தழலையுடையவேல்போலப்பிறழ்ந்து நீர்த்துளியாகியமுத்தத்தையுண்டாக்காநின்ற கண்ணாகியசெங்கழுநீர்மலர், விருந்தோடென்று சொல்லுவதற்குமுன், விரையப்பண்டைநிறமாகியகரியகுவளைச்செவ்விபரந்துமேவின, என்னைமனையறக்கிழத்தியோ. எ-று.

மத்தம்-மதமென்பாருமுளர். ஊரன்வரவென வினையெச்சமாகப்பிரிப்பினுமமையும். இத்தமென்பதனைச் செய்யப்பட்டதென்னும்பொருளதோர் வடமொழித்திரிபென்பாருமுளர். விருந்து வாயிலாகப் புக்கவழி இல்லோர் சொல்லியது. மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-மெய்ம்மகிழ்தல். (௩௮௯)

ஊடறணிவித்தல்.

ஊடறணிவித்தலென்பது-விருந்தேற்றுக்கொண்டு தலைமகளுழைச்சென்று, நம்முடையதோன்றலைத் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டுவந்து தோன்றுதலான் றினதுளத்துக்கவற்சியையொழிந்து இனிநம்மரசற்குக் குற்றேவல்செய்வாயாகவெனத் தோழி அவளையூடறணிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கவலங்கொள்பேய்த்தொகைபாய்தரக்காட்டிடையாட்டுவந்த *
துவலங்கிலாச்சிவன்றில்லையன்னாய்தழுவிம்முழுவிச் *
சுவலங்கிருந்தநந்தோன்றற்றுணையெனத்தோன்றுதலா *
லவலங்களைந்துபணிசெயற்பாலையரசனுக்கே. (௩௮௧)

தோன்றலைத் துணையொடு தோழிகண் டு
வான்றகைமடந்தையை வருத்தந்தணித்த து.

(இ-ள்.) கவற்சிகொள்ளுதற்கேதுவாகியபேய்த்திரள் கரணங் களைப்பாயாநிற்பப்புறங்காட்டின்கண் ஆடுதலைவிரும்பிய கேடங் கில்லாதசிவனது தில்லையையொப்பாய், தழுவிமுத்தங்கொண்டு சு வலிடத்தேறியிருந்த நம்முடையதோன்றலைத் தமக்குத்துணையெ னக்கருதி வந்து தோன்றுதலான், நினதுள்ளத்துக் கவற்சியைநீக் கி இனியரசற்குக் குற்றேவல்செயற்பாலை. எ-று.

தழுவிமுழுவித்தோன்றுதலாலெனவிளையும். சுவற்கணங்கிரு ந்தவெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன் - தலைமக ளைச்சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௮௧)

அணைந்தவழியூடல்.

அணைந்தவழியூடலென்பது- தோழியாலூடல்தணிவிக்கப்பட் டுப் பள்ளியிடத்தாளாகியதலைமகள், நீசெய்கின்றவிதனையறியின் நின்காதலிமார் நின்னைவெகுள்வர், அதுகிடக்க, யாம் மேனிமுழு துஞ்சிறுவனாலுண்டாக்கப்பட்ட பால்புலப்படுந்தன்மையையு டையேம், அதன்மேல் யாமும் நீசெய்கின்றவிக்கள்ளத்தைவிரும் பேம், அதனால் எங்காலைத்தொடாதொழி, எங்கையைவிடுவாயாக வெ னத் தலைமகன்றன்னையணைந்தவழி ஊடாநிற்றல். அதற்குச்செ ய்யுள்.

சேலுந்திகழ்வயற்சிற்றம்பலவர்தில்லைநகர்வாய் *
வேலுந்திகழ்கண்ணியிளையார்வெகுள்வர்மெய்ப்பாலன்செய்த *
பாலுந்திகழும்பரிசினமேவும்படிறுவவேங் *
காலுந்தொடேறொடேல்விடுதீண்டலெங்கைத்தலமே. (௩௮௨)

தெளிபுனலூரன் சென்றணைந்தவ ழி
ஒளிமதிநுதலி யூடியுரைத்த து.

(இ-ள்.) சேல்விளங்கும் வயலையுடையசிற்றம்பலவரது தில்லை நகரிடத்துளராகிய வேல்போலுங்கண்ணையுடைய நின்காதலிமா ராகியவிளையவர் நீசெய்கின்றவிதனையறியின் நின்னைவெகுள்வர், அதுவேயுமன்றி, மேனி சிறுவனாலுண்டாக்கப்பட்ட பால்புல

ப்படுந்தன்மையையுடையேமாதலின் நினக்குத் தகேம், இனன் மேலே யாமும் நீயும் மேவுநாணின்மையோடுகூடிய கள்ளத்தை விரும்பேம், அதனுல் எங்காலைத்தொடாதொழி, எம்மைத்தொடரவேண்டா, எங்கைத்தலத்தைத்தீண்டற்பாலையல்லை, விடுவாயாக. எ-று.

திகழ்வயற்றில்லையெனவியையும். பால் திகழுமென்னும் இடத்து திகழ்பொருளின்வினை மெய்யாகியவிடத்து மேலேறிநின்றது.நான்கிடத்தும் தாமென்பது அசைநிலை. பரிசினமேனுமென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-வெகுளி.பயன்-ஊடனீங்குதல்.()

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்.

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தலென்பது - அணைந்தவழியூடாநின்றதலைமகள் ஊடறீராநின்ற தலைமகனோடு, இவர்செய்தபிழையெல்லாம் பொறுக்கலாம், பலருமறியவொருத்தியைப்புனலாட்டுவித்து அதுசெய்யாதார்போல என்மனையின்கணிவர்வந்துநிற்கின்றவிது எனக்குப்பொறுத்தலரிதெனத் தணிக்கத் தணியாதுபரத்தையைப் புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செந்தார்நறுங்கொன்றைச்சிற்றம்பலவர்தில்லைநகரோர் *
பந்தார்விரலியைப்பாய்புனலாட்டிமன்பாவிபெற்கு *
வந்தார்பரிசுமன்றுப்நிற்குமாறென்வளமனையிற் *
கொந்தார்தடந்தோள்விடங்காலயிற்படைக்கொற்றவரே. (ருகக)

ஆங்கதனுக் கழுக்கமெய் தி
வீங்குமென்முலை விட்டுரைத்த தூ.

(இ-ள்.) கொத்துமாலைநிறைந்த பெரியதோளினையும் நஞ்சைக்காலுங்கூரியபடையினையுமுடைய கொற்றவர் தீவினையேற்கு எனது வளமனையில்வந்து நிற்கின்றபடி, பந்துபயின்றவிரலாளொருத்தியைப் பாய்ந்தபுனலையாட்டுவித்து வெளிப்படத்தவறுசெய்து வந்தார் சிலர் நிற்கும்பரிசுமன்றுப் மனத்தவறுசெய்யாதார் வந்துநிற்குமாறு வந்து நின்றாராயின், அதுபொறுத்தலரிது. எ-று. செய்ய தாராகிய நறியகொன்றைப்பூவினையுடையசிற்றம்பலவரது தில்லையாகியநகர்வயாப்பிற் பாயும் புனலையாட்டியெனக்கூட்டுக.

தில்லைநகரோர்பந்தார்விரலியெனவியைப்பினுமமையும். மின்-ஒழிபிசைக்கண்வந்தது, அசைநிலையெனினுமமையும். ஒருத்தியைப்புனலாட்டிவந்தார்பரிசுமன்றுய்க்கொற்றவர் மணக்கண்வந்துநிற்குமாறென்னென்று கூட்டியுரைப்பினுமமையும். சொத்துமாலை-பலவாயொன்றாகியமாலை. ஆங்கதனுக்கு- அப்படித்துநிலையால். விட்டுரைத்தது-வெளிப்படவுரைத்தது. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (௩௯௧)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது-புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் புலவாநின்றதலைமகள், ஊடறீர்க்க நுதலுந்தோளுமுதலாயினவற்றைத் தைவந்துவருடித் தலையளிசெய்யாநின்றதலைமகனோடு,எம்முடைய சிறியவில்லின்கண்வந்து அன்று நீயிர்செய்ததலையளி எங்கட்கு அன்றுவேண்டுதுமாயினும் இன்று உமதுதிருவருள் எங்கட்கு நீயிர்வந்த இத்துணையுமமையும் வேறு நீயிர் தலையளி செய்யவேண்டுவதில்லையெனக் கலவிகருதிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றுன்னியசெஞ்சடைவெண்மதியன்விதியுடையோர் *
சென்றுன்னியகழற்சிற்றம்பலவன்றென்னம்பொதியி *
னன்றுஞ்சிறியவரில்லெமதில்லநல்லூரமன்னே *
யின்றுன்றிருவருளித்துணைசாலுமன்னெங்களுக்கே. (௩௯௨)

கலைவளரல்குறலை மகன்றன்னொடு
கலவிகருதிப் புலவிபுகன்றது.

(இ-ள்.) மின்னையொத்தசெஞ்சடைக்கண்வைத்த வெண்பிறையையுடையான், நற்பாலையுடையோர் சிற்றின்பத்திற்குக்காரணமானபுலன்களைவிட்டுச்சென்று நினைந்தகழலையுடைய சிற்றம்பலவன், அவனது தெற்கின்கணுண்டாகியபொதியிலிடத்து எமது குடி பெரிதுஞ்சிறியவரது குடி, அதனுள், நல்லூரையுடையாய், முற்காலத்து நின்றலையளிவேண்டுதுமாயினும், இப்பொழுது உனதுதிருவருள் எங்கட்குநீவந்தவித்துணையுமமையும், நீ தலையளி செய்யவேண்டுவதுண்டோ. எ-று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. சாலுமன்னென்புழி மன்னும் அசைநிலைபோலும். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன்-புலத்தல், புலவிநீங்கியதூஉமாம். (௩௯௨)

மிகுத்துரைத்தூடல்.

மிகுத்துரைத்தூடலென்பது-கலவிகருதிப்புலவாநின்றதலைமகள், புணர்தலுறுநின்ற தலைமகனுடன் நீர் விழுமியநாட்டு விழுமியநல்லூர் விழுமியகுடியிலுள்ளீர், எம்போல்வாரிடத்து இவ்வாறுபுணர்தல் விரும்புதல்தமக்குவிழுமியவல்லவெனமிகுத்துரைத்தூடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுமியமாளிகைச்சிற்றம்பலவர்சென்றன்பர்சிந்தைக் *
கழுமியகூத்தர்கடிபொழிலேழினும்வாழிபரோ *
விழுமியநாட்டுவிழுமியநல்லூர்விழுக்குடியீர் *
விழுமியவல்லகொல்லோவின்னவாறுவிரும்புவதே. (௩௯௫)

நாடுமூரு மில்லுஞ்சுட் டி
ஆடற்பூங்கொடி யூடியுரைத்த து.

(இ-ள்.) வளவியமாளிகைகளாற்சூழப்பட்டசிற்றம்பலத்தையுடையார், அன்பர்சிந்தைக்கட்சென்றுபொருந்தியகூத்தர், அவரது காவலையுடையவுலகமேழினுள்ளுஞ் சிறந்தநாட்டின்கட் சிறந்தநல்லவூரிற் சிறந்தகுடியிலுள்ளீர், எம்போல்வாரிடத்து இந்தன்மையவாகிய நெறியைவிரும்புதல் உமக்குச்சிறந்தனவல்லபோலும். எ-று.

வாழியும் அரோவும் அசைநிலை. விரும்புவதென்புழி, இன்னவாறுவிரும்புவபோல்வனவென்பது கருத்தாகலின், ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் அமையுமாறுமுடைத்து. இன்னவாறென்பதற்கு இன்னவண்ணம்விரும்புதலெனினுமமையும். விரும்புதலென்பதூஉம் பாடம். ஆடல்-நடக்கம். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை.

ஊடனீடவாடியுரைத்தல்.

ஊடனீடவாடியுரைத்தலென்பது- தணிக்கத்தணியாது மிகுத்துரைத்துத் தலைமகள் மேன்மேலுமூடாநிற்ப, அன்று அம்பலையிடத்துத் தன்னையெய்துதற்கோருபாயமின்றிவருந்தாநிற்ப யானுய்யும்வண்ணந் தன்னிணை மலர்க்கண்ணினது இனியநோக்கத்தைத்தந்தருளி என்னைத்தன்வயமாக்கிய நம்பெண்ணமுதம் அதுவன்று, இது நம்மைவருத்துவதோர்மாயமாமெனத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லி ஊடனீடத் தலைமகன் வாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருந்தேனுயநின்றசிற்றம்பலவர்தென்னம்பொதியி *
லிருந்தேனுயவந்திணைமலர்க்கண்ணினின்னோக்கருளிப் *

பெருந்தேனெனநெஞ் சுகப்பிடித்தாண்டநம் பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தேலதுவன்றிதுவோவருவதொர்வஞ்சனையே. (௩௬௪)

வாடா வூ ட
னீடா வாடிய து.

(இ-ள்.) ஒருவாற்றானுந்திருந்தாத யான் பிறவித்துன்பத்திற் பிழைக்கவந்துநின்றசிற்றம்பலவரதுதெற்கின்கணுளதாகியபொதியிலிடத்து ஒருமுயற்சியுமின்றியிருந்த யானுய்யும்வண்ணம் வந்து, தன்னுடைய இணைந்தமலர்போலுங்கண்களினது உள்ளக்கருத்தைவெளிப்படுத்தும் நாணோடுகூடியநோக்கமாகிய இனிய கடைக்கணோக்கத்தை முன்னெனக்குத்தந்து, பெருந்தேன்போலவினிதாய்,என்னெஞ்சமுருக,என்னைப்பிடித்துத் தன்வயமாக்கிய நமது பெண்வடிவையுடைய அமிழ்தமாகிய அது இதுவன்று, இதுவோ வருவதொருமாயம்,அதனான் நீவருந்தாதொழி. எ-று.

ஓகாரம்-ஒழியிசைக்கண்வந்தது. தன்னைநோக்கியொருமுயற்சியுமில்லாதயான் பிறவித்துன்பத்திற்பிழைக்கத் தானேவந்து தன்னிணைமலர்க்கண்ணினதினியகடைக்கணோக்கத்தைத்தந்து பெருந்தேன்போனினிதாய், என் வன்மனநெகிழ என்னைவலிந்து பிடித்தடிமைக்கொண்டபெண்ணமிழ்தமென வேறுமொரு பொருள்விளங்கியவாறுகண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-தலைமகளைசசிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௬௪)

துனியொழிந்துரைத்தல்.

துனியொழிந்துரைத்தலென்பது- ஊடனீடலால் தலைமகனைத்தாற்றுவாயில்கண்டதலைமகள்,அன்று நங்குன்றிடத்து மிக்கவிருளின்கண்ணே அரிதிரண்டு யானைவேட்டஞ்செய்யும் அதரகத்துத் தமதுவேலே துணையாகவந்து இயல்லைப்பொருந்தியவன்மை நமக்குத்தந்தவர்க்கு இன்றுநாமுடம்படாது நிற்குமிந்நிலைமை என்றுமெனத் துனியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக்குடம்படாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இயன்மன்னுமன்புதந்தார்க்கென்னிலையிமையோரிறைஞ்சுஞ் *
செயன்மன்னுஞ்சீர்க்கழற்சிற்றம்பலவர்தென்னம்பொதியிற் *
புயன்மன்னுகுன்றிற்பொருவேலுணையாப் பொம்மென்னிருள்வாய்,யயன்மன்னும்யானை துரந்தரிதேருமதரகத்தே. (௩௬௫)

தகுதியினான் மிகுபதநோக்கி ப்
பனிமலர்க்கோதை துனியொழிந்த து.

(இ-ள்) இமையோரிறைஞ்சும் நுண்செயல்தங்கிய நல்லவீரக்கழலணிந்த திருவடியையுடைய சிற்றம்பலவரது தெற்கின்கணுளதாகியபொதியிலிடத்துப் புயறங்கிய இக்குன்றிற்செறிந்த விருளின்கண்ணே, பக்கத்துத்தங்கும்யானைகளையோட்டி, அரிமா அவைபுக்கவிடந்தேடும் வழியகத்துத் தமதுபொருவேலே துணையாகவந்து, இயல்பாகியநிலைபெற்றவன்மை நமக்குத்தந்தவர்க்கு, யானிவ்வாறுடம்படாதுநிற்குநிலை என்னும்! இது தகாது. எ-று.

பெயரெச்சத்திற்கும் பெயர்க்கும் ஒருசொன்னீர்மைப்பாடுண்மையின், இயன்மன்னுமன்பெனத் தொக்கவாறறிக. இயல்பைப்பொருந்தியவன்பெனினுமமையும். அதரகத்துவந்தெனவொருசொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. புயன்மன்னுகுன்றிலன்புதந்தார்க்கெனக்கூட்டுக. தகுதியின்-தகுதியான். மிகுபதம்-ஆற்றாமைமிக்கவளவு. தகுதியிலூரனெனப்பாடமாயின், தகுதியில்லாதமிகுபதமென்க. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-சிவப்பாற்றுதல்.

புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்தல்.

புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்தலென்பது- துனியொழித்துக்கூடிப் பிரிந்தவழிப் பின்னும்பரத்தைமாட்டுப்பிரிந்தானென்றுகேட்டுப் புலந்து வாயின்மறுக்க, வாயிற்கணின்று விளையாட்டுநின்ற புதல்வனையெடுத்தணைத்துத் தம்பலமிட்டு முத்தங்கொடுத்து அதுவாயிலாகக்கொண்டு தலைமகன்செல்லாநிற்ப, அப்புதல்வனைவாங்கியணைத்துக்கொண்டு, அவன்வாயிற்றம்பலந் தன்மெய்யிற்படுதலான் எல்லார்க்கும்பொதுவாகிய தம்பலத்தைக்கொண்டுவந்தோ நீயெம்மைக்கொண்டாடுவது, அதுகிடக்க, இதனைநினக்குத்தந்தவாறுசொல்லுவாயாகவெனப் புதல்வன்மேல்வைத்துத் தலைமகள் புலவிதீராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கதிர்த்தநகைமன்னுஞ்சிற்றவ்வைமார்களைக்கண்பிழைப்பித் *
தெதிர்த்தெங்குநின்றெப்பரிசளித்தானிமையோரிறைஞ்சு *
மதுத்தங்கியகொன்றைவார்சடையீசர்வண்டில்லைநல்லார் *
பொதுத்தம்பலங்கொணர்ந்தோபுதல்வாவெம்மைப்பூசிப்பதே.

புதல்வனது திறம்புகன்று
மதாரிக்கண்ணி வாட்டந்தவிர்ந்தது.

(இ-ள்.) தேன்றங்கியகொன்றைப்பூவையுடைய நீண்டசடை

யையுடையவீசனது இமையோரால்வணங்கப்படும் வளவியதில் லையிலுளராகிய நல்லோரெல்லார்க்கும் பொதுவாகியதம்பலத் தைக் கொண்டுவந்தோ, புதல்வா, நீயெம்மைக்கொண்டாடுவது? அதுநிற்க, இது நினக்குத்தருகின்றவிடத்து நின்றந்தை, ஒளிவிட் ட முறுவல்பொருந்திய நின்சிறியவன்னைமாராக் கண்ணைத்தப்பு வித்து அவர்காணுதவண்ணம் ஒருவாற்றானின்னையெதிர்ப்பட்டு, அவ்விடத்துநின்று, எவ்வண்ணமிதனை நினக்குத்தந்தான்? நீயிது சொல்லவேண்டும். எ-று.

மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தநகை. பயன்-ஊட னீங்குதல்.

கலவியிடத்தூடல்.

கலவியிடத்தூடலென்பது- புதல்வனைவாயிலாகப்புக்குப் புல விதீர்த்துப் புணர்தலுறுநின்ற தலைமகனைத் தலைமகள் ஒருகார ணத்தால்வெகுண்டு, அவன்மார்பகத்துதைப்ப, அவ்வெகுடல் தீர வேண்டி அவனவள்காலைத் தன்றலைமேலேற்றுக்கொள்ள, அது குறையாக அவள் புலந்தழாநின்றமையை அவ்விடத்து உழைய ர் தம்முட்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழும்பூண் *
மலைமலி மார்பினுதைப்பத்தன்றான் றலைமன்னர்தில்லை *
யுலைமலிவேற்படையூரனிற்கள்வரிலெனவுண்ணிக் *
கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமாலைகலுழ்ந்தனவே. (௩௯௭)

சிறடிக்குடைந்த நாதினர்த்தாரவ ன்
றன்மைகண்டு பின்னுந்தளர்ந்த து.

(இ-ள்.) யான்வெகுண்டு மலைபோலும்வளவியபூணையுடைய தன்மார்பகத்துமிதிப்ப, அவ்வாகத்தைச் சிலைபோலும் வாணுதலை யுடைய எங்கையதென்றேகருதித் தன்சென்னியைத்தந்தனன், அதனான் மன்னனது தில்லையில் உலையிடத்துண்டாகியதொழிலான் மிக்க வேலாகியபடையையுடையவூரனைப்போலக் கள்வரில்லை யென்று கருதி, மகளிர்க்குத் தக்க யாழ்முதலாகிய கலைகளான் மி க்ககாரிகைநீர்மையையுடையாளுடைய கண்கள் கண்ணீர்த்துளி த்தாரையாகிய முத்தமாலையைப் பொருந்தின, அதனுன், இவள் புலத்தற்குக்காரணம் வேண்டுவதில்லைபோலும். எ-று.

இதுவுந்துறைகூறியகருத்து. மெய்ப்பாடு- இளிவரலைச்சார்ந் தநகை. பயன்-தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவித்தல். பிள்ளைவாயிலாகப்புக்க தலைமகனைமேற்றுக்கொண்டு பள்ளியிடத்தானாக மேற்

சொன்னவகையே உண்ணின்றெழுந்தபொருமை காரணம்பெற்றுத் தோன்றியது, தோன்றத் தலைமகன் ஆற்றானாயின் அவ்வாற்றாமைகண்டு சிவப்பாற்றுவித்தல். தலைமகளிடத்தும், தலைமகனிடத்தும் இவ்வகைநிகழ்ந்ததுகண்டுதோழியிதுசொன்னாளென்பது. தலைமகன்முன்சொன்னானெனினுமமையும், என்னை. "மனைவியுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு-நினையுங் காலைப் புலவியு ளுரிய." என்றார் தொல்காப்பியனார். தலைமகளவ்வகைசெய்யவும் பெறுமென்பது. (௩௯௭)

முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தல்.

முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தலென்பது. கலவியிடத்தூடாநின்றதலைமகளுக்கு, யாங்கொடியநெறியைச்சென்று சிறியவூரின்கண் மனையதட்பள்ளியின் இச்செறிந்தமெல்லியமுலைகள் என்மார்பிடைவந்தடர்க்கத் தங்கிய சிறியதுயிற்குமாறாகண்டிலம் அதனை நீயுள்ளியுமறிதியோவென முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலைமகன் அவளையூடறீராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆறூர்சடைமுடியம்பலத்தண்டரண்டம்பெறினு
மாறூர்மழவிடையாய்கண்டிலம்வண்கதிர்வெதுப்பு
நீறூர்கொடுநெறிசென்றிச்செறிமென்முலைநெருங்கச்
சீறூர்மனையதளிற்றங்குகங்குற்சிறுதுயிலே. (௩௯௮)

முன்னிகழ்ந்தது நன்னுதற்குரைத் து
மன்னுபுனலூரன் மகிழ்வுற்ற து.

(இ-ள்.) தவழாநின்ற இளையவேற்றையுடையாய், ஆறுபாந்தசடைமுடியையுடைய அம்பலத்தின்கணுளராகிய அண்டராதண்டமுழுவதையும் யாம்பெறினும், ஞாயிற்றினுடைய வளவியகதிர்கள் வெதுப்பிய நீறுபரந்த கொடியநெறியைச்சென்று, இச்செறிந்த மெல்லியமுலைகள் எம்முடையமார்பினிடைவந்தடர, நெறியாற்சிறியவூரின்கண் மனையதட்பள்ளியிற்றங்கிய இராவிற்சிறியதுயிற்கு மாறு கண்டிலம், அதனை நீயுள்ளியுமறிதியோ. எ-று.

அண்டாதண்டமுழுதும்பெறுதலால்வருமின்பமும் அத்துயிலான்வந்தவின்பத்திற்கு மாறல்லவென்றவாறு. இளவேறு- புதல்வன். தமக்குத்தக்கபள்ளியுமிடமுமின்மையிற் சிறுதுயிலென்றான். துயிலும்பொழுதிற் றுயிலாப்பொழுது பெரிதாகலின் அவ்வாறுகூறினானெனினுமமையும். துயிற்கென்னுநான்கனுருபு விகாரவகையாற்றொக்குநின்றது. முன்னிகழ்ந்தது கூறுவானாய் உ

ண்ணின்றசிவப்பாற்றுவித்தது. ஞெமுங்கவென்பதூஉம் மர்வச்சென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன் - தலைமகளை மகிழ்வித்தல். (௩௯௮)

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தலென்பது-முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்து இன்புறப்புணரப்பட்டதலைமகள் பிறர்க்கும் நீ இவ்வாறின்பஞ்செய்தியென்றுகூற, நின்னையொழிய யான்வேறொருத்தியையுமறியேனென்றதலைமகனுக்கு, நின்பரத்தை போகாநின்றவள் நம்வாயிற்கணின்று தேருருட்டிவிளையாடாநின்றபுதல்வனைக் கண்டு நின்மகனென்றையுற்றுத் தழுவ, நீ யையுறவேண்டா, அவன் உன்மகன், உறவு மெய்யாகியவுறவே, ஈதும் உனதில்லமே, ஈண்டுவருவாயாகவென்றியான்கூற, அதுகேட்டுத் தாணிப்போயினாள், யானவளையறியேனாக நீ மாயங்கூறவேண்டுவதில்லையெனத் தான் பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப் பின்னுமவனொடுபுலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஐயுறவாய்நம்மகன்கடைக்கண்டுவண்டேருருட்டு *
மையுறவாட்கண்மழலைத்தழுவமற்றுன்மகனே *
மெய்யுறவாமிதுன்னில்லேவருகெனவெள்கிச்சென்றாள் *
கையுறுமான்மறியோன்புலியூரன்னகாரிகையே. (௩௯௯)

பரத்தையைக்கண்ட பவளவாய்மாத ர்
அரத்தநெடுவே லண்ணற்குரைத்த து.

(இ-ள்.) நமதகன்றகடைக்கட்கண்டுநின்மகனென்றையுற்றுவண்மியசிறுதேரையுருட்டும்மையுற்றவாட்கண்ணையுடையபுதல்வனைத் தான்வந்துதழுவ, அதனைக்கண்டு, அவன் உன்மகனே, உறவு மெய்யாகியவுறவே, இதுவும் நினதில்லமே, ஈண்டுவருவாயாகவென்றியான்கூற, கையைப்பொருந்திய மான்மறியையுடையவனது புலியூரைப்போலுங்காரிகை நாணிப்பெயர்ந்தாள், அதனால், யானவளையறியாதேனாக நீ நினைத்து மாயங்கூறவேண்டுவதில்லை. எ-று.

ஐயுறவாகவெனத்திரித்துக்கொள்க. அரத்தகுநெடுவேலென்பது பாடமாயின், அரத்தொழிலாற்றக்க நெடுவேலெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடு-நகை. பயன்-சிவப்பாற்றுதல். ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்கதலைமகன் தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவிப்பான் நின்னின் வேறுசிலரெனக்கில்லையால் நீ வெகுளற்கவென்றாற்குத் தலைமகளிவ்வகைசொன்னாளென்பது. (௩௯௯)

ஊதியமெடுத்துரைத்தூடறீர்த்தல்.

ஊதியமெடுத்துரைத்தூடறீர்த்தலென்பது - பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலந்து வேறுபட்ட தலைமகளுக்கு, இத்தன்மையனுப் யாவர்க்குமூதியமாகலின், அன்பானன்றியருளாற்பரத்தையர்க்குந் தலையளிசெய்யவேண்டுமன்றே, புறப்பெண்டிரைப்போல யாமவனோடுபுலக்கற்பாலேமல்லேம், அவன்வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும் போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதல்வனைப்பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக்கடனாவதெனத் தோழி தலைமகனதூதியமெடுத்துரைத்து அவளையூடறீர்த்து, அவனோடுபொருந்தப்பண்ணுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காரணிகற்பகங்கற்றவர்நற்றுணைபாணரொக்கல் *
சீரணிசிந்தாமணியணிதில்லைச்சிவனடிக்குத் *
தாரணிகொன்றையன்றக்கோர்தஞ்சங்கநிதிவிதிசே *
ரூருணியுற்றவர்க்கூரன்மற்றியாவர்க்குமூதியமே. (சா)

இரும்பரிசி லேற்றவர்க்கரு ளி
விரும்பினர்மகிழ மேவுதலுரைத்த து.

(இ-ள்.) ஊரன் வேண்டாமைக்கொடுத்தலிற் காரோடொக்கும், வேண்டக்கொடுத்தலின் அழகியகற்பகத்தோடொக்கும், நண்ணிபகல்வியனாகலிற் கற்றவர்க்கு நல்லவுசாத்துணை, இசைபுணர்வானுங்கெழுதகைமையானும் பாணர்க்கு அவர்சுற்றத்தோடொக்கும், நினைத்ததுகொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்லசிந்தாமணியோடொக்கும், அழகியதில்லைக்கட்சிவனதுதிருவடிக்குத் தாராகி அவனாலணியப்படுங்கொன்றைப்பூவின்றன்மையையுடையன், சான்றோர்தமக்குத் தொலையாதநிதியாயிருத்தலிற் சங்கநிதியோடொக்கும், நட்டார்க்கும் பகைவர்க்குந்தப்பாதுபயன்கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும், சுற்றத்தார்க்கு அவர்வேண்டியசெய்யவிருத்தலின் அணித்தாகியவூருணியோடொக்கும், அதனான் வரைவின்றி எல்லார்க்கும் இவன்பெறும்பயன். எ-று.

தாரணிகொன்றையனென்பது ஞாங்கனென்பதுபோல உவமைப்பொருட்படநின்றதெனினுமமையும். விதிசேரூருணியென்பதற்கு முறைமையாற்சேர்ப்படுமூருணியெனினுமமையும்.

தக்கார்க்குஞ் சுற்றத்தார்க்குங்கொடுத்தல் வண்மையன்மையின் அவரை வேறுபிரித்துக்கூறினாள். ஊடறீர்ந்துகூடியவழித் தலைமகட்கு உண்ணின்றசிவப்பு ஒருகாரணத்தாற்சிறிதுபுலப்பட, ஊரன்யாவர்க்குமூதியமாகலின் அன்பானன்றி அருளாற்பரத்தையர்க்குந்தலையளிசெய்யுமன்றே,அதனான் நீபுலக்கற்பாலையல்லையென்று குறிப்பினாற்றோழி சிவப்பாற்றுவித்தது.மெய்ப்பாடு உவகை. பயன்-மெய்ம்மகிழ்தல்.

இவ்வகை கூத்தர் மகிழ்ந்து இன்னபோல்வன தலைமகனது குணங்களைப் பாராட்டினாரென்பது· என்னை, "தொல்லவை யுரைத்தலு நுகர்ச்சி வேத்தலும்- பல்லாற்றானு மூடலிற் றணித்தலு-முறுதி காட்டலு மறிவுமெய்ந் நிறுத்தலு - மேதுவி னுணர்த்தலுந் துணிபக்காட்டலு-மணிநிலை யுரைத்தலுங் கூத்தர்மேன" என்றார் தொல்காப்பியனார். இப்பாட்டு ஐவகைத்திணைக்கும் உரித்தாகலிற் பொதுவகைத்தெனப்பெறுமென்பது. (௪௱)

பரத்தையிற்பிரிவுமுற்றிற்று.

திருக்கோவையாருரைமுற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

தமிழ்ப்புலமை.

௧. தமிழ் கற்கப் புகுஞ் சைவசமயிகள் முன்னர்ப் பாலபாடங்களைப் படித்துக்கொண்டு, இலக்கணச்சுருக்கத்தைக் கற்றறிந்து, இயன்ற அளவு பிழையில்லாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

௨. நிகண்டு கற்று, அதனுள் அடங்கிய சொற்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் அறிந்துகொள்க.

௩. திருவள்ளுவர்குறள், நாலடியார் முதலாகிய நீதிநூல்களைப் பதப்பொருளுடனே கற்றறிந்துகொள்க.

௪. சமயதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு, சைவர்களுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களைப் பண்ணுடன் ஓதவும், சுத்தாங்கமாக ஓதவும், பழகிக்கொள்க.

௫. பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிகள்புராணம், கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், கோயிற்புராணம், காசிகண்டம், கூர்மபுராணம், சேதுபுராணம், காஞ்சிப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம், பதினொராந்திருமுறையிற்பிரபந்தங்கள், குமரகுருசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் முதலாகிய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தறிக.

௬. நன்னூல் விருத்தியுரை, அகப்பொருள் விளக்கவுரை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரை, காரிகையுரை, வெண்பாப்பாட்டியலுரை, தண்டியலங்காரவுரை என்னும் இலக்கணங்களைக் கற்றறிந்து, தாம் கற்ற இலக்கியங்களில் இவ்விலக்கண விதிகளை அமைத்துப் பழகுக.

௭. இன்னும், காலம் உளதாயின், தொல்காப்பியம் இளம்பூரணருரை, சேனாவரையருரை, நச்சினார்க்கினியருரை, பிரயோகவிவேகவுரை, இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி, இறையனாரகப்பொருளுரை என்னும் இலக்கணங்களையும் கற்றறிக.

௮. பூகோளநூல், ககோளநூல், அங்ககணிதம், வீசகணிதம், க்ஷேத்திரகணிதம் என்னும் நூல்களைக் கற்றறிக.

௯. தருக்கநூல்களைக் கற்றறிந்து, எடுத்த விடயத்தை நியாயம் வழுவாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

௰. திருவள்ளுவர்குறள் பரிமேலழகருரை, திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் நச்சினார்க்கினியருரை, கல்லாட நச்சினார்க்கினியருரை என்பனவற்றைக் கற்று, இடைவிடாது பலகாலும் உளங்கொளப்பயிலுக.

௰௧. விசேஷ தீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு, சைவசமயநெறியுரை, சிவதருமோத்தரவுரை, பரமததிமிரபாநு, சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம் முதலாகிய சமயநூல்களைக் கற்றறிக.

௰௨. கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம் ஆதலால், தம் வாழ்நாள் முழுவதும், சிவநிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார்நிந்தை, வேதாகமநிந்தை, சிவத்திரவியங் கவர்தல், கொலை, களவு, புலாலுணல், கள்ளருந்தல், பிறர்மனை விழைதல், வரைவின்மகளிர் விழைதல், பொய், அழுக்காறு, புறங்கூறல், செய்ந்நன்றி மறத்தல் முதலாகிய பாவங்களை ஒழித்து, சிவத்தியானம், சந்தியாவர்த்தனம், பஞ்சாக்ஷர செபம், சிவபூசை, தமிழ்வேதபாராயணம், சிவாலய சேவை, மாகேசுர பூசை, தீக்ஷாகுரு வித்தியாகுரு தந்தை தாய் தமையன் முதலிய மேலோர்களை வழிபடுதல், இரக்கம், பொறை, அடக்கம் முதலாகிய புண்ணியங்களை உடையராய் ஒழுகுக.

௰௩. இருமையின்பத்துக்கும் துணைக்காரணமாகிய பொருளை, பிறவுயிர்களுக்குச் சிறிதாயினும் கேடு பயவாத நல்வழியாலே, ஈட்டுக.

௰௪. நித்தியகருமத்துக்கும் பொருளீட்டுதலுக்கும் உரியகாலம் அல்லாத மற்றக்காலமெல்லாம், சிறிதும் வீண்படாமல், புண்ணியநூல்களை ஆராய்தலிலும், நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலிலும், பலருக்குப் பயன்படும் நூல்களையேனும் உரைகளையேனும் செய்தலிலும், போக்குக.

௰௫. இவ்வாறே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து விளங்கும் பரிபக்குவர்கள் சற்குருவை அடைந்து, நிருவாண தீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு, ஞானசாத்திரங்களாகிய (௧) திருவுந்தியார், (௨) திருக்களிற்றுப்படியார், (௩) சிவஞானபோதம், (௪) சிவஞானசித்தியார், (௫) இருபாவிருபது, (௬) உண்மைவிளக்கம், (௭) சிவப்பிரகாசம், (௮) திருவருட்பயன், (௯) வினாவெண்பா, (௰) போற்றிப்பஃறொடை, (௰௧) கொடிக்கவி, (௰௨) நெஞ்சுவிடுதூது, (௰௩) உண்மைநெறிவிளக்கம், (௰௪) சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் சைவசித்தாந்தநூல்களை உரையுடனே விதிப்படி சிரத்தையோடுங் கற்றறி

ந்துகொண்டு, இச்சாத்திரங்களின் அநுபவப்பயனாய் உள்ள தோத்திரவடிவாகிய மேற்கூறப்பட்ட தேவாரம், திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களா... உண்மைப் பொருளைச் சிவனது திருவருள் காட்டக்கண்டு, நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும், நெஞ்சநெக்குருக, கண்ணீர்வார, மெய்ம்மயிர்சிலிர்ப்ப, சிறிதும் மறவாது அச்சிவனது திருவடிக்கீழ்த் தூங்கும் உண்மைநிலையைப்பெற்றுவாழ்க.

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் *
நிற்க வதற்குத் தக." *
"கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன் *
நற்றா டொழாஅ ரெனின்." *
"நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை *
என்றுஞ் சிவன்றா ளிணை." *

வைணவ சமயிகள் மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் சமயநூல்களொழித்து ஒழிந்தனவற்றையும் தங்கள் சமயசித்தாந்தங்களையும் கற்றறிந்து, அவைகளின் விதித்தபடி ஒழுகுக.

தமிழ் கற்றவர்களை நடுவுநிலைமையின் வழுவாது பரீக்ஷைசெய்து, அதில் வல்லவர்களென நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கும் சபையார் இக்காலத்தில் இல்லாமையால், தமிழ்க்கல்வியில் வல்லவர்களும் வல்லவர்களல்லாதவர்களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால், நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க்கல்வியில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறிதாயினும் இலவாயின. பண்டுதொட்டுக் கல்வியிற் சிறப்புற்று விளங்கும் மகிமை பொருந்திய மடாதிபதிகள் பெருங்கருணைகூர்ந்து, காலந்தோறும், தமிழ் கற்றவர்களுள் தங்கள் சந்நிதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டவர்களைப் பரீக்ஷைசெய்து, வல்லவர்களென நன்குமதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுத்தருளுவார்களாயின், எம்மொழியினும் இனிய நமது தமிழ்மொழி மிகவளர்ந்தோங்குமே. ஏழை சொல் அம்பலத்துக்கேறுமா!!! ...ம... மையா! இதற்கு யாது செய்யலாம்!

(ரு) இரு
ம், (அ) திரு
ெருடை, (ம
டைநெறிவிள
தாந்த நூல்களை

தமிழ்ப்புத்தகங்கள்.

௧. முற்காலத்தில் உள்ள மகிமை பொருந்திய புலவர்களாலே தமிழிற் செய்யப்பட்ட நூல்களுள்ளும் உரைகளுள்ளும் அளவில்லாதனவைகள், அச்சிற்பதிப்பிக்கும் வழக்கம் இல்லாமையால், இறந்துபோயின. இறவாது இக்காலத்தில் எஞ்சியிருப்பனவைகளும் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலே எழுத்தும் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு பிழைபட்டனவாய், சிலவிடங்களின்மாத்திரம் அருகி வழங்குகின்றன. அவைகளுள் யாதாயினும் ஒன்றைக் கற்க விரும்புவோர் அது இருக்கும் இடம் ஆராய்ந்தறிதல் அரிது. அறிந்தாலும், பெறுதல் அரிது. நெடுநாளாகச் செய்த பெருமுயற்சியினாலே பெற்றாலும், எழுத வல்லார் கிடைத்தல் அரிது. கிடைத்தாலும், எழுத்துக்கூலி மிகப் பெரிதாதலால் எழுதுவித்துக் கொள்ளுதல் அரிது. எழுதுவித்துக் கொண்டாலும், ஒத்துப்பார்வையிட்டுக் கொள்ளுதல் அரிது. ஒத்துப்பார்வையிட்டுக் கொண்டாலும், கற்கும் போது, பிழையற ஓதுதலும் பொருள் துணிதலும் கூடாமையால் விளையும் வருத்தம் மிகப் பெரிது. ஒரு நூலைக் கற்றற்கே இப்படிக் காலநீட்டமும் பெருமுயற்சியும் பொருட் செலவும் வருத்தமும் உளவாமாயின், சில வாழ்நாளையும் அதற்குள்ளே பலபிணிகளையும் கவலைகளையுமுடைய சிற்றறிவினராகிய மனிதர்கள் சிலகாலத்திலே பலநூல்களைக் கற்று வல்லராதல் எப்படி! இதனாலன்றோ, நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க் கல்வியிலே விருப்பமும் முயற்சியும் வரவரக் குன்றுகின்றன. இவ்வேதுவினால், இப்பொழுது எஞ்சியிருக்கும் நூல்களும் விரைவின் இறந்து விடுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. ஆதலால், யாவருக்கும் எளிதிற் பயன்படும்பொருட்டு, முக்கியமாய் உள்ள நூல்களையும் உரைகளையும் பலவிடங்களினின்றும் வருவிக்கப்பட்ட பலபிரதிரூபங்களைக் கொண்டு ஒருவாறு பரிசோதித்து, அச்சிற்பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ் செய்தல்வேண்டும்.

௨. செய்யுள் வடிவாகிய நூல்களும் அவைகளின் உரைகளும் கற்றுவல்லவர் சிலருக்கன்றி மற்றவர்களுக்குப் பயன்படாவாம். ஆதலால், விவேகமில்லாதவர்களுக்கும், விவேகமுள்ளவர்களுள்ளும்

இங்கிலிசபாஷையைக் கற்றலினும் லௌகிகங்களைச் செய்தலினும் தங்கள் காலத்தைப் பெரும்பான்மையும் போக்குகிறவர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் எளிதிற் பயன்படும்பொருட்டு, நீதிநூல்களையும், சரித்திரங்களையும், சமயநூல்களையும், லௌகிகநூல்களையும் வெளிப்படையாகிய வசனநடையிற் செய்து, அச்சிற்பதிப்பித்துப்பிரகடனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

கல்விப் பொருளோடு செல்வப் பொருளும் ஒருங்குடைய மகிமை பொருந்திய மடாதிபதிகளும் பிரபுக்களும் நமது தமிழ் நாட்டிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலும் அபிமான முடையர்களாகி, தங்கள் தங்களால் இயன்ற உதவி செய்து, இம்முயற்சிகளை நிறைவேற்றுவார்களாயின், நமது நாட்டிலே எம்மொழியினும் இனிய நமது தமிழ்மொழி வளர்ந்தோங்குமே.

திருக்கோவையாருரை பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்தற்கு உதவிசெய்த கல்வியறிவொழுக்கங்களான்ற ம-ா-ா-ா-ஸ்ரீ பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களுடைய பெருந்தகைமையை நான் பாராட்டுதல் போலவே, அதனைக் கற்போர் யாவரும் மிக்க உவகையோடு பாராட்டுவார்களென்று நம்புகின்றேன். முற்காலத்திலே பாண்டியர்களைப்போல இக்காலத்திலே இப்பிரபு அவர்கள் தமிழை வளர்ப்பார்களென்று உறுதியாகக் கருதியிருக்கின்றேன்.

பிரகடனபத்திரிகை.

இதுவவாயில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள்.

	ரூபா.	அணா.
திருச்சிற்றம்பலக்கோவை நச்சினார்க்கினியருரை.	௩	௮
நன்னூல் விருத்தியுரை. - -	௨	,,
திருவாசகம், திருக்கோவை மூலம். -	௧	௰௨
வைராக்கியசதகவுரை. வைராக்கியதீபவுரை. அவிரோதவுந்தியாருரை. } - -	௧	௪
பெரியபுராணவசனம். - - -	௧	,,
கோயிற்புராணம். - - -	,,	௮
அவிரோதவுந்தியாருரை. - - -	,,	௮
வைராக்கியசதகவுரை. - -	,,	௬
வைராக்கியதீபவுரை. - - -	,,	௬
கொலைமறுத்தலுரை. - - -	,,	௬
திருமுருகாற்றுப்படையுரை. - -	,,	௪
திருச்செந்திநிரோட்டகயமகவந்தாதியுரை.	,,	௩
மறைசையந்தாதி. - - -	,,	௨
இரண்டாம்பாலபாடம். - - -	,,	௨
புட்பவிதி. - - - - -	,,	௧௨
விநாயகரகவல், திருச்செந்தூர்க்கலிவெண்பா.	,,	௧
போற்றிக்கலிவெண்பா. - - -	,,	௨

இப்போது அச்சிற்பதிப்பிக்கிற புத்தகங்கள்.

பெரியபுராணம் சூசனங்களோடு.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை.

தருக்கசங்கிரகம், அன்னம்பட்டியம்.

இனி அச்சிற்பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

இறையனாரகப்பொருளுரை.
தொல்காப்பியம் இளம்பூரணருரை.
தொல்காப்பியம் சேனாவரையருரை.
தொல்காப்பியம் நச்சினார்க்கினியருரை.
தொல்காப்பியசூத்திரவிருத்தி
பிரயோகவிவேகவுரை.
இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி.
அகப்பொருள்விளக்கவுரை.
புறப்பொருளுரை.
யாப்பருங்கலவுரை.
நவநீதப்பாட்டியலுரை.
சிதம்பரப்பாட்டியல்.
பிரபந்ததீபம்.
வீரசோழியவுரை.
நேமிநாதவுரை.

கந்தபுராணம்
உபதேசகாண்டம்.
கூர்மபுராணம்.
காசிகண்டம்.
வாயுசங்கிதை.
சேதுபுராணம்.
அருணகிரிபுராணம்.
காஞ்சிப்புராணம்.
விநாயகபுராணம்.
திருத்தணிகைப்புராணம்.
வேதாரணியபுராணம்.
சிவராத்திரிபுராணம்.

திருப்புகலூரந்தாதியுரை.
பழமலையந்தாதியுரை.
புலியூர்யமகவந்தாதியுரை.
மருதூர்யமகவந்தாதியுரை.

இரகுவமிசம்.
வில்லிபுத்தூராழ்வார்பாரதம்.

பதினோராந்திருமுறை.
குமாரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு.
சிவஞானசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு.
கச்சியப்பசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு.

சிவராத்திரிகற்பம்.
சோமவாரகற்பம்.
உருத்திராக்கவிசிட்டம்.
ஆசௌசதீபிகை.
பிராயச்சித்தசமுச்சயம்.
பரமததிமிரபானு.
சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம்.
சிவதத்துவவிவேகம்.

கல்லாடவுரை.
சீவகசிந்தாமணியுரை.
சிலப்பதிகாரவுரை.
மணிமேகலை.
வளையாபதி.
கலித்தொகையுரை.
அருங்கலச்செப்புரை.
நான்மணிக்கடிகையுரை.
சிறுபஞ்சமூலவுரை.
அறநெறிச்சாரவுரை.
பழமொழியுரை.
கார்நாற்பதுரை.
களவழிநாற்பதுரை.
புறநானூறுரை.

—*—